

உ T. 12960

கணபதிநீணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிவியாடற்புராணம்.

செல்லநகர்ப்

பெரும்பற்றப்புலியூர் தம்பி

இயற்றியது.

இது,

பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரும்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியுமாகிய

இராமநாதபுரம்

ம-ந-ந-புரீ

பொ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவ

ரவர்கள் விருப்பத்தின்படி.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமநானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

பலகையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய துறிப்புரைமுதலியவற்றுடன்

சென்னை:

• பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா—2.

பராபவஸ் ஆவணி மீ.

1906.

Copyright registered.

சு. சூப்பண பிள்ளை புல்தகவியாபாசர்,
மீழ் இங்கிலேஷ் தாகரடி மத்தகம்,
புதுமண்டபம் மதுரை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	முகவுரை	1 - 8.
உ.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பு அகராதி	9 - 10.
ங.	இந்நூலாசிரியராகிய பெருமபற்றப்புவியூர்நம்பியின் வரலாறு	11 - 16.
ச.	நூலாராய்ச்சி	16 - 28.

[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புக்கள், துதி வகைகள், நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள், பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால் தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநாமங்கள், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சிலபழமொழிகள்முதலியன, தீர்த்தங்கள், நாடிகள், நியாயம், நூல்கள், மடங்கள், மந்திரங்கள், மலைகள், மரபு, வித்தைகள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]

டு.	இந்நூலில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள் ...	28 - 33.
சு.	இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்	33 - 37.
எ.	திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள தேவாரமுதலியஇடங்கள்	38 - 49.
அ.	அரும்பத அகராதிமுதலியன	49 - 63.
ஈ.	திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும் கேள்வியாலும் அறிந்தவை	63 - 66.
ஐ.	ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகன்வாயிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனருக்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்பது	67.
க.	பிழையும் திருத்தமும்	68.

கருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்

புராணம்.

கரு.	சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	க-2௨௬.
கச.	நூற்சிறப்புப்பாயிரம்	௨௨௮.
கடு.	பாடபேதம்	௨௨௯-௨௪௮.
கசு.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்பயகரமலை ...	௨௪௯-௨௫௮.
கஎ.	கடம்பவனபுராணம், ௧0 - இவ்வாசங்கிரக அத்தியாயம்	௨௫௯-௨௬௬.
கஅ.	திருவுசாத்தான நான்மணிமலை, ௨௮ - ம் செய்யுள் ...	௨௭0 - ௨௭௬.
கஈ.	திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம், ௧௧ - ம் பாடல்...	௨௭௬.
உ0.	திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை	௨௭௨-௩௧௮.
௨௧.	திருவிளையாடற்புராணச்செய்யுளகராதி	௩௧௯-௩௩௩.
௨௨.	குசிபத்திரம்	௩௩௩-௩௩௬.

கணபதிதுணை.

மு க வு ன ா .

தேவாரம்.

திருச்சிறப்பம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வேன்றென்
ரோதியே மலர்க ளேவி யொருங்கிரின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்சடை மதியஞ் சூடு
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது, பாண்டிவனாட்டிலுள்ள தேவாரம்
பெற்ற பதினான்கு ஸ்தலங்களில் முதலாயது;

பதினான்குஸ்தலங்களாவன :

“கூடல் புனவாயில் குற்றல மாப்பனா
ரோடகநெல் வேலி யிராமேச - மாடானை
தென்பாங்குன் றஞ்சுழிய நென்றிருப்புத் தூர்கானை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்.” என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன்
மாக்களை உய்வித்தருளவெண்ணி, சுசு - திருவிளையாடல்கள் செப்
தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமைவாய்ந்தது. இத்தற்குரிய தேவாரப்
பதிகங்களாவன :

திருநானசம்பந்தமுர்த்தினாயனார்.

நீலமாமிடற்று	குறிஞ்சி.
மந்திரமாவது...	காந்தாரம்.
மாணினேர்விழி	கொல்லி.
காட்டுமாவது	கௌசிகம்.
செய்யனே	”
வீடலாலவாயிலாய்	திருவி ராகம்.
வேதவேள்வியை	நாலடிமேல்வைப்ப.
ஆலநீழல்	திருவியமகம்.
மங்கையர்க்கரசி	புறநீர்மை.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேதியா	திருநேரிசை.
முனைத்தானை	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் தனித்தமிழ்நூல்களும் தனிப்பாடல்களும் புல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனவாய் மூர்த்திவிசேடமுதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் சில. அவை : திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற் புராணமென்பனவாம்; அவற்றுள் :—

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணமென்னும் இந்நூல்,* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சயமென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, செல்லிநகர்ப்பெரும் பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, “ஓதரிய” என்னும்செய்யுளாலும், “அம்பதுமத்தார” என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, களருங். இது, பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தாரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்காநிற்கும். இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள், பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராணமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டிதரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராணமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, கடுகூ. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, சுசு - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, சுசு - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள முறைப்படியே அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ங. † சுந்தரபாண்டியமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஸாயற்பதியிலிருந்த அனாதாரியென்னும் புலவர்பெருமானாற் சுந்தரபாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது; “மிண்டரை வெல்லும் வளைச் சிங்க ராயன் விலைகொடுப்பத், தண்டமிழ் மேக முரத்தூரில் வேதியன் றானும்சிப்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கோண்டிரான், வண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி யுந்தொண்டை மண்டலமே.” என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், “கம்பனென்

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

† இந்நூல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தப் பாண்டியன்புத்தககாலையிற் கிடைத்தது.

றுத் தாதுனென்றுங் காளியொட்டக் கூத்தனென்றுங், சும்பமுனியென்றும்பேர் கொள்வரோ - அம்புவிபின், மன்னு வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்ப, நந்நாளி லேயிருந்தக் கால்.” என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் பாராட்டப்பெற்றவர் இந்த அனதாரியென்றே தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாஸி. ௧௪௮௬; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது, பரஞ்சோதிமுனிவரென் பவரால், ஸ்ரீ ஹாலால்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுந்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, ௩௩௬௩. இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதியாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தநூல்கள் நான்கனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரத்தகடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல்கள் அறுபத்தான்கையும் மிகச்செவ்வையாக விரித்துப் பாராட்டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனோடுமற்றொன்றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள, (௫௧) மூர்த்தியார்க்கரசளித்த திருவிளையாடல் முதலிய மூன்றுகதைகளும் அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதிலுள்ள வருணன்னிட்ட கடலைவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை, இதிலுள்ள (௬௨) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதிலுள்ள நாகமெய்திருவிளையாடல், மாயப்பகவைவதைத்த திருவிளையாடற்கதைகள் இதிலுள்ள, (௩௬) மதுரையான திருவிளையாடலிலும் அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதிலுள்ள, (௫௩) புலிமுலைபுல்லாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன. திருவிளையாடல்கள் இதிலமைந்துள்ள முறை வேறு; அதிலமைந்துள்ள முறை வேறு. அது கதையை விரித்துக்கூறுவது; இது சருக்கமாகக்கூறுவது. அன்றியும், சங்கச் செய்யுட்கள்முதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்களிலுள்ள, இந்நகரவரலாறுகளை விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது; அஃது அன்னதன்று.

சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப்பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள, திருவிளையாடல்களின் முறையையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமேதழுவிப் பலர் இத்தலசம்பந்தமானநூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின்றது. இது, * திருவிளையாடற்பயகரமாவே, காடப்பவனபுராணத்

* இந்நூலாகியிப்பெயர் செரியவில்லை; பயத்தென்பது பயக்கென்கனும் வடமொழிச்சொல்; பயத்தென்பேரொருவரினென்றுபொருள்

துள்ள இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், * திருவுசாத்தான நான்மணி மாலையின், ௨௭ - ம் செய்யுள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

இதவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலைமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகளேழுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது; ஷே நூல் ௭, ௧௯ - ம் செய்யுட்களின் உரையைப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும்பொருட்டே, பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற் கிடைத்ததான ஷே திருவிளையாடற்பயகரமாலேமூலத்தையும் ஏனையவற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்து இப்புத்தகத் தின்பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலையென்னும்பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்தி விட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலையே மேற்கோளாகக்கொண்டு அது செய்யப்பெற்றதென்பதையறியாமற் சிலபாடல்களைமாற்றியும் சிலபாடல்களைக்குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ௩௦ - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் அதைப் பதிப்பித்துவிட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில், ௭௯, ௮௯, ௯௯, ௧௩௧, ௧௯௦-ம் பக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களையாவும் வெள்ளிபாடல்களென்றே ஓர் எட்டுப்பிரதியில் வரையப்பட்டிருந்தன; [வெள்ளி - வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர்.]

இதுகாறும்கூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலேநூலாசிரியர், இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ் சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடையகாலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

* இந்நூலை ஐயற்றியவர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர்; இவரும் திருவுசாத்தானத்தன் பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பலவாணமுனிவரென்பவருடனே ஒரேகாலத்தினர். ஷே முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு ௩௦௦ - வருடங்களுக்கு முந்தியதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சதாசிவவியாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சகாத்தம் செரிவிக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றன ஒன்றுஞ்சொல்லி, ஷே நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னத்தூர், ம.நா.நா.ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.

இந்நூலால், சங்கநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழைய செய்திகளும், சிலநாடிகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தலவிசேடங்களும், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன நடந்தமைக்கு அறிஞர்யான இடப்பெயர்முதலியனவும், சிலபுலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பாடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்தனர்களென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்னஇன்னபதிகங்கள் இன்னஇன்ன அமயத்துப்பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், பற்பல பழைய வழக்கங்களும், இந்நாளிற் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை, குதிரை, ரவமணி முதலியவற்றின் இலக்கணங்களும், ஒருவகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகையும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளே பெரும்பாலும் சொக்கென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு. இதனை, இந்நூல் இந்நிரன்பரிநீர்த்ததிருவிளையாடல், உகம் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம்வழங்கிவந்தமையை, சொக்கலிங்கம், சொக்கர்தீபராத்தனை, சொக்கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டு, சொக்கரப்பம், சொக்கர்தலைக்கீழ் (=சொக்கரலேஞ்சு), பழைய சொக்கநாதர்கோயிலென்னும் உலகவழக்காலும், தேவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்நாதி, மதுரைத் திருப்பணிமலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம், திருவாதவூர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முதலிய நூல்களாலுணர்க. ஆன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாள்தலிலும் தென்மொழிப்பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ்நூலில் எடுத்தாளாதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரரென்றதிருநாமம் இதில் சிறுபான்மைபாதவழங்கும்.

மிகப் பழமையானதும் பற்பலசிறப்புக்கள் வாய்ந்ததுமான மாணிக்கம்போன்ற இந்நூல் பலவருடங்களாக ஒளிமழுங்கிப்போனமைக்குக் காரணம் இன்னதென்றுவிளங்கவில்லை. இஃது எல்லா ஆச்சரியத்திலும் பெரியதோர் ஆச்சரியத்திற்கு இடமாக இருக்கின்றது.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக்காட்டிக் கினைந்து, ஒருநாள், அந்திப்பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளோ தண்டிகை பெற்றுவிளங்கியபுலவர் அறுபத்துநூல்வர் மறுநாட்காலையில் வரச் சொல்லிவிட்டு, இன்ன இன்னபகுதியை இன்னார் இன்னார் இயற்றி, தயாசூரியரென்று அன்றிரவில்யோசித்துத் தமக்குநிச்சயித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவரொருவரொருவராக அறுபத்தநான்கு திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்துமுடித்து அவற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில் வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை நோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றிய நூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமேயிருக்கையில் நீர் செய்துள்ளதன்பொருட்டென்று வினவ, அம்முனிவராமன நொந்து சபித்துவிட்டுப்போயினர்; அதனால், இந்நூல் வடிங்காது போயிற்றென்று கூறுவாரும், வடநூல் *ஆதாரமில்லாநாயால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கவில்லைபென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரர்க்குடைய அருமையாகச் சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துங்கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கைபால் தொடவில்லையென்பாரும், பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத்தொடங்கியின்பு இது வழங்குதலுடையதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத்தோற்றியவண்ணம் பற்பலகூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகையாலும் கூட அனுகூலநீயாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்துபார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிவாக இருந்த தமிழ்நூல்கள்: ஸ்டீட்டமிபிரதக்ஷணமான்மியம், அருணகிரிபுராணம், இரகுரவரிசம், கடர்ப்பவண்புராணம், கல்லாடமும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருநாள்பிள்ளையுரையும், காளையார் கோயிற் புராணம், ஷேவசனம், கூடலழகர் புராணவசனம், சித்தம்பரபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், சூக்கயாகபரணி, திருக்காளத்திப்புராணம், திருக்கானப்பரப்புராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருப்பூவணப்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணங்கள் (பழையது, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூர்ப்புராணம், திருவிளையாடல்பயகரமாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடல்புராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்தது) திருவிளையாடல் போற்றிக்கவிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், திருவேடகப்புராணம், தேவாரம், பரிபாடல், புறநானூறு, பெரியபுராணம், மதுரைச்சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை, மது

இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, "குறைவற", "அனுகூல", "ஒதரிய", "வியாகனவான்மீக" என்றமுதற் குறிப்பைபுண்டிய நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

வாத்திருப்பணிமலை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணமென்பன; வடநூல்கள்: ஸ்ரீவாதபுரமாஹாத்மியமுதலியின்.

பயகரமாலையுமுதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக இப்புத்த கத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளபாடல்களும் சிலசில விடத்து அச்சப்படுத்தப்பட்டபாடங்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும்; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் எட்டுப்பிரதிகளிற்காணப்பட்ட வையென்று கொள்க.

முதலாவது அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குறிநாயில்க் கணமுதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை; இதன் குறிப்புளையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச்செய்யுள்முதலியன, பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோரும்புற ஸ்ரீலையிற்கிடந்த இத்தூற் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபவ்வனவல்ல. ஆகிலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்தில்க்கொந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தகாலத் துநேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

இந்நூலைப் பின்னும் சிலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென் கிற விருப்பமிருந்தும் இதனை வினாவிற்பதிப்பித்த வெளிப்பதித் துகவென்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் பாலவனத்தம் ஜார் தாருமாகிய, இராமநாதபுரம், ம-ந-ந-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரை ஸாமித்தேவரவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னபடியால், அவர்கள் சொல்லே மறுத்தற்கஞ்சி வினாந்து பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த பழைய அன்பர்களுள், திருமயிலை, பி. சுப்பிர மணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அருந்தராடையர், சலிப்பின்றி இரவும்கவலும் உடனிருந்துசெய் துவந்த அரிய உதவி மிகச்சிறந்தது; மறக்கற்பாலதன்று.

கிடைத்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கலையபரம்பரைத்			
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	பிரதி.
சென்னை			
இராசாங்கத்துக்கையெழுத்துப்பத்தகாலே
மதுரைத்			
கும்பிச்சங்கத்து

களக்காடு

ம-நா-ந-ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரவர்கள்வீட்டு பிரதி. க.

திருநெல்வேலி மேலாநதி

,, கவி ராசநெல்லையப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டு க.

வேம்பத்தூர்ப்

,, பிச்சுவையரவர்கள்வீட்டு க.

சை னர்

,, சாமாவையரென்கின்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள்வீட்டு }
[சாவி. சுசுளசு. கி. பி. 1753] ,, க.

தும்பகோணம்

,, டவுன்ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்வீட்டு க.

மதுரை

,, விவேகபானுபத்திராதிபர்
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்வீட்டு க.

தும்பகோணம்

,, மகாதளம்பேட்டை
இராமலிங்கதேசிகர்வீட்டு க.

பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிதம்பரவீதி

,, கோவந்த ஐயர்வீட்டு க.

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வடநூலைவருவித் துதவியவர், மதுரை ஹைகோர்ட்டுவக்கில் ம-நா-ந-ஸ்ரீ மு. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி முத்துராமலிங்க ஐயர்.

இந்நூலுள்ளே அங்கங்குள்ள அரியவிஷயங்களைப் பலவகை யாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்கிற அவா எனக்கு மிகுதியாக இருந் தும் உள்ள அவகாசக்குறைவால் அங்ஙனம்செய்யக்கூடவில்லை.

இப்பதிப்பிற்காணப்பெிங்குற்றங்கள் என்னுடையனவென்றெ ண்ணிப் பொறுக்கும்படி பெரியோர்களை மிக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ் வொன்றையும் கருதியவண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றாதற்பொ ருட்டும் பிரதியுதவி பொருளுதவி ஒப்புநோக்குதல்முதலிய உதவி களை அன்புடன்செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர்களில், மதுரைப் பேராலவாயாரென்னும் திருநாமம்பூண்டி வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாபாயந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாம லாகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

சென்னை,
12 - 7 - 06. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

இப் பத்தகத்தில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகள்.

அச்ச - அச்சப்படுத்து.
அம்புலி - அம்புலிப்பருவம்.
அயிந்த - அயிந்தவர்களைத்.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
அன்னை - அன்னைப்படுத்து.
ஆனந்த - ஆனந்தலகரி.
இடைக்காடன் - இடைக்காடன்பிணக்
குத்திர்த்தப்படலம்.
இந்திரன் - இந்திரன்புதித்திர்த்தப்படலம்.
இரகு - இரகுவம்மிசம்.
இராச - இராசசூயச்சூக்கமீ.
இராசபா - இராசபாரம்பரியம்.
இல. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இல்லா - இல்லாசங்கிரக அத்தியாயம்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உலா - உலாவியற்படலம்.
ஊர்காண் - ஊர்காண்காளைத்.
ஊர்தேடு - ஊர்தேடுபடலம்.
எல்லாம் - எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவி
ளையூடற்படலம்.
ஒழி - ஒழியியல்.
கட - கவுள்வாழ்த்து.
கடம்ப - கடம்பவானபுராணம்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல - கலம்பகம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பராணி.
கா - காளை.
கீர்த்தி - கீர்த்தித்திருவகவல்.
குண - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குதினா - குதிரையிட்டசருக்கம்.
குலா - குலாப்படுத்து.
கோயின்மூத்த - கோயின்மூத்த திரு
ப்பதிகம்.
சில - சிலப்பதிகாரம்.
சிறிந் - சிறிந்நிருவம்.
சீதைவீனம் - சீதைவனம்புராடலம்.

சீய - சீயவதைச்சருக்கம்.
சேக - சேகசிந்தாமணி.
சுத்தா - சுத்தமகாண்டம்.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூடா - சூடாமணிகண்டி.
சூதுபோர் - சூதுபோர்ச்சருக்கம்.
சூர்ப்ப - சூர்ப்பநடைப்படலம்.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க - தக்கயாகப்பராணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தலவி - தலவிசேடப்படலம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா
ணம்.
திருக்கோ - திருக்கோத்தும்பி.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
யார்.
திருஞா - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாய
னார் அல்லது ஷை புராணம்.
திருநக - திருநகரச் சிறப்பு.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் அல்
லது அவர் புராணம்.
திருநாட்டு - திருநாட்டுச்சிறப்பு.
திருப்படை - திருப்படையாட்டு.
திருமயிலை - திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
திருவம் - திருவம்மாளை.
திருவவ - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதார புராணம்.
திருவானூர் - திருவானூர்ச்சிறப்பு.
திருவிளை - திருவிளையாடல், திருவிளை
யாட்டுப்படலம்.
திருவெம் - திருவெம்பாவை.
தீர்த்த - தீர்த்தவிசேடப்படலம்.
தே - தேவாரம்.
தொல். பா. விருத - தொல்காப்பியப்
பாயிர விருத.

நரிபரி - நரிபரியாக்கியபடலம்.
 நாகுகாண் - நாகுகாண்காதை.
 நீத்தல் - நீத்தல் விண்ணப்பம்.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
 பரத்து - பரத்துவாசதரிசினையத்தியாயம்.
 பரிபா - பரிபாடல்.
 பா - பாயிரம்.
 பார்ப்பதி - பார்ப்பதிப்படலம்.
 பார - பாரதம்.
 பால - பாலகாண்டம்.
 பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
 பிள்ளை - பிள்ளைத்திருநாமம்.
 புணர்ச்சி - புணர்ச்சிப்பத்து.
 புறஞ்சேரி - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெரிய - பெரியபுராணம்.
 போற்றி - போற்றித்திருவகவல்.

மண்சுமந்த - மண்சுமந்தசுருக்கம்.
 மணி - மணிமேகலை.
 மது - மதுரைக்காஞ்சி.
 மதுரைக்கல் - மதுரைக்கல்பகம்.
 மதுரைப்பதிற் - மதுரைப் பதிற்றுப்பத்துத்தாதி.
 மாணிக்கம் - மாணிக்கம்விறற்படலம்.
 மாலை - மாலையீட்டுப்படலம்.
 மிதிலை - மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
 மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்.
 முனிவர் - முனிவர்குதி.
 யானை - யானையெய்தப்படலம்.
 வாரண - வாரணுவதச்சுருக்கம்.
 விடை - விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.
 விருத்த - விருத்தகுமார பாலரானபடலம்.
 வேத்திர - வேத்திரகீயச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியராகிய

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யென்பவர், பாண்டிவளநாட்டுள்ள செல்லிநகர்த் திராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் *கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையிற் பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்ற வருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்தநாண்டவரம்பி யெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருந்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிருமலையின அமைந்திருந்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர், தில்லைம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஒலைச்சாத்தனங்களில் இன்றும் காணலாகும். செல்லிநகரென்பது, செல்லிநாடென்றும் பரகராம சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர்வேதிமங்கலம் அல்லீது சதுர்வேதிமங்கலமென்றல் மரபு; இது, பழைய சிலாசாதனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இந்நகர், இக்காலத்துப் பனையுரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கராயினர்கோயில் தாலாகா, கரிவலம்வந்த நல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள தூர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிநகரென்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

[வேம்பத்தூர்.]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்கொத்தத்தில் வையைநதிக்குவடக்கே உள்ளது; இது நிம்பையென்றும் வழங்கும்; [சிம்பம் - வேம்பு]; பிரமோத்தரகரிண்டத்தின் பாயிரத்தில், "தேசான்" என்னும் செய்யுளில், "நிம்பை, யீசான மாமுனிவன்" என இர

கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டினிய கோத்திரம்.

பெயர்: வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்பற்று ரென்றே வழங்குவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த துலசேகரபாண்டியனால், இவ்வகுப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப் பெற்றதாதலின், இவ்வூர், துலசேகராதூர்வேதமங்கலமெனவும் பெயர்பெறும்; இவ்வூரைக் குலசேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

“தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு

புனக்குமிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கினிய

தென்னிம்பை பூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்

கன்னன் குலசே கான்.”

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

துலசேகரபாண்டியனென்பவன், அகாமேற்றநின்றது, சாகேதபுரியென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப்பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொருவருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக்கொண்டேவந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகோலையில், யாதுகாரணத்தாலோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வடிவங்கொண்டுவந்து, ‘யான் கணபதி’ என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன்வியந்து பரவசமுற்று அவருக்கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாகவிட்டனென்றும் அவ்வுரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் கர்ணபரம்பரையில் வழங்குவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கரகாரத்திற்குமேற்கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அமைந்துள்ள இரண்டாயிரத்தெண்விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரிதத்தை ஊலியுறுத்தும்.

வானாவீரமதுரையிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரசன், இரண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டிநாட்டில் வேம்பத்தூர்முதலிய ௨௦௦௮ - ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று சொல்லுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத் திருநிணிமாலையென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத்தெரியிக்கின்றது.

வேம்பற்றாரென்பதும் குலசேகராதூர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க்குப் பெயர்களென்பதை இவ்வூர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப்பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தால் அறியலாம்; அகநானூறு, கடுச - ம் செய்யுளுக்கும், புயநானூறு, கடக - ம் செய்யுளுக்கும்முரிய ஆசிரியரின் பெயராகிய வேம்பற்றாடிக் தமரன மென்பதிலுள்ள வேம்பற்றாரென்பது இவ்வூராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வூர்ப் பிராமணச்சிறுக்கர்கள் தமிழ்க்கவிசெய்தலில் வல்லுநாயிருந்தனரென்பதைத் தமிழ் நாவலாச்சரிதையும் புலப்படுத்தும். இவ்வூர்ப் பெயர்களில் அடேகர் வேம்பெறிட்டுச்சென்று தங்கச்சங்

கள் கல்வியிருதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும்வன்மையையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர்முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றுட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டு தமிழ்நூலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்தூராரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீரா, தென்காசி, கீழைப்பாஜர், வல்லநாடு (இது திருநெல்வேலிக்குக்கிழக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது) இருப்பையுருணி (இது கோயிற்பட்டிக்குக்கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (இது வல்லநாட்டைச்சார்ந்தது) பனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (இது கீழைப்பாஜருக்குச் சமீபமானது) என்பன. இக்குழாத்தினரெல்லோரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள்தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவியந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அந்நையே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றியநூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்.

பாடுதுறைமுதலிய பற்பலநூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்கராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஈசானமுனிவரும், ஆனந்தலகரி, சோந்திரியலகரிமுதலிய நூல்களியற்றிய வீரரக்கவிராசபண்டிதரும், ஞானவாசிபட்ட நூலாசிரியரான ஆளவந்தாரி அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்டரென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும், பராபரமாலைபாடிய அம்பிகாபதியும், நெல்லைவருக்கக்கோவைபாடிய திருநெல்வேலிப்பெருமானாயரும், ஐயாயிரம்பாடலுள்ள பாகவதமியற்றிய செவ்வைச்சூடுவாரும், அழகர்க்கலம்பகமியற்றிய கவிஞ்சரமையரும், பிரபத்தகீதையியற்றிய முத்துவேங்கடகப்பையரும் இந்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்க்கங்கீதாரென்றும் ஒன்பெயர் பண்டைக்காலந்தொடங்கி வழங்குவருமின்றதண்டு; இஃது அழகர்க்கலம்பகமுதலியவற்றால் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் ஏதேனும் நூலியற்றியதமிழ்ப்புலவர்கள் அந்நூலைக்கொணர்ந்த இவ்வுரப்புலவர்களுக்குக்காட்டிச் செவ்வைசெய்வித்து, இவர்களுடைய உடன்பாடுபெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப்படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர்சொல்லக் கேள்வியுண்டு.

கம்பரி தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வுரில்வந்துபடித்துக்காட்டி இவர்களால்நன்குமதிக்கப்பெற்றனரென்பதும், காளமேகப்புலவர் இங்கே வந்து இவ்வுரையில் ஒருவர் * சமத்தியாசுக்கொடுத்த, “கண்டங்கத் தரிக் கொத்துக் காய்” என்பதை இறுதியடியாக அமைத்துக் கொடுத்தவர் என்னிய

* ஸமஸ்யாவென்றும் உடமொழி இங்ஙனம் சிதைந்துவழங்குகின்றதென்பார்.

வண்ணமே ஒருசெய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் அமையான சில சிலேடைவெண்பாக்களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட்பாடிமுடிக்க, இவர்கள் நன்குமதித்து இவ்வுருக்குத்தெற்கேயுள்ளதும், “கோமேகந்தாறு” என்று இக்காலத்திலுழங்கப்படுவதுமாகிய கஉ - மா அளவுள்ள நன்செய்சிலத்தை அவருக்கு முற்றுட்டாகக்கொடுத்தனரென்பதும் கன்வபரம்பரைச்செய்திகள்.

திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீஸூட்சிகந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் றிறந்தகவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இராட நாட்புரத்தில், பலதமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களை யமைத்து, அவர்கள் குறித்த இரண்டனாநாழிகைக்குள், கஉ - சிலேடைவெண் பாக்களை எளிதிற்பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உடர்ந்த சிலபரிசில்களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரஸேதுபதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ்சயகோத்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீணாக்கவிராசபண்டிதருடைய வழித் தோன்றலுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ பீச்சுசுவையரென்பவரும் இன்னும் சிலவித்து வான்களும் இப்பொழுது வேம்பத்தூரிலுள்ளார்கள்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில்லுமங்குவனவும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோபல; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப்பெற்றன.

கடைச்சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்மணங்கமழப் பெற்றுப் பற்பலவித்துவான்கள், தமிழ்நூல்களையே ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டும் பாட்டுச்சொல்லிக்கொண்டும் நூதனமாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச்சுவையைப் பிறருக்குப்புலப்படுத்திவீற்றிருத்தற்கு இடமாகிவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின் பெருமை என்போலியரால் எங்ஙனம் சொல்லற்பாலது; ‘பாட்டுக்குருகுத் தமிழ்ச்சொக்கநாத”ரே அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய முப்பத்தைந்துவருடங்களுக்குமுன்னே இவ்வுருக்கு வந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள்செய்யும்வன்மையையும் குணவீச்சேஷங்களையுமறிந்துமகிழ்ந்த பழனி மாம்பழக்கிவக்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வுரார்விஷயமாகப்பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு:—

க. “வேதநூல் வாழிதவ வேள்வித் துறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஓதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது.”

உ. “பொங்குடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிருந்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்தூர்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து.”

இக்ஞானசூரியருடைய சரித்திரத்திற்கு அங்கமடிக வேம்பத்தூரின் வரலாறு இதுவரையில் கூறப்பட்டது.

[நூல் இயற்றிய இடம்.]

இந்நூலாசிரியருடைய ஊர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுங் காலத்தில் இவரிருந்த இடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்சிநாடெ ன்ணும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்று தெரிகின்றது; இதனை, “கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுகொத்தோன்” [பக்கம் - 2௨௨] என் னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க; கார்வளங்கொண்மண்டலமென் றதை மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளதான மழைக்குப்பியைக்கோடுத்தயங்கல நாடென்று சொல்லுகின்றனர்.

[பெற்ற பரிசில்.]

இந்நூலை ஆக்குவத்தோனாகிய * பாண்டியனொருவன் மிக்கசிப்பிடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தின பரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, “பல்லக்கு மேலேறி” (பக்கம், 2௨௨) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினாரென்றும், பின்னர் அவன் மகிழ்ந்து இவருடைய சன்னியாசியாகிய செ ல்லிநகரையும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும்படி முற்றாட்டாகக்கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றிச், செல்லி யூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தன வென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகப் பலசரு மங்களைச்செய்து விளங்குகுருகொன்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

“கன்னலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
•நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பான்,
தென்னவர் போற்றிய வங்கயற் கண்ணம்மை செல்விநுச்
சன்னிதிக்கோபுரங்கட்டின டண்மத் தழைக்கவென்றே.”

என்னும் மதுரைத்திருப்பணிமாலைச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்.]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்ததாண்டவநம்பி அம் பிகையின் சந்திக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம், ௧௧௩௦ [கி. பி. ௧௨௨௧ - ௧௨௨௨; கொல்லம் ௪௦௨ - ௪௦௩] என்று மதுரைக் கோயி லெழுமுகு தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்ததாண்டவநம்பியென்பவர், இந்

* இப்பாண்டியனைக் கரிவலம்வந்தநல்லூரில் அரசுபுரிந்த வரதுங்கராம பாண்டியரென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

† இவ்வெண்பாவினுள்ள, ‘பல்லக்குமேலிட்டோம்’ என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்று பொருள்கொள்க.

‡ கற்பான் - பத்தினியார்; மனைவியார். ஆனந்ததாண்டவநம்பியே கோபு ம்கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுமுகு தெரிவிக்கின்றது; அஃது எழுதி னூறால் சேர்ந்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

றைக்கு, சுசை - வருடங்களுக்கு முந்தியிருந்தாரென்றும்மட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்தாலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

[ஞா னா சிரியர்.]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வேண்காடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர், இவருடைய ஞானாசிரியர்; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உக. - ம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்தத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் தீருக்கானப்பேரீப் புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்.]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியர் குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பா னையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுரைகளிலும் தேவராசிகளிலும் திவ்யப்பிரபந்தங் களிலும் மிக்கப்பயிற்சி, நெடுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசின்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடையகருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்வண் ணம் செய்யுள்செய்யும் வண்மை, அங்குணம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர் கருடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத் துதிசெய்யும்படி, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கே யமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தினைத்தல், சரிதங்கூறுகையில், பரமகருண னிதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை நினைத்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். 'இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதவகராதிமுதலியவற் றைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூ ல ர ராய் ச் சி.

[நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலதிறிப்புக்கள்.]

பாஞ்சோதிமுனிவர் திருவ்ணையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரர்க்கடவுள் வையைந்தியை அடைத்தற்குக் கூலி யாளாகவந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பியபொழுது, பாண்டியனுடைய ஏவ லாளர்என்சினந்து அவர்முதுகில் அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொ ன்று, * (உ0) ௩௭ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்

* இங்கேகாட்டிய எண்களுள், () இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவ்ணையாடலையும் ஏனையது பாடலையும் புலப்படுத்துவன; பின்வருவனவற் றையும் இப்படியேகொள்க.

தானேன்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக்காரணம் இன்ன தென்று புலப்படவில்லை; இந்நூலைச் செய்வித்த அரசனுடைய வேண்டுகோளாக இருத்தல் கூடுமென்பது சிலருடைய கருத்து; “அந்தநாள் பிட்டுக் காக மண் சுமந்த வரணைமன் னவன்றன தாளா, மைந்தரி லொருவ னடித்ததாற் துணிந்தோர் வண்டமிழக் கவிஞனா தினனே” என்பது, புலவர்புராணம், திருவாதவூரர், ௫௮.

பழைய நூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களின் சிலரைத் தெய்வப்பாண்டியரென்று கூறுதல் மரபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாதரை, “தெய்வப்பாண்டியன்” (கட. ௧௧) என்றும், “தெய்வவான்வழுதி” என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்; (சு) ௪.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ளகோயில் கள்பலவற்றிற்கும் காலத்தால்முந்தியதும் பெரியதுமாதலின், அதனைவிளக்கவேண்டி, இந்நூலாசிரியர், அதனைத் தொல்பையாலயமென்றும் பெரியகோயிலென்றும் அங்கங்கேவழங்குவர்; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளன வென்பதை, “துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்” (சில. ஊர்கான். ௭ - ௧௦) எனவும், “வடதிரு வால வாய்திரு நடுவர், வெள்ளி யம்பல நள்ளா நிந்தினா, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைந்த, சென்னி மாபுராஞ் சேரன் திருத்தளி, கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் திருவுறை, ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருத்தி கூடலெம் பெருமான்” (கல். “நெடுவரைப் பொங்கு” - ௧௧) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலமறைகாய்போற் பழையநூல்களில் அங்கங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இதனுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச் செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாக இருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றினி, சில வருமாறு:—

க. ‘நாங்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்மாடக்கூடலென்றாயிற்று. அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்’ என்பது, கலித்தொகை, ௧௨-ம் பாடல், நீச்சிலூர்க்கீனியம். இத்தவுனையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய்முதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், ௪௭ - ம் திருவிளையாடலாலும் பின்னுள்ள கன்னிமுதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள. ௧௨ - ம் பாடல்முதலிய நான்களும் ஒருவாறு விவந்த கல் காண்க.

உ. ‘நீலமணியின் குற்றம்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க’ என்பது, சிலப் பதிகாரம், ஊர்கான் காலை, ௨௯௦ - ம் அடி, அடியாரிக்குநல்லாருரை; நீலத்

தின்கூற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின்பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், உடு - ம் திருவிளையாடலிலுள்ள கக - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இதனால், அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகின்றது.

துதிவகைகள் :

கடவுள்வாழ்த்திலன்றி நூலுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதிமுதலியன, யாவரும்படித்தறிந்து இன்புறுத்தற்பாலன ; அவை வருமாறு :—

விநாயகர்துதி : (உஎ) உச. †

சிவஸ்துதி : (உஎ) சுசு, எஅ, (நசு) க௦, கக, கஉ;—இவைமுற்றும் துதியாகவுள்ளகவிகள். (உ) ச, (எ) உ, (கஎ) உ, (உச) ந, (உஎ) உஎ, சுடு, (உஅ) அ, சு, (நடு) உசு, ந௦, (நசு) கஉ, (சக) எ, (சந) உச, (சசு) நு, (நசு) கஎ, (நஎ) கஅ, (சுஉ) உந;—இவை சிலஅடிகள் துத்யாகவுள்ளகவிகள்.

அம்பிகைதுதி : (உஎ) உசு.

திருநானகம்பந்தர்துதி : (நஎ) ந௦.

மூர்த்திநாயனர்துதி : (நசு) கடு.

நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள் :

நூலாசிரியர்கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காணப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன. அவை ஒருபகுதிப்பட்டனவல்ல; அவை வருமாறு :—

க. உலகத்தானோர்க்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை இவர் கூறுதல்போலவும் பிறர்கூறுதல்போலவும் உள்ளன : (திருநாட்டுச் சிறப்பு.) கச, (உஎ) க, (நசு) உஉ, (நஉ) உடு, (நசு) சுசு, (நஅ) எக, (சச) நுஅ, (சடு) கஅ, (சசு) நசு, (நசு) நு௦, (சுந) உக.

உ. திருவிளையாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகியதென்பதைப் புலப்படுத்துவன : (ந௦) நசு, (சஅ) நஎ.

ந. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையைநினைந்து மனமுருகிச்செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன : (நு) எ, (எ) கக, (ந௦) நசு, (நஉ) உடு, (சஅ) சக, (நு) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சிலபகுதிகளின் இறுதியிலுள்ளன. (நஅ) எஉ, (நசு) கக.

தத்துவங்களும் இவற்றின்பின்னுள்ளவைகளும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கமாக இங்ஙனம் எடுத்தக்காட்டும்படி நோந்தது.

† [() இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களையம். ஏனையவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

டு. பாவத்தால் ஒருவரவருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலையும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக்குறித்து மகிழ்தலையும் புலப்படுத்துவன : (நச) உ, ச, (நஅ) நக, (சக) உந.

சு. திருவிளையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சிலசாதியாரின் வீசேடத்தைக்கூறுவன : (உந) உடு, (நக) கஅ.

இங்ஙனம் வருவன இன்னும்பல.

பொருளணிகள் :

இவருடையவாக்கிற் பலவகைப்பொருளணிகள் அங்கங்கேவந்துள்ளன வெனினும் மிகுதியாகக்காணப்படுவன, கருத்துடையடையணியும் கருத்துடையடைகொளியணியுமே; அவைவந்துள்ளவற்றுட் சிலஇடங்கள்வருமாறு : (எ) உ, (கக) க, (கச) அ, (நச) எ, (நக) கஉ, (சஉ) அ, (சச) அ, கந, (சக) கக, (சஎ) க, (நச) க௦, (சஉ) கந, கஎ, நச, நக.

சொல்லணி :

சொல்லணியைச்சார்ந்த மடக்கணிகளை

இந்நூலிற் பாக்கக்காணலாம் ; அவை வருமாறு :

[என்கள் பக்க எண்கள்.]

அத்தியிலுத்தி சொரித்ததால்-யானை யானது இலத்தியைச்சொரித்தது. ௬௬.

அருகருகராக் கண்டேம் - சைனர் பாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தேம். ௧௨அ.

ஆவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவி சோர்ந்து : ஆவி-தடாகம், உயிர். ௧௫௫.

இடையிடையும்படி : இடையும் படி - வருந்தும்படி. ௧௯௨.

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டென்ற வேல் விழற்செழியன் : ௫௨.

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலன் : சத்தி - வலி, வேல். ௫௩.

கரிகரியாக - யானை கரியாக. ௬௬.

சனக்கோ சனகவாவி - பொற்றாம்பலாவாவி. ௧௮.

கூடமுகாகக் கற்பித்தருளினான் கூடமில்லான் : கூடம் - மாளிகைவிசேடம், வஞ்சனை. ௩௫.

கைதவகேள் கைத்மமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக; உனக்கு வஞ்சனையாகாது. ௨௦ச.

கைதவமோலில்லை கைதவ. ௧௩௬.

கோதைதன் பரிசனத்தால்...பரிசு ளங்கலோடும். ௧௯௯.

கோலக்கோலம் - பன்றித்திருவுருவம். ௨௧௦.

சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாருலத்தான் : சந்திரமா - பொற்றாங்கு. ௨௧௬.

சம்புமா சமாதியாலே சம்புமாத் தாழ்க்க : சம்புமா - சிவபெருமானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள். ௮௨.

சரங்கொடுந் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டான் சரமிலாதான். ௨௦௬.

செட்டியாஞ்செட்டி - வைகியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன்மராகிய முருகக்கடவுள். ௫௦.

செட்டியுஞ் செட்டியா புதித்தான் ௫௪.

தாணு தாணுவே யெனவிருந்தான் : தாணு - சிவபெருமான், குற்றி. ௮௫.

துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து : துதிக்கை - துதிசெய்தல், தும்பிக்கை. ௫௩.

சுரிகாணரியாது. ௮௧.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வே
லையெறி: நாமளித்த வேலை - அச்சத்
தை உண்பெண்ணிய கடல், யாம்கொ
டுத்த வேற்படையை. ௫௨.

பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கிப் பத்திர
ன் பணிந்து நின்றான்: பத்திரம்-திரு
முகம்; பத்திரன்-பாணபத்திரர், ௧௧௭.

பயங்கொண்டு வந்ததெவரும் பயங்
கொள்ள: பயம் - நீர், அச்சம். ௧௧௭.

புயலகத்துப் பெரும்புயல்: புயல் -
மேகம், நீர். ௩௫.

பைங்கண் வேழத்தை...செங்கண்
வேழம்: வேழம்-கரும்பு, யானை. ௩௮.

மாலையங்குழல்சேர் பாணர் மாலையர்
மாலையெய்தி: பாணர்மாலையர்-பாணர்
மகளிர்;விறலியர். மலை-மயக்கத்தை.
௧௧௨.

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர் மலை
நின்றலாவ. ௨௦௬.

மாறன்மாறி: மாறன் - பாண்டியன்.
௨௦௩.

மாறனாழ்தயர் கெட மாறியாழினர்:
௧௦௫.

மாறன்மாறனென்றாங்கரும்பெயர்
பெற்றோன். ௧௧௧.

வலையினால் வினைத்தனன். இள
வாசியை வாசியாக - குதிரையை
விசேடமாக. ௮௫.

விடை விடைகொண்டு - இடபம்
விடுத்தல்கொண்டு. ௧௨௦; "சொல்
விடைகேட்டுச் செல்விடை வெற்பும்"
என்பது மதுரைமணிக்கோவை,
௨௮.

வேடனிட குழனிய கேழறதை நா
டுபவர் வேடனுடல் வீடவடுவோர். ௩.

வேலையை யேவ வேலை வேலைநல்
வேலை யென்று: வேலை-கடல், காலம்,
தொழில். ௩௪.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி வினாவுழதலயகாரணங்கூறல்,
சொற்கள் அடுக்கவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

அஞ்சேனஞ்சேன்: ௧௧௦.

அரகர. கள.

இடந்தருமிடந்தரும்: ௪௦.

உதவுவருதவுவம். ௧௧௧.

என்கையில் வளைநெரிந்த தென்னை

யில் வளைநெரிந்தது: ௫௭.

என்னைவிடென்னைவிடு: ௫௭.

எனக்குகனக்கு: ௫௭.

ஒக்குமொக்கும்: ௪௭.

காத்தருள் காத்தருள்: ௧௧௧.

சிவசங்கர சிவசங்கர: ௧௧௨.

தருமநெறி தருமநெறி: ௧௧.

திருச்சிற்றம்பலத்திருச்சிற்றம்பலம்: ௨.

திருவம்பலத்திருவம்பலம்: ௨.

தயிலுணர்ந்தி தயிலுணர்ந்தி: ௫௨.

நல்ல நல்ல: ௫௭.

நில்லும் நில்லும்: ௫௭.

நிறைந்தன நிறைந்தன: ௪௭.

பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்: ௨.

போனது போனது: ௧௧௫.

வணங்குமினீர் வணங்குமினீர்: ௪௧.

வந்துபோம் வந்துபோம்: ௫௮.

வரும் வரும்: ௮௨.

வளர்ந்திட வளர்ந்திட: ௪௦.

வளைத்திடும் வளைத்திடும்: ௮௦.

வளையல்கொள்ளும் வளையல்கொள்ளும்

விடு விடு: ௧௧௧.

விடும் விடும்: ௪௧, ௭௮.

இதில் அவ்வவ்விடத்துவந்துள்ள

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள்

அடிமைக்கு நல்லவர். ௨௨௫.

அடியவர்க்கெரிய சுந்தரன். ௪௪௧.

அடியவர்க்கெரிய சொக்கன். ௧௦௪.

அடியவர்க்கெளியவர். ௫௩, ௭௭.

அடியவர்க்கெளிய வெம்பெருமான்.
௪௪.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அடியவர்திறந்து நல்லவன். கடு௭. ஆதி. ௫௫; “ஆலவாய்விடைபுடையம்
அடியவர்திறந்து நன்மைதினின்மை அறிபவ
ன். கக௫.
அடியார்க்கு இனியன கொடுக்குஞ்
சொக்கன். ௩௯. [கக௬.
அடியார்க்கு நல்லான். க௦௦, கக௫,
அடியார்க்குறைதீர்ப்பான். ௩௫.
அடியார்தங்கட் கெளியவன், கக௫.
அணுக்கட்கு நல்லவர். கக௪.
அதிர்வியாவொன். க௦௭. “அதிர்வீ
சியாவொய்”-(திருஞா. தே).
அந்தநாயகன். க௬; (அந்தம்-அழகு).
அபிடேகச்சொக்கன். ௩௪. [அபிடே
கம் - கிரீடம்]; “அபிடேகச்சொக்
கர்” (மதுரைக்கல. ௪௪, ௫௩).
அருடேங்குநாதன். ௭௦.
அருந்தவன். கக௯, ௨௧௨; “தாழ்சடை
ப் பொலிந்த வருந்தவத்தோந்தே”
(புறநா. ௧௩).
அருவமெய்யினன். ௩௪.
அருளாகமன். கக௯.
அழகன். க௯, ௪௯, ௧௩௫, ௨௨௫;
“அழகன்புயங்கன்”, “முப்புராஞ் செ
ற்ற வழக” (திருஞா. தே.), “அழ
கனே யாலவாயி லப்பனே” (திரு
நா. தே.).
அழகார்மெய்யன். ௩௪.
அழகியசொக்கன் ௫௮; (மதுரைக்கல.
௪, ௫௩, ௩௪); “அழகிய சொக்கர்க்
கு” (மீனாட்சி. காப்பு. ௪).
அழகிய பெருமான். க௬௭.
அற்றவர்க்கற்றசுவன். க௭௬; “அற்ற
வர்க் கரு சிவனுறை கின்ற வால
வா யாவது மிதுவே” (திருஞா. தே);
“அற்றவர்க்கற்றேன்கூறும்” (திரு
வாணக்கார்ப்புராணம், நைமிச. ௨௯).
அற்றவர்க்கற்றசெல்வன். க௬௯.
அற்றவர்க்குற்றசுவன். க௭௬.
அற்றவர்க்குற்றசெல்வன். க௬௯.
அன்பர்க்கன்பன். க௬௮, க௬௯.
அன்பர்சுமை பூண்டுகொண்டான்.
௭௭.
அன்பர்தம்பிழை பொறுப்பவன். ௪௬.
அண்ணையொப்ப அணுக்கட்கு நல்ல
வர். க௬௪.

ஆதி. ௫௫; “ஆலவாய்விடைபுடையம்
மாதியே” (திருஞா. தே. க-௧௦).
ஆதிநாதன். ௩௭, ௧௭௫.
ஆதிநாயகன், ௪௩.
ஆதிமுனி, ௫௫.
ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி. ௧௩, ௫௬.
ஆலவாய் மெய்யன். ௩௪, ௧௨௨,
௧௨௫, ௧௭௮.
ஆலவாயமுதமன். ௧௨,
ஆலவாயமுதவாக்கன். ௪௯.
ஆலவாயமுதவாயான். ௬௮.
ஆலவாயமுது. ௫௦.
இசைக்குநல்லான். ௨௦௧.
இசைச்சொக்கன். ௧௯௦.
இயற்சொக்கன். ௫௩.
உற்றவர்க்குற்றவன். ௧௦௨.
எளியசொக்கன். ௧௬௫. [௨௦௪.
எளியவர்க்கெளிய சொக்கநாதன்.
ஒப்பிலழகன். ௧௮.
கருணைமெய்யன். ௧௧௨.
கருணைமேனிப்புண்ணியன். ௧௫௭.
காரணமுதல்வன். ௨௫.
காரணவான். ௭௨.
குஞ்சரந்தாங்குகோயிற்முழகன். ௧௯௧.
குஞ்சரந்தாங்குகோயிற்கூத்தன். ௧௯௩.
குழகன். ௧௯௧; “குழகனே” (திருநா,
தே. ௭).
கூடமில்லான். ௩௫.
கூத்தன். ௧௩௩; “கூத்தனே” (திரு
நா. தே. ௭).
சாலநல்லவன். ௧௫௭.
செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன். ௧௮௫.
செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன். ௧௨௯.
செழியர் நாதர். ௧௪.
சேட்டநாதர். ௧௪.
சொக்கமூர்த்தி. ௧௮௫.
சொக்கவேந்து. ௧௮௫.
சொக்கன் (சொக்கர்) ௨, ௫, ௨௭, ௫௩,
௨௦௬; “ஆலவாய்ச், சொக்கன்”,
“ஆலவாய்ச், சொக்கனே” (திருஞா.
தே). (மதுரைக்கல. ௫, ௧௦, ௬௩,
௬௬, ௮௧; மீனாட்சி இரட்டைமணி
மாலை, ௨, ௧௦)
சொக்கு. ௧௭, ௬௫, ௧௬௪.
சுனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன், ௫௮.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தெய்வப்பாண்டியன், ச.
தெய்வவான் வழங்கி, உஅ.
தென்னவர் கிளைக்கு நல்லசெல்வன்,
கஎக.
தொழுவார்க்கெளியான், கடுக.
நயந்தவை யாவையும் நல்க வல்ல
வன், நஉ.
நல்லடியார்க்கு நல்லான், க00, ககச.
நற்றமிழிறைவன், உ0ச.
நற்றவன், ச0.
நாயனார் (நாயன்), எஅ, ககச, ககச,
நேசர்கட்கு நேசன், ககச.
பண்ணிசைச்சொக்கன், உ0ச.
பத்தர்கன்பத்தன், கச, ககக, ககஎ,
கஉக, கநக, கசச, கசக, கஎ0,
கஎஉ.
பத்தர் பத்தன், சஎ, சஎ0, கசடு,
கசச, கசக.
பத்தர் வாழ்வு, சஎ.
பழிக்கஞ்சொக்கன், உஉ0.
பழியஞ்சுள் சொக்கன், ககக. “பா
வமேபாவம் பழியஞ்சுள் சொக்கரு
க்கே” (மதுரைக்கல, உக)

பாண்டி நன்னாடன், ககக.
பாவறிந்த நாவலவன், சக.
புகழ்க்கினியான், ககஉ.
புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், கடுக, உஉ0.
புகழ்க்கு நல்லோன், உ00, உஉடு.
புகழ்கொண்டான், உகஉ.
புழுகு நெய்ச்சொக்கர், நச; (மதுரைக்
கல, இஉ, இந; மீளுட்சி, ஊசற்.
க-க0).
முனிவன், க.
மெய்யார்க்கு மெய்யன், கசஎ.
மெய்யன், கக, நச.
யாவும்வல்லவன், சு0.
வணங்குவோரிணங்கன், அந.
வாசிவாரியப்பெருமான், கந.
[இத்திருநாமங்கள், இத்தலத்தொட
ர்புள்ள தூல்களிலும் பிறதூல்களிலும்
பயின்று வந்திருத்தலின், இந்நே
எடுத்துக்காட்டப்பெற்றன. இவற்
றுள், ஒன்றன் பரியாயங்களாக உள்ள
வற்றையும் அடைமொழிகளால் வேறு
பட்டுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து
கொள்க.]

இந்தூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

—0000—

(க)—ஊர்கள்:

ஆளுடையார்கோயில்-திருப்பெருந்
துறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவ
ங்கொண்டு திருவாதாழகனை ஆட்
கொண்டாளிய இடமாதலின், இஃது
இப்பெயர்பெற்றது. இது துறையெ
னவும் வழங்கும், எஉ, எச, அக.

இராமேச்சரம், க.

இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மே
கங்களைக்கட்டிச் சிறைப்படுத்திய இட
ம்; ‘கட்டுநல்லூரிருஞ்சிறை’ எனவழ
ங்கும்; மாணமதுரை (வானரமதுரை)
க்குச் சமீபமானது; கசஉ.

உத்தரகோசமங்கை, இடு, இசு,
ச00.

உப்புரீ - உருத்திரசன்மனோருடைய
ஊர்; இதில் இராமராற்பூசிக்கப்பட்ட
விநாயகராலயமொன்றுண்டு; இவ்வுரீ
பார்ப்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது.
சக.

ஏழர்கள் - மேகத்துக்குப்புண்கொ
டுத்த உபகாரியனுடைய ஊர்கள்; இ
வை காவேள்விநாட்டிலுள்ளவைகள்;
இவற்றுள்ளொன்று நாமுணரென்பது.
கசச.

கட்டுநல்லூர் - பாண்டியராசன் மே
கங்களைப் பிழந்துக்கட்டிய இடம்;
இஃது இருஞ்சிறைக்குச்சமீபமானது.
கசஉ.

கழுவர் படைவீடு - இது சமணர்
கள் ஏறிய அ000- கழுமரங்களின் வரி

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சைமுடிந்த கீழைக்கோடியாகிய இடத்திலுள்ளது; திருப்புவணத்தின் பக்கத்தது; இக்காலத்துக் கழுவேறுமடை, கழுவேறுகடையெனவழங்கும்; கழுக்களின்வரிசைமுடிந்த மேலைக்கோடியில், மேலைக்காலென ஒருருள்ளது. கங்ள.

காசி. எ.

காவண நல்லூர். தாகம் தீரும்பொருட்டுக் குளமுதலியவற்றிலுள்ள ஜலத்தைபுண்ட குண்டோதரன், மனிதர்களுடைய ஜலகஷ்டத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய நீர்நிலைகளுள், பந்தர்குழந்த நீர்நிலையையுடையஊர்: காவணம் - பந்தர். ௩௦.

காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது பட்டினமெனவே அக்காலத்து வழங்கிவந்தது. சுஉ, உகசு.

கானையார்கோயில். எஉ.

கோடுங்கோளூர் - சுழறிற்றறிவார் நாயனருடைய இராசதானி. கங்ள.

சிதம்பரம். உ, க௦௦.

சீகாழி. ௪௨௨.

செல்லநகர். இஃது இந்துலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லநாடெனவும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமெனவும் கூறப்படும். உஉஅ.

தனிச்சயம்: இது பாண்டியன் இங்குரினத்தனித்துரின்று சீயித்த இடம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; திருப்புத்தம்பெற்ற, முருகக்கீடவுளின் ஆலயத்தையுடையது; 'ஐயங்கோட்டை தனிச்சயம்' எனவழங்கும்; கீசுங்; "பச் சிமத்திசைக் குளுத்தமத் தனிச்சயத் தினிற்வினைப் பெருமானே" (தீர்ப்புகழ், சுஉ௦)

திருநெல்வேலி. சு.

திருப்புத்தூர். க௩௩.

திருப்புவாய்பயம். உக௭.

திருப்புவணம். க௩௭, க௧௩.

திருமருகல். உஉக.

திருவாதவூர். சுஅ, அக.

திருவிடைமருதூர். இது, திருவிடைமருதெனவும் வழங்கும். க௭௩.

திருவேடகம். க௩௧.

நரித்தூழ். இஃது ஆளுடை நாயகர் நரிக்களைக் குன்றைகளாக்கிய இடம்; புதுக்கோட்டையேச்சார்ந்த மிழலைநாட்டிலுள்ளது. அக.

நாமுனார். மேகத்திற்குப் புண்கொடுப்போர்யாரென்று பாண்டியன் கேட்டபொழுது, வந்த மந்தையோரைத் தள்ளிவிட்டு, 'நாம் முன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு புண்கொடுத்தற்குவந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது, களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழூர்களுள் ஒன்று. க௧சு.

பட்டமங்கலம். இது, சோமசுந்தரக்கடவுள் அட்டமாசித்தி அருளிய ஊர்; பட்டமங்கையெனவும் வழங்கும்; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; க௩௨.

பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலம் - செல்லநகர். உஉஅ.

பழமதுரை. இது சுடல்கொள்ளவந்த மதுரை; இஃது இப்போதுள்ள மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத் தெரிகின்றது; "தமிழொடுபிரந்து பழமதுரையில் வளர்ந்தொழி" (மினுட்சி. சப்பாணி. க - ௩); பழமதுரைமேடென்ற ஓரிடமும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒருமுனியின்கோயிலும் அங்கேயுண்டு. ௩௨.

பெருங்கிராமம். சோமசுந்தரக்கடவுள் விடுத்தருமார பாலாக்கியருளம்படி பத்திபுரித்தொழுகிய மங்கை அவதரித்த ஊர். க௦க.

மணலூர் - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மணற்புடமெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற்கூறப்பெற்றது இதுவே; க௧அ.

மாடகீதுளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குளமென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தோரிடம்; இஃது ஒருதாலுகாவாகவும் இருந்தது; அவ்விடத்தில் ஒரு குளமுண்டு. 'மாடக்குளம் பெருகினால் மதுரைபாழ்' என்ற ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றது. ௩௧.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மானமங்கலம் - திருவாதவூரருளைய முன்னோர்களிருந்தவர்; இதனால், அவர்கள் மானமங்கலத்தாரென்று கூறப்படுவர்; இவ்வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும். சுசு, ௮௦.

வடதிருவாலவாய் - இஃது, டக்காட்டுருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. டிக.

வேதாரணியம். சு௨௨.

(௨)—தலங்கள்:

ஆதிமரபு. (சூரியகுலம்) ௨௨, ௩௪.

ஆமாத்தியர்குலம். சுசு.

உக்கிரகுலம். சுசு, ௨௧௩.

கொந்தக்கக்குலம். மதுரைக்கு அக்கினிமூலையில், ச-நாழிகைவழித்தூரத்திற் கொந்தகையென்று ஒருருண்டு; அதிற் கொந்தகவேளாளரென்று ஒருவகுப்பினருள். சுச௦.

சந்திரகுலம். ௨௧௪.

சுத்திரகுலம். சு௮௪.

(௩)—சங்கப்புலவர்கள்:

இடைக்காடர். இவருடைய ஊர் மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளதாகிய இடைக்காட்டேரென்று கூறுவதுண்டு. டி௦, டிக.

இறையனார். இவர்பெயர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவும் இந்நூலுள் வழங்கும். சு௧.

உருத்திரசன்மர். சுசு.

கபிலர். ௩௧, ௪௦, ௫௦, சு௮.

நக்கீரர். இப்பெயர், 'கீரர்' எனவுடவழங்கும். சு௧.

பரணர். ௩௧, ௪௦, ௫௦.

மதுரைப்பேராலவாயார் - இறையனார். சு௧, சு௮.

[சங்கப்புலவர்கள்: ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புளோர், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாணரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.]

(௪)—சங்கப்புலவர்களல்லாத

தமிழ்ப்புலவர்கள்:

காரியார். சு௮௫.

நாரியார். சு௮௫.

(௫)—சாதிக்கள்:

அதி - வலைச்சாதி; 'அதிபத்தர்' என்பதனுணர். டி௪, ௫௫.

பன்றிக்குழம்பர் பன்னிருவர், ௨௧௧. வன்னியர். ஏ, சு௪௦, ௨௦௭.

(௬)—சில பழையவழக்கங்கள்:

ஒருவர் ஒருசெய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனைமறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின்தலைப்பை முடிந்துகொள்ளுதல். சு௧௯.

தும்மியவர்கள் சிவாயவென்றல், சு௭௬.

பரிகலசேடமுண்ணல். சு௮௧.

(௭)—தனிப்பாடல்கள்:

பாடல்கள்.

ஆக்கியோர்கள்.

"அங்கங்குலங்க" ...

(சோமசுந்தரக்கடவுள்) சு௪.

"குன்றமெறிந்தாய்" ...

(நக்கீரர்) சு௭௧.

"கொங்குதேர்வாழ்க்கை" ...

(இறையனார் அல்லது மதுரைப்பேராலவாயார்) சு௩.

"சங்கறுப்பது" ...

(நக்கீரர்) சு௪.

"நெட்டிலையிருப்பை" ...

(கபிலர்) சு௮.

"மதுமலிபுரிசை" ...

(சோமசுந்தரக்கடவுள்) சு௭௬.

(௮)—தாண்டவம்:

சொக்கத்தாண்டவம். ௨௭.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

(க)—திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியனார் பதிகங்கள் :

'சடையாய்' உஉக.	'மங்கையர்க்கரசி' சுஉடு.
'செய்யனே' கஉக.	'மந்திரமாவது' கஉக.
'தளிரிளவனர்' கஉக.	'மானிணர்விழி' கஉஅ.
'தேனுதவன்னி' கஉஅ.	'வாழ்கவந்தனர்' கஉக.
'நீலமாமிடந்து' கஉடு.	'வானிற்பொலி' கஉக.
'பிரமணூர்' கஉஅ.	'வேதவேள்வியை' கஉஉ.
'போகமார்த்த' கஉக.	'வேயுறுதோளி' கஉக.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியனார், அறங்கநானாலினார், காழிநகர்ப்பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்கோன், கிரபுரப்பாலர், சோழியவைநிகச்சிறுவர் “வருவானொரு சோழியவைநிகளும்” (தக்க. கஅக), ஞானபூரணர், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலுகவிப்பெருமான், பொய்யிலாயானை, மறைஞானி, வாதுசெய்தவாரணம், வைதிகவாரணம் என இந்நூலுட் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

(க0)—திருவிளையாடற் சம்பந்தமான சில பழமொழிகள் முதலியன :

அடியார்க்குநல்லார்பத்திரம். ககஅ.	மன்னவெனெப்படி மன்னுயிர்ப்படி.
அழகியசொக்கனென்னும் தோலாக்கை. ககஅ.	(கருத்து) உஉக.
ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை. (கருத்து) சுசஎ.	மின்னுமலிடிக்குமா. சுஉ.
இலக்கிணவாயில். சுக.	(கக)—தீர்த்தங்கள் :
உடையவனறிந்தாத சரக்கிலை. கக.	எழுகடல்: ஒருதடாகம்; காஞ்சனமாலேக்காக வருவித்த எழுட்டல்களும் தன்பால்வந்து அடங்கப்பெற்றமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இதன் திருநீழமையில் மிகப் பழையதாகக் காஞ்சனமாலேகையிலென்று இருக்கின்றது. கஉக.
காமனுக்குக் கண்ணில்லை. கசக.	கங்கை. எ, ககஉ, கசஅ.
கொல்லொழுப்படை எவர்க்கும் வெல்லொழுது. கஉ0.	கம்பனை-ஒருநதி; இஃது இலங்கைத்தீவின் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; சுஉ.
சடைகொடு வெருட்டல்வேண்டா. சுடு.	கல்லிணை-ஒருநதி; இலங்கைத்தீவின் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாக்னியாகுமரி. ககஉ. [வது; சுஉ.
சொக்கன்றாசு. கூ0.	காவணவாவி. கஉ0.
தன்னைக்கொல்லவந்தாயினும் பசுவைக்கொல்லலாகாது. கஉ0.	காவிரி. கஉக.
நெற்றிக்கண்காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே. சகி.	கொண்டாழி - சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியதோற்றமடை. எ, கஎ0.
பிட்டகுணம் சுட்டாலும்போகாது. கஉஉ.	சரவணப்பொய்கை: — இது திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ளதோர் தீர்த்தம்; கக0.
பாணந்தம்மடியார் பாதேசம்போலல் விற்றகையும் சுமந்துகொண்டுமீள வருவார். ககடு.	பூதங்கண்டகுளம்:— இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ள தோ
பார்ப்பான்முறையீடு பசுப்பாய்ச்சலோசரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு மொட்டைப்பசுவின் பாய்ச்சலொடு விட்டுப்போனது. ககக.	

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ரேரி; 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும்; ண்டோதாளுகியபூதத்தால் வெட்டப்பட்டது; இதன்களை பூதங்கண்டகளையென டிக் காலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடைதட்டிப் பறம்பெருச் சிறியமலையொன்றுண்டு; வெட்டியமண்ணையெடுத்துக் களையிற்சொட்டிய கூடையைப் பூண்டோதாளுகியபூதம் இதில்தட்டியதென்பர்; ௩௦.

பொற்றாமரைப் பொய்கை. ௧௮, ௧௯.

மணிகர்ணிகைத்தறை. ௭.

மாவலிகங்கை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனொளியலையி லிருந்து உண்டாவது. ௧௨.

மொய்யார்பொய்கை - திருப்பெருந்தறையிலுள்ளதோர் நீர்த்தம். ௭௨.

வலவை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனொளியலையிலிருந்து உண்டாவது; ௧௨.

வையை. (எதுகை) ௧௩௩, ௧௩௭.

(௧௨)—நாடுகள் :

சுப்பிரமணியநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இத்தூலியுற்றப்பெற்றது. ௨௨௮.

குருநாட்டேயம். ௧௭௮, ௧௮௩.

கணுவேள்விநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் ஒருபாண்டியன் சோழனொருவனைக்கொன்று களவேள்விசெய்தற்கு இடமாவிரகந்தபுற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; காட்டினாடெனவும் கூறப்படும். இந்நாடு, பூவையார்வண்ணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குக்கீழ்க்கேயுள்ள வீரசோழனென்னுமார் இதன் கண்ணென்று தெரிவின்றது. ௧௯௪.

காட்டினாடு - களவேள்விநாடு. ௧௯௪, ௨௦௭.

காரீவளங்கொண்மண்டலம். பாண்டிநாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது, என்பார் சுப்பிரமணிய

யென்றும் - சிறுநாட்டை யுடையது; பரம்பக்குடிக்கு வடக்கேயுள்ளதான, மழைக்கீழ்ப் புணைகோடுத்த மங்கலநாடென்பது இதவேயென்று சொல்லுகின்றனர். ௨௨௮.

சேரனாடு. ௧௩௮.

சோழனாடு. ௧௩௮.

துவனாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; வையைக்களையிலுள்ளது; [துவனாவென்பது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள துவனாமானென்னுமாரக இருத்தல் கூடுமென்கின்றனர்.] ௧௯௪.

பாண்டிநாடு. ௩, ௧௩, ௧௨௩, ௧௩௮.

மிழலைநாடு. ௮௧.

(௧௩)—நியாயம் :

காகதாலியம். ௧௮௨.

(௧௪)—நூல்கள் :

இறையனார்பொருள். ௪௧.

உத்தராமாபுரானம். ௧௮.

உத்தராகம கோசங்கன். ௩௬.

கணிதநூல். ௨௨.

கபிலரந்தரநாடு. ௩௧.

கைலாசநி காஸத்திபாதி அந்தாதி. ௧௯௬.

திருமுருகாற்றுப்படை. ௧௯௦.

நக்கீ ரியற்றிய (தூலிலுள்ள) ௬-ம் பறுவல். ௪௧.

புரவிதூல். ௧௮, ௭௦.

மடைதூல். ௨௮.

மயனூல். ௧௮௬.

(௧௫)—மடங்கள் :

தில்லைமாளிகைமடம். இஃது இத்தூலாசிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளியிருந்த இடம். ௩௬.

வாசீசகவாரி மடம். - இது திருநாளைசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் சைனர்களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளியொழுது தங்கிய இடம்; இது ஞானமீர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோவென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டு. ௧௨௩.

(௧௬)—மந்திரங்கள் :

அகமருடனம். ௧௭௪.

மடங்கரம்—ஆறெழுத்து, ௧௯௦

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பஞ்சாக்கரம். ௧௧, ௧௩௫,

பிரணவம். ௮.

மிருத்தியுஞ்சயம். ௨௧௨.

(௧௭)—மலை :

இடபகிரி. இது சோலைமலை யென
வும் வழங்கும். ௧௨௧.

இலத்திமலை. இது, பாண்டியனைக்
கொல்லுதற்குச் சைனர்கள் அனுப்
பிய யானையின் மீது அட்டாலைச் சே
வகர் நரசிங்கக்கணையை ஏவியபொழு
து அந்தயானை அஞ்சிச் சொரிந்த இல
த்தியாலாகியது. ௬௮.

எண்கிரிகள்-சைனர்களுடைய மலை
கள்; ௬௫, ௧௨௩, ௧௨௭: “ஆனை மாம
லை யாநி யாய விடங்களிற்புல வல்ல
வசே, ரீனரன்” என்பது நேவாரம்,
(கிருஞா); “எண்பெருங் குன்றத் தெ
ண்ணு யிரவா.மேறி னூர்கள்” (பெரிய.
திருஞா. ௮௫௫); “வேதப் பகைவர் த
ம்முடம்பு வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழ
விந், கேதப் படுமெண் பெருங்குன்றிந்

தெல்லா வசோகு மெறிகெனவே”
(தக்கயாகப்பரணி, ௨௧௬).

கைலை. ௨௩.

கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை. ௧௨௩

சமனொளிமலை. இஃது இலங்கைத்

தீவிலுள்ளது. ௬௨.

திருக்கழக்குன்று. ௧௦௦.

திருப்பரங்குன்றம். ௧௬௦.

நாகமலை, ௧௨௦.

பசுமலை. ௧௨௧.

பன்றிமலை. ௨௧௧.

பொதியில். ௮.

முதியவெற்பு. ௨௦௮.

மேருமலை. ௨௧௫.

யானைமலை, ௬௮.

(௧௮)—மரபு :

மானமங்கலத்தார்மரபு. ௬௯.

(௧௯)—வித்தைகள் :

அக்கினித்தம்பம். ௧௩௪.

இந்திரநாலம்=இந்திரசாலம். ௧௬.

நோக்குவித்தை. ௧௮௦.

இந்நூலில்வந்துள்ள அரிய மொழிகள் சில :

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகம் - மலை. ௬.

அங்கம் - யுத்தப்பரிபாளை விசேடம்.

௧௧௬, ௧௧௫.

அங்கம்மாற்றெட்டு - யுத்தப்பரிபாளை

விசேடம். ௧௧௬.

அணரிட்டு. ௧௮௬.

ஆதி - வலைச்சாதி. ௫௪, ௫௫.

அவதானம் - அபதானம்; திருவினையா

டல். ௬௮, ௬௯.

இராவுத்தராயன். ௬௯.

இருப்புமுட்டு. ௧௬௬.

உழப்பாது. ௬௬.

உழப்பி. ௬௮.

உழை - வீடு. ௫௨, ௫௮, ௬௧.

உளத்தடைத்து. ௩௦, ௬௯௧.

ஊசம். ௨௮.

ஒப்பார். ௭௩, ௭௬, ௭௭.

ஓரம் - கருமை. ௧௨௮.

பிஞ்சில் - சிறிது; மலைநாட்டுவழக்கு.

குதிரையிராவுத்தன். ௧௭௦.

குழப்பி - குழம்பச்செய்து; ௬௭; “கொ

ள்ளும் போதெவனாலே குழப்பலா

மே” (ஆனந்த. பா. ௨).

குழம்பல். ௬௭.

கெருடி. ௧௧௬, ௧௭௨.

கைந்தலை - விதலை. ௧௫௧.

கொச்சை. ௧௮௬.

கொந்தக்குலம்-கொந்தகக்குலம். ௧௪௦.

கொற்று - கொத்து. ௬௭.

சாக்தியர் - சைனர். ௧௬௭.

சாத்தலோதல் - வேதமோதல். ௭௪.

சாறு - விவாகம். ௧௦௨.

சாளரசங்கீதம். ௧௬௧, ௧௬௪.

சிலம்பல் - சிலிர்த்தல். ௭௬.

சிறுக்கன் - சிறுவன். ௧௫௦.

சீரா. ௧௬௬.

சூம்மாடு. ௬௫

சொட்டை - ஒழுக்கைவாள். ௧௧௬,

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தப்பு - ஒருவகைப்பறை. ௨௦௭.
 தவ்வும் - தாவும். ௮௫, ௧௮.
 துண்ணிமை. ௧௩.
 திருக்கைச்சிறப்பு. ௧௪௧.
 துவர்ப்பி உத்து மறிப்ப. ௧௪௧.
 தொத்துவர். ௧௧.
 தொப்பாரம் - முடிவிசேடம்; இல்து
 இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்க
 ளிறொடும்பாலும்காணப்படும் ௬௬.
 நசியாத - நரித்த மீமைமில்லாமல் ௮௧.
 நன்பு - நன்மை. ௮, ௪௩.
 நாயன் - திலவன், ௧௯௬, ௧௯௭, ௨௧௬.
 நையாண்டி பாடல். ௧௧௨.
 பகுந்து - பங்கிட்டு. ௭, ௧௭, ௧௮௭.
 பணிக்கு. ௧௧௫.
 பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள். ௮௬.
 பரிவேத்தா - தமையன் மணஞ்செ
 ய்து கொள்ளாதிருக்கையில் தான்
 மணஞ்செய்து கொண்டதம்பி.
 ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬.
 பழுத்தநரைத்த. ௫௭.
 பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை வினையா
 ட்டு. ௨௧௧.
 பாராவனை - ஓராயுதம். ௧௪௨.
 பிசகல். ௮௮.
 பிறிதுசாபம் - சாபவீ. ௨௦, ௨௧.
 புழகு - மலையெருக்கம்பூ. ௧௧௬.

பூணித்து. ௧௭௪.
 பேரிளமை. ௬௭.
 பொக்கணம். ௬௬, ௬௭.
 மக்ன்மை - மகனாகக்கொள்ளுதல்.
 ௧௪௧.
 மச்சம். ௨௩௫.
 மலர் - பூப்பு. ௧௫.
 மழுப்பவல்லான். ௧௭.
 மாமடி-மாமன்; மாமடிகளெனவும்வ
 ழங்கும். ௧௨, ௫௪.
 மாலை - விறலி. ௧௧௨, ௨௦௩, ௨௦௪.
 மாறு - மலாறு. ௮௨.
 மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து. ௧௨௧.
 மொக்கணி - குதிரைக்குக்கொள்ளுக்
 கட்டும்பை. ௧௨.
 மொஞ்சுக்கையர் - சைனர். ௬௫.
 மொத்தம். ௮௮.
 வழுந்த - பிரித்த. ௧௬௬.
 வணிகுரியர். ௧௫௦.
 வரிசை. ௧௧, ௧௨௪, ௧௯௬.
 வயிச்செய் - வகைச்செய், ௧௪௨.
 வன்னியர் - சேனைத்தலைவர். ௭.
 விலாவொடித்தல் - சரிக்கச்செய்தல்,
 ௧௩௭, ௧௬௨.
 வேணும் - வேண்டும்; (எதுகை)
 ௧௬௦, ௨௧௦.
 வையாளி அல்லது வைகாளி. ௭௧, ௮௪.

இதில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள்.

இந்நூலிலே தேவாரமுதலியவற்றிலுள்ள சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் பொருள்களையும் பெற்றவரும் செய்யுட்கள் மிகப்
 பல; அவற்றுட் சில வநுமாறு:—

[பின்னுள்ள எண்களுள், () இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டவை நிரு
 வினையாடல்களையும், மற்றவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

[தேவாரம்.]

திருநா. மதுரை: “அதிரவீசியாடுவாய்” = (௬௨) ௧௭, ௨௩: “ஆழிநா
 னதிரவீசி”; “அதிர வீசி, யாடுவா னென்றும்”

ஷா, திருவல்லூர்ப்பு. “என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை” = (௧) ௧௬:
 “என்னபுண்ணியஞ் செய்ததம்மன்”; (௫௫) ௨௬: “என்னபுண்ணியஞ் செய்த
 தேன்.”

திருநா. மதுரை: “முனைத்தான யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி”
 =(திருநக) கரு: “தொன்னில மாமீடந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன்
 ன், தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி”; (க) கசு;
 “மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெ டுந்த துப்பிய வில்ந்
 கம்.”

ஷை திருவாரூர்: “நரியைக் குதிராசெய் வாண நரகளைத் தேவுசெய் வா
 னும், விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்” (உஅ)
 அச: “மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்கோன்,நரி
 கடம்மை.....குதிரா யாகச் செய்புதோன் ருமல் விட்டான்”.

[திருவாசகம்.]

கீர்த்தி. சக: “இந்திர ஞாலங் காட்டிய” ஷை கூச: “இந்திர ஞாலம்
 போலவங் தருளி” =(உக) கசு - “இந்திர ஞாலஞ் செய்வது.”

கீர்த்தி. ௫௨ - ௫௬: “வாத லுரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்
 பொலி காட்டிய பண்பும்” =(உஎ) க: “சிலம்பொலி துளங்கக்காட்டும்,
 வேதநா யகஞர் வாழும் வியன்றிரு வாத ஸ்ரால்”; (உஅ) கசு: “வாதையம்
 புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்ட.”

திருச்சுத. சுசு: “பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கட
 மை போற்றி”, நீத்தல். சு: “பொறுப்பரன் நேபேரி யோர்சிறி யோர்கடம்
 பொய்யினையே” =(க௨) கக - “பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத்
 தருள்.”

திருவேம். கக: “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” =(உஎ) கக:
 “நினைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருத் துறையை.”

திருவம். கக: “அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மார்க்குவீத்த, வப்
 பார் சடையப்பன்” =(க௩) ௫: “மன்னவர் முடிவ் வீத்து
 இன்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய் வெய்ய, தென்னவன் பாண்டிநாடு
 சிவலோக மான தன்றே”.

கோயிழைத்த. க: “நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனே.” =(உஅ) க௨:
 “நரிகா ணரியாது நீர்.”

அருட்பத்து. க - க௦: “அதெந்துவே யென்று” =(௬௫) உசு: “எந்து
 நீர் புத்தல்வ ரெல்லா மிப்பொழு தணந்தது.”

திருப்பொற். கஅ: “அயன்றிலைகொண்டுநாமே” =(௫௬)
 க - “அயன்றிலையறுத்தல்..... சால, வாழ்த்தி”.

திருச்சுத. க௦: “என்பொலா மணியே”, புணர்த்தி. க: “என் பொல்லா
 மணியைப் புணர்ந்தே”, அச்சு. க: “என்பொலா மணியை யேத்தி” =(௨௦)
 உ: - “என்பொலா மணிக்குச் சொல்வல்.”

குலா. க: “ஐயெந் கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டு” =(௨அ) உ: “பொருந்
 துகோ டுனமு மோடு மல்லதோர் புரவியில்லை.” கவந்தி - கோவணம்.

கீர்த்தி. ௨௪-௨௮, “குதிரையைக் கொண்டு குடநாடதன்மிசைச், சதபடச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்”=(௨௮) ௨௯: “வந்தது முதுபர் சாத்து”, (௨௯) ௧௭: - “சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய்.”

திருப்பபடை. ௧: “பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்” = (௧௪) ௧௭: - “பாண்டிநன் னாடனே.”

[திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.]

௨௪௨: “சுத்திய பொக்கணத்து”=(௧௬) ௧௮: “பொற்பு யத்துறு பொக்ணந் தூக்கினுன்.”

[பெரியதிருமொழி.]

௧ - ப. ௧: “குலந்தருஞ் செல்வர் தந்திடும்.....நாராயணவென்று நாமம்”=(௧௮) ௧௯: “குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும்.....நமச்சிவாய.”

[தொல்காப்பியம்.]

பாயிரம்: “அறங்கரை நாவி னுன்மறை ருற்றிய”=(௧௭) ௧௯: - “அறா கரை நாவி னானும்.”

[இசைமரபு.]

“சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கம்.....இயல்பு”=(௧௪) ௧௮: - “இன்ஹு பூசை குடமுழக்கம்.....அனைத்தும்”; ௧௯௦-ம் பக்கம் பார்க்க.

“உள்ளாளம் வந்து.....உரை”=(௧௪) ௧௮: “ஒடுக்குள் ளாளம்.. தொழில் பத்தும்”; ௧௯௧ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“பெருக்குரல் கட்டை.....ஆகா வெனச்சொன்னு ராய்ந்து”=(௧௭) ௨௮: “புனைபெருக்குரல்.....வியந்தா ரில்லை”; ௧௯௧ - ம்பக்கம்பார்க்க.

“தய்யமொழி மென்குயிலும்.....நால் வேத்தனன்”=(௧௭) ௨௮: “ஆங்கரி மூர்த்சியென்ன.....யாரும்”; ௧௯௧ - ம்பக்கம் பார்க்க.

“மாத்திகாகளொன்பானும்.....ஐந்துறிந் மாம்”; (௧௭) ௨௮: “தன்வின்” மாத்திகையொன் பானும்.....அதிசயித்தார்.” ௧௯௧-ம் பக்கம் பார்க்க

[பரிபாடல்.]

“உலக மொருதுலையாத் தானோர் துலையாப், புலவர் புலக்கோலாற் றுங்க. வுலகெல்லார், தான்வாட வாடாத் தகைமைத்தே தெண்ணவன்ற, னான் மாடக் கூட னகர்”=(திருநக). ௧: “மலருமித்திரு நாட்டியல்.....மதுரை.”

[கலித்தொகை.]

௬௭: “வையைதன், னீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லா னேரா தார், போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைகூழ் புனலுரன்”=(திருநக) ௭: “வார் யெற்றிமுன் மதிட்படை பொருவது வையை.”

[புறநானூறு.]

௧௮: “அருந்தவத் தோற்கே”=(௨) ௧௯: “அருந்தவ னருளிஞ் டே”, (௨௦) ௧௮: - “அருந்தவ னதிசயித்து.”

சு: “கறுழ்பொருத செவ்வாயான்” =(௨௮) உசு: “கறுழ்பொருசெவ்வாய்.”

௨௨ச: “பல்படைப் புரிசை” =(திருநக). உ: “மதிட்படை.”

[திருமுருகாற்றுப்படை.]

அ-ம் அடி: “வள்ளுறை சிதறி” =(௧௨) சு - “வள்ளுறை சிதறி”

[நாலடியார்.]

அறன்வலியுறுத்தல், க0: “மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு, மீனவி எரிவிரூல் வாழ்வேன்மன்” =(௪௪) க0: “தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை, யின்றுநா மொருவன் பாற்றாழ்ந் திரக்குமா நெங்ஙன்.”

[திருக்குறள்.]

ங: “மலர்மிசை யேகினான்” =(௩௯) சு; “அடியவர் நினைவு தன்னிற், பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை.”

கசு “தானந் தவமிரண்டும் தங்கா வியனாலகம், வானம் வழங்கா தெனின்” =(௪௪) சு: “இரும்புனன் மழைமறுத்துத், தானமுந் தவமுங் டுன்றி.”

கடுசு: “ஓறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுத் துணையும் புகழ்” =(௪௩) உஅ: “சோழன் செய்த பிழைபொறுத் தவந் துகாத்துப், பொருவரும் புகழ்வி ளங்க.”

சுசுஅ. “இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழு கப் படும்” =(௪௪) சு௨: “ஒளிவளர் வீர மாநன்.”

[முத்தொள்ளாயிரம்.]

“கோட்டுமண் கொள்ளா” - (௩௯) உசு: “கோட்டுமண்கொண்டு.”

[சீவகசிந்தாமணி.]

(௧௪). “வென்றித் களிற்றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்” =(௬0) சு - “வென்றிப் புரம் வென்றோன்.”

௨00௯ - ௨0௧0: “அணங்கரவு.....தோன்றினான்”, “வெண்ணை... ஆயினான்” =(௩௯) சு - க0: - “முன்வளை தனுவன..... நடுக்கமும்”, “கையுறு குடையொடு.....சார்ந்தனன்.”

௨0௨0: “வந்தவர வென்னையென.....முதுமுப்பொழியு மென்றான்” =(௨௩) கசு: - “மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக், கிழவனி யான்.”

௨௧௧௮: “பொதும்பருள் விதம்பி னாரே” =(௨௪)டு: “கண்கணீர் ததும் பமேல் விதும்ப கிடைந்து நின்றான்.”

[மணிமேகலை.]

௨௩ - ம்காதை, அசு: “நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி” =(௩௬) சு: “நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சீறி னெழுந்தது.”

[குளாமணி.]

சீய. ௬௦௧: “செய்யவாய்ப் பசும்பொன்.....வருக வென்றான்” = (௬)
 ௧௦ - “மையமர் விழிவாளென்ன.....வளர வாங்கு.”

[பதினொரந்திருமுறை, திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை.]

௨௮: “வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு, கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து,
 மோடும் பன்னரி யூனிகேட் டரனைப், பாடின வென்று படாம்பல வளித்துங்,
 குவளைப் புனலிற் றவளை யரற்ற, வீசன் றன்னை யேத்தின வென்று, காசும்
 பொன்றுங் கலந்து தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனக் கியற்றிய, செழு
 விதை யென்றோத் தின்னக் கண்டு, பிடித்தலு மவணிப் பிறப்புக் கென்ன,
 விடித்தக் கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்து, மருத வட்டத் தொரு தனிக்
 கிடந்த, தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி, யும்மைப் போல வெம்மித் தலை
 யுங், கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தித் திர்த்தங், கோயின் முற்றத்த: மீயி
 சைக் கிடப்ப, வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்தங், காம்புகுத் துநீர்
 ந்த கனியுருக் கண்டு, வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும், விரும்பின
 றொடுக்கை பரம்பரற் கென்ற, புரிசூழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த,
 பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்” = (௪௮) - வது திருவினையாடலில்,
 ௨௬ - முதல், ௨௭ - வது இறுதியாகவுள்ள செய்யுட்கள் முன்புகாட்டிய
 அகவலின்கருத்தைத் தழுவிவந்திருத்தல்காண்க; ௨௮ தவன்புராணத்திள்ள
 வரகுணச் சருக்கத்தில், ௬௩ம் செய்யுள் முதலியவை ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

[பெரியபுராணம்.]

அவை: “பெருகு தண்கட லுற்றுண் பெருநகை, பொருந ணங்களை
 யொக்குந் தகைமையேன்” = (அவை.) ௩: “திருவினை யாடலைக், காய்ப் சிக்
 குக் கடலைச் சூழ்க்குமோர், நாயை யொக்குந் தமியே னவிலுதல்”.

திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௧௫: “கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்
 பென்ன” — (௨௭) ௩: “கமுகை யெய்க்குங் கண்ணைச் செந்நெலைய்க்கும்”.

திருவாரூர்ச்சிறப்பு, ௨௩: “அம்புனிற் றாவின், கன்றோ ரபாய்த்த ஹாடு
 போகி” = (௪௮) ௮: “அபாயத் தான்மேல், வந்தலிப் பி ரம கத்தி”.

ஷே. ௪௭: “யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியரத் பொருளுள
 டோ” = (௫௭) ௩௧: “எங்கு, நிரம்பியோன் முன்னின் றாலெந்நெஞ்சக முரு
 காது”.

திருஞான. ௨௭௦: “கிந்தை யிடையறா வன்புந் திருமேனி தன்னி
 லசைவுங்,வந்திழி சண்ணீர் மழையும்” — (௩௯) ௭: “கம்பமா ருடலு
 மம்புஞ்சர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சமா யிறைஞ்சி.”

[கம்பராமாயணம்.]

நாற்பயன், ௨: “நன்மையும் தின்மையும்” = (௨௮) ௮௦:
 “நன்மைதின்மை”

அரசியற்படலம், எ: “பூமியு மயோத்திமா நகரம் போலுமே” = (௧௦) க. “மண்முழு துந்தனியே, பொன்னிறிகழும் புரளி தெனவே”.

தாடகைவதை. க: “கண்டிதித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசு” = (௧௧) க. “நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சிறி”.

வேள்விப்படலம், இக: “பெரிய காரிய முள்” = (௧௨) க: “பெரியகாரியத்தின் வந்தேன்”.

மிதிலைக்காட்சி. க: “அழகென மதுவுமோ முருகுபெற்றதே”, (௧௩) க: “அழகெனக் கழகு செய்தார்” = (௧௪) க: “அழகெனக் கழகார் மேனி”.

உலாவியற். இ: “நாடெ லாவொரு நன்னகராயதே” = (௧௫) இ: “நாடோர் நகரென ஞாலங் காண்”.

இன்னும் இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்துப்பண்டைத்தமிழ்நூற்கருத்துகள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற்கருத்துக்களைப் பிற்காலத்தார் தங்கள் தங்கள் நூல்களில் அமைத்திருத்தலையும் பின்னுள்ள இந்நூற் குறிப்புறையாலுணர்க.

வேறுபாடுகள்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவினையாடலிற் காணப்பெறும் அப்ப விஷயங்கள் பல இத்திருவினையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப்

படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சில சுருக்கமாக இந்நூல்

முறைப்படியே இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:

(காப்பு.) கற்பக விநாயகர்.

[இவர் சுந்தரபாண்டியத்திலும் திருவினையாடற் பயகரமாலையிலும் துதிக்கப் பெற்றவன். இவர்கோயில் மதுரையில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.]

(கடவுள்வாழ்த்து:) இதில், பெரும் பற்றப்புவியூர்த்துதி, பாண்டிநாட்டுத் துதி, இத்தலைத்துத்திருநாமங்கள் நான்கனதுதி, மதுரைத்திருச்சிறம் பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற்றின் துதிகள், உக்கிரப்பெருவழுதியார் துதி, நாற்பத்தெண்ணிரமுனிவர்களது இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்:) இதன் இரதியில் முதற்குறிப்புச்செய்யுளொன்று உள்ளது. [அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப்

பதிகம் பரராயணம் செய்யப்பெற்றுவந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.]

(திருநகராச்சிரப்பு:) மதுரைக்கன்கனி, கரியமால், காளி, ஆலவாய்ச் தருமமூர்த்தி என்பவர்களுற் பாடிக்காக்கப்படுவது.

* (௪) வீரத்திரஹத்தினம்போக்கு தற்குத் தேவவேகத்திற் பல்லினங்கள் இத்திரஹச் செயலிக்கப்பெற்றன. சிவலிங்கப்பெருமாளுடைய அழகியவடிவத்தைக்கண்டு, இத்திரஹச் சொக்கென்னும் திருநாமத்தைக்கொத்தினன். இத்தமிழ்நூலுக்கு முதலாவ், உத்தமசாபுராணமென்னும் வடநூலி லுள்ள சாரசமுச்சயமென்னும்குறி. இச்சரிதத்தை முதலிச்சுறியவர்தம்,

* () இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவினையாடல்களைப் புலப்படுத்துவன.

வியாசர், வான்மிகி, ஏச்சரென்பவர்களை; பின்புகூறியவர் அகத்தியமுனிவர்.

(ங) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வடிவமங்கையை மணம்புரிந்தனன்.

(ச) மலயத்துவசன் மலைக்கொடி மன்னனென்றும் கூறப்படுவன். பங்குனி உத்தரத்தில் தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குத் திருமணம் சிகழ்ந்தது; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமணத்தைச் செய்வித்தனார். திருந்திதேவரே குண்டோதரராகவந்தனர்.

(ரு) இந்திரவிமானத்திற்குத் தென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவருக்காகச் சிவபெருமான் திருநடனம் செய்தருளினார்; அது சொக்கத்தாண்டவமென்று பெயர்பெறும்; [மதுரையில், திருக்கோயிலுக்குத்தென்பால் வெள்ளியம்பலமென்றுபெயருள்ள ஒருமண்டபமிருத்தாலும், அதில் இக்காலத்துப் பங்குனித்திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ளதென்றதற்கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமுதலியன நடைபெற்றதற்கும் சான்றாகவுள்ளன.]

(சு) தடாதகைப்பிராட்டியார் பச்சைத்தேவி. (மரகதவல்லி)யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(எ) சிவபெருமானதுகூட்டளைப்பபுகுண்டோதரனார் பலகுளங்களை உண்டாக்கினார். அக்குளங்களுட் காவனமுள்ளவாலியைத் தன்பாற்பெற்ற ஊர்காவனநல்லூரென்று கூறப்படும். ஒருவாவிக்கையில், சடங்குக்கந்தர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். [இங்கே சடங்குக்கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன்றத்துக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கல்யாணஸுப்ரமணியக்கடவுளையென்று சொல்லுகின்றனர்.]

(அ) அக்கினிமூலையிலுள்ள தடாகமொன்றில் எழுகடல்களும் அடங்கின.

(க0) உக்கிரனார் சடையுடன்பிறந்தார்; அதனால், கோச்சடிவருமென்பது அவர்க்கு உபநயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தரமாதருக்கு விதுகுமிப்பெருவழுதியென்பதும் திருநாமம்.

[மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள, 'கோச்சடை' என்னுமார், கோச்சடிவருமரால் அந்தணர்களுக்கு முற்றாட்டாகக்கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று திருவிளையாடற்பயகரமாலையுணர்ச்சிவிக்கின்றது.]

(கக) உக்கிரனார், ஆதிமரபிலவதரித்த வடிவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாதர் பதினாறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசபோகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்ததுபற்றி, அவர் அபிடேகச்சொக்கரென்றும் புழுஞ்ஞெய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம்பெற்றனர்.

(கஉ) வருணன்விட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேந்தர்களார் சூழ்த்துக் குறைக்கப்பட்டது; அப்பால் வருணன்கட்டளைப்பபடி மேகங்கள் பெய்த பொருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் நான்குமாடங்களாகித் தடுத்தனர். அந்நால், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ் மதுளையென்று பெயர்பெறும்.

(கங) எல்லாம் வல்ல சித்தருக்கு ஆக்கினைச்சித்தரென்பது தருநாமம்.

(கநி) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப்புலவராக எழுந்தாராயிருந்தபொழுது அவருக்கு மதுரைப்பேராலவாயாரென்பதும் இறையனாரென்பதும் திருநாமம். அவராலியற்றப்பெற்றது இறையனார் பொருளிலக்கணம். சங்கப்புலவர்கள் தாமியற்றியபாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின் அமைதிபெற்றிருத்தலைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், நக்கிரனார்மட்டும் அழுக்காற்றால், 'யானியற்றியதூலில் ஐந்தாமபுலவனுக்கு ஒப்பில்லை' என்றுகூறினர்.

(கக) தருமியின் தந்தையார்பெயர், சிவமுனியென்பது.

(கஅ) சிவபெருமான் தமிழ்நாற்குத்தை அகத்தியருக்கு நோக்கால் உபகேசித்தனர்.

(கக) இறையனாகப்பொருளுக்குப் பலரியற்றிய உரைகளுள் உப்புர்திழார் மகனார் உருத்திரசன்மர் மெய்யுரை களைக்கண்டனர்.

(உக) பழமதுளையை அழிக்கவந்த கடல்கவறும்படி பாண்டியன் வேலையெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வழந்து அவன்காலைக்கழுவியது; அது பற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலையுடும் பலம்பரிந்துணைப்பதுபெயராயிற்று. அவ்வரசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலையரசனுக்கு அதியரைய னென்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கையி ல் அறுபத்துநாலவர் சிவபெருமான் பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவர்கள்பால் உத்தராகமகோசங்களைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையி ன், அத்தலம் அப்பெயர்பெற்றது. [இத னை உத்தரகோசமங்கைப்புராணம் வலியுறுத்தும்.]

(உச) காடுவெட்டியென்னும் சோ முன்பொருட்டுமுறிக்கப்பெற்ற வடக் குமதில்வாயிலுக்கு இலச்சினைவாயி லென்பது பெயர்.

(உடு) மாணிக்கம்பிறத்தற்கு இலங் கைத்தீவிலுள்ள சமனொளிமலையைச் சூழ்ந்த வலவை, மாவலிகங்கை, கம் பனை, கல்லணையென்னும் நதிகள் நா ன்கும் இடங்களாகும். இதில், நவம ணியின் இலக்கணங்கள் விளங்கவிரி த்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உஉ) கீழைமத்திப்பால் அட்டாலை மண்டபம் தெய்வக்கம்மியராத், கட் டப்பெற்றது; வில்வீரவடிவங்கொ ண்டு அகில் எழுந்தருளி யானையை எய்த சிவபெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவகரென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்த இலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற் பா ண்டியன் நரசிங்கமூர்த்தியைப் பிர திஷ்டைசெய்தனன்.

(உஎ) திருவாதவூர், காணையர்கோ யில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத் தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற் றுள்ளன. இந்தத்திருவிளையாடல்முத

லியவற்றால், திருவாசகத்துள்பகுதி களுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அமயத்து ஸ்ரீமாணிக்கவாச கஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெ ற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஅ) நரிசனைக் குதிகைகளாகிய இடம் மிழலைநாட்டில் நரிக்குடியெ ன்று வழங்கப்படும். திருவாதவூர் சிவபெருமானுடைய பாதச்சிலம்பொ லி கேட்கப்பெற்றது. [குதினை இலக் கணங்கள் இதில் மிகுதியாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன.]

(க௦) சிவபெருமான் கூலியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாதது கண்டு பாண்டியனுடையவேலைக்கார ர்கள் அடித்தார்கள்.

(கஉ) இத்திரனுக்குமுன்னம்ஆடிய ஈசானகோணத்தில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாறியாடி, திருவடி யின்மேற்கொழுகட்டினர். அதனால், அதிரவீசியாடுவார், மாறியாழிக்கொ டியிட்டபெருமானென்னும் திருநாம ங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(கக) யமதுநர்கள் சிலபழங்கதை களைத் தம்முட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(கங்) இக்காலத்துவழங்காதனவா கிய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற் றுரியபரிபாலைகளும் இதிற் கூறப் பெற்றுள்ளன.

(கங்) தத்தனென்னும் பாண்டிய ன் அரசாண்டுகையில் சமணரனுப்பிய நாகமுமிழந்த வடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சந்திரனிடத்துள்ள அமுதத்துளியால் சமனமுற்று மதரமாயிற்று. அதனால், இந்நகர்க்கு மதுரையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்களனுப்பிய மாய ப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(கங்) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநா யனார், இன்ன இன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருள்ள ரென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

(கஅ) சைனர்களைவாதுசெய்து வெ ஸ்நதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த் திருநாயனார்க்கு வாதுசெய்தவாரண மென்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று ;

சைனர்களை எதிரிய சுழல்களின் வரிசைமுடிந்தவிடம், கழுவுர்ப்படைவீட்டு என்று வழங்கும், சைனர்களோடு பேசியதிலாவும் தீர்த்தப்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் திருநெடிகத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்தபூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சிறுபையிற்றெள்ளியாரென்பது திருநாமம். அத்தலத்தில், வையையாற்றின் தென்கரையில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(சு.க) சுந்தரசாமந்தரென்னும் செருபதி, கொந்தக்கஞ்சலத்துப்பிறந்தவர்.

(சு.க) மாமனாகவந்தவர் கூறும்வாற்றைதகரில் சிலவர்த்தகபரிபாணைகள்வந்துள்ளன.

(சு.உ) சிவபெருமான், பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசுத்தி உபதேசித்தருளினார்.

(சு.உ) உண்ணுத்தற்குரியரிந்தேர்த்தற்குத் தக்க வாஸனைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சு.ச) உக்கிரஞ்சலத்துப்பிறந்தபாண்டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத்திருப்பரங்குன்றத்தில்வைத்தனன், திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்முதலியோராற் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீரர் பிரமராகத்தத்தால், அங்குள்ள குகையில் அடைக்கப்பட்டித் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கேட்டமுருகக்கடவுள், அவனாவிலித்து, “நம்மைக் கிழவனென்றனையே” என்ன, நக்கீரர், “குன்றமெறிந்தாய்” என்னும் வெண்பாவால்துதிப்ப, அதிலுள்ள, “என்றயினையாய்” என்பதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, “திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; “நீ மதுரைக்குச்செல்வாயாக” என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகநகரணப்பிடித்துக்கட்டியஇடம் கட்டுநல்லூரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியஇடம், இந்நீர்ப்பெயன்றும், அவன் தவிர்த்துவிட்டுப் போர்செய்து இத்திரவென்றஇடம் தவிர்த்துயமென்றும்

வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணைகொடுத்தவன் களவேள்விநாட்டிலுள்ள எழுணியுடைய ஒருவன். அவன் புணைகொடுத்தற்கு “நாம் முன்” என்று சொல்லிக்கொண்டெவந்தமையால், அவனார் நாழனாரென்று பெயர்பெற்றது. மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொடுத்தற்கு முதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவரைநாட்டில் முதலில்மழையெய்தற்குத்தோன்றி, புணைகொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சு.சு) சோழனை உட்கொண்டு ஆழத்தியமடு கொண்டாழியெனப் பெயர்பெற்றது; அது மதுரைக்குமேற்கே யுள்ளதோரோடை.

(சு.எ) மதுரை, நடுவர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமுடங்கலெனப் பெயர்பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சு.அ) திருவிடைமருதூரில் வரகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்திபரவசராய்ப் பலவகையானவழிபாடுகள் செய்துவந்தனர். [திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயிலிலுள்ள பாண்டியன்தோரணமென்றவாயிலின் வலப்பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சு.க) வரகுணபாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாலவீரராப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீரராகத்தோன்றிச் சோழன்முதலியபகைவர்மீது விடைக்குறியமபையெய்தனர்.

(சு.க) சிவபெருமான், மூர்த்தியார்த்து, அரசளித்தனர்.

(சு.உ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சிவபெருமான் பகுத்துக்கொண்டருளினார்.

(சு.உ) புலியின்மூலைப்பாலைச் சிவபெருமான் புல்வாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினார். மணலூரிலிருந்துவந்த ஒரு வணிகனால் இத்தலம்காணப்பெற்றது. மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைச் சோழியிலுள்ள பெரிய கருங்கந்து

னென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் துவசஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றாண்களில் ஆறாவதிலும் சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கண் றிற்குப் பாலருத்தியவண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருத்தல், பண்டைக்காலத்தில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(ஞச) [இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவந்துள்ளன.]

(ஞஅ) காட்டுநாட்டுள்ள வன்னியர் தலைவன், கஉ-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவெற்பில், ஒரு பன்றியினிடத்துல், கஉ - குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள். , [சோம சுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்கூத் தாயாகிப் பாலளித்த திருவுருவம், மதுராப்புதமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்துத் துவசஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(ஞக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வள்ளியரீக ளாயின, அவைகள் வளந்தமலை பன்றிமலையென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிகீற்று ம்பரீபள்ளிவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(சு0) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரம் ஐயித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் வினாவிற்பலனை அளிக்கும்; காஞ்சிப்புராணம்,

பன்னிருநாமப்படலம், ச0ச-ம் செய்யுணைப்பார்க்க.

(சுக) உக்கிரகுலத்தப்பிறந்த பாண்டியனொருவன் மேருமலையிற் கயிலையும் செண்டையும் பொறித்தனன்.

(சுஉ) விடவைத்தியர் இத்தனைவகையினரென்பது இதிந்கூடப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், ஒருவனுக்குத் திருமருகலில், “சடையாய்” என்றும்பங்கத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பமத்தல் திருநோக்காலும் விடனோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(சுச) வேதங்கனையும் வேதாங்கங்கனையும் முனிவர்களுக்கூச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

பரஞ்சோதமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டதபோல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்னதிருவிளையாடல் நடந்ததென்பதும் இன்னபாண்டியன்மகன் இன்னொருவன் இடைவிடாமற் பாண்டியபரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டுபோதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ளபாண்டியர்களின் பெயர்கள்மட்டுமே இந்நூலிற் காணப்படுகின்றன:

க - உக்கிரனார்.

உ - சுந்தரமாதர்.

ங - தத்தன்.

ச - மலயத்துவசன்.

ரு - வரகுணர்.

க - வரகுணருடையமைந்தர்.

எ - விமாதன்.

திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்தூல்கல்.

கூசு - திருவிளையாடல்களுள், தேவாரமுதலியவற்றுள், சிப்சில
வந்துள்ளன ; அவைகள் வருமாறு :—

கூசு - திருவிளையாடல்.

“எட்டெட் டியற்றிய கட்டமர் சடையோன்” (கல்லாடம், கக.) *

க. இந்திரன்பழிதீர்த்தது.

“காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை
சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் தீராப் பெரும்பயி, பணிமலை பயந்த மாதடன்
நீர்த்தருள், பெம்மான்.”

“வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருததோர் திருவுருத் தான்பெரிது
நிறுத்தி, யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ ணிழிச்சிய, மதமலை யிரு
நான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி சூயிற்றிய சிகரக் கோ
யிலு, ளமையாத் தண்ணளி யுமைபுட னிறைந்த, வாலவா யுறைதரு
மூல காரணன்” (கல். கூ, நட.)

உ. வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்தது.

“அத்திக் கருளி” (திருவா. திருத்தேளேணம், கட.)

சு. மணஞ்சேய்த்தது.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி” (திருவா. போற்றி. ககச.)

“தண்ணா தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டாலை” (ஐ. திருவம். ௧௦.)

“மருவித் திகழ் தென்னன்” (ஐ. திருத்தேள். கடு.)

“என்னை யாண்கொண்ட பாண்டிப்பிரான்” (ஐ. திருப்புவல்லி, உ.)

“வானந் தொழுந்தென்னன்” (ஐ. திருத்தோணைக்கம், அ.)

“பாண்டிநன் னாடரா லன்னையெனும்” (ஐ. அன்னைப்பத்து, நு.)

[இவற்றில், சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியராகவீற்றிருந்தமை கூறப்பட்
டிருத்தல் காண்க; திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே
ஆசாய்தற்பாலன.]

“கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் சூடி, யைவாய்க் காப்புவிட் டணிபூ ணணி
ந்து, விரிசடை மறைத்து மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நீறுத்திக்
கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்”,

* கல்லாடமுதலியவைகள் சூறிப்புரையில் வந்திருப்பினும் படிப்பவர்
களுக்கு இன்பமளித்து விளங்குதற்பொருட்டே இங்கே எடுத்துக் காட்டப்
பட்டன.

“முலைமூன் றீணந்த சிலைதுதற் றிருவினை, யருமறை விதிக்கத் திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலழ் வாய்த்த மன்னவ னாகி, மேதினி புரக்கும் வீதியுடை நன்னு, ண்டெழர் நகர்செய் தடுபவந் துடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சினை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழிறை”.

“மதுரை மாநகர்ப் பூழிய னாகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்”.

“நான்கெயிற் றெருந்ததற் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடை யேந்த, முட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணிறெய் யிறைத்து மணவழி லோம்பப், புலியளந் துண்ட திருநெடு மாலோ, னிருகர மடுக்கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முய லுடற் றண்ட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னி யாக, வருப்பசி முதலோர் முன் வாழ்த் தெடுப்ப, மும்முலை யொருத்தியை மணந்துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்” (கல். 2, 4௬, ௨௫, ௩௪.)

டு. பதஞ்சலிக்குநடஞ்சேய்த்து.

“கொட்டினைசந்த வாடலாய்”

“புன்சடை, பின்றயங்க வாடுவாய்” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“குழகனே கோல வில்லீ கூத்தனே” (திருநா. தே. ௯௨.)

“பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக” (திருவா. கீர்த்தி. ௧௩௮.)

“நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்”

“ஒருபாற் பசுங்கொடி.....கூடன் மாநக ராடிய வமுதை”

“முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமுங் கண்ணுங் கணியக் குணிகும், புதிய நாயகன்”

“எங்குள வயிரு மின்பநிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்”

“கூடல், வெள்ளியம் பொதுவின் கள்ளவழி குழலொடு, மின்பநடம் புரியுந் தேவ நாயகன்”

“வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய பெருமான்”

“இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத்துட் டெள்ளிய ஞான்று” (கல். ௧௧, ௨௦, ௨௨, ௨௫, ௩௦, ௩௪, ௪௬.)

“கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில், வெள்ளியம் பலத்து”

• (சிலப்பதிகாரம், பதி. ௪௦ - ௪௧.)

கூ. பூதமுண்டது.

எ. ஆறழைத்தது.

“பணிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்றுகனி தொலைத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தூட் பாரிட, மாற்றா தலந்த நீர்நகை யடக்க, மறி தீரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளியு, கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கடவுள்” (கல். ௧௪.)

40 திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

அ. கடலழைத்தது.

“ மாமி யாடப் புணரி யழைத்த, காமர் கூடற் கிறைவன் ” (கல். உக.)

க0. உக்கிரன்பிறந்தது.

“ பேழ்வாய்க் கொய்யுனை யரிசுமந் தெடுத்த, பன்மணி யாசனத் திருந்துசெவ்
வானி, நெடுஞ்சடைக் குறுஞ்சுடர் நீக்கியைத் தடுக்கிய, வாறைஞ்
ஞாறொடு வேறுகிறா யடுத்த, பன்மணி மிளிர்முடி பலர்தொழந் கவித்
துப், பிறைப் பார்த்த சமைதிருத் தோளிற், நரித்துல களிக்ஞந் திருத்
தரு நாளி, நெடுநாட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, நெடுஞ்சடை யுக்
கிரற் பயந்தரு ணிமலன் ” (கல். எஅ.)

கக. வளைவேல்சென்கோடுத்தது.

“ அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, அப்பார் சடையப்பன் ”
(இ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க.) (திருவா. திருவம். கக.)

கஉ. நான்மாடக்கூடலானது.

“ உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு, மம்புத நால்
களா னீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே ” (திருஞா. தே.
திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்.)

கச. கல்லானைகரும்புவாங்கியது.

“ நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்புகொள
வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலநிறை கண்டன் ” (கல். ஈஉ.)

கரு. சங்கப்பலகைகொடுத்தது.

“ ஞானசங் பந்த னுணர்ச்செய்துங்குகமலி செந்தமிழ்கள் பத்தும் ” (திருஞா. தே.
தேவூர்.)

“ பட்டிமன் றென்னன் ” (ஹ. ஹ. திருவாலவாய்.)

“ மதுரைத்தொகை யாக்கினுனும் ” தொகை - சங்கம். (திருப்பாசரம், கக.)

“ தண்டமிழுநாற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே ” (சுந்தரமார்த்தநாயனார் தே
வாரம், திருவாநூர்ப் பரவையுண்மண்டளி.)

“ உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு
காலை, முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, லன்பினைத் தீண
யென் றறுபது சூத்திரங், கடலமு தெடுத்துக் களாயில்வைத் ததுபோற்,
புரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிகரக் கொடுத்த
தென்றமிழ்க் கடவுள் ” (கல். ஈஉ.)

“ சரல்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர், நூல்பா யிடத்தும் முள
.....செய்யுண்மிக் கேறு சங்கம் ” (பேரியபுராணம், ழர்த்தி. இ.)

“ சென்றனைந்து மதுரையினிற் றிருக்கியுநாற் சங்கத்து, ளன்றிருந்து ” மி
ழாராய்க் தருளியவங் கணர் ”

“திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணா, றருவாளை” (பெரிய. திருநா. ௪௦௩, ௪௦௪.)

“நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தாளை” ஷே. திருநா. ௮௮௩.)

‘இவை, தெற்கில்வாயில் திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு நக்திரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன் சாவவும்பாடி இன்னவாறாகவெனச் சபித்தற்பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய்வருதலின், அங்கதமாயிற்று’ (தொல். பெரு. செய். “கிறைமொழி” என்னும் களவு - ம் கு. உரை.) பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

க௬. கிழியறுத்தது.

“நன்பாட்டுப் புலவஞ்சச் சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னேன் காண்” (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

“பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குநேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னுதவி, யென்னுளங் குடிகொண் டிரும்பய னனிக்ஞங், கள்ளவழி குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்” (கல். க.)

க௭. நக்கீரனைக்களையேற்றினது.

“அருந்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல், வாவியிற் கேட்ட காவியங் களத்தினன்” (கல். ௫௨.)

“சிறியேன் சொன்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து, கீதம் பாடிய வண்ணல், பாதுகு சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே” (கக-ம் திருமுறை, நக்கீரர் திருவேழகூற்றிருக்கை.)

“பணிந்தேனின் பாதம் பரமேட்டி பானீ, றணிந்தால வாயி லமர்ந்தாய் - தணிந்தென்மேன், மெய்யெரிவு கீரப் பணித்தருளு வேதியனே, யையுற வொன் றின்றி யமர்ந்து” (ஷே. ஷே. இறுதிவேண்பா.)

“கூட லாலவாய்க் குழக னுவ, தறியா தருந்தமிழ் பழித்தன னடியே, னீண் டிய சிறப்பி னிணையுட்கீழ் நின்று, வேண்டு மதுவினி வேண்டுவன் விரைந்தே” (ஷே. பெருந்தேவபாணி.)

“வினைத்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிழைத்தே னடியேன் - விரைந்தென்மேற், சிற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே, யாற்றவுகீ செய்யு மருள்” ஷே. ஷே. இறுதிவேண்பா.)

க௮. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்தது.

“அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட ரினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்திணை வழு வா தகப்பொரு ளருகினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமுதற் புலவர்க, னே முழு பெயருங் கோதற்ப் பருகவும், புலனெறி வழக்கிற் புணரல கூர். ளு, முற்றவம் பெருக்கு முதற்றா பதர்க்கு, கின்றறிந் துணரத் தமிழ்ப் பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பி விமையவர் நாயகன்” (கல். ௬௬.)

கக. ஊமைதமிழறிந்தது.

“மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப் பரணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாயபா ரதிய நீயே யாதலின்” (கல். முருகத்துதி.)

“திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொரு ணிறுக்கு மாற்றா, லுருத்திரசன்ம னாகி யுற்றிடு நிமலன்” (கந்த. துரபர்மர்வதை. ௨௪௧.)

[இறையனாரகப்பொருள், முத்தர்குத்திரவுரை ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.]

௨௦. இடைக்காடன்பின்போனது.

“முன்னிடைக் காடன் பின்னெழ நடந்து, நோன்புறு விரதியர் நுகரவுள் ளிருந்தென், னெஞ்சக நின்ற நினைவினுண் மறைந்து,குனித்தரு ணையகன்” (கல். ௭௬.)

௨௧. கடல்சுவறவேலெறிந்தது.

“மற்றவன் றன்னால் வடவையின் கொழுந்துகட், டாற்றா துடலமு மமைக் குறு முத்தமும், விளர்த்துநின் றணங்கி வளைக்குல முழங்குங், கருங்கடல் பொரிய வொருங்கு வேல்விடுத், தவற்கருள் கொடுத்த முதற்பெரு நாயகன்” (கல். ௭௮.)

“முந்நீர் விழவி னெடியோன்” (புறநா. ௯.)

‘முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பசின் றுனென்றவியப்பால், நெடியோனெ ன்றரென்ப’ (ஊ. ஊ. ௨௭௦.)

“அடியிற் றன்ன வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவே லெறித்த வான் பகை பொ றுது, கொடுங்கடல் கொள்ள, தென்றிசை யாண்ட தென்னவன்” (சில. காடுகாண். ௧௭, ௨௨.)

௨௨. வலைவீசியது.

“அதியமாய மங்கை யமர்ந்தான் றன்னை” (திருநா. தே. திருவதிகை.)

“அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௨௦௮.)

“ஆர வமுதா யலைகடல்வாய் மின்விசிறும், பேராசை வாரியனை” (ஊ. திருவம். ௨.)

“மணிவலை கொண்டுவான் மின்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானு வாரே”

“எதல் பெரும்புக முங்க வீச னிருங்கடல் வாணற்குத் தீயிற் றோன்று, மோவிய மங்கையர் தோன்புணரு முருவறி வாரெம் பிரானு வாரே” (ஊ. திருவார்த்தை. ௩, ௮.)

“மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே” (ஊ. திருப்படை யாட்சி. ௧.)

“நெடுஞ்சடைக் கிடந்த குறும்பிறைக் கொழுந்துங், கருமுகில் வெளுத்த திருமிடற் றிருளு, துதன்மதி கிழித்த வழலவிர் நோக்கமு, மறைத்தொரு சிறுகுடிப் பாதவ ஞ்சிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாச்சி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, நிறையரு ணையகன்” (கல். ௭௯.)

உரு. வளையல்விறந்து.

“வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் தானே” (திருநா.தே.திருவாலவாய்.)

“இதழியுந் தும்பையு மதியமுங் கரந்து, வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்கால், வீழிகூறி
.....கண்டனீள் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், அருகணி செறித்த தனிமுத னாயகன்” (கல். சசு.)

உரு. மாணிக்கம்விறந்து.

“கதிர்நிறா பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுங் காணப் புனைவருந் திருவடி, மாநிலந் தோய்ந்தோர் வணிக னாகி,.....இவையெனைக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” (கல். சஎ.)

உஎ. ஞானோபதேசஞ்செய்தது.

“குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுதநீ தீர்னைவா
குகனாகி கொண்டார்” (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், கக.)

“உனக்குக், கலந்தவன் பாடுக் கசிந்துள் றருகு, நலந்தா னிலாத் சிறியேற்கு
நல்கு, நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, நாயிற் கடையாய்க்
கிடந்த வடியேற்றித், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” (திருவா.
சிவபுராணம், ௫௬ - ௬௬.)

“அந்தண னாகி யாண்டுகொண்டருளி, யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்”

“திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக், கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ள
மும்” (ஐ. சீர்த்தி. சஉ - ச௩; ௫௪ - ௫௫.)

“பரமா நந்தப் பழங்கட லதுவே, அண்டத் தரும்பெறன் மேகன்
வாழ்க” (ஐ. திருவண்டப்பகுதி, ௬௬ - ௬௭.)

“என்னே ரணையோர் கேட்கவர் தியம்பி, யறைகூவி யாட்கொண் டருண்,
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்” (ஐ. ஐ. கசஎ - ௬௪௬.)

“அருபரத் தொருவ னகனியில் வந்து, குருபர னாகி யருளிய பெருமையை”

“மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக், கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி”

“என்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த செவக போ
ற்றி” (ஐ. போற்றி. எ௫ - ௭௬; ௮௮ - ௮௯; ௯௩௬ - ௯௩௭.)

“ஈறி லாதநீ யெளியை யாகிவந், தொளிசெய் மானிட மாக கோக்கியும்”
(ஐ. திருச்சதகம், கக.)

“செங்க ணெடுமாலும்”.....“வானவன்பூங்கழலே பாடுதுங்காணம்
மானாய்” (ஐ. திருவம். க - க௪.)

“நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாடங் காட்டி, நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை
யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி, யாடப்பெறத் தண்ண
மிடித்து நாமே” (ஐ. திருப்பொற். அ.)

“வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய நென்னுதே, கன்னெஞ் சுருக்கிக் கரு
ணையினு லாண்டு கொண்ட, பொன்னங் கழலுக்கே சென்
றுதாய் கோத்தாய்”

44 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்தூல்கள்.

“அருவாய் மறைபயி லந்தணனா யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே
சென்றாதாய் கோத்தம்பி” (ஷே. திருக்கோ. கக, கச.)

“உருநா மறியவோ ரந்தணனா யாண்டுகொண்டான்”

“வாவாவென் றெண்ணையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்டான்” (ஷே.
திருத்தேள்ளேணம், க, எ)

“பெருந்துறைபான், சீரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்” (ஷே.
திருப்பூவல்லி, சு.)

“சருணையினாற் தேவர்முதா, நானாமே யுய்யவாட் கொண்டருளி” (ஷே. திரு
ப்போன்னாசல், டு.)

“அந்தண னாகிலந் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு
ளும், சேவர்பிரான்” (ஷே. துயிப்பத்து, சு.)

“அந்தண னாவதுங் காட்டியந் தாண்டா யாரமு சேபள்ளி யெழுந்தரு ளா
யே” (ஷே. திருப்பள்ளி. அ.)

“நாயேன் றனையாண்ட பேதாய்”

“முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பானே” (ஷே. புணர்ச்சிப்பத்து, சு - சு.)

“ஆண்டுக் யளிகத வருண்னை மருளினான் மறத்த, வருச்சேன்” (ஷே. வா
ழாப்பத்து, சு.)

“திருவடி யென்றலைமே னட்டமையால்” (ஷே. துலாப். அ.)

[ஷே அருட்பத்து, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுத
லியவற்றைப் பார்க்க.]

“பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேயங் கெடுத்த
தருள்செய் பெருமையறியவல்லார்” (ஷே. திருவார்த்தை, எ.)

உஅ. நரிசூதியாயானது.

“நரியைக் குதிரைசெய் வானும்” (திருநா. தே. திருவாரூர்)

“குதிரையைக் கொண்டு சூடநா டு, உன்மிசைச், சதிர்ப்படச் சாத்தாய்த் தானெ
ழுந் தருளியும்”

“அரியொடு பிறமற் களவறி யொண்ணு, னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மை
யும்”

“மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்”

“வாத லுரினில் வந்தினி தருளிப், பாடச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”

(திருவா. கீர்த்தி. 2எ - 2அ; ௩௩ - ௩ச; ௪௪ - ௪டு; ௫2 - ௫௩.)

“பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த, வந்தமிலா வானந்தம்” (ஷே.
திருவம். ௩.)

“ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்” (ஷே. திருப்போன்னா
சல், அ.)

“பாய்பரி மேற்கொண்டென், னுள்ளங் கவர்வரா லன்னையெனும்” (ஷே.
அண்ணை. எ.)

“பரி மேல்வரு வானே”

“தாவி வரும்பரிப் பாகன்” (ஷே. சூழிப்பத்து, சு, அ.)

- “வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து” (ஐ. திருத்தகாங்கம், சு.)
- “தெரிவற நின்றருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனார்”
- “பாரின்ப வெள்ளம் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்”
- “பாண்டியனார், புரவியின்மேல்வர” (ஐ. திருப்பாண்டிப்பதிகம், க, ட, கூ.)
- “நரிநளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றேயுன் பேரருளே” (ஐ. திருவேசறவு, க.)
- “ஆட லமர்ந்த பரிமா வேறி யையன் பெருந்துறை யாதியந்நா, னேடர்க னை யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்”
- “வண் சாத்தினோடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை யாளி யன்று, மங்கையர் மல்கு மதுரை சேர்ந்த வகையறி வார்” (ஐ. திருவார்த்தை, ச, க, ௧௦.)
- “தேவருங் காளுச் சிவபெருமான் - மாவேறி, வையசத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க” (ஐ. திருவேண்பா, க)
- “பரியின் மேல்வந்த - வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின் கள்” (ஐ. பண்டாயநான்மறை, ௨.)
- “நரியைக் குதினாப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து” (ஐ. ஆனந்த மாலை, எ.)
- “வெடிவார் பைங்கட் குறநரி யினத்தினை, யேழிடந் தோன்றி யினனாற் றுகையந்து, வீதி போகிய வாலுனைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தனை”
- “கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்” (கல். ௮, கூக.)
- ந௦. மண்சுமந்து.
- “மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்” (திரு நா. தே. திருப்பூவணம்.)
- “ஆங்குது தன்னி லுடியவட் காகப், பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு, முத் தர கோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்” (திருவா. கீர்த்தி. சச - சக.)
- “கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்சுமந்து கூலிகொண்டக் கோவான் மொத்துண்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கான்” (ஐ. திருவம். ௮.)
- “மண்பான் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் றண்ணப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி செய்யாமோ” (ஐ. திருப்பூவல்லி, கக.)
- “பிட்டு நோர்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே” (ஐ. திருக் கழக்துள்றப்பதிகம், ௨.)
- “மண்ணகழற் தெடுத்து வருபுணல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றா ளாகி, நடைத்தலைமுதியோ ளிடித்தடு கூலிகொண், டடைப்பது போல வுடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வாங்கி, யெவ்வயி ரெவ் வுல கெத்துறைக் கெல்லா, மவ்வடி கொடுத்த வருணிறை நாயகன்” (கல். சக.)

46 திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

நக. விருத்தகுமாரபாலரானது.

“பால விருத்தரு மாளுர் தாமே” (திருநா. தே. சு. திருப்பழனம்.)

“பால விருத்தனு மாளுன் கண்டாய்” (ஷே. ஷே. கூ. திருமறைக்காடு.)

நஉ. மாறியாடினது.

“அதிர வீசி யாவொ யழகனீ புயங்கனீ” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“பஞ்சவ னிறைத்த வன்புடன் வேண்ட, மாறிக் குனித்த நீறணி பெருமான்” (கல். உள.)

நரு. அங்கம்வேட்டினது.

“தாடி முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவிமயகம், திருவாலவாய்.)

“ஒருதனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காண வட்டினை வாளுெடுத், தாதி சாரணை யடர்நிலைப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மாற்பொடு முனைத்தல், பற்றினின் நடர்த்த லுட்கையின் முறித்த, லானனத் தொட்ட லணியமிர்ப் புரோக, முட்சலந் தெடுத்த லொசுந்திட மழைத்தல், கையொடு கட்டல் கடிந்துள் ளழைத்தலென், நிவ்வகை பிறவு மெதிராம ரேறி, யவன்பகை முறித்த வருட்பெருங் கடவுள்” (கல். இக.)

நள. வெப்புத்தீர்த்தது.

[திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனாராளுளிச்செய்த திருவாலவாய்த் தேவா ரங்கள் இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

நஅ. கழுவேற்றியது.

“நள்ளாற் றாமமே, மேன்முக வெரியினி லிடிலை பழுதிலை மெய்க்மையே” (திருநா. தே. திருநள்ளாறு.)

நக. மெய்க்காட்டிட்டது.

“மெய்க்காட் டிட்டி வேண்டிருக் கொண்டு, தக்கா னொருவ னொரு தன்மையுட்” (திருவர். கீர்த்தி. சுசு - சுள.)

சக. மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தது.

“நூன்னொரு வணிகன் மகப்பே றின்மையின், மருமான் றன்னை மகவெனச் சடங்குசெய், துள்ளமுங் கரணமு மவனுழி யொருக்கி, முக்கவர்த் திருநதி துணையுடன் மூழ்கி, யப்புலத் துயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண்டபின், மற்றவன் ருய வவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்ட மறநிலை மைந்தனை, கிளைத்துக் கிளைக்கா னெடுவழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கேளிரு மதிமுடிக் கடவுணின், புந்தியொன் றின்றிப் புகலில மென்றய, ரவ்வுழி யொருசா ரவன்மா துவனென, வறிவொளி நிறைவே யொருருத் தரித் துவந், தருள்வழக் கேறி யவர்வழக் குடைத்த, கூட னுயகன்” (கல். சரு.)

சஉ. அட்டமாசித்திபகர்ந்தது.

“பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவுட்” (திருநா. கீர்த்தி. சுஉ - சுரு.)

“இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி” (ஷே. பொற்றி. கசுஉ. - கசுரு.)

சா. தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தது.

“தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நண்ணீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௫௮ - ௫௯.)

சச. இந்திரன்முடிமேல்வளையேறிந்தது.

“அடுபடைப் பூழியன் கடுமூரன் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட
கார்க்குலந், தனையொடு நிறைநீர் விவன போல” (கல். ௨௪.)

“திங்கட் செல்வன் திருக்குலம் விளங்கச், செங்கண யிரத்தோன் திறல்
விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவளை
யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், திடியுடைப் பெருமழையெப்
தா தேகப், பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபிணித் தாண்ட
மன்னவன் வாழ்க” (சில. காடுகாண். ௨௩ - ௨௬.)

“தேவர்கோன் பூனூர் தென்னர்கோன் மார்பினவே” (ஷை. ஆய்ச்சியர்
தூவை.)

“வச்சிரத் தடக்கை யமர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்
தகை” (ஷை. கட்டுணாகாதை, ௫௦ - ௫௧.)

“தேவ ரார மார்பன் வாழ்க வென்றுப் தழித்துமே”

“வானவர்கோ னாரம் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்றன், மீனக் கொடிபாடும்
பாடலே பாடல்” (சில. வாழ்த்துக்காதை.)

சா. பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தொன்
மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௫௦ - ௫௧.)

சசு. சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழித்தியது.

“வேடுவா னாக வேண்டிருக் கொண்டு, காடது தன்னிற் கரத்த கள்ளமும்”
(திருவா. கீர்த்தி. ௬௪ - ௬௫.)

“மண்டிரு வேட்டுப் பூஞ்சுவற் பொருத, கிள்ளியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்
குந், நிண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா பீரக
ரிருணுட் டெருவக், கொலையொன் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப்
புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்” (கல். ௮௩.)

சஎ. திருவாலவாயானது.

“பருவாய்ப் பாம்பு முடங்க லாக, வாலவாய் பொறிந்த மதிமுடித் தனிமுடல்”

“வடதிரு வால வாய்திரு நடுவு” (கல். ௮௮, ௯௧.)

௫௧. ஸூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தது.

படைநான் குடன்று பஞ்சவத் துரந்து, மதுரை வல்லிய சுருகட வேந்த்,
னருகர்ச் சார்த்துநின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் தன்னை நெடுங்
துயில் வருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மையினுந், கருதிந்
தோரை கல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யளராக் கைமுழந் தேய்த்த,
பேரன் புருவப் பசுக்கா வலனை, டிலகினிற் தமது முக்குறி யாக, மணி

முடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, கிலவுமிழ் புண்ணியப் பானிறச் சாற்
சமு, மணிவித் தருள்கொடுத் தரச னுக்கி, யமொ லகற்றி நெடுநாள்
புரக்க, வையக மளித்த மணியொளிக் கடவுள்” (கல். ௫௭.)

௫௩. புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளியது.

“புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி, ௨௦௭.)

“தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக்
கண்ட, வருணிதை பெருமான்” (கல். ௪௨.)

“புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்” (திருநாட்டு. ௩.)

“பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண்ணியம்
போல்” (திருக்காளத்தி. பரத்து. ௫௯.)

“கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன” (மதுரை
முடிமணிக்கோவை, ௨௮.)

௫௪. சாதாரிபாடியது.

“முரன்றெழு கான முயன்றுவா தியைந்த, வடபுல விஞ்சையன் வைகிடத்
தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போகா விற
குடன் றிலைக்கடை பொருந்தி, சாதாரி, யுலகுயி ருள்ளமு
மொன்றுபட் டொடுங்க, விசைவிதி பாடி யிசைப்பதை துரந்த, கூடற்
கிறையோன்” (கல். ௪௪.)

௫௫. திருமுகங்கொடுத்தது.

“தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவியமகம், திருவால
வாய்.)

“பாணனிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்” (திருநா. தே.
கோளிலி.)

“குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதிமலி புரிசைத் திருமுகங்
கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன், பெற்றிதி கொடுக்கென
வுறவிடுத் தருளிய, மாதவர் வழத்துங் கூடற் கிறைவன்” (கல். ௧௫.)

௫௬. பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயானது.

“எனக் குருளைக் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௧௬௬.)

“கோல மேனிவ ராகமே” (ஐ. திருக்கழுத்துநிறப்பதிகம், ௫.)

“ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீச னெனந்த பெருந்துறை யாதி யன்று, கேவ
லங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி வாரெம் பிராளுவாரே” (ஐ.
திருவார்த்தை, ௬.)

“தாயாய் முலையைத் தருவானே” (ஐ. ஆளந்தமாலை, ௫.)

௫௭. பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்தது.

“கருமுகற் கனிநிறத் தழற்கட் பிறையெயிற், நரிதரு குட்டி யாய பன் னிர
ண்டினைச், செங்கோன் முளையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலைகள வெண்
னும் படர்களை கட்டித், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்
பயி ருலகுபெற வினைக்கு, நாற்படை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்”
(கல். ௪௦.)

கூடு கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்தது.

“கருங்குரு விக்கன் றுளரினை போற்றி” (திருவா. போற்றி. உருக.)

“இவ் வுலகுயி ளளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைக ளாகிக், கருங்குரு விக் குக் கண்ணருள் கொடுத்த, வெண்டிரு நீற்றுச் செக்கர் மேனியன்” (கல். எ.)

கூக. மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபோறித்தது.

“கயலெழுதிய விமயநெற்றியின்” (தில. ஆயர் சியந்திரவை.)

கூசு. வேதமுணர்த்தியது.

“வேத நூல்பயில் கின்றது வாயிலே”

“மறையிலங்கு பாடலாய்”

“நால் வேதமும் பொருள்களு மருளி, யங்கயற் கண்ணி தன்னொடுமமர்ந்த வாலா யாவது பிதுவே” (திருநா. தே. திருவாலவாய்.)

“வேதியா வேத சீதா” (திருநா. தே. ஷை.)

அருட்பத அகராதி முதலியன.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகமாலை - ஐயமாலை. ச.
அக்கரம் பிரகண்டப்பொருதுவன். சஅ.
அகத்தடிமை. உக. [சஎ.
அகத்தியர் பூமியைச் சமஞ்செய்தது.
அகத்தியர் பொதியிலிற் சிவலிங்கம்
தாபித்துப் பூசித்தந். அ. [உருஉ.
அகரமேற்றல். கஎடு. [உருஉ.
அகற்றியோர் - அகற்றப்பட்டோர்.
அங்கப்பதக்கணம். ககந. [ககடு.
அங்கங்கள் - யுத்தபரிபாஷை. ககச,
அங்கம் ஆறு. (வேதாங்கம்) உஉச.
அங்கம் நூற்றெட்டு. ககச.
அங்கம்பூம்பாவையாக்கியது. உகஅ.
அங்கம்வெட்டல். ககடு.
அங்கயற்கண்ணி. ந.
அச்சுவம்-வியாபிப்பது; குதினா. அக.
அச்சோப்பதிகம். எச
அசனென்னும் அரசன். ககடு.
அட்டமங்கலக்குதிரை. அ. ற.
அட்டாலை=அட்டாலம் - மதில்மேல்
மண்டபம். கூடு. [கஅக.
அட்டாலச்சேவைகள். கூஅ, கஎஅ, கஅரு.

அட்டாலைவீரக்கோலம். கூஎ.
அழகன்மார். கஉஎ.
அழுவடிப்பு அசைத்தல் - காலின்விளி
ம்பை அசைத்தல். கூக.
அடைக்கலப்பத்து. அஉ.
அடைத்து - ஒப்பித்து. அஉ.
அடைவு. நடு, சந.
அணி - படைகளை வகுப்பாய். கடுடு.
அணிந்தனன் - படைகளை வகுத்தான்.
கசக.
அணுகர்கள் - உயிர்கள். நடு, ககச.
அத்தம் - பொருள். கச.
அதர்பட-முறைப்பட, வழிப்பட. சடு.
அதர்படும் - வழிப்பட்ட. நடு.
அதிகாரி. கூடு, கூஎ.
அதிரயப்பத்து. எச. [கடு.
அதியரையன்-வலைச்சாதியரசன். கச,
அதிரவீசியாடுதல். ச, கடுடு, கடுஎ.
அந்தணர்குணையிடல். கஉச.
அந்நித்திரக்கூம்பொருள். கூடு.
அநந்தமாறனியன் - பதஞ்சலிமுனி
வர். உஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அதுபமன் - ஒப்பில்லாதவன். ௩௭.
 அபாயம். க௭௪. (பெரிய, திருவாரூர்,
 அபிடேகம் - கிரீடம். ௩௪. [௨௩.]
 அம்மே. ௧௩.
 அமணர்க்குண்டான தீநிமித்தம். ௧௨௩.
 அமுதபாகம். ௧௨௩.
 அமுதபடி - அரிசி. ௧௦௨.
 அமுதுபடை. ௧௦௨.
 அயம்=ஐயம் - சந்தேகம். ௧௦௩.
 அகரவென்றல். ௧௭௭.
 அரங்குள். ௧௮௩.
 அரிசிக்கோட்டை. ௧௮௨.
 அருட்பத்து. ௮௦.
 அருண்மழை. ௧௬௪.
 அலகை ஒருதாளால் நின்றல். ௧௩௭.
 அலகைச்சுழல். ௧௪.
 அலம் - அழகு, வன்மை. ௩.
 அவதரித்தல் - தங்கல். ௧௨௩.
 அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையா
 டல், நடந்தசரிதை. ௮, ௬௮, ௧௦௧.
 அவமானவஞ்சம். ௧௧௧, ௧௧௩.
 அற - மிக. ௨௧.
 அறுதற்கச்சை. ௧௩.
 அறுதி - நிச்சயம். ௧௭௧.
 அறுதியிட்டு - முடிவுசெய்து. ௭௩.
 அறுபத்துநான்குபத்தர். ௩௬.
 அன்றினர் - பகைவர். ௨௩.
 அன்றினர் - பகைவர். ௨௪.
 அன்னக்குழிநான்கு. ௨௬, ௩௦.
 அன்னுழை - அவ்விடம். ௪௮. (௭ந்த.
 அன்றைப்பத்து. ௮௪. [பார்ப்பதி. ௬.)
 அனையவும் - அவ்வளவும். ௧௭௮.
 ஆக்கினைச்சித்தர். ௩௮.
 ஆகாயவாணி. ௧௩௩, ௧௬௮.
 ஆங்காரித்து. ௪௭, ௧௧௪.
 ஆசாரம்பூட்டி. ௭௪.
 ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். ௪௨.
 ஆசைப்பத்து. ௭௩.
 ஆண்சிங்கம் தேவிக்குவமை. ௨௪.
 ஆண்டின. ௧௪௧.
 ஆணிப்பொன். ௧௬௮.
 ஆத்திமாலை. ௧௭௦.
 ஆதிநாதன் - ஒருசித்தர். ௩௭.
 ஆதிமரபு - சூரியகுலம். ௨௨, ௩௪.
 ஆயுதவிசேடங்கள். ௧௪௨.

ஆர்த்த - கட்டிய. ௧௦௩.
 ஆரம். ௧௩௬.
 ஆரம்பூண்டபாண்டியன். ௧௩௬.
 ஆலவாய். ௧௨, ௧௭௨.
 ஆலவாய்மாலை - பாணபத்திரருடைய
 மனைவியாரின்கிறப்புப்பெயர். ௨௦௪.
 ஆவணிமூலம். ௧௦.
 ஆவிநன்கு - மனமகிழ்ச்சி. ௪௨.
 ஆள். ௧௬.
 ஆளுடைநாயகன் - திருப்பெருந்தறை
 ச்சிவபெருமான்; ஸ்ரீ மாணிக்கவா
 சகரை ஆண்டருளினமையின்,
 இவர் இப்பெயர்பெற்றார். ௮௧.
 இங்கிதம். ௨௦௩.
 இசை. ௨௦௩.
 இசைக்குடவமை. ௧௧௦.
 இசைத்தொழில். ௧௬௩.
 இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு. ௨௦௩.
 இசைப்புலவர். ௨௦௪.
 இசைவல்லான். ௧௮௬.
 இசைவாணர். ௨௦௪.
 இட்டொற்றாள். ௧௮.
 இட்டதிசை. ௧௧௪.
 இடப்பொற்சேவடிக்கூத்து. ௧௦௬
 இடபம். ௧௨௧
 இடம் - சமயம். ௧௧௩.
 இடம்வலம்பரிவத்தித்தல். ௮௬.
 இடவியகதி. ௮௭.
 இடுகுறி - இட்டபுண்டரம். ௧௦௧.
 இடைக்காடர் கபிலர்தோழமென்பது.
 ௩௦, ௩௧.
 இடைச்சாதிக்கோலம். ௧௮௩.
 இணங்கன் - சிநேகிதன். ௮௩.
 இதலிய. ௧௨.
 இதவியோன். ௩௦.
 இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம். ௧௩.
 (திருவா. கீர்த்தி. ௪௩; திருப்
 படையாட்சி. ௩.)
 இந்திரவிமானத்தைத்தாங்கும் யானை
 கள் முதலியன. ௩௬.
 இந்திரன் விருத்திரஹத்தியைப்போக்
 குதற்குப் பல விமானங்கள் செய்
 வித்தது. ௧௭.
 இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்திற் சொ
 மகந்தரங்கடவுள் ஆடியது. ௧௦௩.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

இத்தமதி இறத்தகை. கக௦.
 இம்மையேதருவார் - சுந்தரீமாற்ற்பூசி
 த்த சிவலிங்கப்பெருமான். ௨௬.
 இயக்கமாதர் அறுவர். கடு௨.
 இயல்வாணர் - சங்கப்புவவர், புலவர்.
 கக, ௩௬, ௪௬, ௫௦, ௫௩.
 இயற்பலகை இட்டது. ௨௦௦.
 இரத்தினக்குற்றங்கள். ௬௨.
 இராசரீதி. ௨௧௬.
 இராசா அனுமதிதருமம். ௨௦௩.
 இராவுத்தராயன். ௬௦.
 இராவுத்தன். ௬௦.
 இருப்புமோதிரம். ௧௬௨.
 இருமை - புத்திமுத்தி. ௬௧.
 இருமைமுத்தனம். ௧௩, ௨௪.
 இலக்கணகுத்திரங்கள். ௪௭.
 இலத்தி. ௬௭, ௮௩.
 இலாகவம். ௧௬.
 இழிகுலப்பாணன். ௧௬௮.
 இழிச்சி - இறக்கி. ௧௮௫.
 இனிமை - மகிழ்ச்சி. ௧௬, ௧௬.
 ஈசானகோணத்தமன்றம். ௧௦௫.
 ஈடுகொள்ளல். ௧௬௮.
 ஈழமலரிசை - கடைமுறை. ௩௧.
 உக்கிரப்பெருவழுதியார்த்தி. ௪.
 உக்கிரனார் சங்கத்திலிருந்து தமிழா
 ராய்ந்தது. ௪. [௬, ௩௩.
 உக்கிரனார் சடையுடன் பிறந்தது.
 உக்கிரனென்னும் பெயர்க் கர்ரணம்.
 உசீரம். ௧௬௬. [௩௩.
 உட்கயிறு. ௫௪.
 உடற்குறை. ௧௪.
 உண்டென்போர் - ஒஸ்திகர். ௧௧௮.
 உண்பித்தல். ௧௦௩. [ருள்கள். ௧௩௬.
 உண்ணுமீசிறி சேர்த்தற்குரிய பொ
 உத்தமமான இசையோசை. ௨௦௫.
 உத்தரகோசமங்கையில், ௬௪ - முனி
 வர்களுக்குத் திருநோக்கால் உப
 தேசித்தது. ௫௬.
 உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்
 உதப்பி. ௬௬. [க்காரணம். ௫௬.
 உதரநெருப்பு. ௨௧.
 உதிரர். ௬௫.
 உப்புமீழார் மகன். ௪௬.
 உபகாரம் - காணிக்கை. ௧௬, ௨௦.

உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இரு
 ளும் மணமும் ஒளியும் இயற்கை
 யென்பது ௪௫.
 உயர்பெருங் கணக்கர். ௬௬.
 உயராலயம். ௧௪௬.
 உயரும்பருலகு. ௨௨௬.
 உயிர்க்கழு. ௧௩௬.
 உயிர்மருந்து. ௧௫௬.
 உயிருணிப்பத்து. ௭௫.
 உரவிது. ௧௧௨.
 உருத்திர சாதனம் - உருத்திராக்கம்.
 உருத்திராக்கமகிமை. ௧௩௬. [௧௩௬.
 உலவாக்கோட்டை. ௧௮௨.
 உளம்பறையறைய. ௨௦௫.
 ஊசல். ௨௮.
 ஊழி. ௨௦௦.
 ஊழி - அநேகநாள். ௪௫, ௫௦, ௬௪.
 ஊன்றுகட்டு. ௧௧௨.
 ஸச்சர் - ஒருமுனிவர். ௧௮, ௨௨௬.
 எடுத்தல் - சாதித்தல். ௧௩௬.
 எண்ணப்பத்து. ௭௫.
 எண்ணெண்கலை வல்லான். ௧௦௪.
 எந்து - என்ன; திசைச்சொல், ௧௧௭.
 (கிருவா. திருவெம்)
 எயின்முரிவாய். ௬௦.
 எழ - மிக. ௧௬௪, ௧௬௬.
 எழுத்துப்பதினமூன்று. ௨௦௫.
 எழுகிலைக்கோபுரம், ௧௨௫.
 ஏகாவலி. ௩௬.
 எட்டை. ௧௬௦, ௨௨௫.
 எட. ௧௮௬.
 எடகன். ௧௩௬.
 எடா. ௩௭, ௩௮, ௪௪, ௧௬௬.
 எழி. ௧௬௮, ௨௨௦.
 ஐந்திணவனம். ௧௦.
 ஐய - சிறிய. ௧௬௮.
 ஐராவதம். ௬, ௧௬.
 ஐத்தையுதுவார். ௧௮௦.
 ஒப்பு. ௧௫௨, ௧௫௩.
 ஒருக்கால். ௮, ௧௩௨.
 ஒருப்பட்டி. ௧௬௬.
 ஒவ்வா - ஒத்து. ௧௧.
 ஒழுங்கி. ௪௩௩.
 ஒளி. ௧௬௨.
 ஒளிகிறதல். ௧௮௭.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ஒசனை - யோசனையளவு. ௧௭௮.
 ஒம் - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. ௧௩௨.
 ஒலையைக் கட்டியனுப்பல். ௧௬௪.
 கிச்சை. கூடு, ௧௧௨.
 கஞ்சமணி. அசு. [யர். ௩௭.
 கஞ்சவாள். ௧௧௬.
 கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானி
 கட்டோலை - முத்திரை ஒலை. கூடு.
 கடகு. ௧௧௬.
 கடம்பவனத்துதி. ௩.
 கடன் இறுத்தல். ௧௮௨.
 கடிமை - விளக்கத்தன்மை. ௧௩௪.
 கண்காணம் - மேற்பார்வை. கூ.
 கண்காணி - மேற்பார்ப்பவன். ௭௦.
 கண்டி. ௧௩௫.
 கண்டர். ௧௦.
 கண்டு - கேட்டு. ௪௫, ௨௦௩.
 கண்டுமுட்டு-சைனபரிபாவை; ௧௨௬;
 “சைவவேதியர்தா, மேவலா லின்
 று கண்டு முட்டியாமென்றுவிளம்
 ப” (பெரிய. திருஞா. ௮௮௩.)
 கண்டுவாழ்ந்து. ௨௧௫.
 கணக்கர். கூடு, ௧௬௪.
 கணக்கு - நியாயம், வழக்கு. ௧௫௧.
 கத்திரியர்-ஒருவகைத் தேயத் தார்.
 கந்தம் - கழுத்து. ௧௬௬. [௧௬௬.
 கந்தவனச்சோமன். ௭௨.
 கந்தவனம் - காணையர்கோயில். ௭௨.
 கரவாளம் - கைக்கத்தி. ௮௪.
 கரிக்குருவி மிருத்தியுஞ்சய மந்திரி
 கரியமால். ௧௨. [மோதுதல். ௨௧௩.
 கருநாடமன்னன். ௧௮௩.
 கருநாடர். ௧௭௮.
 கருப்பஞ்சருகு எரிதல். ௧௬௪.
 கருவிவானம். ௩௫.
 கல்யாணன் - நல்லகடையும் நல்லகு
 ணமுமுள்ளவன். ௭௯, ௧௩௩.
 கலைமகள் துதி. ௪.
 கவடிவெண்பல். ௧௩௭.
 கவிதை. ௪௨. [வர். ௩௧-
 கவிமன்னர் - கவிராயர்; சங்கப்புல
 கவிவாணர் - சங்கப்புலவர். ௪௪.
 கவுணியர்கோன். ௨௨௮.
 கழறிற்றறிவர் நாயனார். ௧௬௬.
 கடைக்காணிச்சமணர். ௧௩௭.

கழுக்கோல். ௧௪௨.
 கழுமரங்கள் ஏறுவோராத் சுமக்கப்
 களக்கம். ௧௮௨. [படுதல். ௧௩௫.
 களாசி - களாஞ்சி; வடமொழி. ௭௭,
 களங்கனிகுகொத்து. ௧௮௫. [௧௦௦.
 கற்பகதரு. ௧௩௧.
 கற்பகவிநாயகர். ௧.
 கற்றுச்சொல்வோர். ௪௪.
 கன்னி. ௧௨.
 கன்னி திருமால் நாளி ஈசன் காக்கு
 மதுரை. ௧௨, ௧௮௬, ௨௨௬.
 கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. ௧௬௭, ௧௭௬,
 கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு.
 ௧௮௪.
 கன்னிமன்னவன்-பாண்டியன். ௩௨.
 கன்னிமாடம். ௨௩.
 கனகதோராவல்லி. ௬௪.
 கனவட்டம். ௧௭௦.
 கூகசுரம். ௨௦௩.
 காகதாலிய நியாயம். ௧௩௨.
 காஞ்சிமாலை. ௧௫௫.
 காடுவெட்டி - ஒருசோழன். ௩௬.
 காணமறைந்தனன். ௧௬௬.
 காணார் - விளங்க அறியார். ௧௮.
 காப்பிடல் - நுகர்ந்து இடுதல். ௧௩௮.
 காந்தன் - தலைவன். ௩௭.
 காம்போசக்குதிரா. ௭௭.
 காயர் - இசைப்புலவர். ௭௧, ௧௯௦.
 காரணமுனிவர். ௨௨௪.
 காரணவன் - சிவபெருமான். ௭௨.
 காரியத்தோர். ௧௫௪.
 கால்மாறியாடல். ௧௦௫.
 கால்மாறியாடியவர்துதி. ௪.
 கால்மேகம். ௧௨௦.
 கால்மேய்த்தல். ௧௮௫.
 காவலதை. ௬௬.
 காளம் - கழு. ௧௩௫.
 காளி. ௧௨.
 காணையர்கோயிலின் விசேடம். ௭௨.
 காந்திதைகொண்டு. ௧௨௧.
 கிடை - ஒப்பு. ௬௭
 கிராதர்கோமான். ௪௪௦. [௨௦௫.
 கிரியை பத்து; (இசையிலக்கணம்)
 கி) - பொற்பொய். ௪௨, ௪௩,
 கி) - கி) - ௧௫௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கீதநாதன். கக௦.
கீழர் - நக்கீரர். சு, ௩௦.
குஞ்சிச்சடை. நக.
குடபாலோடை. க௭௦.
குடும்பநீதி. கக௧.
குண்டோதரன். உ௩.
குணலை. ச௩, க௨௪.
குதிரைக்காலிற் கழல். அ௩.
குதிரைக்குற்றங்கள். அ௩.
குதிரைகள் வருதல். அ௩. [அ௩, அ௪.
குதிரைகளின் இலக் கணமுதலியன.
குதிரைகளின் நடைஐந்து. அ௭.
குதிரைகளின்பெருமை. அ௯.
குதிரைச்செட்டி. அ௭.
குதிரைநோய்கள். சு௯.
குதிரைப்பெயர்கள். அ௩.
குதிரையிராவுத்தன். க௭௦.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்
ந்து ஒப்பித்தல். அ௪, க௧.
குதிரையுணவு. க௨.
குந்தம். க௪௪.
குப்பாயம். அ௩.
குமரியாட. ௩௩.
குயிற்பந்து. அ௨.
குரத்தியர். க௩௦.
குருவரன். க௩.
குருவிந் தமணி. க௨.
குலச்சிறைநாயனார். க௨௨.
குலம் - மலை, வங்கிசம். சு.
குழந்தைக்கோலம். க௩௩.
குழலுடையமண். க௨௩.
குழைத்துப் பத்து. அ௦.
குளம் - நெற்றி, வாவி. சு௯.
குறிஞ்சிலிக்கொத்து. க௧௧.
குறைந்து. க௧௧.
கூசல். எ௭, ௭௨௩.
கூடல்நகர்த்துதி. ந.
கூழ். க௧௩, க௭௩.
கெட்டேன். ௨௨௨.
கெருழுகட்டி. க௧௪.
கெட்டுமுட்டு - சைன பரிபாலை;
க௨௬ - “என்றகூறலுங்கெட்டுமு
ட்டியானுமென்றியம்பி”; (பெரிய.
திருஞா. சு.அ.௪.)
கேவலணல்வன். சு௧

கை இறக்கல் - யுத்தபரிபாலை. ௭௬௬.
கைவிதிர்க்கொண்டு. க௨௬; (மணி. சு.
கொச்சை - சிகாழி. க௨௬. [க௦௧.)
கொட்டு - மண்வெட்டி. சு௭, க௩.
கொடுக்கு. க௩, க௧௨.
கொடுங்கோல். க௨.
கொத்திசை. க௧௩.
கொந்தகப்பெருமான். க௪௩, ௧௪௩.
கொந்தகன். சு௯.
கொள்ளவட்டம். அ௬.
கொற்றான். க௩, சு௭.
கொற்றான். சு௬, சு௭.
கொன்றிட - வருத்த. க௧.
கோச்சுமலவருமன் - உக்கிரப் பெரு
வழுதியாருடைய உபநயனத்திரு
நாமம். ந௩.
கோட்டிமண்கொண்டு. க௨௬.
கோணம் - சதுரம். ௪௦.
கோதனம். க௪௬.
கோமளமாணிக்கம். சு௨.
கோமாறவருமன் - சுந்தரமாறர். ௨௬.
கோமேதகம். சு௪.
கோயிலைப் பொன்னால் வேயந்தது.
க௦௦, க௦௬, க௭௧, க௭௩.
கோயிற்பந்து. எ௩.
கோரம் - சோழன் குதிரை. க௭௦.
கோலறை. க௩, சு௩.
கோலறையிடல். சு௩.
கோலுதல் - வளைத்தல். சு௯.
கோள் - விடம். க௧௧.
கோனெனும்பெயர். ௩௩.
குகநெறி - உலகநடை. ௨௯.
சங்கத்தின் கீழே சிவபெருமான் நின்ற
து. ந, சு, ௪௪, ௪௩, ௪௬.
சங்கப்பலகை. ந௯, ௪௦.
சங்கப்பலகைகொடுத்தது. ௪௦, ௨௦௦.
சங்கப்பலகைமொழியறிதல். சு, ௪௦.
சங்கமண்டபம். ந௯, ௪௦, ௩௩, ௭௯.
சட்டென. சு௩.
சட்டை. ௪௪.
சடக்கென. ௩௩, ந௯, க௦௩, க௧௨.
சடகம் - கரிக்குருவி. ௨௧௨.
சடங்கு. க௬, ௨௭, சு௩, க௦௨, ௨௧௩.
சடங்குக்கந்தன். ந௦.
சடையுக்கிரனார். சு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சதங்கைகள். அசு.

சதமுறை. கௌ.

சந்தியாமடம். ௨௨௨.

சந்தை - சொன்னதை மீட்டும் சொல்லல், வேதம். எ௨, கௌ, க௧௨, ௨௦௨, ௨௨௫.

சந்தாகம். கசு.

சபவடக்கரமுந்தானம். க௧௭.

சம்புஜிணை. அஅ.

சமணமுனிவர் எண்ணுயிரவர். க௩௩, க௩௫, க௩௬, க௩௭.

சமயாசாரியர் நால்வர்துதி. இ.

சமனொளியிலையைச் சார்ந்த நதிகள் நான்கு. சு௨.

சமாதி - சங்கற்பம். ச௨, இசு, அ௨, சயசய. க௫சு. [க௧௧.

சரக்கறை-பொன்னறை. க௪௦, க௪௧, “சரக்கறையோவென்றனினொஞ்சமே.” (திருநா. தே.)

சரம்-அம்பு, சலம்=சலனம், ஸ்வரம், ௨௦௬.

சரியையாதிநாண் குமார்க்கம். இ.

சலன்சலனென. அசு.

சவுதம் - பெறாதம்; தூல். அசு.

சள்ளிட்டு. க௨.

சற்பம் - பாம்பு (எதுகை) ௩௬, க௪௪.

சாக்கியர்கள் - சைனர்கள்; க௩௭.

“சாக்கியப்பேயமண்” (தேவாரம்); கூர்ம்புரணம், நவகண்டத்துறை

வோர் இயற்கையுரைத்த அத்தியாயம், ௨௩-ம்பாடல் பார்க்க.

சாத்தவர்கள் - வியாபாரப்பொருள்களையுடையவர்கள்; சுஅ, கூ௩.

சாதனங்கள். க௫௦.

சாதனை - பயிற்சி. க௧௪.

சாதாரி - ஓரிசை. எ, க௩௩, க௧௪.

சாதிமுறையறியாதசமணர். க௨௨.

சாதுமார்க்கம். எஅ.

சாமபிராணிக்ருதினா. எ௭.

சாம்பூதம். சு௧.

சாமந்தர். ௨௧௧.

சாமரம் - கழு, சாமனா. க௩௭.

சாரசமூச்சயம் - உத்தரமாபுராணத்தின் ஒருபகுதி. கஅ.

சான்றவர் - சங்கப்புலவர். சசு, சு௧.

சீக்கனவு. ௨௦௦.

சிக்ஞாற்றம். சசு.

சிக்கென. க௧௨.

சின்கநாதம். க௩௬, க௫௫, க௭௦, க௭௧.

சித்தியெட்டு. க௫௨, க௫௩.

சித்திரமண்டபம். அ௨, க௦௦, க௪௩.

சித்திவிநாயகர். க.

சிந்தைவாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. க௭.

சிரமரீதி. க௧௪.

சிலைத்து - முழங்கி. இ௫, க௪௫.

சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம். எ௪.

சிவபுராணம். க௦௦. (“நமச்சிவாய வாழ்க.”)

சிவபெருமானுடைய வீரப்புகழ். ௨௦௦.

சிவமுனி - தருமியின்தந்தை. ச௨.

சிவலோகம். க௭௭.

சிவனடியாரங்கோலம். சு௭.

சிற்பதூல். க௭.

சிற்புட்பகேசி-ஞானபூங்கோதை. ச௫.

சிறற்பலம் - பொன்னுலமேய்ந்தது.

க௦௬.

சிறுமையிற்றெள்ளியார் - திருவேடகத்தில் திருஞானசம்பந்தர்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான், க௩௬.

சிறைக்கூடம். க௦அ.

சிறையறை. க௪.

சின்னம் - துண்டம். க௧௧.

சீகாழி, (க௨) பெயராயுடையதென்பது. க௨௨.

சுத்தசாளரசங்கீதம். [சுத்தம் - இயல்பானநடை; சாளரம்=சாலகம், சாலகம்; இது வேளேரிசாகத்தின்

நடையைத்தழுவி இனிமையை உண்டாக்கும் இசை. [க௧௧, க௧௪.

சுந்தரசாமந்தன். க௪௦.

சுந்தரத்தானம் - சுந்தரஜேஷத்திரம். அ.

சுந்தரநடனம் - சொக்கத்தாண்டவம். ச.

சுந்தரமாறன். ௨௬, க௩௦, க௫௧.

சுரவி - பசு. க௫.

சுருட்கொண்டது. க௨௬; “சுருட்கொண்டவைவறுண்டுகளாக” (பெரிய. திருஞா. எ௧௨.)

சூத்திரகுளாமணி. கஅ௨.

சூதமாகதர். அ௨.

சூல். அசு, க௧௨.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

செட்டிகள். ௨௧௬.
 செடி. ௧௯௧.
 சென்முன்முற்கொம்பு. ௯௦.
 செண்டு. ௨௧௫.
 செண்டிவெளி. ௮௬.
 செத்தி. ௧௩௪.
 செத்திலாப்பத்து. ௭௫.
 செந்தமிழ்மந்திரவேடு. ௧௩௬, ௧௩௭.
 செபவடம். ௧௧௭.
 செம்பொலுயம். ௭௧.
 செம்மலேறு. ௨௪.
 செய் - செய்தல். ௨௭.
 செய்பு - செய்து. ௯௦.
 செய்யுள் - உரை. ௪௯.
 செருவார்கணக்கர். ௯௫.
 செற்றயக்கொற்றாள். ௯௮. *
 சென்னிப்பத்து. ௭௪.
 சேடனார் - திருவேடகம். ௧௩௮.
 சேதிபர்கோமான். ௧௪௫.
 சேதிபர்கோன். ௧௪௦.
 சேர சோழபாண்டியரென்னுமுறை.
 ௧௫௮.
 சேலைத்தலையிலேமுதல் (ஞாபகக்
 குறிப்பு.) ௧௯௯.
 சேலைதருதல். (ஸன்மானம்.) ௧௪௨,
 சேனைகள். ௧௪௩. [௧௪௪.
 சேனையைக்காட்டுதல். ௧௪௩.
 சேனையோட்டுசாமந்தர். ௨௧௧.
 சேனைவீரர். ௧௮௦.
 சைவசித்தார்தம். ௧௩௨.
 சொக்கு - பேரழகு. "௧௭; "மொக்
 கணியதனின் முழுத்தழன் மேனி,
 சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மை
 யும்" (திருவா. கீர்த்தி. ௩௩. ௩௪.)
 சோலைமலை. ௧௨௧.
 சோலையும் சுருட்டுகொண்டது. ௧௨௬.
 ஞானக்கண்ணாற்காண்டல். ௫௨.
 ஞானசம்பந்தர். ௨௧௮.
 ஞானப்புதல்வர் - மாணுக்கர். ௭௪.
 ஞானப்பூங்கோதை. ௪௫.
 ஞானவேந்தர். (திருஞா) ௧௩௬.
 தக்கரம்=தஸ்கரம். ௩௭.
 தசதானம். ௧௭௪.
 தடாதுகை. ௨௨.
 தடி. ௧௧௬.

தடினி - ஆறு. ௯௦, ௧௧௯, ௧௩௮.
 தண்டஞ்செய்து. ௯௫.
 தண்டம். ௯௫, ௧௪௨.
 தண்டலைமலை - சோலைமலை. ௧௨௧.
 தண்டி - அலைத்து. ௧௫௭.
 தண்டு - பிரம்பு. ௧௨௧.
 தண்டிவன. ௮௩.
 தண்ணீர்ப்பந்தர். ௧௧௭.
 தத்தனென்னும் பாண்டியன். ௧௧௮,
 ௧௨௦.
 தந்திரம் - நூல். ௨௨.
 தந்தையன். ௧௭௯.
 தபத்யர். ௧௯௬.
 தம்பம் - பற்றுக்கோடு. ௩௪, ௧௪௧.
 தமிழ் - தமிழ்நூல்கள், தமிழ்ப்பாடல்
 கள். ௪௦, ௪௬, ௧௦௦.
 தமிழ்க்கணக்கர். ௯௭.
 தமிழ்க்கன்-தமிழ்ச்செய்யுட்கள். ௪௮.
 தமிழ்க்குறல்லமுருகன். ௧௩௦.
 தமிழ்க்கொத்து. ௪, ௪௦, ௪௭.
 தமிழ்ச்சூத்திரம். ௪௮.
 தமிழ்த்தண்டலம். ௧௯௧.
 தமிழ்நதி - வைவைய. ௯.
 தமிழ்ப்பூமி தென்பாலென்பது. ௪௭.
 தமிழ்ப்பொழிப்பு. ௭.
 தமிழ்வானா - தமிழ்ப்புலவர். ௨௦௪.
 தமிழாய்ந்த. ௪.
 தமிழிலக்கணம் ஐந்து. ௪௦.
 தரம். ௧௫௭.
 தராசம் - மாணிக்கத்தின் ஒருவகைக்
 குற்றம். ௯௨.
 தரும ஆச்சிரமம்-தவஞ்செய்யுமிடம்.
 ௫௬.
 தரும ஆசனம். ௧௫௦.
 தருமமன்று. ௧௪௧.
 தருமமுப்பத்திரண்டு. ௧௪௨.
 தருமரூபத்தருவினையாடல். ௨௨௬.
 தருமி - ஓர் ஆதிசைவன். ௪௨.
 தலைக்கீழ் - தலைச்சாத்து. ௮௩.
 தன்ளி - அங்கீகரியாமல். ௨௦௪.
 தளம்புநெஞ்சு. ௧௩௭.
 தனக்கட்டு. ௨௧௭.
 தனபாலசெட்டி. ௧௪௮.
 தனிசு - கடன். ௭௮.
 தூகம். ௨௮.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தாங்குதல்-தாமதித்தல், பொறுத்தல்.

சசு, குஅ.

தாடி. கஉக.

தானு - கட்டை, சிவபெருமான். அடு.

தானா ஐந்து. கசசு.

தாளமிசைக் கொடிசுட்டியது. க௦௬.

தானங்கள் எட்டி. (இசையிலக்கணம்.)

உ௦டு.

தானம்தவம். கடுஅ.

தானவிசேடம் - தலவிசேடம். கசு.

தானவைபவம்-தலவிசேடம். அ, ககந.

தான ஆண்டு. கஅக.

திட்டியிடம்-ஒருவகைப்பாம்பு (மணி

மேகலைப்புத்தகத்தின், அடு, அசு-ம்

பக்கங்களைப்பார்க்க.) ககஅ.

திதம் - நிலை. ச, சுஉ.

திருக்கோத்தம்பி. எடு.

திருக்கோவையார். க௦௦.

திருச்சத்தம். எடு.

திருச்சிற்றம்பலம். உ.

திருச்சின்னமுதல். அந.

திருச்சுண்ணம். எடு.

திருத்தெள்ளேணம். எடு.

திருத்தோணைக்கம். எடு.

திருநீற்றின்பெருமை. கநடு.

திருநோக்காலுபதேசித்தல். சு, சஎ,

சஅ, குசு, எந, கந௦.

திருப்பரங்குன்றத்திற் பூசித்தோர்.

கச௦.

திருப்பள்ளியெழுச்சி. எசு.

திருப்புலம்பல். எடு.

திருப்பூவல்லி. எடு.

திருப்பெருந்துறையின்பெருமை. எஉ,

எசு.

திருமணம் பங்குனிமாதத்தில் உத்தர

நகஷத்திரத்தில் நடந்ததென்பது.

உடு.

திருமுகம். எ.

திருமுடங்கல். கஎந.

திருமுடிச்சாத்து. சசு,

திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல். கநந.

திருமுன் - சந்தி. சஉ, எக, கூஉ,

கசஉ.

திருமேனிகீடு - சுவசம். க௦,

திருவம்பலம். உ.

திருவம்மரீணை. எடு.

திருவாதலுர்ப்பெருமை. சஅ.

திருவாதலுரிந்சிலம்பொலிகாட்டியது.

அக.

திருவாலவாப் - ஸ்ரீ லோமசுந்தரக்கட

வுள் திருக்கோயில்; “செய்வவார்

சடையார் மன்னந் திருவால வா

யுட்புட்டார்” (பெரிய. திருநா.

எந)

திருவாலவாப்தி. ந.

திருவினையாடல்-அனுபப்துநான்கு.

க, கூ, கந, கசு.

திருவினையாடல்கள் யுகமொவ்வொன்

றற்குப் பதினாறுபதினாறு விழுக்கா

டார் நடந்தனவென்பது. கந.

திருவினையாடல்-முதலிற்சொன்

னவர்கள் வியாதர், வான்மிக், எச்

சரென்பது. கஅ, உஉசு.

திருவினையாடற்பாறு. கந.

திருவினாள் - இலக்குமி. க௦ந.

திருவந்தியார். எடு.

திருவுளத்தடைத்தி. ந௦, ககக.

திருவுளத்தில் அடைத்தபடி. கூக.

திருவெம்பாளவ. எடு.

திருவேசறவு. கசு.

திருவேடகத்திவ்விழப்போர். கநக.

திருவேடகத்தின் சென்பால் பாண்டி

யன்படைவீடு செய்வித்து இருந்

தானென்பது. கநக.

திருவேடகர். கநக.

தில்லைப்பொன்னம்பலம். உஎ.

தில்லைமாளிகைமடம். கு.

தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்

ம்பி. உஉஅ.

தில்லைப்பலம். க௦௦.

தின்மை - தீமை. அசு, ககடு.

நீயகளுக்கள். கஉந.

தீர்வை - பிராயச்சித்தம். கஎசு.

தீனம் - வறுமை. ககடு.

துணையுலகு. உஉ.

தும்பு. க௦க.

தும்பைமரீலை. கீடு, கருசு.

தும்பையிப்பக்கடவுள்-ஐராவதம். ககசு.

தும்மினா சிவாய என்னல். கஎசு.

துய்யவை - கழுக்கள். கநடு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

துருவாசர். ௨௦.
துறை - திருப்பெருந்துறை. அக.
துங்ககில்லாமல் - தாமதியாமல். கூ௦.
துய்மைமேவிய வாய்மையான். சஅ.
துயஞ்சுத்திரர். ௧௦௦.
தேய்வக்கம்மியர். கூசு.
தெய்வப்பலகை. ச௦.
தெய்வவகத்தியர். இ.
தெற்றிய. கூஎ.
தென்னவன் பிரமராயன். எடு.
தென்னன்முறை செய்வோர். கூஅ.
தேவதானம் நல்கி. கஎடு.
தோடர் - நட்பு. ச௦
தொந்திகொள்தந்தி. எ௨.
தொந்திவிநாயகர். இ௬, கூஎ.
தொல்லையாலயம். சசு.
தொழில் ஐந்து. ௨௦௦.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொ
ன்பதின்மர். எடு.
தோதகம் - குறிப்பு, துன்பம். ந௬.
தோராவல்லி. கூசு.
தோரா. அசு, ௧௪௩, ௧௬௬.
தோலாக்கை. ௧௧அ.
நகர்சோதித்தல். ௧௦அ.
நகுலம். ௨௧எ.
நஞ்சத்தடினி - விடவாறு. ௧௧௬.
நஞ்சுண்டான் - சிவபெருமான், ஒரு
வகைச்சாதி. கூடு.
நந்திதேவரே குண்டோதரராகி வந்த
னரென்பது. ௨௦.
நம்பி. அக, ௧௬௬.
நம்முளோர் - நம்மவர். அஎ.
நரசிங்கக்கணை. கூசு.
நரந்தம். கூ,
நரி உறுமிச் சள்ளிடல். ௧௨.
நரிபாது-நரித்தன்மையில்லாமல். அக.
நல்லீது, உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. ௧௨அ.
நல்லாள். கூசு.
நலந்து. ௨௦௧.
நவகதி. அடு.
நவமணிகளின் மீறற்றழ். கூ௨.
நழுவக்கடவோம். கூக.
நன்பு - நன்மை. அ, ச௩, சசு, எசு,
த௦௧, ௧௪௪.
நன்புளோர் - சங்கப்புலவர். ச௩.

நன்னிமித்தங்கள். ௧௨சு.
நன்னெறிமுறை செய்வோர். எசு.
நாகமாபுரம் - மதுரை. ௧௧௬.
நாகராயர். கூ.
நாகிகாபரணம். ௧௧டு.
நாகிமூசி. ௧௨௧.
நாமஞ்சாத்தி. எசு.
நாயனார் - தலைவர். எஅ, அ௩, ௧௬௬.
நாயனார். ௧௦௦, ௧௧௪, ௧௬௬, ௨௦௬.
நாயிறு. கஎடு, ௧௪௪.
நாரா. ௨௨௩.
நாவலர் - சங்கப்புலவர். சஅ.
நாவுக்கரசு. ௧௨௨.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில். ௧௦, ௧௦.
நாளும் - தினந்தோறும். ௧௧அ.
நாற்பத்தெண்ணூற்றாவர்துதி. இ.
நான்குமாடம். ௧௦.
நான்மறையோகியநாள்வாழ்கி. ௧௧அ.
நான்மாடக்கூடல். ௧௬.
நானிலவளம். ௧௦.
நீகரொவ்வாத. சஎ.
நியாளம் - பறைவிசேடம். ௧௪௨.
நிறைந்த - மகிழ்ந்த. ௧௧௨.
நிறைந்து - மகிழ்ந்து. ௨௪, ச௧.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி. ௧௧, ௧௧௪.
நின்றல் - நிற்பல். ௧௦௦.
நீக்கில் நோக்கமுயார். அ௨.
நீத்து - வெறுத்து. ௧௨.
நீராவாவா. ௧௦.
நீலத்தினிலக்கணம். கூசு.
நீவி - சிழி. ச௩, ௧௪௪.
நீற்றுக்கோயில் - விழுகிப்பை. ௧௨அ.
நீற்றுமுண்டி. ௧௪.
நூற்கருத்து. சஎ.
நெஞ்சறைபறை. ௧௧௪.
நெட்டோலைகட்டிவிடல். கூடு.
நெடியகட்டோலை. எசு.
நெடுமுகப்பன்றி. ௨௦அ. [சூசு
நெய்ப்பிலி - மாணிக்கத்தின் சூற்றம்.
நெய்யாட்டு. ௧௧.
நெருப்பில் எடிட்டது வடகீழ்க்கோ
நெறி - குலம். ௨௬. [ணம். ௧௧௧.
நெறுக்கென. அக.
நென்முதற்றூனியம். ௧௧௦, ௧௬௪.
நேரொவ்வா. கஎடு, ௨௧அ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

நோச்சிமலை. கடுஞ்.
 நோக்கு - செய். ககங்.
 நோக்குவத்தை. கஅ௦.
 பகுதி - பகுப்பு. கஎங். [கஎஅ.
 பகைவர்செய்யும் கொடுஞ்செயல்.
 பச்சைத்தேவி - மரகதவல்லி. உஅ.
 பச்சையின் இலக்கணம். கூங்.
 பச்சையின் குற்றம். கசசு.
 பசும்பை. இஎ.
 பஞ்சகல்யாணன். அஅ.
 பஞ்சதாரா. அஇ.
 பஞ்சாக்கரப்பெருமை. ககங்.
 பட்டங்கட்டுதல். கசக.
 பட்டனை. க௦ங்.
 பட்டவர்த்தனக்குதிரைகள். அஅ.
 பட்டினம்-காவிரிப்பூம்பட்டினம். சுஉ,
 படர். க௦க. [உகசு.
 பழம். எஎக, கஅஅ.
 படுவது. ககஉ.
 படைகளாளத்தக்க. கசக.
 படைச்சாத்து - சேனைத்திரள். கசக.
 படையாண்டதில்லை. கசஉ.
 படையாள் - சேனையைச் சேர். கசக.
 படையாள்வேம். கச௦.
 படையாளுதற்கு. கசஅ.
 படைவீடு. ககக, கஎஉ.
 பண்டாரம். கசக.
 பண்ணையாழமை. ககங்.
 பனாமணி. சுஉ.
 பணிக்கன். கசசு.
 பணிமாற. கஉசு.
 பணிவிடை. ககங்.
 பணியம். கடு௦.
 பத்திரத்தோடொள்வாள். ககசு.
 பத்திரம் - ஓராயுதம், ஓலை. ககசு,
 பத்திரன். கஅக. [ககசு, கஎங்.
 பதக்கணம் - பிரதக்ஷிணம். கஎசு.
 பதங்கம் - விட்டில். உகக.
 பதஞ்சலிக்காடியது. ச, உங்.
 பதிகமுதலினைப்பு. எ.
 பதியின்னவபம். எசு.
 பதுமராகம். சுஉ.
 பந்து - வந்து. கஎ.
 பயம் - அச்சம், நீர். கசு.
 பரதச்சுவதம் - பரதநூல். அசு.

பரதேசம்போதல். க௦உ.
 பரமஞானசிவன். இ.
 பரமஞானம் - சிவஞானம். இ, கசு.
 பரமுனிவரர். உஎ.
 பரவசம். க௦.
 பரிகரம் - சேனை. கசக, கசக, கசசு.
 பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.
 பரிசுத்தாலம்களிற்கூல்கொள்ளல். இஅ.
 பரிசனதோவதம். ககக.
 பரிசனம் - சேனை, ஸ்பரிசம், ககக.
 பரிச்செட்டி. அஎ.
 பரித்துறையாளர். எ௦, க௦.
 பரிதாபவெப்பம் - மிக்கவெப்பம். உக.
 பரிநீதி. அஎ.
 பரிபவப்படுதல். ககக.
 பரிமாற்றம். க௦.
 பரிமாற்று. ககக.
 பரியிடுதல். க௦.
 பரிவட்டங்கொடுத்தல். கசக.
 பரிவத்தனம். அசு.
 பரிவத்திப்ப. அசு.
 பவள இலக்கணம். கூங்.
 பவளக்குற்றம். கூங்.
 பறிதலைக்கையர். கக௦. [யது. எ.
 பன்றிக்குட்டிகளை வன்னியர்களாக்கி
 பன்றி. உ௦அ.
 பறவல் - நூல், பாடல். க, ககஅ.
 பனையோலையைக் கட்டிவிடுத்தல். சுஇ,
 எசு, உகசு.
 பாக்கியம் - புண்ணியம் எங், எசு,
 கடுஅ.
 பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிரம
 பாசம். எஇ, கசசு. [சாரி. கபக.
 பாடித்த - பேசிய. ககக.
 பாடைக்குத்தப்பேம்: (பாடைக்குற்றம்
 புவராத் கண்டனென்பது, சிலா
 சாதனம்) ககசு.
 பாடைகூறல். ககஇ.
 பாண்டிநாட்டின்பெருமை. கூ.
 பாண்டிநாட்டித்துதி. க.
 பாண்டிநாடு சிவலோகமென்பது. கசசு.
 பாண்டியன் கைகுறைத்தது. உ௦உ.
 பாணச்சாதிக்கோலம். கக௦.
 பாணச்சாதிவழக்கம். உ௦உ. "
 பாணர்மாலையர் - பாணர்மகளிர். ககஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பாதுகாத்தற்றொரியோர். ௧௧௩.
பாம்பின் தன்மை. ௧௧௮.
பாம்பின்விடவைத்தியர். ௨௧௭.
பாயுடைக்கையர். ௧௨௭. [௧௧௨.
பார்வையாற்றுகொள் ளுதல். ௮௪,
பாவறிஞானப்பலகை. ௪௦.
பாவறிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.
பாழி - குகை. ௧௨௩, ௧௩௦. [௧௧௧.
பாளைசெறி நிறைகரகம். ௨௩.
பிட்டுதிர். ௧௧௪.
பிட்டுவாணிச்சியிடம். ௧௩.
பிடித்தபத்து. ௧௦.
பிரம்படிக்காரர். ௮௦.
பிரம்பு. ௧௨௩.
பிரமகத்தி. ௧௭௪.
பிரமகற்பம். ௧௭௧.
பிரமசாயை. ௧௭௪.
பிரமராக்கதம். ௧௬௦.
பிரமாணம். ௧௬௭, ௧௭௧.
பிரமாணி. ௭௦. [௧௧௧.
பிரமாமுதல் பிபிலிகாபரியந்தம்.
பிரார்த்தனைப்பத்து. ௭௩.
பீலியாலடித்துப்பார்த்தல். ௧௨௧.
புக்கில். ௧௦௧, ௧௪௭.
புங்கவம் - இடபம். ௨௦௦.
புட்கலாவருத்தம். ௩௩.
புடைப்ப - தடிப்ப. ௧௧௨.
புடைப்பு. ௧௧௩.
புணர்ச்சிப்பத்து. ௭௩.
புணை. ௧௧௪.
புதல்வர் - மாளுக்கர். ௭௩, ௧௧௪.
புயங்குந்தம். ௧௦௩. “அழகன புயங்
கன” (திருநா. தே.) “புயங்கனே
மயங்குகின்றேன்” — (திருவா. திரு
ச்சத. ௧௨.) “புயங்கப்பெருமான்” —
(ஷையாத்திரைப்பத்து, ௧ - ௧௦.)
புயல் - நீர். ௩௩.
புரிப்பித்து. ௨.
புரிவலித்தல். ௧௦௬.
புருடரகம். ௧௪.
புலவர் கோலம். ௪௪.
புழுவைப்பிரமணம் பிரமணப்புழுவு
மாகச்செய்யவல்லவர். ௨௧௦.
புள்ளி. ௧௪௪.
புளிமாறு. ௧௧௧.

புறத்தினையொழுக்கம். ௧௭௮.
புறவமானகர் - சீகாழி. ௧௩௪.
பூதிசாதனம். ௧௮௧.
பூவாசகேசி. ௪௩.
பூழி. ௧௩.
பெட்டகம் - பெட்டி. ௭௦.
பெத்தம். ௧௦௬. [௧௩௪, ௨௨௧.
பெரியகோயில். ௩௭, ௩௯, ௭௧, ௧௧,
பெரியபட்டினம். ௧௨.
பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி - இந்நூலா
சிரியப்பையர். ௨௨௮.
பெருமக்கள் - பெரியோர். ௧௨, ௧௧௧.
பேசிவந்து. ௧௨௮.
பையோலை. ௭௬.
பொக்கணச்சித்தன். ௩௭.
பொத்திய - மறைந்த. ௧௧௭.
பொய்மை - பொருமை. ௨௦௦.
பொய்யா விநாயகர். ௨௨௭.
பொய்யிலா ஞானயானை. ௧௨௩.
பொரியும்மலரும் சிந்தல். ௧௨௪, ௧௭௭.
பொரிவு - மாணிக்கக்குற்றத்துள் ஒன்
று. ௧௨.
பொருளநூல் - அகப்பொரு ளிலக்க
ணநூல். ௪௧.
பொருளறை. ௧௧௮.
பொலாமணி. ௩௦.
பொற்றிழி. ௧௪௭.
பொற்றிகாயில். ௧௭, ௭௩, ௭௭, ௧௦௦,
௧௦௬, ௧௧௧, ௧௭௩, ௨௨௩.
பொற்பு. ௧.
பொன்மதில். ௧௨௪.
பொன்முத்தமணிமன்று. ௭௮.
பொன்னம்பலம். ௨.
பொன்னினையான். ௧௧௩.
பொன்னிநாடு. ௧௭௩. [௧௬௮.
பொன்னெயிற் கோயில். ௧௦௪, ௧௧௩,
போகம் - வினைவு. ௧௮௨.
போதா - போய். ௧௧.
போதுமோ. ௩௧.
மகாபாதகம் தீரும்வழி. ௧௧௩.
மங்கையர்க்கரசு. ௧௨௨.
மஞ்சத்தலம். ௧௧௩. “மஞ்சகோடி
திகழ” (பார. வாரண. ௧௧.)
மடைமுதுநூல்-பாகசாஸ்திரம். ௨௮.
முண்ப்பொருத்தம்பத்து. ௨௨.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மணி - வலையின் ஓரத்திற்குட்மிய உருண்டைகள்.
 மத்தகக்குழிவு - மாணிக்கக் குற்றத்துள் ஒன்று. ௬௨.
 மதிட்டை. ௧௧.
 மதிநெறி - சந்திரகுலம். ௨௬.
 மதிலொடுவடவாயிலே முரித்து. ௬௦.
 மதுரை. ௬, ௧௨௦.
 மதுரைசிலோகமானது. ௧௩, ௩௪.
 மதுரைத்திருச்சிறம்பலத்தைப் பொன்னால் வேயந்தது. ௧௦௬.
 மதுரைத்திருச்சிறம்பலம். ௪.
 மதுரைத்துதி. ௩.
 மதுரைமண்டலம். ௧௪௬, ௧௫௪.
 மதுரைமாதேவி. ௪. [௧௨௦.
 மதுரையென்னும் பெயர்க்காரணம். மந்திரத்தால் நோக்குதல். ௭௩.
 மந்திரவாதம். ௬௫, ௧௧௮.
 மந்திரியாலே அரசன் எல்லாவற்றையுமுணர்தல். ௭௦.
 மந்துரை - குதிரைப்பந்தி. ௬௩.
 மயன்நூல். ௧௮௬.
 மயிர்சிலும்ப. ௭௩. [ம். ௧௦௬.
 மாணகாலத்தில் துரும்பும்வச்சிரமாமரித்தமனம். ௭௪.
 மருதோன்றி. ௧௬௨.
 மருந்து - பச்சிலை. ௧௬௬.
 மலயத்துவசன் இமவானவதாரமென்னும் குறிப்பு. ௭௧.
 மலரணைத்துயிலல். ௨௨, ௫௨.
 மலைக்கொழிமன்னன் - மலயத்துவசமறைநாதம். ௧௦௬. [ன். ௨௩.
 மன்றசோகம். ௬௫.
 மன்றப்பேதை-கல்யாணசுந்தரி. ௫௬.
 மன்றாடி. ௧௮௬.
 மன்றுளாடினோன்றியவெனச் சூளுறுமன்றுற. ௫௬, ௭௩. [சல். ௩௮.
 மன்னர் பெருமாள். ௧௬௦.
 மனம் குன்றல். ௧௦௧.
 மனம் நிறைதல். ௧௩௨, ௧௭௭. [௩௬.
 மனோகரம் - அழகு, மகிழ்ச்சி. ௩௧,
 மாசில்கற்பு - அறக்கற்பு. ௩௧.
 மாசிலாசிரியர் - சங்கப்புவர். ௪௨.
 மாட்டாது - வலியில்லாமல். ௧௫௫.
 மாணக்கராதற்குரியமையில்லோர். ௪௮.

மாணக்கராதற்குரியோர். ௪௮.
 மாணக்கரைப்புதல்வரென்றல் ௧௧௪,
 மாணிக்கத்தாட்கவரி. ௧௦௬. [௧௧௭.
 மாணிக்கத்தின் இலக்கணம். ௬௨.
 மாணிக்கத்தின் குணங்கள். ௬௨.
 மாணிக்கத்தின் குற்றம்பதினறு. ௬௩.
 மாத்திரைக்கோல். ௩௬, ௧௬௫.
 மாத்திரையொன்பது. ௨௦௫.
 மாமி. ௩௨, ௧௦௨.
 மாராட்டக்குதிரை. ௭௭.
 மாறென்னும்பெயர்க்காரணம். ௧௬௬,
 மானபுரம் - மானமங்கலமென்னுமூர். ௮௦.
 மானமங்கலத்தார் - திருவாதவூருடைய குழிப்பெயர். ௬௬.
 மாணி - மங்கையர்க்கரசியார். ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪.
 மாணிடராலாடுங்கூத்து. ௧௦௬.
 மாணிமாறன். ௧௬௧.
 மிஞ்ச. ௧௬௧, ௧௬௧.
 மிடித்தனம் - வறுமையுற்றோம். ௫௫.
 மின்டர்கள். ௧௨௬.
 மின்டு. ௨௪, ௧௧௫.
 மிழலைநாட்டு வேளாளப்பெருமை. ௮௧.
 மீன்கள். ௨௨௩.
 முகமுகம்பார்த்து. ௨௦௫.
 முகுத்தம் - முகூர்த்தம். ௨௩, ௨௬.
 முச்சங்கத்தமிழ். ௪.
 முச்சந்தி - முக்காலம். ௧௬௫.
 முட்டி. ௧௨௬.
 முட்டி - பண்டவியேசடங்கள். ௧௬௪.
 முட்டுச்சஞ்சலம். ௧௨௫.
 முட்டுப்பட்டினி. ௧௩௦, ௧௩௭.
 முடிச்சாத்து - தலைக்கீடு. ௫௭, ௧௫௦.
 முடிச்சுற்று - தலைக்கீடு. ௧௬௧.
 முடிபுனைமண்டபம். ௧௮௫.
 முண்டம். ௧௬௧.
 முண்டி - மொட்டைத்தலையையுடையது; இஃது இடுகுறிப்பெயராகவும் வழங்கும். ௩௭.
 முண்டித்தவர். ௬௭.
 முத்தமிழ்க்கொத்து. ௪௦, ௪௭.
 முத்தமிழ்வாணர். ௧௨௪.
 முத்தமுண்ணல். ௧௬௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

முத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொது. நக. முத்தின் இலக்கணம். கூந. முத்தின்குற்றம்பத்து. கூந. முத்தெயில் - முதியத்தில். உகௌ. முதுமைக்குறிப்பு. கௌ. முந்நூறுமறையவர். எ. மும்மணி. கூச. மும்முடிமன்னர். கருக. மும்முறைவாது. கருச. முரிவாய் - கன்னவாயில். ககச. முருகவேள் சங்கத்திருந்தது. கூ. முருட்டுக்கையர். கருக. முல்லை - கற்பு. ஓ. முல்லைத்தேவி. எ. முல்லைமலை. உௌ. முல்லைவல்லி. ககரு. முள்ள - மகிழ்; வடமொழி. கூ. முறைசெய்வோர் - ஏவல்செய்வோர். எ. அ, எக, கூந, கூஅ, கௌ, ககௌ, முறையீடு. கௌ. [ககச. முறையோர். கௌ. பூப்புவுருணை. கௌ. மூர்த்திராயனார். கஅந. மூலபலம். ககச. மூன்றுமூலை இருமைஒருபெண். கரு. மூளை கையிலுமுண்டென்பது. கஅச. மெத்தல் - நிரம்பல். கரு, அ. மேத்தனவு. எ. மெத்தென். உகௌ. [கௌ. மெய் - அறிவு, மனம். கூௌ, கரு, மெய்க்காட்டு. கசக, கசஉ, கசந. மெய்முழுதும் பூதியணிதல். ககரு. மெழுகுசாத்தல். ககரு. மென்புலவர். கஅச. மேகநாதன். கூச. மேகமன்னவர் நால்வர். எ, நரு, கசஉ, ககச. மேருவடிவம் இரண்டு. உகரு. மேருவீற் றயலும் செண்டும் பொறித் தது. உகரு. மேலெழ. அக. ககச. மைந்துனி - அம்மான்மகள். உகௌ. மோஞ்சகக்கையர் - சமணர். கரு.

மொட்டைச்சிரம். ககௌ. மொழி - கணு, சொல். கூ. யந்திரங்கள், மந்திரங்கள். கௌ, கருக. யாய் - தாய். நஉ. யானைமலையிலநரசிங்கமிருத்தல். கஅ. யுத்தகளம். கருச. யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள். கசஉ. யுத்தபரிபாஷை. ககச. யோகப்பட்டம். நக. வகைத்துறையாளர். கௌ. வஞ்சனைசெய்யலாகாது. கரு. வஞ்சிமாலையிலைதல். கருச. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். கஅச. வட்டப்பிட்டு. கூச. வடவையம்பரி. அக. வடிம்பலம்பரின்றான் அல்லது வேலை வடிம்பலம்பரின்றான். கௌ. வடிவணங்கு. நக. வடிவமங்கை. உௌ, ககௌ. வடிவறுதிருக்கூத்து - சொர்க்கத்தான் வடு. கசச. [டவம். கௌ. வடுகவேந்தன். கஅச. வணிகக்கோலம். கரு. வணிககூரியர். கரு. வணிகன்முல்லைத்தேவி. எ. வயிரேயம். கூச. வரகுணபாண்டியர். கௌ. வரகுணபாண்டியருடையுபக்தி. ககச. வரகுணபாண்டியருடைய மைந்தன். கௌ, கௌ, கஅச. வரர். கூஉ. வரிசைத்துசு. கௌ, கக. வரிசைமாதர். கக. (பதிற்-கஅ, உனா.) வல்லபம். நௌ. வலப்பொற்சேவடிக்கூத்து. கௌ. வலாகுரணஇந்திரன்கொன்றது. கூஉ. வலியான் - கரிக்குருவி. உகௌ. வலைக்கண். கக. வலைபின்னல். கரு. வலைவாணர் - வலையர். கரு. வழக்குவிடுவித்தல். கக. வழத்தித்துதிக்கும் - சொல்லித்துதிக்கும். நக. வளைச்செட்டியின்கோலம். கரு. வளைத்தல் - தடுத்தல். எக.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வளைத்துவாங்கல். எக, அ௦.
 வளைத்து வைத்தல். அ௦, க௪.
 வளைப்பு - தடை. அ௦.
 வளைப்போம் - தடுப்போம். ௫௮.
 வளையென்னும் ஆயுதம். க௬௩.
 வறுவியோர். ௧௯௯.
 வன்புலவர். ௪௮௬.
 வன்னியத்தலைவர். ௨௧௧.
 வாடீச்சச்சவாமிமடம். ௧௨௫, ௧௨௬.
 வாங்கி - கழற்றி. ௧௬.
 வாங்குகயிறு. ௫௪.
 வாசிகாட்டி. ௧௬௩.
 வாசியாக. ௮௫.
 வாத்தியவிசேடங்கள். ௧௪௨.
 வாதை - துன்பம். ௧௮௨.
 வாறையம்புரம் - திருவாதவூர். ௮௧.
 வாரடாசிறுவ. ௧௩௨. ("வாரடாவுன
 க்கு" பார. வேத்திர. ௧௨)
 வாரம் - கிழமை. ௧௮.
 வாரம்பட்டு. ௨௦௩.
 வாலவாய் - மதுரையின்பெயர்; ௧௪௨.
 "வைகை சூழ்ந்து ராபு ரித்திரு வால
 வாயை வணங்கியே" (தக்க. ௧௪௦.)
 வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து. ௩௨.
 வாழ்த்தனன் - மகிழ்ந்தனன். ௪௫.
 வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. ௧௪, ௧௮, ௩௫.
 வாழாப்பத்து. ௪௫.
 வான்மீகி. ௧௮, ௨௨௬.
 விசயமண்டபம். ௨௬.
 விசயமாமகுடவல்லி. ௨௪.
 விட்ட - தங்கின. ௧௬௪.
 விட்டல் - விடல். ௧௨௦.
 விடத்தரங்காய். ௧௬௧.
 விடப்பாகம். ௧௨௬.
 விடுத்தல் - தங்குதல். ௧௬௦.
 விடுதலம் - நிலாமுற்றம். ௪௨.
 விடைக்குறி. ௬.
 விடைக்குறியம்பு. ௪.
 விண்ணைத் தார்மணி ஆர்ப்ப. ௮௩.
 வித்து - காரணம். ௬௨.
 வித்துநெற்பிட்டு. ௬௬.
 விதானித்து. ௨௫.
 விதிர்விதிர்ந்தான். ௧௪௧.
 விந்து. ௬௨.
 விதும்ப - நடுங்க. ௬௦.

விநாயகமுனிவர் - இந்நூலாசிரியரு
 டைய ஆசிரியர். ௫.
 விமானப்புரிசை. ௧௪௫.
 வியாதர். ௧௮, ௨௨௬.
 வியாதர், வான்மீகி, எச்சர். ௨௨௬.
 வியாழத்தோடுவழக்குவென்றது. ௧௨.
 விரலாழ்க்கண். ௫௪.
 விருத்தவேதியர். ௬௮௮.
 விருது. ௧௬௮.
 வில்லிற்கட்டியமணி. ௧௬௩.
 விலங்கெனும் அணி. ௧௬௬.
 விழா - மணம். ௨௪, ௩௩.
 விழுக்காடு - விழுதல். ௧௬௦.
 விளிந்து - நாணமுற்று. ௪௪.
 விளிய - அவமானப்பட. ௧௮௦, ௨௦௨,
 விளிவிரைது. ௧௩௪. [௨௨௦.
 விளிவு - அவமானம். ௧௦௫, ௧௨௧,
 ௧௩௦, ௧௩௪, ௧௪௦.
 விறகுவிற்றகோலம். ௧௬௧.
 வினைக்கணிலலார். ௪௬.
 வீரமாறன். ௧௪௦, ௧௫௪, ௧௬௨.
 வீரஹத்தி. ௧௫, ௧௮.
 வெண்கவடி. ௧௬௧.
 வெண்காடர். ௫.
 வெண்பாசி - ஒருவகைமணி. ௧௮௫.
 வெண்பொரிசிந்தி. ௧௪௪.
 வெப்பு - சுரநோய். ௧௨௬.
 வெள்ளம் அடைத்தற்குப் பறையறை
 தல். ௧௬.
 வெள்ளனா - வெள்ளமைசிறுமுடையா
 னா. ௧௪௬.
 வெள்ளமன்றம் - வெள்ளியம்பலம்.
 ௩, ௪, ௧௧, ௨௪. "கொன்றையற்
 சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில்,
 வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிட
 ந்தேன்" - (சிலப்பதிக. ௪௦ - ௪௧.)
 வெள்ளியம்பலம். ௨௪.
 வேகவநியாறு. ௨௬.
 வேட்டை. ௧௬, ௧௬௨.
 வேடக்கோலம். ௧௬௬.
 வேணும். ௧௬௦, ௨௧௦.
 வேதஞ்சொல்யாண்டு வாழ்கவென்ற
 ல். ௬௬, ௧௮௩, ௨௦௨, ௨௨௬.
 வேதநாயகனார். ௬௮.
 வேதியர். ௧௬௫, ௧௬௬.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வேந்தர்வல்லி - தடாதகை. ௧௦.

வேப்பமலை. ௧௮௮.

வேலைவழம்பலம்பரின்றான் - ஒருபா
ன்மயன். ௫௨.

வேள்வியைந்து. ௨௨௪.

வைதிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்த

மூர்த்திராயனார்; ௧௨௨, ௨௧௬. “வ

ரவந்தன்ன் வைதிகவாரணமே”

(௪௧௧. ௧௮௨.)

வையாளிவீதி. ௭௪, ௮௪.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றாலும்* கேள்வியாலும் அறிந்தவைகள்.

அட்டாலைமண்டபம் : இப்பெய
ருள்ள மண்டபமொன்று பண்டைக்
காலத்திற் கிழைமதுலைச்சார இருந்த
தென்று தெரிகிறது; இக்காலத்து மண்
டிபூர்த் தெப்பக்குளத்தின் வாயுமூலை
யில் ௧௬ - கால்மளால் ஆகியதோர்
மண்டபமாக இருக்கிறது. இதற்கு
வடக்கேயுள்ளது யானைமலை.

அமணமலை : சைனர்களிருந்தமலை.
இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது;
இதற் சைனர்களிருந்த குகைகள் பல
காணப்படுகின்றன.

அன்னத்துழிமண்டபம் : மதுரை
யில் மேலைச் சித்திரவீதியிலுள்ளது;
இது, பூதமுண்டதிருவியையாடல்விழா
நடைபெறுதற்கு இடமாகவிருக்கின்
றது. இதற் பல பெயர்வழிவங்கன்
உள்ளன; இதிலிருந்த குண்டோர
வழிவம் இக்காலத்துத் திருக்கல்யா
ணமண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்
ளது.

இந்திரேசுவரர் : இந்திரன்பெய
ரால் ஜராவதம் தாபித்துப் பூசித்த சிவ
லிங்கப்பெருமானுடைய திருநடம்.
(திருவிளையாடல். வெள்ளையாணை. ௨௭,
௩௦).

எழுகடற்றேரு : மதுரைிலுள்ள
எழுகடல்வெள்ளம் தடாகத்தின் வடக
னாயிலுள்ளது.

எழுநாற்றமங்கலம் : ஒரூர்; ஆளு
டையநாயகர், எழுநாற்றநரிசனைக் குடி
காக்களாகச்செய்த இடமாம். இஃது
ஆளுடையார்கோயிலுக்குத் தெற்கே
௨ - சாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளது.

ஜராவதகணேசர் : ஆணையுருணிக்
கனாயில் ஜராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்
றவர். (திருவிளையாடல். வெள்ளையாணை. ௨௭, ௩௦);
மதுரைத்திருப்பணிமாலையில், “ஆங்
கதன்பின்” என்னும் பாடலைப்பார்க்க.

ஜராவததீர்த்தம் : ஜராவதத்தால்
உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையுருணி
யெனவும் கணபதியேந்த லெனவும்
வழங்கும்; மதுரைக்கு மேற்கேயுள்
ளது; (திருவிளையாடல். வெள்ளையாணை.
௨௭, ௩௦).

ஜராவதநல்லூர் : இஃது ஜராவதம்
உண்டாக்கியஊர்; மதுரைக்குக்கிழக்
கே உள்ளது; (திருவிளையாடல். வெள்ளையாணை.
௨௭).

ஜராவதேசுவரர் : ஜராவததீர்த்தக்
கனாயில் ஜராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெ
ற்ற சிவலிங்கப்பெருமான். (திருவிளையாடல்.
வெள்ளையாணை. ௨௭, ௩௦).

கஞ்சரிடபுரம் : பெருங்கரையென்
னமூர்; கரிக்குருவி, பூர்வஜன்ம புண்
னியத்தால், ஒருமாதத்தின் மீதருந்து,
தனக்குப் பதவைகளா ஹண்டாகும்
தன்பந்தையும் அதனை மாற்றுவதற்கு
ரிய வழியையும் கினைத்துக்கொண்டிருந்த
இடமாம்; [கஞ்சரிடம் - கரிக்கு
ருவி].

காஞ்சனமலைகோயில் : இஃது
எழுகடற்றீர்த்தத்தின் தென்மேற்
கில் உள்ளது; மிகப் பழமையானது.
இதில் ஜலகண்டேசுவரரென்று திரு
நாமமுள்ள சிவலிங்கப்பெருமானும் அ
வரைத் தரிசித்தவண்ணமாக அமைந்த
காஞ்சனமாலையின் வழிவருமுண்டு.

* சொன்னவர்கள், மதுரை, பரிமீதப் பட்டேசுவர பட்டாசுவரர்கள் முதலியோர்.

காராக்கிரகக்குகை: திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள குகைகளுள் ஒன்று; இது நக்கிரைப் பூதம் சிறைவைத்த இடமாம்.

காவண்நல்லூர்: காவனூர். இது, மதுரைக்குவடக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது; 6 - ஆம் திருவிளையாடல், 30 - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கீழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித்திருவிழாவில் நாலாம்திருநாளில் நடைபெறும்; இதற்கு மேலே மாசிவீதியிலுள்ள நக்கிரைக்கோயில் அல்லது சங்கத்தார்கோயிலிலிருந்து இரண்டெலக்கிரகங்கள் எழுந்தருளுவதென; அவற்றைக் கபில பரணர் வடிவங்களென்று சொல்லுகின்றனர்.

தூவிநீர்த்துறை: இவ்வூர் மதுரைக்குமேற்கே 30 - நாழிகைவழித்தூரத்திலிருக்கிறது; குருவித்துறையென இக்காலத்துவழங்கும்; பன்றிக்குட்டிகளாகவந்தோர் பழம்பிறப்பிறந்தவூர். [தீருவினா. பன்றிக்குட்டிக். உ.]

தூலசேகரபாண்டியன்வடிவம்: பொற்றாமரையிற் பாண்டியன்படித்துறையில் மேல்பாற்றாணிலுள்ள வடிவம்; [குலசேகரபாண்டியனென்பவன், தனஞ்சயன் சொல்லக்கேட்டு இத்தலத்தைக்கண்டு நகராகச்செய்வித்து இதனை இராசதானியாகக்கொண்டவன். தீருவினா. தீருநகரங்.]

கூடைதட்டிப்பறம்பு: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்குவடக்கே பூதங்கண்டகுளத்திற்குத் தென்கிழக்கேயுள்ளது; குளத்தைவெட்டியபூதம் மண் கூடையைத்தட்டுதற்கு இடமாக இருந்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

கோந்தகை: ஒருந்; மதுரைக்குத் தென்கிழக்கில் 3 - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது; கொந்தகக்குலத்தாராகிய ஒருவகைவேளாளர் இதில் இருக்கின்றனர். சுந்தரசாமந்தரைக் கொந்தகக்குலத்தாரென்று 100 - ஆம் திருவிளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.

கோச்சடை: கோச்சடிவரும்மரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்ற ஊர். (பயகரமாலையுரை.)

சங்கத்தார்களுடைய தீருவுநவங்கள்: பொற்றாமரையின் வடகனாமண்டபத்திலுள்ள தூண்ப்பத்திகளிலும் ஸ்வாமிகோயிலுள் வாயுமூலையிலுள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களுடைய வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்கத்தார்கோயில்: இது சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலுள், பெரிய பிராகாரத்தில் வாயுமூலையிலுள்ளது. இதில்முருகக்கடவுள், அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர் ஆகிய இவர்களுடைய திருவுருவங்கள் முதலியனவுள்ளன.

சாம்பனத்தீம்: சைனர்களுடைய ஏடுகள் நெருப்பில்வெந்த இடமாம்.

சுந்தரமாதன்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயருடைய திருவருளால் வெப்புநீங்கி அழகெய்தியபின், கூன்பாண்டியர் இத்திருநாமம்பெற்றனர்.

செல்லூர்: குதினாவடிவத்தையிட்டு நரிகள்சென்ற இடமாம்; இது மதிச்சயமென்னுமூர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்குவடக்குமுள்ளது.

தத்தனேரி: 100 - ஆம் திருவிளையாடலிற்கூறப்பெற்றுள்ள தத்தனென்னும் பாண்டியனுண்டாக்கிய ஊரென்று தெரிகின்றது. குதினாவடிவமொழிந்த நரிகள் தத்திச்சென்ற இடமாதலின், தத்தநரியென்று முதலில் வழங்கியபெயர் அப்பால் இங்ஙனம் ஆயிற்றென்று சொல்லுவதுமுண்டு, இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது.

தனஞ்சயன்வடிவம்: பொற்றாமரையிற் பாண்டியன்படித்துறையிற் கிழக்குத் தூணிலுள்ள வடிவம்; [தனஞ்சயனென்பவன், இத்தலத்தை முதலிறக்கண்டு, மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனுக்கு இத்தலவிசேடத்தைத்தெரிவித்தவனின்; தீருவினா. தீருநகரங். உ.]

தீருவாலவாயநல்லூர்: இவ்வூர், சமயநல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது;

இக்காலத்துத் திருவாரலாலரெனவுழங்கப்படுகின்றது.

திருவாலவாய்தீதம்பிரானு : பழையகணக்குக்கள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இத்திருநாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம் ; “தம்பிரான்கேதுகுலம்” என்பதனாலு முணர்க.

திருவிதிகள் ஐந்து : க - ஆடிவீதி, உ - சித்தினாவீதி, ஈ - ஆவணிமூலவீதி, ச - மாசிவீதி, ஞ - கோட்டைவெளிவீதி. இவற்றுள், சித்தினாவீதியில் மாசித்திருவிழாவும், மாசிவீதியில் சித்திரைத்திருவிழாவும் மதுரையில் இக்காலத்து நடைபெறுகின்றன.

தின்னாநி : மதுரைக்குத்தெற்கே ஒருகாதூரத்திலுள்ளதோரூர்.

தோடர்நி : இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றையொன்றுதொடர்ந்து சென்றஇடமாம். தத்தன்னரிக்குமேற்கேயுள்ளது.

நக்கீரர்கோயில் : இது மேலை மாசிவீதியிலிருக்கின்றது ; சந்திரமங்கையிலேனவும் வழங்கும்.

நக்கீரர்கிருவுருவம் : இது திருப்பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரஸ்வாமியின் பக்கத்தேயுள்ளது ; உத்ஸவமூர்த்தி ; திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் நடக்கும் பங்குனித்திருவிழாவில் நான்காங்கிருநாளில் முருகக்கடவுள் நக்கீரனாகச் சிறையிட்டருளிய திருவிளையாடல் நடைபெறும்பொழுது “இந்தமூர்த்தி எழுந்தருளுதல் மரபு.

நடுவீ : இது, இம்மையேருவாரகோயில் உள்ள இடம். இதுவுள்ள ஸ்வாமிக்கு இஹாபீஷ்டப்ரதாயகர், இம்மையே நன்மைதருவாரெனவும் அம்புகைக்கு மத்தியபுரநாயகி, நடுவூர்நாயகியெனவும் திருநாமங்கள்வழங்கும் ; சுந்தரமாதர்புசித்தலம் ; இது மேலைமாசிவீதிக்குமேற்கேயுள்ளது.

பதஞ்சலிமுனிவர் ஸ்தோத்திரம் : திருமணம்சிகழ்ந்தபின்பு நடனாசிரிசு ஸ்ரீசெய்த பதஞ்சலிமுனிவர் சோமசுந்தரக்கடவுளை ஸ்துதித்தனவாகச் சிலசுலோகங்கள் மதுரைமுதலிய

இடங்களில் வழங்குகின்றன ; அவை பதஞ்சலிக்கு நடம்புரிந்ததை வலியுறுத்தும்.

பரவீ : நெய்தனிலமாக்களில் ஒருவகைச்சாதியார் ; விலவீசின திரவிணையாடல்விழா நடத்துவிப்போர் இவர்களே.

பரீவீரமங்கலம் : சிவபெருமான் குதினாவீரமாக எழுந்தருளிய இடமாம் ; இவ்வூர் ஆனந்தையார்கோயிலுக்குத்தெற்கே ஒன்றாநாழிசைவழித் தூரத்திலுள்ளது.

பாண்டியமண்டலரீதுவாரீ : ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் விருடாவளித்திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டியன்படித்துறை : இது பொற்றாமனாயின் வடபாலுள்ள படித்துறை.

பாண்டியனகழிவீதி : பள்ளத்தெரு ; மாசிவீதி ஆவணிமூலவீதிக்கு இடையே கீழ்பாலுள்ளது.

பாண்டி - தையற்காரீ : அங்கம் வெட்டின திருவிளையாடல் நடத்துவோர் இவர்களே ; “உருமிடி யென வெடி படவெநிர் கறுவிந டந்தொரு பாண னெதுங்கத் திரிந்தன” (மதுரைக்கலம்பகம், கக). என்பதனால், சித்தன் பாணச்சாதியானென்று தெரிகின்றது.

பீடத்தோப்பு : இது மதுரைக்கு வடமேற்கில் வையையின் தென்கரையிலுள்ளது ; பீடதிக்குமண்கமந்திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.

பிள்ளையார்பாளையம் - ஓரூர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியனார் சைனர்களைவாதிக்கெல்லுந்ருவந்து திருக்கூட்டத்தோடு முதலில் நங்கியுடமாம். இது மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ளது.

பூததுடி : காவனூர்க்குமேற்கே ச - நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளது ; குண்டோதரால் இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

பூதங்கண்டருளம் : இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளது ; தென்காற்கம்வாயென வழங்கும் ; இதன்

கரை பூதங்கண்டகரையெனக்கூறப் படுகின்றது; சூண்டோதரரால் வெட்டப்பட்டதாம்.

பெருங்கருணை: ஓரூர்; இது, நக-ஆம் திருவிளையாடலில், முதற்செய்யுளிற் கூறப்பெற்றுள்ள பெருங்கிராமமாக இருக்கலாமென்று நினைக்கின்றனர்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மிகுதியாக உளர்.

மடைப்பள்ளிச் சாம்பல்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் கூள் பாண்டியனுக்கு வெப்புத் தீர்த்தது தொடங்கி இதுவே இத்தலத்தில் விபூதிப்பிரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும்; ந.எ - ஆம் திருவிளையாடலில் நக-ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

மண்டியூர்: குதிரைகளின் புழுதி மண்டிய இடமாம்.

மதிச்சுயம்: ஓரூர்; குதிரைகளை விலைமதித்த இடமாம்.

மாநகர்: ஓரூர்; மதுரைக்கு வட சிழக்கிலுள்ளது; பாண்டியர்களுடைய அரண்மனைமுதலியன இருந்த இடம். நக - ஆம் திருவிளையாடலில், கசு - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுவந்த குதிரைகள் இடசாரி வலசாரிபுரிந்த இடமென்றுங் கூறுகின்றனர்.

முத்திரைகள்: ந - இவை திருவாலவாய்த் திருக்கோயிற் கருவுலமுதலியவற்றில்வைக்கப்பட்டு வழங்குவருகின்றன; க - இடபமுத்திரை,

உ - மீனமுத்திரை, ந - இராசகாரநாகர்முத்திரை.

மேலைக்கடை: ஓரூர்; இது, சைனர்கள் ஏறிய கழுமரங்களின் மேலைக்கோடியாகிய இடமாம்.

வளையற்கிராமண்டபம்: இது வடக்கு ஆவணிமூலவீதியிலுள்ளது.

வாகீசுவாமிமடம்: பழைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு வடக்கேயிருந்ததென்று சொல்லுகின்றனர்.

விழப்பாதராயர்: (விழப்பனாயர்). ஆவணித்திருவிழாவின் சுந்தரபாண்டியரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய எ - ஆம் திருநாளில் அவரிடமிருந்து பொன்னெழுத்தாணியைப்பெற்று நாடோறும் கணக்குவாசிக்கும் உரிமையுடையவர்கள்; 'பாண்டிபதினனுக்கும் வேண்டியவிழப்பாதராயர்' என இவர்கன்சம்பந்தமாக ஒருபழமொழியும் வழங்கும்.

வெள்ளியம்பலத்தேரு: இது, தெற்குச் சித்திரவீதியிலுள்ள வெள்ளியம்பலத்தின்பக்கத்தேயுள்ளது.

வேப்பமலை: முடிசூட்டுத்திருவிழாவில் சடாசுதைப்பிராட்டியார்க்குப் பாண்டியபரம்பரைக்குரிய இம்மலையை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திருவிழாவில் அ - ஆம் திருநாள், இக்காட்சிக்குரியதினம்.

வேறுநிலை: ஓரிடப்பெயர்; இந்திரனைவிட்டுப் பழிநீங்கி வேரூய்நின்ற இடம்; (திருவிளா. இந்நீரன். எசு).

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்,
திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்கள்.

திருவாரூர்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நியைகீ துதிநாமேயி வாறு நரகநாத் தேவுசெய் வானும்
விரசங்கொண் டாடவல் வானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசநிந் தானேமுன் னோட முன்பணிந் தன்பர் க ளேத்த
வரவரைச் சாத்திலின் றாறு மாரு ரமர்ந்தவம் மானே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

—♦♦♦♦—
நீருச்சிற்றம்பலம்.

கக. குராமலரோடராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
குடமுழநீர் தீசனைவாசகனாக் கொண்டார் *
சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
யிராவணனென் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டார்
ரிடருநுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண்டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டுபாடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'நரியைக் குதினா செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படை.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'குடமுழநீர் தீசனைவாசகனாக் கொண்டார்' என்பதற்குப் பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராயத்தற்பாலன; இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்), குடமுழாவைவாசிக்கும் திருந்திதேவனா ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற்கொண்டருளினரென்பது பொருள்; குடமுழா - ஒருவகைவாத்நியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர்.

பண்டைக்காலத்தின்பூமியிற் பெளத்தமதம் அதிகரித்தபொழுது வேதாசுரம் ஒழுக்கம்குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவானுஞ்ஞாயல் திருந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதாசுருதரென்னும் பிராஹ்மணோத்தமருக்கும் அவர்பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறையின், வடமொழிப்புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸ்மாஹாதீமியம், ஈக - ம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச்சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணி வாக்கியசரித்திரம், சு - ம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக்கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவேபொருளென்றுதெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்று நன்குபுலப்படுதல்கண்க.

*மேற்கூறிய வடதூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்துதெனியும்வண்ணம் எனக்கு நல்லசமயத்தில் அனுப்பிய—திருவாவடுதுறை. ஆதினத்தைச்சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடையார்கோயில் டிராஸ்டி ஸ்தானீகம்—ஸ்ரீ சுந்தராலங்கத்தம்பிரானவர்களுடையபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்தப்பாடம் பல எட்டுப்பிரதிகன்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பெற்றது. ம. ஸா. ஈ. ஸ்ரீ க. குப்புஸாமிமுதலியார், பி. ஏ. நான்குவருடத்திற்குமுன் இந்தப் பாகத்திற்குப் பொருளென்னவென்று கடிதமுகமாக என்னைவினாவியதுண்டு.

பிழையும் திருத்தமும்.

—o—o—o—

பக் கம்.	பாட ல்.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக் கம்.	பாட ல்.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	கந	க	மூக	மூட	க25	25	ந	கொண்டப்	கொண்டுப்
சு	நு	ந	யெய்து	செய்து			பா	பா	
எ	கக	ச	னேமால்	னேனால்	கந0	சுஎ	ந	சுருணறி	சுருநாறி
கஅ	நடு	உ	வியாத	வியாதன்	கசச	நடு	ச	வனாவிங்	வினாவிலங்
உஅ	ச	ச	வொண்	வெண்சொ	கசக	க	ச	மற்றவர்க்கு	மற்றவர்க்க
			சொன்றி	ன்றி	கச2	நடு	உ	பதைத்தெ	பதைத்தெ
நந	க	க	முன்ன	முன்னு				முத்த	முத்து
சஅ	கச	ந	செய்த	செய்து	கசஎ	2	ந	மீண்டியற்	மீண்டிய
நுக	க2	உ	கெனக்கு	கெமக்கு	கசந	கஅ	ச	யென்னை	னென்னை
நுஅ	கஎ	உ	லிந்த	லின்றிவ்	கஎச	2ந	ச	பதக்கணம்	பதக்கினம்
„	கஅ	ந	முழுவலை	முழுவலை	„	2ச	ச	விமானஞ்	விதானஞ்
சு2	கந	க	ததி,	த்தி,	கஎக	எ	க	அற்றவர்க்	அற்றவர்க்
சுந	கநு	ச	சோகின்,	சோகின்				குற்ற	ற்ற
„	20	உ	கல்லே	கல்லேய்	கஅச	எ	க	விடன்பிற்	விடன்பின்
சுச	க	க	னெருவன்	ன்றேர்த்து	கஅஎ	கச	2	பார்த்து	பாத்து
எ0	22	உ	சேர்த்தருட்	சேர்த்தரு	„	ச	க	முலைப்பா	முலைபா
சு0	அந	உ	துளங்குரா	துளங்கிரா	ககந	நந	ந	நாதாதி	நாரதாதி
சுச	22	ந	வாங்கரும்	வாங்கரு	ககநு	உ	ச	செய்தருட்	செய்தருள்
க02	எ	2	நாளு,	நாளு	ககஅ	20	ந	பாயிர	பாகர
க0நு	எ	க	இன்னியல்	இன்னிசை	200	ச	ச	வருத்திடு	வருத்துகெ
„	க0	ச	தென்றான்	தென்பான்				ன்ன.	ன்ன.
ககக	2அ	ச	செய்தொ	செய்தொ	„	க	க	யர்க்கனை	யருக்கனை
			ண்	ண்	20எ	ச	உ	மேணிப்	மேனி
ககந	கந	ச	பதக்கண	பதக்கின	20அ	கச	ச	பெரி	பெரிய
ககச	நு	ந	னீங்கித்	னீக்கித்	22அ	க	க	சல்லி	செல்லி
					„	2	ந	„	„

கணபதிதூணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாயுடையார்

திருவினியாடற்புராணம்*

காப்பு.

சுருதிநான் மறைதொழுந் தொக்க நாயகன்
நிருவினியாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
முருகலர் சடைமுடி முக்சன் மும்மதக்
கரிமுக னினையுடக் கமலம் வாழ்த்துவாம்.

(க)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பக வினாயக னூலன் நாயகையோ
கற்பக வினாயக னுமே நேசன்முன்
பொற்பக வினாயகன் முனிவன் புத்திரன்
கற்பக வினாயகன் கழல்க ளேத்துவாம்.

(உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானொழுது முகின்மேனி யேதன் தோட மதுரைநாயகனடியார் வினைக
மர்ப்பா, னானொழுது புரம்படைத்த மக்கள் போல்வர் துலாவுதிரு வினியா
டற் பனுவல் சொல்லக், கூனொழுது பிறைக்கோட்டுப் பனைக்கை நால்வாய்க்
குடவுதரச் செழும்பவளக் குன்றம் போலத், தேனொழுது மலர்க்கடம்ப வள
த்து லாவு சித்திவிநாயகனிருநான் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(ங)

வாழ்த்து. வேறு.

நூல மோங்குக நான்மறை நீடுக
சீல மன்னவன் செங்கோல் விளங்குக
கால மாமழை மன்னுக காதலாந்
சால வீச னடியார் தழைவே.

(ச)

* திருவாலவாயுடையநாயனார் திருவினியாடல், திருவாலவாயுடையநாய
னார் திருவினியாடலெனவும் பிரதிபேசங்களுள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் புறநாத னிணைத்துட்சிற் கனனாகச்
செறிந்தச்சித் திரகாயந் திருந்தக்கட் செவிகாண
வறங்கட்குப் புகலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
நிறங்கட்பொற் புடனாகும் பெரும்பற்றப் புலியூரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப் பொன்
றமுன் சிரித்துக் கண்டவன், கரப்பொற் ருன்றடுந் திறத்துச் சிங்கமென் கரு
த்துட் டங்குமஞ் செழுத்துச் சம்புவண், டபக்குக் கொண்டபதஞ் சலிக்குத்
தென்றலந் தழைப்பத் தொத்தொமென் றிசைத்துச் சந்தந், திருத்தச் செம்
பகம் புரிப்பித் தன்புறுந் திருச்சிற் றம்பலந் திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அருளுந்தொகும் பொருளுந்திருந் தழகுந்தொழுங் குலமுந்தரும்
பரிவொன்றுசந் ததியும்கும் பதியஞ்சமொண் டொடியும்பொருந்
அருவுந்திரம் பிறவுந்துளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
திருவம்பெரும டகழந்தருந் திருவம்பலந் திருவம்பலம். (ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்குருங் கண்ணன்கிடந் தீம்மண்டடைந் துண்ணந்துறுந்
தன்னண்டமென் றன்னம்பலந் தன்னம்பெருந் கன்னம்படும்
பன்னம்பழஞ் சொன்மந்திரம் பன்னங்களுன் றுன்னம்பதம்
பொன்னாந்நிலம் பின்னந்தருந் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். (ச)

சபாபதி. வேறு.

கேருமேவுஞ் சதுர்வேதச் சிரமேவும் பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
யருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
சுருமேவா யருமேவுந் கடத்தாடுங் கழல்போற்றி. (ஊ)

சோக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
வினாயிதழி மலரணிநூல் விளங்கியமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரமுரு வளருதர நிலைபோற்றி
நிறுவனச் சிவமீழ்ச்சொக்கன் திருவடித்தா மணபோற்றி. (கூ)

அங்கயற்கண்மீமை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
பிங்கெமக் கருள வல்ல வினையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வளையை நீங்கா
பங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி.

(67)

பாண்டிநாடு.

ஆவியத் தென்றல் வெற்பி னசத்தியன் விரும்புத் தென்பா
வைலந் தீவம் போற்றி நாவலந் தீவந் தன்னுண
மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வம்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி.

(68)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருந் தொடைவாடைச் செழியர்திருக் குலம்விளங்க
வீனமில்பல் லுசங்கடொறு மிருநிலத்தியா வருமய்ய
வானபெரு நான்மறைக்கு மரியயற்குந் தெரியாதார்
மானிடராய் வினையாடு மாமதுரை நகர்போற்றி.

(69)

கடம்பவனம். வேறு.

தலம்புகழ் தரும்பொரு வரும்பர மசம்புவ ருணம்பனெ ழிலம்பொ
னூலியார், சிலம்படி யலம்பொலி பரம்பிர சதம்படர் சிதம்பர நிரம்பு மரு
ளா, லலம்பெற நிலம்பெறு நமம்பிகை யுமிம்பரு மரம்பைய ருமும்ப ருமெ
லா, நலம்பெரு கிடம்படி விரும்பிசை நயம்படந டம்புரி கடம்ப வனமே.

(70)

கூடல். வேறு.

ஆடுபவர் பாடுமறை யேடுதீர்தெ னாடுவகை யாடவினை யாடு பெரியோர்
வேடனாடு குழனிய கேடிறைச் நாடுபவர் வேடனுடல் வீட வடுவோர்
சேடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடுமுடி குடு முரவோர்
கூடுமிட நீடுசது மாடமென மூடிமுகில் கூடுமுயர் கூட னாகரே.

(71)

மதுரை. வேறு.

விதுவரவ ழிதழிதிரி பதகைதலை பொதிகடையர் விதமருவு கதிய தருள்
வோர், சதுமறைவி புதர்முனிவர் நிதிபுதல்வர் துதிசெயிர சுகநிகழ்தொல்
பொதுவில் வருவோ, ரதிகரன நதியையதி மதுரமுது நதிசெய்திற லதுலரு
யர் சதுர ரிடம்வான், மதிதவழு சுதையிலகு புதுமைதருநிதிநிசழு மதிதழுவ
மதுரை நகரே.

(72)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நீச ராயினு முணராத மூக ராயினும்
கருகாத சீல ராயினும் கடியாத நேச ராயினும்
கொயாத யாவ ராயினும் வலமாக நாக ராயர்க்கும்

திருவால வாயின் மேவுவார் சிவமாவ ராயின் யானை ரால்.

(73)

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

முன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரம் தரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுந்
தொன்மடமா துடனயத்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

(௧௪)

வேள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி.

(௧௫)

கான்மாறியாடியவர்.

சுதிசூ மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தென்னன்
றுதிசெய வாருங் காணச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திதமுறு மதுரை யத்தன் சிற்பர வெளியாக் தொல்லைப்
பொதுவினுள் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

(௧௬)

விநாயகர்.

நுறைவந வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி னுலே
நிறைவுற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறுபதப் பெருவ யிற்றுச் செக்கர்முக் சுடந ளிற்றை
யுறவுற விதய கூடத் துரியபா சுத்தாற் சேர்ப்பாம்.

(௧௭)

முருகக்கடவுள்.

விடங்கரு மடங்க லெண்ண வின்ணவ ரெண்ண நத்தத்
தொடர்த்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த லேந்த
வுடம்பிழிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர ஈர்த்தக்
கடம்பமர் மன்றற் றெங்கற் சுத்தனைச் சித்தை செய்வாம்.

(௧௮)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரார் நிமபத் தொடையிலங்கச் சகிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ் வுறத்தெய்வப் பாண்டய னென்று முடிஞ்முடிப்
பேரா தரவா லரசாளும் பெருமான் றிருமா மகவாய்முச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்த் தென்னன் பொன்னங் சழல்போற்றி.

(௧௯)

கலைமகர். வேறு.

புத்தக மங்க மாலை வராயம் பொருத்து கையாண்
முத்தனி யணிவார் வேளை முடியா சனத்தாண் மண்ணிற்
சுத்தரோ டுத்தங் கண்ட நமனமெய் லாணி மெசா
வுத்தம லாணி விவண்டு சுலப யாட ளிந்தைகள் சிவந்தி.

(௨௦)

சைவசமயாசாரியர்முதலியோர்.

படிபுகழ் சன்னை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வழுவடை யியறோர் நாவூக் கரசடி போற்றி மாலே
முடிக்கொள்சுந் தரந்தாள் போற்றி மூதுரை வாந் ஐந்தர
மடியிணை போற்றி மற்றோங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (௨௧)

நாற்பத்தேண்ணுயிரமுனிவர்.

பலந்தரு துவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற லில்லோர்
நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்த் கத்தோர் நீற்றா
லிலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (௨௨)

ஆ சி ரி ய ர்.

வரத்தருந் தொல்லைத் தில்லை மானிகை மடத்து மன்னு
மருந்தவ முனிவெண் காட னருள்விநா யகன்ம னத்தாற்
பரித்தெனையாண்டு கொண்ட படர்ச்சடைக் கடவு ணீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௨௩)

அ வை ய ட க் க ம்.

அளந்தபே ரறிவி னேங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னந்
தளர்த்திந் நறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்த்தின் புனை முற்றும் வந்தபே ரிருளை யோட்டி
விளங்கிய பரிசி முன்னர் மின்மினி விளங்கல் போலும். (௧)
அவைகடு வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் முன்னஞ் சொன்ன
கவிபொது சாதையை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புவிமிசை விசும்பி னீடும் பொருப்பிடை முடவ னேறிச்
சுவைதரு தேனை புண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (௨)

வேறு.

எய பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் றிருவினை யாடலைக்
காய்ப் சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
காயை பொக்குந் தமிழே னவிலுதல். (௩)

ந்து பாலர் மழலை புனையையுந்
தாதை தாயர் தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்பு
முத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (௪)

தமிழ்க்கவிருத்தம் - ௩௧.

ப தி க் ம். *

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சயிரா வதகாபத் தீர்த்த வாறு, முந்துலகாண் மும்முலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூழ மணந்தபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குநடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன் றிமலை தொலைத்த வாறு, முந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் சுடலழைத்த வாறு மாமி யுடனாட மாமனைமண் ணழை த்த வாறு, மன்னுசடை யுக்கிரனார் பிறந்த வாறும் வளையொடுவேல் சென் டளித்து மறைந்த வாறு, தென்னுன்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, முன்னோர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு மொழியறி சங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் தீரன் வருந்தாமல் வந்துகரை யேற்ற மாறுங், குறுமுனிக்குத் தமிழ்நோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொரு ளுறா யும் னுணர்ந்த வாறுங், கறுவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்சுவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல் வணிக னுய்வனையல் விற்ற வாறும். (ஈ)

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக் கம் விற்ற வாறும், வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதஃ ரர்க் டுபதே சித்த வாறுங், சுரக்குமின நரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரி யைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி யுண்டியர்மண் சுமத்த வாறும் விருத்த னினை யோன்பால னுன வாறும். (ச)

தார்வேர்தன் றொழமாறி யாடு மாறுஞ் சார்த்தபடு பழியஞ்சி யாய்த்த வாறு, தீராவன் பாதகங்க டீர்த்த வாறுத் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டு மாறுங், காராரா நாகமலை யெய்து விட்ட கடுமதுர மாக்கிக்காழ்மதுரை யாக் கிப், போரோற்றைப் பகைவமலை செய்த வாறும் பூழியனா ருடல்வெப்பத் தீர்த்த வாறும். (ஊ)

பாலகாலல் வலியசுமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்டகழு வேற்று மாறுஞ், சீலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்த்துலவாக் கிழிவேர்தற் தீர்த்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனாய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதனை ணீர்ப்பந்தர் சமர்க்க ளத்துத் தற்ப ணித்த கொற்றவற்றா ளைத்த வாறும். (ஈ)

திருவிளைபாட்டு நொலையெனவும் பிரதிபுத்தமுண்டி.

மின்னணியா ரம்பூண விந்தி ரன்றன் மேன்முடிமேல் வளைசாட மிக்க
மேக, மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிட்ச்சி றந்த மாறனுக்கே சார்வாகி நின்ற
வாறும், பொன்னணையா டனக்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண்
டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னநகர் திருநெல்வர் திருமு டங்கல் வாலவா
யாலவா யான வாறும். (௭)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவ
லோகங் காட்டு மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியம் பெய்த வாறும்
புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மரசுரிமை மூர்த்திக்கு நல்கு மாறு
மரும்புலவர் பாப்பகுந்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி முலைபுல்வாய்க் கீட்த
வாறும் விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடு மாறும். (௮)

பரிந்துதிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனூர்க் குயர்பலகை யிட்ட
வாறுங், கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் கருணையுற்றுப் பன்றித்தா
யான வாறுந், திருந்துமரிக்குருளைகளீ ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னி
யர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி கரிக்குருவிக்கீந்த வாறும் பொன்வரை
யிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும். (௯)

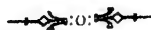
சிவனெடுவன் னியுங்கிணறும் வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்ற
ழைத்துக் காட்டு மாறு, நவமுறமீ னயிலாம லேத்தும் பத்தி நானாக்குச் சிவ
லோகங் கொடுத்த வாறுந், தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச்
சார்த்தகலி யுகத்திறந்த யேத முற்று, முயகையுற வருகிருத யுகத்தா திக்க
ணுணர்த்தியவா றஞ்சிறியே னுரைக்க லுற்றேன். (௧௦)

பதிகமுநினைப்புச்செய்யுள். வேறு.

இந்திர னுன்ன ரும்பி னியைமறு திருதார் பால
வந்தமின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவனெ டென்றே
சுந்தரன் வினையா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
முந்திய கவிபத் திற்கு முதனினைப் புணர்த்தி னோமால். (௧௧)

ஆதத்திருவிருத்தம் - ௪௩.

நூல் வரலாறு.

கருத்தினை முடிக்குங் கங்கைத் துறைமணி கன்னி கைக்கண்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சும் வளமைசேர் வார ணுகிப்
புரத்தம் ரகில நர்தன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வெவ் தாண்ட சேவகன் நிருமன் முன்னம். (௧௨)

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மேதகு சமதக் நீயன் பராசரன் விகவா மித்ரன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பரத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
மூதுரை வசிட்டன் முன்னு முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (2)

பூமிதெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாமுழு துணர்ந்தோ னேழு பரவையைக் குறிய கையா
லோமுறை யிருக்கா லள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
ணுமதி வல்லோன் றொல்லீ யகத்திய னென்பான் வந்தான். (௩)

ஆங்கவன் றன்னை மிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி னுத்தி யுயருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறுத்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதிசெய்து தாழ்த்து சொல்வார். (௪)

முன்புயிர்த் துன்புத் தீர முதல்வனை மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சனை புரியப் பெற்றாய்
தென்புலி விசேட நின்போற் றெரிதர வல்லா ரில்லை
நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (௫)

நலத்தருங் கங்கை முன்னு நதிகளின் கரைக்கண் மிக்க
பலத்தரும் பெரிய தான வைபவம் பலவுஞ் சொன்னாய்
வலத்தருந் தென்ன னாட்டு வைகைமா நதியின் பாங்குந்
தலத்தரும் புகழ்வி ளக்கூர் தருசிவ தலங்க டம்முள். (௬)

சுத்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டானத் தீன்க
ணந்தாமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி விறைவன் செய்த
சித்தைகூ ரவதா னத்தின் நிறங்களைப் பிறங்க வின்று
முத்தைமா மலய மன்னு முனிவரீ நவிரி யென்ன. (௭)

வேறு.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரணவம்போ
லோங்கவனி மாமடந்தைக் குயிரதுதென் னவனுடு
வாங்கருஞ்சீ ரந்நாட்டு வளஞ்சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா நழுகிதென முனிபகர்வான். (௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௦.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

திருவிளை யாட்டி னுணமை பொருவரா லுணரா னாளும
பெருவிளை யாட்டைந் தாடும் பிள்ளுகன் மதுரை மன்ன
னருள்விளை யாட்டி னோங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவிளை யாட்டு நாட்டைச் செப்புவ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வேறு.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொலை -க ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்
ணடுக்குறுவ துகிற்கொடிந ணஞ்சுறுவ வஞ்சியர்சண
குடிப்பமது மதுகரங்கள் கோடுவன நீடுசிலை
வடிப்படுவ வுடுப்படுமா வளைப்புறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வேறு.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்யா
ளரசன் புயலை விலங்கிட்டோ னனலும் புனலு மியலறியும
புரமு மதுர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
நரியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கண்ணி நன்னாடு. (ங)

வேறு.

நலமுறு மொழிசோ நலல பெருங்கிளை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குலவரை யிடத்துத் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் பிறந்த நாடு. (ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனார் வந்து
கூருகி ரெண்கு முன்னாக் குரக்கன வெள்ளங் கொண்ட
வாரிசீள் குலைப்ப டித்தி வலியவா ளரக்கற் காய்ந்து
காரண வாளை யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு. (ஞ)

பரிபடுந் துறைநெ ருங்குங் குடிபடும் பதிமென் றென்றல
வரைபடுந் சுரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னு
தரைபடுந் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக கடல்படும பவள முத்தம. (ட)

வேறு.

நாளுந் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னரந்த மஞ்ச ளெருங்குகு
ளீளுந் கருணை தாண்முரியக் கதலி புனைய நெடுங்கமுகின்
பாளை பலவின் கணிதெங்கம பழம்போயச் சாடி வீழ்த்தினை
வானீ யானீ விழப்பாயார் வளைவென் னா வயலெங்கும (உ)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையஞ் சீறடியிற் பண்ணனானூ புரமேங்க
நெஞ்சனையொற் பந்தனைகைச் சங்கனாகம் பலைநீடு
மஞ்சனையிஞ் சிவையனையும் வண்டலைதண் டலையெங்கும்.

(அ)

வேறு.

அன்னந் திகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருளை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கம் துகிர்முத்தம் படுவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு துசுப்புப் பாரவட மேரு முலைமங் கையர்களத்துந்
துன்னங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கம் துகிர்முத்தம்.

(ஆ)

வேறு.

எந்துதண் செழுகீர் வரவி யெழுந்தசெங் கழுகீர் விண்டு
வார்த்தகண் ணீரற் சேறு படும்பழ னங்கண் மாதர்
சேர்தகுங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பணிகீர் வெள்ளம்
பாய்த்தசர் தனத்தாற் சேறு படுந்தன மலைத்த டங்கள்.

(க)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய நருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிதருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மலைப் போது
முழுஞவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தையுங்கண்
டழகுதோய் பதும நாணி யலர்வுறா குவிவு றுவால்.

(கஉ)

வேறு.

கானெருங்கும் வரைவளங்க டருமென்றும் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுல்லை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல்.

(கஉ)

அடுகுறவர் திறம்பெருகு மலர்குறிஞ்சி யானையர்
குடிநெடுங்கும் படர்முல்லை கொழுமன்னர் குழுத்துவன்றுங்
கடிமருதம் விளையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் நிரம்புநெரி பரன்முரம்பு தரும்பாலே.

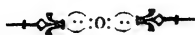
(கங)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மணிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டிர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் நகவுண்டோ மற்றோரோ காடு.

(கச)

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாடடியல வாணர்சொற் கோலா
லுலக னைத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக முடையது மதுனாயாங் கதனை
யிலக யான்கிறி தறித்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (க)

ஊர்தொ றுமபெருங் கம்பலை யோங்கநீர் பர்த்து
பார மீனுடு மீன்விழப் பாய்கரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் கங்கலெடுத் தினமணி கொட்டித்
வாரி யெற்றிமுன் மரிட்படை பொருவது வைடை. (௨)

வேறு.

புகறற் சரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம பயஞய
பகர்தற் கினிய வெந்தைபிரான் பஞ்சாக் காமபோற் றையொவ்வா
மகரத் தமரப் பெருங்கடல்குழ் வையத் தைத்து சிலத்தோங்கு
நகர்கட் கெல்லாம பயஞய நகர்பஞ் சவன்றன் மதுரைநகர். (௩)

நீள வளர்பொற் கோபுரமவா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நாளு மமரர் வாழுமுயர் மேரு வரையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால
வாள கிரியைப் புறக்கடலை நிகர்க்கு மெயிலும் வளைகிடங்கும். (௪)

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் வினையாடு
மேமச் சுண்ண நுண்டுகளா லிலங்கு நலங்கொ ணிலமெங்குந்
தாமப் புயலை மாறுபடத் தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
யோமப் புகையு மகிற்புகையு மொழியா வகல்வா னுழையெங்கும். (௫)

சுருதி யோசை முழுவோசை சுதங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
ஞாசெ யோசை யியலிசைநீ டோசை யுழவ குழுவோசை
பொருவி லாலே பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிற்றோசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வளைநீ ரோசை தனின்மிகுமால். (௬)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்கு தொழுமன்ன ரிடுதிறைக
தேரணிவீ திகள்விளங்குத் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
தூரணமூ ளிசைவிளங்கும் பொலன்கொடிதோய் மணிக்குடங்க
தோரணியோ தவைவிளங்குந் தருமநெறி தருமநெறி. (௭)

ஊர்மடகீத. கடம்பவனம்.

வாவீமருப் பங்கயமா மறுகுமருப் பங்கயமாந்
தாவீவருங் கொண்டலையுந் தண்டலையுங் கொண்டலையும்,
பூவையர்பொற் படமலையுந் புணரினோர் படமலையும்
பாடிறிமாக்கடம்பவனம் படிபுகழ்மாக்கடம்பவனம்.

(அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்த்துபோய் வாளைச் சூடு
மியைத்தமீ னாகத் தென்று மிலங்குமீ னாகத் தென்றும்
பயங்கொளா காயச் செல்லும் பர்த்துகா வேறச் செல்லும்
வியத்தொன் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல்.

(ஆ)

மதுதா. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டனையவிடும் வண்டுறவுட் டனையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடு மணிபொழிற்கே கயமாடு
மேம்பெருமக் கடமதுதா யிலங்குமலர்க் கடமதுதா.

(க)

ஆலவாயி. வேறு.

பாக மங்கய னேக்கியார் பரிவு மங்கய னேக்கியார்
மோக நத்துற வன்பினான் முனிவர் நத்துற வன்பினான்
மாக மொவ்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மம்பக ராலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய்.

(கஉ)

கள்ளி. வேறு.

சுசுறா முகிழ்த்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம
லாசினன் தாவி ளக்கிட் டந்தகன் றிசைநின் றேத்தித்
தேசுடைக் கருங்கண் டுத்த வெண்ணைக் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயிடற் காய்ந்த கன்னிமுன் காக்கு மூதூர்.

(க3)

கரியமால்.

நினையலெம் பாவ நீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கனமலி யரசுக்கற் காய்த்து குடதிகை யேத்தி நின்ற
மனமுடை வியாழத் தோடு மறைவழக் கன்று வென்ற
கலவென சங்கச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர்.

(க4)

காளி.

காரிய வலஞ்சுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லைப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்,
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
சீருடைக் காளி நாமச் செவ்விமுன் காக்கு மூதூர்.

(க5)

ஆ ல வாய்.

தொன்னில மாம டத்தை தோன்றுமுன்னெவர்க்கு முன்னர்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெந்நிலத் தினுமு யர்த் திந்நில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குணத்து மற்றை மாதிரங் காக்கு மூதூர்.

(௧௫)

வேறு.

பூதி யகழ்த்த குழிநிரப்பும் புலவ ரமல னொமேலேவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி லமரு மதுவோ வுலகேழுஞ்
சூழு மூன்று முலையிருமை யொருபெண் பிற்த்து சோதியுடன்
வாழு மதுனா வளங்கூற யாமார் மற்று மாகிலத்தே.

(௧௬)

வேறு.

முன்னையென டிசைக்க யங்க டாங்கிடு முதுபே ரண்ட
மன்னுமிந் திரனார் சாத்தும் வானிழி விமான மாருந்
தென்னவன் சிவனே யாகுஞ் சிவலோக மதுனா யாகு
முன்னரு மனிதர் முற்றுங் கணங்கனா மோருங் காலே.

(௧௭)

வேறு.

நனமிலா விந்நரி தன்னு ளெத்தை யிலங்குபுக முறுபத்து நான்குண்
டோதின், மீனவர்கோன் குலஞ்செய்த தவத்தி னுறு மேதினியான் முயன்ற
வருந் தவத்தி னுறு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி னுகமொன் றிற்கு நானுன்கு
நானுன்கா நான்கு கத்து, மானவவை தமையுடாப்ப லநாதி மும்மை யகலாத
வல்லினைக ளகல வென்றே.

(௧௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௨.

நூற் ப ய ன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மார்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவினை யாடற் பாணு.

(௧௯)

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வந் திறம்பிற வாநெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றுரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால்.

(௨௦)

கருது கர்தல ரெய்துவர் கன்னியர்
கருதி மைத்தர்ப் பெறுவர்கள் சூலியா
வருபி ற்ப்பி னமங்கல மங்கைய
ரருள்ப டைத்த சுமங்கலை யாவர்கள்.

(௨௧)

சாரி ருட்டிடி துந்நிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனுவழன் மாமருத்
தோரை நாட்டிதி வார முடற்குறை
சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சுழல். (ச)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுமற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க வியம்பவே. (ரு)

வாத பித்தங் கவமுதல் வல்வினை
வேதனைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
தீத கற்றுந் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (க)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் திருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (எ)

தாங்க ரஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்துல கீன்றவன்
பாங்க னூர்விளை யாடல் பகரவே. (அ)

பாத கங்க ளொழியும் பகையு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றேதினி வேண்டுமென்
றோதி மாமுனி தோன்ற வுனாசெய்வான். (க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூக.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பொருத்திய வொழுக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானுந்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புகழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ப வகத்திய னருளிச் செய்வான்.* (க)

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களின் முகலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமரர்கோன் முன்னோர் கால
மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா நெங்ங னென்றென்
தேதமின் முனிவர் வாணோர் குருவர னிடத்து னைத்தான். (உ)

மெய்ப்படத் தேர்த்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூற வரைந்தெமக் கனிமி னென்ற
வொப்பரு கீரின் மண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு (ங)

கீரிடை நுளைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
போர்பட நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீர்தார். (ச)

மருவவீர் ததுது நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய வடுவுமெத்த
ஓரவமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கிளைத்த லோங்குங்
கருவினு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்டை. (ஐ)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழுத்த மாத
ரிமையவர் சுரவி சிந்தா மணிதொழ விரும் ருங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை நீழ
லமரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் கரிகொளா சனத்தி லங்க. (அ)

கூறரும் பேர வைக்க ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யந்து தேவகன் னியர்கள் பாழிப்
பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்றார். (எ)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவில்வ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் கனிதர வுலமை யில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப யப்ப நிலங்குமா வேட்டை யென்றார். (அ)

ஆங்கது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் வினாவி னந்தப்
பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வவையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூர்
தெங்கமழ் தொடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வனங்க டம்முள். (க)

கீண்டநன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
மேண்டரு மவனிக் கெல்லா முயர்புள தியானை கேழல்
கூண்டரு மடங்க லென்கு கலையுழை யுமுளை மற்று
கீண்டிய வனங் டம்ப வனமலா லில்லை யென்றார். (க)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திரந்தெ முந்து ஞாசவ
னீன மின்றி வில்லெ டித்தி லங்கு கச்ச ணிந்துவெஞ்
சேனை சூழ வாழி சூழ்சி றந்த மண்ணி நிந்துகா
வானெ ருங்கு நீள்க டம்ப மாவ னத்து வந்தனன்.

(கக)

காடு காவல் செய்து வாரொ முக்கி யெங்க ணுங்கலந்
தோடு நாய்வி டித்த டிச்ச வட்டி னொற்றி யொல்லெ யெண்
மாடு கண்வ லைத்தொ டக்கி னுல்வ னைத்தொ லிப்பமுன்
கூடி வேறு வேறு நேர்கு தித்தெ முந்த கோழமா.

(கஉ)

ஏன மெய்தி யானை யெய்தி ரும்பு லிக்கு ழாமெய்தொண்
கான மேதி யெய்து வெங்க லைக்க ணங்க ளெய்துமற்
ரூன மாம டங்க லெய்த டர்ந்து மேலெ முந்துபாய்
மானி னங்க ளெய்து வாச வன்ம னங்க ளித்,னன்.

(கங)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னை நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குலிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னோடுந்
திறமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல
மறுவறு பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே.

(கச)

இன்றிதற் கேது வேதோ விவ்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங் கொடியபல் விலங்கு நிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமுண் டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே ரூன துணைசெயு மும்ப ரென்றான்.

(கரு)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிஞவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்று முன்னஞ்
செவ்வியின் முனைத்தெ டூந்த திப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாங்கு.

(கசு)

கண்டனம் பெரிதா யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க் காண
வண்டினை பொழில்கூழ் வாலி யதன்வட குடநீ ரத்து
முண்டக வயன்மாய் காணு முனைத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னார்

(கஃ)

இந்திரன் கேளா முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவார்முன் னாக
வந்துசந் நாகம் வாங்கி வாலிகண் டதிச யித்துச்
சந்தமார் நன்னீ ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
ரந்தநா யகனைக் கண்டா னுலித்தான் மாலுற் றாடி.

(கஃ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலென் குழுவை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைத்திங் கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுந்த னித்திங்
விடத்தனி விருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய் திம்மன். (௧௩)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புனற் கியைந்த செவ்வி நறுமலர் காட்டு கென்றாய்
திற்பமே தருங்கா னத்தி லெங்கணு தேழக் காணன்
அன்பமுற் தரசே யானென் செய்குவ லெனச்சோ கித்தான். (௨௦)

ஆசிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் சுணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிரூப் பொழிந்து நமமைப்
பூசைசெய் வதற்கே நோத்தா னென்றஞ் புரிந்து சீத
வாசமா நீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னல்லித் தாங்கு. (௨௪)

காவலன் வியந்து பஸ்காற் கனடுகண் டதிக யித்தூப்
பூவினை யடைவிற் கொய்து புன்கிதத் தோடுங் கண்ணர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிடுங்
தேவதே வனைப்பு சித்தான் விதிப்படி சிறு த நல்கி. (௨௨)

தேசுடை மடவான் ஞொங்கை தீனைமடச் சிவஞ்ரு மெனி
வீசிய காற்றால் வெய்ய வெயிலின னோவ தேயென்
றாசிலா வுயர்வி மாணஞ் சாத்துவா னுசை கூர்ந்து
மாசிலான் வருத்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (௨௩)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானத் தம்முட் டெளிதரு சிற்ப நன்னாற்
பொருத்தமுற் தளவி நெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டான டிறைவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (௨௪)

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம வினாந்து நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான முமபலிற் றொணர்நி யென்ன
வப்பொழு தவனபோ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து சாட்டத்
தப்பிலா விதிநீ னோங்கச் சாத்தினன் குளிர்வி மானம். (௨௫)

சிந்தைவாழ் திறைஞ்சி யேதநீக் சிறு கசெய் கயாருப் போர்
வந்தகீ டால யத்துக் கணியுற வியைச்சி றுத்
சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கென நாம மிகு
வெந்ததேபி னின்கல் லாதோ தேவாக்கு மிரையா டென்றான். (௨௬)

என்றுமென் பதிககோர் குற மெப்திடா வணணங் காக்கி
வென்றிகொள் வீர மிகு விருத்திரா சுரனை யன்
கெழுந்ருவெம் பாவ நாளுக்கு கூறுசெய் தொழிதலென் சே
நின்றன வண்டே னீக்கி யருந்தி நிமல வென்ன. (௨௭)

இறையவன் முறுவல் கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புலியின் மார்தர் செய்தீ வினைகள் காணு
ரறியினுஞ் சிறிதே யாக வறைகுவ ரதுப கர்ந்தாய்
திருனுடை யவனைக் கொன்ற பாவமார் தீர்க்க வல்லார்.

(2அ)

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி விளைத்தலி னானு மாரா
நேயமுற் றஞ்சி நம்மை நெறிப்படி வழத்த லானுங்
காய்வெயிற் சூயர்வி மானங் கற்பித்த லானுந் தீராந்
தியவெம் பாவந் தீர்த்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே.

(2ஆ)

என்றருள் செய்யக் கேட்ட விந்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே னுய்ந்தன னென்றென் றூர்த்துச்
சென்றனன் நன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து.

(2ப)

வேறு.

ஆழ்ந்தசெழுந் தடம்பொற்றா மனாமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவுயர் பெயர்பொற்றா மனாயென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் சென்றெவரா யினுமின்றற்
தொய்ந்துதினைத் தாடுபவர் பலஞ்சொல்லிற் றொலைவின்றே.

(2க)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனககோ கனக வாலி
யடைந்தவர் யாவ ரோனா மாதரத் தநாத ரத்துத்
தடம்படு கண்ண லீறிற் புனிதமார் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பவந்தீ யென்னச் சுடுமெனச் சுருதி சொல்லும்.

(2உ)

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச னினிமையின்வந் தமாரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதரொடுஞ் சித்தினாச்சித் திரைத்தன்னத்துந்
தப்பற்றுவன் டியவரங்க டருந்தடத்துக் குடைந்தாடி
யொப்பிலடி கனைப்பணிவ னெனவுரைப்ப ருயர்த்தோர்கள்.

(2ஈ)

வேறு.

காவமர் கற்ப கஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
நாவிறத் துபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
மூவரும் விசும்பி லுள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி
தேவரும் துதித்தார் நீசன் திருவிளை யாடல் கண்டு.

(2ச)

வேறு.

ஒத்தரிய வுத்தரமா புராணந் தன்னு ஞண்மைதரு சாரசமுச் சயத்து
முன்ன, மேதருந் கதைவிரிவிற் கண்டெ னக்கு வியாதவான் மிக்யெச்சன்

* கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, “காவமர்” என்னும் செய்யுள்முதலியமூன்றும் ஒவ்வொருதிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல். ௧௩௯

சொன்ன வெண்ணெண், டிதில்வினை யாடல்களிற் பிறங்கு மிந்தத் திருவி
ளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று, போதமுற நுமக்குரைத்தேன்
யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரைகண்டு புகலு வாரே. (௩௫)

வேறு.

நெறியுள் ரென்னக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங்
குறுமதி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டே
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ நீதி
யிறைவினை யாட நம்மு ளின்னுமொன் றுரைத்தி யென் றார். (௩௬)

ஆதத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

உ.—வெள்ளாளைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

முன்னொருநா லழகனையிற் திரன்றன் பாவ முழுதும்விட வுருச்சித்த
லிசேடஞ் சொல்ல, மன்னயிரா வதங்கேட்டுக் காண்பான் யேட்டு மலர்க்க
டம்ப வனத்தருளால் வந்து புக்குப், பொன்னிதழ்ச்செங் கமலமலர்த்
தடத்தை யுத்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற் பரிக்கப்பட்ட, மின்னாய்பே
ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யினையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற்
நன்றே. (௧)

குறுகுமுனற் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞானங்கண்
டநிசு யித்து, நிறைவினொடு தன்சாப நினைந்து சொல்லு நீடியவெண் டிசை
புறுமென் கினையி லுள்ளோ, நுறவுதர வருமுன்னைத் தவத்தி னாலே யுயர்
புடைகின் திருக்கோயி றன்னை நீங்கா, நிறையவனே பரித்தருகு நிற்கப் பெற்
றார் யான் பெறுமா நெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டு. (௨)

கொந்தவிழுந் தும்பையிபக் கூடவு ளேகின் கோச்சேவம் போன்றிருந்த
துன்றன் சேவ, மித்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யினிமைபுட னவன்
தன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே கண்மை யெம்பாற் காமுற
வேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், நெந்தையிரா னுரைப்பகனி
விரும்ப மெய்தி யெள்ளலற வெள்ளையிப மியம்புமன்றே. (௩)

கேட்டருளாய் பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்கருணைக்
குன்றே யென்றன், மாட்டகலா திருப்பதொரு கதைபி யம்ப வானவர்கோன்
மனமகிழ்ந்து முன்ன மேமா, வேட்டையினு லவனிமிசை யிழிந்து மிண்டு
மேலுஞ்சிற் செலுங்காலை மிக்க வான, காட்டவரு முனிவர்களும் போற்றி
செய்து பபத்தினிய வபகார கங்க ஞர்கள். (௪)

வேறு.

முத்திற வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கியாங்கு
நிந்தியா தடைவிற் சூடக் கண்டுள நேசங் கூர்ந்து
சுந்தர வடிவ மிக்க துருவாச முனிவ னாருள்
சிற்தைசெய் திறைஞ்சுந் தெய்வஞ் சூடிய சேட மென்று. (௫)

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்நாயி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூந்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா திகழ்ந்துமுன் றேன்றி நின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதெ றிந்தான். (௬)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடு வினையி னானு
மானவெம் மதத்தி னானு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபத் தோடுங்
தானவை கடிதெ டித்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (௭)

இன்றுமா முனிவர் வாளு ரீந்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காண விலக்கிய வாற தென்னே. (௮)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் றடக்கை தன்னின்
மேவிய வனையி னுலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னென்று னென்று செப்பின னவற்குச் சாபம். (௯)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னைத் தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் துழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சமுன்றுகாட் டியானே யாகி
யுன்னவ மதியி னாலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (௧௦)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையோர் நொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு் தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானே செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சீற்றம். (௧௧)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தனா மாற னாலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
வின்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டல்வா கனாருக் கன்பிற் கொடுத்தனன் பிறிது சாபம். (௧௨)

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புய்யிற்காட் டியானே யாகி
வந்ததும் பெருங்க டம்ப வனத் துறை யினைநயக் கண்டவன்

வருந்தவ னருளி னாலே யலைவற நீயு முன்றன்

ரம்பெறக் கடவை யென்று தத்தனன் பிறிது சாபம்.

(௧௩)

வேறு.

பேறுறவிந் நெறிசபித்துப் போய பின்னர்ப் பிழையாம லன்றிட்ட சாபத் தள்ள, ஐயுமத் விகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ னையுமுயர்ந்த துறக்கத் தோங்கும், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமையும்விட்டுக் குவலயத்தி லிழிந்துதர நெருப்பா னெந்து, தூறுபடு காகெனா நாகிங் குன்றுஞ் சுழன்று முன்று திரிந்தனன்வெந் துயரங் கூர்ந்தே.

(௧௪)

வேறு.

வந்துனை வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென் வெந்துயர்ச் சாபத் தன்னை விடுவித்து விடாது நாளு மிந்திர விமானன் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த சிந்தைகூர் தருபே ரன்பை நல்குக சிறியேற் கென்ன.

(௧௫)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதற் தோழு னக்கே யின்றுநன் குண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானன் தந்த வென்றிகொ ளமரர் கோவை விடாதுவா மெனந வின்றான்.

(௧௬)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுயர்ந்தேன் சங்கர வென்று வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற் பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி யெங்கனும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே.

(௧௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௮.

௩.—தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல்.

மாசின் மதுரைப் பெருமபதியின் மலயத் துவச னெனுமாறன் நேசம் முழுது மூலுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங் காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மறத்தறஞ்சேர் நேசம் முடைய பேரரசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார்.

(௧)

மாலேக் குமர வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா லேலத் தீமிரக் குழற்காவி லிலங்கு மடவார் தமைவைத்துக் கோலக் களபத் தனதட்டத்துட் குளித்துச் செவ்வா யழுதுண்டு சாலப் பரித்தா னருட்சொக்கன் றனையே சாலுந் தகைமையினான்.

(௨)

* 'மும்முலைத்தடாத்கைபார்பிறந்த திருவிளையாடல்' எனவும் பிரதிபேத முண்டு.

ஏத மகல வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மாதைக் கொள்வலென நினைந்த் னைந்து பொருத்தமுற
வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த
சோதி வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். (௩)

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் குடியிற் பிறந்தான்மே
ஹ்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுற்றும் பெரிய விதிவசத்தாற் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையினான்
முற்றஞ் சடையான் றனைநினைந்து முயன்றான் றவங்க ணெடுங்காலம். (௪)

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளினைவ யுடனே செயக்கண்டான்
டேன்ற விளையா டலைவிரும்பி யெழிலார் சொக்க னருங்கூர்ந்து
மூன்று முலையா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினாஹ் துதிப்ப வளர்ந்து துலங்கியதால். (௫)

வேறு.

சிதைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டினிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிகமா முலையி னைக்கண்
டிதுதகு வதுவோ விர்த வடிவினுக் கெந்தா ய்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரணைத் துயிலுங் காலே. (௬)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோர் மாதிவ னெனக்கொள் ளாது
தணிநிழீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்குத்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் ததிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்குச் சொன்னான். (௭)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரினோ ரமைச்சன் போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலத்தினுற் புவியை யாளுந்
தையலுச் சினைந்த நாமந் தடாதகை மற்றொப் பில்லா
மெய்யுறு கணவற் கண்டான் மிகைமுலை மறைபு மென்றான். (௮)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவு ரியம்ப மன்னன்
செந்தமிழ் முக்கட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னுமந் தடாதகை யென்று சாத்திச்
சிந்தையா குலங்க டர்ந்து செலுத்தினான் செங்கோ லோங்க. (௯)

மையமர் விழிவா னென்ன மகிமுகம் வசை மென்ன
வையநுண் ணிடைபொய் யென்ன வணிமுலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூத்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குந்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (10)

பரிவினெண் ணிறந்த கோழிப் பாங்கியர் குழச் செம்பொ
னரியகத் துசங்க ழங்கோ டம்மனை யூசன் மற்று

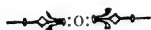
முரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் கலைகண் முற்றும். (௧௧)

ஒன்றிய வடிவி னுனு முதித்தநன் முகுத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னுனு மகவுவே நிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்ன
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிக வித்தான். (௧௨)

பொருத்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றரு மரசர் போற்ற
விருத்தர சுரிமை யெல்லா மிவள்வயிற் கொடுத்திங் கென்ன
வருத்தவன் செய்தே னித்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்த்தனன் பந்த நீங்கி. (௧௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௫௭.

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாசுவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
பொன்னி னுட்டிடைப் போயினி தமர்க்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேறொரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயா பிதாவினுக் குறுகடன் கழித்தாள். (௧)

நீந்தை யில்லதஞ் சாற்றருந் தனதெழி லுருவ
முந்தை மும்முலை யாயதாங் கொண்டுவண் முடியச்
சின்தை யாகுலர் தீர்விலா திருந்தர சாண்டாள்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினுன் மாற்றி. (௨)

மன்னு முத்தமத் துணைவனை வரத்தொடு பெறுதற்
கந்நி லத்திடை யிலாதது சுண்டடல் வேந்தர்
வெந்தி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே
யெந்தி லத்தினு முலாவின் ளெல்லையில் படையாள். (௩)

வேறு.

நிசைவிச யஞ்செய் காலேத் நிசைகளி லுருவ மிக்க
நசையுறு மன்னர்க் கண்டா னனிநயத் தெறிச்சென் றங்க
ணசைவற சிற்பாண் மற்றோ ரங்ங்வேள் விகாரங் காளுற
வசையுறு முரையி னோடு போகுவான் மதியா ளாமி. (௪)

இருங்குண நிசைமுன் னாக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருத்துவா டன்னைக் கொள்வா னுசையாய் மதுரை மன்னன்
நிருத்தபே ரருளிற் போர்து சீயமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய சுயிலை யந்தன் டாள்வரைப் புறத்தி ருந்தான். (௫)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் முலையார் சூழக் கோழிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே நென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தானும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்ந்தான். (௬)

கண்பொ ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வாறோர் தானவர் மற்றுந் துற்று
மின்னுகள் பேசிச் செல்ல விசயமா மருட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிர்ந டுத்தான். (௭)

வெத்திநன் ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்றா ராகி
முந்திய திறங்கள் விட்டு முற்றுமா யுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கனங்கள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ டியிடுத்துச் சொல்வார். (௮)

வேறு.

தீர மிக்கமும் முலைசி நக்குமோர் தெய்வ மாதரான் சீறி வந்தெதிர்த்
தார்பி லத்திலவே நெதிரெ னக்கென வரிய வத்திரங் களைவி டுத்தடும்
போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ ழிந்துகம் படைமு ரித்தவா
றோரிடத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்ணில்வான் மிசையி லென்றனர்.

ஆன்றி னாப்புரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல் செய்திடா
நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடு காணவந் நாரி யாரையாம்
வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து றுதிரு மென்று துன்றிமுன்
னின்ற சேனையைத் தள்ளி யெய்தினு னீடு மன்மதன் சேனை பின்வர. (௧௦)

வேறு.

ஆரிவைபைக் கைப்பி டிப்பா னுசையி னீறு சாத்தி
வனாவிலார் கரத்து வேறோர் வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடுவு செல்லப் புரிசூழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (௧௧)

இறைவனைக் காண முன்ன ரிருமைமும் முலையி லொன்று
மறைதல்கண் டகிச யித்து மானம்வந் தொல்கி நிற்பத்
துனற்பட முன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள னென்றான். (௧௨)

அப்பொழு துதல்செய் யாத வங்கவே ளிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் துவமை யில்லீ
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி கில்லே னின்ற
தப்பில்வேள் பொல்லான் வெற்போ தனநடு விலையோ வன்றே. (௧௩)

கொங்கவி முலங்கற் கூந்தற் கொடியிடை யீரு மஞ்சுப்
பங்கய முகுளந் தன்னைக் கொங்கையாப் படைத்த வேதா

வங்கது கண்டு கண்ட தலருமென் றச்சங் கூர்த்தோ
திங்களை வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பி ரென்றான். (கீசு)

பொருவருந் திறங்கள் வல்லான் புகழினு னிறைந்தான் போதிந்
திருவினு முருவ மிக்கான் சிறிதுமென் முறுவல் கூர்த்து
மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருகில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா ணயங்கள் கூர. (கரு)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிபாட்டு வளமைதரு மாமதுரை
நகரென் பேரூர், கன்னிலேசேர் தந்தையர சரிமை தந்து நனுகினுன் வாளுட்
டென் னல்ல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன் றன்னைக் காணுமா
றென்றென்று கலங்கு கின்றா, ளின்னல்கெட. மீனமதி யுத்த ரத்தங் கெழுந்
தருளி மணந்தருளு மென்றான் போற்றி. (கசு)

வென்றிதரு புகழுடையா யகங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்வலினி
மெலியே லுள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன் போக விற்பமுறு
தடாதகைதன் பெரிய நாட்சிச், சென்றுவளர் தருமதுரை நகருட் புக்குச்
செய்தியப் தவட்டுநயம் பயக்கச் செப்பி, யொன்றியநன் னலங்கட ரும்
பெருங்கல் யாண முறச்செய்வா னெருப்பட்டா ணலப்பட்டாங்கு. (கௌ)

வேறு.

காசில்வா னகல முட்டக் கனக்காற் பந்த ரிட்டித்
தூசுபட் டாடை யான்மேல் விதானித்துத் தூபத் திப்
தேசொளி விளங்கு பாளை செறிசிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டரள மாலை மாணிக்க மாலை நாற்றி. (கஅ)

சிறைபனி நீரே டித்து நிலத்தொறுத் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி சலந்து சிந்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடு தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (கஆ)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைநூந் தொழிலேசேர் செம்பொற்
பூரண குடநி ணைத்துப் பூகநீள் சுதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுரையிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (க-0)

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
சொல்லுநு மால வட்டர் தோகையர் வீசச் செம்பொ
னல்லசா மரையி ரட்ட. காயகன் வரவு பார்த்து
வல்லிகல் லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருத்தான். (2.க)

சுத்திமா முனிவன் குண்டோ தரனெனு காமம் பூண்டோ
வெத்திறற் பூச மாநி வெண்மதிந் குடைநி தூங்க

வந்தணர் குணலை கொள்ள வரிவையர் வளைகள் சிந்தச்
சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாங்கு. (உஉ)

வேறு.

நயத்தருதான் மிசைவீரக் கழல்பு னீன்து நன்கரத்துக் கடகங்
கணஞ்செ றித்து, வியத்திரு மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண்புரிநா
லணித்தணிசூங் குமந்தோய் தோளிற், நயங்கியசண் பகமாலை கழுநீர் மாலை
சாத்திமருங் கார்த்ததுகி றழைவார் காதிற், புயங்கவொளி மாணிக்கக் குழையி
லவடிப் புதுமலர்வா சிகைமுடியிற் பொலிய வந்தான். (உங)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதமுறு தேவர் முன்னு விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (உச)

ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டிப்பச
சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
தீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தநன் முகுத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (உரு)

சேர்த்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னானும்
வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதுறு தவத்தி னானு
மார்த்ததொன் முறைமை யிற்பெண் னாயக மாகா தென்று
வேய்த்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (உசு)

பெருமையே தருங்கோ வென்னும் பெயர்தன தாத லாலே
குணாகட லுலகின் மிக்க கோமாற வரும னானு
சுருதிமூ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து யிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (உ௭)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி
யுருத்தகு மரசர்க் கென்று முரித்தென வுலமை யில்லா
விருகுகறை சிவலிங் கத்தை யிம்மையே தருவா னென்றே
யுரைத்தவா கமத்திற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (உ௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௮௫.

௫.—பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த பின்றை
யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று நின்றவர் தம்மை நோக்குங்
சோதிசேர் னென்ன ராடு மென்றனும் தொழுகெ டுந்தார்,

முனிவர்கற் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னுக்
கனலெழு பசியாற் போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி
யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீறு சாத்தி
யினவரும் வரமுன் வந்த வந்தமா முனிவன் சொல்வான். (௨)

வந்துமா மறைகள் பாட மகிழ்வுட னுந் தில்லை
யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புத்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் புசிப்பதோர் நாளு மில்லை
சுந்தரா போவ லங்க னென்றடி துதிப்பக் கண்டு. (௩)

நீங்கரும் வெயிலா னொத்து பீமமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால முண்டிருந் ததுப ணிந்தீங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா னொருகால் வந்து
நீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதன வீமான மீதால். (௪)

திக்குறத் தலங்க டம்முட் சிந்தையித் தலத்தே செல்லு
மைக்குழன் மடவா னோடும் வளம்பட விதன்கண் டென்பான்
மிக்கநீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (௫)

பரமுனி வரநுண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் னூர
வரமுறக் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் முழி
புனாகெழு துதியா லேத்தி யுண்டினல் விடையிற் போகப்
புறையற யாரு முண்டு போயின ரருளை வாழ்த்தி. (௬)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும் கஞ்சகவ ரன்சயில வஞ்சி கொ
ழநன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடநெ டஞ்சரமவி டஞ்சதுரன் விஞ்சையர்வி ரிஞ்ச
ரிறைவ, னிதஞ்செய்கொடு நஞ்சவுர கஞ்சசிமி லைஞ்சசடை யெஞ்சலில
சஞ்ச லனுளம், பதஞ்சலிநி றைஞ்சடியி றைஞ்சிடந டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த
நஞ்சொ ருபமே. (௭)

தலம்புகழ்த நம்.....கடம்பவனமே.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௯௨.

௬.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புசித்தே
யலங்க னன்கொடு போயின ரரும்பெரு விழாவின்
நொலைவில் பல்வளத் தொகுநிகண் டிறத்தனை மதித்துத்
தலைமை சேசொழின் மடவா ருலைவறுக் குணப்பான். (௮)

* இச்செய்யுளின்முழுப்பாக்கத்தை இப்புத்தகத்தில் 11௩ - ம் பக்கத்திற்
பார்க்குக்கொள்க.

பொருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி.
யிரவி தீமதி யுடுகுல மிராசிக டிதிக
ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத் தசுரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர்.

(௨)

உரக நாயக ராதியர் யாவரு முண்டுஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமும் தொலைந்ததோ வில்லை
யருளி னுலிது தொலைத்திட வயில்பவ ரொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் யாரினி மண்ணில்.

(௩)

தேசி லங்குதின் னெடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூரயான் மடைமுது நூல்வழி யமைத்த
மாசி லோதனந் தெய்வவான் வழிதிகள் கிடப்பி
ஊசு மேலினி யென்செய்வ துளைத்தரு ளென்ன.

(௪)

வேறு.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்கியா வரும் ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய செந்நெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலைப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட் பச்சைத் தேவிசொல் லென்ற முன்னம்.

(௫)

சார்த்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மலைப்ப நொந்து
காய்த்தபே ருதரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்
வாய்த்தீள் கவிகை கொண்டு வருதலா லிளைத்தே னிந்த
வார்த்தவொண் சொன்றிக் குன்றை யருளென வீணந்த தாங்கு.

(௬)

இன்னல்ஊர் பசியி னுனெஞ் திடருறு மென்மை யும்பின்
றன்னிக ரில்லை யென்னுந் தடாதகை வலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் நீர வுண்ணென வருளசு ரந்தான்.

(௭)

வெள்ளிமால் வரையே போலும் வெண்மையு மிமவான் போலும்
தெள்ளிய வுயர்வு முள்ள சோற்றினைச் சிறிது போழ்தி
ஊள்ளசே னெப்பால் வாவி யுடைத்துவிட் டிருகை யாலு
மள்ளியுண் டடதும டந்தை யதீசயித் தச்சங் கூர.

(௮)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு மிதவையு மிகவு மாழ்த்த
தன்னிய வயிறங் கண்டு சங்கர வேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
நண்ணுமே னுமும் போதே முணவென நயந்தார் யாரும்.

(௯)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலை துய்த்துமுத ரத்தெழுசு றெத்
யன்றைவட வைக்கனிலை னப்பெரித லைப்பக்
குன்றினேகி கர்த்திடுகு றட்டனுவ ருந்தா
நின்றசுவ னைப்பரவி நேர்படவு னைக்கும். (க)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறினா வாரிதிய டெக்கனையு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி னுலறவி னைத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமெனே விட்டதிலை யின்றே. (உ.)

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குகுழி தோன்றியிட முன்னஞ்
சென்றுகயி லைக்குவலீட னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி டுங்கியது மேதினிவி யப்ப. (ங)

ஆங்கதவி முங்கியபி னுவியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற வாலுடற ளர்த்தூர்ப்
பாங்குளம் டெக்கினறு வாவிகள்ப ரந்தே
தேங்குபுன லுள்ளனகு டித்ததுதி கைப்ப. (ச)

இப்படிசு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம் ராமலிறை வாவினையி னேனாக்
கப்பினைய ளித்தருள கத்தடிமை யென்றே
செப்புமுன ழைத்தனர்செ ழும்புனவி யாறு. (ஊ)

கோகனக வாவிகள்கு லைத்தனைமு றித்தே
யோகையுற வீசுகினா யோடுநுனா சித்தி
மாகமுற நீரிரும ருங்கினுநெ ருங்கா
வெசுபொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு. (ஈ)

வேறு.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன்கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறந் பேழ்வா யங்காந் துறிஞ்சினுன் சென்ற நீரு
மண்டிழு நீருஞ் சென்று மணலெழக் கண்ட மண்டேறூர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினுள் பொறுத்தி யென்று. (எ)

ஆரவுந் தொலையா ஷர்த்த குழியுழை யயினி முற்றும்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றுஞ்
சேரவுண் டிறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்பு ணிந்தான்
சாரமு மன்றல் செய்து சகநெறி யாள்வோன் றுளில். (அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் கண்டெய் தென்று
வீத்தகன் பணிப்ப வெங்குங் கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப ரப்பும் பந்தர்நீ ராவி வாவித்
தத்துதெண் டிரைக்க கைக்க ணிருந்தனன் சடங்குக் கந்தன். (க)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி கழனி கண்டு
தாவில்பல் பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராத் காவண நல்லு ரென்றார். (கௌ)

நாலிருங் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரை யாக
மேலெழ விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லை யங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாவ னவனடி சரண மன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௨.

அ.-கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

வயமுறு மன்னவ னாகும் வள்ளல்பின்
னயனொடென் செய்தன னெனந வின்றனீர்
பயனுறு முனிவீர்காள் பரவ சத்தைவிட்
டியரதி சயமுள துரைப்பல் கேண்மினே. (க)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் கானினன்
றனதுயர் மனத்தினை நாளிற் றுழ்குமூல்
புனைவழி பாட்டினாற் புலியில் வேறொரு
கினைவறத் தன்னுடை கினைவி னாக்கினான். (௨)

சுதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துநின்
னதர்படு மடியனேன் றாய மங்கலி
புததியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
ளிதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (௩)

நயந்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டுள்
மியைந்துகே ளாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி மதுமுகஞ் சால வாடினான். (௪)

மற்றவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே நகைசெய்து தரும நாயகன்
முற்றநா மிருந்தது மோன மாகவுன்
சொற்றருந் திருமுகக் கோகங் காணவே. (௫)

மாதர்க டிலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுளங் கொண்ட தெய்வமே.
யேதநீ யொழியொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா ணெனவ ழைத்தனன். (க)

தகதுரை சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்மனை
யிகலிவா னொடுபொரந் கலித்தி லங்குசெந்
தொகுமணி யொளியினுந் சிவந்து துண்ணென
மகரமீ னெழுவெழ வந்த வாழ்கடல். (எ)

பாங்குடை மதுமையம் பதியு னோரெலா
மாங்கவை வற தல்கண் டதிச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தொடுஞ் சார்ந்து தானுவே
யாங்களைன் செய்குவ மெனத்து தித்தனர். (அ)

உற்றொருங் குறவரு ழுத்தி யாவையு
மற்புத னூணையா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென விளங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால். (க)

ஐதந் மனோகர முடைத்த டாதகை
யாதரந் தடிபணிந் தருளை வாழ்த்தின
டதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம
பூதலத் தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே. (க௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௨௨.

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

மாண்டரு கடல்கள் கண்டு வழுத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
யீண்டிநீ போயுஞ் மாதா வியைந்தபே ராசை தீர்ப்
பூண்டநல் வரங்க ணல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டுவா வென்றான் மீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல. (க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
தீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினை யீதொ ழிந்தின்
ரோங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடு கென்ன. (௨)

பரிவகூடர் துட்பெம மாணிக கணவனா வுடைய பாவாய்
பொருலில்கா தலனோ டாதல புகல்வனோ டாத லீராம்

வரிசையான் கன்றோ டாத லாடுத லன்றி வங்க
நரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்பு லொன்றான். (௩)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவந் துரைத்தா டற்கு
மன்றன்மா கணவ னில்லை மகவில்லை யென்ற முங்க
வொன்றுகா தலனோ டாடு முத்தம தீர்த்த மாசு
வென்றியுன் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே லுண்டாம். (௪)

அவைவயறு துறக்க நீங்கி யவனிமீ திழிந்த வாறே
தவமுறு நம்ம மாமி தணிவிலா தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிசு டம்மை யழைத்தன லுலகங் காண. (௫)

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (௬)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
றந்த மாமகட் கன்புறக் காட்டியே
புந்தை யோடுமுன் றுயை புவப்புற
முந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (௭)

எஃ நீங்கு தடாதகை யின்னுநீ
காதல் கூர்ந்த கணவனோ டாடென
வாத ரித்த கணவனோ டாங்கவ
னோத வேழ்கட லாடி புவந்தனன். (௮)

மன்று னாயக வாழ்த்தனம் வாழ்த்தன
மென்று வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டத்தம
னன்று தன்னுல கீத்திட வாங்கவர்
சென்ற டைத்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடு. (௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௧.

க௦—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மன்னர்க் கரசன் மலியத் துவசன்
றன்னற் புதமன் முழுதுந் தனியே
பொன்னிற் நிகழும் புரமீ தெனவே
யன்னப் பெடைபோ டரசான் டனனே. (௧)

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல். ௩௩

அணியார் தமிழும் மருநான் மறையும்
பணிவே தியரும் பசவுத் திணையான்
குணமே வியசென் னவர்தங் குலமும்
சுணியா வறமும் தழைவெய் திடவே. (௨)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வழுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே னெனவே பொருவில் புதல்வன்
போரர் சடையோ டிபிறத் தனனே. (௩)

மெய்யார் சுரரும் விதமா நரரு
முய்வான் முழுவெங் குமொலித் தினிதா
கெய்யா டல்புரி! துநிலங் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா றிபொழித் தனனே. (௪)

உறவுக் கிரமா னதுகொண் டிருவ
மிறைபொற் பமர்சை யிலெடுத்திணையா
மறையுற் றெறிக் கண்வரும் பெயர்பே
றறிவுக் கிரனென் னவறைத் தனனே. (௫)

உளமா னாயுநா னமுருக் கிபுவர்
தளவார் கலையா வுமுணர்ந் தழரா
லினமா தர்மயங் கவிருந் துலவா
வளர்நீ திவிடங் கவளர்ந் தனனே. (௬)

அறிவால் விறலா ளருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவனுக் கிவனே நிகரென்
றுறநீ இவிழா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா முடிசூட் டனனே. (௭)

வேறு.

என்பயினு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனுக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடு முபநயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சடில வரும்மென லியையுமென
விண்பரவ வினங்குவித்தான் விதுருமிப் பெருவழுதி. (௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௬.

கக.—வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்ன மித்திரன் கடல்புட - மேரு முத்துதம் வல்வினை வசத்தான்
மன்னு நம்முய ராணையைக் கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் காலத்தி லென்று
பின்னர் யாவையு முணர்பவ னைனைப் பேரருட் டிருவுளத் துணர்ந்து
சொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்வறச் சிறிதுளே முனிந்து.

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரணுக் கருள்கரந் தரும்புகழோங்க
மறுவிலோர் வளையை யிந்திரன் பெரிய மவுலியி லறையென வளித்துச்
செறிக்கடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி
யறிவட கிரியைப் பந்துபோற் சுழல வடியெனச் செண்டையுங் கொடுத்தால்

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்துக்
காதல்கூர்ந் தறத்தின் றகுதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலை வைத்து
நீதிமூ வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமலி தடாத்கை யோடு
மாதர முறுங்க ணாதிப ரோடு மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (௩)

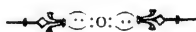
வேறு.

ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டனி மவுலி சூழத்
தூண்டிமா வரசர் போகந் துய்த்துல கான லாலே
பூண்டபி டேசுச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்னு மங்க ளெங்கணும் பிறங்கு மாலோ. (௪)

மன்னவர் முழிக வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மான தன்றே. (௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௪௪.

௧௨. — நான் மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

சீமார் வருண ராசன் நிறத்தினுன் முன்றோர் கால
மாலவா யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலக் கைக்கொ னென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று. (௬)

உரனொடுங் கணத்துப் போதி னொலித்துல கணத்துங் கொள்ள
வரனுது தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் முற்றும்
வெருவரு முள்ளத் தோடு மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்ற ஓய்யலா மென்று சேர்ந்தார். (௭)

சாலமல் லாத காலத் துத்திவா னுறக்க லித்து
மேலெழு வாரா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே
யேலவே யருள்செய் யாயே விறப்பமிங் கெவரு ஞாலஞ்
சாலமுற் றுங்கர் லத்து நீயலா லுண்டோ தம்பம். (௮)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க ஞ்றுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்ன
வென்றிகொ ணுன்கு மேக வேந்தரை வரவ றைத்தான்.

(ச)

தக்கபே ரணுக்க ஞய்யத் தரங்கவெங் கடனீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகழ்முன் போற்றி செய்து
சொக்களு ணையைநி ணைந்தே சுவறிடக் குழப்பக் கண்டு
மிக்கவின் ணோர்கண் முன்ன வியத்தனர் பயந்த ணிந்து.

(ரு)

அப்பொழு த்திச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்தத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவ றைத்து
மைப்பின யினைய நுத்தம் வள்ளுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயினா யெல்லாம் வருத்திடு மெனச்சி வந்தான்.

(சு)

பீடுசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெருமழைத் துளியால் யாரும்
வாடுதல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்ன
நாடருங் காம ரூபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தாகக் கற்பித் தருளினான் கூட மில்லான்.

(ஸ)

சோநிசேர் பாதா ளத்தர் துறக்கரத் தரத்தோர் பாரோ
ரேதநீ ருழுதி யாரு மியைந்தநான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருஞ்ச ரந்தான்.

(அ)

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யணுகிமா நகரின் பாங்க
ரொப்பிலா வடைவீற் பொங்கு முயர்ந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயந்தி ருப்ப மின்னிடி முழுக்க மிக்க
மைப்படு கருவி வான மழைவலி தொலைந்த தன்றே.

(ஈ)

பேசரும் புயல கத்துப் பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்ன வதிசயித் தச்ச நீங்கித்
தேசிருங் கங்கையாற்றைத் திருச்சடைப் புளாயுட் டேக்கு
மீசனாக் கிதுவு மொன்றே பெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள்.

(ஐ)

அருளின னவரைத் தத்தம் பதியசத் தணைய வேவி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெந் திறம்விட் டஞ்சிப்
பெரியவ்விநியேன் செய்த பிழைபொறுத் கருளென் நன்றிற்
நிருவடி பரவி நாளிற் திகழுளம் வாழ்த்து போனான்.

(க)

வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாந் கங்ககூட்
கூட்டு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லானே

நாடவ ரங்கி யிப்ப நான்மாடக் கூட லென்று

பீடுடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே.

(௧௦)

வேறு.

கொண்டு மாடங்கள் கூடலின் மீறிபு

நண்ணி நீள்கடல் கொள்ளா நகரிதான்

மண்ணின் மாடக் குளக்கீழ் மதுளையென்

றெண்ணில் காலத் திலங்கிய தெங்கணும்.

(௧௧)

ஆடுபவர்.....கூடனகரே” (ந-ம் பக்கத்தின்பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫௭.

௧௩.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

அருவ மெய்யின் னூலவாய் நாயகன்

கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்

மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்

பொருவில் சித்த வருவம் புனைந்தனன்.

(1)

விண்வி ரும்ப மறவியை வென்றுநீள்

கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை

வண்ண நண்ணி மனோகர மாகிய

பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினான்.

(2)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே

ளிற்ப விட்ட திலக நிலாவிட...ச்

சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்

பொற்பு யத்துறு பொக்கணந் தூக்கினான்.

(3)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்

கையின் மாத்திரைக் கோலுமென் காதினமேற்

செய்ய முத்திரை யுத்திரு வானவொண்

மெய்ய குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே.

(4)

யோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ

ராக முற்று மழகு பொழிந்திடப்

பாக முற்ற பரிவுடை யானையுட்

போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை.

(5)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய

தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்பின

னாழி யுள்ளவ னேங்குலோ கங்களை

யீழ் மாக்குவன் யாருளர் காணவே

(6)

ஆதி நாத னறிவ னெனச்சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுனாத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பட்ட லொவினன்.

(61)

வேறு.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகின்று எடக்கிக் காட்டி
புருத்திக மும்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழுந் திருந்து காட்டி. மற்றுமவல் லபங்கள் காட்டி.

(62)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவினா யாடி யாரு
மின்னருள் சேர்த்த காந்தன் யாவனென் றதிச யிப்பக்
கன்னிமா தமை யக்கிக் கடிமனை தொறுங்கு ழுப்பித்
தென்னனை மதியா னுகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன்.

(63)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை யேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
கற்றவன் சரிதை முற்று நாடொறு முரைப்பக் கேட்டி
முற்றிய சிற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோரை.

(64)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு மென்றுமுன் னேவப் போனோ
ராக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தனு மகப்ப டாமற்
நக்கர மொக்கக் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன்.

(65)

தப்பினன் மந்தோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி ழாங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வுத்தமக் களிற்றின் முன்னர்
மெய்ப்பட விருந்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா னோக்கி.

(66)

தக்கபே ரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கரா யகளைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போர்த்
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்யகஞ் சுகியர் சீறி.

(67)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டரு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை கேளான் போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
கண்டருந் தாய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்த்தான்.

(68)

இளையதான் மலரே நிட்டு முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வறுபமன் செடியின் மூல னனைந்தபே ரிளமை யாலே

தனைநனி மதித்து நீயார் தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேனா ரேது வல்லதே தென்றா னீத்து. (௧௩)

ஆங்குது பகர வேடா லீணந்தகா ரியத்தி னேகர்
தீங்கிவை யுரைத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
னோங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னுன்ற னக்கென்
பாங்குகா ரியமோ வில்லை யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (௧௪)

திறமுறு முனிவீ ரென்னத் திருவிளை யாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறமலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறையி யென்றார். (௧௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௭௪.

௧௪.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீள்புகழ் வழுதிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னொ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ ரில்லையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (௧)

இத்த லத்துய ராக்கினைச் சித்தனா யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெஞ்சிலைக் களிற்றாற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலை வாங்குவீ காண்பேம். (௨)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
னொன்று தாழ்வற வுனக்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாசிலா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (௩)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுந்
தன்னு ளேநகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற முதியகல் லாணையைக்
கன்ன நின்னென வேவினன் கண்கொடு. (௪)

அங்க னேவ வழல்விழித் தஞ்சமன்
டங்கு நீழலைச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ மடர்ந்து செறுத்ததால். (௫)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் கரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயந்து புகழ்ந்திடச்

சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி விராவி னயின்றதால். (௬)

தந்து மேவிய தாமரை நாளமென்
றிந்து மன்னவ னேகா வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க ளோவெனச் சென்றனர். (௭)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா யுவாமலை
தாங்க ருஞ்சினத் தோடு சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வுதிர்ந்ததால். (௮)

மன்ற லந்தொடை மன்ன னுழன்றுளம்
வென்றி சித்தர்க் கழுகுது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணினைப் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்னு செறுத்தனர். (௯)

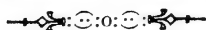
ஆங்க டர்த்தவர் சம்மை யடர்ந்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமண்
ணங்கு மோங்க விமைப்பி னொளித்தனன்
பைங்குண் வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (௧௦)

ஆரச னஞ்சி யகிசயித் தன்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபத் தணிந்து வரையறப்
பரசி வான்மிசைப் பன்முறை பார்த்தனன். (௧௧)

ஆல யத்து ளனைந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டுப நல்கித் தலத்துநின்
போல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால். (௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௮௬.

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்பதற் கியை
ந்தே, மின்னிய பனுவற் காரண மாகி விளங்குபே ராசனம் விரும்பிப், பன்
னியல் வாணர் கபிலர்க்க் கீரர் பரணர்முன் னாகவா லயத்துத், தொன்னெறி
யடியார்க் கினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் குணப்பமென் றடைந்தார். (1)

தேவர்க டேவே நின்னரு் கிருக்குஞ் செந்தமி ழோர்நெருக் கின்றி
யாவரு, மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசை யீந்தரு ளெனத்தொழு தேத்தக

மூவர்க டலைவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழத்தினி னொருவரே யிருக்கும்
பர்வதி ஞானப் பலகையொன் றளிப்பீ வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (2.)

அருளுடை யாசே யாவரு மிருந்திங் காயநீ டாசனம் விரும்ப
வொருவரே யிருக்கு மாசனந் தந்த தென்னையென் றுளந்தளர் காலே
யிருமையி னிலங்கும் புலவரை யறிந்தீ திடந்தரு மிடந்தரு மென்றோர்
பரிவுடை வாக்கு விசம்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத்தொடும் போந்தார்.

வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு விட்டாங்
கோங்கமுன் கீர ரிருந்தனர் பின்ன ருயர்புளோ ரொருவருக் கிருப்ப
வாங்கது வளர்தல் கண்டுநன் கபில ரிருந்தன ரன்பொடு முன்போற்
றாங்குதல் கொடாது வளர்த்திட விருந்தார் பரணருந் தலமெலா மதிப்ப. (3)

முற்றிய பயன்க ணன்கிலுல் விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் வல்ல
மற்றுள சங்கத் தவருமல் வடைவின் வளர்த்திட வளர்த்திட நயந்து
நற்றவ னருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நானிலத் தோர்கள்
செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த சித்திரப் பலகையைத் துதித்தார். (4)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்தசெந் தமிழைத்
தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத்துவைத் தேச
வான்றவச் செய்யுள் காலநீ ளத்தா லளவில வாய்த்தலை மயங்கி
வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டு வந்தனர் மற்றொரு காலம். (5)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக்கினுண் மலைந்து
வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டுநந் தமிழுள் விளக்கமில் லாதனவிட்டு
நல்லன கொள்ளக் கடவமென் றியைந்து நயந்தரு பனுவலா ராய்வா
னொல்லையி லழகார் சங்கமண் டபத்து ளேறினா ருறத்தமை மதித்து. (6)

வந்தவர் சூலைத்து முன்னமே கலைத்து வரையறக் கிடந்தவை யெடுத்து
முத்தவா ராயு மளவிலப் பனுவன் முறைதலை மயங்கலா லழிந்து
சிந்தையா சூலத்தோ டென்செய்கே மெனத்தஞ் செழுமுகம் வாடலுங்கருணை
யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் ருமா தின்றமிழ்ப் புலவனு யிரங்கி. (7)

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக்
கொத்துறு பனுவல் வல்லவர் நீங்கள் குறைவற விருந்திர்செங் கமல
மொத்ததும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக்கலா விருப்பிற்
புத்தியா லளந்து போக்குவம் புகுந்த காரியம் புகலுமி னென்ன. (8)

முதுகவிப் புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் கொத்தநீ கொத்து
விதியினி லளிக்க வல்லையே னாற்பத் தெட்டெனல் விட்டினைக் கூட்டி
யதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைத்திடக் கடவமென் றியம்ப
மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுவப்ப வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான்.

யாவையுங் கூட்டுங் கடவுளுக் கியம்பி னிதுவுமோர் புதுமையோ மற்றப்
பாவலர் நயந்து சொக்கனே போலும் பழுதற நிறைந்தவா சிரியன்

கேவல னல்ல னம்மினு முயர்ந்தோ னென்றுமுன் கிளர்வுதத் துதித்து
மேவிய வரனைத் தம்மொடுங் கூட்டக் கூடினன் மேதனிய வியப்ப. (கக)
ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திடுங் காலையி லொருகாற்
பாங்குறு பொருளின் நகவறி யாமற் பாவலர் மயங்கிடக் கண்டாண்
டோங்கிய பொருளு லன்பினைத் திணையென் றெடுத்தவ ருவப்புறக் காட்டி.
வாங்கரு தினைவீற் பிரித்தனனுரைத்தவன்பொருட்கியைந்தவொண்டமிழ்கள்.
நயமுறு பொருட்குப் பொருத்திய தத்த நலத்தரு மிருத்தமிழ் கண்டே
யியலுடை வாணர் மகிழ்த்தி சயத்தோ டுவையிவை யொள்ளிய வென்னச்
சயமுறு கோன் பொழுமையா லங்கண் சாற்றுவா னென்றனித் தமிழிற்
செயிரறு மைத்தாம் பனுவலுக் கொப்புச் செப்புதற் கரிதெனச் செப்ப. (க)

வேறு.

நண்ணியவை யிடைவியத்து நவிலுவதே யொருவனெனக்
கண்ணியின் றரும்பொருளாற் கணத்தொரு கவிதைதொடா
வுண்ணிறைத் புலவீர்கா ளிதன்பொருள்கண் டொமினென்ப
பண்ணிடுகு முனாசெய்தான் பாவறித் நாவவவன். (கச)

எயவழு வின்றியிலங் கிருங்கவிதை கேட்டலுமே
கேயமொடு நிறைத்திருந்தார் நேர்கொடுப்ப வுரையின்று
யாயுமிய னக்கீர னஞ்ஞானத் தாலதனைத்
தியதென வுரைசெய்யத் தமிழ்ச்சொக்கன் சிரித்தருளி. (கரு)

என்றுமிகன் பொழுமையுள னென்னுமதிங் கியாறறியார்
வென்றியுள் ரவன்றனக்கு வேண்டுவன விளம்பிடுக
வொன்றியநங் கவிதைக்கிங் கிவனெழிய வுங்குளிலோர்
நன்றியுளார் குற்றமெனிற் குற்றமது நளியென்றான். (கக)

இத்தகைமை யியம்பக்கேட் டினிமையினு லேனோரு
முத்தரமொன் றுரையாம விருக்குங்கா லுயர்விசுமரில்
வித்தகரே தும்வழக்கு விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தனும்வத் தானுமைப்போல் விடும்கிடுகு மறிவின்னா. (கக)

வணங்குமினீர் வணங்குமின் ரெனமயக்க நீக்கிவொ
ண்ணந்தருள்சேர் திருவாக்குத் தோன்றியிட வுதையித்தக்
குணம்பயிலவோர் பயமெய்திக் கும்பிடுமு னியற்றீரன்
பணிந்தடியென் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பட்டிச்சினனான். (கக)

பெருமைதரும் பெயர்மதுரைப் பேரால வாயனென
வுரைசெய்தே யவைகெடுநா ளிருத்தவனங் வயிடுறளிப்ப
வருநடையார் சொக்கனைப்போ லாருளரிங் கெனத்துதித்தார்
பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் றிறையறாப் பொருளெனவே. (கக)

கக. — கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வருதி வானோராய்
மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விடுத லத்துத்
தந்திக ரில்லா மாதர் தம்மொடு முலாவுங் காலை.

(க)

பேசருந் தகவு டைத்தாய்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
நேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலை நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச யித்திவ்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றோ வென்றான்.

(உ)

கூரிய ளுளத்துட் டேர்ந்து குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
நேர்சிற் ப் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
சீருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழுமபு விக்குள்
யாரென வேண்டா விப்பொ னீருவ லவர்கட் கென்று.

(ங)

ஆயிரம் பசும்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் வாழுஞ்
சீயவெண் டரளச் செம்பொற் சித்திரத் தூணப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முண்ணீர் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு.

(ச)

பீடுடை யுணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்லன் தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் றிருமுன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு.

(ரு)

காவலன் றனக்கி யைந்த கவியதிற் காண னாகி
யாவிரன் குறாதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்துள்
யாவருங் காண முன்போற் றாங்கிய தியைந்த பொன்னும்.

(சு)

ஆங்கது தூங்க விப்பா லுள்புனை சிவனை நாளு
நீங்ககி லாமல் வாழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை யொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
றுங்கரும் பத்தி யுள்ளோ னுமமுந் தருமி யென்போன்.

(ஊ)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தளர்ந்துநல் குரவா னெந்து
சுந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே கந்தர் தந்தா யினைத்தனன் பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும்.

(அ)

தாதையுந் தாயு முற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை வினையி னேற்கு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலந்தலை யழியு மோவென்
றூதிநா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னான். (௧)

வழுத்திய மறையோன் நன்மை கண்டவன் மனத்தி னுசை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கியை காத னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடித் தொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு. (௧௦)

பொருவருந் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்மை
யுரியவ ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய நீவி கைக்கொ
ட்டுருமிகேள் பொழுது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வர் துரைமண் மெச்ச வெவ்வதற் கைய மின்றே. (௧௧)

துன்புற லென்று வெய்ய துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டிப்ப வாங்கவ னீங்கி நீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திநீ டவையிற் காட்ட
நன்புளோர் வியந்தா ரில்லை தம்முளே நனிக யந்தார். (௧௨)

செரியவோ ருளாகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யரசன்முன் செல்வ லென்றே செல்லுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றார் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பசர வல்லார். (௧௩)

வேறு.

ஈவையின் நிரயந் தபொருட் கியையச்
சுவைதந் திடுமெல் லியசொற் கணினை
தெவ்சொன் னவரிக் கவியின் நிணிதா
வவர்கொள் றுகவக் கனகக் கிழியால். (௧௪)

பரிவொன் றியவென் றிகொள்பா வலர்நீ
ரிருளொன் றியதுங் களிதத் தடைவே
விரைவின் கணடந் திடுமென் னுவிடுத்
தரவந் தருகோ யிலடைந் தனனே. (௧௫)

மிகவின் புறுநெஞ் சுடைவே தியனந்
தருகங் கமடைந் துதனக் கிழியைப்
பகைவென் றனமென் றுபகர்ந் தொழியா
நகைகொண் டிகவர்ந் திடுவா னணுக. (௧௬)

வேறு.

பொற்புது மவனைக் கண்டு பொழுமையா லிருந்த கீரன்
சொற்பொரு னறியாப் பார்ப்பா னீயிதைச் சொல்லித் தந்
ந்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டவா நாடி யுன்றன்
முற்கவி தைக்குக் குற்ற முண்டிபோ வெனமு னீர்கான். (௧௭)

ஊமுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து நண்ணி
யாழிநஞ் சுண்ண வல்லீ ரறிஞர்க ணுமது நல்ல
குழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்றார் சொலவல் லீரேற்
றாழ்வரச் சொல்லி யன்றோ வென்கையிற் றறவீ ரென்றான்.

(கஅ)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசுடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்து வந்தனன் புலவ னாகி.

(கக)

வருந்திரான் முகன்மா தேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
னெருங்கிநீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்ற
னரும்பொரு டரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்ற
னிருத்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் நின்றன னெவருங் காண.

(உ௦)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைந் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுந் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ னான்கா னென்றான்.

(உ௧)

வேறு.

அங்கங் குலங்க வரிவாளி னெய்யென்றோர்
பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவினிந்து
சங்கறுப்ப தெங்கள்கூலத் தம்பிராற் கேதென்றோர்
துங்க முறுங்கவிதை சொன்னா னெதிர் துணிந்து.

(உ௨)

வேறு.

இயற்சிவ னவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
யியற்றமிழ்ச் கவிதைக் குற்ற மெங்ஙனே கவிறி யென்னச்
செயற்கூங் கூந்த ழுறுஞ் சிக்குமே னுறு மேமுன்
செயற்குறித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி னுன்முன்.

(உ௩)

மற்றது சொல்லக் கேட்டே வாணுறு தெய்வ மாதர்
கற்றையங் குழற்கு மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பர்
செற்றிநெய்த் திருண்டு நீண்டு தீண்டித் தரிய தான
வற்றாருங் குழற்குஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்றான்.

(உ௪)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்கநீ யென்ன சொன்னா
யெழுதரி தாய கோலத் தியைந்தநங் கவுரி தன்பே
ரழகமர் கூத்த னுனு மப்படி யேயோ வென்னப்
பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுனா பின்னுஞ் சொன்னான்.

(உ௫)

கண்டது நெடும்பே ரண்டங் கண்டவோ திமங்கா னுத
விண்டாருங் கங்கை தோய்த்த விரைமுடிச் சடிவங் காட்டத்

தண்டமிழ் வல்ல வென்னைச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
மண்டல மறியு மென்றான் வல்வினை வச்சுத்தாற் றீரன்.

(௨.௬)

தீயவெம் புரங்க டத்த சேவகன் சிறிது சீறிக்

காய்தழ நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டமுன் கண்ணு வேவா
னையெனச் சுற்று முற்று மெங்கணு நெருப்புக் கண்ணே
யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா னாங்.

(௨.௭)

அன்னிய ரொருவர்க் கஞ்சே னஞ்சுவ னினக்கே யென்று
பின்னரு முணாப்ப வெந்தை திகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி வழக்கே காணாய் நன்கிலா விகலை விட்டிங்
குன்னருங் கவிரி கூத்தற் கெக்குமே மற்றோர் கூத்தல்.

(௨.௮)

வனத்தரு மடநாண் முன்றா வருங்குண நித்த மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சத்தே சுரியன நித்த மாசூர்
தெளித்தநிற் றிலையோ பேதாய் சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்த்தமா மறைக ணுன்குழி கூப்பிடு கின்ற வாறு.

(௨.௯)

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னொருந் தாமு மின்றிப் பேரழற் கண்ணால் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் தண்ணினிர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமாந் வாயி யிற்போய் வீழ்த்தன னாறா னாங்.

(௨.௧௦)

காமனைக் காய்த்த கண்ணன் காலனைப் பாய்த்த காலன்
பாமறைக் செய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்ற
ராமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னைப்பொற்
ராமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் நமிழ்க்கி நங்கி.

(௨.௧௧)

பாந்தளஞ் சமூல முக்கூட் பாவல னொளிப்பக் கண்டு
குழத்தவர் சொக்கன் நன்முன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேத்தி சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலை கொள்ளா
வாழ்த்தனன் முனிவன் னாங்கும் பூங்குழி வாய்த்த தென்றே.

(௨.௧௨)

வினாவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பான் கிழிய றுத்துப்
பரமனை யடைந்து வாழ்த்திப் போந்துதன் பண்பிற் கொத்து
திருவினு முருவ மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருத்தா ணுழி பழுதறு சிறுவாப் பெற்றே.

(௨.௧௩)

வேறு.

திருத்திருக் குளத்தாத் தென்னா நீற்றொளி
தருத்திருக் குளத்தெழுத் தழல்சு டத்திரா
பொருத்திருக் குளத்துறு புனலிற் போய்வியும்
பெருத்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன்.

(௨.௧௪)

கள.—தக்கீரனைக் கணாயேற்றின திருவிளையாடல்.

இன்ப நாவல ரிடர்படு கீரனுக் கிரங்கி
யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவர்க் கறைகுவ மென்றே
துன்ப நெஞ்சொடுத் தொல்லையா லயத்தனைத் தலகி
னன்பு கூர்தமிழ் நலமுற நவின்னுமுன் றுதித்தார். (க)

துய்ய கீரன்முற் சூழ்வினை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுநின் முன்சில வார்த்தைக ணவின்ற
னைய நேயருள் வாரியே யருந்தமி ழரசே
தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியரை வேண்டி. (உ)

ககன மீதுதோய் கொடுமுடிக் கயிலைகா ளத்தி
யகில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
முனைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சகமெ லாம்புகழ் தருமொரந் தாதியு முரைத்தான். (ங)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டுத்
தீங்கி லாதநின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
பாங்கர் நீள்கரை யேற்றெனப் பகர்த்தனர் பழிச்சி. (ச)

வேறு.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கனை யொடுமட வன்னந், தூங்
கவர் வாழிக் களையடைந் திருந்து சொல்லெனுஞ் செழுந்தமிழ் கேட்டுப், பா
ங்குடை புளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு முறுவல்கூர் நிமைப்
பிற், ழங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் தடத்தினின் றடுத்தினி
தெடுத்தான். (ஊ)

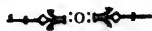
மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வன்னிவெந் துயரமு மொழித்து
ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுதி நாவலர் தம்முட்
சாலவு நல்லே மசைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றாங்
கேலவார் குழலி தன்னொடு மறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான். (ஐ)

சேணுளார் டோற்றப் பெற்றநக் கீரன் றிருவருட் பெருமைகண் டன்
பிற், பூணவா லயத்துச் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லென நிற்ப, நீணெறி
யறிஞ ரரியதாள் வருந்த நிற்பதே யிருப்பநாய்க் கடையேற், தானுவே யெ
ன்று பன்முறை பணிந்து போயினார் சங்கமண் டபத்து. (எ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ந. ச. ச.

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல். ௪௭

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

சோதிசேர் கடவு னானார் தொண்டிசெய் கீரற் கண்டான்
டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொன் கவியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறினாரா யிகழா நின்றான்
போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுன் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சங் களிதரு வதுகே ளெண்ணில்
பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
விண்ணுறு கயிலை யந்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வேறு.

வாய்த்தபுல் வடகிழக்குத் தாழ்த்து தென்றல் வரைபயிற்சென் மேற்குயர
வானோர் மண்ணோர், தேர்ந்தவீரு முகளியக்கர் சித்தர் நாகர் சேர்ந்தபய மெ
ன்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்த்ததல மொத்திருப்பா னின்போ லாக்கிச்
சங்கரா வொருவரையங் கேவி டென்ன, வாய்த்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை
கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ லியலொப்ப வகத்தியனைத்
திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவரநம் போல நீயப் புவிமூலை யுயரா
மற் போகித் தென்றல், விண்ணிவரு மலயத்தி லிருத்தி யென்று விளம்புங்
கா லுளங்குளிர்த்து விண்ணோர் முன்னாக், கண்ணுதலே யருட்கடலே யரு
ள்பு ரித் காரியநன் றென்றுகழல் வணங்கி னாரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றாக்கி யருள்செய்தா யருள்செ
ய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பா ரொண்டரி
ழிற் குரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று
போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொருண்முன் னான, நீதியுடைச் சூத்திரிங்க
ளறியும் வண்ண நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. (ரு)

நற்றமிழ்தூற் கருத்தினைநாம் விரும்பி வாழு நன்கடம்ப வனத்துனக்கு
நவில்கின் றேமென், றுற்றமுனிக்குணையதனித் தருளிச் செய்தான் லெகை
யொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப், பொற்றவது தனைக்கேட்ட
பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்துவியந் தொக்கு மொக்கு, மற்றுநிக ரொ
வ்வாத மடமா தேயான் மறந்தனனி நினைந்திருந்தாய் வழக்கு ஈன்றே. (க)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழிய மண்ணிற் செழுந்தமிழ்க்கொத்
தறிவிக்க வல்லா ரில்லை, மன்னியகே ரணக்கவன்ற னாலே யின்று வண்டரி
முதா னிறைவிக்கத் தருவ தென்று, ஞ்ணுமுணர் வுண்டாகத் தான்மெய்ஞ்
ஞ்ணு வுபதேசு நீருநோக்கா லுபதே சித்தான், டன்னவனை நயத்தழைப்
பத் தாடா செய்தி யருமனைநூல் விதியினமல மடியில் வீழ்த்தான். (௭)

வந்தனைசெய் தருந்தமிழ்ச்சூத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க முள்ள
வற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால வாயா னிரங்கி
யிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள் வகத்தியமா முனியே நல்ல
போதமுறக் கீரனுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிந்தையுற நாமுரைத்த படியே
நீயுஞ் செப்கெனத் திருநோக்கா லுபதே சித்தான். (அ)

பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்கவறி
வுடையோ னாகிப், பூரணநு யடிதொழுது நின்று மிக்க போதமுறக் கீரனுக்
கவ் வுபதே சத்தைச், சீர்மையொடு முபதேசஞ் செய்யக் கண்டு திருவுள்ள
மிசமகிழ்ந்து பரிசுஞ் செய்தே, யார்வமொடும் விடைதரமெய்க் குருவா மெ
ந்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (ஆ)

வேறு.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாதர மாதரான்
முன்ன மேவிய கீர னுக்குப் தேசி யேனென முதல்வநீ
சொன்ன தென்னையெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா
னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (க)

ஆரிய வொன்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி றம்புரி வோர்களுக்
குருகு நெஞ்சுள் வர்க்கி தந்தரு முட்பொ ழாமையி லாதவர்க்
கிருட ரும்பொய்ந டிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு ளேதருங்
குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப் தேச மீகைகு ணந்தரும். (க௧)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப் தேச மீகைதக்கா துகான்
மிக்க கீர னயந்து தன்னைவி யந்து நானெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ழாதவ னை லாலவ னுக்குநாந்
தக்க வித்தைகொ டுத்தி லேமென வொக்கு மென்றன டையலும். (க௨)

இஃகிமை கூட்தரு தூலி னுக்கிய லேய முன்னு நின்றபின்
றையொ வாணுரை செய்த செய்யுளுந் தானு னைத்த மிழ்க்கருந்
நினைபு நீதியை யாழ்த்து கண்டுத னீடு செய்யுளை நித்தியா
மனந லானுரை செய்த செய்யுளை வாழ்த்தி னுனிரு ணைக்கினான். (க௩)

தென்ற மிழ்க்குரு வெந்தை கண்டுசி ரித்து நல்லது னைத்துமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன நிறைந்து சங்கம தெய்தியே
தன்றி ருக்ககல் வித்தல் செய்தத மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்ற நாவலர் கண்டு மாசறு லீசை வீசனை வாழ்த்தினார். (க௪)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

அறிபவ நெங்கு முள்ளா னுலவா யமுத வாக்க
 னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் சூத்தி ரத்திற்
 குறுமுறா யெழுதித் தத்த முரையினை வியந்தோர் கால
 மறுவறு கவிதைச் சான்றோர் மலேந்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுநம் முரைய னைத்துஞ் சோர்வற நன்னூ லெல்லாம்
 லல்லவன் றிருமுன் சொன்னான் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டேர்ந்து
 தல்லதென் றுறாத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மற்றைப்
 புல்லிய வுரையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி னாரால். (உ)

ஆங்குய ரால யத்து ளஞ்சலி செய்து சென்று
 பூங்கம லத்தா ளேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
 தீங்குரை நல்ல தொன்றை யநுநிதி யெமக்கென் றியாரு
 மோங்கமுன் றுமு னைத்த வுரையுரை யாலு னைத்தார். (ங)

தென்மமிழ்ப் புலவ னாகிச் சோந்தியல் வாண ரின்று
 நனாபா லுலக நயவந்த நம்முடைப் பத்த னாகி
 யொன்றிய வணிக னுப்பூர் கிழார்மக னுமன் பாலன்
 றன்றிற முறாப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (ச)

உவமையின் ஞானி நாம முருத்திர சன்ம நென்போ
 னவையிலா வுரைய னைத்து மவன்றன்மு னவின்றி லொன்றை
 யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லுதுறா யைய மில்லை
 கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (ஊ)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யுடன் சொற்றர வலனோ வென்ன
 வேன்றசெந் தமிழ்தேர் செட்டிக கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
 றோன்றிய புளக மெய்யுற் துளிபடு கண்ணு முண்டோ
 வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (சு)

ஒருவரு மிகல வேண்டா வொத்துநம் மிடத்தி ருத்தி
 வரனுறக் கேண்மி நென்றே மறைந்திட மலேதல் விட்டிங்
 கிருவரு மறியா வெந்தை யிலங்கிட நம்போல் வந்து
 பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்றார். (ஊ)

பத்தியிற் போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
 சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் சிங்கச்
 சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதி பாதி நல்கி
 யொத்துமுன் றுமு னைத்த வுறாபெலா முறாத்தா ரோங்க. (அ)

வேறு.

வள்ளுறு கீரன் றறாபுகழ் கபிலன் மர்சறு பரணனிம் மூவர்
தளர்வறு முனையைக் கேட்டலு மூங்கை தணிவ்ரு பெருவிருப் பெய்திப்
புளகித மெய்யுந் துளிபடு கண்ணும் பொருந்தல்கண் டதிசயித் தியாரு டார்.
முளம்வரும்பொருளிப் பொருள்கடாமென்றே யொப்பரு மப்பொருள்கொண்

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி
யலகிலா ஐழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி
யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும்
புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினால் விளங்கிப் போயினான் சாபமு நீங்கி. (க0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௭0.

20.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் நாணன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் றேழுன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிச் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னானெனு மதத்தாற் போவென்
றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு நானி
முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் முற்றிய துயரிற் போந்தின்
றென்பொலா மணிக்குச் சொல்ல வொன்றிறை கோயில் புக்கான். (உ)

மன்னிய சொல்லுன் மாதா மாசறு பொருணி யுன்மை
யென்னின் றறற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ண வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிந்தை செய்தான். (ங)

தக்கதோ வெனத்து நித்துத் தனித்துறாத் தேகக் கண்ட
சொக்கநா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நடுக்க முற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வறையு மற்றென்
ழக்கும்வா னசமு நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (ச)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாரு மெய்துவ மின்னோ டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தாரு மேவினாற் பாதம் போற்றி. (ஞ)

மறுவறு முனிவர் வானோர் வணங்கியின் னருளை வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா

னெறிபட வனங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (௯)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்த்தார் மயங்கினார் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினர் சோர வாய்விட் டலறினார் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா லென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம ல்தோ வினைத்தே யென்னோ குற்றம். (௧௦)

அவனியேத் தற்குத் தாழா நலற்குவ மென்று சென்று
தவமுடை வேத்தே நத்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நதிக் கரையி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்றான் கண்டா யென்றார். (௧௧)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னன்மெய்க் கடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லகா னடையிற் சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னோ குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்த்தான். (௧௨)

நெஞ்சம்வே ழுகி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த வாணவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ வெனக்கு னைப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (௧௩)

நின்னொடு செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையத் தாதி
சொன்னவன் கபிலன் ழோறன் சொல்லிய நவிதை சுற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழுவினா றிருப்ப வோரா
துன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னை நென்னல். (௧௪)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ னக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துக்குஞ்
சொல்லிட வரிது நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்த்து வேந்தன். (௧௫)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னொடு பின்னுந் தாளில் விழப்பிழை பொறுப்போ னாறி
யின்னியல் வாண ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ்வுருவல் போவென் றரசனை விடுத்தான் வாழ்த்தி. (௧௬)

சேர்த்தன புலவ னோடு தென்றிரு வால வாயிற்
சார்த்தநா வலர்களோடுஞ் சார்த்தனன் தலத்து தம்பு
வாழ்த்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வாண வாயென்
முர்த்து கண்ட தொண்ட ராடனார் பாடி னாரால். (௧௭)

௫௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
பெண்ணையா னுடையா னின்பி னெய்தி னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்கொண் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் தருளிளுன் வரிசை கூர. (கஞ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௮௫.

௨௧. — கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

பார்மிசையின் முன்னொருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
வாரிதிகொள் வானொலித்து வரைபுரையுந் தினாயெடுத்துச்
சேர்வதுகண் டமரருமற் றேறோருந் தெருமரலுற்
ரோரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் துதித்தனரால். (க)

விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
பெழியின்மல ரீணத்துயிலு முலகாண்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய துயிலுணர்நி துயிலுணர்நி
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததுநீர் பரந்தகடல். (௨)

தேமளித்த நாவல்பயி நென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி
நீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்சென் றெனக்கனவிற்
காமுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க னொளித்தனனால். (௩)

இக்கனவு காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
ஐக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டெக்கிரவேல் விற்றச்செழியன்
மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
றக்கீதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்றான் றவற்றவே. (௪)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
லந்தமதின் நெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலிந்தெழுந்த
சுந்தரனை நனைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
றுந்தவரும் பெருங்கடலு ணடுவெறிந்தா னுலகய்ய. (௫)

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
முன்றெறும் புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேறோரு
மின்றிதுகண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழுத்துதித்தார். (௬)

மாலேமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதொரு
வேலைவடிம் பலம்பகின்ற னென்றெங்கும் விளங்கியதா

லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளாயார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள்.

(௭)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி ஷறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுடனோங் கியசங்க மண்டபமு மமைத்தூழி
தடமுடைநா வலர்போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான்.

(௮)

வேறு.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்கூர் தமிழ்க்கூடற்
றனித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கந் தனைப்பணி
னினைக்குங்கண் முதற்சங்கம் மிடைச்சங்கந் நிலைத்தாரு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கரைப்பங்கின் புறத்தென்ப.

(௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - நகச.

௨௨.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னொருகாற் பரபோக முத்திதரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் பொருப்பரையன் தவப்புயலார்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலார்தனனால்.

(௧)

கேட்டருளுங் சாலையினக் கிளிமொழியான் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெகுண்டெனி கேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளை
மீட்டுமாயாய் கேட்டபடி காண்பமென விளம்பினனால்.

(௨)

பிடிநடையா னுடனடுங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளரியானே யரியயர்கட் கரியானே
ம ிரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையைமற் தனஞ்சிறியே னறிவின்மை பொறுத்தியென.

(௩)

வேறு.

வெறிகமழ் சடிலச் சொக்கன் விடுவிடுன் னுங்கா ரத்தா •
லறியநா நவீன்ற னூலையவமதி செய்தாய் வேலை
துறைபயின் மீனம் வீசந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
மறமலி யிழிகு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான்.

(௪)

மனுமதத் தொந்தித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சேறித்
தொழுதுதான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்துப்

௩௪ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பெளவமீ தெறியக் கண்ட
வழிலவான் பெருவ யிற்றற் கழகிதேன் நென்று நக்கான். (௫)

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமயக் குண்டா மீது
பொறுப்பதல் லாலி யாயைச் சபித்தனை யெனப்பொ ழுளாய்ச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து
பறித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (௬)

ஆங்குது கண்டு நீயு னறிவினை மதித்து வந்து
காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனை கையில் வாங்கி
யோங்குநம் மதுரை மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னாகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (௭)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புகலி லங்குகுண நாத னொருவன்
முத்தனது கண்டுகடை விட்டதிரு நந்தியைமு னிந்தினி. சாப மிடுவா
னத்தியுழை யிற்சுறவு ருக்கொடுபு குந்துலவி டாகமமெ டித்தெ னுமுனம்
புத்தியுடை நந்தியுமு தித்துலவி னன்பெரிய புத்தகமெ டித்து முடியில். (௮)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டிரங்கி யிலங்குதி யனாயனம் மன்ப
னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர் காணவந் துனையா
மழகுற மணந்து காவனந் தியையு மாட்கொள்வ மஞ்சனீ யென்று [தான்.
செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்

தடமலி செல்வத் தோங்குதி யனாயன் றவப்பெரும் பயத்தினுற் போந்து
புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய போற்றரு மவயவ கிரம்ப
நடமலி தத்தை தாயதி சயித்து நரர்வடி வன்றியே தெய்வ
வடிவொடும் விளங்கு மிவடனக் கிழையத் மாமண வாளுற ரெனுங்கால். (௯)

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம
லெறிவலை வாணர் தம்முருக் கொண்டான் டெய்திவாழ் பரதனை நண்ணி
நெறியுடை யவனே யெனக்குகின் மகனை யளிப்பையே னிளக்குகன் நென்ன
வறிவுளோன் விரும்பி வடிவனு யிருந்தா யார்கொனீ யறியவோ தென்றான்.

துன்றையின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லையின் வானிகப் பின்னை
வன்றிறற் றொழிலா லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன
நின்றவ னையுற் றுளாயினு லாகா நின்றொழில் காணமீன் வீசு [தான்.
முன்றிகழ் வலையை முடியென மறைதான் முறைதரு கயிறுகைக் கொள்

வேறு.

வெல்லவுட் கயிறு வாங்கு கயிதிட்டு விரலா ழிக்கண்
பல்விதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வளைக்க வல்ல

வெல்லைவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு றக்கோத்
தொல்லையின் வலைமு டித்தா னுற்றவ ரதிச யிப்ப.

(௧௩)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
ஊர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மை மீ னனைத்துந் தின்று திசைதொறு நடுக்கஞ் செய்திவ்
வாரியுள் வணாபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகர முண்டால்.

(௧௪)

உற்றவ வதனற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லையேல் வலைஞர்க் கெல்லாங்
கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே
வெற்றியி னினக்க ரிப்பன் வேண்டிவ சிறக்கச் செய்தே.

(௧௫)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலைகோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வளைத்து வீசி
வென்றிகொண் மகரர் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
னொன்றுமே காமற் கைக்கொண் டேறினா னும்பர் போற்ற.

(௧௬)

நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலைஞர்க ளதிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைப் தொடி யணங்கைச் சாதுப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான்.

(௧௭)

வேறு.

காதலியோ டதியரையன் கனகமழை பொழித் திறைஞ்சி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேனம் மணங்கையென
மாதிரொடு நந்தியொடும் வந்துடனா கமமெடுத்துப்
போதுகண நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண.

(௧௮)

ஆங்கலைந்த பெருங்கிளைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்குரவு நீங்கியிருந் தனாவருணன்
வாங்கருமன் பொடுதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி.

(௧௯)

சோதியுருப் பெற்றீறுமை தொழுதியலா கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியருள் செயல்வேண்டு முத்தமனே முத்திதரு
மாதிருனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி.

(௨௦)

வேறு.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்பக் கேளான் ருசிலா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுரிசுழற் கருளிச் செய்தான்.

(௨௧)

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றுருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச நோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுணாத்தான் மன்றற் பேதையோ இருவங் காட்டி. (௨௨)

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீன் புணரி சூழ்ந்த
வெத்தலத் தினுஞ்சி றந்த தித்தல மேயென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கன்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினுன் மாதி னோடும். (௨௩)

ஆன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கண்
மன்றுறு வைத்த லாலே வாதலு ராளி போற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேரால் வழங்கிய திலங்க வெங்கும். (௨௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௬௮.

௨௩.—வளையல்விறற் திருவிளையாடல்.

முக்கண னுல வாயன் முன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குநற் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொன் வனையி ழந்தார். (௧)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் காகீர் பொழிற்கழ் மதுரை மன்னுர்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லாந்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (௨)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வடிவத் தோடு முலகுளோ ரதிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் பிறங்க வங்கண். (௩)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யனைவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க னிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (௪)

துப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுவவன் வணிக னாகி
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போந்தே

யப்பெருங் சன்னி மாராப் பரிசிப்பா னுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி.

(ரு)

சுழையதன் னேறி மூன்று விரல்படக் கடிநீ றிட்டுத்
தீழையவொன் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திப்
பழையதோர் குடைக வித்தப் பசும்பைதோ னேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா தணிகொள்கண் டிகைக டாழ.

(சு)

வேறு.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ னைந்துசொற்
தளர வெள்ளை நகாபு னைந்து சால வீழ்வி ருத்தரு
புளவில் வண்ண வளைகள் கொண்ட ரும்பெ ருத்தெ ருத்தொறும்
வனையல் கொள்ளும் வனையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன்.

(எ)

வந்து கூறும் வணிக னல்ல வழிவி றுல நங்கனே
யிந்த மாய நகாப ர்த தின்ன சென்ற றிக்குலோர்
சுந்த ரேசன் மாயை யோடுத ரீந்தி டாதெ னச்சொலிப்
பந்த மாற யாவ ரும்ப ழிச்சி நின்று லாவினான்.

(அ)

இணையில் வண்ண வனையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ப நங்க னுன்ம னங்குலை
துணர்வு மின்றி மடறு மின்றி யொல்லை வத் துழலேசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரா வனையி னுல்வ னைத்தனன்.

(க)

கருதி நின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க னைப்பிடித்
துருவ மிஞ்சு மாத ரீரு மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி ற்த நல்ல நல்ல வணிக னுண்டு பரிவொடுந்
தருது தில்லு தில்லு மென்று சாற்றி மாலை யேற்றினான்.

(கரு)

வேறு.

மின்வளை தன்னையெ டெத்துவி ரித்துவி னைத்திடு வார்போல
மன்னிய கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிடு யக்குதல்கண்
ன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென வச்சமுறுத்
தென்னைவி டென்னைவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம தைத்தெவரும்.

(கக)

நுப்படி சொல்லிய தேதுப ழுத்துந னைத்தவி ருத்தனியா
நுப்பமர் கைகள்பி டித்தத னுலும துற்றவர் தாமிசுழா •
செப்பிணை யோமுலை மைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
நுப்புரு வோதுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென.

(கஉ)

வேறு.

சுக்குறு மொழியிற் பட்டு நாய்கனைக் காண்பான் வேட்டன்
பாணையில் வளைநெ ரித் தென்கையில் வளைநெ ரித்

௩௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தன்புடை யவனே நல்ல வணிவனை யெமக்கி டென்று
முன்பிடம் வளைநெ ரித்துச் சொல்லுவார் முடிக வாங்கு. (௧௩)

இனக்கன வளையி டாதிங் கேருவா யாயி னெங்கண்
மனத்தமர் சொக்க ஞர்த மாணையால் வளைப்போ மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு முறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வளைக ணீட்டுங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (௧௪)

புனையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவனை யொன்றே யென்றென்
றனைவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண்
டினவனை விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டித்துக்
கனவனை கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (௧௫)

இத்திர னயன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ ணாத
சுத்தர வருவந் தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சிந்தையா லனுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் றவாவற வழத்தக் கண்டு. (௧௬)

பழுதிலா மார வேளைப் பாலலோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
வழகிய மடந்தை மீர்கா ளப்படிச் செய்வ லிந்த
விழுமிய வொளிவ னைக்கு விலைதர வேண்டா நானே
யுழைதொறும் வந்தாற் றூரு மென்றன னுவகை நீட. (௧௭)

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்னுற நடப்ப மேனி விதத்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்றுற லையுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி வணிக ளுரே தார்கொனீ நவிறி யென்றார். (௧௮)

அழகிய சொக்க னும மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழுவற வளகைக் கோளு லறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான் பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம றைந்தான். (௧௯)

ஆங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணைங்குகன் னியர்குல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கநங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் சார்வதற் கொருப்பட் டார்கள். (௨௦)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் றோன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் போந்தார் தும்பாற்
பரிவொடும் வளைய லிட்டிப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தி ரென்ன. (௨௧)

கடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ னறிந்தி டாத சரக்கிலை புணர்க்கு மெட்டான்
கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கண்ணிமங் கையரை வந்து
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பாக்ஷஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ)

ஆர்த்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்த்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தானும்
வாய்த்தால் வழிவி னுனு மறுவற விளங்கி நானுஞ்
சூழ்த்ததஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்த்து. (உ௩)

அறமலி மதுரை மன்றும் வணிகர்க ளன்று முன்ன
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னூர்க்
கெணிதரு தூய்மை வாய்மை நீநிகல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றொக் குலத்தினு ஈனினி றுத்தே. (உ௪)

கொள்ளவோர் புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கிளையா னென்று மெய்புனைத் தெய்நி யொப்பித்
தொட்பனை யிட்ட தன்றி யுமையொடும் விடையிற் றேனெறித்
தெள்ளியிற் மணத்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள். (உ௫)

ஆகத்திருவிளையாடல் - சசாட.

உசு.—இலச்சிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக மூல வாயான் பதம்பணிவான் முன்னொருகாற்
பத்தி மிக்கோ, னோங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க வுயர்தலைவன்
வைகைவட தட்டி னெய்த, வீங்கதனை யறிந்தனாகா வாறு கேயி லெயிற்
கடைதன் னிலச்சிணையிட்ட டழைத்து மாறன், ஞங்கரிய படையெடுப்பான்
முயன்றான் யாறுத் தனிப்பரவை யெனப்பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலதீர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற்
றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையுமப் பதியி லோங்குங் கார
ணமா நின்னைபுரீ கருநி வாழ, மெண்ணிபமெண் ணெண்ணமரர் மடங்க
லெண்ணுண் கேட்துயரா லயத்தினைபு மினிமை மிக்க, தண்ணம்பொற் றும
வைவா வியையுங் காண்பான் தனிவிலா விருப்பெய்திச் சார்ந்தே னிங்கே. (ஈ)

இன்னருள்சேர் தயாநிதியே யமர ரேறே யெந்தையே யென்செய்கேன்
பகைவ னாய, தென்னனொடு பேராறும் வாரா வாறு நீங்குசெயக் கண்டனை
மற் றியாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து முடிப்பா ருண்டோ நிசு
யிடையின் நென்கருத்து முடித்தி டாயேன், மன்னையினா முடிப்பதலால்
வாழே னென்று மதுனாவனம் புக்கோங்கி வருந்த ஓர்முன். (ஊ)

மருபுக முரனருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்நன் மனக்கருத்தை முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னாங்கும் பூழி யன்மீன் முத்திநாகண் டிடமுண் டாகப், பரிவுமதி லொடுவடவா யிலைமு ரித்துப் பாதியிர விற்சென்றோ ரியந்தி ரத்தாற், கரிபரியோன் றனைநதித்தென் களாயி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (ச)

ஒங்கிருளை யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா னத்தை யும்பொற், பூங்கமல வாவியையுற் தனது நீங்காப் பொருவினுரு வையுங்காட் டக் கண்டு போற்றி, யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு தாடிப் பாடி யணைவதற் கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்கரிய மயிர்ப்புளகம் பொடிப்பக் கண்க ணீர்ததும்ப மேல்விதும்ப நிறைத்து நின்றான். (சு)

அரியயர்கட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புநயங் கண்டாரா வன்பு கூா ன்து, பொருவருநல் வரங்கன்கொடுத் தழைத்தாற் போலப் பொருபுனல்சேர் தடினிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செடிய னோடு படைபொ ருவான் படையில்லை விடியு முன்னம், விரைவோடும்போ வென்றுநிசி யாக் கிப் போக்க விரைந்தருள்கண் டதிகயித்து நயந்து போனான். (சு)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி யோங்குபே ராணை யாலே டியரெயின் முரிவாய் தன்னைத் தீங்கறத் தீர்தோர் வாயில் சிறகநவிட் டடைக்க முன்ன ரீங்கியா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சீனையு மிட்டான். (எ)

சுரிதமு லுமைம யிற்குச் சொல்லியா லபத்தி ற்ப்ப விரிகடை காப்போ மஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடப் பொருவிலோர் வாயில் வேறாய்ப் பெறித்தமுத திரையும் வேறாய் மருவிய மதிலும வேறா யிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

என்றத சொல்லச் சீறி பெய்திய வமைச்சர் தம்மைச் சென்றி மின்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார் வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புகுந்த வாரின். றொன்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை யுனாத்வா றொக்கு மென்றார். (க)

இருந்திறல் வழுதி முற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத வருந்தியு் னொழிந்து செய்ய மலரணைத் துயிலுங் காலைத் திருந்திய கனவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (க௦)

ஞாயில்வாய் மதினமு ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாக்கி நேயமுன் ளவனை யிங்கே வரவிட்டு நீங்க விட்டுச்

சேய்தோர் வாயில் விட்டுச் சேவுறு குறியு மிட்டே

மேயவின் நியாங்கா னென்ன வகிசயித் தெழுந் தான் போற்றி.

(௧௧)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டகிச யித்துச்

சுந்தர னல்லா லுண்டோ தொழ்பவர்க் கெளியா னென்று

முந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி

விந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே.

(௧௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௩௩.

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து

மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்கநாள் விதிவ சத்தான்

மன்னுந் குலமா ிர்க்கோர் மிகவின்றிக் காதன் மாதர்க்

கின்னெறி யில்லா மைத் தரெண்ணில ரானு ரவ்வே.

(௧)

மற்றது கண்டு சால வாடிய மன்ன னோர்நா

ளற்புச் சொக மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே

முற்றுமிங் ளளிக்க வல்ல முகல்வனே புதல்வ ளிஸ்லீ

யிற்றது குலமென் றேத்த வீதன மென்னப் போந்தான்.

(௨)

இறையவ னருளா னல்ல விலக்கணத் துடனோர் மைத்தன்

மறுவறு குலமா மங்கை வயிறதத் துதித்தை யாண்டு

குறைவற வளர்நா ள்தக் கொற்றவன் வேட்டை போங்குத்

திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்த்தயர் துறக்கம் புக்கான்.

(௩)

வேறு.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து காவ லறைய தித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே

புவிமிசைத் தூரத் தங்குறை யறிது போயினா யாராயு மறைத்துக்

கவினுறு குலத்தே மைத்தனைக் காத்த வமைச்சராக் கரிபரி முதலா

நவையறு பட்டையெ வெருவுறு குழியை யடைவுற நயமொடு கூட்டி.

(௪)

வரத்தரு மரசன் குமாரணுக் கடைவின் மணிமுடி குட்டுவா னெண்ணி

யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைத்தசாம் பூனத மான

வருஞ் செழுங் கனகத் தேடினுஞ் சிறித் தவணிமுடிக் கானவ மணிக

டெரித்தன வெங்நன் றேறிவெஞ் சொக்கன திருவுள மறியங் லேமால்.

(௫)

விதுமர பிலங்க விவற்கபி டேகம் விளைவுடன் செய்திடா தொழியி

னதீர்வுறு முலக மென்செய்கே மென்றென் மறுங்குதல் கண்டருள் சுரந்து

திதமுறு சொக்கன் பலசிற் போடுஞ் செட்டியாய் மணிவிலை கூறிப்
பதியுயர் பெரிய பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதிங் கென்னென வடைந்தான். (1)

வருந்துபே ரமைச்சர் நயத்துசென் றுளத்து மருவுகா ரியமுளைத் துள்
ணைப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போனது சொக்கப் புனிதனோ வறிகிலே மெ
ன்ன, வரும்புனா யிரேகை களங்கம்விந் துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை,
யொருங்கமுன் பார்த்துக் கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுன்
டென்றான். (எ)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய புயல்போற்
றீதிவா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்களிங் கறியக்
கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை பிறங்கிலக் கணங்க
ளோதியா தரத்திற் றுவெணக் கேட்ப வுத்தம னத்திற முளைப்பான். (அ)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலனைவச் சிரத்தா
லாசற வரிந்த வுறுப்பினை வாறோ ரருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக்
காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த கடலினுந் திவினும் புதுமை
பேசரும் பெரிய நாட்டினும் பிறந்து வினைத்தன பிறங்கிட வன்றே. (க)

பரியவா ளென்பு வயிரநீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம்
பொருவரு மொளிகேர் கவம்புரு டராகம பொருத்துசெங் குருதிமா ணிக்க
மருவிய மயிர்வை யேரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை முத்தங்
குருவனர் பித்து மரகத மென்று கூறுவா குலமணிப் பிறப்பே. (க0)

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங்கநான்
கிடமும், படருநால் வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமுமீ ரெட்டு,
நெடியுன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்களும் பிறங்கிய விலையு, மிட
முறு பத்தி பாய்தலு மென்ன வெழுவகை யிலக்கண முடைத்தால். (கச)

கருதிடின் வலவை மாவலி சுங்கை கம்பனை கல்லனை யென்னுந், தரு
சம னொளிகுந் நதிகுறன் கிடமாஞ் சாதிநான் கந்தனை வெள்ளை, பரிவுறு
மரசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைகுத் திரன்குறுப் பவைதா, மருவிய பெ
யர்கோ மளங்குரு விர்தம் பதுமரா கம்பண மணியே. (கஉ)

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேவினும் வெயிலினுங் கர
தது, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேய்ப்பினும் பிறங்
கிக், கொன்னுற் சிவந்து பார்க்கவந் தோங்கிக் குச்சிமுன் பரந்துசேர்த் திடின்
முன், பன்னிய வொளித்தாய் மத்தக சுத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால். (1)

மிகவுறு தராச மத்தகங் குழிதல் வெச்சமி லைச்சமி வெகுளி, புரை
யொடு திருகன் முரனொடு செம்ம னிறுகுதல் கருகுதல் பொரிவே, யிஃகுறு

புடாய நெய்ப்பிலி சந்தக் கேடுகீள் வெய்யகீற் றென்ன, வகைபடு குற்ற மெ
ண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவேவர். (௧௪)

வேறு.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தகக்கண் சூத பல்லவமின் மினிகோபம் பரிதி
தீப, மங்கிவிழு தழற்குன்றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்தமுய விரத்தமா
தனைவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப்பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ்
சட் டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிற் துரங்குக்கிற் கண்ண சோகின், றளிர்நி
றங்க னைவணையோ டெழுநான் கென்பர். (௧௫)

எண்டருதே சிடையளவே விலைகோ டன்க னியைந்தவற்றி னெளிபர
த்தல் பத்தி பாய்த, றண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கி
னின்மீ னின்றலையிற் றழைநெற் றாளி, லொண்டொடிமங் கையர்களத்தி
லியானைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் காகவா கணந்தின் டோளிற், கொண்ட
லிலிப் பியிலேனக் கொம்பி லிக்குற் கொக்கிலெனப் பகர்வார்வியப் பிப்பி முத்
தால். (௧௬)

தங்கியமுன் னேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணேறிடப்புத்
திருகல் கோணை, மங்குறுசிப் பிப்பற்றுக் காக வன்னி மருண்டிருத்தல் குறை
பத்தே குளமே தட்பம், பொங்குடுத்தே சுருட்சிகனம் வயிரம் வைரா கர
மேருப் பொருப்பிமவா னேம கூடந், துங்கசவா லக்கமவர் திகமா தங்கந்
தொகுமருண மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (௧௭)

கீற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி கெடுதல்கரி துனைவிந்து காக
பாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி முரித றூரை மழுங்கலிருத் தென்பபகர்வார்
குறையீ ராறும், போற்றிநெற் குணந்தானாச் சுத்தி நோன்மை புரந்தரசா
பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுடைக் கோணமா றெனவைந் தாமற்
றிலங்கியநீ லத்தினிய லியம்ப லுற்றேன். (௧௮)

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே குவளை வண்டே யாகுலக்கண் செ
ழுமேக மவரிச் சாதே, யிணையிலுயர் பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் றிலங்கு
மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், றணிலிவ்சர சரப்பிரசத்
தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சணிவளிமண் சார்ந்த கிட்டம், பினிகொளிலைச்
சுமியாஞ் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின்.

துன்னியகிற் துரமீச்சஞ் செங்காய் செம்மண் தேவனை முகமுசுக்கை
துளங்கு லீனாப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்குப் பைங்கருப்பத்
துளைகல்லே முடங்கல் பொல்லா, மன்னும்வெளி றென்பர்குறை பச்சை
கின்னை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிர்பொன் வண்டின், மின்னுதரம்
பொன்மையொடு பசுத்த * எனய்த்தன் மேற்பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க
னென்பர். (௨௦)

கருகல்வெளி ரொடுபொரிவே கல்லே மண்ணே காற்றிறுக நராசமொடு
'குற்ற மெட்டா, மரகதம்விட் மியர்ப்புட ராகஞ் செம்பொன் வண்டகட்டிற்
நேனொழுகு நிறமே யென்ப, ருரியவயி ரீரீயம்பொன் மேன்மு லைப்பா
லொழுகுமொளி யென்பர்கோ மேத கத்தை, மருவவயி ரீரியத்தின் மீது
தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (௨௧)

முறைமைகெடா விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனசொ
ன்ன புருட ராக, முறுவயிடு ரியங்கோமே தகமே யென்றாங் கோதுவர்ம்ற்
றிவற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், மறுவறுதோ ராவல்லி கணக தோரா
வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியுணர்ப்பி னுளபலவின் கரசர்
மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி லேமால். (௨௨)

வேறு.

மறுவறு சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி,
யுறவுறப் பேசி ஷ்ற்றிடக் கொண்ட வுத்தம ரிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுறு
மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், மறைபறை யுலகிற்
கண்டிலே மென்று மவுலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (௨௩)

அரசினங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மறைநெறி சூட்டிப்,
பெருமைசேர் வணிகள் நனைநயப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டுமுன்
செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டிவ வளிக்குங் கடவுள்கண் டெழுந்
துளே நகைத்தாங், குரியு வா லயத்தை நோக்கினேர் போகி யொளித்தனன்
றுதித்ததி சயிப்ப. (௨௪)

ஆங்கிலை மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேறி,
யிங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூடற் கெத்தனை தவஞ்செய்தா னிதனாற், பாங்
குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் தூழிவாழ்ந் தறத்தி, நேங்குவ
னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம னடிபணி வித்தார். (௨௫)

அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந்
திலங்க, நடுபொதி சடையா னருளினால் விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி
படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்தூய ரறத்தின்,
மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (௨௬)

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅக.

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமுறு பத்தித் தென்னவ நெருவன் சைவதூல் சிவபுரா ணங்கள்,
சிவனையு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற்
றிப், புலியொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுரையம் பதி
யிற், பவசிசி யகல வருளினால் விளங்கிப் பகையற வாடூநா டன்னில். (௧)

தந்திர மிக்க முந்தையோர் சோழன் ஆனையால் வெல்லமாட் டாமன்
மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனை மதுனையம் பதியொடுங் கூட [த]
முத்துற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவில்பல் பொருள்களுங் கொடுத்
வெந்திற லமணர் தங்கன்பாற் செல்ல விட்டனன் சுட்டிநெட் டோலை. (உ)

வேறு.

நம்பெரு மடிகள் காண்க நலந்தரும் வளவ னோலை
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னுட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
செம்பொனோ டளிப்ப வின்று செழியனை மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டு மந்திர வாதத் தென்றே. (ங)

முட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரெண் ணுயி ரத்தோர்
சுட்டவிழ்த் தடைவி னோலை வாசநங் கண்டு வாழ்ந்து
சுட்டெனக் கூடி யின்றோர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டிமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (ச)

மன்றுநீ டசோக கீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய தாமத் தியி னோமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி னடக்கு மேரு வென்னவோர் வேழ், டோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வுதிர்ந்த தன்றே. (ரு)

மொஞ்சகக் கைய ரந்த மும்மத வருவி பாபும்
வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கப்
பஞ்சவன் றன்னை யந்தன் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவன மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (க)

ஆலகா லங்க டிப்ப வடர்ந்தகிம் புரிவெண் கோட்டார்
சோலமா முகிலைப் பீறிக் குத்திவான் முகடு சாடி
மேலுடு வுதிர்ந்து நாகம் வெருக்கொள மிதித்துக் கூடர்
சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடர்த்து தரணி யேங்க. (கி)

மதுரைநீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சரி லாத வென்றி
மதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி யெனக்க ளித்த
விதுமுடி பரற்கு னைப்ப லென்னவா லயத்து மேவ். (கி)

பெருமதின் னருளி னாலே பிறிதொரு வருங்கு மஞ்ச
னருகர்மத் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற மென்னும் பகட்டினுற் கலங்கி யேனிய
கொருவரு மிலை யல்லாற் காத்தரு னொல்லி பென்றான். (கி)

அரசுகள் நீழ்பா விஞ்சி யலையவட் டாலே கட்டின்
அரனோடும் வில்லா ளாக் யொல்லெவ் தெவருக் காண்க

சுரிகரி யாக வெய்வல் சுலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (௮௦)

தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டுக்ம கிழந்து
பழுதிலா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுனாத்தவா ழேங்கச் செய்தான். (௮௧)

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றடை வாளுங் கட்டிக் குலவுதொப் பாரங் கட்டி
முற்றமெய் யணிவி ளங்க முகங்குறு வியர்ப் பனிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி நின்றான். (௮௨)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்துபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழுவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியந்தான் சூழ்ந்த
வெண்ணருங் கன்னி மாத ரினவளை சிந்தி ஞீரால். (௮௩)

ஊறிடு மருவி யோங்க லுரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிகின் றகிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்சி லைத்து
மாறனாழ் துயரந் தீர மதுளையம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் குறித்துநீள் கணைவி டித்தான். (௮௪)

மானமில் சமண ரெண்ணின் மந்திர வாதஞ் செய்து
தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனை மதுனா யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (௮௫)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தோன் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனனைத் தந்தோன் யானைவர் தனைபு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (௮௬)

செல்லம ரெயிலட் டாலேச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
வில்லரி முகமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்து மூழ்கி வயிற்றுறு நிணம ருந்தி
யொல்லையி னிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (௮௭)

வேறு.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாரி யொப்ப விளங்க வளையெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி கொரிந்ததால். (௮௮)

கடுகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொடிது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிறுங் களித்தவே. (1க)

பிழக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சந் தவிர்த்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திவி நாயகர். (21)

஁ரன ழிந்து விழுந்த வுளாவினை
யிழுமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும் மிக்க தனிவினை யாடலின்
வரிசை காண வரையுரு வாந் (2க)

வேறு.

முடிசிகையினர் விசெடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னனுதிப்
படிதருதலை பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குழறத்
தடிக்கொடுதலை சித்தினர்சய சயவெனநட நவிலா. (22)

வேறு.

கன்றிய சமணர் மாளக் கவுரிய னனுதி யானை
பொன்றிய தல்லாற் றல்லாம் புதுமையைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரந்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தர்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றான். (23)

வடிவுடைக் கடவு ளங்கண் மறைஞவா னெருப்ப நங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் வினாந்திறை யேவப் போனோன்
படிபுக முமைச்ச ரோடும் பன்முறை பணிந்தெ ழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்றூள் பிடித்தனன் நருந்துத் தொண்டு. (24)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கொலர் தன்னை
மெய்வரப் பழிச்ச வேர்க்கு வேண்டிய வரங்க ணல்நிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டுந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் களிவாய் மங்கை கொழுநனே மெனத்து தித்தான். (25)

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளரியம்மா மாத லாலே
கிச்சய மாக விங்கு நிற்கின்றே நின்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான். (26)

அருளிஞ னிறைந்த தென்ன னடிக்கம லங்கள் விட்டுப்
பொருவில்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினன் புவியோர் பேரந்நப்

பரிவொடு நின்ற னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டுவகொ ட்ப்பான் காண்ம பிறங்க வென்றே. (௨௭)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தொடையட் டாலேச் சேவக னென்ன நாம
மாரிலச் சன்று முன்னு மன்னி - வுதங்கு மன்றே. (௨௮)

பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலெவன் சிங்க முகக்கணை விடுத்த லாலே
காவல னவதா னத்தைக காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினுன் வேழக் குன்றில். (௨௯)

ஆசத்திரு விருத்தம் - ௫௧௦.

௨௭.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அடியார்க் கழகார மேனி யாலவா யமுத வாயான்
புழுதில்சா த் தவர்கள் குழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் றேன்றிப்
பொழுதுல கணேத்துங் காணப் புரவிநூற் கியைய மிக்க
செழியன்முன் குதிரை யிட்ட திருவிளையாடல் கேண்மின். (௧)

சர்சிர குலத்தி னீடோர் தானேவேல் வாகை மாற
னர்தமின் முன்னோர் போல் வயனியை யடைவிற் காத்துச்
சுந்தரற் கன்பு பூண்டு துலங்குமா மதுரை தன்னுண
ர்திரச் சிலைவர் குத வளம்பட வாழ நாளில். (௨)

நீசிமா மனாக நீழ னெட்டிலை யிரப்பை யென்றோர்
காசல்கூர் பனுவல் பாடுங் கயிலனார் பிறந்த மூதூர்
சொகசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி தளங்கக் காட்டும்
கேதா யகனார் வாழும் விபன்றிரு வாத யரால். (௩)

அடியா திருநன் சோம னக்குனி தமது பேரால்
பலவா சமைவர் தேத்தி விளம்புமுன் னாகங்கண் மூன்றுங்
காடின் வனங்கக கண்டு கடையும வாத ராச
எளிதியின் வனங்க வாத புரமென கிகழு மூதூர். (௪)

தெனிலையர் விழியை யேய்க்குஞ் சேல்வனை களத்தை யேய்க்கும்
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் பங்கயம பழனந் தோறு
தருமுகற் றானை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருகிரீன் கமுகை யேய்க்குங் சன்னலைச் செந்நெ லேய்க்கும். (௫)

* - குகினாயிடு ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்' எனவும் டிரகி
பேப முண்டு.

மன்னுமிந் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுந்
தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுநு லத்தா
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம
மின்னெறி வாத ஷர ரென்னவந் துத்யஞ் செய்தார். (௭)

மன்னுமுந் ரெடர்பி னாலே மாசற வீரெட் டாண்டுண்
முன்னேநா னீதி நூன்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொண்டற வளரக் கேட்ட கொற்றவ னய்த டைத்துத்
தன்னுடை நன்னு மத்தார் தலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி. (௭)

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வரிசைகள் பலவு நங்கி
யெல்லையில் சேனைக் கேற்ற டாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
சுல்லியின் மிகுந் யாறுங் கருத்துணர் கூர்மை யாறுந்
சொல்லுந் மமைச்சர்ந் கெல்லார் துளங்குமுந் தலைவ ரானார். (௮)

சரிபரி திண்டேர் வென்றிக் கூய்கின வீர ராற்றும்
தரைபுகழ் செய்திக் கெல்லார் தலைவரா யவனி வேந்தர்
வரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் பேர்தார். (௯)

துளங்கிய பச்சி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி நம்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்ததந் துணைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்த்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (௧௦)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுகா டனிலுஞ் சாதி
மெய்தெறித் தரும நீங்கா யேதிய ரமைச்சி னாலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நான். (௧௧)

வேறு.

கோதி லாத குதினாத் துறையவர்
திதின் டுமறன் றிருமு னனைத்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் கொடுங்குகின்
ரோது வார் க னுறுபெருஞ் செய்திகள். (௧௨)

நீதி மன்னவ ரேறே நினைவறச்
சீத வெம்மையிற் றேய்த்தன சில்பரி
வாத நோயிடை மாய்த்தன சில்பரி
யாதி வெப்பி லுதிந்தன சில்பரி. (௧௩)

கண்ட மாலை கீவுசி மகோதர
மண்ட சாலம்வெஞ் சூலை யலகுநோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கனங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம்.

(கச)

துற்ற மற்றை வரிசைத் துரகமும்
வற்றி புய்புமும் யாவென மன்னின
பொற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க வினாவிற் கொளப்படும்.

(கரு)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தருமென
வுண்ணி றைத்த விருப்பி னுணாசெய்தார்.

(கசு)

வேறு.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதலூர் முனிவரை யழைத்திங்
குற்றுயர் புறுநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வாலுணர் கின்றே
நற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ நானிலத் தன்மச்சர்க டம்முட்
கற்றழி வுள்ள தலைவனே நினக்கோர் காரிய முணர்த்துவங் கேண்மோ. (கஎ)

பகர்த்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யனைத்து
மகத்தரு நோயால் வீத்தன வென்றே யறைப்படுங் காசுணி தூசு
தகும்பெருங் கனகம் வேண்டுப வெடுத்துத் தாவுமா விறங்குபட் டினத்துப்
புருந்துயர் பரிகொண் டனைந்திட வேண்டும் புரவிதூ லிலக்கணத் தியைய.

வேறு.

என்றது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னார்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாநனை வினாவிற் செய்வ
லின்றுகீ லிடைதா வென்ன வியம்பினல் விடையிற் போந்து
துன்புபொன் னறைமாட் டெய்தக் காவல ரெதிர்து தித்தார். (கக)

வேறு.

பொன்னி னீழிய புஞ்சமா ரறையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் சூழ்ந்தகண் காணியி னெடுத்துப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் கணக்கினும் படுத்து
முன்வி ருப்பொடு கட்டினர் பெட்டக முட்ட, (கஉ)

வேறு.

பொய்ம்மை யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோரைத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்களிப் பத்தன நல்கினார். (கக)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தருட்

டேங்கு நாதன் திருவால வாயுமை

பாங்கி னுனைப் பணிவமென் றெய்தினர்.

(௨௨)

வேறு.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிமைப்பளவி னீக்குவிக்கும்
புண்ணியநன் னீர்பொலியும் பொற்றா மலையதனு
ணண்ணிநெறி யாசமித்துப் போந்து நலங்கடரும்
பெண்ணை யனதுதிக்கைப் பிள்ளை யுழைச்சேர்த்தார்.

(௨௩)

ஆங்குமர னோங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே

யோங்குமரன் றண்ணைவலம் வந்தாங் குறுகனியை

வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே

தேங்குபுகழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி.

(௨௪)

நாத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி

யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் கினிமைதருஞ்

சீர்த்தி பொலியு மிமவான் திருமகளார்

வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார்.

(௨௫)

என்றார் வரைமயிலே யேழ்பொழில்வாழ் கோகிலமே

யொன்றாய வேதா கமவாவி யோதிமமே

பொன்றாத வெண்ணெண் கலைபேசும் பூவையே

மன்றார் கடம்பவன மாணே யடிபோற்றி.

(௨௬)

வேறு.

இவ்வண்ணந் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து

செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொரு லயத்துப் புக்கு

மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே

மெய்வண்ணப் பாதத் தானே யென்றுகூழ்ந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்.

(௨௭)

வீழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்

செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியந் தீங்க தன்னி

யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டு முனையலா லுதவி யில்லென்

றழுந்தமுன் னுரைத்துப் போது மளவினி லருளா லாங்கு.

(௨௮)

வென்டிரு கீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த ளிப்பக்

கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று

சொண்டகங் களித்துப் போந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு

மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டு.

(௨௯)

கறவைவெண் சுவரி வீசுக காயகர் கீதம் பாடக

கொற் வெண் குடைநி ழற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த

மற்றுமன் னெனத் துதி மாணிககச் சிவிகை யேறி

முற்றபல் விபங்கு னேங்கப் போந்தனர் முடுக வண்டே.

(௩௦)

சாலிரீன் கழனி தோறுந் தண்டிலக் கதிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிலநித் திலம்பி நக்கு
மேலுறு சாபந் தீர வந்திரன் வெள்ளை யானே
காலைவந் திறைஞ்சந் தொல்லைக் காணையம் பதிய டைந்தார். (௩௧)

வேறு.

ஆரண மும்பகலு மிந்துவு மாடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்புரு நார
தரும், வாரண முந்திருமான் மைந்தனு மிந்திரனும் வானுயர் தேவர்களுந்
கோடுடை மாமுனியும், பூரண நாமகளும் பூமக ளும்முமையும் பூழிய னுந்
திருவோ டேமுல கும்பரவுந், காரண வன்குரவார் கந்தவ னைச்சோமன்
காணைம ணங்கமமுந் தானைவ ணங்கினரால். (௩௨)

வேறு.

கருதுமப் பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னுனு மாசின்முற் றெடர்பி னுனு
மருள்புனை வரத டூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
நிளைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார். ()

வளைமதி காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
நளிநிதி காட்டக் காட்ட நாகநித் திலமெ வர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்கிவ புரத்துச் செல்லக்
கிளரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (௩௪)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்று தூறு மறையவர் விளங்கு மூதூ
நிறையினின் மருங்க ணைந்தோ ரியாவரா யினும்பி நங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர். (௩௫)

வேறு.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தணை யந்தணர் முந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டுந்துறை புந்திக டந்தபதந்
தருந்துறை யிந்திகா வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டுத்திபடும்
பெருந்துறை பெந்தைப றிந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. (௩௬)

வேறு.

வயலெலாங் கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மாண மலையெலா முனிவர் வானோர்
புயலெலா மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் வாவித் களையெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (௩௭)

வேறு.

சுமப்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய
மகத்தரு மறையுரு வங்க மாறற
முகத்தரு பவக்கடன் முடிய வேழமே
தொகும்பொருள் படும்பெருந் துறையைச் சாரந்ததால். (௩௮)

வேறு.

ஆங்கு ஈணையா முன்ன ரங்கநெஞ் சுணர்வே முகி

துன்னுபே ரன்பு நீடத் துணைவிழி யருவி பாய

வுன்னரு மயிர்சி லும்ப வயர்காரங் குவிய வாரு

வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வுருகினர் வாழ் உ ரா.

(௩௬)

திருந்துமுற் றவத்தி னாலே செல்வமே லாசை வட்டு

பரத்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யதிக யிட்ட

பெரும்பதி யடையா முன்ன ஈடைந்தது பேரன் பெந்தை

பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமது போலொன் றின்மே.

(௩௭)

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்மே, மித்த

வரியசெங் கனகத் தோடு மமர்வமென் றறுகி யிட்ட

பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவலா மற்றும

வரிசையுள் ளவரை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார்.

(௩௮)

வேறு.

வரர்புகழாடித் திங்கனிற் குதினா வட்டிடா தாவணி மதியிற்

கணாதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லை காவல்கு றரும்பொருட் கெல்லாம

பரிசுனி கொண்டு வருகுவ லியானே பாண்டியற் குரையுமிச் செய்தி

தெருமர லுருது கடிதுபோய் நீங்கள் சிவன்செய றெரிந்திடா தென்றார். ()

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனாக் குரைப்ப விப்பா

லீங்கிவ ரொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை

யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ரால யத்துப்

பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிசுவான் றனிய டைந்தார.

(௩௯)

திருந்திய சிகையு னாலுஞ் செய்வியிற் றுளங்க வாணுள்

விரிந்ததா ரகைக்க ணத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்

பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தூர் வரவு பார்த்துப்

பெருந்துறைக் குருந்த நீழ் லிருந்தனன் பெரிய வாசான்.

(௪௦)

காசினை மறைமு முங்கக் கருணையிற் சிறந்து ருந்த

தேசிகே சனைக்கா ணமுன் செயலழிந் துடலங் கமபித்

தாசிலா விதியி னெட்டா லஞ்சினுள் மண்ணிற் றேயப்

பாசமூன் நகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார்.

(௪௧)

சின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்

வென்றிகொள் சிரமுன் னாக மேவுதா ளீற தா

வொன்றிய மந்தி ரத்தா னோக்கோக ருபதே சத்தால்

மன்றூறு அபதே சித்து முன்றுற வரவ றைத்தான்.

(௪௨)

அன்னவ ரொல்கி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்து பண்பிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செ முத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான்.

(௪௭)

நோக்கினுற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிசு னத்தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்ன ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தா ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும்.

(௪௮)

வேறு.

தேடு நீசிவ பாக்கியஞ் செய்தனை
நாட வேண்டிவ கண்டனை யானமைப்
பாட வேண்டு மெனப்பரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற.

(௪௯)

மருவு பொற்பத மன்னுறக் கண்டீள
முருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெதித் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினார்.

(௫௦)

வேறு.

சிரித்த முகமுங் கவின்குழலும் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த கரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணுன் மார்புந் திருநீறந்
தரித்த திருவா சகமொழியுஞ் சாந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றார் வாத ஷர்முனிவர்.

(௫௧)

வேறு.

பதியின்வை பவத்தி னுறும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
ரு திரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன மேதகு சாத்த லோதும்
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வரை விதியிற் கண்டார்.

(௫௨)

நன்புளீர் நீங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நானஞ் சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
ரின்புறு மெனக்கு மிப்பா விருப்பதோர் கரும மில்லை
யன்புளி ரடைந்தே னென்பா ரதிசயப் பத்தெ டித்தார்.

(௫௩)

வேறு.

அங்க ணிவ்வா றறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
விங்கு சில்லென் றியம்பி மறைந்தனன்.

(௫௪)

உள.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவினையாடல். ௭௫

ஆதி நாயக ஞென்றொழிந் தாயிரம
போத மேவும புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்குமுன
வாத லூர் வலியபித் தேறினார். (௫௮)

குழுவீ னோடு குருவை சின்னத்தினை
விழை ளாறு பொதிய வீழ்த்தெழு,
சுழுது விம்மி யரற்றி யரற்றிகின்
றொழிவில் வாசக மோதத் தொடங்கினார். (௫௯)

வேறு.

மாறிநின் றென்னை யென்று மாறிவொண் கோயிற் பத்து
தேறல்வண் புணர்ச்சிப் பத்துச் செந்நிலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிராத்தனை பத் ளைசம்பத் துயிர ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல வாழாப் பத்தென்காப் பத்தெ டுத்தா. (௬௦)

அரும்பெரு சுகரி னிற்போத் தவ்வயிற் நிகழுக கண்டே
பொருந்தும மனையே சுண்ணங் கோத்துமபி புகழ்தொட ளேனா
திருநதுந வல்லி யு ளு தோடோறக்ஞா சீறந்த பாலை
முரண்கடி சதச மெய்யென் றோமரு ரோதப் புகார். (௬௧)

வேறு.

வரு நியுட னுணர உ மின்னி யாங்கண் வாசகமோ நிடந்தேட்ட கொ
ண்ட ரெல்லாம், பொருந்தியதி சயித்தவையுன்கேட்ட வல்ல புதுமையெ
னச் சூழ் திறைச்சிப் போரால் கண்டு, பெரும்புரவி கொளவந்த பொருள
னைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்று மபாரா ராமப, பரிந் துகொள மென
கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண்டியரு ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே. (௬௨)

காங்கனக குவையுனைத்து மளித்து நாவற் தாமேயோர் சங்கையறப்
பாடிய கொண்டு, குந்திவொடு மயகவொடு மறுக விபபாற் குணமொளித்
துத சனமத்தித் செய்தி முற்று, நிதிநுநெறி மதியமைச்சர் திரண்டிசை
ன்று செப்பக்கேட் டுளத்தாராச் சீற்றத் தோடி, மிராதுமணி முடிதுளக்கிச்
செங்கோன் மாற னிகந்துதர் கரத்தோலை யெழுதி விட்டான். (௬௩)

வேறு.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னோலை தென்னவன பிரம ராய்னை
காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புரவிகொண் டனை
வான் பரிவொடும் போரு, னென் னினை, தின்னம வந்தில னமைச்சற் கிப்
படிச் சேப்பயத் தக்கதோரமது, மன்னிய வாடா புரவிகொண் டடை வின்
வருவது கரும மற்றது பழுதால். (௬௪)

வேறு.

இததிடு முகத்தை யாங்கனையதிய தூதர் காட்டப்
பத்திசைய தட்டவின் வாங்க ப பாசரங் காணு முன்ன

எசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
புத்தியு ளினைத்தார் சாலக் கலங்கினார் புலம்பி னூரால். (சு2)

தென்னவ னமைச்ச னேயா னென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் வினையுங் கெட்டே னிவுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னையே யழித்தே னந்தோ புல்லவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (சு3)

ஆதரித் தடிய னேனை மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதநா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வ லென்றாங்
கோதரும் பெரிய செல்வ ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுதுநின் றழுது சொல்வார். (சு4)

வேறு.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
வாமா கொண்டு வரச்சொல்லி வழுகி யோலைவரவிட்டான்
ஞமா வொன்றுங் கொண்டதில்லை தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுணாயாய் கண்பாராய் புவியி லினியா துணைசெய்வார். (சு5)

பொருந்து தில்லை வனங்கடந்து போந்து வேந்தம் சோந்தருளின்
வருந்த வுடலந் தனிவிருத்த மறையோ னாங் மறையோர்கட்
கிரங்கி யருங்கீழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே
குருந்த வரம்பிற் கரந்தமறைக் கொழுந்தே செழும்பொற் றுள்போற்றி. (6)

வேறு.

போற்றியென் வாழ்முத லேயென வெடுத்துப் புலருமுன் னினியவா சக
த்தா, லேற்றுயர் கொடியுடை யரணையங் குணர்த்தி யினியநற் றுதிகளாற்
றுதிப்பச் சாற்றருங் கொடுத்துயர் கூர்ந்தவர் துயரந் தணித்திடு வானருள் கூர்
ந்த, தோற்றிய தவ்வுழி மேற்றிகழ் விசம்பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு. (7)

வேறு.

கினக்கி யாமுன்ன ளெமஞ்சே னிலைமை யுடனே கைதவற்குக்
கனத்த புரவி வருமென்று கருணை யுறவேண் பெவிட்டுப்
புண்ப்பை யோலை நிறைத்தெழுதிப் பரிவின் விடுப்பா யெனக்கேட்ட
விணக்க ணில்லார் களித்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலை. (சு8)

வேறு.

ஒதுபுகழ் வாள்வழுதிக் கடியேன் வாத ஷுரனேன் விண்ணப்ப முணர்ந்து
கொள்வாய், கீதுமொழி லேளாதைந் தாறு நாளிற் றிரளிவுளி வருஞ்சிறந்த
பந்தி கட்டி, வீதிபட நீர்க்குவிடுந் தடங்கள் வெட்டி வீதிநகர் வையாளி யல
ங்க ரித்தாங், கேதமொழிந் தடியேனை நயந்து முன்போ லெழுந்தருளி யிருந்
தருண்மெய் யென்றே தேறி. (சு9)

இத்தகவிற னாதர்கரம் விடுத்தது தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்விட்டுத் தால யத்து, மெத்தனவிற் றுயிலுங்கான் மருங்க ணைந்து மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லை, சித்தமுறு காரியநா முடித்த நிண்ணர் தீர மொடு தென்னவனாள் வருமுன் சென்று, புத்திகளி தரத்தக்க துணாத்தி யெ ன்று புகன்றொளித்தா னன்பர்கமை பூண்டு கொண்டான். (௭0)

கனவுநிலை நீங்கியபின் போவ லென்றே கருணையுடை நாயகனை வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து வினாந்தொப்பார் போலச் சென்று மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வருமோலை கண்டு ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன், றனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துணாப்பா னுளத்தினிய தயாமிக் கூர்ந்தே. (௭1)

வேறு.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெவ் வளவு கொன்ம ரிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது நிறங்கடா மென்னெ மக்கேற் றானதென் போது நீதி பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னை பேசிடர் கூச லின்றி. (௭2)

என்றுறா செய்மக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி மன்றுணை தனைநி ணைந்து பகருவார் மன்ன ரேறே வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி துன்றுலகச் தவமுன் னுன் துரகமோ பெருநகக் கொண்டேன். (௭3)

புதலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப் பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து சகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டுவெம் பரிமா நிற்க வகைபடு மறுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (௭4)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் நாவா லின்று முன்னுற வந்த வாறே காண்கின்றாய் முழுது மீங்கே யென்னையான் வியத்து கூறே னென்றனர் நிலைமை பூண்டு. (௭5)

உற்றது கேளா முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி கொற்றவெண் குடைக ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலை பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை மற்றும்வேண் டீவகொ டித்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (௭6)

வினாவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டுப தமக்கு நல்கும் பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொரு லயத்துப் புக்குக் களையழி யன்பி னேடுங் கசிந்துநின் நிறைஞ்சி யேத்து டுபாசெய்வார் தனித்து மெல்ல வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (௭7)

எ-அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

நந்தார்கர் செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசதுர் வேதாவித கீதர்
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்குழல் கொண்டான்
பாகாவென தாகாபர யோகாசிவ லோகா
முந்தாதர கங்காதர சங்கராவி டங்கா
மூலாகம நூலாகுண சீலாதிரி சூலா
தத்தாவென நின்றாடிய பொன்றாழ்மணி மன்றார்
தாளாவரு ளாளாதின தாளாவென யாளே.

(எஅ)

வேறு.

மன்று துரகம் வருமென்று வழி மகிழ வுனாசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுனாயாய் கோமானே
யென்னை யடிமை யாக்கொண்டி விமையோர் தலைவா வுமைபாகா
வுன்னை யொழிய வறியேனென் றுனாத்தா ரிடும்பை யுடம்பாநூர்.

(எக)

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானத் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வுனாகே ளாமு
னீங்கும் பரிவிற் பொந்து நீடுதம் மனைக்க னெய்தி
யாங்குயர் நாய னுரைப் பூசைசெய் தமுது செய்தார்.

(அ0)

உண்டலுஞ் செய்தி யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த முங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலைக் கண்ணன கிளைஞர் வந்து
பண்பினி னுணர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரக்கக் கற்றுத்
தண்புக ழமைச்ச னானாய் சாதுமாரக் கந்த விரந்தே.

(அ1)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத ளுரா
வென்னது நினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு
நின்னுறு கிளைஞர்க் கென்ன விடுமவிடு நீரார் யுமா
ரன்னிய ரல்லான் ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே.

(அ2)

ஈசனோர் மனிதன் போல வென்னைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவந் பிழைத்த லாகா
பேசிலிங் கதனால் ஷந்தேன் பெரும்பொருட் டனிச மின்றே
யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ லைய மின்றே.

(அ3)

இங்குளீர் போமி னுங்கள் காரியத் தென்று நீக்கப்
பங்கய விலையு நீரு மெனவவர் பற்றற் றுங்குத்
தங்கனெஞ் சுகத்து நொந்து போயினார் தரும மறன்
மங்கல முறைசெய் வோர்கள் வந்தனா மந்தை ஞான்று

(அ4)

புரவீவத் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிக்கோ டுக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் கென்னை யின்றோர் கலியாண னாகக் காண்மி
னுரைசெய்த மாற்றத் தப்பா துரைசெயு மரசம் கென்றார். (அடு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கழு கரம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுயர்வான் முட்ட. (அசு)

பத்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலை
கொந்தவி ழலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுத்தரன் பெரிய கோயி றோரண வாயில் வீதி
யிந்திர ிசரி யென்ன வெங்குணு மலங்க ரித்தான். (அஃ)

மெய்த்நெறி மன்னர் மன்னன்விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோரை விடுப்பவாங் கவர்க ணனணி
முன்னாக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். (அக)

வேறு.

மல்ல லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்வினை யாட னவின் றனை
கல்வி மன்னன் எனக மழித்தவொன்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன்*. (அக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௩௯.

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

இத்தரு தியினி றுக்குங் காலை யி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுரைசெய்வா ரரச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளநக ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா லுண்டோ பேசுவ தென்னை யாங்கள். (அ)

பெருந்துறை யடைத் போதே பித்துமேற் கொண்டா னங்கண்
முருந்த செங் கனக முற்றும் போக்கினுன் செயல்வே ருளுன்
பொருத்துகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை
யிரங்குடேல் வளைத்து வங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றார். (உ)

* இது, வெள்ளிபாட்டென்று சிலபிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லீ டியிர்த்துச்
செய்ய தாமனாக் கண்மலர் தீயெழு விழித்து
மைய னெஞ்சனை வளைத்திடும் வளைத்திடு மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படித் காரணா விடுத்தான். (௩)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்ணு மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு மேனியி னோவன செய்திலர் வளைத்தார். (௪)

மற்று மூனெழித் தினைத்தவர் வளைப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னருங் கூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (௫)

வேத னைப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையார்
போத நீடிய கடுந்துயர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத ஷ்டாரும் புலம்புவார் வாசக மோதி. (௬)

வேறு.

மன்னுசந் தரனே வாசி வந்தன வில்லை யென்று
தென்னவன் வளைத்து வைத்துத் தீயெழு நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க சில்லேன் முடிப்பனென் னுயிரை நீயன்
றென்னையான் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காத தென்னோ. (௭)

வேறு.

பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்சொலவிங்
சூரி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்ககிலேன்
வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு
முனையும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே வெளியே யுதியாயே. (௮)

மின்னும் புகழா வருளாளா மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்
கென்னெஞ் சுருக்கி யுரைத்தவுரை தப்பா தெனவந் தியானுடைத்தேன்
மன்னன் காண்பான் விழிகுழிய வழியை நோக்கி யிராநின்றான்
றுன்னும் புரவி கொடுவினாவிற் றோன்றாய் தோன்றாய் தோன்றாயே. (௯)

வேறு.

ஆரிய மொழியு ளோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு ளோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் யாவருங் கசியச் சொல்வார்
சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே கூடரே யென்றுஞ்
சீரிய நாம மோதத் தரித்திலர் தேவர் தேவே. (௧௦)

வேறு.

ஒழுக்கத் தருமத் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ்மிழலை காட்டு கரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட லவனி மீது கனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை கரிக்குடியென் றின்னுஞ் சொல்வர் சான்றோரே. (கக)

வேறு.

அண்டம் விள்ள வடிப்பப் பிடிப்பர்க
என்ன ஹந்தரி காணரி யாதிகர்
கொண்ட மன்ன னிடங்கூறு காமுமை
பண்டை தங்கூல் காட்டும் படிமற. (கஉ)

வேறு.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தழிநியா
திணங்குங் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட்டு டாளுே ரிவுள்நினை
வனங்குங் கணங்கோ மாயுவுமு மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட்ட துதுறையா னடைகா யனைப் புடைசூழ்த் து. (கங)

வேறு.

ஐதர வடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போத்து
வாறையம் புரத்து ஊணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க ஹந்தார். (கச)

வேறு.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடிவெனமுன் னூதுர் காளங் கறங்கூற்ற
துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்த்தச் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாநித் தூசி வீசியதங்
கிணர்த் தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (கௌ)

வேறு.

கோலிய பொன்னே வில்லை குதிரையோ வரவு காணேன்
காலவெந் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழ நெருங்கா கின்றார் மெலிவுறும் வினையே னுற்றே
ஹலவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (கஞ)

காதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன் .
வேதனை புதனோ காயேன் மெய்மொழி மொழிந்தே றுநச்
கோதின் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போந் துள்ளத்
தேதமுந் தழுங்கா முன்ன மெய்திய னாதர் சொல்வார். (கன)

புண்ணிய வடிவ ரேயொண் புத்தியுள் ளவரே யித்
மன்மனை பமமச்சர்க் கெல்லா மன்னரீ ரல்லா னுண்டோ

அஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வெண்ணரும் புரவி வந்த விற்புறக் கண்டோர் தாழா
துண்மகிழ்த் தேத நீங்கி யுணசெயு மரசற் கென்றார். (௧௮)

அத்திறங் கேளா முன்ன ரகமகிழ்த் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்னு சிற்ற மொழியொழி நகரின் பாங்குர்த்
தத்துமா வந்த வென்று சாற்றினார் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்ட பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (௧௯)

நிலவுசா மராயி ரட்ட நித்திலக் குடைநி ழற்றத்
தலமகி ழால வட்டந் தையலார் நின்று வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கதர்கள் வாழ்த்த
வலகிலா வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (௨௦)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்க்கக் கண்டு
வெம்பிநீ டம்பி னோடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு நான்கு திசையிலு மில்லை யென்றார். (௨௧)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா னந்தோ
வுற்றநம் பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
முற்றிய பொய்ந்ந டாத்தா நின்றன னெனமு னிந்தான். (௨௨)

நீக்கினோக் கடியார் தம்மைநினாநினா வரவ ழைத்துத்
கோக்கட னாகு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க னோங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமந் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்றான். (௨௩)

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கணன் றனைநி னைந்தாங் கடைக்கலப் பத்து முன்னுத்
துங்கவா சங்க ளோதத் தொடங்கினார் வடக்கு நோக்கி. (௨௪)

வேறு.

வாதை மறவி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது திகழ்பும் பொழிலணைத் பூங்கோ கிலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்குளா
வோதி முடியா முனமெங்கு முள்ள னுள்ளத் தருள்கரந்தான். (௨௫)

வேறு.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் செவிட தாக்கி
மருவிய கடைநாட் பொங்கு மழைமுழக் கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூளி பகன்மறைத் திரவைய் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தின வெவருங் காண. (௨௬)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரின்னங்கள் வந்தான்
பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னுடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான்*கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
தேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (௨௭)

வழுதிகண் டதிக யித்து மயங்கிமால் கொண்டோர் போலச்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோநி
யழுதிடு நாய னாரை யழைத்தரு ளீணத்தி ருத்திப்
பொழிதரு கண்ணி னீளைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி. (௨௮)

வேறு.

குழுவொடு திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியும் கடன்முது திரைபோற்
கழறிகழ் பதத்துக் கறுப்பொரு செவ்வாய்க் கடையின்வெண் ணுனாநில நனை
விழுமிய வெண்சா மரைமுக மசைய விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்புப் ப
முழுவொடு சுற்று முற்றையுங் காத்து வந்து முதுபரிச் சாத்து. (௨௯)

வேறு.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி கனித்தனு மனிப்ப வொ
ருபா, னடப்பன நிலத்துறு பணப்பணி நெறுக்கென நடிப்பன நெறிக்க ளொ
ருபா, லடர்ப்பன மிகைத்தக கனப்பரி நிறற்பரி யையச்சமு றுவிப்ப வொ
ருபால், விடக்கடல் கொதித்தென மிகைத்தெவ ருமுட்டிட மிதிப்பன வித்தி
னொருபால். (௩௦)

வேறு.

வாளகிரி னூறுபட நூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்டீன், கோள
கையின் முட்டுவன பட்டமுறு மெட்டுயர்கு லக்கிரிகண் மத்த்கமிசைத்,
தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாவ்னொடு தண்டுவன மண்டியொழியா,
நீன்கடலு டித்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ நேரிடுவ மற்றுமொருபால் ()

வேறு.

இசைப்படு முகிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினை யிலத்தியி னிறைப்ப வொரு
பாற், நிசைப்படு குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்தும் றுவற்ற வகல்
வான், மிசைப்படு முடுக்குல முகிர்த்திரு சுடர்க்களும் வெருக்கொள யுகைப்ப
வொருபால், வசைப்படு மணத்தொடு பெருத்திடு மிலக்கண வகைப்படு வய
ப்ப ரிகளே. (௩௧)

வேறு.

எற்றிகழ் பலவி தருஞ்சேர் பொற்றலைக் கீழ். லங்க
அற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பில்குப் பாய மின்னாக்
கற்றையங் கவரி துற்ற வாயுதங் கையிற் வாங்கி
வெற்றிகொள் கொற்ற வீரர் வீதியிற் றுண்ட விட்டார். (௩௨)

வேறு.

மன்னியரித் திலமலை நிலவெறிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள் வெயிலி
ல்வி ரிப்பத், துன்னுலகுக் கொருகுநீரை யாளாஞ் சோதி சோதிவிடு சூப்
பாய மெய்ப்பான் மின்ன, முன்னைமறைப் பரியைநெறி யைந்து மோங்க
முனெயில மிடம்பரிவத் தனஞ்செய் வித்து, மின்னவணி பொலன்கலினக்
குசைவ வித்து விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (௩௪)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடா லொலியின லுரையான் மிக்க
பல்கடல் கிளர்ந்த வெண்ணக் கிளர்ந்தன பல்க டற்பார்
சொல்லரு மளவில் கோடி சூரிய ருதித்தா லென்ன
வெல்லொடு விளங்கி ஞாந் ளியைந்தசாத் தவர்க ளியாரும். (௩௫)

விழுமிய குநிலை யீடு காண்பதற் கணைந்த விண்ணோர்
வழுவிலா முனிவர் மே மி மாலயன் மகவான் மற்றுந்
தொழுந்ரு மருங்கு மிண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப சப்பூந்
செழுமலா பொழுத்து வாழ்த்திச் செயசெயென் றடிசெ வித்தார். (௩௬)

துங்கவெம் பரிமேற் றேன்றுஞ் சொக்கணக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்கிழப்பார் வண்டுமில் சரிது நிற்பா
ரங்கமேற் செம்பொன் பூப்பா ரறிவுநா ணகல்வா ரெங்கும்
பொங்கய பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். (௩௭)

ஆடியினை காணி ரென்பா வலர்த்ததா மரைக்கண் செவ்வி
வடிவினைப் பாடி ரெல்லாம் வல்லகந் தானே யென்பார்
படியினைக் காண்டற் சென்ன பாகியஞ் செய்தோ மென்பார்
கடுவியைப் புரவி மம்மை யொட்டுமோ காண்டற் சென்பார். (௩௮)

ஆன்னவர் புலம்பக் கண்ட வாடல்சேர் பாட லன்பர்
மின்னஞர் தம்மை வேத மொழியரென் றெடுத்து மெல்ல
வின்னிய லன்னே யென்னு மென்றிசை படமு டித்துக்
கண்ணல்சே மண்ணப் பத்தாங் கோந்ஞர் களியற் கூடி. (௩௯)

திந்நெறி பரவ முன்போற் தெண்ணில்பல் வியங்க றங்கப்
பொன்மணிக் குடைநி ழுற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மன்றும்வெண் டோலா வீச வந்துவை யாளி வீதித்
துன்னிய கணங்க ளோடுத் துளங்கினுன் வளங்கொ ணுதன். (௪௦)

ஆங்குறத் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணும் பருவமு முருவு மொத்துத்
தாங்குறை வற்றி ருத்தார் தலைவர்பா ரென்னக் கேட்பப்
பாங்கணை வாது ளுரர் தோன்றுவர் பரியி லென்றார் (௪௧)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் நிறமை கூர. (சஉ)

கருதிடி னெருகா லத்து மசைந்திடாச் கமலத் தானைப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனான் மாலான் மறையினு லளக்க வொண்ணாத்
தருமீ மருவத் தானு தானுவே யெனவி ருத்தான். (சஅ)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளபே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றோசை காட்ட
வெள்ளிமால் வனாமேற் றோன்று மேருமால் வனாபே யென்னத்
தான்றவெண் புரவி மீது தோன்றினான் றறணி நாதன். (சச)

புண்ணியத் தெய்த மேனிப் பூழ்யா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது சற்றுக் கண்டிடு கண்டி டென்று
பண்ணியல் குறிநா வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரித்து
மண்பிடை யழி னுனவ் வாசியை வாசி யாக. (சசு)

வேறு.

கூருந் தோடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசைகசைத் தூ
யாருங் காணச் சீருந் தொழினு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச் [ஊம்
சேரும் பாடு நேரும் வினங்குந் துறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ்
சாரும் மாக வானியு மற்றுஞ் சாற்றந் மார்த்தங்க டோன்றி, (சஅ)

வேறு.

விக்கிதம் வந்நி தம்முப கண்ட மேவரு முபசவந் சவமாந்
சிங்கிலா நடைவெம் புளைவுது வானி சிறுகினை மெய்நிறை கடுப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாராயோ டத்த புளகித மத்தமண் ஃ லம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோமூத் திரியெறு மொன்பதம் விளங்க. (சஅ)

வேறு.

மின்பரிவு கூரவெழில் வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங்கவரு தேவர்தொழ தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சித்திநனி யார்ப்ப
லின்பமுனு வெம்புரவி யேறினனு வத்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவர சுமுளு
யிரமுக சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிசும பதனித் தகவனு மனிபா
வருமறை யயமுய்த் தனன்வய முறவே. (சஅ)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தைநிகர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டு வெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன தனத்தன வெனத்தன்
வினைப்பட நெறிப்படி மிதித்தது நடித்தே.

(௧௦)

முந்திய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பந்தமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
சந்துறு சதங்கைகள் சலன்சல வெனத்தன்
சந்தர விசைப்படி நடித்தது நடித்தே.

(௧௧)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனத்தத் தனத்தத் தெனவே
புரையற் றுருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிநற் பசும்வைத் ததுவே.

(௧௨)

மெத்துந் தகவும் விதமும் படவே
தித்தொந் தொந்தொந் தித்த் யென்றென்
ரெத்துந் தாளத் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் னுள்வைத் ததுவே.

(௧௩)

வேறு.

பதித்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வரையிற் பாயா
வுதைத்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வரையிற் றுவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் கிரியின் முட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே.

(௧௪)

குறைவின்மண் டலம்வ னைப்பக் கொள்ளிகொள் வட்ட மன்றி
மறுவற விளங்கிற் றுங்கு வளைந்ததோர் குதினா யென்னத்
துறைநிறை வீதி காட்டத் தொடுகணச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் றுங்கு நீண்டதோர் குதினா யென்ன.

(௧௫)

இடம்வலம் பரிவத் திப்ப விரண்டியர் குதினா யென்னப்
படியிசை விளங்கிற் றத்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடமமால் குதினா யாவே நென்றியா நெனப்ப ணிந்தான்.

(௧௬)

மண்ணகத் தெவருங் காண வாத்த லு ரர்க்கா வந்து
நண்ணுதற் கரிய வீரர் நாற்பெருந் திசையு முட்டப்
'பண்ணுதற் தூண்டு நீதிப் பரித்துகட் கிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்வின் மண்ணு னதுகட றிடரா யிற்றே.

(௧௭)

ஏறலு மற்று முள்ள விருங்கண் நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் சூரக்கு மார்க்கம்
வீறுடை முயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு. (ருஅ)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேற்ற் கிந்தப்
பழமிசைக் கண்டே மில்லே தலைவர்யா ரென்னப் பல்பா
லடியிணை பரவி வந்த வருங்கண் நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா ணென்று விரல்கொடு காட்டி னாரால். (ருக)

ஆங்கவற் காண முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கந்
தேங்கமழ் முடியிற் றாமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு மனிதர் முற்று நின்றிலர் தொழுது வீழ்த்தார். (சு0)

மிக்கமந் திரிகா னித்த வெம்பரிச் செட்டி னத்தஞ்
சொக்கனே போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்றான் வந்த
சொக்கிணப் பாரீர் காலத் தாழ்த்ததா யினங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமந் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (சுக)

கொற்றவன் திருமு னின்று கூறுவான் குதியைச் செட்டி
யுற்றநின் னமைச்சன் றத்த வுயர்பெருங் கனக முற்றுங்
கற்கிக ளிடுவ தாக நம்முளோர் கைக்கொண் டாரகன்
வெற்றிகொண் மன்னு கொற்ற வெம்பரி நீதி கேண்மோ. (சு2.)

வேறு.

புரிதபா தரத்திமவான் புறத்தி னின்று போர்துபெருந் துறையிறங்கி
வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி, லுலாகத்தி
லண்டந் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மி லுயர்ந்தவெழு பிறப்
பினவா யுணர்சேர் மண்வாழ், சுரரசர் வணிகர்க்குத் திரர்நாற் சாதித் தோற்
றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம். (சுந.)

வேறு.

மருவுநாய் கழுதை கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
நரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மயூரங் தீரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்பு ஐழக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வாடோர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே. (சுச)

வேறு.

உத்தம விரலிற் றாயமுஞ் சுழியு மொளிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ்
சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுந் திறப்படு மனமுமில் வெட்டுஞ்
சுத்தமா வுடைய வித்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டரவுபோ னலத்தான்
மெத்திகேர் வளைத்து திரண்டுநின் றியர்த்து விளங்கிய கழுத்தன காணே. ()

வேறு.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதனை மலர்பூங் கிள்ளை
நல்லன மற்று மிக்க நவமணி நிறத்த வாகி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துநெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு றுத்த கன்னமும் பழுதி லாத.

(௬௬)

வேறு.

இறுகிக் குவித்து குழித்ததகர்க் குரம்போற் குரமு மிளநவ்வி
மறியிற் சன்னு மகன்றுதணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமும் குறுகா முகமும் வியனுதுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் செழிய காணாயே.

(௬௭)

வேறு.

மேலெழின் முசமுந் தூய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலகின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலதி தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றொடும் வெளுத்த
வாலிய மணஞ்சி ற்த வட்டமங் ளலங்கன் பாராய்.

(௬௮)

உயர்கன வட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை மௌவான் சேபா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மீசு கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே.

(௬௯)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கவைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சதா ளிரட்டை நாவோ ரண்டம் வேற் றண்டங் கொள்ளி
பஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி சன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றங் குற்ற மொன்றிலை விளம்புங் காலே.

(௭௦)

மன்னதி மனம்வி திர்த்தல் பிசுசுலகான் மடித்தல் வீழ்த
லின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்மே லேறப் பாய்தன்
முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நின்றறாண் முகஞ்சா டித்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் மற்றுத் திங்கிலை பேசற் றின்றே.

(௭௧)

கருதின்வண் கதிவெங் கால கந்துக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு நடிகள் வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம்.

(௭௨)

முருக்கும்வெம் பட்ட யானை முகத்தலாற் றுள்கள் வையா
சுருத்தினி ஓலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங்க டக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோன் பரிபு மஞ்ச
மாத்திறங் கால மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வானே.

(௭௩)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
முப்பலி தாயிர மோர்பழு தின்றிழு தற்றர மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைத்தன பின்னிலை யாயிர மற்றிலையு
மப்படி பெற்றவி லைப்பொனி லக்கம னைத்துமு ணர்ந்துகொளே. (எச)

வேறு.

ஆரிநுள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய னாளுஞ் சூழ்த றுரிதமார் பரியா லேகாண்
கூடும்வா ரிதிகொ ளாமற் குவலயங் கிடத்தல் செளவை
வாரிதி குழக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண். * (எரு)

திண்டிறன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
கொண்டெம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரா யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னாப் படக்கொ டாமற்
கொண்டுபோய் வினாவி லுய்யத் கொள்வதுங் குதிரா யேகாண். (எரு)

அரும்பெருஞ் செந்தி யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகைக ளில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலுஞ்
சரும்புகும் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய துரக மில்லா நீன்பெருஞ் சேனை மன்னே. (எரு)

பரியகை யானே திண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று மன்னும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலை. (எரு)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகைகள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம்
புரித்தினைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ளாட லாலே
யரும்புக ழாயி வற்றுக் கச்சவ மென்னு நாமர்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (எரு)

ஆதலா லறிஞர் முன்ன வறவுறப் பேசிக் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அரு)

அத்திறஞ் சொல்ல நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
முத்தம நன்மை தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை புக்கா
லெத்தைபு மறிதல் வேண்டா வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டுத்தான். (அரு)

* எரு, எச, எரு, எரு, எரு - இவ்வெண்ணிற்குரிய பாடல்கள் சில டெட்
டுப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

எத்திமா வறிஞர் முன்னு வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்துநம் மிடத்துண் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றி வற்றோர் பரிக்குநேர் விலைபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரை யென்று மன்னவன் வாங்கிக் கொண்டான். (அ2)

அய்யமில் லாமன் முன்னின் றாவணி மூல நன்னுட்
யெய்யபே ருலகுக் கெல்லாந் துளங்குரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய மெய்யன் மெய்யடி யாணை வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அ௩)

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோ
னன (அ) யில்லாப் பொல்லா நரகனைச் செய்வோன்
மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம் வாவி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரை யாகச் செய்புதோன் றாமல் விட்டான். (அ௪)

வந்துநக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பந்தியுட் கட்பு மென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
முத்து வடைப்பப் போற்றி யவரவர் முதுபே ரன்பிற்
நந்தமில் வகையிற் சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அ௫)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமைகூர்ந் திராவத் தற்கு
நன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவ மென்று நல்கக்
கொன்னுறு கரஞ்சேர் செண்டி லேற்றுமுற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
தன்னடி யாரோ வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டான். (அ௬)

பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் னெய்தி
நீடுமா நேடுஞ் சொக்க னீன்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
சேடன்மா நிலத்தா ரன்றிச் சேனா ளரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் றூசு சொக்கன் றூசென வழங்கிற் றண்டான். (அ௭)

ஆங்குது செண்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்ணி
தீங்ககல் வாத டூரர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக வேந்த னொக்குமென் றெவர்க்குந் தூசு
துங்குகில் லாம னல்க வாங்கிமுன் குடி னாரால். (அ௮)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடுதான் முளரி சூழிப்
மின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்துப் பாட...
நின்னுடை நினைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
என்முனி யமலி டென்று நாயக னருளிச் செய்தான். (அ௯)

* ற்றிரு மேனிக் கீடு நலையு விட்டுக் கையிற் *
பொற்றகை வானம் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு காண்க

சுற்றடி வழிம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குத் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ ன்ருவம் போற்றி.

(கூடு)

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பரீப்பரி யுகைக்கு மிகக்
செவ்வமார் சிறப்பி னுசை யுடையனா மீசன் நென்ன
னெல்லையி னீர்த் தூசு சூழினா னும்பர் காண்
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே.

(கூடு)

கண்டவ ரமைச்ச னுரைக் கடவுளை வியந்து செங்கை
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக கண்க
னுண்ணி சிந்த விந்த தவலருங் குதிரை யீடு
கண்டன மென்றா னந்தக் கடலிடைத் தினைத்தா ரன்றே.

(கூடு)

வாழ்ந்தபெற் பட்ட முன்னா வரிசைகள் வாழ வரர்க்
கீத்துநல் விடையிற் போக்கி யெழுத்துதன் னுழைந்கண் வெங்
னூர்த்தபல் லியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்த்தாவ்
முழந்துசெவ் வந்தி மாலை தபனினா சாத்தக் கண்டு.

(கூடு)

குணந்தரு கணங்க ளோடு குறுகைகெ செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமுன் போன பத்த்கள் பத்தன் னும
பிணைந்தபல் செய்தி பெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லிணைந்துபே ரங்க யற்க னுமைமயிற் கருளிச் செய்தான்.

(கூடு)

சயத்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரை யீடு
வியந்துகற் பவர் பரிந்து கேட்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநல் குரவு நங்க மூத்தவ னீங்க நீங்கா
சயத்தரு மினைய மங்கை கண்ணுதற் கைய மின்றே.

(கூடு)

வேறு.

அரிய நாயக னுர்வினையாடிய

புரவி யீடு புகன்றின மன்னவர்

பரவு மன்னவன் பந்தியிற் சுட்டிய

பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால்.

(கூடு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூகூடு.

உக. — குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

இருமைதரு மதுரைநகர் கின்ற மாய வினப்புரவி முடிமுகம்பார்த் தெ
ன்னே நென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்தங் காணும் வெங்கயிற்
முற் கட்டுண்டே மேலு கிற்பிற், குருகுபடப் புண்படுவே முணவு மிலை
கொள்ளிடுவர் புல்லிடுவர் பாவம் பாய, நரருமினித் தொத்துவர்நாம் விடியு
முன்னர் நம்முருவங் கொடுகடுவக் கடவோ மென்றே.

(கூடு)

பி-ற்றிலுறு சயிறெயிற்றூற் கங்குற் போதே மென்றறுத்து மதியாது
 ிரிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்க
 ணமு துழைத் து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன்றுக்கொன் றுறுமிச் சன்
 ளிட்ட டிரு ம்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன்னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப்
 பச் சுழல வோடிப் போகாம லுளையிடப் புருந்த வன்றே. (௨)

வேறு.

மண்டு மமரர்கள் கண்டு நகையுற மாறன் வருவுற னீளவே
 தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட நண்டை நினைவன துன்றியே
 பண்டை நெறியினின் மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங்கணுங்
 கண்ட வவரவ ரஞ்ச வுறுமுவ கள்ள முறுமன முள்ளவே. (௩)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று
 முற்றிய பயத்தோ டென்னாய் டூடியுமி தெனக்க லங்கிக்
 கொற்கவன் திருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம்
 பற்றல ரேறே நந்தம் பந்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (௪)

இன்னவென் றறித்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
 ளன்னரி போற்சி றுத்து நம்முளோர்க் காணு முன்ன
 முன்னெழ வருவிக் கையி லகப்படா தோடி முற்றுச்
 சன்னமார் தொண்டை யரலே தரணியை நிறைக்கக் கண்டேம். (௫)

பழு திடுநன் டியின்றோ மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
 யெழு தர ம் டித் திட்டே மிசுவிய புல்லு மிட்டேங்
 கழுவிப பயறுங் கொள்ளுங் கடலையுந் துவறா யோடு
 முடிவதூஞ் சிறகந் விட்டே மொக்கணி முட்டச் கட்டி. (௬)

உருவவை மற்ற வற்று ளொன்றயி லாது பண்டை
 வெற்றிகொள் புரவி துள்ளு மறிக்குழு வேழக் கன்று
 குற்றமி ளல்லி யாடு குக்குடஞ் சூக ரங்கன்
 மற்றபிங் குள்ள வற்றின் மணிக்குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (௭)

ஐயெறி வினைத்த வென்ன வேங்குநீ யெயி்த்து வீழா
 றின்னற விடக்கு மேயோ வினைவதற் கேது வேதோ
 னன்னெறிப் பொருட்கு் தங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே டுண்டோ
 செந்தெறி போ க்குக் குற்றஞ் செய்தன ளுளவோ வின்றே. (௮)

குருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
 தருமனோ குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
 வாரழக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோடிற் றுண்டோ
 பரவிது வசமோ வேசோ வறிநிலே னெனவ யார்தான். (௯)

வினாகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்று
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செஃபநீ யெய்த்ந்தியாரு
மிருகில நோக்கி நின்ற ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி. (க௦)

சுகவொடு நாளுஞ் செய்யுஞ் சுடங்குகண் முடித்து ளத்து
ணகையொடும் வாத ஹர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் றேய்ந்த புண்டரீ கம்போன் மிக்க
முகநனி புலரு மன்னன் முன்பணிந் தென்கொ லென்றார். (க௧)

மாடுறக் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேனீ
நாடிலிங் குளையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்றோ
கூடிய பரிநன் றாகக் கொண்டுவந் தனையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்றோ தீங்குவே றுண்டோ வென்ன. (க௨)

பனையிலா வேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
புகழயான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
வகையகை நெருநற் போதே வரையறுத் தறிஞர் முன்னு
வகமகிழ் வொடுகைக் கொண்ட தாரறி யார்கூ றென்றார். (க௩)

ஆணைந்து நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருநற் கண்ணீ
கொணர்ந்தமா நரிந் னாகிக் கொடுங்குமல் காட்டி யுருட்
விணம்பட யாவுங் கொன்று திரிநின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுண ருத்தியோ வின்றே. (க௪)

மேலுயர் குருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டிற் தாய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டிந் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டிந் சித்தையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுழர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா லுண்டோ வேறு. (க௫)

வெந்திறற் சிவையை யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
மந்துரை தன்னுட் கட்டப் பண்ணினை மறிம யக்கி
யிதிஹ ரூலஞ் செய்வ தெம்முட னேயோ சாதி
யந்தண னாற யான்மற் றறைவநிங் கென்னை நின்னை. (க௬)

வேந்தர்பொன் னழித்தோர் நல்லோர் வீடுமார்க் கஞ்சா திப்போர்
வாய்த்தமா வுகைத் த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே
சேர்த்தசாத் தவரோ சொல்லாய் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்ந்ததின் மேனி முற்றந் தண்டிக்க வடுக்குங் காணே. (க௭)

ஆரண மோதிற் றிந்த வகைவுசெய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோரைத்

தீவற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்துச்
சாரரும் பொருள னைத்தந் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (௧௮)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டுள் ளருகிமெய்ந் நலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்திடா விடினெ மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்தார். (௧௯)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருந் துரக மெல்லாங்
குறும்பெரு நரிக ளாகி நெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
பிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைகி யென்றார். (௨௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகடு.

௩௦. — மண்சுமீந்த திருவிளையாடல்.

பொறையகத் துடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடுபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்க ரத்தான். (௧)

வேறு.

பொதியில் வரைசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மன்னுஞ் செய்த தவத்தானுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டு செய்து பிட்டளர்க்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முகினு யகனை நினைப்பிட்டான். (௨)

பணிந்த வருணன் றினேநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநல்ல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றுழாது கங்குந் கண்ணே கரைகடப்ப
மணஞ்சேர் பொருள்கொண் டொருநதியை வருவிப் பாயென் றறிவித்தான். (3)

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மழைவிடக்கண்
டாகங் கலங்கி வேகவதி யநங்கால் கட்ட நிலலாது
பூகந் தெங்கு பறித்தேறிந் து பொருமீன் மறியப் பரந்தழங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (௪)

மன்ற நிகழ்தென் கரைகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
துன்று மிரவிந் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் ளாருநகி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பரந்த தின்றே முடிவென் றழிந்தெழுந்தான். (5)

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்தின் றருள்சேர் முனியை வளைத்ததன
லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது
மாண்ட களையை வினாவினிற்போய் மனைக டொறுங்கோ லறையிட்டு
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக விட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல். (௬)

செருவார் கணக்க ருடன்கூடிச் செல்வோன் றண்டஞ் செய்தாரி
னனாசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வழித்தெற்றித்
தினாசேர் களையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமற் தவர்பெரிய
வனாயே யெனத்தங் கோலறைகண் மகிழ்ந்து சுமத்தப் புகுந்தனரால். (௭)

முதுபேர் நகரிற் றென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
ரிசுமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ராளின்றி
விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு சண்ட மாற்றாமற்
பதிவா யுழன்று திரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்துள்ளான். (௮)

காதுப் பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்குண்டோன்
வாறைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மீகிழ்த்து மணம் துருக்கொள்வான்
சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாக்கிப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுணர் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. (௯)

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் டோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் பதினா றுண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (௧௦)

வருந்து மவடன் பாத்கிட்டி வாரா யம்மே விழுந்தெழுந்து
பரந்து திரிசின் றனையிந்தப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
திருந்து கொற்றான் கிடையாது வேண்டு மாயிற் செப்பெவரும்
வீரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை வேண்டியென. (௧௧)

வேறு.

நல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகனோ
தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலென்
மெல்லியமெய்த் கோவ வடிப்பரிகல் வேந்தரான்
வல்லையினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றான். (௧௨)

வேலை யுலகில் விறகு சுமப்பதல்லாற்
சாறுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னோலமு மண்சுமக்க வல்லே னினையாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (௧௩)

அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை மையரே
கந்தித்து வெய்தாய் நறுவிதாய்க் கண்ணுக்குச்

சிந்தைக் குவந்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டுண்டு
முந்தத் தருகுவல்யா னென்றான் முதுநாயான். (௧௪)

சிட்டனருட் சொக்கன் நிருவுளத்துக் கொத்தவணீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வரைந்தம்மை
யிட்ட மதுகே ளெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டுதிரு மாமென்றான் வேள்வி யவியுவந்தான். (௧௫)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லார் கோலறை தாழா தோங்க
விக்கணத் தின்க னூற்றங் களையடைத் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி முட்டச் சுமத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனன் விருப்பங் கூர்ந்து. (௧௬)

சின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றது போலொன் றில்லை சிவன்றி குவனென் றாழி
மன்றலம் பொழில்குழ் வையைக் களாமருங் கடைந்து மாறா
வொன்றிய நகையி னோடு முலாவினா னகில நாதன். (௧௭)

இனியன பெற்றா னல்லோ ரெவர்க்குமிட் டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினேபடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (௧௮)

வளந்தரு பிட்ட னைத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்தித்
தளர்த்திடே லம்மை சூலத் தளர்த்தியான் பசியால் வந்தே
னளந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழிந் தவற்று ளெல்லார்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனா ரானை யென்றான். (௧௯)

சுத்தமா வுதினா வேண்டிச் சுமத்திடான் சுமந்தே னென்ன
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் டிவகைகூர்ந் தரசே யின்னுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருகுவல் செல்லு மென்று
வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனன் வெம்மை கூர. (௨௦)

புகழ்த்தது வாங்கி யொல்லை போந்திரும் புனலி யாற்றின்
றருங்கனா யடைந்து முன்போற் றானயின் றெவர்க்கு நல்கி
யுகத்தொற் றுளர் நாப்பண் வளம்பல வுரைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வுடைப்பன்மண் சுமவா னாகி. (௨௧)

ஓங்குகோ லறைய ளந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டங்கதச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வாங்கரும் விரைவி னோடும் வந்துபோர் சொக்க னல்லா
ரீங்களை யொப்பா ில்ல யென்னென்றன் றெரியு மென்றான். (௨௨.)

மற்றுள பெருங்கொற் றுளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குச்
தெற்றிய விவளை யோமுன் றெரிப்பதின் றெனவி லக்கக்
கொற்றுள விவரி வீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லை
முற்றுமிங் கியானே நின்று சுமந்தன னெனமொ ழிந்தான். (௨௩)

செம்மையின் வேலை யொன்றுஞ் செய்தில னேனுஞ் சொல்லு
மம்மர்தீர் வார்த்தை யாலே யாரையு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோளு னாகக்கத் தகுமிவ னென்ன நாடித்
தம்முளே வெறுவி முன்னர்த் தெரித்தனம் தமிழ்ச் சக ணக்கர். (௨௪)

கொடியதிண் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றுளர் நாப்பண்
முடியனை கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைச் கொட்ட னைத்துத் தாண்மிசைத் தாளே நிட்டுக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (௨௫)

வளர்கலா பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
கிளரமண் சுமவா னாகக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலை யாளர் சாற்றுவார் மற்றிங் புரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா ளிட்டவா ளெனவு னைத்தார். (௨௬)

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவனி நின்னை யாருங்
துறைச்சுமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ற ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லை
சுறுத்ததி காரிக் குன்னைக் காட்டுவம் போது கென்றார். (௨௭)

நல்லகா ரியம் தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிசுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லதி காரி கண்டு மனத்ததி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னியார் விளம்பிடு விளங்க வென்றான். (௨௮)

தந்தைதாய் நட்போ ருற்றோர் சகோதரர் பொருளொன் றில்லை
யிந்தமா நகரி வியானோர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ற
ஞய்ந்திட வெவர்க்கு நாளு முதவுவ லென்னைக் கொண்டு
பந்ததி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்றான். (௨௯)

புத்தியு ளொழியாச் சிற்றம் பொருந்தி காரி கல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்த்தனை பகுத்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமர் திட்டா யில்லை
புத்தரஞ் சொல்லா நின்றாய் கண்டில முனைப்போ லெங்கும். (௩௦)

சுதமுறை யடித்தற் குன்னைத் தகுந்தகா நல்ல வுன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்ட நிலை

சுஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

யதர்பட வினாவொ மும்போ யடையடி படாதென் நேவப்
புதியவ னடையா னாகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல்.

(௩௧)

வேறு.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
சுவ்வை விளைத்து வருங்காற் கரையழிந்து
தவ்வுபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக.

(௩௨)

சாய்ந்து வினாவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றாளை யெற்றுபுன
லூர்ந்தகரை யெங்கு முயர வுயராமற்
சூழ்ந்ததிது யார்கோ லறைவினாவிற் சாற்றுகென.

(௩௩)

மன்ற நிகழ்பிட்டு வாணிச்சி கோலறையீ
நின்றிங் சுவளிட்ட கொற்றா ளிகனுழப்
வன்றிறலீர் யாங்கள் சுமப்பமதி யாதுகிடந்
தின்று விளையாடு கின்றான்போ யென்றார்கள்.

(௩௪)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெகுண்டாங் கவர்கண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீரத்து மண்சுமவா
திந்த விளையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சுடப்பல் காரணமொன் றில்லென்றான்.

(௩௫)

இன்று வினாவி லெழுந்து சுமவாயேற்
பொன்ற வழிப்பென வஞ்சினன் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிழுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான்.

(௩௬)

வேறு.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்சிவக்கு
மெய்யன் முற்றுந், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்டத் தளருநடை
யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை செய்வோர்க ளந்தோ விந்
தச் செற்றாயக் கொற்றாளின் கையிற் சற்று, நன்மையிலை யுடைப்படையா
னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற் கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாடி.

(௩௭)

வேறு.

மண்ணிட வழிப்பக் கங்கைக் கரையுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் கரையிடா முறுவ லோடு
மெண்ணையே னடிக்கின் றீரொன் றியைந்தகொற் றாளர் நாப்பண்
டன்னுரு வொளித்தான் புக்குத் தன்னைத்தான் பிடித்த டித்தான்.

(௩௮)

புதிமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
படிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை யாற்றிற்
புடிபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளுக் குண்டோ.* (௩௬)

இறைபவ னெளிப்ப ின்ற விறைமுறை செய்வோ ரோடிக்
சுறுவியெங் கொளித்தா னென்று நேடிமுன் காணு ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விர்பவ ளிடத்தி னைப்பிற்
குறுகியாங் கவளைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி னூர்கள். (௪௦)

ஆங்கவா கோலா முன்ன ரருளிஞ லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் றொழுது தெய்வ
பாங்குடை யுருவத் தோடும் பரிவ லோடச் சேசு
தேங்கிய முறைசெய் வோரு திடைத்ததி சயித்தா நின்றார். (௪௨)

வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னை யரசன்முது கோவல்ல மயி
ராட்டி, முடிக்குரிய விர் திரளுன் முகன்மா லாதி முப்பித்து முக்கோடி வே
தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவறிற் பாலர் பார்ப்பார் பெணமரின டுட் டோ ரி
னிற்ப வற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி லுர்ப வற்றி னெழுதுங் கிடைப்
புடைப்பு நுகறித் தன்றே. (௪௨)

பொரு ததலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் ஈட்டோர் பூ, யுர்பார்
சென்றிவ றென்று சென்று, வணர்தொருவன் மேலடியிங் கியாவர் மாட்டு
மன்னியதென் னெனமாறான் மாற னென்றங், சுருமபெயர்பெற் றோனா
தன் முதுகு ஈட்டி யருட்சொக்க னறிகுவனென்றி ட்ப்ப வாங்கண், மரு
வெழுத் ததுவ்சுமபி லெவருங் கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத பரர் காசு. (1)

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் யாண்டி வாழி பாண்டியமன் னொருமரு வா
யூரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முத்தா னாரமு னோர்க்குள் பொரு ளுறுத்
தின் வத்ததனல் வாங்கு யிட்டேம், வேணாவன பரியுரிட்டேப் விடுவித் தற்
குன் வேலையின்மண் சுமத்தடியும் பிட்டு முண்டே, மீனவிவிடு விடுகிளங்கே
நன்மை சால விவனைத்தன் வழிநிதித் திரங்க லென்றே. (௪௪)

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனை கொக்க
மன்னன், சிந்தைய மெய்தியுறு புளகத் தோடு தேவாபிரான் பரிபுதுனாத்
தெருவி லேறுங், கொந்தகண்வாக் கிதுபரிமார் ரறுங் யென்று கொஞ்சினை
யின் விடுத்தருகு வரவ னைத்து, வந்தனைசெய் தினியபல ஷபசா ரத்தால்
வணங்கினே றிருவாத பரர் காளில். (௪௫)

சார்ந்தவென தறியாமை யாலே மிகு தாழவுகஞ்சப் தேவைநிறைப்
பொறுத்துச் சாலச், சோந்தருகிங் கொடுத்தனியி ருப் றீர் போலீர் திருவுருத்தி.

* இச்செய்யுள் பெரிய உழைப்பு.

ஸடைத்தபடி செய்யுந் தூய, வேந்தர்புக முருட்சொக்கர் நுமமேல் வைத்த
மெய்யன்பு வையசத்துக் கண்டே மில்லை, யேந்துதிரு வாதவர் நாயனீசோ
யெனத்துதிப்ப யாரும்வியத் திறைஞ்சி னார்கள். (சக)

செந்நெறிகேர் விசும்பிடையிற் றேளுந்துஞ் சொல்லைத் திருவாக்கே யெ
னத்தெளிந்தாய் தேவே நுண்டோ, நின்னையடைந் ததுகொண்டிப் பேழை
பெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத் துவக்க றுத்தே, நென்வழியிற் போருவலின்
றைய நீக்கி யிணையில்லா வெந்தையையுண டென்று ணர்ந்த, வுன்னருமிப்
பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கியிடுந் தீங்கின்றி யுண்மை யென்றே. (அ)

வேறு.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுந்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுலகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பிளசென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலை வாழ்த்தி. (சஅ)

வாழ்த்தருந் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ் னாப்பார்த்
தேய்த்தார நியந்தா னுவ திவநிங் கினிநீன் வாரி
குழ்தமா நிலத்துத் தூய குத்திர ரொழிந்து நீதி
வேந், ர்மாட் டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (சக)

தொன்னெறி வாத புரர் சொக்கனா லயத்துப் புக்கின்
நென்னையா னுதற்கு நாதா வினப்பரி யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருத்த மண்கமர் ஈனையே யத்தோ
வன்னபா மேனி கோவ வடியமுன் டனைமப யென்ன. (ரு)

உத்தர கோச மங்கை கழுக்குன்றங் குளவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையா பலத்து வாவுவன்
றத்தன்வா னத்து னாப்பப் போந்து சமீபிகள் பாடிப்
புத்தன்வா னையும்வென் றியாரும் போற்றப்பொற் பதம டைந்தா. (ருக)

தொல்லைமா மன்ன னென்னை சுத்தனா விருப்ப வேடன்
பல்லாறு மிறைச்சி நஞ்சும பாலக ளினைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டயிலக் கண்டே கல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மேலலிபல் பாக னல்லால் யாள்ள ரெனவி யத்தான். (ருஉ)

போருவ னங் கோயின் முற்றும் பொன்னினன் மேய்ந்தி யாரும்
பாவவெண் குடைக ளாசி பசுஞ்சா மனாது சேரா
னரிவையர் முத்தா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தனாயிற் ற யாவில சாலத் தருமான் நெறியி னுண்டான். (ருங)

வேளாண் முறையும பட்ட வெய்துந லடியும் வேய்த
பொருத்த கடை பண்ணுதல் பண்ணுதல்

நாமக ஞாயிற்று றக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார்.

(௧௪)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருதபே ருலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் பிட்டுண் டடியுண்டு மன்சு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே.

(௧௫)

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சுந்த முனிவர் வாணோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
முத்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல சுத்தி னோடு
மித்திரன் முடிமேற் றுள்வைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே.

(௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எவக.

நக. — விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

சீர்விளங்கு முன்னொருகாற் பாண்டி நாட்டுச் சிறந்தபெருங் கிராமத்
தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புகழுங் குலமொழுக்கம் விழுப்ப மிக்
கோன் பணிமதுரைச் சொக்கர்கே பத்து பூண்டோன், பேரியலான் மகவி
ன்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேத்தாழ் வடிவாற் சொக்கை, நேர
வரு முய்பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொடுப்பமென நிச்ச யித்தான்.()

இத்தகவி னிருந்தோனென் டொடிக்கு நல்யான் டெட்டுகிறை தரு
காலே யோதி மிக்க, புத்தியினோர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிழைப் பிச்சை
கொள்வா னனுநக் கண்டு, வித்தையினால் வடிவான்மற் றென்றுங் காணுன்
வினாவொடுகன் னியையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவஞ் சுந்
றத் தாரூந் துயருழந்து நனிவெகுண்டு சோகங் கூர்ந்தே. ●(உ)

குன்றமன்ன தாதையையிப் பிரம சாரி குடிமுதல்கே ளாதினிய வேதங்
கொண்டே, நன்றிபுனை கன்னினை யுதகஞ் செய்தாய் னன்றியா யென்றி
சுழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரகுத் திரங்கேட் பாமிங் கும்பர்
பிரா னருளினு லொத்த வாயி, னின்றிதுகாண் பேமென்று கேட்பச் சொ
ன்னு னிகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியாவந் தோன்ற. (ங.)

இன்பமுறு பாகவத னியாவஞ் சொல்லி யிகுறியே நென்னனுமே யே
ங்கி நின்றோ, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா னுலு மவனிமீ தொருகுந்
றம் யாவர் மாட்டு, தன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத குத்திரங்கோத் திர
ங்கல்வி யொழுக்க மற்று, நன்புதரப் பெற்றேமென் றுறி யாளு நலத்திபுமா
தாயையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி. (ச.)

தந்திரநான் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதகநெறி தப் பா வாறு, முந்தவளித் தினியபல நல்கி நல்ல மொழிமொழிந்து வழிவிடுப்ப வணங்கி னோடுஞ், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையேன் மாம னீந்த செல்வமொ டிந் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு தந்தைமுத னல்லுற் றூர்கள் பரி வுகன்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்பின் வாழ்த்தி. (௫)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பிள்ளை யணிபொலிய மணஞ்செய்து மாதி னோடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலாபுகழக் கண்டிருந் தும் பாவி மாதா, வீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென்னக் கேட்டா ளெரிதரு வெப் பத்தினோடு தலைபை மோதித், தாங்கலருந் துயருழந்தா னெழுது யிர் த்தாள் சாற்றுமா நென்னென்ற டணியா ளாகி. (௬)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பவித்தினா பான் மனம்வை யாம, விளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு, மீசனுக்கே மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவுிறந்த பாகவதர் புசித்தல் கண்டாண் டாழ் துயருந் நின்னமுது படைத்து நந்தர், தளர்வகல துதனீறு விளங்க விங் கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பாள் சாற்றாள். (௭)

முன்னைய வ ணல்வினையான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வுழைநின்றும் பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வோர்கா னுற்றவர்கட் குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், நென்னினையா னுடைமதுரைச் சொக்க நாதன் நிருநீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாததி, மின்னணிநான் மணிமார்பில் விளங்க மூத்த வீருத்தர்தன் ருருக்கொண்டான் விரும்பி மாதை. (௮)

வேறு.

முன்வளை தறுவன தறுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
மென்மர லனநரை முடியும் வீழ்த்தெரு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந் திக்கமும். (௯)

கையுறு குடையொடு தண்டுங் காதினிற்
செய்யருண் டலமும்வீ முடையுஞ் செவ்வீசேர்
துய்யபுன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்ந்தனன். (௧௦)

வேறு.

உழையிடை யமுது படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர் வணங்கித் தொழுதுபே ருலகிற் றனிவிளை யாடுஞ் சொக்கனோ வறிகிலே னடியே னெழினுத னீறு காணுமுன் போன திடரென்ன புண்ணியஞ் செய்தே னழகுடன் திகழந் தலைவரே யமுதென் றகத்தினு ளெழுந் தரு னாதற்கே. (1)

நாதனே சுடியள் கொடியளென் மாமி நன்குள வுதைத்த வடைத்திப், போதிலோ ரகத்துப் போயின னமுது படிபுதம் பிழைபென் செய்கே

ஹதுமே லமுது செய்யுமா நென்ன வுத்தமன் சித்திர வணங்கே
சாதிசேர் கதவர் திறக்குநீ செலுங்காந் றுணிந்தினி யகம்புகுந் தெடுத்தே.)

ரிவொடு பருப்பு மன்னமு மீரகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரிதென்
ருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி யறைக்கடி வாயிலிற் செலுங்கா
றரனுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டதி சயித்து
வினாவிலுட் புகுந்து சிறந்தன வெடுத்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யழகில்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கடைவின்மென் போனகம் படை
யிருத்தின னுதர பூரண மாசு வுண்டெழில் வினாமணக் கோலப் [ப்ப
பெருந்தகவிலங்க வெண்ணிரண் டாட்டைப் பின்னையாய் விளங்கினன் கண்ட
குருத்தடங் கண்ணி யதிசயித் தஞ்சி நின்றனள் காமனும் வருத்த. (௧௪)

வேறு.

வாசிகை முடிபி றங்க மார்புதாழ் மாலை மின்னத்
துசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குதண் கலைவ சாத்தித்
தேகடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினெ றிப்ப
வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கின னங்க னுண. (௧௫)

இந்நெறி நிகழுங் காலை யேந்திழை தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் மாற்ற பின்றி யங்கையை நெரித்து நின்றான்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (௧௬)

வேறு.

துன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த தொட்டிலுட் பட்டனை நிரம்பப்
பொன்னா ஞாண நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்சனத் துலங்க
மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெருவிர லமுதுண்.
டன்னையில் புதல்வன் முன்வினையாடி யமுதனன் பவளவாய் நெரித்து. (௧௭)

அவ்வயின் வந்த தீவினை மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே
வெவ்வுரை போடு முள்ளமுன் மண்டி வெகுண்டமுன் னிவ்வனைக் கிடந்த
செவ்விய பால னுரென வினவத் தேவியுந் தெருமர லுற்றுக்
கொவ்வையங் கனிவாய் திறத்துரை செய்வாள் கூடனா யகன்றிரு வருளால்.

வேறு.

தீதிலா வடிவி னோங்குந் திருவினா னென்றோர் மிக்க
மாதவ முடையா ளிரீதத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ னோடும் போயினா னோக்கிக் கொள்ளென்
றாதர மாமி கேளென் றடைவினி னொடுங்கிச் சொன்னாள். (௧௮)

தரும்பிறர் பாலன் நன்னைத் தையலாய் ந்யோ காப்பா
யிருத்தவா றழகி தைய கோவென விடித்து வீழ்த்துப்

பரந்தவொன் டொட்டி லோடும் பாலனைப் புறத்துப் போக்கி
வருந்திடக் கதவ டைத்தான் மருமக டனையுந் தள்ளி. (௨௦)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கரந்து பண்டைத்
தென்னுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினான் விசம்பிற் காண. (௨௧)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் காணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படிமிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினா நெடுமா லேத்தக்
கடிசுமழ் சடையி னானுங் காவல்சேர் மதுரை புக்கான். (௨௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகாட.

௩.௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பசையற வாழு நாளில். (௧)

குன்றவி லீச னுடுங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றல் தொழிந்த கல்வி யாவையு முற்றக் கற்று
வென்றிகொ ணும மென்னெண் கலைவல்லா னெனவி ளம்பி
யொன்றிப புகழை யெங்கும் பரப்பினா னுலகத் தோங்க. (௨)

அன்புறு வளவன் மிக்க சீர்த்திகேட் டாடன் முன்ன
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருலகி லென்னெண் கலைவல்லா னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னாடி. (௩)

எந்தைநெண் முற்றுங் கற்றார் நீயலா லுண்டோ வென்று
முத்துறப் புரழ்த்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வந்தநல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தனை யினைய கல்விக்க கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (௪)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டசன்வ ணங்கி மீனவர் குலவி ளாக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளென்னெண் கலைவல்லா னென்று நாம
சினக்கல வனைத்தும் வல்ல நேரியற் காரு மன்றே. (௫)

வளம்படு கூத்தம் வல்லன் மற்றதோ வுறியாய் நீயென்
றுளம்பட வஞ்சா னாகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாடின்
தளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
மளந்தறி வாரு முண்டிங் கறித்துடா தாரு முண்டே.

(௧௩)

இன்னியல் வாண வென்ன யாசக னெக்கு மென்று
பின்னரு முரைப்ப வுட்கிப் பேசரும் விளிவிற் கூடி
மன்னவன் காட்டா னாகி வாழ்த்தியா சகனை வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொலிவு கூர.

(௧௪)

மந்திரி கட்டுச் சொல்லி வழங்கிய விருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க டட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவாழ் தாண்மே னின்று
நிந்தையால் வருத்தி முற்றக் கற்றனன் சிறிது நாளில்.

(௧௫)

நானில முய்ய முன்ன நாயக னுடுங் கூத்தை
மானிட ராட வாகா தென்றநாம் வுருந்தக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர முற்று நெஞ்சக் மெலிவா னுளும்.

(௧௬)

அன்றியு மொருநா னன்றி யடுத்தநாள் வளைத்தெ டுத்து
நின்றலு நோவக் கண்டே - நினைப்பினோர் கணத்துப் போது
பின்றுகின் றிடவொண் னுஞ் சா யிருத்தங் கென்றாங் கெட்டே - ன்
மன்றுற நின்ற னந்தோ மாறிகின் றாடா தென்றான்.

(௧௭)

தருகன முதுபே ரண்ட சராசர மனைத்துத் தாங்குந்
பெரியவ னாத லாலே பேசருந் தாள்வ ருத்தங்
கருதினங் குண்டா காசா யிருக்கறு நிரூக்குங் காணிக
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமனத் தெளிவன் றேறான்.

(௧௮)

இப்படி வருந்தல் கண்டே ய்ரங்குமீ சாண லோனத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்படோன் லென்ன முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுக் கல் வலத்தாள் முருந்தி
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினா னந்த வீசி.

(௧௯)

வேறு.

பேறுசால் பதஞ்சலி முனியும பேரருள
வீறுசால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டுகூல
னுறுபாய் தாமுன மாடுங் கூத்தரு
மாதனாழ் துயர்கெட மாறி யாடினா.

(௨௦)

எந்தரும் வலப்பட மிடமவ ரப்பனை
சாற்குந் மிடக் கரம வலப்பட மிடம

வாதுறு கூத்தினை யாடி முரசுறு

கோதைசூழ் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினான், (௧௪)

எழிறரு மன்னவ னெழிவி லேதமும்

பொழின்மிசை யாடுவோர் வலியும் போக்கிட

வழகுடன் மாறின் றுடுங் கூத்தினைத்

தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினான். (௧௫)

வேறு.

நத்தமார் நடுநள் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்

பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா

ருத்தம வருங்கூத் தாட வும்பர்கோ னயன்மா லாதி

யித்திற மியார்வல் லாரென் றதிகயித் திறைஞ்சி னூரால். (௧௬)

சொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுணாசெயத் தொழுதுட் கண்ட

வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து

பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினான் றொழுது வீழ்த்தா

னண்டரா யகனே டுயந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (௧௭)

வேறு.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்

துணாசெய லுலகத் தெங்கணுங் காண வுளத்து புதுமையோ வல்ல

வருமையா விடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை

கருதின் றடியே னினியுனை வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால். (௧௮)

படியக மிசையிற் பரிவுள நினக்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளங்க

வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமில் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த

முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர்நிரு வாக்குக்

கடிகொள்வான்மிசையிற் றோன்றிடக்கண்டுதுதித்தனன் களித்தகண்டுளிப்ப.

வேறு.

மன்னிய பெரிய சிறுநம் பலத்தினை வரிசை கூடப்

பொன்னினான் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி றந்த

மின்னொளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேரத் திலங்க வெங்கும்

பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூட. (௨௦)

மதியினை நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு மாணிக் கத்தாட்

கதிர்விடு கொற்றக் சுற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் சேர்ந்து

நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுநீண் முடியும் பூணும்

புதியவா சிகையு மற்றுப் புவியும்வேண் டெவ்வொ டுத்தான். (௨௧)

வேறு.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கடலிடை முழங்கித்

தன்னுடை யிடத்துப் போந்தடி யவர்க டம்பெருந் துயரநிந் திரங்கும்

பன்னியற் பெருமான் நன்வயின் வைத்த பரிவினைக் கண்டுகண் டிவந்து
மின்னொளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து மேனிநி வியப்பவீற் றிழைக்கான். (௧)

வேறு.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி யாழிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றுற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழத்தி னுஞ்ச சுவனினுஞ் செழியர் கோவை. (௨)

இத்திருக் கோலர் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றப்
புத்தியும் பொருவி லாத பத்தியும் புழுமு ண்டாய்ச்
சத்திய ஞால முற்றுந் தனிர்குடை கிழலி னுண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல மம்மர் தீர்த்தே. (௩)

கோடிய வேன மாக்கி குவலய மிடந்து முன்னர்
தேடிய நெடுமால் காணச் சொழுகூடர் மேனிச் சொக்க
வாடிய மாறன் நேற மதுனாமா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாநங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே. (௪)

ஆத்திருவிருத்தம் - அகஅ.

௩௩.—பழியஞ்சின திருவினையாடல்.

மாசிலா மதுரையிலோர் மறைமயோன் முன்னுள் வனிதைவொடு முலைப்
பாலுன் பால னோடு, நேசமுடன் மாமணி...த் தனையப் போங்கு னெழி
டையா தவன்வெய்ய கதிரா னொத்து, பேசரிய வருத்தண்ணீர்த் தாங்கத் தாங்
கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழன் மேவி, யாசின்மட மாநினைத்துக் கிட
ப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் நண்ணிர்கொண் டனைவா னெண்ணி. (௧)

வினாவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டையின்மேல்
வந்துவிழுங் கிளியை யெய்து, பரியவிலைக் கொம்பின்சுட் டொங்கி ஞான்ற
பகழிமருத் தாலசைத்து பாவை மார்பிற், கருகவிழா முதுங்கை ஞாருவி யப்
பாற் கழலுங்காற் புனல்கொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண வன்றியா னாற்ற
னாக யழுதுவிழும் தலுமந்தா னுவ சோர. (௨)

அழிகு லருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா றெனக்கிளியா
ருண்டென் றாறு, விழிபெருக முகத்தறைத்து கொளங்நால் வேறோர் வேட்
டைவேட் டொருவேடன் வினாவிற் றோன்றப், பழிகுறு மிவன்கண்டு வா
ரா மீர்தப் பழுதிலா வெழின்மாதை யேது வேண்டி, யிழிவுபடு குலத்தவனே
கெடுவாய் கொன்றா யென்றானஞ் சினனஞ்சர் வீரன் முடிம. (௩)

பறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லை பழியைவே ஞராயந்து
கொள்ளு மென்ன, மறையவன்போ சாவாறு வெகுளி பொங்கி மறித்தவனை
நெறிப்பழமண் ணுலகான் மன்ன, னறமலியுங் வாயிலிற்போ தென்று கொ
ண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிட் டரற்றிச் சென்று, நெறியுடைய
வமைச்சர்கா ளிவ்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் றானெய்தென் மாதை
யென்றான். (ச)

மந்திரி எவன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய
மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம லுழங்குழவி தனைபு
மிக்க, வெத்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா னென்னும் வேதியனை யுங்
கண்டு மெலிதல் வேண்டா, வந்தனை யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடு
ங்கணைவே டனைநோக்கி யருளிச் செய்வான். (சு)

வினையுறுவே இவதின்னைக் கொல்வ தில்லை மெய்ப்பட்டீ செய்தியுறா
யென்ன யோடன், கனைகழற்றான் மன்னவனை நீதி வேந்தே சருணையனே
நாயடியேன் கொன்ற தில்லை, மனநெறியி னாராய்து கொள்க வென்று வண
ங்கிபுட னடுங்கிலியர்த் துரைப்பக் கண்டு, தனதுளநொந் தருமறையோன்
மனத்தி கத்துத் தணியாத பெருந்துயரத் தணியச் சொல்வான். (சு)

வசமொழி மறையோனே கரிய வேட னியம்புமொழி கேட்டனையே
யாமா ராய்து, நீதிபடச் சொலகின்றே மம்பால் வீந்தேநரிநுழைஞ் ஞவாறு
நலஞ்செய் தெய்திங், காதிவிதி யொருவராத் தடுப்ப வொண்ணு ததுநீயு மறி
தியே யெனவி டுப்ப, வேதியன்போய் நனியழுங்குங் கிளைஞர்க் கூட்டி விதி
யின்கட் டகுத்தகனஞ் செய்தான் விம்மி. (எ)

செந்தெறிசேர் சுந்தரனுக் கன்பு பூண்ட தென்னவன்வே டனையழைத்
துக் தெளிந்திப் போதே, யுன்னையும்கே ருடன்களைவன் சிறையிற் போ
கென் றுபார்த்தொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யென்னையுமா
னடைமதுரைச் சொக் கார் னெங்குமுனான் யாவுமளத் தறிவான் முன்
னார், ம ள்ளினியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா தென்று வரிசைதிக ழாலயத்து
வந்த புக்கான். (அ)

தென்றமிழ்கா டுடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தேவேநின்
னருளால் வைய, நன்றிபயத் திடக்காக்கு மடிமைக் கின்று நாடரிய பெரும்ப
ழிவத் தடைத்த தெங்கு, கின்றறிப வல்லானீ யல்லா லுண்டோ நினைக்கடி
ஹ வேண்டினறி வித்தி தோன்ற, வென்றலுமஞ் சினவீச னகர்சோ தித்
தற் கெய்தெய்தி னறிவிப்ப மென்றான் நேற. (க)

மன்னவன்விண் மிசைக்கேட்டு மகிழ்ந்தா லித்து வளமைபுனை தன்னி
டத்து வந்து விள்ளான், முன்னைமுறை யுண்டுகழித் தருளாத் ஞனே முற்றி
யகங் குற்போதி னகர்சோ திப்பான், நன்வினாவிற் போந்துவவுங் காலச் சேர்
ந்தோர் தவப்பிரம சாரிமணஞ் செய்யா கின்ற, மின்னுமனைப் புறத்துறுதின்
ணையின்க ணியாரும் வெருவுமுருப் புனைந்திருவர் மேவக் கண்டான்: (கௌ)

வேறு.

தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணைந்துரு வொளித்துப்
பொருவரும் வீர னின்றிடுங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட ருணப்பார்
வினாயுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை வினாவொடு புதுமையா வின்று
பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்தரோர் பரித்திட வென்றார். (1)

ஈங்குது பசுரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்றே
நங்குருங் கருணைச் சொக்கநா தினையே நினைத்துதன் னுண்மையே துணையா
வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட டுணுகி யுரன்பட மருங்குந் தின்றே
யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டணைந்தீர் யார்கொலோ வறியேன்.

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் நெப்படி மெய்ப்பட மன்ற
றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாள்ளின் னுயிரா
மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரரு யிருந்தாய்
கொங்குவிழ் தாம வீரனே யாங்கன் யமபட்டி கொண்டுபோ மாகேன். (கூ)

இம்மண வானன் மெல்லிள மரீதை யினிபகைப் பிடித்திடு மளவிற
செம்மனை யுத்தூந் கொல்லவற் றுன திறம்படு கோழலா மொட்டை
வெம்மைசேர் பசுவன் டார்த்ததம் பறுத்து விடுப்பமற் ததுதிரண் முழவின்
சும்மையின் வெருண்டு முட்டிடக் கொண்டு போகுவந் தொழுதியு ளாடி. (1)

வேறு.

இயம தூத னாய மில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு ருதழைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு ருது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளே னச்சொன்ன. (16)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினு
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யார்த தூத னினைவுறக்
கொன்ற வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சீய மொன்று நாக மொன்று புண்ட ரீகமால். (கக)

மன்னு நீதி கோடி டாடி வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்ம றைத்தி றச்ச டங்க டங்க லும்முடித்
துன்ன ருந்த வத்தி னுலு யார்த யாக முனியையு
மின்ன முண்டு கொன்ற தெந்தை யந்த கன்ற னேவலால். (க௭)

ஆல நீழ றன்னின் மன்று மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்கு வுத்து தித்த செவ்வி வேதி யன்றன் மாதமுன்
வேல வேட னோர்சு கத்தை யெய்து கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனை. (க௮)

மரணம் வந்த காற்று நும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
கருதி யிங்க தெங்ங னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்

கக0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பெரிய தந்தை யசனெ னுந்தொல் பெருமை மிக்க காவல
னுரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க வந்த வாறுகேள். (கக)

வடிவ மிஞ்ச கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வேருவமென்
கொடியி லங்கு பூவின் மாலை வீழ வாவி கொண்டனன்
விடுவி டின்று கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணந்
திடுமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (20)

வேறு.

வினாவொடு கொடுபோ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேந்தன்
பரிவுற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வாமுனி யதிச யித்து வழுகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிவா ளுனாகள் கேட்டே னறிவதொன் றின்னு முண்டால். (21)

இம்மண வாளன் மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாந்
செம்மையிற் கவர்வ மென்றார் சிறிதுபோ திங்கு நின்னு
மெய்ம்மையோ வன்றோ வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுக்கு மென்று நின்றான். (22)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயத்துகைப் பிடியா முன்னந்
துன்னுபல் லியமு முக்கிற் றம்பிடைச் சிடந்த சேனா
முன்னெழு வெருட்சி பொங்கி முளைத்தனை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிச் கொன்றது மன்ற லோனை. (23)

வேறு.

அணிபொலி மறையவன் லீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
னனுகிய மனிதர்கள் கண்டு நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலையை மோதினர். (24)

உயிர்நிலை யாமையை யுணர்ந்து மன்னறும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிரற வருத்தினன் நென்ன னீதியை. (25)

வேறு.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டதிசயித் தந்த ணன்றன் னெடுத்தன்
ளிடத்திடைப், பரிவி னோடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிதித் தோற்றத்
தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய வோதிட யாமினி யிற்புக்க செய்தி யாவையுங்
கேட்டருட் டென்னவ, தரும் ஞானெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல
தில்லெனச் சாற்றினார். (26)

வழுத்த மைச்சரை கோக்கியிற் நிற்கெனை வரிசை கூரப் புகழுவ தெ
ன்கொனீ, ரிழுக்க தாமிப் பழிக்குஞ் சி நீங்கினான் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க

நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளை வாழ்த்து மெனவாழ்
த்தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண்
டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (௨௭)

வேட னைச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப நல்கின்
னுற்றவர், தேடு முன்னநீ போசெனப் போக்கியே தீதி லாத முனிக்குஞ் சிற
ப்புட, னாடி நன்மணஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து விய
ந்துபோ, யாடி நன்மணஞ் செயதொன் புதல்வனோ டருளை வாழ்த்தி யிருந்
தன னந்தணன். (௨௮)

வேறு.

அத்தனப் படுப ழித்கே யஞ்சியச் சுணத்துத் தோன்ற
வுத்தம்ப பத்தி மாற்ற முணர்வுற வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் படியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (௨௯)

வேறு.

மூட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டுப் போன தெனவின்றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (௩௦)

ஆரத்திருவிருத்தம் - அசுஅ.

௩௪.—மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னாட்டு முன்னோர் கால மாசிலா வயர்மறையோன்
றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்வயினோர் புத
ல்வன்விதி வசத்தாற் றோன்றி, யளியிறு வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண்
டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல, வுளமறிந்த தாதையவ மான
வஞ்ச முணர்வுடையோர் விள்ளாரென் றொளித்துப் போந்தான். (௧)

பிறாறியி னிதிசுன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்திருப்
போன் றனித்தோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புண
ருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, வறுபுதல்வன் மண்வெட்டுங் கொட்டால்
வெட்டா வுயிர்கவர் தான் மற்றினை யோர்த்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள் கொ
டுங்கணைபட் டினைத்தார்க் கந்தோ வறமெங்கே கெறியெங்கே யன்போ வெ
ங்கே. (௨)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் செருத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்சேர்ந்தார்
தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுனா யானினிய பாலுஞ் சோறு முன்னுங்கூ லையில்
விக்கிச் செத்தா னென்று, சற்றுமிரங் கூதிருண்ட கங்குற் போதே தாமா

ககஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

லெடுத்தழலுந் தழலிற் சுட்டுப், பெற்றகொடும் பாவியொடு மில்லத் துள்ள
பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்றான் பெரிது தூரம். (ங)

ஆங்கொருவ ரறியாம விரலிற் போங்கீர் லாறலைக்குங் கொடுவேடர்
கண்டு சோர, லீங்கிவன்ற னுடல்புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொரு
ளுங் கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்கருதி யேகினர்மற்
றென்றோ வின்று சாற்றுவது தலத்தின்க ணெவருங் காணத், தீங்ககல நினை
ப்பதொர்கா ரியந்தா னாகுஞ் சிவன்கொடுபோய் விடுவதொர்கா ரியந்தா
னமே. (ச)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாவி யடிபுண்ட புண்
ணீ மொய்ப்ப, வேறொருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே விரித்தசிரத்
தொடு ந்துணிக்கோ வணத்தினோடு, நாறுமுட லகத்தோடு மடவி தோறு
நாணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோறிரந்து தின்றுமுன்று
திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ னாரோ வென்ன. (ரு)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து லோந்து சார்ந்தபெரும் பாதகத்
தைத் தணிப்பா னெண்ணி, முன்னருந்தி வினைதர்க்குங் கங்கை கன்னி முத
லான தீர்த்தங்கள் விரும்பிப் போங்காற், பன்னெறிசேர் பிரமகத்தி பற்கடித்
துப் பயமுறுத்திப் பின்றொடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்றொருவர்க் காணன்
முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (சு)

ஆர்த்தபெரும் புனற்றீர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்தீர்த்துப்
போடக் கண்டு, போர்த்தவனி யோரிடத்துந் தரிப்ப தின்றிப் புகழ்த்தாதை
வதைபொருவில் சுருணை யாயைச், சேர்த்தகொடும் பாவமிரண் டானு னொ
ந்து திரிதருவோ னெந்நாளும் யாவ ரேனுஞ், சார்ந்தவர்வெம் பாவங்க ணீக்
குஞ் சொக்கன் றகுடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வந்தே. (எ)

நீக்கலரும் புகழ்க்கினியான் கருணை மெய்ய னீதிதிகழ் பதியினெறி வச
த்தான் முன்ன, ராக்கியநற் றவத்தால்வந் தணையுங் காலை யங்கயற்கண் மங்
கையநல் லணிதி ருத்தி, நோக்கியந் துரைசெய்வா னுமையே மார னுவ
லரும்பூங் கொடுங்குணையே தைத்தால் யாவர், காக்கவலா ரரிதரிதெவ் விட
த்து மந்தக் கணைக்கிலக்கா காசாரு முண்டோ காணின். (அ)

மதன்கணையா னொந்தவன்றான் வரைந்த கற்பின் மனைவியின்க ணின்
முனே னிரயங் காணு, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேறல்விரும்பி னானே லினி
மைதரு முயாறுறக்கங் காணன் மற்றும், விதங்கடரு மநங்கனே யில்வாழ்
வுக்கோர் வேராவா னுனலென் வரம்பி னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும்
விடா னவனுக் கென்றும் பட்டகுணஞ் சுட்டாலுந் தீரா தன்றே. (ஈ)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினிமைகூ ரின்பந் துய்த்து
மன்னனீற் றிருக்குங் காலை வருபெரும் பாவி மண்ணிற்

தன்னிச ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னாலே
முன்னுற் சென்றான் கண்டான் மூவருங் காணு தானே.

(க)

ஆறமலி நத்தி தேவ ருங்கொடும் பாவி நீயார்
முறையிலா தவனே சீசு போவெனக் கேட்ட முக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய னாதலா விரங்கக் கெட்டிட
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றாளுக் கந்தான்.

(ச)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராது
நீக்கருங் கொடிய பாவ நினைவிடத் தடைத்த தந்தோ
பொக்கவோர் விதிப் பில்லே யாயினும் போக்கு கிண்டிப்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே.

(சு)

கூன்பொரு ணின்கை யில்லே யுயர்ந்ததா னுஞ்செப் பெயன்மைப்
பாப்புறக் கேணி னக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
பாப்புறத் தருகோ வுக்குப் புறத்தி வறங்கு னத்தம்
கூன்பொரு ளபத்தை யங்கப் பதர்கணஞ் செய்மெய் போல.

(சு)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் போது
பாப்புற முருத்தி ரத்தை காளுமத் தியய னஞ்செ
யன்புறமெய்ம் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைத்து போது
பென்பொரு டருத்தெல் வேத விதியினை யின்றங் கேண்மோ.

(சு)

வேறு.

கமமடி யவர்க டம்மடி மலரி னணுகுமொன் புனல்பரு குளம்பின்,
கமம்மையை யுடையா மாடிய புனலில் விநயின்முச் சந்தியு மூழ்கு, செம்
மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் டெண்டைம் புலையுஞ் செறுவிடா நிலம்
தை, மும்மைசேர் யாண்டு கோக்கிரும் பாவ நீக்குவை முனிவரும் வியப்ப,
ஆப்பெரும் பாவிக் கித்திறஞ் செய்யென் றை யுற விதித்தல்கண் டெடுத்தே
கொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுறத்தற் சமீபத்தி பரவிச்
செப்பரும் பாவிக் கருள்சார் தறங்கன் செப்பிய தெப்படி யென்று
மெய்ப்படவினவுத் துப்பமர் மெய்யன் விருப்பு வறத்தற் முறைப்பாள்.

(சு)

மங்கைகே ளறிவு பொறையற நீதி வாய்மைகே ரச்சான் புடையோ
மங்கவர்க் காப்ப ததிசய மல்ல வாங்கவை யவந்தமைக் காக்கு
தங்கய விவற்றிட் பிறங்கிட வொன்றஞ் சார்விலா தன்னுயிர் தளர்வோ
ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்சா ணுலங் கிசிய மியம்பிடி லன்றே.

(சு)

ஆதலா வின்கட் கருணையாந் செய்தே மென்றுபே ரன்பொடுங் கூடி
வேதநா யகறு மாநிர யசியும் விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி
நீதியீன் மறைய மறையவ னிறைவ னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழிவிச்
பாதக நீதி விளங்குன வெ வறம் டன்றுரை யதிசயிக் தெத்த.

(சு)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

உன்ன நும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்னங் கண்டனார் முக்கட் சிவனலா
வன்னை யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்
பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றரே.

(கக)

உருகாதீச.....ஆணையால். [ந - ம் பக்கம் பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசுஎ.

நடு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

தென்மனாவா ரிதியுடுத்த மன்ம கட்டுத் திலகமென மதுரையின்கண்
முன்னோர் காலம், பண்புடையா நெருநபணிக்கண் றோன்றி யெண்ணில் பத்
தென்கழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே, ரொண்டிறலா யுதகலைகள் பயிற்றி
யங்க னொருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்வி னண்ணி, வண்புகழ்சேர்
சொன்னுள் கூர நாளும் வலஞ்செய்தன் பாற்றொழுவன் மற்றெப் போ
தும். (க)

என்றிவா முடன்புத்தோன் மனேவி தானு மிளமைதரு பருவத்தே சற்
பான் மூத்தான், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடு செ
ய்துதமக் கியன்ற தொன்று, குற்றமறக் கொடுத்தடைவிற் போதுங் காலக்
குழுவின்சட் சித்தனெனு மொருவன் கூடாச், செற்றமொடு மனத்தொன்று
வைத்து நாளுஞ் செய்தொன்று பின்றிரியன் சிறத்தோர் போல. (உ)

திலா வினிமைதரு முயர்ப ணிக்கண் நீங்கறியா னாதலினுற் றீமை
கூரு, மேதிலா னுளக்கருத்தை யறியா னாகி யிட்டகிசைச் சொட்டைமுத
லெண்ணில் கோடிச், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்துனை
யா பொப்பெனைக் கூற மண்ணிற், சாநனையா லெனைவெல்வா ரில்லை யெ
ன்று தனைவியர் தாங் காரித்துத் திரிவன் சால. (ங)

வேறு.

என்றவங் கங்கள் வென்றே யிகல்படத் தானும் வேறே
ரான்றவொன் கெருடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தோன்றமுன் சாதிப் பித்த னாகெறிச் சிரம நீதி
சான்றவ ராய மற்றைத் தயாவுளோர் சண்டு சீறி. (ச)

ஆயுத : லோள் வல்ல வசைவிலா சானை நண்ணி
நாயனி ரோகீ ரொன்று மறிவீரர் நம்மு ளோரை
நேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சுச் சித்த னீங்கித்
தாயமாய்க் கெருடி கட்டிச் சாதிப்பிக் கின்ற னின்றே. (ஊ)

என்றவர் கூறக் கேட்ட வினையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையுங் காணு னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
கன்றல்வேண் டான மக்கோர்க்கு வினையுள் ளானென் றாறி
நன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுநா ணஞ்ச நெஞ்சன். (௧)

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழும் ஈன்னான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் போற்றி
மற்றவன் றனைக்கா னானேல் வளஞ்சொல்வ னிறைஞ்சி மெல்ல. (௨)

நன்னுதன் மாத ராரே நாதரெங் கடைந்தா ரென்ற
லின்னருண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தழியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினார் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னொடொறு மிடம்பெ ருமல். (௩)

மிண்டுறு கயவ னோர்நாள் வேகொரு வர்க்கா னுமற்
கண்மொ தினைப்பி டிப்பக் கற்புனா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினா ளாதறி விட்டு
மண்டிய பயத்திற் போனான் வஞ்சகக் கயவன் றானும். (௪)

பின்னவ மான வஞ்சம் பிறர்க்குறா யார்க ணல்லோ
ரென்னுமல் ஷுளையை நோக்கி யேதமின் முல்லை வல்லி
தன்னுயிர் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றிடா னெங்கு முள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் றானே யறிசுவ னெனவி ருந்தான். (௫)

ஆடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்தி ரங்கிக்
கடிதிவன் வழுவங் கொண்டு கயவனை நணுகிச் சொல்வான்
வழுவனை யவனீ யானே கிழவன்மா நிலம திப்பப்
பழமிசை மறுகி லேறி வெட்ட லா பாடை கூறி. (௬)

கின்றெனை வென்றா யேனீ நினைத்தகா ரியம்ப லித்தற்
கின்றுகே னாய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ரானே யாயிற் புறப்படு புறப்ப டங்சம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெஞ்ஞி பொங்கி. (௭)

பலகைவாள் கூடிது வாங்கிப் படைக்கல வினைஞர் தம்மு*
ஸிலகிய வுலகத் தென்னோ டெதிர்ப்பவ ரில்லை யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றோ ரெதிரிலாப் புனித னோடும். (௮)

கோதிலா மனப்ப ணிக்கன் குலத்தனைக் காக்க வேண்ட
வீதியி லேறி யங்கும் வெட்டுதற் கிணைத்து கின்றான்

ககசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கூதிய புரங்க டந்தோன் கணத்திடை வெட்டி வீழ்த்துத்
தீதட வல்ல னாகி யிருந்துமே செய்யார் னாகி. (கசு)

வலம்படு நிறத்தி னோடும் வந்தியை யாவ லத்தி
லிலங்குபத் திரத்தி னோடு மிடம்படு தடியி னோடுங்
கலங்கட் டவொட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
லிலங்கேனு மணிய ணிந்து மேதினி யகிச யிப்ப. (கடு)

யாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னாகமா யகன னிந்த வணியினுக் கிகல்வே றின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணுதாய் வரவெனில் வரவொ ணுதா
யாகமேவெத் தஞ்சி நின்ற னங்குதாற் றெட்டும் வென்றான். (கசு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் நேறி யறிகிலேன் முன்போ லல்லே
நெஞ்சனோ ரஞ்சம் வித்தை நீணிலத் தெங்கே கற்றாய்
மிஞ்சுபத் திரத்தோ டொள்வான் வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சுவாள் பலகை வாங்கி நடத்தனன் கடுமை கூர. (கஎ)

துலகுவான் விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ரருளை வாழ்த்த
வுலகிலா சாரம் பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியை பார்த்துக் கொள்ளென் றிறக்கினுன் வலிய தோர்கை. (கஅ)

செறுத்துமே னடத்தல் கண்டு சிறிதுமெய் வியர்த்துக் கம்பித்
தறத்துனா னெவர்க்கு மஞ்சா னஞ்சினார் போன டித்தாங்
கிறக்கினை கைக்கு மாறு விட்டகை யிறக்கி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் கொண்டு சொல்வான். (கக)

வழிதர கொட்பத் தூண்ட தூக்கமட் டயங்கு ளிப்ப
கடுவெழு வீசச் சாரக் கலப்பநேர் நடக்க முட்டக்
கடகுள கோச ரக்கை வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
பழமிசை வலக்கை வீழ் வெட்டுவல் பார்த்து யென்றான். (உ௦)

துந்திர னயன்மால் சோம னெனவிசல் பேசி முட்டி
முத்துற வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் முந்தும்
வெந்திறற் பணிக்கன் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
சுத்துடன் வீழ்த்த வந்தத் தலத்திடை வாளுந் கையும். (உ௧)

கையற வெட்டா முன்னங் கட்டிய சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விராவொடு மரித்து நாளும்
பொய்மைசெய் தொழுகு நெஞ்சைப் புறையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையு மறுத்து வீழ்த்தான். (உ௨)

கண்டவர் பயந்த னிந்து கடுமைகண் டதிச யித்து
வெண்டலை விருத்த ராயும் விளங்குநம் பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் ழுற்றிவ ருநுக்கொண் டெய்தி
மண்டாரநா யகன்வென் றானே வென்றுமுன் னொளித்தா னுர்த்து. (௨௩)

வென்றிகொண் டைந்த ரெல்லாம் வென்றவ் தமைக்கா ணுமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற னுத ரெங்கே போயினு ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சுழலச் சொக்கைக் கும்பிடப் போனா ரென்றான். (௨௪)

அவ்வுரை தெரியக் கேட்டே யவரவர் முகமு கம்பார்த்
திவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்றுங்கா லிருந்த பணிக்க
னவ்விசேர் லையி னானே நலத்தரு தாளி னானேச்
செவ்வியி னிறைஞ்சி வந்தான் செபவடக் காமம் தானும். (௨௫)

வந்தவன் னொழுது நின்ற வாயிலிற் றொழுதி சுண்டிங்
கெத்துநீர் புல்லீ ரெல்லா மிப்பொழு துணைத் தென்ன
முத்துநம் முரப்போல் வந்து முன்னேகம் பகைவ றைய
வெந்திறற் சித்தன் றன்னை வென்றன னொருவ னென்றார். (௨௬)

வினாவொடுங் களத்து வீழ வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றிர் நிரென் றிருந்தனஞ் சிறியே மென்னக்
கருதியாங் கவன்முன் னுற்ற கருத்தறி யாமை யாலே
புனாயிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (௨௭)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செய்தி சொல்லிப் புனிதனே யென்றா னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது தீர்க்க. (௨௮)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து நன்னித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்புவா னொப்பி லானே
யாவினா யகனே நன்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நன்பே ரன்பை யெப்படி யுரைக்கு மாறே. (௨௯)

கருங்கியென் றையினையின்றென் ஞுலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவிண்மெய் சுரந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னெந்நிங்
சரியபே ரங்கம் வெட்ட லியைந்தனை யடிமை வேறு
தனாமிசை யின்மை யாலோ தலைவனே மெனத்து துத்தான். (௩௦)

மற்றமன் னவன்முன் னுன மனிதர்கண் டதிச யித்தப்
பற்றிய வடியார் தம்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு

ககஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னை வியந்தனர் நயந்து வாழ்த்தி. (௩௧)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி திறத்தி னோங்கு மழகிய சொக்க னென்னுந்
துணிவுடைத் தோலாக் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்ன
வினையிலா வுலகத் தின்கண் வழங்கின வெவரும் போற்ற. (௩௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகக.

௩௩—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட்
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமான்
ஞென்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரம் கன்பு பூண்டு
முன்னமோர் காலர் தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான். (௧)

அறமல் வைதி சத்தி னருடரு நெறிபொ றுமற்
சறுவியாங் கதுகு லைப்பான் வேண்டுப னுணத்திற் கூட்டி
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதுஞ் செய்தோர்
திறலுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தார்தி ரண்டு. (௨)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் றானோர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
வின்படர் வராபோற் றோன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச் சிறி யெழுந்தது கனன்று பொங்கி. (௩)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா நெண்ணி னானீ கூசிடா தனுநி யாங்க
ஞைல்லைமா நகரி யோடு முரனுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி னூர்கள். (௪)

துவிட வெண்பற் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் துத்திப்
பாவகப் பருவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதிர்த் துடன்மு ழுக்கி வச்சிர விரட்டை நெட்டை
நாவகைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (௫)

தானது கண்டோ ரோடித் தலத்துளோர் தம்மை யெல்லா
மூணயிர் கொள்வான் கூற்ற மனைந்ததோ வறியோ மோங்க
வாணுறு வராபோ லின்றோர் மாசுணம் வந்த தென்று
பினவற் குணப்பச் சேட்டு வந்தனன் வினாவிற் கூடி. (௬)

தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வளையுயர் வடிவங் கண்டி தேதென மருண்டு நின்ற
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்சுகா வென்று நெஞ்சத்
துரனெடுந் தியானித் தெய்தா நெருதனிப் பாணங் காண. (எ)

வாளர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பஹலை வெவ்வாய் வாளி
நீளுருச் சின்ன மாக வீர்த்திட நீத்த மென்னக்
கோளமுல் விடத்தை வாயா லுமிழ்த்தது கொடிய நாகம். (அ)

கடியபாம் புமிழ்த வேகக் கடுவிடம் பெருக்கா றுகிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் றாமற்
குடிதழுந் மன்னன் முன்ன மாணிடர் குழறிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று. (க)

வேறு.

அரவா பரணு சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களைவாய் சரணங்
சூருமா மத்சேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா விடமுண் டவனே சரணங்
தரைநா யகனே சரணஞ் சரணம் தக்கோர் பரவுஞ் சொக்கே சரணங்
சுருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணா கரனே சரணஞ் சரணம். (க0)

பாரோர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய் சரணம்
வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா வுழைசேர் கையா சரணம்
தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணம் தெளிவா ரொருவர்க் கெளியாய் சரண
மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா கரனே சரணம். (க1)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழகா வன்பர்க் கரிபா யன்பர்க் கெளி
யா யிந்தத், தழலார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்குத் தணியா
யென்றுய்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ரானார் சோர்வா ரான
ரவரே. (க2)

வேறு.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மனிதர் முற்றும் படுத்தயர் தனையு மஞ்சச்
சகமிசை யேடு நஞ்சத் தழனிவெம் மையையுங் கண்டு
மிகவருள் சுரந்தான் கோனை வினாவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. (க3)

சடைமுடி யமுத விர்து விர்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதுர மாக்க வெப்பமுற் றடைந்தோர் யாற்று
விடரெலா நங்கப் புக்காங் கின்பமெய் தித்தி னைத்து
நடநவின் னுர்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (க4)

கஉ.௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடப்புராணம்.

திருவம ரஞ்சேர் சொக்கன் தேவர்க டேவன் வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதுரமாக் குதலா லாங்கு
வர்புகழ் பதிக்கு நாம மதுனாமா நகரி யென்றே
பரிவுற வன்று முன்னாப் பர்த்து பாரின் மீது. (கரு)

காவல னெய்ய வெய்ய கடுவிட முடியக் கச்சி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் திருவிளையாடல் காண
மாவரை யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (கங)

வேறு.

“விதுவரவ.....மதுரைநகரே” [இச்செய்யுளின் முழுப்பா
கச்சுத இப்புத்தகத்தின் ௩ - ம் பக்கத்திற் பார்க்க.]

வேறு.

காணமி லாதோர் மீண்டு நச்சீரா மாண்டி மைப்பிற்
சேனையர் விலங்க லாதல் கண்டும்பின் றெளியா ராக்
மாணுடைத் தத்தன் றன்னே மதுனாமா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றாங் கவரவர் கழறிப் பேசு. (கௌ)

வேறு.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த சந்த மிஞ்சும் லஞ்ச மந்து ரங்களா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சலோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (கசு)

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பச்சர் வாழு மதுனாயைப்
புடைத்த ழித்து ழுக்கே னப்பு கன்று போக விட்டனாங்
கடுத்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால மேக மென்னல்வ
யிடித்த திர்த்து சென்ற தெந்நி லத்த ரும்வெ ருக்கொள. (கசு)

வேறு.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்ந டுங்கிக்
கொல்லொணப் படையெ வர்க்கும் வெல்லொண தென்று கொற்றத்
தொல்லையா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
வல்லநா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (உ௦)

அறமறக் கொல்ல வீத தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத றகுமென் றெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வரையென முன்பு டந்த
துறனுடை யடல்வென் னேற்றை யேவிறுன் றேனு மீது (உ௧)

படியிசை யெவருங் காணப் பறங்கடல் கிரார்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ ழுத்து வெள்ளிமால் பகராமீ தேற

விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய நேக
கடையொடு செல்வ போலச் சென்றது நாகி மூசி. (௨௦)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டினை விதியை மூடி
யாவுரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து தித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (௨௧)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் றழைந்த தாழிக்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்
சீரிய பிறங்க லாகங்கித் திருவிளையாடல் காணப்
பார்மிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை பென்ன வாங்கு. (௨௨)

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தந்தம்
வெந்தசந் தங்க னோடும் போயினர் வினிவோ டஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்கச் செங்கட் பெருங்கிழிற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பங்கம் ருப்புச் சுந்தரத் தரும வேறு. (௨௩)

கொடுத்தலை மேரு வெற்பைக் கோட்டுமண் கொண்டு வெய்யோ
னொடுங்குமால் வரையின் பான்மேய்த் துதயமால் வரையிற் றுவி
யடுங்கட லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டப்பா
லிடங்கொள்பே ரண்ட முட்ட விட்டிற்றுத் திட்ட தாங்கு. (௨௪)

வினையற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக னோடு மதிதவ டுயர்பி னோடு
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையதாங்க. (௨௫)

ஆங்கது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தருளை வாழ்த்தித்
தாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் தனிவிளையாட றுனைப்ப
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் பத்த னங்க
ணீங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (௨௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

ஞான முற்றிய வெற்றி கொ ணற்றவர்
பானி றத்திரு கீறு பாப்பியே
மீன வற்சுடு வெப்ப மொழித்துறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம். (௨)

வேறு.

நன்னெறிசேர் காவிரிகுழ் நன்னாட்டு முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுண்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மாழிப் பாலகனார் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பான்லங்கட் கவுரிமுலைப் பாலமுது செய்தருளி
பூனபிலா வருங்கலைக் ளோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டு வரிசைகள்வேண் டிப்பெற்றார். (ங)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
சன்புறுகா விரிகாடு திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடு சமணர்களார்
றுன்புறுமென் றேனோருஞ் சொல்கின்ற ரென்றழங்கி. (ச)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதரவி ஓமந்த நாட்டணுகி யஞ்செழுத்தும்
வேச்செறி யுஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (ங)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் நிருமகளார்
சென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையர்க்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியின லொளித்தோலை
யின்னல்கெட விடுத்தாரங் கெய்தியவா நதுசேட்டு. (சு)

வேறு.

அருண்ணான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்றா வலைமானி குலச்சிறைவின்
ணப்ப மின்று, பெரியோராற் நிருவுள்ளப் பெருமை கேட்டேம் பேசரிய
திறத்தமணர் தம்மை முற்றும், வினாவாக வெழுந்தருளிக் கோறல் வேண்
டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா
தொழியி னாடு பறிதலைய ராற்சால் பழுதா மென்றே. (எ)

வேறு.

சென்ற வோலையின் செய்த்கண் டின்புரு
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனை வாழ்த்துதற்
கன்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (அ)

சார்ந்த நாவுக் கரசுத் தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செந்நெறிப் பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிதி வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்முறை சொல்லி விலக்கினார். (ஆ)

என்னை யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குன்னு நெஞ்சுடையேறுக் குணர்வுவர்
புன்மை நாளும் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற.

(௧௦)

வேறு.

எயுற வச்ச முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்க னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும்.

(௧௧)

மெய்திக முப்பர் தம்மை விடுத்தியன் மதுரை நோக்கு
வைதிக நெறியைக் காக்க மானில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள்.

(௧௨)

கழுமலப் பால னோலை சருணைகீர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூரிய கழுவி லேற்றி
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால்.

(௧௩)

வேறு.

ஐயமில்லையென்றினிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் விடுத்தடைந்த தொண்டர்குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தல்
செய்யபுனற் காவிரிகுழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையைநித் தென்பாண்டி நன்னாடு வந்தடைந்தார்.

(௧௪)

எந்துமறை வேந்தர்திருப் புத்தா ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றந் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்த்திசையின் வானிற் பொலியென்று தேர்ந்தோதுப்
போந்துமது ராபுரியி னெல்லே புருந்தனரால்.

(௧௫)

வேறு.

மல்லல்சேர் நரத் தேயெண் வரையகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லருந் தீக்க னுக்க மின்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டுள்ளத்
தொல்லையின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரசி மெல்ல.

(௧௬)

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டுகை யுடையப் பாய்முக் குடையுக் கழுவா ரேயுந்
கண்டனங் கொடுங்க னுத்தோன் கண்ணிடத் துடிக்கு ழுழுவப்
பண்டிகுத் கூடக பாந்தை பாற்றோர் குழறுங் காரோ.

(௧௭)

கஉ.ச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இன்னதென் றறியே மென்றோ மெனவஞ்சா வரசு னஞ்சித்
துன்னியோர் தமைவி டெத்துத் துயருறத் திருமு கங்கண்
முன்னநீர் மானி யாரு மின்புறு மமைச்ச னொரு
நன்னிமித் தங்கள் செய்யக் கண்ணெ நனிந யந்தார்.

(கஅ)

இத்தவா றுறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர முலையி னூர்க்கு வைதிக யானை நந்தஞ்
செந்தமிழ் நகரின் பாங்கர்ச் சேர்ந்ததென் றேறகை கூறத்
தந்திர வமைச்ச னொர யேவினார் தயாவு கூர்ந்து.

(கக)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னார்முன்
பூண்டபே ரன்பு நீடப் புளகெழ வுடல்கம் பிப்ப
வீண்கெண் ணருவி சோர வெறிந்துதித் திறைஞ்சி வீழ்தார்
காண்டகு பிள்ளை யாருங் கண்டெடுத்தே தனைத்தார் வாழ்த்தி.

(உ௦)

முதிருமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை துன்றப்
புதியசா மனையி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த வானோர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய.

(உ௧)

வேறு.

சுரநலகு டுகவொலிக்குத் துன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகள்கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணையொடும்
பொரியலர்சித் திடத்தொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன.

(உ௨)

வேறு.

அதிர மாமுழ வருடரு மிருடிக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச் சாத்திய சுட்டிநீ றிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணகைநிலா வெறிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பந்தரி னீழல்.

(உ௩)

வேறு.

அறமுறநண் ணியஞான முனிவரள விடவொண்ணா
மறுவிலுயர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்கு நகர்கண்டங்
கிறைவர்திரு வால்வா யெம்மருங்க தெனுமளவிற்
றுறவுநெறி தரும்பெரிய தொண்டர கரவென்றே.

(உ௪)

மாசறுபூம் பொழில்புடைசூழ் மதில்வாள கிரிகாட்ட
வீசுகொடி விசும்பளப் பவிண்ணவர்கூழ் மேருவெனத்
தேசொடுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட.

(உ௫)

வேறு.

மாசில்கை கூப்பிக் கண்டுமுன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்துக் கூசியா லயத்துச் சென்றெழுநிலைசேர் கோபுரத் தணைந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிப் பேசருந் துதியால் வலஞ்செய்துட் புருந்து பெருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு நேசமார் விதியின் வணங்கியொன் பதிக லீலமா மிடற்றென வெடுத்தார். ()

வேறு.

உளநெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப் புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிர்ப்பக் கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக் களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (௨௭)

போது மெல்லையிற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார் காது நெஞ்சுடைக் காரமண் சூண்டர்க டம்மை வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன றேரன்றே யாதி யாலவாய் மெய்யனை வனைங்கவென் றடைந்தார். (௨௮)

வந்து காதலிற் பிள்ளையார் மலரடி வணங்கிச் சந்து மேவுடல் புனகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச் சிந்தை யன்புறக் கண்டுநின் திருமுகங் காண்பா னெந்தை யேயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னின்றே.

வேறு.

(௨௯)

மையறுகற் பசுக்கன்றே வரையரையன் திருமகளார் துய்யதனத் தழுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே மெய்முகிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர் செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதும்ப் பதம்போற்றி. (௩௦)

வேறு.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர் மன்ற லங்குமுற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங் கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லை. (௩௧)

வேறு.

இன்னருள்சே ரமைச்சுறா ரிடங்காட்டப் போந்தினிய தொன்னெறீசேர் வாசுசச் சுவாமிமடத் தவதரிப்ப வன்னதேகேட் டிருஞ்சமணர் திரண்டறிவான் விடுத்ததிறன் முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல முட்டுச்சுஞ் சலமுற்றார். (௩௨)

வேறு.

விட்ட வாறது கேட்டுமுன் வெய்யவாழ் ஈனற்றுட் கட்டி லீழ்த்துனர் சிலர்சிலர் களத்திடைக் கயிறுங்

கஉச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

கிட்டு ஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டிகின் றசோகின்
முட்டி மாண்டனர் புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய. (௩௩)

மதியி லாதவ ராங்கது கண்டுளம் வாடி
யெதிரி லாதநஞ் சமயமின் றிறந்தது வினாந்தே
முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் வழிமாட் டெனவே
யதிர்வி னோடுசென் றுணாசெய்வா ரரசனைப் பரசி. (௩௪)

வேறு.

மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன் மதுரை மேவிப்
பொறையாருஞ் சுந்தரன் னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாருந் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடும்புளகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாசீசுச் சுவாமிமடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி. (௩௫)

மன்னவகேண் மதியாதிந் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின வெல்லா
னிந்நகர்வந் ததுகண்டே யேழேரு முட்டானே மென்னக் கேட்டு
மன்னவனு மடிகளே யான்கேட்டு முட்டென்ன வருக ரெல்லா
மின்னுழை மந்திரித்து விடுத்தேக விடுவமுள மெலியே லென்றார். (௩௬)

செந்நெறியி னுற்றதுசெய் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சிற்றத் தேகி
வன்னியைமத் திரித்தேவச் செல்லாது நின்றுமுன்று மறுகக் கண்ட
பின்னரிவன் சிறியனலன் பெருநெருப்பை யிடுவமெனக் கங்குல் பேர்முன்
மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்களவயிற் றெறியிட்டார் மறைந்து சென்றே. (4)

வேறு.

இங்கது காண முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை
தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்சு டாம
லங்குமுன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகித் தனியிணைப் பள்ளி கொண்டார். (௩௭)

காதல்சே ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிக் கொண்டு ணர்த்த
நீதியி னெழுந்தி தற்குக் காரண நிருப னென்றே
நாதனை நினைந்து மானி மங்கல நன்னுண் பார்த்தாங்
கோதினார் செய்ய னேயென் றுயர்திருப் பதிக மோங்க. (௩௮)

வேறு.

சண்பை நாயக ரேவிய தழலிறை யருளாற்
ஞெண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைச் சுடாதுபோய் வினாவிற்
குண்டர் கேள்வியான் கூனுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த. (௪0)

வரிசை நீயே ராடக மாளிகைப் புறத்து
வினாகொள் சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது வெப்பாற்

சுருதி மெல்லணைப் படுத்ததண் கதலியங் குருத்தஞ்
சருகெ முந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பணிகீர்.

(௪௧)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முசுமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லைவந் திரவிடை நாமிடு நெருப்பு
நீடு மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ யியரா
வோடி யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு னெளித்தார்.

(௪௨)

வேறு.

பழுதினூல் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் மருந்தினுற் பார்ப்பவுந் தனியா,
தெழுமனல் கண்ட தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற் றணிந்திடா தெ
ன்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறத்தயந் திரங்கண்மந் திரங்
கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை முடுகவிங் கழையுமி னென்
னான்.

(௪௩)

ஆங்கது சொல்லப் பாங்குறு மூடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி
நீங்கருந் தயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்திதின் றழைப்ப
வோங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங் குன்றத் துறையுமென் னாயிரஞ் சமணர்
தாங்கரும் வினாவிற் திரண்டிவர் தாற்றாத் தழலெழு மரசனைக் கண்டார். ()

கண்டவர் வருந்தே றின்பிறன் மன்னு கடிதிலிக் கொடுங்கடுஞ் சாத்தை
மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே வரைந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கள்
கொண்டிறப் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்சுர மாங்கவை கண்டு
பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிகப்பரி தவித்தான். ()

வேறு.

அனைவரும் புறத்துப் போந்தி தென்கொலென் றலையக் கண்டு
புனிதநீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்நிரித் தலைவ னொரு
நிலைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலைமையோ டரசுற் கூடி.

(௪௪)

நறைமுடிச் சொக்கை யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றோர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானைன் றறைகின்றார் வரவ ழைத்தற்
கிறைவரின் திருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப னிந்தார்.

(௪௫)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்குடி நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விக் குள்ளே முழுக்குவேன் றன்னை நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்றான். (௪௬)

பண்டிதர் தமையு மத்தப் பாலகன் றனையு மின்று
சுண்டமிழ் மன்ன ின்றன் சந்நிதி வரவ ழைத்து

கஉஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மண்டழன் மாற்று மென்று விளம்புக மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானைக் கைக்கொள்கென் றுறுதி சொன்னார். (சக)

ஆசிலீர் நல்ல தொல்லை யழையுமி னெனவ னைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் பிள்ளை யாரும்
பூசநீ நிலங்க முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனை நினைந்தி ருந்தா ரிட்டசிங் காசனத்து. (கௌ)

திறம்படு கொடிய வெண்ணை யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானைக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படு மனத்தி னேங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்களை நாவி னுனு கிழந்தன னருளுட் கொண்டே. (கௌ)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியகீ ரெங்கு ளீளென் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னுரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடு திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருங் யந்தார். (கௌ)

வேறு.

எழின்மட மாத ரமைச்சனார் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக் கண்டே
செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குநம் முகத்தாற்
குழுவில்வெல் பவர்யார் தோற்பவ ரியாரென் றறிகவே மெனப்பயங் கூர்ந்து
தொழமதியாது மானினேர் விழியென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம். (கௌ)

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமற் றருகர்
வென்றிமச் திரிகேண் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கல்சான் றுக
வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலை மாற்றுவம் யாங்களிங் கிவனு [தார்.
மொன்றிய வினாவின் வலப்புறத் தழலை யொழித்திடக் கடவனென் றுரைத்

இப்பொழு தளத்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச்
செப்பிய மொழியை மாறனுங் கேட்டிச் செழுமுனி மேவினு னம்மை
மெய்ப்பட நீற்றற் றெடுமெனக் கூகி வெருவிய நெஞ்சமு யிருப்ப
வப்படிச் செயுமென் றியைத்தனன் முன்ன ரும்பெருந் தவத்திரும் பயனல்.

ஆங்கவ னியைய நனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மரசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யங்கனோய் மருந்தே விளங்குகின் சந்திதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசுந் கிவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனலுக் கின்ற
செங்கரங் கூப்பி யடிமிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுள்த் திரங்கி. (கௌ)

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
வினாகமழ் நீற்றுக் கோயிலு ணீற்றை மென்கரத் தள்ளிமச் திரித்துப்
பரிவுறு சிவனை நயமுற நினைந்து பாண்டியன் றனைநனு ரங்காற்
பெருகிரா யமணர் நில்லென வெழுந்து பேசுவா ரிடியென முழங்கி. (கௌ)

மண்டபுன் மாற்ற வல்லையேன் மாற்று மற்றநின் வழிகளைக் கொண்டே .
பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டே ழுகா பகைமருந் திட்டநீ நின்று
கண்டிழற் சென்னி மண்டபத் தவனி யென்றுமுன் கண்டது விலக்க
முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண் டொசெய்வார் முனிவர். ()

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் நிராமடைப் பள்ளியுட் டுட்க்கு
மத்திர நீற்றை நீங்களே யெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெருண்டு
வெந்தநீ நியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பநக் தொண்டர்போ யெடுத்து
வந்தடு கென்றார் மிண்டர்க ளதுவும் விலக்கினார் வழக்கல வென்றே. ()

மன்னிய விபூதி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழச்சியு மில்ல
ரொன்னிது பகர்ந்தீர் நீங்களோ நன்னுதீ ரெம்முனோர் போகவு மொட்டிர்
புன்னெறியிலாதோர் தமைவிடு தமக்குப் பொருந்நிறு ரொமக்குமா மென்ன
மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் வெள்ளை நள்ளி. ()

வெறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மற்றவர் மென்றே நித்த
முற்றிய பதிகத் தாலே முதிர்ந்தன பாடி யித்தக்
சொற்றவன் தரிசுநங் கையாற் றெடுத்தகா தென்று கூச
சுற்றிய நீற்றை யள்ளி யெறித்தனர் வலப்பா னண்ணி. ()

துய்யநீ தன்னுந் முன்னங் குளிர்த்திடச் சூழச்சிக் கையர்
பையுண்மற் றிரங்குள் கொண்டு பன்முறை யடித்தப் பார்க்குங்
கையறு கொய்ய லீலி படப்படக் கன்னறே ழுத்து
செய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். ()

பண்டைமற் றிரங்குள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்குள் வெந்து
விண்டியுட் தன்மும் பாடிப் பீலியுங் குடையும் வெந்து
மண்டபு தணிப்பா னங்கண் டெளிப்பாந் திரித்த கையற்
குண்டுகை நீரு நின்ற கொடுத்திடக் கண்டார் குண்டர். ()

ஆங்குது கண்ட மன்ன னாருவறத் தவணா யென்னி
யீங்குநீர் தொடத்தொ டத்தீ யெழுந்திரா நின்ற தின்றோ
ரோங்கிய கொச்சைப் பால ளென்னிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் பாகங் குளிர்த்தது பரிவு கூர. ()

என்னது நீங்குள் செய்புங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விடுகெறி வந்த யாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தண்ணலாற் றிர்த்தான் முன்ன
புன்மைசேர் விடத்தாற் தீரா திருத்ததிப் புறத்து வெப்பம். ()

ஆங்குண ரிதுவே யென்ன வறந்தமிழ்க் காழ் வெந்து
ரோங்குடன் முறுவ ளோடு முறைசெய்வா ரரசு ரேபே

கந0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

யிங்கிவர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புத் தீர்த்திடக் க்டவ மென்றார். (௬௬)

மூலில் புகை நோய் பப்புறத் தணையா முன்னர்
கெய்யபால் மூன்று தங்குண் மேவுவெப் பாலு மிப்பாற்
பொய்யுண் பாக்கும மீலி சுழலுறிய் புகைக் க முன்னிற்
கையற் வெந்த தந்தக் கைதவன் டண்டு வைதான். (௬௭)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று பலவிதத் தவனா நீங்கும்
கொண்டலங் குழலி னானாக் குலச்சிறை யானா வாழ்த்தி
மண்டலத் தானோ யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் துதிக்க ஓற்றான். (௬௮)

பழுதுறு சத்தி மாளே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லழுந்தின னிந்நாண் மேலிக்
குழுவுடை யமன்னைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றும்
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்குநன் கமலத் தாளில். (௬௯)

மன்னோகக் குபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தாங்
கின்னருள் சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தாறு மன்னி
வென்னோடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசமுன் வெப்புத் தீர்த்து
முன்னிமி ராத கூறு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (௭0)

கொடிபவெஞ் சுரந்த ணிந்து கூனிமிர்ந் திலங்கு நல்ல
வடிவொடு மெழுத்த பங்கால் வணங்குடு மரசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுத்தர மாற னென்றே
படிமிசைத் தனில்வ ழங்கப் படுவதென் றருங்க ரந்தார். (௭௧)

கொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினை வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் பெகொ டுத்து வேந்தனொன் விடுப்பக் கண்ட
வர்க்க ரோரு மித்த வரும்பொருட் பாலன் னாணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணித்தன ரணிந்து நீறு. (௭௨)

வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்க
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தனை முடிப்பா னாய
கருதியா விலங்கு நீங்கச் சொக்கனா லயத்தப் புக்குப்
பரவியொன் புலி வேந்தர் பண்டையா மடத்த ணைந்தார். (௭௩)

பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் மாற்ற மின்றி முட்டுப்பட் டினிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் கதுப்பிடை யழுமு கங்கள்
சுழியீன் விரல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியர் துரத்தி வைதார். (௭௪)

சுந்தரன் றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்புண் முத்துமேற் கூட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி திண்டேர் கற்பசத் தருவோ டந்தான். (௭௩)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யமெம் மெய்யிற் சார்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்த்து கூனிமிந் ததுவுஞ் சொற்றாய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
மெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றார். (௭௪)

வேறு.

கட்டு செஞ்சொன் மலயக் தடவுள்கே
ணிட்டை நீங்கி சிசியிடை யெய்திடுமே
மட்டு லாவு மடத்து மறைந்தேரி
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரென்செய்தார். * (௭௫)

ஆதத்திடுவிருந்தும் - ௧௦௦௦.

நாஅ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

கட்டுமூன் மாறறுறு காச்சிவி னங்குந்
மிட்டர்புகழ் சொச்சைமுனி சொன்றமுனின் விட்ட
மட்டவித்பொ ழுற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லலுறு கின்றேன். (௭௬)

வேறு.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச னொருங் காழ்க்கநர்ப் பெருமானத்
சூரிய னழைத்து, முன்னவில்வா ருயர்ந்தகிவ சமயங் குன்றி முழுநிலமுஞ்
சுமன்னமுடிற் றியாவும் வல்ல, வின்னருஞ்சேர் சைவசிகா மணியே வெல்வ
செங்ஙனவர் பலரொருவர் காம கிழ்த், தென்னெனனின் மன்னருள மறி
யொ ணுது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப ணித்தார். (௭௭)

இத்தகவென் னவில்கின்றி ரிறையுண் டஞ்சு லேகுமென விடுத்தமடத்
தமரி மேலி, நத்தகடு வெழுத்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு நாமொருவ ரவ
ரெண்ணு யிரவர் காணின், மெத்தியகுழ்ச் சியும்வல்லா ரவர்க டம்மை வெல்
வதற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்கள்பத் தனையல்லாந் துணைவே
றில்லை பரசியவன் திருவுள்ள மறிவோ மென்றே. (௭௮)

வேறு.

சோதி வேதியர் துணைசெயு மவரொடுங் கூடி

யேத நீங்கிட விடியுமுன் னுலையத் தெய்தி

* இச்செய்யுள் சிவாபித்தானில் இல்லை.

கநஉ. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேத வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதரு பதிக
மோது மெல்லையோ மோமென வோங்கிய தோர்சொல்.

(ச)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டரு வாக்கெனத் தேறி
நீனைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைத்
மனத்து மாதரும் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல.

(இ)

கலக வெஞ்சமனை நையனாக் கனைத்திடா தொழியி
ளிலுசு லாவறித் தாத்தமன் னிறந்திடு மிற்தா
லவகில் வேறமும் வேள்விபு முழித்திடு மழி்தா
ஔக வெந்தறு மாரியு முலாமும் கெடுமால்.

(ஈ)

ஐய பில்லென வறந்திட வாங்கவர் லிரைந்து
வைய மன்னனே வருநலத் தீங்கிறுக் ஞரியான்
வயப் காரிய மவன்வயிற் சொல்லமென் றடைத்து
பைய வேதமுன் வழுந்தியும் பழுதிலை யென்றான்.

(எ)

பின்ன மாதெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செல்வான்
கன்னி மன்னை ஈரியைத்து கேட்ட லுங் கடுகித்
தென்னன் மண்ணின் முள்ளையிற் சுறப்பொடு மடைத்தே
மயிற்று மச்சுத் திருத்தனார் வைத்தித் தலைவர்.

(அ)

வேறு.

மந்தவ நிறப்பந் கேட்டென் லொப்பெழுத் தலைவ ராய
செற்றதில் சமண சொன்னு யிரவாஞ் செற்றங் கூர்து
கொத்தவன் காசு வென்றி ஞ்ஜெந்தடக் கடவே மென்றே
வெந்திவரை முரசு மெற்றி யனைத்தன் வினாவிற் கூட.

(க)

கருநிலிச் சிறுவ னென்னெண் கலமுதற் கல்வி யாவு
முலாபெழு முனத்து னோதா துணர்த்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல வரிதுகை கண்ட நந்தஞ்
சுருதிமற் றிரத்தால் வெல்வத் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும்.

(க0)

வாரடா சிறுவ திதான் மத்திர மேத றித்தா
யோரினின் வேத நான்ந னேதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முன்னடோ வென்றி கண்டங்ஙன் களித்தல் வேண்டா.

(க1)

படுவழி நினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா வித்தாய்
விடுவிடு காகஞ் செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க வந்தாய் சுற்றுப்
புடவியி வெம்மை வெல்வா ரில்லகாண் புகலுங் காலே.

(க2)

மணிதிக முன்றன் மிக்க மந்திரர் தனையு மெங்க
 னிணையிலா வீர மிக்க மந்திரர் தனையு மின்ற
 துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார் க்காணத்
 தணியிலா நெருப்பி னாப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம்.

(௧௩)

வேகாவே கிடையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
 பாகாரு மொழியான் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல
 வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தனி முரசு மார்ப்பப்
 போகாமுன் முருட்டுக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி.

(௧௪)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைத்துநின் றுதவி செய்யுங்
 குஞ்சரர் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் சேத்தி னாகா
 தெஞ்சமில் வடகீழ்ந் தோணத் திதிமென யேவல் செய்வோர்
 மிஞ்சிட நெருப்பிட டார்கள் யின் குடி வாங்க வாங்கு.

(௧௫)

மானயி லாதோர் தம்மை மதித்துமு னடைத்த தேத்து
 ஞானமா முனிவர் தாமு நனுவிடக் கூண்ட வீசு
 னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுந்
 தேனுவே யெனக்க ர்த்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு.

(௧௬)

நீதிசேர் செடியர் கோமா னேசுமார் தேவி யோடு
 மாதர வணக்க ரோடு மளவில்சான் றவர்க ளோடு
 தீர்ப்பல் லியங்க றங்கச் சிறப்போடு விளங்கி மிக்க
 வாதினைக் காண்பா னுசை யுடையனா யடைந்தான் வந்து.

(௧௭)

சுற்றந் றவர்க ளெஞ்சந் துயரமுந் தென்னு மென்ன
 வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி வினாந்தியத் திரங்கண் மற்றும்
 கற்றம் திரங்க ளெல்லார் தனித்தனி னனத்த வேட்டி
 லெற்றருந் தலைவ ரென்னு யிரவரு மெழுதி யிட்டார்.

(௧௮)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
 கருதிநின் றொழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலைப்
 பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
 வர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினார் மலர்க்க ரத்து.

(௧௯)

கழறுமா மறைவி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
 தழைவுறு பதிக மோங்கத் தளிரிள வளரென் றோதி
 யழவிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
 பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி.

(௨௦)

தருக்கமார் சமணர் தேர்த்தெண் ணயிரர் தகுதி யாக
 வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னைத்து

காட்சு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலை போலெ ரிந்து கணத்துநீ நெழுந்த தாலோ. (2.க)

யாவையும் வேவ வேவா நிலங்கிய வேடெ ழீத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க ளெளி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (2.உ)

தெளிவுறக் கண்டுந் தீயிற் நெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துணைப்பா ரங்கித் தம்பனை கொண்டு வென்றா
யொளியுறக் காணுங் காலை மும்முறை யுண்டு வாது
களியுற வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்றார். (2.உ)

பெருகிமுன் வினாவி னோமும் பெரும்புனல் வையை மாற்று
பரிவுற வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவார்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுநியிங் கிடவா காண்போம். (2.ச)

சிறுவரின் னேடெ திர்த்து சென்றதே லின்று னனக்கே
யறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடலே மற் றம்
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பி மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ருளச் செய்வார். (2.ஞ)

அடிமையி லாசை யில்லை யின்றுந் தவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதுஞ் சொக்கன் பரிவினல் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுநுதி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்றா நிலையத்தனர் விளையான் மூடர். (2.க)

உளப்படு மமைச்ச னுரை யுயிர்க்கழு வினவா முன்ன
சூப்பருந் தயாவு கூர்ந்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
காத்தன வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் செத்திக்
குளத்துற விட்டு வைத்தே னருளினு லெனக்கொ ணர்த்தார். (2.எ)

ஆங்குது கண்டு சால வதிகய முற்று மற்றைப்
பாங்கிதி விளையான் மூடும் பாதகர்க் கருள்ச ரந்தே
யோங்குநன் னலங்கள் கண்டு முணர்விலா மூர்க்குந் நீங்க
ளீங்கிதற் கியைந்த் தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (2.அ)

வேறு.

பவங்க ணீர்க்கும்வெம் பாதக மாற்றுகற்
றவங்க ளெல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ்
சிவந்த தாணிழல் சேர்த்திடுங் காத்திரத்
துவந்து பூனி னுருத்திர சாடினம். (2.க)

வேறு.

நீனைவீனை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வுழறலிவா ராமற் காக்கும்
புணையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு.

(௩௦)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதந் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை குன்றா நயந்தரு நமச்சி வாய.

(௩௧)

நாணிலீர் மன்னன் முன்னு நல்லசொல் கின்றேன் கண்ட
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியந் செழுத்தை யோதுங்
காணொணு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
ோணுறு சமண ரெண்ணு யிரவருங் கொதித்தெ ழுந்தார்.

(௩௨)

முற்றிய சீற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் றும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென வியைநீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்றார்.

(௩௩)

வேறு.

என்டு துஞ்சொன்மு குந்த னிறைஞ்சொளி
வண்டே துங்கழல் வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
கண்டே துந்தொனிக் காளத்தர் ஞானறுமேற்
கொண்டே தும்மெனக் காளங் கொடுத்தனர்.

(௩௪)

வேறு.

மெய்யுறக் கேட்டு னக்கம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்பி னன்றே கழுதுதி யணையோ மென்று
தூய்வை யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையையா நதியின் பாங்கர் நணுகினர் மன்னன் காண.

(௩௫)

மேவிய திறங்க ளோடு மலரவர் வீரம் பேசுத்
தீவினைப் பயத்தி னாலே வரும்வினை தெளியா ராகிக்
காவல்சேர் மட்டி ரங்கன் கற்றயந் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் தீட்டி யிட்டார்.

(௩௬)

வேறு.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினைந்து
வாழ்க வந்தனை ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகத்
தாழ வோதியே நடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழ மாற்றிடை யிட்டன ரகிலமுத் தழைப்ப.

(௩௭)

௧௩௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

கொடிய நெஞ்சுடைக் கூற்றினை யனையவர் வலாவும்
றடைவின் முந்தற விட்டவெண் ணுயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கிளரநீ ண்கையுற விமைப்பிற்
கமிகி நீர்வழி யோடிமுன் புகுந்தன கடலுன். (௩௮)

மாறி லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய சுழுகக்
ளேற வேறிய தெழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (௩௯)

வேறு.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்ப தம்பெற வெழுதிவ னாந்திடுமே
டியர்தநு தண்புன னடுவுகி ழிந்திட வுரனொடெ தீர்ந்திடவே
நயமலி யன்பர்சண் மறைமொழி யந்தணர் நடமிடு தொண்டருளோர்
செய்செய வென்றன ரரகர பென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (௪௦)

வேறு.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சுறர் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
விங்கெ னுருமென் றிரங்கிய முனிவர்க ளமரர்
சிங்க நாதங்கள் செய்தலர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (௪௧)

வேறு.

நிற்புள்வே றாய்வி யர்த்து நெஞ்சுலர்க் தாங்கா ரங்கள்
குறைத்தனைத் தவமோ வில்லை சைவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால னார்த மணிமலர்ப் பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரென்னு யிரவரும் வணங்கி ஞரால். (௪௨)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்முத் தரித்த போதே
யாசற விழுந்த் ரின்னு மறைஞவ மடிதல் வேண்டா
பூசுமி னினிய நிறைந் போற்றுமி னீசன் றானை
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்றார். (௪௩)

முன்னையுழ் வினையால் வென்ற முனிவனே மடிவ தல்லாற்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசை தொடுவமோ வென்று கொண்டு
நன்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (௪௪)

வேறு.

கையர் தங்களைக் கணையுமின் கணையுமி னெனவே
தாய்ர மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவிய தொண்டர்
பொய்செய் பாதகக் குழுவெலாந் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீள்கழு வேற்றினர் மெலிந்துயிர் பதைப்ப. (௪௫)

புகல்வ தேதெதி நிருந்திங் குதவழிப் புருந்து
பகைகொண் முட்டுடைப் பட்டினி வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகந் தனிநிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட வேறினர் கழுக்கள்.

(சக)

வேறு.

பவமுறு சையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி நுங்குச்
சுவையவை குழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும்.

(ச௭)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கண் றெடுத்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளை கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி னொரால்.

(ச௮)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணை யிரஞ்சமண் டலைவர் தம்மை
யுளம்பரி வொடுக முக்கண் யோசனை யகல மேற்ற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்ன மேசுரு தராத லத்தே.

(சக)

வேறு.

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க
ணைசமுற விருந்தகழு நினாமுடித்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே.

(௩௦)

வேறு.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே.

(௩௧)

வேறு.

நன்னெறி யேடு காண்பா னொசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுதிப்ப நாலு கவிப்பெரு மாண்ம கிழந்து
முன்னுறக் காட்டு கின்றேம் போகென முடுகிச் சென்றார்
கன்னல்குழ் புனைவி யாற்றங் களாவழிக் குடபா னோக்கி.

(௩௨)

வேறு.

ஆர்ந்து செல்கதி கண்டெண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்த்து செல்வுழி மந்திரச் செந்தமி மேடு
சூழ்ந்த தெண்டினாக் கடலென வருநதித் துறைக்கட்
செர்ந்து முழங்கி தோசனை யொன்றொ சென்று.

(௩௩)

கந்தி திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதா முதிர்வா
 லோங்கு நாயக னுணையா லுணர்வுடைத் தடினி
 தாங்க ருந்திற லொடுவரும் வெம்மைபைத் தணிந்தே
 பாங்க றிந்துதாள் படிந்தது பாரதி சயிப்ப. (௫௭)

வேறு.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகா னைமல் வாழிப்
 புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
 படிபுகழ் நினாயான் மேய்ப்போர் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
 குடையதோர் சிவலிங் கந்தா னுண்டுகா னென்றார் காட்டி. (௫௮)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நனுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
 தேனூற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
 புானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்ததோர் விருத்த னாகிக்
 கூனிலங் துயர்காப் பிட்டான் டீசுடனார் நீடு கோமான். (௫௯)

மிக்கபா லககே ளிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றிட்
 புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
 திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே னாதலாற் றெரிந்த தில்லை
 மக்களுண் டவர்க்கு நல் லாசித்துத் தருதி யென்றான். (௬௦)

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ றிலங்க வுச்சி
 வைத்தவொன் னைவி ளங்கப் பிணங்குநான் மாப்பின் மின்ன
 வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே நும்மை
 யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுதிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (௬௧)

சிறியனென் பனுவல் கல்வி சிறந்தகின் றிருமைந் தர்க்கு
 முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலை முடுகிக் காண்பான்
 மறுவறு தென்னன் வந்தான் வருந்தியோர் கார ணத்தா
 லீறையவ காட்டல் வேண்டு மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்னார். (௬௨)

அவ்வுரை கேளா முன்ன ரருமறைக் கிழவ னக்கென்
 செவ்விய மைந்தர் கட்டுத் தேடிவே றளிப்ப றோன்ற
 மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
 விவ்வுரை தீட்டு மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே. (௬௩)

வேறு.

சிறுபா லகனி சிவபத் தனுமா
 யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
 னிறைவா கியிருந் தனைநீள் பகைவென்
 றறவா முதிநான் மறையோ தியநாள். (௬௪)

எனவாழ்த் தியொளிக் குமுனின் பழுறுந்
 தனியா னைவியந் துயர்தா னையொடு

மனவா தரவால் வருமன் கரமீ
தனைவோ ருமவியப் பவனித் திடவே.

(௬௨)

வேறு.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா றெங்ங னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விந்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் பல்கா லேத்தினான் கூத்து மாடி.

(௬௩)

இகலமண் பரிசு னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகரனீள் கோயில் கண்டு சிவனைநா டொலும்வ ழுத்தித்
தருநதித் தென்பா னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம்.

(௬௪)

வேறு.

வினாவோ டிகலா லிடுமே டெநிப்போய்ந்
கரைசேர் தலின லுறைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுந்
திருவே டகமென் றுகிறத் ததுவே.

(௬௫)

வேறு.

உன்னி மாலு முவண்ணுஞ் சேடனு
மன்று சாத்தனு நான்குகம வாழ்த்தக்
துன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்குக
மென்னை யாளுடை யாறுறை யேடகம்.

(௬௬)

வேறு.

அறநெறிச் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ ளிர்த்
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் றெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண.

(௬௭)

வேறு.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியத்
தழார யதனு ரணநா யனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுமிறைஞ் சினரால்.

(௬௮)

புகழ்நீ டியபூ ழியன்மண் டலமும்
மிகநா ளுமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சீனையும்
மகிழ்வா லணிநீ றுமறத் திலதே.

(௬௯)

கச0 திருவாலவாபுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நயமெய் தியதென் னவனு டடைவே

வியனீ றுபரப் பியவித் தகளு

ரியலோ யெந்தென் னனிலங் கவிருந்

துயர்கா விரிநா நெமே வினரால்.

(எ0)

வேறு.

தூண்டுகும் பாக்கி யின்றோர் துரும்புதூ னுக்கி யேழன்

முண்டிலோர் புதல்வ னுவெண் னாயிரஞ் சமணர் தம்மைக்

காண்டரு கழுவி லேற்றல் கண்டுநீ றணியா தந்தோ

மாண்டரு கடவுள் வேறுண் டென்பேரே மதியி லாரே.

(எக)

கொல்குர நீக்கி மன்னன் கூனிமிர்த் தழலி னீரின்

வெல்லவே டெழுதி யிட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்

சொல்லிநீள் கழுவி வவைத் தொல்கைத் தற்போர் கேட்போர்க்

கெல்லையில் செல்வ மொல்லை யெய்துத் தற்கைய மின்றே.

(எஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - 'க0எசு.

நகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

பூமகட்கு மணிமுடியா மதுரை யத்தன் புரத்தின்கண் முன்னொருகான்
மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ னாகும் வென்றித் தேசுடைய
வுயர்கொந்தக் குலத்துட் டோன்றித், தூய்மைதரு சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு
சுந்தரசா மத்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமுறுபே ராண்மையினோர் தோலா
வீரன் கசித்தன்பர்க் கன்புசெய்து போது நாளில்.

(க)

ஆங்குலக மனுநெறிசோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு மரசன்
றன்மேற், நேங்குபுகழ் வன்னியர்க் டலைவ னாய சேதிபர்கோ னென்பானோர்
கிராதர் கோமா, நேங்குபெரும் பலபடையி னோடுங் கூடி யொருப்படுவா
னெண்ணியவா றொற்றர் கேட்டுத், தாங்கரிய வினாவினோடுங் போந்து வாய்
ந்த தருமநெறிச் கவுரியனைச் சார்ந்து சொன்னார்.

(உ)

முன்னமது கேட்டலுமே வினாவிற் கூடி முரண்பெல் படையாளவே
மெனக்க ணித்துக், கொன்னுனைவேற் சுந்தரசா மத்த னென்னுங் கொடுத்தி
ற்ற்சே னுபதியை 'யழைத்துச் சொல்வான், செந்நெறிசோர் வடதிசையான்
கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பானோர் பெரியோ னம்மேன், மின்
னுபடை யொடும்பொருவான் வருகின் றானும் விளம்புங்கா ரியமொன்று
விளங்கக் கேண்மோ.

(ங)

பல்படையைப் பல்படையாற் றள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ்வீ ராபடை
யோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சரக்கறையிற் டுக்கு வேண்டு மொண்

கனக மெடுத்திட்டுப் படையா ளென்று, புல்லியரு ளொடுத்திருக்கைச் சிறப்பு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப வினாவு கண்டு, சொல்லிலிவன் நனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான் சால. (ச)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவீற் பெரும்படைகளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைகைக் கொண்டு நல்ல போர்வீரர் தமைத்தேடி வாரு மென்று, பரிவினெடுந் தன்னடைந்தோர்ப் போக்கி நோக்கிப் பரிப்பவராத் கொடுபோந்து தனில் லத்து, வினாவினெடும் புகுந்தான்செங் கனகங் கண்டான் விதிர்விதிர்த்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெண்ணி. (கி)

வேறு.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேடுவான் விரும்பிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் டீவந்தன் செழும்பொரு டன்னெடுஞ் சென்று, பஞ்சின்மெல் ஷடியா ளங்கயற் கண்ணி பங்கனை யங்கையாற் றொழுது, மிஞ்சமிப் பொருளுன் னடியவர்க் கிடுவான் விருப்புது முளக்கருத் தெனக்கே. (க)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குள் நம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவனாக் கம்பமா ருடலு மம்புசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமாயிறைஞ்சிச் [த்தே. சம்புவே யென்ன வழுதுசெய் வித்தான் நனங்களுவேண் டிபவெடுத்தளி நட்பொடு மெல்ல மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங் குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூர்ந் தரனடி யவர்தங் கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறிந் தழுதுசெய் வித்துத் தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டம்முளத் தனமெலா மழித்தான். (அ)

அரசனூர் திங்க ளாறுசே றலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப் பரிகர மெவள வான்டனை யென்னப் பழுதுரை யாதவ னுரைப்பான் றிருவரு ளத்தொற் சொக்கநா யகனைச் சிந்தைசெய் துள்ளதை யன்றிப் பொருபடை மன்னா வொருபடை யாண்ட திலையிது பொய்யல வின்றே. (இ)

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெளிய சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத்துணர்ந் துரைப்ப வந்தமன் னகனு மென்கொலா மீதென் நதிகயித் துன்னினை வின்க ணெந்தைநா யகனும் வருவனேந் காண்பே மின்றுபோய் நானைவா வென்றான்.

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே ணுனைக் காலையி னின்படை மெய்க்காட் கிருப்படக் காண்பேம் போவெனப் போர்த வுத்தமன் புத்தியுட் சால [ணிப் வருத்தமுற் றென்றா மெனத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குரைசெய்வா னெண் பொருத்தவா லயத்துச் சேர்த்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணிகீ ராடி.

கசஉ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்.

நீறணிந் தருள்சேர் கடவுளை யுடைந்து நியதியெண் ணுன்கறஞ் செய்
வாள், கூறனே யடியே னென்செய்கே னுனாயாய் கொற்றவன் நனமெலா
மெடுத்துன், வீறுடை யடியார் தங்கன்பா னிறைத்தே னுனைமெய்க் காட்டெ
னப் போந்தே, னுழபூ மவுலி மாறனார் திருமு னன்படை காட்டுமா றென்
கொல். (கஉ)

வேறு.

பன்னிய பொருளு மில்லை படையுமோ வாண்ட தில்லை
தென்னன்மு னீயுண் டென்று செப்பினே னெப்பி லானே
மன்னவர் தண்ட மாரே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே
லின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலை யெனப்ப ணிந்தான். (கங)

வேறு.

நெறியிலை சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கினீள் விசம்பி
லறிவுற வுரைப்பா னுறுபடைத் தலைவ வசைவிலா மனத்தொடு சென்னீ
குறைவற வேண்டும் படையொடு நாளைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேந்
திறமுறு படையின் தகுதிகண் டெவந்து சேலையுந் தருவனு னமக்கே. (கச)

என்னுமத் திருவாக் கதிகய முறக்கேட் டினிமையி னெழுத்துகட் தாடி
யுன்னருங் களிப்பிற் போந்துதன் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குரைப்பத்
தன்னுடை யச்சர் துண்ணெனத் தள்ளித் தலைவகே னிலைமையை விடாது
நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நாளை யுதவுவ னேசுவெம் பெருமான். (கரு)

வெறிகமழ் குழலா னாய்ந்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முரைப்பக்
கறைகெழு நெடுவேல் வீரனா மற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து
திறமுறு படைக்காம் பல்சுலன் பூண்டு சிறிதுசே வகரொடுங் கூடிப்
பிறையணி சடையான் றீனையுளத் திருத்தி நடந்தனன் பெரியவான் வாங்கி.()

தகீனுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலைப்படுங் காலிறை யருளாற்
பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்துநின் னார்ப்பச்
சின்னமுஞ் சங்குந் தாராயுங் கொம்புஞ் செம்பொனின் காளாழங் குழலுந்
துன்னுவங் கியமூந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுறக் கறங்க. ()

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பலின் நண்ணுமை தடாரி
பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை துடிக்கி முரசம்
பார்புக ழிடக்கை யுடுக்கைநன் னியாளம் படகம்வண் டுமிலைதெண் டெமை
வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கனும் வாறு முழங்க. (கஅ)

வில்லொடு கணைவாள் கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ
றொல்கதை பாரா வளைவளை யெறிக்கோல் சுரிகைபத் திரங்கொடுங் கணிச்சி
பல்வித முயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம்வெஞ் குலனீள் கழைக்கோல்
கொல்லெழுத் தண்டி முதலிய வளவில் கோடிபல் படைக்கலம் பிறங்க. (கஆ)

பொருந்துபுங் கொழிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமரை யிரட்டத்
திருந்துபல் கவிகை நிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோனாகள் வீச
நெருங்கடை யாளன் துளங்கழிப் பாம்பு நெளியதுண் ணேரிவான் முட்டப்
பெருங்கட லென்னப் படர்தொலி மிக்கு நடத்தது பெரும்படைச் சாத்து.)

வேறு.

இப்பெருங் கொற்றத் தானை யிரும்படைத் தலைவன் முன்னு
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னோடுஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்றான். (2க)

ஒடுவன் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடுவ னணுவன் றுண்டி யரகர வென்ற லிப்ப
னோடவி ழலங்கற் றென்னு விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் நேறவாங்கு. (2உ)

ஓதரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட்டந்
மாதவச் செடியர் கோமான் மந்திரத் தலைவர் குழத்
தீதறு பொலிவிற் போர்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற விருந்தான் சால வியத்தலங் காரத் தோங்கி. (2ங)

விசையவெம் படையைத் தோன்ற வீரநீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரிசு ரத்தைச் செல்லநில் வரநில் லென்று
வசையொடுஞ் செலுத்து னாத்து வகைவகை தொறுநி றுத்தி
நசையுறக் காட்டு வானந் நானில மன்னன் காண. (2ச)

வேறு.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க நிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் குச்சரர் பப்பரர்தின்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிற்கிவ ரிற்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (2ஊ)

துன்னிய வெய்ய துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செந்நெறி யாரியர் கோசலர் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்
றிந்நினா யிந்நினா யந்நினா யந்நினா யந்நினாயே. (2சு)

வேறு.

இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
மன்னனில் வீர னைப்போற் கண்டிலே மெனம கிழந்து
கொன்னு வதைத்து நாமங் கொந்தகப் பெருமா னென்றே
ன்னெறிப் பட்டங் கட்டி நல்கினுன் பரிவட் டங்கள். (2ஃ)

கசச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

இறையவ னழகு பொங்க விரும்பெறும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை கீழன்
மறையநின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாஷ கின்ற
வுறுபடைத் தலைவன் யார்கொல் வீரகீ யுரைத்தி யென்ன. (௨௮)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடையமைச்ச ரோடுங் கேட்டிநீ யுரைக்கு மாற்ற
நினையினிங் கடிய னேற்கா நிற்பெரும் பொருட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் பரிசுரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (௨௯)

நன்றெழில் வீர ந்சென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றிய ரளித்த கோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுன்றனை விரும்பா நின்றா னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நணுகிச் சொல்வான். (௩௦)

மன்னகை புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டு
முன்னிகழ் வடுவுஞ் சொல்லின் முடியில்விந் தழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னெழு நெழுது நல்ல சேவக னுணக்கெ ணைப்போ
லுன்னரு முலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (௩௧)

என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் குன்றா நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க னொருவழிக் கொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் சொக்கே யென்ன
சின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (௩௨)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடியாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண. (௩௩)

வேறு.

ஆற்புறநி னைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும டக்கு பவனின்
கற்பனை டப்பவன டக்குபுரி டித்துறுக திப்படவு கைப்ப வடபால் [தார்
வெற்பின்முது கிறிற்சைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி தித்ததொழி யப்பி லம
சற்பமும்வெ ருக்கொளந டித்ததும் ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. ()

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யதிச யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புவிமீ தில்லை
யரிதரி தெனவி யப்ப வைத்துதா னையினுந் தூண்டி
லலாவிங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புக்கு. (௩௫)

அவ்வயின் வருந்தித் தேடு மரசன்முன் வினாவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரசர்ரேறே

தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் றன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கங் கொன்ற தென்றன் வேட்டைக் காட்டில். (௩௬)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்னொலென் றருளை வாழ்த்திச்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து நிகைத்ததி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ரானோ ராதரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்கோ னருளை யேத்தி. (௩௭)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ சொடும்பகை போன திந்த
வெத்திறம் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் றுவோ வில்லை
தத்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுகி தாமா தின்று
சுத்தர னமக்குள் டாக வேண்டுமோ துணியிங் கென்றான். (௩௮)

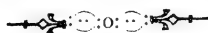
நிறுத்துதல் ஈரும மென்று நிரம்பிய படையை வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வாங்கது ஈலைத்தெ முத்தே
யிறைப்பொழு தின்க ணங்கண் மறைத்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னாலு முழங்கு ஓனன் தத்தான். (௩௯)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேனை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொக்க னருளினே வியந்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே மன்பன் முன்னிற் சுத்தாற் கன்பு பூண்டி
மெய்யொடு மடைந்தான் முளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (௪0)

அரசனா லயத்தார் சென்றார் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை யல்லாற் தெய்வங்
கருதின்வே றுண்டோ வென்று ஈளித்தடி துதித்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கம் கோவைகள் பிறவு உல்கி. (௪௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௧௧.

சு0.—உலவாக்கிழி கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுரையின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளியு சொக்கனை யிறைஞ்சிமுச் சுதியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில். (௧)

தெரிய முத்தழ னன்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா நிகழ்த்துயர் பரனையே வருத்த
வுரிய வேள்விக ளொழுக்ககல் குரவினா லொழிந்து
சுருதி யந்தனர் தாழ்த்துபுன் றெழிலிடை யிழிந்தார். (௨)

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேன்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதற் பல்வ ளங்க
ளானவை விளைவு போன் போயின வறமுன் னான்கும். (ங)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுமைண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை போளூர் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்றா மாதனங் கோத னங்க
ளேர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் குறைந்த மன்னோ. (ச)

ஒங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கவீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளுணந்தடி பணிந்து சொல்வான். (டு)

அய்யனே செய்ய கோவே யடியனே னின்னை யென்றும்
பொய்யற வணங்கி வாழ்த்தப் புவிதய ருறுவ தென்னை
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போந்து
துய்யபே ரமளி யின்கட் யெரொடுந் துயிலுங் காலை. (சு)

உத்தம னெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னென்பா லன்பு
வைத்தவ னாத லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு. (ஏ)

வேறு.

மேவரு நான்மறை நமக்கு மெய்யதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யாநலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமையி கழந்தனை. (அ)

ஆதலா னல்குர வெய்தி யாங்கவர்
சோகிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றந்தனர்
சோகிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூதிர்வான் பொழிமழை குன்றிற் றிம்பரே. (க)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (க௦)

பாமறை யந்தனர் தம்மைப் பார்த்திப்
நாமவ ராகவே நானுங் கண்டிடு
நாமவ ராகவே நானுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே.

(கக)

நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
துன்பமெய் தாதவர் துன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம்.

(க௨)

வேறு.

இன்புற வழைத்த வர்க்கா மினிமைசெய் வினாவிற் சால
நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ முண்டார்
தென்புலி நயக்க நீங்காச் செல்லலை நீக்க வற்றோர்
பொன்பொதி கிழியும் வாழத் தருகுவம் புதிமை கூட.

(க௩)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிலி வியாரும் வாழ வாழுதி புவிமீ தூழி.

(க௪)

வேறு.

அஞ்ச லஞ்சலென் நன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டுப நல்கிடு நீவியைப்
பஞ்சின் மெல்லிணைப் பான்முடிப் பான்மிசை
வஞ்ச மாசுற வைத்து மறைந்தனன்.

(க௫)

வேறு.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயிலுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையாணை யல்லதுவே றிருநிலத்து
கிணையினொரு தேவுண்டோ நேசமுளா ரெனவியந்து
கனவுகிலை யுளாசெய்யக் கேட்டபெருங் களியமைச்சர்.

(க௬)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதுன் கருத்துட் டங்கு
நினைவதற் கரிய வீச னல்கலா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசுத் தருளுதி தணிவ தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கைய மின்றே.

(க௭)

ஒப்பிலா னுரைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டித்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுந் தலத்தி ருத்தி வேண்டுவ நல்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ லென்று செய்தன னரசர் கோமான்.

(க௮)

கசஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லையா குதிக னோங்கிச் சுருதியும் வழங்கி யெங்குஞ்
செல்லனல் குரவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி யெய்து
பல்வித விளையும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு.

(கக)

வேறு.

கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக நீலிகண் டதெச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர்.

(உ௦)

வேறு.

செய்தவ முயற்சி யாலே திவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்மெண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றினையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்தியுழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால.

(உ௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கக௩அ.

சுக.—யாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்படு தன்னின் முன்னொரு காலநீ
ளளவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னோடுமி ளங்கிமற்
றளமவி நும்பிய வானி கஞ்செய்தொ டுக்கம் வாய்மைசி நக்குமோர்
வனமை சொத்தன பால னென்னொரு வணிகன் மாசுற வாழ்த்தனன்.

(௧)

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றியுழ் தீதி லொண்குல மோங்குவா
னல்வி னைத்தனி வால ளித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லி யிற்றனு டன்பி றத்தவன் மைந்த னைத்தனு வப்பொடு
மெல்லி யற்றசி றப்பொ டும்மக வாவெ டுத்துவ ளர்த்தனன்.

(௨)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளர்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைத்த னத்தொ டும்புதல் வற்பெ றப்பெரு காயையா
லுனத்து நல்லன பேர றங்களு வந்து செய்துயர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்பரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு யேகினான்.

(௩)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திற் றுயத் தார்க
டாங்கிளர் திறந்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டங்குநீ யேடி யார்கொல் போவென விகழ்ந்து கூறி
யோங்குமா தினையு மைந்தன் றன்னையு மொதுக்க னூரால்.

(௪)

ஆடைசோ றளவு மீயா தகற்றிட வகன்ற னுள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்லா ணிகங்கள் செய்து
நாடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் நடுக்க மின்றி. (௮)

மங்கல நாணி மூந்த மடந்தையோர் மதிநி னைந்து
செங்கணீர் வார வாரச் சிறுவனோ டிவ்வி டுக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வாரக்
ளிங்கொரு கேளி ரில்லை யென்றிறை கோயில் புக்காள். (௯)

மைத்திக முளசஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போசட்
டத்தநேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (௧௦)

வையகத் தோர்கள் காண மருகினை மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளளவு நல்கித்
துய்யவென் னுடன்பி ற்த்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ற ரன்றே. (௧௧)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றுரை பொறுக்க கில்லென்
மற்றொரு கேளி ரில்லை மன்னவ னானை யில்லை
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் குற்ற செல்வன் சந்தி யரற்றி வீழ்தான். (௧௨)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னனுதி மாதே
புற்றநின் புதல்வ னோடு மெழுத்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படு றுவர்ப்பி டித்துச்
சற்றுமோ ரடியி டாமற் றடுத்துவா தரும் மன்றுள். (௧௩)

மன்றிடை முன்னோன் றந்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக னாகி புற்றவர் முற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால். (௧௪)

இன்னநீர்ந் துள்ளத் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னோ யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுளையா ளாகி யெழுத்துபே ரருனை வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தான் பழுதிலா வணிக மாத். (௧௫)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமி னென்னச் சீறி
வினாவோடு தடுப்பக் கண்டு மேவலர் சால வைது

கடு0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தருமவா சனத்தி லேறச் சங்கரன் ற்றித்தா னில்லை. (க௩)

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டு வெண் ணீறு சாத்தி
யறுவையுந் தழையச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் றகுஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (க௪)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையினத் தழுவிக் கொண்டே
யென்பெருந் துணைநீ போக யானுமென் மகவு முற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினுள் கண்ணீர் சோர. (க௫)

கருணையன் றானு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனை யென்ற னுடன்பிறந் தவனை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் சொல்வ தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமிநின் றழுதான் யாருங் கலுழமெய் பூண்டு கொண்டு. (க௬)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ நகரி தன்னுட் பழுதுரை பகர்வா ரில்லை
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினுன் போற்றி யாங்கு. (க௭)

வணிகுரு ரியரே வாரீர் வாணிக நன்றோ சொல்லீர்
பணிநெடு விலைமா ணிக்கம் விற்றதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் மருகனோர் குமர னுண்டே
வணியநீ, ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவிக் கொண்டான். (க௮)

கடும்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காளுண்டோ காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனார் பணையமீட் டிலரோ மெல்ல
கடந்திரீர் வைத்த முத்து விற்றதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்றான் நேற. (க௯)

ஆங்கவை யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் துணைந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாயத் தானா நிறுத்திநின் றனிவ ழக்கை
யோங்கிய தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (௨௦)

மனைகுடி யடிமை காணி மாடுமா ணிக்க முத்துக்
கனகவொண் கிழிநா றாசு காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுறு பணைய நாம மடையாள மெவையுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுந் தெளியச் சொல்லி. (௨௧)

சுக.—மாமனாகவந்து வழக்குரைத்த திருவினையாடல். கடுக

என்னுடன் பிறந்தான் மைந்த னீங்கிவன் றனையெடுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (2௨)

மன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதல னவின்ற வாறு
நன்றென வியந்து கண்டு ஞாநிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குரையா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும மாறன்
றன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமுண் டாமென் றஞ்சி. (2௩)

மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டீர்க னீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைநெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றோ ராயின். (2௪)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சூன்றவர் காணுந் தோறு
முருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கினை யுளங்க டோறு
மருவவர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டுரியநின் மருகனோடும் போதின் னுழைக்க னென்றார். (2௫)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனோடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கினைஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனகமா ளிகையுட் புக்கான். (2௬)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவருங் காண
வோங்கிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனா மெனவு னாத்துத்
தாங்கரு முறுவ லோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (2௭)

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா ரிரங்கி நந்தன்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் கைந்தலை விராந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிசயித் தார்கள் சான்றோர். (2௮)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன்றி
யென்மறை யுரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றாங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினு ரருளை வாழ்த்தி. (2௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககக௭.

சு2.—அட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவிளையாடல்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னேங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி நங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லறும் பல்க ணங்க தெதெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின்ரு னாயகன் முன்னோர் நாளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பா லன்போடு நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியொடு சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

சுருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுளையொடு முறைத்தல் வேண்டு முணர்வுறவெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் நிருந்த வாங்கு. (ங)

வேறு.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புங் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினைவ சத்தினுற்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராமு கஞ்செய்தார். (ச)

அப்பொழு திறைவெழுண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படு ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வதொன் றுண்டு கேண்மினோ. (ங)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னுட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை போந்து விண்மிசை
முட்டுமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (ஈ)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்குகில் விசும்பிடைச் சுழன்றெ ழுந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (ஏ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றியசாபமு மொழித்தி யென்றனர். (அ)

சஉ.—அட்டமாசித்தி பகார்த திருவிளையாடல். கருட

T. 12960

ஒதிய பருதிகேட் டுவகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிகே ரருளுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுனாயி விருப்ப மேம்பட.

(க)

வேறு.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட்ட டிங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா றிளைப்பொடு மினிமை கூர்ந்து.

(உ)

ஆங்கிறை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்குகல் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
நீங்கரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம்.

(உ)

வேறு.

மன்னிய குருவடி வாசி வள்ளலும்
பின்னொரு நாணினைத் தன்னுகப் பேசைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னாய் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர்.

(உ)

மைப்படு சுண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படு சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர்.

(உ)

மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வம் யாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து னைத்தனன்.

(உ)

வேறு.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
நன்னுகே சத்துவம் வசித்துவ நன்குள
விண்சேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
ருணமார் சித்திக டிளங்கக் கூறினான்.

(உ)

வேறு.

புத்திரவைய ரருளிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றாங்
குருவொடு மிடைபூ நின்னி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் லுயிர்ந்தெழுது போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான்.

(உ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஅட.

கருசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சுந.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

மருவு முன்னொரு காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிறந்து
தருமம் வீரியந் தைரிய முளையுத் தனதுயர் மரபினுக் கொத்த
திருவை வேட்டிடா தகிலமுந் தழைப்பத் தீதறு செய்யகோ லோச்சிப் [யன்.
பெருமை மிக்கதென் மதுனாயில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகந் கன்புளோர் செழி

அன்னவ னுடனோர் தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்யான் பய
ந்த, கன்னியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் நெண்ணியொண் கா
ரியத் தோரை, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ப்புடை
வழுதிகண் டெவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்
செல விடுத்தான். (௨)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாள். லெதிரிலா வுயர்வழுதிக் கிளை
ஞாய, சினமலியு மொருவயவன் படையி னோடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்
வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன்ற
னுடனெதிர்க்க மாட்டா னாகி, யனநடைசேர் மடமகளைக் கொடுத்தான்
மிக்க வறிவுடைய னாயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே. (௩)

மன்னுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகளு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லந்
கொண்ணுத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னாய் மிக்க தானையுடை வடபுடவி
யரசன் நன்மேற், துன்னியவெங் கயமுதனற் படையி னோடுந் தோலாது
சென் டுவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னரள வில்லாத சேனை கூட்டி யிருந்
தனவ்வெந் திறங்குன்பல பிறங்கப் பேசி. (௪)

தருமநெறி கோடாத தமையன் நன்னைச் சமரிடைவென் நியாமதுரை
கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கிளை
யாதோ னடலபய னோடுங் கூடிக், கரிபுரவி நெருங்குபெரும் படையி னோ
டுங் கடிமத்த்குழ் மாமதுரை மண்ட லத்து, வினாமருவும் வஞ்சிமிலைந் தணு
கக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர மாறன். (௫)

செம்பியன்றன் னோடும்பெரிய சேனை யோடுந் திறம்பேசுத் தான்வீர
னாவி ருக்கு, மெம்பிவரு கின்றனயா மெதிர்க்க மாட்டே மென்செய்கே மெ
வ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், தும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற்
சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினோடும்
புளகத் தோடுங் காரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (௬)

வேறு.

மற்றவன் கண்டஞ் சாது நன்னெறி மன்னு வொல்லை
யுற்றநின் படையி னோடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி

வெற்றியி னணியாம் வென்றி தருருவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் நேற வங்கட் கினர்ந்ததோர் குளிர்ந்த வாக்கு. (௭)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற் போந்து நொச்சித்
தொடைமிலை யாது பண்டைச் சூழ்த்ததன் றானே யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி சூழ நின்றன னஞ்சா னாகித்
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (௮)

மாற்றலர் வெய்ய தானை மற்றது காண முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேருங்
கூற்றன வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி னோடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (௯)

சென்றவன் கண்டு தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய
துன்றிய தானை யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ளத்த
வென்றிகொண் டூட்புச் செய்யத் தொடங்கினுன் மிலைந்து தும்பை. (௧௦)

அங்கது காண முன்ன ரடற்பெருந் தானை மிக்க
வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் மாம னோடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கெனோ டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (௧௧)

அணிபொலி தேருந் தேரு மிலைந்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடங்
கிணையிலாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (௧௨)

இந்நெறி யாகுங் காலே யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் துதக மின்றிச்
செந்நிற வினன்றி யென்னத் திக்கதிர் விரிப்ப வாற்ற
தொன்னவர் படையி னைத்து வீழ்ந்ததவ் வறுக ளத்து. (௧௩)

மேவருந் தலத்து மேவி னெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினால் வாடி
யாவ்சேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிசோர்ந் தருங்க ளத்துப்
போர்வினை மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (௧௪)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக் கடிதுதற் சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடுவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கரந்து மற்றோர் சேவக னுருப்பு னைந்து
தருமனேர் விளங்க வைத்தான் றண்ணினீர்ப் பந்த ரோங்க. (௧௫)

கருக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தாதவிழ் கழுநீ ரேலஞ் சந்தன முசீரங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண பகமதி மதுரங் கேடில்
பாதிநி முதற்கற் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதள வமுதை நல்கத் தெளிந்தது குடித்த சேனை.

(கசு)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
குளிர்தநீ ரிவ்வி டத்தார் நல்குந ரெனக்கொண் டாடிக்
சொர்த்தமர் செய்யக் கண்ட கேளலர் தானே பின்னும்
விளிந்தொரு சரம முன்னின் மலைத்தது மிலைந்து தும்பை.

(கௌ)

வெந்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
சிந்துரப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெந் துரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
தொந்தவி ழலங்கல் வையங் குலைந்தன நலங்கு லைந்தே.

(கஅ)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பவளக்காற் பந்தர் நீழ்
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்று.

(கக)

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனார் போன ரொழிந்தவர் முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான்.

(க௦)

இருவரு முகமு கம்பார்த் தினைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னோடுஞ்
சுரரடி ப்ரவுஞ் சொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர.

(க௧)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரத்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரிந்தளித் தானொ ளிப்பப் பந்தருங் கண்டா ரில்லை.

(க௨)

எந்தைவல் லனயார் வல்லா ரெனமனத் ததிச யித்து
வெந்திறத் தவர்க டம்மை வெற்றிமா முரசத் தோடுந்
தந்திரத் தலைவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சந்தரன் றிருமுன் சென்று காட்டினுன் றொழுது வாழ்த்தி.

(க௩)

வேறு.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட

மைய றீர்த்தெனை வாழ்வித்த வள்ளலே

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கருள்

யைய னேயின் நிவரை யடியனேன்
செய்யு மாறுரை செய்யெனச் செப்பினான். (உச)

சீல மன்ன சிறத்தரின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டுப செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் றோற்றிட. (உடு)

வேறு.

மெய்ப்பட வுயர்நிரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
கிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (உசு)

முன்னுற நின்றதி சயித்து முத்தணி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டுவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (உ௭)

வேறு.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைப்பூண் டதன லந்தப்
பெருவலிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டுப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னாலோ னார்தினிற் றனது தேத்து. (உ௮)

சுவவனார் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்த்த
சுயமிலாத் தொழில் க டம்மி னிறுத்தின னான னென்று
சுயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவர் தெதிர்ம லைந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் செற்ற மாறன். (உ௯)

பகையறக் கூபங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றனைபு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னையுங் கண்டாங்
ககமகிழ்ந் தேத்தி னார்க ளவனியோ ரதிச யித்தே. (௩௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௧௩.

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த
திருவிளையாடல்.

விண்ணகத் தலைவ னாய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ னாய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணைச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள திமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியோ னுது காரண மதனுக் கென்ன. (௩௧)

கதிஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு முந்திய வுலகத் தெல்லா
நினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
வினையு விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (உ)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய முன்றோர் கால மொளிவளர் சேர னாடு
நீங்கரும் வளமை குன்றா நிகரிலா வளவ னாடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டியன் பெரிய நாமும். (ரு)

ஈனமில் வளங்க ணவுகு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமுந் தவமுங் குன்றி நென்முதற் றானி யங்க
ளானவை வினைவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
மானிட ரற்ற முற்று வாடினார் வருத்தங் கூர்ந்து. (ச)

இந்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (ஐ)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் கிள்ளி பாங்குதா ழாச னத்து
முத்துற விருப்பக் கண்ட மொயம்புடை நிம்ப மாறன்
சுந்தரன் றனைநி னேந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (ஈ)

அரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மு வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டாமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுரைசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர் சேரன் சோழன். (ஏ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னாட னேயென் றினையன புகழ்ந்து சொன்னார். (அ)

மற்றவர் புகழா முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தாண்
மெற்றெழு மழைக்கு லத்தை யனிழத்திவ ரொளிகேர் நாடு
முற்றநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியின் னருள்சு ரந்து
பொற்பமர் புனலைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (ஐ)

வென்றிகொள் செழியன் குன்றா மேதரு விழுப்ப மிக்க
தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கஞ்சு

யின்றுநா மொருவன் பாற்றும்ந் திரக்குமா நெங்ங னென்று
சென்றவ னுனாயா னாகி யிருந்தனன் றிறமை பூண்டு. (க0)

ஆங்கது கண்டு வாளுே ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூணு ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டு. (கக)

அலைவிலா நெஞ்ச மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலைவிலா விமையோ ராலுஞ் சுமக்கொணுக் கனமு டைத்தாய்
விலையில தாயெ வர்க்கும் வேதனை செய்ய வற்றா
யிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ரார மீந்தான். (க2)

சுகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காணு முன்னர்
மிகவறி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலை யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்கனை யகத்துள் வைத்தே. (க௩)

சேனுளார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூணெணு மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டு
மாணுற வாழ்த்தி னார்கள் வாடிய முனிவர் வாளுேர்
நாணிய தேவர் கோனு நனிநயந் ததிச யித்தான். (க௪)

நெர்வலி கண்டு கொண்டு நெஞ்சுறு வினைம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லுரினமும் முலையாள் பெற்ற வுக்கிர குலத்து தித்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (க௫)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிக்க சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னோங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னுவ முங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (க௬)

வேறு.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வுறவாற் பெருமையா
லுன்னை யொப்பா ரிலையென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (க௭)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து நல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்து போக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (க௮)

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு புகழவம் மீனவ
னுற்ற காலத் துதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தர னென்றனன். (கசு)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்ந்தனர் சாருமுன்
சேர னாட்டினுஞ் செம்பிய னாட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால். (உ0)

வேறு.

புன்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் றானி யங்க ளெங்கணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித ரெல்லாம் வரவர மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தரை நனிவி யந்தார். (உக)

துங்கமா நனுஞ்சேய் துர்க்கை தும்புரு வாநி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராநி சனகாதி கணேசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் றேத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க நீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான். (உஉ)

தருமலி பரங்குன் றத்துச் சரவணப் பொய்சைப் பாரத்
தரசறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புநின் மீனா மன்றிக்
களாயுறிந் பறவை யாகுங் களாயினன் வீரி னோர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (உ௩)

ஒன்றுநீர் மிசையி ழுப்ப வான்மிசை யொன்றி ழுப்பக்
குன்றியாங் குழலுங் காலைக் குறுகிய கீர னோர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்றா னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக றுத்தே. (உ௪)

அங்கது கொடுபோய்க் குன்றோர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
சங்கிய துயராத் றுது சரவண பவவென் றன்பிற்
றுங்கமந் திரத்தை நூல்கள் சொன்னநீ நியிற்றியா னித்தோர்
கங்குலம் பசுனு மோதக் கண்டருள் சுரந்தா னன்றே. (உ௫)

சுலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
சுலமுறு கனவிற் சொல்வா னந்தமிழ் முருக னம்போர்
பலமிகு தமிழி னாலோர் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
புலகமென் றெடுத்துப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே. (உ௬)

இவ்வடையாளமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

சச.—இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். கனக

வேறு.

உயர்வுற வுலக முவப்பவென் நெடுத்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்டல முவப்ப
வியறுற வுரைப்பக் கேட்டனு மடைந்து வெற்பகந் திறக்கவேல் விட்டு
நயனொடு மெடுத்த வினைகடர்த் தருளு நன்கனை காட்டிந் ராட்டி
யயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் நனையென் றுலயத் தடைந்தனன் காண.

வேறு.

இனிதொர்கவி குன்றமெறிந் தாயெ னப்பி
னென்றுமினை யாயழகி யாயென் னங்கான்
மனமகிழ்ந்தி நியார்புகர்வா ரயர்க்கு னென்றும்
வரர்கொடுப்போ மதனாயிற்போ கென்னப் போந்து
கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங்
கனிகுடந்தார் தமிழ்முருக னருளை வாழ்த்திப்
பனுவலிரு முருகாற்றுப் படையென் றோங்குந்
நெனநயந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றார். (உஅ)

வேறு.

பாண்டியன் சுத்தந் போற்றிப் பரமெனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போர்துய ரால யத்தங்
காண்டநா யகனை நின்ற னருளின லடைந்தே னென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்றான். (உக)

வேறு.

சீத மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீயின் மன்னவ
னோது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னித
னீதி மண்ட லத்தி னும்ப ரந்து போவர் நித்தலும். (உ௦)

முண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ முந்த வந்து தானியங்
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு டும்ப நீதி செய்யமுன்
கண்டு கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நானு கைதவன்
பண்டை வெந்தி றத்தி னாலி ருந்த னன்ப கர்ந்திலன். (உ௧)

வேறு.

பிறிவிலா வெறுப்பி வார்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிந் நென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ஞானர வொண்ணு
மறையுரை பகர்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
நிறமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (உ௨)

வேறு.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாந்
சுந்து மேவிய வரையிலும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சித்தை யின்புறத் திண்டறல் விலங்குகா னும
லுந்து வீரர்க டம்மொடு மெங்கனு மூலாவி. (உ௩)

தக்க வேங்கைக டழைசெவிக் கயங்கள்சிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலைக
டொக்க மானினம் பன்றிக வேன்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கள்சேர் மலயமாக் கிரியினை யடைந்தான்.

(௩௪)

வேறு.

வன்பெரு ஞானி விட்டும் வார்வலை விட்டும் விட்ட
தன் ஞெங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பதைத்தெ முந்த
முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலைந்தான் குன்ற மெங்கணுஞ் சூழ்ந்த தீர்த்து.

(௩௫)

இத்தக வாற்சி நக்கு மெல்லையி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்ததான் வொப்பு நத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்றா மின்னும்
வீத்தக நான்கு மேக வேந்தரை விளங்கக் கண்டான்.

(௩௬)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னொளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
வொல்லையி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து.

(௩௭)

பிடித்தலு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் நென்னப் பேசிச்
சுடக்கெனப் போந்தா கட்டித் தன்னுடை வினைஞ ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டு நல்லு ரிருஞ்சிறை யென்ப நின்றும்.

(௩௮)

கண்டவர் விராவிற் சென்று ககனநா யகனே யுன்றன்
றிண்டிற' லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் றொருவன் கொண்மூ
விண்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்றார்.

(௩௯)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சீறி
யிங்கியா னிருப்ப வெண்ணு தொருநர னிருநி லத்துப்
பாங்குவா னரசர் தம்மைப் பருவிலங்கிடுவ தேயென்
றோங்கிய தானே யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில்.

(௪௦)

சூடுமா லைகட யங்கீச் சுடர்விடு மருட மோங்கச்
சேடுவான் முகடு விம்மச் சிறந்ததூ ரியங்க நங்க
நீடிய சேட னாக நெளியமுப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் சுவலயத் திடைக்கொ தித்து.

(௪௧)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்வுல்பார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தரளவெண் குடைநி ழுற்ற

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். ௧௬௩

வளவில்பல் வியங்க நங்க வடர்ந்தெழு தானை பொங்க
வளனெடும் பொருவான் சென்றான் மதுரைவிட் டெதுனோ பேசி. (௧௨)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு^{மிருவகைத்} தானை வெள்ளங்
கயமுறு முழக்கத் தானுங் காகளச் சும்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னுறு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முததியிற் கலித்த வன்றே. (௧௩)

வாசவன் கண்டாண் டோடா வழுதியின் நெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்ல புரந்தரன் யான்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (௧௪)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வென்றியா ரறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
துரைப்பின்மா னிடனி யான்வா ஞன்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்தொன் றல்ல வென்று பேசினான் வாகி காட்டி. (௧௫)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னெனிகை செய்து நாண
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காயி ரங்கன்
பரிகரி தேரா ளீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் பொருவோ நந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (௧௬)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேபு னக்கிங் கஞ்சவா னெருவ னல்லென்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் வளையி னுலுன்
றின்றிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத நிண்ண மென்றான். (௧௭)

இன்னன பேசிச் சிங்க பிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னைக்
கொன்று முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலைப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மன்னாண்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து வளையின லுருத்த டித்தான். (௧௮)

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்கு மெந்தை சுந்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றினையார் வெல்வா ரென்றுவிண் ணவர்கோன் டிபாளுன்
புத்தியாற் நனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம தென்பர். (௧௯)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனை யானு முரைத்தன னுமக்கு மிங்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்று
தெரிதர வேண்டா சத்தி தெய்வீக மன்றோ காணின். (௨௦)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சோகநீ யுதேன்முற் சாப மெனநல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகரை யொல்லை விடுவிப்பா நயங்கன் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் ருழ வோலை
போகபாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை. (௫௧)

வேறு.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்கலி சேர்ந்த வாள்வழுதி காண்கநல்
லார்வ மேவுஞ் ல மேக மன்னனாவி லங்கு விட்டருள்க வரவிடுன்
சார்வு நாடுதழை வெய்த நாண்மழைபொ ழிந்தி டக்கடவ தென்றுதன்
காவன் மேவுமுயர் ஞாநர் பாணியுழை கட்டி யோலைவர விட்டனன். (௫௨)

வந்த வோலையினி யைந்த பாசரமி ருந்து கண்டுளம கிழ்த்துபின்
முந்தை மன்னர்நெரி நீதி யாய்த்தயம் ழு கிற்ற லத்தலைவர் தங் டனைப்
பந்த நீக்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப மிம்பெரிப பண்புளா
ரிந்த நல்லவையு ளாரெ னக்கடிதெ ழுந்து முன்சிலரி றைஞ்சினர். (௫௩)

வேறு.

பரித்தது காணு முன்னோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்து
பெருங்குள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டு
ஞரங்கொளே ழூர்க டம்மி லொருவனு முன்னென் றோதி
வரும்பெயர் தம்மைத் தள்ளிப் புணைநின்றான் மண்ணிற் றேறி. (௫௪)

வினாவொடு மவன்றன் மடிட்டு மேகமன் னவரை விட்டுப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கட ணைகூர் தெழுமு ழங்கிக் காலங்க டோறும் பெய்யா
தருண்மழை பொழிபக் கண்ட வமரரு மதிச யித்தார். (௫௫)

நென்முத்தற் றாபி யங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட
நன்மறைப் பவர் பன் முன்னு நா சிலத் தெவரும் வாழ்த்து
தென்னவர் நனைபு மத்தத் தென்னவற் றன்பு பூண்ட
பொன்முழற் சொக்க நாதன் தன்னையும் புகழ்த்தார் போற்றி. (௫௬)

தொழுதுமுன் னெழுந்தா ரென்று துவரைநன் னுட்டுட் டோன்றிப்
பொன்விளைய தம்மைத் தேறிப் புணைநின்றா னென்னு டென்றாங்
கெழுந்கா ளான்றிப் பெய்யு மிருங் ள வேள்வி காட்டு
மொழிஞ் ள வளநாற் றாமுன் னெனவினு முன்னு ரென்றே. (௫௭)

வந்திருந் தாமப் பூண்டு மலைவலி தொலைத்த வென்றி
யித்திரன் முடிமேன் மிக்க வினவனை புடைத்து மற்றைக்
கத்தர வரசர் தம்மைத் தனக்கிங் கிடவுங் கண்ட
மெந்தையை நினைவார் தங்கட் கியாதுசெய் திடவொண் ணதால். (௫௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௨௭௪.

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௧௯௫

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

தென்னவனாட் டினியமனோ கரமாந் தொல்லைத் தென்றிருப்பூ வணந
கர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னையா னென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவை
யர்தந் திலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொடுக்கும் பொருள
னைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசுவையி னமுது செய்வித், தின்னல்கெட
முன்னொருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத் தாபிப்பா னெண்ணி னுளால்.(௧)

நித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் றுறுதிபட்
நினைந்து கொண்டு, சித்தம்வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ
டான் வரும்பொருள் சிவனை நீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதி னல்
லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று, புத்தியமும் குறநாளுங்
கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த னாகி வந்தான். (௨)

வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் வந்தவொன் டொண்டர் நாப்பண்
டுனியற வணைந்த சித்தன் றொண்டரைப் பூசை செய்வான்
றனவட வகாச மந்து தனியிடை யிடைய வந்த
வனநடை மாதை நோக்கி யருள்பட முறுவல் கூர்ந்தான். (௩)

ஆங்கவ டானுத் தன்க ணணையமேல் வைத்த கண்ணி
னீங்கருங் சுருணை கண்டுப் புருத்தன ணிறைவு செய்தே
பூங் புழற் றொண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா னாகி
யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்ந்தமாத் தினாக்கோ னுன்றி. (௪)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுநா யகியே யாரும்
போற்றவீற் றிருத் தித்தர் போயினா ரில்லை யென்ன
வேற்றருங் கண்ணுண் மிக்க விருப்பொடுஞ் சார்ந்தி றைஞ்சிச்
சாற்றுறா ளிறைவன் னானே வறிகிலேன் றமியே னென்றான். (௫)

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே
நல்லணி மெய்வி ளங்க நாசிகா பரண மாகச்
சொல்லருங் குன்றிதேடிச் சூடிய தென்னை யென்ன
வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற் றொழுகிழந் துயர்முத் தென்றான். (௬)

சண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு
மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணையஞ்செய் தேன்மற்
றண்ணிய கரும் மில்லை யடியவர் கரும் மல்லா
னுண்ணிறை விருப்பிற் றுழா துள்ளெழுந் தருளு மென்றான். (௭)

: ௧௬௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நற்றவன் கண்டு மெல்ல நகைத்துமா, னிகர்த்த மாதே
முற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனைப்போன் முன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்னு வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டு முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (அ)

கேட்டுமுன் பழைய வான்வெல் கிடந்தபே ராக சீரா
வீட்டினீன் கொழுக்கு டார மினையவேண் பெகொ ணர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசுஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூரக் கூறுவான் தோற வாங்கு. (ஆ)

மெத்திய தழலிற் றுழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொழு மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய னாறு யுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்டே
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பிடுந் துயரந் தீர. (இ)

என்றலு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணுய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று
சென்றவன் விசம்பிற் காண மறைந்தனன் சிரித்தெழுந்த. (ஈ)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவான் விரைவிற் கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
னயனுற வஞ்ச யித்தான் விடியுமு னடித்தெழுந்தே. (உ)

வேறு.

அந்த னாளர் தபதிய ராங்குது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாகுலந் தீர்க்கவல் லானருட்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனார். (ஊ)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடு காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனியமைத்துயர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி
சேர்ந்த நல்லபி டேகமுஞ் செய்தனன். (கசு)

வேறு.

பணிபவ ளழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
கணிபொலி வழுவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னினையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித்
தணிவுற முத்த முண்டாள் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி. (கங்)

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த திருவினையாடல். ௧௬௭

அள்ளியுண் டிடக்கு னைந்த வங்குலிச், சுவடு கண்டே
தெள்ளுமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனலா லுண்டோ வென்று
வள்ளலை யன்பு பூண்ட வல்லியை வியந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கற்பித் துரியன சிறக்கச் செய்தாள். (௧௬)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா னாளுஞ் சித்தர் சித்தரென் றொழியா ளாகி
யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகிஞன் சிவலோ கத்து. (௧௭)

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளினோர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்ட
ரொற்றும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி னைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நணுகுந் கைய மின்னே. (௧௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௮௧.

சக. —சோழனைக் கொண்டாழியிற் றுழ்த்த
திருவினையாடல்.

முந்தையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னந்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யானோர்
வெந்திறப் பரியா னென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சந்தமா மறைக்கன் பினறி வாழ்ந்தனன் றனைவி யந்து. (௧)

வேறு.

ஆங்கவன் றிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கரும் பெருவினை யாட்டி னெஞ்சுவைத்
தோங்கமுத் திசைமுடி ஷலாவி மீண்டியற்
தேங்கிய பெரியதென் றிசையை நோங்கினான். (௨)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி நேசடைத்
கன்னிநன் னாட்டுள்வாழ் கருணைத் தென்னவன்
றன்னைமுன் வெல்லுவான் றுணையோடுகூழ்
பொன்னெயின் மதுராயம் புரத்த ணைந்தனன். (௩)

வேறு.

மற்றவ னணைய விப்பால் வழிவாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை கிந்தை செய்தே
புற்றகா லத்துத் தெய்வ மலாகிலை யுதவி யென்று
சுற்றவர் சொல்வா ரென்று நவின்றுளத் துணர்ந்து தேறி. (௪)

ககஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

புரவியா யிரமி யானை தூறுபோர் புரியும் வீர
ரொருபதி னாயி ரந்தே ருற்றன வமையு முண்மைக்
கரியவீ டிலகாள் வேந்தர்க் கீதொழிந் தளவில் சேனை
பெருமைகா ரணம் தல்லாற் பிறிதுவே நிலை காணின். (௫)

ஈதொழிந் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யானு தற்கோ
ராதர மில்லை நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்பூ
மீதிலிச் சேனை கொண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
மேதகுஞ் சொக்குண் டாக வேணுமோ வுயர்ந்த தானை. (௬)

மன்னும் மறையுட் பட்ட வான்பொரு டன்னை நோக்கி
மின்னுமிப் படைவா டாமல் வேண்டுப விட்டு நின்ற
பொன்னைநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
வின்னருட் டொண்டர் கட்டு மீயுமி னிரங்க் லென்றே. (௭)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டும்முட்
சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைத் தா ரில்லை
பத்திசேர் நிலைமை யோடிப் பகுதியி னடத்திக் கொண்டாங்
கொத்தவெம் படையி னோடு மிருத்தன னுயர்புண் டாக. (௮)

இந்நெறி யிருப்போன் நன்மே லிசெய்வா னடைந்த சென்னி
தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புடி விருது மிக்க
துன்னிய படையும் வல்ல சூழ்ச்சியுங் கேட்டுச் சற்றுந்
தன்னுள மினைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (௯)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து வேமென
மின்னமர் கோபுரம் விண்ட லத்தமர்
பொன்னெயி லாலயத் தனைந்து பொங்கருண்
மன்னிய சொக்கனை வணங்கிச் சொல்லுவான். (௧௦)

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
மிக்கவா யிரம தல்லா லில்லைவெம் புரங்க டந்த
சொக்கனை யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்றான். (௧௧)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
மொருதனக் குள்ள வைய படையையு முள்ளவாறும்
பொருவினா னுண்ணி னைத்துப் புறம்புடைத் தீர னாகி
யுணர்செயக் கண்டு விண்மீ துணர்செய்வா னன்பர்க் கன்பன். (௧௨)

மனநல முடைய பத்தி வழுகிகே ணினக்கே நல்லே
மினிபுரம் முரையைத் தேறி யினைத்திடா தெதிர்சென் றேறி

சுள்.—சோழனைக் கொண்டாடியீழ் முழ்த்த திருவினையாடல். ௧௯௬

வினதுறு படையி னோடு மமர்செய்நீ டிலக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச வென்றி தருகுவ மைய மின்றே.

(௧௮)

வினாவொடு மென்ன முன்னம் வேந்தனு லித்தெ ழுந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் போருட் டிருவாக் கென்றே
சருமநீ லொளையச் சேலைத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டி
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போத்துதன் கோயில் புக்கான்.

(௧௯)

வேறு.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்ஊமயின் மன்னவைத்துநி னத்தியா
முற்றி வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழித்து முன்னம டைத்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையடுவ
வெற்றி மாமுர செற்றி யங்கன டர்க்கு வந்தனன் மேலெழு.

(௨௦)

வளமை யேங்கிய செழிய னாங்கு கண்டு மாற்ற நிதிடா
வுளக யந்தெதிர் சென்ற ணித்தன னும்பர் காதினை மம்பியே
கனம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி னங்கு தப்பெ ரும்படை தன்மரிதும்.

(௨௧)

வேறு.

வெந்தில் பேரி மங்கண் மேவரும் வினைக்க ளத்து
வந்தமர் செய்யுங் காலே மாறனார் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வையத் தொலையிலா வலியு தானை
முத்து வாரற்ற தாகி முதுகிட்ட தமர்விட்ட மய்து.

(௨௨)

என்றுடை விருதை வையத் திய ரறி யார்கொ லென்ற
பின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடும் வெருண்டி கள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழிந்தது கொண்டெ ழுந்தே
யெண்ணையா ஓடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான்.

(௨௩)

வேறு.

திருந்தியபொற் றீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்ணிற் றுத்
திலக மிட்டிக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஸ் சேர்த்துத் காதின்க ணிப
மருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிற்கழுத்து நார்தி வேங்கை வரித்த
ண்டை புத்தரியம் விளங்க மாப்பிற், நருங்கனை மாவேறி கெடுவேல் வார்ப்
தித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத் தாண்ட விட்டான்.

(௨௪)

வேறு.

வினாவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளாகத்
பிரள்கொளா யிரம்ப ரித்தோர் திண்டிறத் குகினை யானீ
குளாகழ லபயா தூறு குகிணக்கோர் குகிண யாள்யான்
பொருவது கிணக்கு நன்றோ புகலென களைத்தெ ழுந்தான்.

(௨௫)

வேறு.

சாற்றரு மிடம்பையன் றனைம றைத்துயர்
வேற்றருஞ் செழியன்யா நென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன் கொடிய வேலினை. (௨௧)

வேறு.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ னுணி யவனிமீ தொருவ நென்முன்
பூசவென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ னெனை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (௨௨)

விளங்கயா நெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னனைமுன் போக்கிக்
களர்தனை விட்டு வீட்டுக் கடிதுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினான் மதுரை நோக்கி. (௨௩)

தாதகித் தெரியன் மாப்பன் றன்விதி வசத்தா லின்று
திதில்வேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
ருதரித் தவனி கொள்ளா வடுபடை வெள்ளத் தோடுந்
தூய்தரு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் றொடந்த லுற்றான். (௨௪)

வம்பவி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறம் கொண்டு போந்து
நம்புறு நகருண் மேல்பா னுகமீ தளவுந் தாழ்ந்து
பம்புறு மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (௨௫)

சுந்தர னகையி னோடுந் தூண்டுவெம் பரிமா வோடும்
வந்துபாய் வதன்முன் றீரத் தேறினான் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைதாங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறினா னில்லை யாழ்ந்தான். (௨௬)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கள் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடற்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தண்டாம வளவன் றனைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னாக்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெற்றது குடபா லோடை. (௨௭)

வேறு.

துன்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலேக் குதிரை யிராவுத்தன்
வென்றி நீள்குரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (௨௮)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் றுலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள்.

(௨௬)

வேறு.

மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னான் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கிளைக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே னென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி.

(௩௦)

ஒதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணாது
வேதநன் னெறினோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரண்டு
ளேதுமொன் றிலாதா ரனறோ விடுக்கணுக் கிடையே யாவார்.

(௩௧)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் ிசாக்களை யல்லா லில்லை
பழுதினமன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய மனித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும்.

(௩௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௨௧.

சுள.—திருவாலவாயான திருவினையாடல்.

முன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட திக்கிர ணங்க ளானு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுந் துளியி னாணு
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே.

(௧)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தெ ழுந்து
தின்கடல் கொள்ளக் கண்ட செந்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் சமாதி யாலே மண்மகட் குயிரார் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது றுமல்.

(௨)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடுச்சிதை யாம லோங்கி
நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னடுகி ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச.

(௩)

பிரளய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் பெருகி வந்த
கிணாபொருங் கடலு முன்போற் சேர்ந்துதன் னிலையி னிற்பச்

கிள்: திருவரலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சுரப்பர னருளால் வையத் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வடிவ மன்னன் றோன்றினான் சகிரு லத்து.

(39)

தேனலர் நிம்ப மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாநில முழுதுங் குன்ற வடிவுகன் றும னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
நானு மதிச யித்துத் துதித்தன னருளைச் சால.

(40)

நன்குறு மித்த லத்து நயம்பெற விருப்ப மென்று
தன்னு யறிவா லாங்கு நகர்செய்து சுயமுண் டாக
விற்புந் சிறிதி யாண்டாண் முருந்தவ னிடம் பெறாமற்
பிற்புதுன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு.

(41)

அன்பொடு விளங்கு மெத்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நன்படை வீடு காணி னீள்பெரும் படைவீ டாகு
மண்சிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யிற்புற வறிய வல்லா யெல்லையை யுரைத்தி யென்றான்.

(42)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம் நாகந் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யிடுகிரு நகரி னெல்லை சாட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாற்ற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு.

(43)

விளம்புமு னெழுந்தி னைஞ்சி வையயவென் செலவு சொல்லி
னெளித்திடு நேர்போ காது பொறுத்தரு ணேர்குன் றாத
விளம்பிறை மவுலி யானே பெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்படும் விருப்பத் தோடும் புறப்பட்டா ஹரக நாதன்.

(44)

வரலினைச் சுத்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்துக்
கொலமா ருடலை நீள நிமிர்த்தெல்லை குன்ற வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னறகுழந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற் றிடத்திரு மருங்கி னாங்கு.

(45)

ஓசனை யகல நீள முத்தரத் திசைபு றம்பாத்
தேசடைத் தான தத்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்று முன்னு வாலவா யெனவ ழங்க
வாசற வாயை முன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னார்.

(46)

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறிமிசை யோங்க மன்னன்
வ்னமதில் சுண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
கொரொளி மாடங் கூட்ட மண்டபங் கெருடி மற்று
மளவுகயம் புரமே யென்ன வாக்கினு ளேக்கி யாங்கு.

(47)

சுஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின் திருவிளையாடல்.கங்க.

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினான் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வானோர் பணிதிரு வால வாயர்ன்
றிருவடி மறவா தங்க ணிருந்தனன் சீரார் பேரார்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் நன்றே. (கங்)

நன்மறை யோனாப் போற்றி நவையற வறநெ றிக்கண்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல சுணைத்துஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மதிற்றி ருக்கார்
பின்னரும் பதியை நல்லோர் பெயர்திரு முடங்க லென்றார். (கச)

உருகாத நீசராயினும்.....ஆணையால். [இச்செய்யுளின் முழுப்
பார்கத்தைக் கட்டுப் பக்கத்திற் பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - கங்கடு.

சுஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின்
திருவிளையாடல்.

இதமுத முன்னோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுந்தையெயின் மதுரை தன்னுட் சுந்தரத் கன்ப பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்தான் முரணெடுந் தானை சூழ
மதிசூல திலக ஞாய வரகுண னென்பான் மன்னோ. (க)

ஆங்கவ ஞெருகால் வேட்டை யாடுவான் சுவச முன்ன
லோங்குபல் சுலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வனத்து லாவிப்
பாங்கு மாக்க ளோடு பசுலொழித் துழையை நோக்கி
நீங்கும் விராவிற் கூடிநிசியிடை மீண்ட காலே. (உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றாள் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே
மன்னிமுன் விதிவ சத்தால் வழியிடைக் கிடந்து நங்கு
சன்னெறி மறையோ ஞெந்து நாவெழக் குழறி யாற்றா
நின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்தில னினிய தென்னன். (ங)

வேறு.

உன்னான் மறையோ னுயிர்விட் டனனிங்
கென்னுமிதுவென் றறியே மினியாய்
மன்னீஇயனே நந்தா வருள்சேர்
மன்னு முறையோ வென்றார் மறையோர். (ச)

அந்நான் முதலா வறநீ தியின்வாழ்
முன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
மன்னு முறையோ வென்றார் மறைமேரார். (ரு)

வேறு.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடிய முன்னர்
முறையிடு வானே னென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கண்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவற் கினிய செய்வா
னுறுபொரு ணல்கி மீண்டாங் குரைத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (௬)

நென்னனின் குதிரைத் தாளி னெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
முன்னுற் விற்றதா னென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
யென்னுமுன் றென்ன னேங்கா வென்னிது வினைத் தென்றா
மின்னெழு விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (௭)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளறைந்த வாற்றூற் றணிப்பதே தரும் மாறும். (௮)

பொன்பரி திலமி யாணை தாதியர் புவிபே ரில்ல
முன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவென மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினியசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (௯)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழியிய குருக்க டம்மா
லின்று யரோமஞ் செய்வித் திடந்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்டு முணவுநல் கெனவி தித்தார். (௧௦)

ஆங்கவர் விதித்த தூய வருமறைத் திறத்தி லுள்ள
வோங்கிய 'வறம்பி றங்க வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம முலங்கன் மார்பச் செழியனை விட்ட தில்லை. (௧௧)

எரித்தசெங் குஞ்சி வெண்பந் கருநிறத் துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர லுன்றிப் பின்னொடர்ந் துணவு முன்னாப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (௧௨)

அப்பெருந் துண்பந் தன்ன லலைந்துட றளர்ந்த முங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னோடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் திறத்தோர் சோழன் றொகுபெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் றெண்ணி வந்தான். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட தென்ன லையத் தணந்து சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ துணாயெனப் பரவுங் காலைத்

ச.அ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்,களநு

துங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனாட் டேகி யேகாத்
திங்கொழித் தெய்தென் நீசன் விண்மிசைச் செப்பத் தேறி, (கச)

வேறு.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்தினைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுநாயம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்படு படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவண்வலி தொலைய. (கடு)

மற்று நேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவன்
ஹற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளிஐற் றொலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதரு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (கசு)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்னு மாலய முள்ளன வணங்கிமுன் வருங்கா
லின்ன நீருவா னிருமுக ளமரர்க ளிறைஞ்சுஞ்
செந்நெ னீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை யடைந்தான். (கௌ)

ஆதி நாதனா யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றொழுதுவிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற் விரும்பிர மகத்தி. (கஅ)

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் வினாவினுட் புகுந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய னேயருள் வாரியே யடைந்தவர் துணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (கக)

வேறு.

வெம்பெருந் துயரா லிந்நாண் மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றுணை யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டெவ முங்கிச் செய்யதான் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணைங்கிய துயர்வா னத்து. (20)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுளை யாயி ருப்ப
வீண்டமுன் வினைவ் சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவங் குண்ணை விட்டுப் போனது போன தின்றே. (21)

என்கொண் டிலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேளோர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மானப் புரிசைசெய் தகர மேற்றி
நன்றிகொ டேவ தான நல்கியாங் கிருக்கு நாளில். (22)

தளந் திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்,

மிஞ்சிடை மருதர் கோயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிநாய்க் கட்டங் கண்ம. தெடுத்தவர் கவனி பாதி
நெஞ்சினற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
பஞ்சவன் பகுதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (௨௩)

தேம்படு பழனஞ் சூழ்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூடும் பரமனா ருருவ மென்னக்
கரம்பலிழந் துதிந்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் கெல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி மானஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (௨௪)

பழிந்திடை மருதர் நுன்னீ ராடமுன் பரப்பு மென்னைக்
கார்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
லருந்திய தென்னை யென்ன வானறமர்க் கழமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணென்றான் மன்னவ னயின்றான் வாங்கி. (௨௫)

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் றொழுவான்செல்லும்
போதினமுன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டி
நாதவித் தலைபோ லென்ற னாய்த்தலை யோடு மித்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலைத்தன் னிலங்கு தென்னன். (௨௬)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் சாலையிற் கள்ள னைமத்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்து கிரித்தர கரவென் றெய்த
வுள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் வீடும்விடு முயர்பாண்மிக்க
வெள்ளனாக் கள்ள ரென்றோ விளம்புவ தென்பப ணித்தான். (௨௭)

சேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காழடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோசை கேட்டுப்
பீடிடை யிறைவன் றன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (௨௮)

நேசமார் தேவி தன்னை நின்னுடை யடிமைக் காமென்
றாசைகூர்ந் தளித்தவ் வேந்த னாவியிற் றவனை பங்காற்
றேசுற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிந் தென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துது வினனக் கிந்து. (௨௯)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது பேராந்து
கன்னிநா டடைந்து கூடந் கடவுளா லயத்துப் புக்குச்
சென்னிநாட் டுளவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னு வரசும்பிற் றேற மொழிந்தன னறிந்தோ மென்று. (௩௦)

மன்னவன் கேட்டுச் சாஸ மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னனி யாடை நலிபுப் பொலிவொடும் போர்தி லங்குரி.

ச.அ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்களள்

தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமனால் சிவபு ராண
நன்னெறி யாக மங்க ணுடொறுங் கேட்கப் புக்கான் (௩௧)

ஓதரு முலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள துணர்வுக் கெட்டா
வாதிநா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதனால் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல்கூர் ததனைத் தன்னுன் கண்ணினுற் காண்பான் வேட்டு. (௩௨)

நீணய வழியார் தங்க ணினைவினை முடிக்க வல்லான்
மாணெழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேணுய ரால யத்துச் சென்றருட் டேவே நின்றன்
காணரு முலகங் காண்பான் கருதுகின் றதக ருத்தே. (௩௩)

வேறு.

நின்றம ரடியனே னினைவு தீரவே
யொன்றிய வுங்ககலி யுகம தாயினு
மின்றிகழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிறப்ப லென்னுமுன். (௩௪)

குளிர்ந்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு
கிளர்ந்தன வெனவிடு கிரணம் வானெழ
விவாங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணுந்
துளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினான். (௩௫)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் துந்தபி யார்த்தப் பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க லேவியே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ ட்த்தனர் (௩௬)

விண்ணுல கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு முலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுளையை யொப்ப தேதிறை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (௩௭)

வேறு.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழந் தருளா னந்தத்,
தினாபொருங் கடனு ளாடித் தினைத்தனன் கண்ட தென்னன்
வினாநறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ரரகர வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (௩௮)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடு மறைத்தி டென்ன மனோகர வுலக மங்க

கஎஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

ணிதைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விதைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடு துதித்தார் சொக்கன் நிருவிளை யாடல் கண்டு. (௩௯)

மறுவறு தென்ன னுண்டென் தேகிவந் திராம னைக்க
ணறிவுறு புதல்வன் நன்னை யிழந்ததன் மனைவி யாற்றா
துறைதரு கிணற்றில் வீழ வுதவிய மறையோன் நன்னை
யிறைவினி வொட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (௪௦)

உறுபிர மகத்தி யாலே யுண்முதற் சுகங் ளான
பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிற் காணா வினியுதன் னுலகங் காட்டு
மறைநெறி குலவு மால வாயனை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௪௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௭௬.

௪௪௧.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

வரகுண மன்ன வற்கு மனமகிழ் மைத்தல் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி னுனோர் பூழியன் மதுரை தன்னுட்
சுரரடி பரவு மேன்மைச் சொக்கனுக் கன்பு பூண்டே
யுரனோடு வாழ்ந்தான் முன்ன முலகினை யடைவிற் காத்து. (௧)

நம்புற வாழ்வோன் நன்மே னவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய நொருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி னோடும் வினைசெய்வா னடைந்தா னாளு
மும்பாடுழ் மதுரை மூலா ரோசனை யென்ன வாங்கு. (௨)

வேறு.

தீடங்களை யுடைத்து மானிரா கவர்ந்துந் தானிய நனுகிடா வாறு
தொடர்ந்ததர் மறித்தும் பொழில்களைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க
வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செயக் கண்டான் டனையவுஞ் சுருங்கவாற் றுது
மடங்கலை யனைய வடுந்திறன் மாற னமைச்சரை வரவழைத் துரைப்பான்.)

புத்தின் ஞ்ளீ ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலை யிரவொடு பகலு
மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினைசெயா நின்னா
னெத்துடன் பெருதற் கிரும்படை யில்லை யொல்லநம் மாலவாய் மெய்ய
னத்தியன் றெய்த சேவகன் றனக்கின் றடைக்கலம் புகுவமென் றறைந்தான்.

நின்றது சொல்லக் கண்டமந் திரிக ணிலைமைகண் டதிசயித் தேத்தத்
தென்றல்வந் துலவுங் கோயிலட் டாளைச் சேவகன் சந்திதி யடைந்து
வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவகீ புகலென்
னென்றிய வடியார் தந்துயர் தீர்க்கு மொருவகே ளடிமைவின் ணப்பம். (௩)

பின்னமில் குணஞ்சே ரெந்தையு மடியேன் பேதையாம் யாண்டினி னினது
மன்னிய வுலகத் தடைந்தனன் கிடந்த வறாபுறா காஞ்சன மனைத்து
மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா லினைத்தே னடைந்தனன் பெரும்படை யபய
னின்னுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினக்கே தாழ்வது நிச்சய மீதால். (௬)

அற்றவர்க் குற்ற சிவனென நின்னை யறைகுவ ரடைக்கல முனக்கே
மற்றொரு பற்று மில்லையென் பதனை யறிந்தனை மாசற நாடிக்
கற்பனை யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் காத்தரு ளென்று
கொற்றவ னிறைஞ்சி கின்றனன் சாலக் குறைந்துகண் ணிறைந்தநீர் துதும்ப.

நிருபகே ளஞ்ச னிலைமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெதிர்சென்
றுரனெடு மமாச்செய் வினாவுடன் யாம்வந் துதவுவ முதவுவ மென்றென்
றிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கண்
வரமலி விசும்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திரு வாக்கு. (௭)

அவ்வுறா கேட்கு முனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யநிசய மனத்தொடும் போந்து
மெய்யிடு கவசம் பூதியென் றிட்டு மேதகு நாமமுச் சரித்துச்
செவ்விய நெறிசேர் பல்சிறப் புறந்தன் சிறுபடை தன்னொடும் வினாவிற்
பௌவனேர் படைமுன் சென்றெதி மணிந்தான் பத்திசேர் பார்த்திபர் தலைவன்.

வறுவிய படையா நெதிர்ப்பதே யென்று வருபெரு நேரிமன் சீறித்
நிறமுடைச் செழியன் வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செயச் செழியன்
நிறைதரு சுருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைத்தவ நிறைத்தவ வெஹமுன்
றுறைபடு மிறைவ னுதவின னிரங்கித் தும்மினார் சிவாயபோற் றொடர்ந்து.

பொருவில்லில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னினைத்த பூழியன் சரிபடை நடுவு
தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் துண்டற லேவினை யேவக்
சுரிபரி யடர்ந்த படையுட றுணிந்து கணத்திடைக் களத்திடை விழக்கண்
ரெனுடை வளவ னறிஞளு தலின லுளத்தி சயத்தொடு முரைப்பான். (௮)

துப்பமர் மெய்ய னெப்பிலா வறஞ்சேர் சொக்கநா யகன்பெருந் செய்தி
செப்பிழித் பத்த ரளவிளிற் காம தேறவென் றியாவரு மறைவர்
மெய்ப்பட விவனு மவனைமுன் னிட்டே வென்றனன் மற்றியார் வெல்வார்
தப்பிலை யிவன்றன் றந்தையன் தனக்கு முதவினன் ஞானிவியப்ப. (௯)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தனி துனைத்தது களத்
துத், தொடைச்செயல் கண்டிர் மனிதரோ வல்லர் சொக்கனைன் றுணரு
மின் நெளிய, வடர்த்தறி வின்றிப் பொருவமேல் யாற மழிகுவம் விடைத
ரப் பெற்றோம், படைத்தொழில் வேண்டா நமக்கெனப் பிழைத்த படைக்கு
ளத் தெளிவுறப் பகர்தான். (௧௦)

கேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவர்தாழ்ந் திறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங் கொடு
ம்பகைப் படைக. ளோட்டிய தானே வீரனே யாராய்ந் துனைத்தவா றொக்கு

க௮௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மென்றுவந்து, நாட்டுயர் படையை மீட்டிட வங்க ணனுதிய காரிய முண
ரா, வேட்டுவர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்றுருத் தானையர் வெருண்டு. (1)

ஒள்ளிய கிள்ளி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சின யென்று
தள்ளிமுன் சொல்லிச் செல்லமுன் கண்டு தனக்குவந் துவவுபே ராண்மைத்
தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலுச் சேவகன் றினையுளத் திருத்தித்
துள்ளிடுன் சிங்கநாதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றுயர் செழியன். (க௮)

வேறு.

துன்மறப் பெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் றேன்றி
வன்றிற விடப மிட்ட வாளியை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெந்திறற் றானே வீழ. (க௯)

வேறு.

தரமுற்றெதிர் வருவ்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகுர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ
சிரமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விபமே. (௧௦)

வேறு.

நெற்றியிற் பாய்கோ னோக்கு வித்தைகாட் டுநரை நேரு
முற்றவாய் தைத்த வாளி யொத்தையு துநரை யேய்க்கு
முற்றுமெய் புருந்த பாண முட்பன்றி நிகரு மூழச்
சுற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (௧௧)

தினாபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாடிப்
பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவருங் கணங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும்
வரிசையி னாடிப் பாடி யிருந்தன மண்ட வுண்டு. (௧௨)

பெருமைசேர் சென்னி பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சரமுகத் திடபங் கண்டு தன்னுளத் ததிக யித்திங்
கரையந் திரப்ப வெல்வா ராரென வினாவின் வாங்கி
முரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனான். (௧௩)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயத்துயர் கோயின் மேவ
வலந்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமாந் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்துபோ காது நின்ற கருநடர் முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக ஞால யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (௧௪)

வேறு.

இந்து மன்னர் குலத்துக் கினியவன்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி

௫௦.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல். ௧௮௧

முந்த வேண்டுப நல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (௨௨)

வேறு.

திருமதிற் புடையட் டாலைச் சேவகன் றன்னை யன்பிற்
பொருவரு மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்ததி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னாப்
பரவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டர. (௨௩)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்னா வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுலி யடைவிற் காத்துத் துயரொழிந் தூழி வாழ்ந்தான். (௨௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௦௦.

௫௦.—உலவாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல்.

மூதுரை வாணர் போற்று மதுனாயம் பதியின் முன்னர்
தூய்தகு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வுழவான் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீழ்க்
காதல்கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (௧)

பூதசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதநே ரிறைஞ்சி யில்லுட் பரிவொடுங் கொண்டு புக்குத்
தீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறுத்தசே வடிவி ளாக்கிக்
கோதைதூ பாதி மற்றும் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (௨)

முருகெழ வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னாறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருதின் றமுது செய்வித் தவரவர் கசிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (௩)

உருத்தகு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னினாத்தெழு தொண்டர் கொண்ட நினைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு நாளாஞ் சம்புவுங் கருணை கூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் செய்வான். (௪)

இந்நெறி யொழுகு வோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நாடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி விளைவுங் குன்றப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (௫)

க.அ.உ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான். (க)

வீறுசான் மழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறநூம் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய நாட்க டம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலை யென்றாங் கெண்ணிக் கொடுத்தவர் கடன்கள் பின்னர். (எ)

களக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாரு
துளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்றரு வாரா யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி னானேற் காண்கின்றே மென்று வாடி.
யிளைத்தயர் மனைவி யோடு மெண்ணியா லயத்த டைந்தான். (அ)

வேறு.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யானா முன்னியில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேடம ருந்தி யோர்சூறை வின்றியெப்
போது நின்னரு னேக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் குன்றவே
வாதை யேதரு மாய மாமிடி வந்த டைந்தது நிந்துலேன். (க)

வேறு.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு நீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கணு லாறு திங்கண் மன்னின் னருளி னாலே
யனைத்துப் சாரத் தோடு மழுது செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் தருவா ரில்லை யிளைத்தனன் காட்டி டின்றே. (ஈ)

கடந்தரு வாரா யொல்லைக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விம்மிப் பழுச்சுதல் கண்டி ரங்கி
யிடும்பைநீக் கிடவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (உ)

வேறு.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த குத்திரகு ளாமணிகே ணின்
னைப் போனின், மெல்லியலா டன்னைப்போற் கண்டே மில்லை மெல்லியதா
யடுசோறு பொலிய வற்றாய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளியதாய்ப் புதிதாய் நல்ல
கந்தமலி பந்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்லவர்க ளதிசயிப்ப ங்னனி டத்து
நணுகுவித்தே நல்குரவு நீங்க வென்றே. (கஉ)

அப்பெருமை தருமூலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சனைசெய் தரிவை
யோடு நினக்கு வேண்டு, மொப்பருந்தண் டிலமெடுத்தொண் டொண்டர்க்
கெல்லா மூட்டுவித்து நயந்தபொருள் விற்றுண் டாக்கித், தப்பறமற் றுயர்ந்

நுக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல். கஅங்.

த்பெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்கடன்க டணித்து வாடா, திப்படியில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்த்தாண் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும் போற்ற. (கங்)

வேறு.

அவ்வரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து கொவ்வையங் கனிவாய் மாதங் கும்பிடு மன்பன் ருனு மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவதி சயித்துச் செங்கை நவ்விய னருளை வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார். (கச)

வணங்கியே தொண்டர் துன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங் கணைந்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற் பணிந்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத் துணர்ந்துசெல் வத்தின் வாழ்த்தா ருரைத்தவா றடைவிற்கேய்து. (கௌ)

மன்னிய செய்ந் கேட்ட மதுரையம் பதினோ ரெல்லாங் துன் றிய செல்வ மீந்த தெரலைவிலாக் கோட்டை கண்டு முன்னு வதிக யித்து வாழ்த்தினார் முற்றும் வல்ல செந்நெறிச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. (கசு)

சூத்திரர் தலைவன் வேதஞ் சொல்லுநல் லியாண்டும் புக்குக் கோத்திர மனைவி யோடுங் குவலயத் தெவருங் காணப் பார்த்திப ரதிக யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னேங்கி யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினா னிமையோ ரேத்த, (கௌ)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யினும வன்றன் சத்திய பத்தி கண்டு தண்டில வுலவாக் கோட்டை வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வாம். (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுகஅ.

நுக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுரையின் முன்னொரு கால மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர் தளர்வில் சுந்தரந் கானது சந்தன மென்றே யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (க)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டென்னனை யோட்டிக்

கடிச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

கன்னி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
முன்ன நீடிய வைதிக முறையை யு மொழித்தான். (2)

சாற்று மீசனை யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று னோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (ந)

மிறைன் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லைச்சமண் பாதான் மாண்டியர் வேத
நெறிவி னங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநான்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (ச)

ஏங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் போதிற்
"ரூங்க ரும்பயத் தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன முட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு முட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (ஊ)

வட்டப் பாதையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
முட்டுப் பாடற மூனையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறகை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விரைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு. (க)

வேறு.

அரியசந் தனம ணிந்தே மையனே விடுவி டன்பிற்
பெருமைகண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் காத்து.
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமகிழந் தென்று கொண்டே. (எ)

தூந்நெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு நரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னொளி பெற்றா ரேவு மண்மறை தன்னு லில்லுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வகை வேந்தன். (அ)

மற்றது கண்ட மைச்சா வள்ளலை வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ ரில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதொன் றல்ல வென்று புலருமுன் னோடைக் குன்றைப்
விறற்ற கண்டோக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (க)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பகுதியை நினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்த்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்ந்து புரவலற் றேடி மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்கட் குன்றங் கண்டிகைக் கொண்ட தன்றே. (க0)

ருஉ.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல். ௧௮௫

பிடர்மிசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்குமுற் செல்லக் கண்ட
நடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வவங் கொண்டிழிச்சி
முடிபுனை மண்ட பத்து முழுவொடு புகுந்தி யாரு
மடிதொழு தார்க டிங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து. (௧௧)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் முற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னிணைவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ னென்னின் முக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளான மல்லா லுண்டோ. (௧௨)

வன்சம ணிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வியைந்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு புகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (௧௩)

சடைமுடி முடியா வந்து தமக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழுதெழின் மதவே முத்துத்
தடமுழுவொலிப்பக் கற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடைகிழ னிழற்றப் போந்து குவலய நெறியிற் காத்தார். (௧௪)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையைம் புலனை வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனுல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௧௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௩௩.

ருஉ.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் நாளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னிணைந்தார் கொற்ற வியன்மமிழ் மதுரை நோக்கி. (௧)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமர லுறுங்காற் கண்டு செந்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னிரைதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனாய் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினான் புகழை வேட்டு. (௨)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த ணிந்து
புனையுமவெண் பாசி பூண்டு பூகிமெய் பூசி யரவு

கச்சு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மனமுரு கிடவாய் வைத்து வனாநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடு தண்டு மூன்றி நின்றனன் முருந் தெற்றி. (ந)

ஆங்கவர் காணு முன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடும டைந்தீ
நீங்குராயீந்து மக்குக் காரிய மென்கொ லென்றான். (ச)

என்றுமன் முடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்ற
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குரைக்க வற்றே
வன்றுகான் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடரக் கண்டு
நின்றவ னாவ னைத்து நெறிசொலே னென்று நக்கான். (ரு)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனை
யின்புறுநற் கவிபாடி வருகின்றே 'மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடமல்தான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுரைத்தீரே நாணது. (சு)

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொன லொழியவழி சொல்லாநென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (எ)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நுமதென்று
சொக்கலுமங் கணரிட்டுத் துடைத்தடிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோநவின்னீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்கவிது 'தனைமாடு மேப்பவரவாய்க் கேட்டிடுமின். (அ)

கேட்டிடுமி னெனவடைவீற் கிளர்வுறவெங் கணுநிறைந்த
காட்டிடையன் பாட்டனைத்துங் கற்றுணாப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ னூர்கொலென நனிநாணி
மீட்டுளாயா ரொன்றையுமுன் வெருவுற்ற ருடல்வியர்த்தார். (க)

நல்லவடி வனுமாகி யிருக்கின்றாய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் மற்றொருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்தீ வாறுணாப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலாந் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (ஈ)

மட்டவிழ்தும் பொழில்புடைகுழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபச முட்டாமன் மேப்த்தடக்கி பாசத்தார்
பட்டவகி மன்றார். சான்மாறி யானுவேன். (ஐ)

ருந.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல். கடிஎ

பெரும்பொருளி னொசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரித்திதுங் கவிதைகளிற் பாதிபகுந் தின்றென்மேற்
றிருந்தாவின் றிடுவீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுணா செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (கஉ)

ஆங்குவர்க ளியையாரு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவனும் பாங்குள்ளே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதனா சேர்த்துயரா லயத்தலைந்து
தாங்குமன் பொடுபகுந்து சாத்தினார் தமிழ்மலை. (கங)

சாத்தியநற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிகொடு தென்னையுங் கண்டறிஞ்
ரேத்துசிறப் பொடுங்களித்துப் பேரயினர்த் மியனாட்டு. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசசஎ.

ருந.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

தலமில்ங்க முன்னொருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிஞ்ருங்கி வரும்புல்வாய் பொலிவின்றி யுலவுங்காற்
பலமில்ங்கோர் நிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றிளமறியை
நிலைதுவன்று முதுதூற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (க)

போயெங்கும் புக்குழன்று புற்றித்த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வத்துபுனல் பருகுங்கா
னையமிலா வொருவேட னிங்காம லொளிதிற்பான்
சாய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (உ)

கண்படுங்கான் மறியைநிலைத் தழுதுநனி கசித்துவிழுந்
திணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாபாகித்
தணிவறவெங் கணுநிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (ங)

பாய்புலியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்துமுலைப் பாலளிப்பா
னையமொடு வரங்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வத்து
தாய்வரவு காணுமற் றளர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
தூயமுலைப் பாலுண்டு துள்ளிவினை யாடியதால். (ச)

வேறு.

மலரய னாணி முன்னர் வரும்விதி மாற்றல் கண்டு
சிலைமலை வில்லா னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று

கஅஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தலையினால் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதியதிசயிப்பப்

புலிமுலை புல்வா யுண்டு பொலிவுற வளரு நாளில்.

(௫)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு

மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்

மருமலி மலர்த்த டஞ்சும் மாமண லூரி னின்றும்

கருதிய பொருள்கண் மேலுந் தேடுவான் கருதிப் போனான்.

(௬)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு

நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்

கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி

யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான்.

(௭)

வேறு.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பவ னத்துவந்துழி வணிகனும்

பொழுதுபுக்கது கண்டிவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி

லெழின்மிகுத்தொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியினே

ரொழுகவற்புத மாலிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன்.

(௮)

கண்டவநகர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்களி றெட்டும்வாழ்

பண்டையாயத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்படி மத்தையு

மண்டநாயக தொண்டநாதவெ னத்துதித்தரு ளாலருந்

தொண்டிசெய்துவ ணங்கியங்கொரி டத்தமாந்து துயின்றனன்.

(௯)

துயில்கொளுந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொலைவிலாவிரு டொலையவே

வெயில்விரித்தபி னனுநரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்

தெயிலிலங்கிய கோயில்கண்டு கைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்

டயிலிலங்கும ணற்புரத்தர சற்குவந்தறி வித்தனன்.

(௧௦)

வேறு.

மன்னிய வமைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா

முன்னுற நவின்று காண்பா னுசையான் முடுகி யாங்கட்

டென்னவ னடைந்தா னென்றுஞ் சித்திரைச் சித்தி னாக்குப்

பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள்.

(௧௧)

வேறு.

குணமோ டடைந்திந் திரன்பரவுங் குளிர்ந்த கடம்ப வனத்திணையு

மணிசே ரந்த வனத்திலங்கு மழகா ருயரா லயத்திணையுந்

துணைசே ரந்த வாலயத்து ளிருக்குஞ் சொக்க நாதனையும்

பணிகோ யிற்றென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத் திணையுங் கண்டிறைஞ்சி.

(௧௨)

மற்றும் புதுமை பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் றிருவருளாந்

புற்றின் புல்வாய் புலிமுலைப்பா லுண்டு பொருந்தி விளையாடல்

கொற்றர் தருநெஞ் சுறக்கண்டு விசேட நிலமீ தெனக்குறித்துச்
சற்றுந் தாழா தித்தலத்தி விருப்ப வென்றான் சயங்கூர.

(கந)

இத்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்லை யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனை யடைந்து துதிசெய்ய
முந்தைக் கியைந்த மயனூலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ நெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக.

(கச)

எல்லை நடவா வொளித்தருள வேத்தி யருளை யதிகயித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்சு தோயிஞ்சி
மல்லல் வீதி மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
நல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான்.

(கடு)

வேறு.

செந்நெறித் தானை சூழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேத்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி னானுங்
கன்னிமால் காளி யீசன் காக்குமா நகரி தன்னு
ளின்னறீர்ந் திருந்து தென்ன னென்மகை விசயஞ் செய்தான்.

(கசு)

ஆகத்திடுவிருத்தம் - கசகூரு.

ஞச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

ஒங்கிய முன்றோர் சால முயர்வினா லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் நிம்ப மாலைத் தென்னவ னெருவன் றெண்ணீர்
வாங்கிருங் கடல்குழ் வைய மதுரையி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்குட் பத்திர னென்றோர் பாணன்.

(க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் நனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் கன்பு செய்தாங்
குன்னெகிழ் நெஞ்சு நீற்றி னொளிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வனம்பட வாழு நாளில்.

(உ)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்று
மிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா னென்றோர் பாணன்
நலமதி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னற் கண்டு பாடினான் மதுர மாக.

(ரு)

வேறு.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கானே வியனாலகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்னை நெறிநா வியன்கைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னை யொழிய விசைவல்லா ரில்லை யுலகி லெனவுரைத்தான்

(ச)

கக0 திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வருதி யுளம்பெருக
நாணி ய்தனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனா யினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்குறி. (௫)

பீடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய பின்னர்ப் பிரிவின்றி
மாடு நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்வினாவி னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (சு)

பதறா வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின்
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசிப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு
துநிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்னா னழைத்த தென்னெனவே.

வளவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூட வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைகுழ வரிவைக் குழாத்தி னெடுமீவந்த
விளிர் முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பயக்கப் பாடியுளங்
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடிதுன்னை. (அ)

இன்று பூசை குடமுழக்கம் பருந்து மூங்கி லிலைவீழ்ச்சி
யொன்று முயர்சிச் சிலிபறவை யுச்சி மலைநீர் விழக்காடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடு கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலையோ வெனக்கேட்டான். (க)

கேட்ட மாறன் றிருமுன்பு கீத நாத னுரைப்பான்வான்
நீட்டும் புதழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் ஞாய்புகொடுத்
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் றகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படிமீது. (க0)

அஞ்சே னஞ்சே நெருவர்க்கு மஞ்சா திங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சும் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ளுரையென்னப்
பஞ்ச வனுநன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிநல்கி. (கக)

வேறு.

நலமலி கான நாதா நல்லிசை காண்பே னானைப்
பொலியுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டிப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செவ்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையினல் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினான் றனது தேத்து. (க2)

இத்தக வறியா ராகி யெதிரிலை யென்று பேசி
யொத்திய ஞானம் வல்ல பாடுவா னுடனே வந்த

வித்தகப் பாடு வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னார்கள். (கங)

சுந்தர வணிய ணிந்து தொழுமுடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்தூரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தருப் பாய மிட்டுச்
சுந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததந் திரிதி ருத்திப் பாடினார் மயங்க வெங்கும். (கச)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி
யுற்றது நமக்குக் குன்ற வுயர்புடைக் கான நன்னூல்
கற்றிசை வல்லே மல்லேங் காவலன் நிருமு னின்ற
சற்றல வுனாத்தே மென்னுய் முடியுமீ தெனத்த ளார்தான். (கரு)

மிஞ்சநெஞ் சஞ்சி னேனு மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசரீகட் சென்று நேசன்
குஞ்சரந் தாங்குங் கோயிற் குழிகனிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சுவ தென்கொ னுமென் றுலவா யரன்பாற் சென்றான். (கசு)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழ்வே
பாண்டிநன் னாட னேயிப் பகையினை யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும். (கௌ)

செப்புறு மிவன்ற னன்னைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி
மெய்ப்படு மாகு மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரந் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச னாய
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான். (கஅ)

வேறு.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யானையும்
படமுடை யரவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
முடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணாததோர்
செடிபடுந் துணியுடைச் சீரை சுற்றினான். (கக)

நெற்றியிற் நிலநகீ ரெளிந ரீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்
குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
துற்றிய விடத்தரங் காயுந் தூக்கினான். (20)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கையுங் கொத்துக் கட்டினான்
காவியந் தார்பொலி மெய்யிற் கார்தளம்
பூவினோ டாவினாப் போதுஞ் குடினான். (21)

ககூஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீதியி
னுறுமவர் தங்களை விலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே,
குறைவற நீள்பெருங் கொடுக்கு நாற்றினான். (உஉ)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்கவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுக்கிவிட் டிராண்டினை யாண்டி பாடினான். (உ௩)

வேறு.

பரிவினான் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றுச்
தெருவினு முலாவிப் பாணர் தெருவிடை முடுகிச் சென்றான். (உ௪)

மறுவறு முயர்மென் றோளின் வலியகோ டாரி மன்ன
முறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பமர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யானே வேண்டி யிழிதொழில் பூண்டு கொண்டான்
நெறவொடு நின்று மெல்ல வுலாவினா னுலக நாதன். (உ௫)

மாலையங் குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலை யெய்திக்
கோலவென் வளைகள் சோர்வா ரவரவர் கோத்து டித்த
சேலைகள் சரிய நிற்பார் திருந்திய நாணி ழப்பார்
மேலுறு பசலை கொள்வார் விரும்புகுல் கொள்வார் வீழ்வார். (உ௬)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சந்தைன் பாட மண்ணிற் றனிவினை யாடல் வல்ல
சந்தரன் றானே யோமற் றியாவனே வெனத்து தித்தார். (உ௭)

வேறு.

அருடங்கிய வடிவந்திக முசல்தரு முமைபங்கனும்
வரமொன்றும் துளையம்பதி வரமங்கல விசைமங்கைய
ரிருகுன்றிக் தனமொன்றிடை யிடையும்படி கொடுவந்தனர்
தெருவென்செயு மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (உ௮)

வேறு.

உரவிது நெடிதுநின் றெரியு மொன்றுபோ
லரிதிது கொடுவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு காசு தையலீ
ரெரிவிழுங் கொண்டினென் றினைய கூறுவன். (உ௯)

ஆடுவன் விதலிய ரருக ழைந்துபன்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்முன்
ழைடுவ னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடத்தனன் விறகு விற்நிலன்.

(௩௦)

வேறு.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டிரவி போக
மாறிலா விறகு மூன்றி வைத்துல சுங்க டோறும்
வேறற நின்றான் யாவும் கடத்தவன் கிடந்தான் மெல்ல.

(௩௧)

வேறு.

பாதார விந்தஞ் சோதி கீண்முடி டேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலங் காணு விண்ணை வலகுக் கெல்லா
மாதார மாங் நின்ற னனையிடுட் போதிங் மெல்லச்
சாதாரி யென்றும் கருமம் பரிசுடான் நரணி யுய்ய.

(௩௨)

வேறு.

ஒடுக்குள் ளானம் விந்துகாத மொலியு ருட்டுத் தூக்கெடுத்தல்
படுத்த னலிதல் கம்பித்தல் குழிவ மென்னுத் தொழில்பத்து
மெடுத்துக் காட்ட நாத்தி யிமைபோர் முதலா வுதிரையிப்பப்
படைத்த வினையைத் தனிப்பாடப் பதினா லுலகு முருகியவால்.

(௩௩)

வேறு.

மருவிய விதல் யோடு மஞ்சரீ டலத்து வைகு
மரியென்ற பாணன் கேட்டி தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
வினாவோடு மிழிந்து சென்று வியன்சரா சரங்கன் யாவு
முருகிடப் பாடு வோய்கீ யாரெனக் குரைத்தி யென்றான்.

(௩௪)

அத்திறங் கேட்டி னைத்தார் போனடித் தொடுங்கி யையா
கொத்திசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகொ ருத்தார்
மெத்திய பயத்தால் வந்தேன் மெல்லிசைக் கரச றுய
பத்திறத் கேவல் செய்யுப் பண்ணறை யுடமை யான்கான்.

(௩௫)

என்றிறை கூறு முன்ன மென்கொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செறிதரு கிரோனாக் கூட்டிப்
புன்றலை யுழையன் பாடற் கொப்பில போற்று நாயன்.
வென்றிகொள் பாடல் கேட்டி வேண்டுமோ வேண்டா வின்றே.

(௩௬)

இத்திறப் பாடல் யாரே யறிகுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவராத் பாட வொண்ண
தெத்தலத் தோநங் தானப் பரிபவப் படுமு னின்றே
புத்திர ரோடுங் கூடிப் போவதே கரும் மென்று.

(௩௭)

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

வளையறு சிவிகை யோடு மடிதரு கவிகை யோடு
முருவுடை மாத ரோடு முதவிய கிளைஞ ரோடு
மனையிரு ளிடையின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னோடு
நிலாகளி ரோடும் போன னெஞ்சறை பறைமுன் னாக. (௩௮)

வேறு.

ஒக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி னாந்துதன்
மிக்கபேர்வலி கெட்டுமுட்டொடும் விட்டலூரில்வி டாதளந்
துக்கமெய்தி யகன்றுபோனது கண்டு தூய்தரு நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கரன்கன வின் கண்வந்துவி ளம்பினான். (௩௯)

வேறு.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவினா லயத்துச் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்த்தேன் நருமமாக் கடலே யுய்த்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற் றெனத்து தித்தான். (௪௦)

முன்புரற் தரனை மாலே யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் றுணாப்ப தேகின்
மென்பசங் கரஞ்சி வப்ப விறகினை வெட்டிக் கட்டித்
துன்புநச் சுமப்ப தேயென் நழுதுகை தொழுது சொன்னான். (௪௧)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுதது பாடு வாளைப் பண்ணியல் வாது பாட
வழைமுடி மன்ன ரோறே யென்னுமுன் னாங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோரை யேவினான் நரணி வேந்தன். (௪௨)

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனை மனைக்கா ணுமற்
கொற்றவன் நிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத் தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முற்றிர வின்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டுங் கட்டி. (௪௩)

என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா நெங்ங னென்ன
நின்றபத் திரனு னாப்பான் யானல னெருனற் கங்குற்
நன்றிரு மிடற்றான் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருணைச் சொக்கன் வென்றனை விறகா ளாகி. (௪௪)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்பட விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு முலாவினோன் நன்னை யானுஞ்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி கொண்டு. (௪௫)

பேசுவ தென்கொல் காணப் பேரருள் கூர்ந்து காணு
வீசனுன் னினைவின் வந்தா னென்னினி வேண்டு மென்று

தூசணி முதலா நல்கித் தும்பிநீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னை வலம்வரு வித்தா னோங்க.

(ச௬)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிங்
கின்றெழந் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் கியன்ற நல்கி
மன்றுறா தனையே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து.

(ச௭)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் பரிவுகண் டகிச யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டகு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்றான் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டு.

(ச௮)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
பணிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பர தேசம் போனால் விடுகையுந் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும்.

(ச௯)

ஒதரு மனத்தால் வாக்கா லுணரோனான் கருணை கூர்ந்து
தூய்தரு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்ட
ராதலா லடியார் தங்கட் கெளியவ னரன் லாது
வேதவாய்க் கண்ட துண்டோ வேறொரு தெய்வ மெண்ணின்.

(௫௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௫௬.

௫௫.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணுளு மேவாது சுந்தரன்பீன்
மேவி மன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா னாத மெய்ய னாதாந்த னாதத்துக்
கினிய நாத, னின்னிசைக்குத் தானரசா யிருப்பப் பாடு மிவன்கண்டத்
நிசைக்கினிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுநீங்கா துருக்க ரந்து
வந்திருப்ப னந்தரத்து வாணோர் வாழ்த்த.

(௧)

கானநெறி பாடிமுடித் தேகுங் காலைக் காசொருகா லனியொருகான்
மணிக ளோர்கா, வீனமிலா சனமொருகான் மயுலி போர்கா லின்னதென
தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு வாழ்ந்து
நாளுமகிழ் மிகவினாவிற் கொண்டு போந்து, தீனமற வுண்டுடுத்து வந்தோ
ர் கிட்டஞ் செய்தருட்சித் தனைசெய்வன் றிறத்துச் சேர.

(௨.)

இத்தகவு தனிநடந்து செல்லுங் காலை யிறைவனுக்குந் தனக்குமுதீ
லிலை யாதச், சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டுஞ் செல்லா

ககக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்துமிடி யினுமிருப்போ னொருநா னாடி
விறலியர்பா டகர்பாணர் புகழக் கண்டு, புத்தியினைத் தென்செய்கே னிறை
வா வீவான் பொருளில்லை யென்றறையிற் றுயின்னான் புக்கு. (ங)

அறியுமிவன் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்கண் டின்பங்
கூர்ச் சறையிற் சென்று, மறுவறுநல் லிசைப்பாண கொடுத்த லாலே வறு
மையடைத் தினைநத்தம் பொருளு னக்கே, பிறரொருவ ரறியாமற் றருத லா
லே பிறங்குபொரு ளறைசாப்போர் முதலா யாருங், ஞ்றைவினாயர் பண்டா
ரப் பொருள்க டம்மிற் குறித்தனகண் டிலமென்னக் கொடுத்தெ ழுத்தே. ()

வேறு.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலக் களவுபோ கின்ற வென்றுச்
தப்பிய முரிவா லில்லை தானுறு கதவஞ் சென்று
கைப்படத் திறத்தா லில்லை சன்னர்யா ரியாவும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் றன்னை ஷொடியியே லில்லை யென்று. (இ)

இன்னன்கூர்ச் டைய கோவென் றிராப்பக லையுற் றென்னை
முன்னுற நாடி நாடி முறையிடத் தொடங்கா நின்றார்
மின்னிய பொருள்க டம்மை மீளவுந் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதர் முற்று கோருவர் வழக்கு மன்றே. (ஈ)

உனக்கனி யளித்தற் கென்பா லுறுபொரு ளில்லை யென்றன்
மனத்தினுக் கினியான் றாயன் மகிழ்த்தநம் மடியார்ச் சென்று
நனைத்தன கொடுக்க வல்லா னிலத்துயிர் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மறித்தி ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (எ)

விதமுறு தனங்கண் மிக்க வேண்டுப வளிப்பன் றுழா
ததர்வுற வீணாவிற் சென்றிவ் வோலையை யளித்தி யென்று
மதிவளி புரிசை யென்றோர் வரைதரு திருமு கத்தை
முதிர்ந்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (அ)

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூழக் கொண்டிங்
கையனே பொருளை வேண்டி யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நந்த
மெய்யுறா மறுத்தல் வேண்டா மேவென மறுத்தா னில்லை. (ஊ)

பழுதிலா நாயன் சொல்லே மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனைக் கண்டா னில்லை
யெழுதிய திருமு கங்கண் டதிசயித் திறைஞ்சி யொல்லை
யுழைகடந் திரவிந் போனா னொருவரு மறியா வாறு. (க)

பில்லலஞ் சிறப்பி னோங்கு மாமலை நாட்டு ளன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதகு மணிக்கு டங்குள்

சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடுங்கோ னூரிற் சென்றனன் சிறிது நாளில். (கக)

தாங்கரும் பசியா னொத்து தளர்வுறும் வறுமை யாள
னீங்கிவ னொருவ னொரென் றியாவரு மிகழ்த்து கூற
வோங்கிசை யுருவ மெங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்றான் மூடி
யாங்கொரு தண்ணீர்ப் பந்தர் மூலையி லமர்த்தான் மெல்ல. (கஉ)

இன்னதன் மையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கட்
பன் னிசைச் சொக்கன் சென்று பாடுநம் பத்தன் கான்பா
னின்ன உரடைத்தான் றேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னவன் றுயிலு ணர்ந்து மந்திரி களைவி டுத்தான். (கங)

நயத்து கனவின் செய்தி நவின்னுமுன் விடுப்பப் போனோர்
பயின்றனின் மறுத தோறும் பரத்துறு நவழ தாக
வியைத்தோர் பத்தர் மேவக்கண்டிரோ வென்று நாடி
யுயர்த்தவன் றன்னை யத்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (கச)

ஆரியமா தவத்தீர் காண்பா னொசையா யிருந்தா னுமமை
யுனாபெழு மரசன் றன்பா லுவத்தெழுத் தருளு மென்னக்
கருதி ரழைப்ப மேவேன் டாவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வந்தே னுரைத்திடும் பிறங்க வென்றான். (கடு)

பனிவிடை யமைச்சர் போந்து பகர்த்து சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்த்துவா கனத்தி னேரு
னணிபொடி மணிகள் சித்த வடியினை நோவச் சார்த்தங்
கிணையிலா தவனைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கண்டான். (கசு)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைத்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரதிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டுத்து
மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினான் மதுரைப் பாணன். (கஞ)

அரசனுஞ் சிவன்பால் னவத்த வன்புகன் றுகு மியந்தோ
பரிவினல் குரவ லைப்பப் பசியொரு புறத்த லைப்ப
வுனாகெழு கானம் பாடு முறுதியைப் பாடி ராதிப்
பரமனே யிவர்வே நல்ல னொன்றுபன் முறைது தித்தான். (கஅ)

பத்தரெங் குள்ளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை நம்மு ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றீர்த திருமுகங் கொணர்ந்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தொ துங்கப் பத்திரன் பணித்து நின்றான். (கக)

வேறு.

இருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்மீ திருத்தி யாதரித்
துகாகெழு பாயிர வுரையைக் கண்டெழும்
பரிவொடு குழனன் பாடி யாடினன். (௨௦)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
ம்ன்னிய பரிவினைக் கண்டு கண்டுவாழ்ந்
தின்னிசைப் பாணனை யெடுத்த னைத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன். (௨௧)

வேறு.

ஒடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டோய்க்
கூட நீடுதன் கோயிலுட் புக்கல
ரேடு தாங்கு தவிசி லிருத்தினன். (௨௨)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னாகவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்துமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புக்கும் மாலை சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
பரித்தறு சவையி னூட்டிப் பணிந்தனன் கரங்கள் கூட்டி. (௨௩)

பேணுற்ற காவற் றொல்லைப் பெரும்பொரு ளைறயுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேசுடை யணியா ரங்குண்
மாணிக்க முத்து மற்றும் வகைவகை பொதிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறந்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி. (௨௪)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிறக்க நல்க
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புகண் டதிச யித்துக்
கருதிய தனம னைத்துங் கண்டுடைக் கொண்டு மன்னர்க்
குரியன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான். (௨௫)

மன்னது கண்டு சால வாடிமுன் றெளிந்தி றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான். (௨௬)

முன்புற நின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி காக்கு
ஈன்குல வரசே யென்னை யிப்படி நவிலா நின்ற
தென்கொன்ன சிலாச யானே ரிழிகுலப் பாண னென்றான். (௨௭)

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெறும் பீற தாக
நயந்துல கனைத்துந் தந்த நான்முக னாகி யாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிற்தல் கண்டிர் தாழ்ந்ததே துயர்ந்த தேது. (உஅ)

இரத்திது பல்காற் சொல்வ தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ னானே யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
வினாந்தெழுந் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (உக)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்த்தான் கோதைதன் பரிசு னத்தா
அற்றொளி யுடம்பு பெற்றாங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (உ௮)

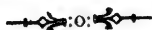
வம்பவி முலங்கற் நென்னன் ஈரிசைகண் டதிச யிப்பத்
தும்பிசீ டெருத்தத் தோங்கித் தோனாசா மனாகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைநி ழுற்றப் பார்மக னெனிய மிக்க
செம்பொனோ டுணைந்த செல்வன் சொக்களு லயத்துச் சேர்ந்தான். (௩௧)

ஐயனே நினக்கு நல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லை செம்பொன் வளாபுரை தனம னைத்துங்
கையினின் றிருமு கத்தைக் காணுமு னனித்தீர் னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு போயினு னருள்பெற் றாங்கு. (௩௨)

வந்தநா வலர்கற் றத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மூ வென்ன
முத்துறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னுழி வாழ்ந்து
சுந்தரன் றையே பாடி யிருந்தனன் றுதிப்ப யாரும். (௩௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஞ்சக.

நிகு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

அன்பு முிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலைவி றனத்தொடு
நன்கு மிக்கவர் நாளும் வியப்புற
மன்சி றக்க மதுரையில் வாழநாள். (௧)

நீடு செல்லுநிதியினைக் கண்டிசை
பாடு பாணர் பொறாமையைப் பற்றியே

நாடி யென்றிவ னல்குர வாவனென்
நாடி யாரு மிருப்ப ருணாத்திடார். (௨)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணந்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின்றமுன்
றையல் கோவைமூச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் வழுத்துவ லென்றனன். (௩)

வேறு.

இப்பெரு விரதம் பூண்டாண் டியாமினி நடுவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடுநாட் புகழ்க்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யோர்நான்
மைப்படு மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்தி டென்ன. (௪)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மல்லடைந் தச்சங் கூர விருண்டுற விடித்து மின்னி
மல்லவான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வென்னச்
சொல்லருந் துளிக டீங்கச் சொரிந்தன சோனை மாறி. (௫)

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரித்திடு மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. (௬)

முன்னிகழ் புங்க வத்தின் பின்னுற முதிர் நின்ற
தென்னிசை பாடும் பாணன் றிறத்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்குது மருத்தோ டொன்றிப்
பன்மலை யருவி யென்னத் திழ்த்தது பயம்வி னைத்தே. (௭)

ரைக்குல மெற்றுங் கல்லா லம்பினுன் மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோயோன் றத்திரி யாழ்ந னைந்து
மிக்ககூ ருகிர்ந னைந்து விரனடுக் குறவும் போசான்
சிக்கன வுடனே நின்று பாடினான் சிவனை யுள்ளி. (௮)

அயன்றலை யறுத்தல் பாடி யாக்கனை யடர்த்தல் பாடிச்
சயந்தனை யுரித்தல் பாடிச் சாலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரும் புகழ்கண் மற்றும் பாடினான் சால வாழ்த்தி. (௯)

முற்றவெச் தையைசி னைப்பார்க் கெதுமூடி யாது முன்னர்
மற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திடா திருந்து பாடென்
சுற்றபே ரிசைக்குச் சென்றாங் குவந்துயர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பலகை முன்னம் பாவலர் வரக்கொ டித்தான். (௧௦)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கரத்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற் கொந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாவெனத் தாழா தேரங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளை வாழ்த்தி.

(கக)

வேறு.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய ஷுழையினி விளரி தாரமென்
நீண்டிய நெறியினே ழிசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினான்.

(கஉ)

முன்றிக ழிசைத்துதி முடியப் பாடுமு
னென்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு ழீனம் பூத்ததால்.

(கங)

வேறு.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லை சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினான்.

(கச)

ஆல மடுத்து எண்ணித் தற் றவரொடு
மேல வந்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினார்.

(கரு)

இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டுனக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொக்களை
யலது வல்லவ ராரெனப் போற்றினார்.

(கஈ)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டென்வயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவருள் கண்டன
மைய னேனினக் காரெனப் பவரென
மைய நீரீ வணங்கினர் வாழ்த்தினர்.

(கஎ)

வேறு.

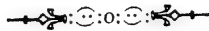
மின்றிகழ் தென்னன் முன்னு மேதினி வியப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் சொக்க னைப்போ
வின்றியா ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய மதியங் கண்ட வுததியின் விளங்கிற் றன்றே.

(கஅ)

சிந்தைசெய்து தலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் தன்னை யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சுந்தைசெய்து லியானடு புக்குத் தகும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தென்து வாழ்ந்துவா ண்வ ரன்றே. (கக)

ஆதத்திருவிளையாடல் - கடுகடு.

ருள.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தரையிற்பழு தில்லாநெறி தருபத்திரன் மனையான்
பரிவுற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுன்
நெருகிப்புகழ் தருசுந்தா னளவிற்பரி வற்றே
பெருகப்புண றிசைபாடுவன் பிரியாதொரு நான்போல். (க)

பாலேமொழி சூதேமுலை பன்னையேதிரூடோண்மெல்
லாலேநில தானேவயி றரவேயக லங்குல்
சேலேவிழி சாரேமுழல் சிலையேதுதன் மலரான்
போலேதிகழ் வானேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே. (உ)

வேறு.

இரதியு மொவ்வா வடிவினு னைக்கொண் டிசையுலா வுவதெனச் சிறந்தா
டனாபயில் சாதித் தருமந் தியினுந் சகிலுல வேந்தையுங் கண்டு
பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் தறிவரக் கண்டு [மெல்ல.
பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்லவா வென்றனன்

மையிலான் கண் தொட் டியர்கரங் குறைத்த மாசு. செகுகடை நீதி,
யையனே நத்தஞ் சுந்தர னுணையவ்வனா யிங்கெனக் கடாது, பொய்யிலா
வுண்மைப் பத்திர னெழியப் புவிபுனொ ருடன் பிறந் தவரென், றையறுண்
னிடையான் மறுத்தனன் மருத்தா லசையுமென் சொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டு நெஞ்சு நானி வலிசெயா தானையை கினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்துக் கற்றவ ரவைநடு விளிய
முறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் முற்றிசை பாலொட் டேடிச்
சிறப்புடனவ ர்த்தவாருமென் னுரைத்துத் தெரிந்துயர் தாதனா விடுத்தான்.

அருமையா வொழவ ரறித்திடா வாறங் ககற்றியோர் கரந்துபோய் வினாந்து
தனாமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிசை வல்லான்
பரிவொடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தற் சூழவொன் சிறப்பிற்
சரிபிடு சொங் கமகாராயப் புத்தர சண்டன மண்ணறல் வேந்தை. (சு)

பல்வித மாகப் போய்வள சபா யாபவாத்தமு கிளங்குழிற் காலே
முல்லிசை மனைப் பத்திரம். தெய்வமுந் தவந் தவ டன்னை

யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவ்ளுடன் பாடுதற் கின்று [முன்.
வல்லையோ வென்ன வவளுநிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரென்க்கெதி ரென்

அங்கது கேட்டு வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுக்கபின் னொழுத
பொங்குகற் பினனை வியந்துநீ தோற்பிற் புகலினன் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவனை வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (அ)

என்றுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை யாளேன்
முன்னது தானே காத்திடும் வறிதே முற்றவோர் குற்றம்வா ராது
மன்னையிருப்ப வெண்ணையார் வெல்வா ரென்றனை மன்னவன் கண்டு [ன்.
கன்னெறி கெஞ்சி னென்றுவைத் தொன்று நவின்றுபின் மொவ்வை விடுத்தா

வேறு.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்திய மாலே தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சீர்த்கிப் பத்திரன் றேவி தன்னை
வெருவுறு தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வனையறப் பாடச் சொல்லென் றேவிபோர் மாதை விட்டான். (க0)

வரன்முறை மற்றை ஞானனோர் மண்டபத் திருந்து மூல்லைத்
தெரிவவநல் லிசைபா மங்காற் சென்றவன் சொல்லக் கேட்ட
வரிவையு மதியா ளாகி யரசன்முன் பேசி வந்து
கருகிட வைது கீதம் பாடினாற் கற்பி னானே. (க1)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ நென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியகீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடுந் தோற்றவர் சுமக்க வென்றே. (க2)

இப்படிச் செய்த வின்று தகுமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் னாங்கி யைந்து சீறியாழ் திருத்தி வந்த
துப்பிலா மாது பாட வியைந்துமென் சுருந் மாது
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் பாடினா னுயர்ப்பு ளடாக. (க3)

காதிவர் தவடன் பாட்டைக் காகவெஞ் சுரம தென்றுங்
கோதில்கற் புடையான் பாட்டைக் கோவெச் சுரமதென்றுங்
தீதற வவையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுந் துப்பின்
மாதினை வியத்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றங் கொண்டே. (க4)

கெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ராசா வுனுமதி தரும மென்னு
மறைமொழி தனைநி னைந்து மாதூர மாக வந்த
விறலியே பாடி னானென் றறைத்தனர் வியந்து சால. (க5)

மற்றது கண்டு வந்த விறலியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ ருந்தக் கண்டுளம் வீருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
பெற்றிகழ் மாதே வித்தை செயுமிடத் தென்றான் மெல்ல. (௧௬)

மன்றிடை யின்று போகி நாளைவ் தேறும் வானி
லென்றுபி னிசைத்துப் போக்க வேந்திழை போர்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடு நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (௧௭)

வேறு.

கருணைசேர் கடவு ளாலயத் தனைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரற்றித்,
தனாமிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொரன் பெங்களன்
மேல் வைத்தா, யுனாகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிக்கே
னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்தரு ளெனத்துகி செய்
தான். (௧௮)

வேறு.

அன்புடை யானோ நெஞ்சக் கஞ்சே
னன்பரி வோடு முதலுவ னானே
மின்பொலி மாறன் தன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ வென்றன னெம்மான். (௧௯)

வேறு.

நின்றதிரு வுனாவிசும்பிற் கேட்டு நீங்கா சேமொடு உனிவாழ்த்து போ
ந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவனா மற்றை ஞான்று வரவழைத்தின்
னிசைவாது கண்ட வைக்க, னென்றியவர் தம்மொடுமுன் னையிற்றுச் சால
வுண்மைமறைத் தோரங்கூர் தினிய நெஞ்சங், குன்றகவின் றிடத்தோலாக்
கற்பு மாதா கூறுவாள் சீறியுளங் கொடுத்தி வியி. (௨௦)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யானங் கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக்
கொ ளொப்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப்
பாடியக்கா லிருந்தோர் தம்மு, ளெய்தியவா நெருத்திதனை வென்றா ளென்
றங் கியரொருவர் சொல்கின்ற ரவளே வென்ற, மெய்தருநா யகிமற்றிங்
கென்ற கத்து விளம்புமது செற்றங்கொண் டென்றான் மெல்ல. (௨௧)

ஒள்ளியவ டன்னியுரை செய்யா முன்ன ருயர்புடைய வுலகத்தைப்
பேணி யொன்றும், விஞ்ஞதல்செய் யாதங்கண் மேவி னாலயம் வேறொரு வ
ராவேமோ வெனப்போ தென்ன, வள்ளலெளிய வர்க்கெளிய சொக்க நா
தன் மண்டபத்து ளென் னிசைமண் டலிகர் போற்றத், தென்னதமிழ் வாண
ரிசை வாணர் சூழச் சேர்த்திருத்தான் போர்தெவரும் வியப்ப வேந்தன். (௨௨)

புகழ்தருபத் திரன்றேவி யுண்மைக் கின்று புலிகாண நமைச்சமப்ப
ளென்று சொண்டே, யகமகிழ்வி னொடுமவந்தான் கழிவி லாதா ளவையேறு

வறிவுடையா னெங்குந் தானாந், சகமுதல்வன் றனைநினைந்து மெல்ல வொல்
கிச் சார்தலுமற் றுங்கிருந்த வேந்தற் சார்த்தோர், முகமுகம்பார்த் தனரென்
றாய் விளைபு மித்த முன்னவன்றன் செயறெரியா தென்று கொண்டே. (௨௬)

வேறு.

பரத்தவன் கண்டு பாடும் பாணனு யுருக்க ரந்து
பொருத்தவர் திருந்தா னப்பாற் போதமின் மாது முன்னர்
கிளைத்ததந் தரிசி ருத்தி நேசமன் னவனை வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வல்ல பாடல் பாடினா டிரம் பேசி.

(௨௭)

வேறு.

வெர்த்தன ணடுங்கினள் விரிவி திர்த்தனன்
வாய்த்தில விசையென வாயு லர்த்தன
மக்தரு முளம்பன யறையத் தென்னனைப்
பார்த்தன ளையையவ கண்டும் பாடினான்.

(௨௮)

வேறு.

புனைபெருக டிரால் டத்தல புனாத்தன்மே லொருக்கன் மிக்க
விளைபடு காக வேளாசை காசுளி விலங்க னீங்காத்
தனிபடு கட்ட யெட்டின் நகுதியிற் றிகழும் பொல்லா
வினிமையில் கரந்தைக் கண்டாங் கிளத்தவர் வியத்தா ரில்லை.

(௨௯)

முத்தவெண் டையாது ளங்க முழவல்செய் நிறையை வாழ்த்தித்
தித்தர யாந் தங்கத் திராமலி களந்து ருத்தி
மெத்த யமடப்பத் தோடு மெல்லால் வெப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெல்லப் பாடினான் பண்ணி னோங்க.

(௩௦)

ஆங்கரி முரற்சி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்காங் கடலுள் வாழும் வலம்புரி முழக்க மென்ன
வோங்கிய சராச ரங்க ஞாங்கிடப் பாடு நீதி
நூங்குழ வுசையைக் கண்டு துத்தின ரிருந்தோர் யாரும்.

(௩௧)

தணிவின்மாத் தினாயொன் பாணத் தானங்க ளெட்டி னூண
கண்கிய கிரியை பத்து கன்பதின் மூன்றெ டுத்தா
லணுகிய சொல்லா றோங்கு மைத்தினால் விளங்கு மும்மைத்
தினையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார்.

(௩௨)

வேந்தனாச் செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்க விட்ட
வாய்த்தமென் சடைய டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோர்த்தது நெகிழ்த்த துள்ளத் தும்புரு நார தாதி
வாய்த்தவர் பாடும் பாட லென்றது வாக்கு வாழ்த்த.

(௩௩)

பரித்தது புதுடை யேனா பகைத்தவ னெஞ்ச மெங்கு
கிரம்பியோன் முன்னின் றூலெந் நெஞ்சக முருகா தங்க

உ௦௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஹரம்படச் செவிப்புலத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமி லாதாள். (௩௧)

மற்பொலி துண்டோட் டென்னன் வன்பிழை போறுத்தி வென்ற
கற்புலீ றுடையாய் டோற்றாள் கழுத்திடை வளைத்தே நென்ன
விற்பொலி துதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ னுளை வாழ்த்துப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருத்தனள் பொலிவுண்டாக. (௩௨)

மாலையைக் கழுத்தி லிட்டோர் மாலையின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவச் சிறைஞ்சிற் கூட லிறைவனை யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (௩௩)

மறுவிலகற் தரனைப் பாடு மதுரைவாழ் விரலி வந்த
விறலிபை வென்ற ளென்ற ல புதுமையோ வெனவி ய்து
செறிமணிக் கவிகை தூசு சிவிமைமற் றெவையு நல்க்க
கறைகெழு வேற்கண் ணுளைக் கழுத்தினின் றிறக்க வட்டான். (௩௪)

வாடிய மாலே வாடா மாலேதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மாலே யென்று
சேகெறக் கொடுத்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்ப
நீடிய செயல்கள் சற்று நிலைசில்லா நிலில் லாவே. (௩௫)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் ருணை
யுண்டென விருந்தாள் வென்ற ளுலகினை யாரந் தின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிரு உவ டோற்றான் மர்நென்
பண்டுறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிச யித்தான். (௩௬)

மற்றவர் தம்மைத் தந்த மனேவயிற் போக வேலிக்
கற்றைவார் சடிவச் சொக்கன் கருணையை விறலி சுற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேத்தன் போயின னினிய நல்க
நற்றயி றிறைவன் றுறு நகையொடுங் கோயில புக்கான். (௩௭)

பத்திரன் றாறு மிக்க பழகில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னருளா லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம விமானத் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோருங் காண வேகிஞன் சிவலோ கத்தே. (௩௮)

அகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௦௩.

௩௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவினையாடல்.

முன்னமோர் காலம் வெய்ய முரண்டு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மரபினி லிலங்கு வாநோர்
வன்னியர் தலைவன் றேன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த றத்தின் வாழ்த்தன் காட்டு நாட்டு. (௧)

ஆங்கவன் றனக்கு முன்னை யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
யோங்கிய விராறு மைந்த ரவன்வயிற் றுதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்குரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (௨)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படு தந்தை தாய
ருழையிடை யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழிகுஞல் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னைப்
பழவினை யிழைப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (௩)

தொல்லையம் பதிவிட் டொன்றார் துரப்பமற் றியாவும் விட்டு
நல்குர வலைப்பப் போனோர் நாடொறும் வருந்த மேனிப்
பல்வித நிலங் டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது கொண்டு புன்பயிர் வினைத்துண் டாரால். (௪)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படிபுகற் வேட்டை வேட்டுப் பாசுவெஞ் ஞாழி விட்டுத்
தொடர்விடா விதிவ சத்தாற் சுழன்றுமுன் றுளத்தன் பின்றிக்
சுடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (௫)

மெய்ப்படு சாபம் வல்ல மேதரு முணர்வி னுனே
ரொப்பிலா முனியன் றூற்றி னுழைபுகற் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் காலைச் சென்றவர் திரண்டு குழ்து
தப்பென வங்கை கொட்டிப் பாடினார் சால நக்கு. (௬)

வேறு.

மற்றது சண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சீறியாங் கலாப்
பற்றியெந் திலமு முழுமபழ மையினற் பரிவுடைத் துழுந்தொழி லுமக்கே
புற்றதோர் பன்றி வயிற்றாத் துதித்தின் றுழுமினுவெங் குருளைக் ளாகிப்
பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழையறச் சபித்தான். ()

முனிவரன் சுயிப்ப நெஞ்சக மஞ்சி முதிர்ந்தரு பத்தியிற் கூடி
கிணையடி தொழிதே மாசிலா தவனே நீள்பிழை பொறுத்தரு ளின்றென்

100 அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

றனைவரும் வணங்கக் கண்டதொ யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின் னருளான்
மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாபமுங் கொடுத்தான்.()

வேறு.

இந்நெறிச் சரிப்பப் போந்தாங் கெல்லைகுழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் நெடுமு கத்து மைந்நிறக் கூனற் கேழ்
றன்வயிற் றுதியா முன்ன தாயையொண் புலியான் மாறன்
மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (க)

வேறு.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணுமற்
காய்துயரங் கொண்டமுங்கல் கண்டு கருணைச்சொக்க
னையவுளா யாவு முணர்வா னியைந்தவற்றின்
ரூய்வடிவங் கொண்டாள் நவத்தோ ரதிசயிப்ப. (கக)

வட்ட முறிமதிய மென்ன வளைதுண்ட
நெட்டை முகமில்ங்க நேர்ந்ததனி வாறுடிப்பக்
குட்டிபரிந் துண்ண விருபாலங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி நடந்ததால் வெவ்வேனம். (கக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ். (கங)

வேறு.

அருள்சுரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வழிதபா னத்தினு லன்றே
குருளைபன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப் பொருப்பி
லுரனுறு கோட்டாற் றழல்விழி யுமிழ வொண்டல மேடவ லாகப்
புரையற வழுது திரிந்தன வியைந்த பொலிவுறு வலியினு லோங்கி. (கங)

வேறு.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமுலை
வரிசை கூர்வாய் மடுத்துக் குடித்தநற்
பெரி கோலங்கள் பின்னரென் செய்தன. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௧௭.

ருக.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௦௬

ருக.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த
திருவிளையாடல்.

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க னுமைமங்கை
தரைபுகழ் முதுகேழற் றனக்கொண்ட தலைவனைப்பார்த்
துருகியபே ரருள்கண்டாண் டதிசயித்தன் புறத்துதித்துத்
தெரிதரின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாய்மலர்ந்து. (க)

வேறு.

விலங்குகள் கொன்று காட்டு வேட்டையாடுதலெப் போதுந்
தலம்புகழ் மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதனாற் பாவ
மலைந்தவர் மேற்செல் லாது வறிதுவெவ் விலங்கு சாக
நலந்தத னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (௨)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வகிலயோ னிகளிற் றோயா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவரீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக்கெல்லா
மொன்றிய கடைய தன்றோ வுளத்திடை யோருங் காலே. (ங)

அப்படி யிருப்ப விந்த வங்கங்கொண் டொரு கின்ற
தெப்படி யருளிச் செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முத லாகத் துன்னித்
தப்பற வெறுமீ ராகத் தனுத்தொறு நிற்பேம் யாமே. (ச)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வருவங் கொண்டே
யெவ்வுயி னாயும்வ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வுய்வுற வளித்த மக்க ளியாவரு மொத்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (ஊ)

வேறு.

ஆதலா லெமக்கு மீங்கித னளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண முன்ன மொருபெருந் தவமுனி சயிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் திடுமு னிறந்தது தாயுமப் போதே
வேதனை யுறுதல் கண்டியாம் வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

ஈங்குமுன் வளர்த்த நருமமா மிவைதா மிக்கொடுங் காட்டிடைச் சின்ன
உங்கற வுலாவி யிவ்வுடல் விட்டோர் தீதிலா வினியருக் கிரணக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிஊ லொழுக்க முயர்புக ழறிவுற வுதித்தே
யாங்குதென் னவற்குச் சேனைநா யகர்க ளாகுநம் மாணையா லென்றான். (எ)

வேறு.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழுப் பிரம னாகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொப்புட னுக்க வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே. (அ)

வேறு.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங்
கடம்பமா வனத்தீர் தும்பெரு முலைப்பாற் கடல்குடித் தவைகளி கூர்ந்து [ந்து
மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்னவர்க் கமைச்சராய் வாழ்
நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குறாக்க வேணுமோ நினைத்திடி. நென்ன.()

வேறு.

திருந்துநா யகன்ம கிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரத்தரும் பெரிய துங்க மதுளையம் பதியிற் போந்தாங்
கரும்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (அ௦)

கனலுமிழ் செங்கட் டுங்கக் கடும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையறச் சிறிது கால முலாவியீண் டருளால் வெற்பிற்
புனையுரு விட்டுப் போந்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலைவ னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (அ௧)

பிறத்தின் றாய்மார் தந்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செப்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்களும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றெத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (அ௨)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்த்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவ ழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் தும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிறைந் ததிச யித்தா னொருவர்போ லுருவங் கண்டே. (அ௩)

இந்தவெந் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலினு லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து தித்துத்
தந்திர முற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர். (அ௪)

மலமுமதப் புழைக்கை யானை வாம்பரி தேர்ப் தாதி
செழுமையற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகப்
பழுதிலா நினைவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் டட்டார்
தழைத்திர் மதிதோய் மாடந் தனித்தனி யிருப்ப வீர்தான். (அ௫)

நெறிப்படு மதுனைத் தென்ன னீன்பெருங் கோயில் வாயில்
கிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்த்து சால
வறத்தினே ரொழுதிச் சொக்க னுணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புதழ் கொண்டார் சேனை யோட்டுசா மந்த ராகி. (௨௬)

நலமலி கிறிது காலஞ் சென்றடி னவையொன் றில்லா
வலியினு லறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய் வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றறும் பகைக டந்தே. (௨௭)

வேறு.

கொன்றைச் சடிவ முடிச்சொக்கன் கொற்ற மாற்ற கிரவின்க
னொன்றிப் புருந்த செய்தியெலா முணர்த்தச் சொக்கன் குமரரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றுமுதற்
பன்றிக் குறும்பர் பன்னிருவ ரென்னைச் சிறந்தார் படிமீது. (௨௮)

கருணை கூர்ந்து கேட்குநகர் கொண்டு கருதி முலையூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்மேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சிந்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காசினியில். (௨௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௯௩௩.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காக்கைக் கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீள்பதங்க முன்னு
வருந்த லொழிந்துலர்த்தாங் கஞ்சியுழல் காலம். (௧)

ஆங்கவற்றுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்த்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி வியாவர்க்கு முண்டுபகை
தீங்ககல வெவ்வாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (௨)

வென்றிப் புரம்பென்றோன் வேதா முடியுறுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வாறோ ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (௩)

காணி னினியிதழ்கோர் காரணமுண் டெந்நிலத்தும்
புணு முருக்கொண்டு புகைகொளு மீசர்களிற்

சேணிமிருங் கோயிற் திருவால வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா நிலைபிறங்க. (ச)

என்று கருதி யிரணியத்தன் டாமனாடிற்
சென்று வினாவின் முழுஞ்ச் சிறகடித்துத்
துன்றுபுகழ் கொண்டாணச் சூழ்ந்துலகோர் கொண்டாட
நின்று பரவப் புகுந்ததுமுன் னீங்காது. (இ)

வேறு.

அருந்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருந்திய நினைவு கண்டு பொருவின்மூன் நெழுத்தா லோங்கி
வினாந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (ஈ)

வழிபடு வோரி ளின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடியு முன்னம் பிசமமா முக்குத்தத் துன்ற
னுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுவணரா சனுமுள ளஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (எ)

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேதின்
பெருங்குலக் கிளைக்கு மப்பாற் பெறும்பெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருந்துமிம் மந்தி ரத்தைப் போதியிப் புவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்ந்து பயமறத் திரிவ தற்கே. (அ)

ஆயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று நத்த
முயர்வினை யாடல் காண வும்பநு மதிச யிப்பச்
செயிரறு பறவைக் கெல்லார் தீபமே யுனைய வுன்றன்
பெயரது வலியா னென்று பேசிடக் கடவ தென்றே. (ஊ)

கருணையிற் பரிசுஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
குருவியு மாலித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடியு முன்னர்
வினாவொடும் புகுத்து காட்டில் வெல்லுமந் திரமோ திற்றால். (க)

மறுவறு சிகரம் பன்னாள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற டிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவருஞ் சாதிக் கெல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் நன்றே. (கக)

நன்பரி வெய்தி யாவு நவையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லநன் னினைவு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடுக்கிக் காக்க
யின்புறு தலையி லெற்றப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

சூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல். ௨௧௩.

கோக்கய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமூக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக டலைபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைநி னேந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று வினாவொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டிப் புருந்தன வெங்கு மெங்கும். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிசயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ
ரீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்தார் பெயரையும் வலியா னென்றார். (௧௪)

வேறு.

செந்நெறி நாயன் நேவர்க டேவன்
முன்வரு நீதி முடித்தன னென்றே
தொன்னெறி மலோன் வந்து துதித்தான்
றன்னுடை யுள்ளஞ் சாலவெருண்டே. (௧௫)

வேறு.

சொற்ற நம்பெரிய சுந்தர னருளா
னற்க நுங்கருவி நாமிசைத் தோன்றும்
விற்பொலி மந்திர மித்தியுஞ் சயத்தின்
கற்ப னையின்றுங் காணப் படுமே. (௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௫௨.

சூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த
திருவிளையாடல்.

தேர்பரி கரியா னீண்டுந் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிரகு லத்து
வாரிகு மூலக முற்று மதுனாயி லிருந்து காத்தான். (௧)

மன்னுயிர் காப்போ னோர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரெந்தை சொக்கனுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா நல்குர வுற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் டிழலப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (௨)

ஆங்கவர் நீங்க கில்லா வரும்பெரு வேன்வி முன்றா
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிதலா லொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து நென்முதற் ருனி யங்கள்
பாங்குற வினாவில் லாமற் படைகுடி தளர்ந்த வன்றே. (௩)

உகச திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

மாநிலத் தளர்தல் கண்டு வழுதிவெந் துயருந் றோர்நாட்
டானிருந் தணாக்கி டந்து தனிமனத் தேர்வான் யாமின்
நீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி நம்பு
மூனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா மறித்தோ முண்மை யெங்ஙன மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்துளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனாற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
நன்றிகொள் பழையோர் சொல்வ ரென்றுநன் ளிருட்டு யின்றான். (ரு)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டு கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
நெரிவுற நமக்கே நல்ல தென்னவ வருந்தே லின்று
பெருகிய படைபு முன்றன் பீடுடைக் குடியு மற்றோ
ரொருவரும் வாடா வாறிங் குறைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (சு)

வின்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டுப தறித்தெ டுத்தாங்
கொண்கிரி நின்ன தாக வுனதுறு குறியு மிட்டிப்
பண்பொடு கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டுத்தி னன்றே. (எ)

நின்னுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடுத்துப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்டுந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்டு நல்கிடு நயங்கள் கூட. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா திகழ்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
வழிபடிந் யாண்டொன் றிற்குள் வையகந் தழைக்கு மன்றே. (க)

வேறு.

துணைவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு ளானெழுந் ததிசயித் தொருவருக் குரையா
னணைய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தளவி
நனிலில் சேனையை விடியமுன் சாற்றினர் கிளர. (க0)

அடர்ந்த தானையோட டாங்கவன் வடதிசை நோக்கி
நடந்து பல்பெருந், காதமு நாளிடைப் போக்கி
மடங்கல் யாளிகள் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த ஞாஞ்சன மேருமால் வராமருங் கடைத்தான். (கக)

வேறு.

மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வளநகர் மேவி யங்க -
ணுற்றதா னையையி ருத்தி யோங்குதன் நிறலி னோடு

சூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவினையாடல். உகடு

முற்றிர விற்சென் நீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடினான் பாணிச் செண்டால். (கஉ)

ஆங்கது கண்டு கம்பித் தமரர்மெய் புனைந்து வந்து
செங்கணை றினைய மன்னன் நின்மையை யதிக யித்தின்
றிங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்றென் றுண்டு தாபர மென்றென் றுண்டால். (கங)

வேறு.

மன்னிய சங்கம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டிசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புசுழ்ந்து சொன்னதால். (கச)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
சுற்படு வரையென வெகித்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் றன்கயற் குறிபொ ரித்தனன். (கடு)

சென்றுகந் துகமென மறுகச் செண்டினுற்
கன்றிமுன் னடித்தவன் பரவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிய சங்கம யுருக்கொண் மேருவும்
வென்றீ போகென விடைகொ டுத்ததால். (கஈ)

வேறு.

ஒருவரா லுணுக வொண்ணா வுயர்வட கிரியிற் செம்பொன்
கரையறத் தறித்தெ டுத்துக் கயலொடு செண்ணீர் தீட்டிப்
பெரியவ னருளை வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
வினாவொடும் வந்தான் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (கஐ)

மன்னிய மனிதர் முற்று மற்றுமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னு றாவற் செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ நினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (கஅ)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விரும்ப நல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கன்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்றாட் பகடியர் சகடுமுன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரை புக்கான். (கஃ)

வந்துதன் னுழைபு காடுன் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்கிங்
செந்தையே யடைந்தே னின்ற னருளினு லென்று வாழ்த்திச்

உகசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாகு லத்தான். (20)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசுடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையர்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (21)

ஆண்டியான் டொன்றிற் குள்ளின் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டகு புதுமை யீது கண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றிளையு மந்தப் பாண்டியற் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (22)

மாகிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானினா மாட்டு மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டுனியன செய்வ ரேன்மற்
றுனமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (23)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுஎடு.

கூஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஒங்குதன முடையானோர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டின
த்து முன்னோர் நாளி, னீங்கரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னை நீள்வினையின்
வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யிங்குலகி னுணமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு
மிவட்கல்லா தில்லை யென்னும், பாங்குதிகழ் வறுமொரு பெண் ணருமை
யாகப் பயந்துசிறப் பொடுவளர்த்தான் பரிவு கூர்ந்தே. (க)

வருத்தமற வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுரைநக ரிருப்பானோர் மரும
கற்குப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பவென வறுதி யிட்டிப் பொருவிலருங் குல
வணிகன் விருத்த னாகித், திருத்தமுடை மனைவியொடு மரித்த பின்னர்ச் செட்
டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரித்துநிகழ் செய்தியெல்லாந் தோ
ன்ற வோலை வினாவின்வன் றனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (உ)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பிள்ளை வேண்டி யுயர்தருமத் தொருப்பட்
டார் தவங்கள் செய்து, பின்னரொராண் மகவின்றி யருமை யாகப் பெற்றக
ரிய பெற்றியினோர் பெண்ணைப் பெற்றிங், கென்னுடைநன் மருமகற்கே கொ
டுப்ப லென்றி யாருமுணர் வறுவுரைத்து விருத்த னாகித், தன்மனைவி யொடு
மிறந்தான் வினாவின் வந்தித் தையலையுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கைக் கொ
ள்ளே. (ங)

இந்தவா சகவோலை செல்லா முன்னாங் கிருங்குலமா தொடம்புதல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்கிவா சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியினாற் சிறிதழுங்கி மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னாநிற் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தநக ரடைந்தளவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் துனியிருக்கு மகத்துட் புக்கான். (ச)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னா நிதிகளுங்கண் டெதிர்வரவு பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்னாந் மனைக்க னிருந் தறநெறியை மனத்தி னோர்தின், றோதுமணஞ் செய்வதாநம் மதுதா மேவு முற்றவர்முன் னுவென்றே யுனாத்து வான்றோய், போதுதிகழ் பொழி ன்மதுதா நகரா நோக்கிப் புறப்பட்டா னொருப்பட்டான் றனக்கட் டோடும்.

வேறு.

செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பினங் கொங்கை மங்கை யிந்திரா யனையா னோடு மினிமை உரடிமை யோடு நத்துபல் பொருள்க னோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும் வந்தன சொல்லி யொல்லை வுழியிடை நடக்குங் காலை. (க)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்ந்த வுத்தமன் பொருள னைத்து முற்றவர் கைக்கொ டித்து மெத்தென மாதைக் கொண்டு வருகுவல் வினாவி னீங்கண் முத்தெயின் மதுதா தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (எ)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங் ஞ்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து சிற்பரன் விரும்பி வாழந் திருப்புறம் பயம தென்னும் பொற்பமர் திருப் பிக்கட் பொருந்தியொண்கோயில் புக்கான். (அ)

ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசினன் குறவ மைத்துத் திங்குற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட் டாங்கருங் கண்ப டிப்பத் தையலு மரபை நோக்கி நீங்கவோர் புடைத்து யின்றா னெருங்கடி யார்கள் சூழ. (க)

நிறைவினா லறிவால் வாழ்வா னீதியா லிளமை யாலோர் குறைவினா மரபாற் பொங்குங் குலப்புகழ் வணிகன் றன்னைக் கறுவிவா ளரவு சென்று கடித்தலு நிசிக்கட் கண்டே முறையிடா ழீழ்த்தாற் சூழ்த்த வடியவர் முதிர் வாங்கு. (க௦)

வினாவின்மின் னசனி யன்னா வெவ்வலிக் கருட னொப்பா ருரனுடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலா மயூர நேர்வார் பொருங்கு லத்தை யேய்வார் பொருவல்லென் குக்க டிப்பார் கருதிமன் பார்த்துஞ் சரீகக் கண்டனர் கைவிட் டார்கள். (க௧)

உகஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

செங்கயற் கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி னெளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொடும் ரற்றி
யங்கொரு மதிநீனைந்து புலம்புவா ளரனை நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட கோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேளுரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றெ
னூளி யுயிர்தா ராயே லவன்வழி யடைவேன் யானே. (கங)

என்றவ ளடியா ரோடு மிரவிடை யரற்ற முன்ன
நன்றியிற் றொழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த ரொல்லே
வென்றியி னுணர்ந்தெ ழுந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருளாய் மென்ன வுளசெய்வா னிவனை நோக்கி. (கச)

ஓவறு.

எந்தையுயர் பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற் பெற்
றழகார் மதுரை மன்னு, முந்தியநன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லென்றே
மொழிந்துவா னுலகெய்த வணிகர் கூடி, நொத்தெழுதி யோலைவிடக் கண்டு
வந்து ஞானேறியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளை
யுங்கொண் டென்னை யுங்கொண் டனைத்திரவிங் கிவன்மாண்டா னரவு
தீண்டி. (கடு)

ஓவறு.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பும் பாவையாப் பாடும் வென்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (கசு)

வென்றிகொ ணஞ்சுண் டானை விதிமுறை யிறைஞ்சி யிந்த
மன்றலங் குழலா னுற்ற வருத்தநீக் கிடுவ மென்றே
நன்றிகொ டிருக்க னோக்கா னுன்முகன் மறவி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் நன்னை யெழுப்பினாற் புதுமை கூர. (கன)

துயின்றவ ரெழுமா போலத் துன்னென்ன வெழுந்தி றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகற் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியத்தா வேத்தி னொர்கண் மிகமிக வறிச யித்து
நயத்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றுநே ரொவ்வா நீதி வணிகனைப் புகழ்ந்த தன்றிச்
சொற்புந் துணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவந் தொடாது நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுங் கண்டு சால வாழ்த்தினாற் காழி வேந்தர். (கக)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுமார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவம் வருநடு வாகவே
கன்னி மாதனைக் கைப்பிடி யென்றனர். (உ௦)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவன்
குறைவி றந்தையுங் குற்றமி ழாயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முரூயென. (உ௧)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுந்
தணிவி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மண்தனன். (உ௨)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிசயித்
துய்ய வந்தெ னுயிர்தரும் வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்த்தனன் ழுண்மிசை. (உ௩)

மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குநின் காதலி தன்னொடு
முற்ற நல்லடி யாரொடு மொல்லெனின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர். (உ௪)

வேறு.

மாண்கன வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதிலொடு தல்லடியார்
போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைநக ரடைந்து பொற்பிற் றரு
ணையுட னெதிர்கொண்ட கினைஞர் கட்டு, மூண்டபெருஞ் செய்தியெல்லாக்
தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப மகிழ்த்து மாம, னீண்டியநன்
பொருளொடுத்தன் பொருளுங் கொண்டான் டிருத்தனனன் னயம்படவா
ணிகஞ்செய் தோங்க. (உ௫)

மன்னுமுய ரற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுகுண முடையானோர்
மதலை தோன்றிப், பொன்னணியா லிலகுபெருஞ் சிறப்பி னோங்கிப் பொலி
வினுடன் வுளருங்கூற் பொழுமை மிக்க, முன்னமவன் கொண்டகுல மா
தின் மைத்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னோடுங் கூடி, மின்னியபாஞ் சாலிக
முன் னான நல்ல விளையாட்டி னொருப்பட்டார் வீதி யேறி. (உ௬)

வேறு.

தகவீனை யாடு நாளிற் றகலிலாப் புதல்வ ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று

மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்ட-லும் விம்மி யாற்றாள்
பகைபட வழித்த தென்கொல் கெடுவீர்கா ளெனப்ப கர்ந்தாள். (உ௭)

வேறு.

ஆங்கது கேட்டு விரைவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென் கணவ
னெங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட் பரத்தைய ரனைய
தீங்குள நீயோ மைந்தரைச் செறுப்பாய் செப்பிய வாறுநன் றென்று
பாங்குடை யானை யெழுவெழ வைதாள் பன்முறை பரிபவ மாக. (உ௮)

இன்னன விளிய முன்னவ னேச வினையவன் சாலநொந் தழுது
பின்னறு நல்லவா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்புட னடைவின்
வன்னியுந் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் றுக[கென்றான்.
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெனே வுரைப்பதிங்
இப்படிச் சொல்லு மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
ஞெப்பிலாச் சிவனும் வன்னியாந் கிணரு மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா தூரச் சான்றது சான்றோ சிறத்தநட் முற்றவர் முன்ன
மெய்ப்பட வந்து நவிலுமேற் சுற்பார் மெல்லிய லல்லவேற் கணிகை. (௩௦)

வேறு.

என்றவள் சொல்லக் குன்றி யினையவ ளெங்குந் தானுய்த்
துன்றிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கனீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனன் மண்ணில் வீழ்ந்து. (௩௧)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தரைப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைமேற் மடந்தை சொல்லு மார்த்தையோ பொறுக்க கில்லே
னென்னுடை நாண முன்னு யாவையு மழிந்த வின்றே
யுன்னையல் லாலெ னக்கிங் காருள ருற்றார் மற்றே. (௩௨)

மறுவினீ யறிய யானோர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண வவனிமீ தன்றைச் சான்றின்
றிறையிலவந் துரைத்தல் வேண்டு மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றாள். (௩௩)

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்ச சொக்கன்
பாங்குளான் செயல்கண் மிள்ளங் கசிந்துமுன் பரிப வஞ்செய்
தீங்குசேர் மாதி னுள்ளந் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்று முன்று மொல்லையின் வரவழைத்தான். (௩௪)

வேறு.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டெவந்
சேதந்தை யல்லதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
ரந்த ரத்த ரதிசயித் தேத்தினர்
சிந்தை யாகுலந் தீர்த்தன டேமொழி, (௩௫)

வேறு.

ஏற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
தோற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றந முவகை கூர்ந்து மூத்தவ ளிளையா டாளிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி கின்றாள் பொறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. (௩௬)

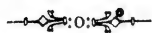
உத்தமத் தலைவன் கண்டான் னெங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி சுழந்தே
யத்தனை நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வற் பெற்ற
பத்தினி மாதி னேமும் வாழ்த்தனன் பரிவு கூர்ந்து. (௩௭)

முல்லைசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்கன் றனை நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினை விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பல்பெருஞ் சிறப்பி னேங்கி வாழ்த்தனன் பீழிச்ச யாரும். (௩௮)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளை மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டித்து
வினாத்திரு மருக றன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி. (௩௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௧௪.

கூந.—நானாக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

முத்தியகா லத்தொருகான் முதுநானா வடதிசைக்கட்
கந்தமலி செங்கமலங் காவிதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சுந்தைகளி கூரவுடன் சேல்கள்வரால் வரிவாளை
வந்தனயா வைபுமருந்தி வாழங்கான் மழையின்றி. (௧)

ஆழியுரு வனையபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
பூழுடைநல் விதிவசத்தா னுமுன்றுதுக ரினாதேடித்
தாழ்வகல நயந்தறஞ்சேர் தவமுனிவர் நிறைந்திருந்து
வாழமொரு வனத்தனைந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (2)

தேங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறந்திவங்கத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினெடுஞ் சென்றிருப்பச் சலசரங்க
ளோங்குமுயர் வழிவினவா யளவிலவா யுகண்டெழுந்து
பாங்குணந்து விளையா தப் பயமின்றி யுலவினவால். (௩)

வேறு.

தவவள வலியி னாலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட
நவமுறு நானா வாழ்த்து நனிமனத் ததிச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பசி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லுங் காலே.

(ச)

வேறு.

மரவுரி யுடையினர் மார்பி னூலினர்
தருமகுண் டிகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
வினாவொடு நணுகினர் விடியு முன்னரோ.

(ரு)

அங்கவர் தங்களத் தளவு கீரினுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு பான்மையின்
பொங்குமெய் நலிந்திடா தன்பு பூண்டருட்
டுங்கமா முனிவரைச் சூழ்ந்து கொண்டவால்.

(சு)

வேறு.

உருகிமுன் கண்ட நானா யதிசயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
நினாயின்மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறிந்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல்.

(சி)

இனியுயிர் செகுத்துண் ணேமென் றெண்ணிவெங் கொலேத விர்ந்து
புனலையே யுண்டு சூழ்ந்து பொய்கையுள் வாழு நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெப்பசி போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுகி ற்த முனிவர்கள் வரத்தை வாழ்த்தி.

(சி)

மருவிய கிளைகள் கண்டு வந்துயிர் செகுத்துண் னாது
பெரியகீ மெலிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் நுங்கள் காரியத் தேகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு.

(க)

வேறு.

சங்கி யாமடத் தேகித் தபோதனர்
புந்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முத்து வேட்டியர் முத்தியை வேட்டது.

(கர)

வேறு.

மற்றொரு தெய்வ மண்ணின் மதுநானா யகன்போ லில்லை
முற்றிய கருணை கூடந்து முத்தியை யளிக்க வல்லா

ருற்றுனா செய்யி னென்றாங் குயர்தவ முனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நானா. (௪௩)

வரமுடைச் சொக்கன் றன்னை வழுத்துவ மென்றெ முந்து
தனாபுக மோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப
வினாவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதகு மதுனா யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாந னுலயத் திணந்த தன்றே. (௪௨)

உத்தமக் கனகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நாளும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயந் கண்ட மண்ணோர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (௪௩)

எங்குமோ ரினாதே ராம வினியதன் னுடலம் வாட
மங்கைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைதத்
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் ததிச யித்தாள். (௪௪)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கூடுங்குரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்கிறைச் செங்கா னுறா
மன்னிய சயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யார
றுன்னிய பனைமீன் றுள்ளித் துறைவினை யாடல் கண்டு. (௪௫)

சாதிவா தனையி னுலே தருமதூ னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாது மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (௪௬)

முன்னைவா தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலை
நன்னெறி யறிந்த நாம நாவழி யொழுகிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் றிங்குளா ருண்டோ வின்றே. (௪௭)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்றோ வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்ததிங் கெனந யந்தே
யொல்லையங் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லாங்கு. (௪௮)

நலமலி யறிவான் மிக்க நானாவந் தனைய வேண்டித்
தொலைவினா மீன னைத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலகலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாநீ ரென்றே
யலகலா மனித ரெல்லா மேத்தினு ரதிச யித்தே. (௪௯)

வேறு.

உடலி னைத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவி னிற்சிவ வேகத் தடையென
விடர கற்றி யிருங்கண நாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்றொழி. (20)

வேறு.

பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்பெம் பிறப்பு நாரா
வரனுறு தேவ ராகி வான்றொழி விருப்பக் கண்டீர்
கருதினிங் கின்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல் லாதிங்
கரணவந் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கைய மின்றே. (2௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களவடு.

௬௪.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.

நந்தலி லாத கால நான்கு வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
திந்தவொன் பிரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
முந்திய வுகங்க ணன்கின் முதலு கத் தாதி தன்னில். (௧)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமுற் கலியு கத்தி னிருக்குமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னோதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும். (2)

ஒருமைநெஞ் சகமு முன்னை யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழுலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைத்து மாதிலா லங்க மாறுந்
தருமவே முசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்ந்தார். (௩)

தொன்மைநன் கிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டு
நன்மறை யோகி னோரு நயத்தரும் பொருடே ரார்கண்
மன்னிய பொருடேர்ந்தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னொரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி. (௪)

வேறு.

மற்திக முவ்வுக மறைந்த தொப்பிலா
நிறந்திக முவ்வுக நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தநால் வேதமு மிலங்க மன்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா றென்ற முங்குமுள். (௫)

வேறு.

வரனுறு மண்ம கட்டு மணிமுடி யாகுந் தொல்லை
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பநா மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கற நவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் நீதறு புகழ்க்கு நல்லோன். (சு)

அந்தநல் லுரைகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ற லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சுந்தையே வடிவாம் வேத புருடனே தாழா தெங்கள்
சிந்தையா குலங்க டுரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்றார். (ஏ)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணைந்துயர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குநூல் வேத நான்கு மினியுலங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறந வின்றான் பிணங்குநூ லிணங்கு மார்பன். (அ)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்டாங்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொரு லிலங்கு வானேராய்
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேசி கேசன். (க)

வேறு.

அன்னை யொப்ப வருள்சுரந் தீப்படி
நன்ன யத்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரை யல்லதிங்
கெந்நி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினார். (கௌ)

எட்டை நீக்கு மிருடிகண் மன்னுயிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோதியே
கேட்ட வேதங் களரப் பொருளொடு
நாட்டி. னெங்கு நயங்கு விரித்தனர். (கக)

வேறு.

அண்டம் டங்கலும் வெந்துரு டீங்கனல் கொண்டழி யுங்கடைநாள்
கண்டக டம்பவ னத்தர னருளது நலவலன் மாலுந்திப்
புண்டரி கந்தர வந்தவி ரும்பிர மன்றரு புந்தியினின்
றென்டிசை யும்மறை யும்பிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசீசன.

ப ய ன் மு த லி ய ன்.

—o—o—o—

சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகைபு மாளுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றொலைவிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சுருத்சொல் யாண்டுஞ் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (ங்)

திருத்திவ லிவைவ னெண்ணெண் டிருவினை யாட்டி லொன்றைப்
பொருத்திமுன் சுற்போர் கேட்போர் புவிபுக முரசு மாகிப்
பெரும்பயன் றுப்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி ன்ணைவதற் கைய மின்றே. (உ)

சுந்தர நவ சிவலோகத்தே. [இச்செய்யுளின்
முழுப்பாசத்தை இப்புத்தகம் ௧௦௧ - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.]

திதில்வண் டரும ஞபத் திருவினை யாட் றன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடு மங்க ணங்ஃயற் கண்ணி யோடும்
வேதநா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கைய மின்றே. (ங்)

வரனுளீர் முற்றுஞ் சொன்னே னென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சுரர்தொழு முனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிப்பச் செங்கை
நீனாமலர் குவியச் சித்தை நிறைமல ரவிழத் துங்கக்
களையுழி பேரா னந்தக் கடலிடைத் தினைத்தா ரன்றே. (சு)

வேறு.

மின்னுபுகழ் தரும்பெரிய கருணைச் சொக்கன் விளையாட லறுபத்து
நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட பத்தி யிருபுக
ளைய் தாதபே றெய்தி யார்த்தார், கண்ணிறு மால்காளி யீசன் காக்குங் கழ
மதில்குழ் மாமதுளைப் புராண மின்று, முன்னிய விதியின்கட் கற்போர்
கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்மை யீதால். (ரு)

வேறு.

வியாதன்வான் மீடு யெச்சன் விரித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் றாய்த வறுபத்து நாலி லக்க
தூய்தரு கவிக டம்மைச் சுருக்கிழ வாயி ரத்தி
னோதின னகத்தி யன்பின் புரைத்தனன் றமிழா லின். (க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௬௩.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்

மு ற் று ப் பெ ற் ற து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலசில கையெழுத்துப்பிரதிகளில் மட்டும்
மிகையாக முதலில்வரையப்பெற்றிருந்த
கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்.

சித்திவிநாயகர்.

விருத்தம்.

க. அத்தனார்வினை யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலையும் பாடுத் தமிழ்முற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

வெண்பா.

பொழ்யாவிநாயகர்.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினையானைக் கந்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

கூ. மன்றல் கமழ்குழல்சேர் வள்ளிக்குவாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
முனையானை யாவர்க்கு மூத்தானை யாரைக்
கனையானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைமகள்.

ச. ஆடகனா நின்றிறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சீறடியும் பற்றினேன் - தேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மணநாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

[இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலை' என்னும் செய்யுள்

இவ்வில.]

வெண்பா.

பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கண்சொக்கைப் பாடினோம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

அம்பதுமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் சவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பிவியந் - தெம்பெருமா
னாதிவினை யாட லறுபத்து நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து.

(௧)

விருத்தம்.

கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுடைத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தகுதென் சல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
யார்புனைவான் வினையாட லறுபத்து நான்கன்றே.

(௨)

பாடபேதம்.

காப்பு.

ந. படைத்தான் மாக்கள்போல்.
திருவினையாடற்பாடல்சொல்ல.

ச. காதலாஞ், சாலும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அப்புறனாகநினைந்துட் சிற்ருண
னாகி, அறங்கட்டுப்புலனாகும்.

உ. சம்புவொண்டரக்குக்.

டு. சதுவேத. படிமேவுங்கூத்.

அ. தீபந்தன்னின்.

கூ. மதுமாநாகர்.

கௌ. சம்புவெழி நங்குமொழி நம்ப
னொலி. அலம்பவொளி பம்பிரசதம்.

கந. சிவமாவராவராணையால்.

கச. முன்வழி.

கடு. போற்றும்பதஞ், பொருவரு
மமரர் குழப் பொன்னின். நடம்புரி
யும்.

கக. யாருங்காணச், சிற்பரவொ
ளி,

ககூ. பெருமாடருமா.

உக. மற்றுங்கடியவர்.

உஉ. போற்றுகில்லோர்.

உந. அருந்தமிழ்முனி.

அலையடக்கீகம்.

ந. புத்திமுனிவர்.

ச. தயாவுறக்கண்டனம்.

பதிகம்.

உ. வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
மறைந்தவாறும், முன்னூர்கல்லிபங்,
மொழிந்தறிசங்கப்பலகை.

ந. தமிழ்வர்க்கமுனாத். ஊமனுநா
த்த.

ச. வருத்திவரும். உண்மெண்.

டு. சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வந்தநாக
மலையெய்து; நாகமலையேவி. பூழியன்
றன்.

எ. ஆரம்புண வந்திரன்றன் வின்
முடி.

க. கரந்திருந்தேழிசை. கருணையு
றுபன்றித். திருந்தேனக்குருணை, கரு
ங்குருவிக்கு.

கௌ. வணிகர்முல்லை. நவமுறுமின்.
தவமுதல். கிரோதா யுகத்தா திக்கணு
யார்த்திய.

நூல்வரலாறு.

க. மணிக்கன்னிகை.

ந. ஓமுறு.

டு. முன்புவித்தியாரர். தெரிதரவுறி
வாரில்லை, நன்குறு.

கூ. பெரியதானம்வைபவம். தலம்
புகழ்தரவிளக்கர். சிவன்றலங்கள்.

எ. சிந்தைகூர்நருதானத்தின்; சிந்
தைகூரபதானத்தின். முந்திமா.

அ. சீர்நன்னாட்டுவளஞ். முனிபகர்
ந்தான்.

திருநாட்டுக்கீரப்ப.

க. திருவினையாட்டுநாட்டுச்.

ந. இருப்பவன்முக. கிற்பவ, நர
சன்.

ச. நித்திலம்பெற்றநாடு.

டு. காரணவானையேத்தவரும்.

எ. தாண்முரித்து; தாண்முரிந்து,
சாடிவீழ்ந்து. வளைவண்டானவயல்.

அ. தண்டலையனையும்.

கௌ. பாய்ந்தகண்ணீரார். சேர்ந்த.
சந்தனத்தன்சேறு.

கஉ. வளன்க டருவதென்றும்.

கந. நிரம்புநெறிப்பரன்.

கச. மணந்துகாண, வெண்.

திருநகரசீரப்ப.

க. உலகனைத்தினுநிறுப்ப.

உ. ஓங்குநீர். மதிற்படை.

ந. பகர்த்தகரியு.

ச. மணிக்கண்டன்.

டு. தகுமச்சுருதி. அதுவல்லாலகெ
ங்கும்.

அ. தாவிலருங்.

கூ. மீனாகத்தொன்றும்.
 க௦. விளைப்பயமுடிக்கும். வண்டுற
 விட்டனாயவிழும். எம்பெருமாகட்ட
 மதுரை.
 கக. பரிவினங்கயனோக்கியார்.
 கஉ. வினையிருள்.
 கங. பாவனீங்கும் பதியெனநினைத்
 திழிந்தாங்கு. வியாளத்தோடு மரை
 வளக்கன்று.
 கடு. மற்றைமந்திரங்.
 கசு. நிரம்பப்புவவர். உலகெங்குஞ்.
 கஎ. மனிதர்தாமுங். ஒருங்குங்கா
 லே.
 கஅ. குலமுன்செய் தவத்தினனும்.
 வினைகளகலுமாதோ.
 நூற்பியன்.
 கூ. அமங்கலிமங்கையர்.
 ச. மாமிருத்து. உடற்குறி. சோர
 வஞ்சனை.
 கு. செழியநாதர்.
 அ. தாங்கருஞ் சமுசார சமுத்திர,
 நீங்கும்.
 கூ. பகையுறாது. உரைசெய்தான்.
 க - மீ நீநவியையாடல்.
 உ. குருவவரிடத்து.
 ச. பாரிடைமரங்கள். நீக்கக்கண்டு.
 கு. வடுமித்தத்த, லுரனெழு. கருவி
 னுண்.
 கூ. சுரபி.
 எ. அணிபுபல். பேறுற. கூத்துப்
 போலும்.
 கூ. பாங்குறும்.
 க௦. நன்னயங்கள். ஊண்டருமவ
 னிக்.
 கக. எழுந்தவானவன்.
 கஉ. வேறுபொண்டுடன்குறித்து.
 கங. எய்துமா, ஞானமா.
 கடு. இவ்வனத் தலையா முன்னம்.
 கோடிபல்லிலங்கு. உரைசெயுமமரர்.
 கசு. செவ்வையின்முனைத்து.
 கஎ. ஆழந்ததெளி. கன்னவண்ட
 னி. மற்றதன்வடதிரத்து.
 கக. கடியகாட்டின்.
 உ௦. நறுமல ரொங்குண்டென்றாய்ந்
 க. எனச்சோகிக்கான்.

உஉ. சிறந்தால்கி.
 உங. கூர்ந்த, மாசிலான்வருத்தங்.
 உடு. ஒல்லையிற்கொணர்ந்தி. யானை
 யாற். சார்த்தினுன்.
 உசு. அந்தவாலயத்துக்கேட்க வணி
 யுறவியந்திருத்த. அந்தரவாலயத்துக்
 கணி.
 உஎ. காத்து. நீக்கியாளுதி.
 உஅ. முறுவல்கூர. அறையினுஞ்.
 அறிகுவர்.
 உக. இளைத்தலுமன்றி. நேயமுற்
 றிறைஞ்சி. நெறிப்பட.
 கூ௦. செய்யக்கண்ட. உயர்ந்தன
 னென்று.
 கூக. செழும்புனல். சென்றவராயி
 னுழிண்ணு. தினைத்தாமெவர்.
 கூங. அமரோசனிம்மையின்.
 கூச. துந்துமிகளார்ப்பத். மூவர்க
 ண்முதலாவள்ளமுப்.
 கூடு. உத்தமபுராணந். சாரசாமுச்
 சயத்து. கதைவினாவிற்.
 கூசு. கேட்டே.
 உ - மீ நீநவியையாடல்.
 க. ஒருகாலிந்திரமன்றன் பாவமெல்
 லாம். மன்னயிராபதங். பொன்னி
 கர். இசுட்செங்கமலம்.
 உ. தன்பாபரினைந்து.
 கூ. பத்தியினிமை. கந்தரத்துத்தரி
 ப்பதே. என்பாற். இபமென்னியம்
 பும்.
 ச. இழிந்துகாண. உபசாரம்.
 கு. வடிவான்மிக்நாய். முனிவனா
 ருஞ்.
 எ. வினையினுறே. மத்திநுறே.
 அ. விலங்கியவாறதென்றே.
 க௦. காட்டானையாதி.
 கஉ. பிரதிசாபம்.
 கங. அலைவற வெனக்கும். பிரதி
 சாபம்.
 கசு. இழிந்தாகம்.
 பேரன்பைநல்கி.
 கூ - மீ நீநவியையாடல்.
 க. பேரரசனிமுலே.
 கூ. இத்தகவன். வடிவின்மங்கை.
 ச. உற்றங்கலர்பா லின்பமெலாம்.

டு. எழில்சேர். ஒருமகளை. துளங்
கியதால்.

சு. அதிபயமுற்று.

எ. தணியுந்ரேதம்வந்ததனமும்.

அ. இயையுநாமர். கணவர் கண்
டால்.

க. செந்தமிழ்க்குரவன். என்றுசா
ற்றி.

கக. கல்விமுற்றும்.

கஉ. முகிழ்த்ததம்.

கங. பொருந்தவேசுவன்; பொ
ருந்துபோசங்கள். இவ்வயிற்கொடுத்த
து. பந்தரீக்கி.

சு - மீ திருவிளையாடல்.

க. பொன்னினுனையர் நாட்டிடைப்
பேயினிதிருப்ப; பொன்னினுமுயர்.
அருங்கடன்.

உ. முத்துமும்முலை.

ங. உத்தமத்தலைவனை. இந்நிலத்தி
டையிலாததுகொண்டலர்வேந்தர்.

ச. மன்னர் கண்டால். நிற்பார்.
இறையினோடும்; முறையினோடும்.

டு. தன்னைக் கொள்ள வாஞ்சை
யாய். தாழ்வனாப்.

சு. செம்மலேயென்ன.

எ. மற்றுமுற்று.

அ. ஞாட்பினின்ற. அயுதங்கழற்றி.

க. வந்தெதிர், தார்திலத்து. விதித்
திடும்.

கர. வன்னொரியானை. துன்றியே. தள்
ளியேகினன்.

கக. வன்னவெஞ்சிலை.

கங. இகல்செய்க் கொடொப்பிலா
வருத்தங்கூர்ந்து. அழிகல்லேனென்
று. இலையோவின்னே.

கசு. முகிளந்தன்னை. வேதன்.

கடு. மருமலரிதழி.

கசு. வாங்காட். தென்னல்யாயுங்.
காணுமாறெங்கென்று.

உர. சுதலிநட்டு.

உஉ. பூண்டோன்.

உங. கான்பிசை. மார்பிலிடம்.

உடு. செலுத்தினன்முகூர்த்தத்தொ
ப்ப.

உசு. வாழ்ந்தமா. ஆய்ந்ததொன்.
வேந்தர்பொன்.

உஎ. எர்தருங்கோ. கோமாறன்ம
ருசனான.

உஅ. உருத்தருமரசீர்க்கு. இருக்கி
னந்திவ.

டு - மீ திருவிளையாடல்.

க. மணந்தபின்னர்.

உ. கந்திருவர். பசியாற்பொங்கி;
பசியாற்போகி.

ங. பொசிப்பது.

ச. உண்டிருப்பது.

டு. வளன்பட. நஞ்சொக்கன்.

சு. முனிவரினமிக்க.

எ. சுஞ்சுகள்வருஞ்சயில. சசிமலை
ந்தசுடை. பத்தஞ்சலனிறைஞ்சமு.

சு - மீ திருவிளையாடல்.

க. பொசித்தே. போயபின்.

ங. யாவரிடம்மண்ணில்.

ச. தேசிலங்க. மடை முதனூல்;
மறைமுதனூல்.

டு. யாவருந் திரண்டே யேகினர்.
செல்வச்சொன்றிப்பொருப்பை.

சு. முற்றவார்ந்தநன்சொன்றிக்.

எ. இடருறுமென்மையும். தன்னி
சிலாதவந்தத்தடாதகை. முறுவல்கூர்
ந்தாங், குன்னிடைத்தாகக்.

அ. மலையேபோலும் வெள்ளையும்.
அகருட்கூர்.

க. உண்ணுமுணவையுந்.

எ - மீ திருவிளையாடல்.

க. மலைதுற்றும். குன்றினம். குற

உ. வாரிதிகடுத்தனை. [ட்டனும்.

ங. தோன்றியிடங்கு.

ச. தளர்ந்தெப், பாங்குளமடுக்கள்
கிணறவிட்கள்.

சு. குலைத்தலை; குலைத்தணி. துறா
கந்த.

எ. கடியாற்றுட். மண்ணீருஞ்செ
ன்றங்கண்.

அ. சார்வரு; சீர்வறு.

க. கண்டிடென்று. கண்டிமீண்ட
துவெம்பூதம்.

கர. கழனிநாடுந், தாவலபல்பதிக
ண்டிப்பால். ஒவறவிளக்குவித்தான்

அ - மீ திருவிளையாடல்.

- க. உணர்ப்பச்.
- உ. கானவன்; காவின்.
- ங. அதர்வுறுமடியனேன்.
- ச. நயந்தன்; நயந்தரு. வயங்கொளிதருமுகஞ்.
- இ. மோனமாகியன்.
- ஈ. பொழிலேழுவாரியும்.
- எ. மகரநீழை.
- அ. ஆங்குதுகண்டுகண்டு. செய்குவேமென.
- ஈ. உற்றொழுங்குற.
- க௦. மனோரதம். எங்கடலென.
- கூ - மீ திருவிளையாடல்.
- உ. மகிழ்ந்தாயின்.
- ச. மன்றமர்கணவன்.
- இ. தணிவிலா தகங்கோ டாமற்; தணிவிரதன்.
- எ. அந்தையாய்மகட்டு. தாயையுறுப்புற.
- அ. கடலிடையாடென.
- க. என்றுபாதத்திறைஞ்சல்.
- க௦ - மீ திருவிளையாடல்.
- க. திகழோர். அன்னப்புடையோன்.
- உ. தழைசெய்திடவே.
- ங. பேரோர்ச்சடை.
- இ. அறவுக்கிரம். உருவை, யிறை. நெறிக்கணவற்பெயர்.
- எ. முடிமுன்னினனே; முடிமுடினனே.
- அ. விதுக்குமி.
- கக - மீ திருவிளையாடல்.
- க. முன்னுமிந்திரன். கடப்பர்கண்.
- உ. எந்துகம்போலவடியென.
- ச. அவிடேகச்சொக்கன். பிறங்குற்றன்றே.
- கஉ - மீ திருவிளையாடல்.
- க. அழகார்சொக்தன். வேலையை யேயவேலை.
- உ. கணத்தினால்த் துலகினைத்தினையுங்கொள்ள.
- ங. சாலாபாழுறுங்காலத்து.
- ச. உறுதுயர்.
- இ. மனங்கொடிய.

கூ. உறைசிந்தி.

- எ. மழைத்தளியால். கூடலில்லான்.
- அ. டாதளத்தர். அந்தரத்தர்.
- க. இடையிற்பொங்கும்.
- க௦. பேசரும்புயலாகத்துப் பெரும்பெயல்; பெருமழை. தேசறுங்கங்கை. புணாக்கட்டேக்கும்.
- கஉ. தம்மைப்போற்றி.
- கங. கூடலினீரினும். நகரினை. மாடக்குழந்தீழ். இயங்கியதெங்கணும்.
- கங - மீ திருவிளையாடல்.
- க. அரவமெய்யினன். சித்தருருவம்.
- உ. வென்றநீன். மனோரதமாகிய.
- ங. இட்டதிலதம்.
- ச. கிருவானவெண். மியமுண்டச்சிரமுந்.
- ஈ. ஒங்குலகங்களை. யாவருங்காணவே.
- க. இன்னருட்சாந்தன்காந்தன்.
- க௦. முற்செறிசிற்றங்.
- கக. என்றுமையேவப்.
- கங. வெய்யகாஞ்சுகியர்.
- கச. கேளான்போலுமசை.
- கஇ. செழியமாறன். தனித்தெதுரிருந்தேது.
- ககூ. எஃர, தீங்கெலாம்.
- கஎ. இறைநயந்ததிருவினை.
- கச - மீ திருவிளையாடல்.
- க. இலையிலையுயர்ந்தவருலகில்.
- உ. அருச்சனைச்சித்தராப்.
- ச. ஸ்யானை.
- இ. வேழத்தைக்கண்டுமுன். வேழந்தொடர்ந்துசெறுத்ததால்.
- எ. ஏகாவடத்தையும். ஒல்லெனச்சென்றனர்.
- அ. வாங்குமுன்னர். உயர்மலை.
- கரு - மீ திருவிளையாடல்.
- க. இருப்பதறியைந்த. காரணமான.
- ங. இருக்கவாசனன். இடந்தருமோர்த்துபோமென்றோர்.
- ச. கிரிருந்திட. தாங்குதலாகவளர்த்திட.

இ. கொடுத்தசுற்றரும்பலகை.
 கூ. தலைமயங்க.
 எ. கடவதென்றெண்ணியன்றரு.
 அ. முன்னமேகலந்து. அளவினிற்.
 என்செய்தோமென.
 கூ. இருந்தசெங்கமலம்.
 கோ. புலவர்மயங்கியது. கொத்துநீ
 தேர்ந்து, விதி. வகைப்படிவிதிப்படி.
 கக. கூடக்கூட்டினர்.
 கட. மயக்குறக்கண்டு. நினைவில்வி
 ரித்தனன்; நினைவின் விதித்தனன்.
 வண்டமிழக்கள்.
 கூட. இயலுறு வாணர், இலிலி.
 தொள்ளிதென் றேத்தச். தளித்தமிழில்.
 அஞ்சாம்பலுவல்.
 கசு. வியந்தரும்பொருளால். கவி
 தைகொணர்ந்து.
 கசு. நன்கவிரையதிங்கு.
 கஎ. கேட்டிருமையினால். வழக்கு
 வீடறுப்பான்.
 கஅ. உயர்கீரன்.
 கக. பொருளலங்காரம்விளங்கிற்றி
 றைவனாற்பொருளெனவே.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. மின்னமர்மதில். இலாதமாதர்.
 உ. நேசமார்தேவி.
 நு. வேண்டாமிப்பொனீருவன்.
 ச. ஆசிரியர்வைகுஞ்.
 எ. வாழ்வோன்சிவமுனி.
 அ. கந்தர்கோவே. பொருள்வேறி
 ல்லை.
 கூ. விதியினேற்கு; வினையனேற்கு.
 குலந்தலையழியவோ.
 கக. அவர்முன்காட்டி. கவிதைகை
 க்கொள்.
 கசு. பொருட்கவியைச். கொள்ளு
 வரக்கனகுகிழிதான்.
 கரு. இன்றியதுங்களித்தது. வினா
 வின்றிநடந்திடம்.
 கசு. ஒளியா, நகை.
 கஅ. நஞ்சணையோவல்லீர். நுமது
 வல்ல.
 உப. நெருங்குநீர். நின்றனன்புல
 வர்காண; அவருங்காண.
 உஉ. கொலவிழிந்து.

ரு0

உரு. நயத்தவொண்கவிதைத்.
 உசு. சொல்லக்கண்டு. ஒக்குமோ
 வென. குழற்செயற்கை.
 உரு. இயையுநங்கவுரி.
 உசு. கங்கைதோய்ப்பால்.
 உஎ. புரங்கடிந்த. காட்டுமுன். நே
 யனேசுற்றுமுற்றும்.
 உஅ. அஞ்சினேனினக்கே. விளக்
 கேகாணய். ஒக்குமோ.
 உக. சிறப்புறுகேசியென்று, குளு
 ந்த.
 ரு0. இன்னுமாமஞ்சகேசி. தண்ண
 நீர்வேட்டி.
 ரு. கண்டகண்ணன். காய்ந்தகா
 லன்.
 ருஉ. ஒளிப்புக்கண்டு.
 ருந. தன்பணியிற்கொத்த. பழுத
 ற்சிறுவர்.
 ருசு. எழுபுனலில்.

கஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அடைந்தகில, நன்குகூர்ந்தமிழ்.
 நவின்றுபின்.
 ச. நன்செழுமலர்த். பாங்குநீள்.
 ரு. தாங்குதல்விடாது. தடத்தினி
 னிடத்தினின்றும்.
 எ. அற்பிற். போவதெங்கேயென.
 நிற்பதென்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கின்னராஜிபாவையார்பரிய.
 ச. ஒப்பாமகத்தியனைத். நம்போலு
 கீயம்புவிமூலை. விண்ணமரும். உளங்
 குளுந்து.
 ரு. அடிசெய்தபடியே. நெஞ்சங்கு
 ர்த்தே.
 கூ. தமிழ்ணுற். முனிக்கதனையளித்
 தருளிச்செய்து.
 எ. செந்தமிழ்க்கொத்து. நூலறிவி
 க்கத். மெய்யானவபுதேசந். அடியில்
 வீழ்ந்தே.
 கூ. பாரவையால். பூரணமாய். இவ்
 வுபதேசத்தைச். பரிவுஞ்செய்தே, யார்
 வினெடும்.
 கோ. அருளிச்செய்வான்.
 கக. குணந்தகும்.

க௩. இனிமைகூர்ந்தருகின்றபின்,
வினாவுநீதியை, ஆபந்துகண்டு.

க௪. நிறைந்தசங்கமது. அகல்வித்த
செய்ய.

க௧ - மீ தீநவீனையாடல்.

க. ஆலவாயழகார்சொக்கன். கவி
தைசான்றோர்.

ச. பத்தராசி. வணிகர்.

ரு. சருமன்.

சு. சொற்றவற்றோ. செட்டியா
தொரு. புளகுமெய்யும்.

எ. வரலுறக். மறைதல்விட்டு. இல
ங்கநம்போலும்வந்து.

அ. பத்தியிற்பொருந்து. அழைத்
அச்சங்கச்.

க. வளனுறு; வளர்வுறு. அநிசயித்
தாரும்.

க௦. சாபமுநீக்கி.

௨௦ - மீ தீநவீனையாடல்.

க. யார்க்குமிக்கோன்.

உ. சொல்வனென்று.

ந. என்னுமதரற்றும்.

ச. எண்ணெண், டிக்கும்.

ரு. நின்னோடென்று.

க. சென்றங்கு.

க௦. வேராய்மால் போல. மன்னவர்
துதிக்குநல்லோன்.

க௧. செற்றமுண்டோ நெறிதொட,
கவிதைமற்று. இருப்பதோராத. ஓட்
டினையென்னை.

க௨. உரைத்தலின்றுபாதுமோ.
நொத்தென்றலுஞ்.

க௩. மின்னூத்தாளில். பொறுப்போ
னாகி.

க௪. கண்டிதொண்டர்.

க௫. அன்பினையறினென்று.
அருளினைமுனாவாழ்த்தி.

௨௧ - மீ தீநவீனையாடல்.

க. வாருகி.

உ. துயிலுணர்கியெனவெழுப்பிப்.

ச. கண்டலுமே. நகர்வரக்கண்டு.

ரு. அத்தமநன்றெனக் கேட்டஞ்
சலிச்செய்தெழுந் து. நனிலேவல்.
உண்டிறவெறிந்தான.

சு. அப்புடைந்துபங்கப் பட்டலறி
விழாமுன்னம். இதுகண்டிலம்.

அ. ஓங்குயர்சங்க. நாவலர்துதிப்ப.

க. நிலத்தாரும்.

௨௨ - மீ தீநவீனையாடல்.

க. பொருப்பரசன்.

உ. சனிகேட்ட. விடம்பினான்.

ச. மறவலியிழி.

ரு. தாடுதிக்கையின்றி; அநாடுதிக்கையின்றி. அழகிதிங்கென்று.

ச. பறித்தலுமன்றி.

எ. காங்கையா.

அ. இனையசாபம். புத்தகமுடித்து.

க௦. பலத்தினுற். புடையுழை. போ
ற்றரும்வைபவம். வடிவின்றியே. இவ
டனுக்கியைத்த.

க௧. கொண்டேயெய்தி.

க௨. உயர்ந்தவன்சேட்டு.

க௩. வாங்கிக்கயிறிட்டிலிரலாளிக்
கண்.

க௪. மலைபோல்.

க௫. உற்றதுவதனால்; உற்றதாங்க
தனால். அளிப்பல்வேண்டுப.

க௬. ஒன்றுபோகாமற். ஏகினனும்
பர்வாழ்த்த.

க௭. கணநாதனோடும்.

௨௩. இத்தலமேயென்றெண்ணி.

௨௪. என்றெழின்மங்கை. இலங்க
யாங்கும்.

௨௩ - மீ தீநவீனையாடல்.

க. புனிதர் மாதர்.

ந. தவப்பலத்தாற். பிறங்கவன்றே.

ரு. பரிசிப்பின்.

எ. நரைபுணர்ந்து; நரைபரந்து.
வளைகள் கொள்ளு மென்றுகூறி வள
மையாக வந்தனன்.

அ. வடிவினா நவன்கணை, யிந்த
மாயை. பந்தமற்றியாவரும்.

க௦. உருவுமிஞ்சு. உமக்குமக்கு.

க௧. கைகண் மடித்துவிடாதுவண
ங்கி. அச்சமுறாது.

க௨. பழுத்த.

க௩. என். கையில்வனையுன்றது.

க௪. இனக்கினவனை.

க௫. தீண்டித் தோண்டி, அவரவர்.

கௌ. பழுதிலான். என்பனீர்துவ
கைகீட.

கஅ. வணிகஞரேது.

உ௦. தீயிற்சாவதற்கு

உக. போந்தாரும்போற்; போந்தா
ரீங்கே.

உஉ. உயர்ந்தோர்நாமே. உடையவ
னழித்திடாத. கடையரேம்பயத்தோர்
தம்மைக்காணநங்குலம்போல்வந்து.

உரு. புதல்வனில்லை. மெய்யுணர்
தெய்தி. விடைமேற்.

உச - ம் திருவிளையாடல்.

க. வடகீரத்து.

உ. எண்ணுன்கமரர்.

ங. தீங்குசெய்தல்.

ச. மதிலொரு. பாதிநிசியிற். கரிய
பெரியோன்றனை.

ரு. அவ்வளவில். ஆங்கவனுமகிழ்து.
புளகம்பொறிப்பக். மேல்வெதுமபக்.

சு. கொடுத்தனைத்தாற்போலப்.

எ. பின்னாலவ்விடைமேலியெங்
கும். யாவருங்காணுத்த நேற்றிலச்
சினே.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. காவன் மாதர்க்கு.

உ. சாலமயங்கியே.

ங. இறைவனதருளால். ஐந்தியா
ண்டு. குறைவறவளர வாழ்ந்த.

ச. காவலையழித்து. குடியை
அறிவுற.

ரு. அரசுகுமாரனுக்கு.

சு. அவிடேகம் விளாவொடு. பெ
ரியபட்டணம்.

எ. வருந்துமேரமைச்சர்.

க. கடலினுற் தீயினும்; கடலினு
நதியினும். நாட்டினும்பரந்து வளர்ந்
தன.

க௦. பரியவானென்பு. மொழிசேர்
கவம்புட்பராகம்.

கக. வருணத்தியற்கையும் பெய
ரும். இடமுறுவத்திப்பாய்தலுமென்
னும்.

கஉ. வலகைமாவனகங்கை. கோ
மளங்குருவந்தம்; குருபந்தம்.

கங. வெயிலிலுங்காற்று. சிவந்துப
ராகம் வந்தோங்குங்குச்சி; குச்சை.
மரதகசுத்தி.

கச. மிடிவறுகாசம். வெச்சமிலச்ச
மியெழுதி. பகையொடுதிருகன். நெ
ய்ப்பிலி சந்தை.

கரு. பருதி. தணற்குன்றியிலோத்தி
ரஞ்செவ்வாத்தி. மஞ்சட்சேறு. ஐவ
ளையோடு.

கசு. வலைகோழன்களியைந்த. வத்
திபாய்தல். ஒண்டிறன்மங்கையர்க
த்தில். இப்பர்முத்தால்.

கௌ. திருகல்லோணம். சிப்பியிற்ப்
றுக்காகவார்ணி; காகவார்ணமண்டிருத்
தல். துங்கவாலக்கவந்திதம்.

கஅ. நெடுறுதறுளை; நெடுறுதல்
கரை; கெடுதல்சரி. சுத்தி நொய்ம்
மை.

கக. தவளை வண்டேயாகுலிச்சாண்.
உயர் பூனைப்பூ. தணிவில் கராரப்பு.
பிணிமொளிபச்சுமி; இவச்சுமி.

உ௦. எச்சங்காயே. பைங்குருப்புத்
துளை. குறைமற்றுகிள்ளை. வத்திபா
ய்தல்.

உக. காற்றிறுக்கல்.

உஉ. அவைதமக்கு. மறுவறுதேரா
வல்லி கனகதேராவல்லி.

உரு. மறுவறுபிறப்பிற். வாய்ந்தன.
மறையறைபுல்கிற்.

உரு. ஆங்கனமறையோர். ஊழிவா
ழ்த்தனின்.

உசு. அதிர்படத். அருளினால் விள
ங்கு.

உசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. தென்னவன் மேர்ந்து.

உ. ஒன்பொருள்சுறங். சுட்டி நீட்
டோலை; சுட்டியேயோலை.

ங. அழகன்காண். செம்பொனாடளி
ப்பன்.

ரு. மன்னனிடசோகம். ஒமத்தியின்
அடர்க்குமேரு.

சு. மொஞ்சகைக்கையர். வெஞ்சி
னத்துங்கச்.

எ. வெருக் கொளமதித்து. சால
வெஞ்.

அ. மதுவாயுர் கூப்பீடென்ன வட" வீணாவீற்செல்வல்.
கீழ்முலைக்கோணத்து. நீடைந்து கூப்
பீடென. எமக்கணிந்த.

க. பெருகுநின்.
க௦. உரவொடும். கண்டான்றேற.
கக. தொழுதரன் றிருவாக்கென்று.
கஉ. குலவுதோற்பாரங்கட்டி.
கச. உரனிமுழுக்கங். வானுறக்க
லித்து. குறித்த நீன்கணை.

கடு. எண்ணிமந்திர. தேனலந்தொ
டை.

கஎ. வில்லரிக்கணைவான் முட்டும்
வேழத்தை; வில்லுறுகணை. ஒல்லை
மாசிலத்திவாயால்.

கக. கழகைமோதிக். மாமகனும்
முன்.

உ௦. அச்சந்தணிந்தனர்.
உஉ. பிறத்தருதலையுறியமணர்கள்.
உச. கடவுளங்ஙன். வினாந்தருள்
புரியப்போனோன். பணிந்துபோந்து.
உடு. பழிச்சினோர்க்கு.
உஅ. வழங்கிற்றன்றே.
உக. பாவின்கள். அவதானங்கள்.

உஎ - ம் திருவினையாடல்.

க. ஆலவாயான்மகிழ்ந்து.
உ. துளங்குமாமதுரை.
ச. சோமனசனிகள்; சோமனசு
வினி.

தி. பங்கயப்பழனன்.
சு. முனிவராயமாத்தியர்.

எ. கொற்றவன்வந்தழைத்துத், தன்
னுடைமன்னுமத்தார்.

அ. சேனைக்குற்ற; சேனைக்கேற்றத்
தாழ்வு. துலங்குமுற்.

க. பரிவொடுந் தென்னன்.
கக. மகிழ்ச்சி செய்யச்.

கஉ. முனடைந்து. ஒதுங்குகின்றது.
கங. சிதைவெம்மையிற்.

கச. குலமலகைநோய். பிறமேகந்
தலைக்கணங்.

கஎ. உணர்த்துவல்.
கஅ. அறைபடுங்காசமைதூசு.

கக. என்றது சொல்லா முன்ன
ரிறைஞ்சியான் சொல்வ தானேன்.
கொல்லவாழ்த்சொல்பினனெனவே.

உ௦. கணக்கினுட்படுத்தி.
உக. பொய்ம்மையன் றிப்பரிக்குப்.

களிப்பத்தரங்கினார்.
உஉ. பாங்கினாப. ஏகினார்.

உங. பொற்றாமரைத் தடத்துள்;
பொற்றாமரைவாவி.

உச. தேங்குபுகழையனே.
உடு. இனியதருஞ்.

உசு. கோகுலமே.
உஎ. மெய்வண்ணப்போதத்தானே

யென்றடிதொழுது வீழ்த்தார்.
உஅ. அழுந்திமுன்.

உக. களிக்கப்போந்து.
க௦. கானவர்கீதம். சிவிகைமீது.

பல்லியங்கறங்க.
கக. தன்னெலங்கிராய். நித்திலம்

பிறங்கும். கானலம்பதி.
கஉ. நாரதனும். தோடுடைமா.

ஏழுகமும்பரவுங். காரணன்வண்.
கங. மெய்யார்பொய்கை.

கச. நித்திலமேயார்க்கும்.
கடு. அமரராகும்.

கசு. புந்திகடந்து.
கஎ. புயலெலங்குடமொடம்புறம்;

மாடப்புறம். வாலிகரை.
கஅ. சகம்பரவுறுகலைச்; புரிவுறுக

லைச்; புரிவுறுகலைச். வங்கமாற்றரு.
கங. அங்கணெஞ்சு. மயிர்சிவிர்ப்ப.

ச௦. இதுபோலின்றின்றே.
சக. உறுதியிட்டே.

சஉ. வரைபகலாடித். உரையுமின்.
கடிதுபோரீங்கன்.

சங. ஒப்பர்போல.
சச. செவ்வையிற்றுளங்க. பெரிய

வாணன்.
சடு. தேசிகன்றனைக்.

சக. தேடிநீன்சிவ.
க௦. மன்னிடக்கண்டோ, முருக.

கக. கவிஞமுலுந். சார்த்தமெய்யும்
புனைவடமு, மரித்தவுரோமபுளசமும்.

கஉ. மேதரு.
கங. நன்குளர். சார்த்தருமதனைப்

பெற்றிர்; சார்த்தருங்கருணைபெற்றிர்.
கச. அடைந்திடுங்காலே.

கடு. மேவுமபுனிதக்கண்.

இசு. குழுவின். அரற்றியுரத்தி
ன்று; உலற்றிசின்று.

இள. மாறிலொண்கோயிற்பத்துமா
றி கின்றென்னை யென்னுந்; தேற
லொண்.

இஅ. பொருந்துமின் னியரேய்சு
ண்ணங். சிறத்தமற்றும். ஒதுவாரோ
தப்புக்கார்.

சு௦. அனைத்துமிழ்த்து. பாடிக்கா
ணக், குருந்தமொடும். நெறிதருமமை
ச்சார். முடிதுளங்கச்; முடித்துங்கச்.

சுசு. பிரமாதிராயன்காண்க; பிர
மாதராயன்.

சுஉ. வாங்கிப்பாயிரங். புத்தியினி
னைத்தார்; புத்தியுளழைத்தார்.

சுங். என்னகாரியத் தைச் செய்
தோம். பொன்னையெயளித்தேன்.

சுசு. மாலளித்து. ஒப்பர்போல்.
தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

சுசு. தீணீர்காட்டி. மறைக்கோவே
செம்பொற்; சிற்பொற்றான்.

சுஅ. பனைப்பேயோலை. விடுவாயெ
னக்.

சுசு. ஒதுபுகழ்மாறணக்கிங்கு. உண
ரக்கொள்ளாய்; உணரக்கேளாய். பத்
திகட்டி.

எசு. போலப்போந்து. தயாவுகூர்ந்
தே.

எஉ. பேசுகெங்குசலின்றி.

எடு. ஓர்நாவின். என்றனர்குழமை
பூண்டு.

எசு. குடைகளாஞ்சி; களாஞ்சி.

எஅ. விடங்கா மூதார்கள மீதே
யணி யாலாகுண சீலா.

எசு. அடிமையாட்கொண்ட.

அசு. செய்தியென்னுய்முடியுமெ
ன்று. காலைக் கண்ணினைக் கிளைஞர்.
பண்பினினுணாத்தி.

அஉ. அல்லாந்நூனத்து.

அங். ஐயமின்றி.

அசு. இங்குநீர்போமின். பங்கயத்தி
லையுந்ருமென்றவர்.

அடு. எனையுமின்றோர்.

அஎ. பந்திவைகாளி.

அசு. வினாயாட்டுநவின்றனை. கனக
மளித்த.

உஅ - ம் திருவினையாடல்.

சு. அரசர்கோவே. அலங்கரிப்பாய்.

உ. பித்துமால்கொண்டான். இரங்
கிடலழைத்துவாங்கு.

ங். அன்னதுசொல்ல.

சு. மேனியைநோவன்.

இ. ஒழிந்தினாத்தவர். எழுவைதவர்.
சு. அலர்கணர்.

எ. முடிப்பனின்னுயிடை. ஆண்ட
னையேல்.

அ. பொரிவிலெரிவாய். இருநி லிரு
நிலியம்புரம். வெளியினுதியாயே.

சு௦. மொழியினேரும். சோர்வறு
பொருள்கடேர்ந்து. தேவதேவர்.

சுசு. நாட்டுணரியீனைத்து மழைத்
துத்திரட்டி. இன்னுஞ்சொல்வந்.

சுஉ. அண்டம்பிள்ள. நரிகாணலி
யாது.

சுங். கோமாயுயர்மாய்ப். உடைய
நாயகனைச்சூழ்ந்து.

சுசு. தீதறவாழந்தவெந்தை.

சுடு. வாசித்தாளி.

சுசு. காலன்வெந்தூதர்.

சுஎ. வேதனையுறமல்.

சுசு. ஒழிபொழினகரின். வந்ததெ
ன்று.

உ௦. தலம்புகழாலவட்டந். அலகி
லாமணியாற்பொங்கும்.

உசு. நாலுதிக்கிலும்.

உஉ. நம்பொருளனைத்தும.

உங். நீக்குநோக்கடியார்.

உடு. போதுபொழிபும்பொழில்.
கோகுலங்கடமைப்.

உசு. செவிடுதாக்கி. கடைஞாட்
பொங்குமைமுழக் கென்னக்காட்டப்.

உஎ. பாவலபுலவன்.

உஅ. மலங்கிமால்; மல்கிமால். அழு
துயர். பொழிமழைத்.

உசு. கவுன்பொருசெவ்வாய்க் கலி
னவெண். விழுமுசுமனைகள். முகமொ
டுமெசய. வினெனைழத். சுற்றிமுற்
றையுங். வந்ததுமூரிமாச்.

சு௦. கொதித்ததெ னமிக்கெவருரு
ட்கெட மதிப்பன்.

சுசு. குலக்கிரிகள்.

சுஉ. வசைப்படுமெனத்துடல்.

௩௪. மெய்ப்பான்மன்ன. பரிவத்
தஞ்செய். மின்னுண்மணிப்.

௩௫. சாத்துவர்கள்.

௩௬. அடிசேவிப்ப.

௩௭. பொங்கியபொருமல்.

௩௮. அடியினைக்காணீர்.

௪௧. கேட்டபாங்கணைமுனிவர் மு
ன்னேண்வாம்பரி யுகைப்பனென்றார்.

௪௩. 'தருமகீருவத்தானுந்.

௪௪. மேருமால்வனையொப்பென்
னத், தள்ளிவெண்.

௪௫. இமையாதுநம்மைக். ஏறு
வான்.

௪௬. குகைககைசுருளும். தேரும்
விலக்குந். மற்றுந்.

௪௭. விக்கிரவக்கிரம்விளங்குபுதண்
டமேவருமுபசுமஞ்சலமாஞ்; உபவசம்.
சிக்ககிண்டை. அத்தபுளையம்.

௪௮. வெல்லிடை

௪௯. சுபதக்கிரமுறு.

௫௦. தனத்தனவெனத் தனிதுகை
த்தே, வினைப்படி. மிதித்தடிநடித்தே.

௫௧. சத்தறு. சுத்தரணிசைப்படி.

௫௨. புறாவற்றுகுப்பி.

௫௩. தத்தொர் தொந்தொந் தித்தி
யென்றென்று.

௫௪. கிரியைமுட்டா.

௫௫. மண்டிலம் வினைப்ப. வட்ட
மின்றி.

௫௬. பரிவர்த்திப்ப. இரண்பொல்
குதினா.

௫௭. பண்ணுறத்தாண்டும். விண்ம
ண்ணய்க் கடரிடலாயிற்றன்றே.

௫௮. நாதர்முற்றுந். வீறுளமுயலி
ன்மகர்க்கம் வெறிக்விணைமார்க்கமவீதி.

௫௯. படியிசைக்கண்டதில்லை.

௬௦. அவர்க்காண. மனிதரொல்
லார்.

௬௧. போலெமக்குத்தோன்றிட.

௬௩. பொருந்துபெருந்துறை.

௬௪. கழுதையோரி.

௬௫. திட்டும்படுவழும். 'மெத்து
தொல்வனைத்து.

௬௭. இறுகிச்சிவந்த கரக்குரம்போ
லிருகாற்குரமும். அகன்ற தனிமுது
கும். செய்யகாணுயே.

௬௮. ஆலியமனஞ்.

௬௯. பேரானுரானளான். மௌவ
ல்கையான். பட்டவத்தனங்கள்.

௭௧. மன்னதிமனம். மசகல்கான்.
இன்னெறியிலங்கல். மேலெற்றப்பாய்
தன், முன்னெழக்கடித்தல். காழ்முக
ஞ்சாடித்தல். மற்றுத்திங்கிலை.

௭௨. வன்கதி.

௭௩. கருத்தெனில்.

௭௪. முப்பதொராயிரம். முதற்றர
மானதுகாண்.

௭௫. கிடத்தல்கேணல்.

௭௬. தின்பகைமன்னர், கொண்டு
ளேமன்னராளக்.

௭௮. பரவரும்யானை. அன்றமன்
றும்.

௭௯. பொதுவினுளறலாலே.

௮௦. அழகுநற்பேசிக். நன்மைதி
மை, யோதுவர்.

௮௧. நல்லவறிவுந். நன்மைதிமை.
என்னதுமுற்றுமென்றஞ்ச்.

௮௩. ராகுத்தராயன். மெய்யுடை
யமன்னன்.

௮௪. *நூறுசெய்வோன். வாளியே
றி. செம்புதோன்றாமல்.

௮௫. அடைவிற்போற்றி. வகையிற
சேர்த்து.

௮௬. இனிமைகூரி ராகுத்தற்கு.
முற்காம்பிற்கோத்துத். சடைமிசைய
ணிந்து.

௮௭. பாடலமுனிவோத்த. தூசெ
னத்துளங்கிற்றன்றே.

௮௮. திங்கிலாவாதவர். வாங்குமுன்

௯௦. பொற்கரவாளம்.

௯௨. கடலிடையிலந்தாரன்றே.

௯௪. உமையவட்கருளிச்செய்தான்.

௯௫. நல்குரவுநல்குழுத்தவண்கி;
நல்குரவுநல்குழுத்தவண்கி. இனைய
நங்கைகண்குத்தற்கு.

௯௬. பந்தியிற்குடிய.

௨௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. மதுளையினுணின்ற. இனித்தொ
ற்றுவர்.

௨. மிடற்றிறகுங்கயிறு.

௩. மண்டியகழுவன.

டு. நம்முளோர்காணும்.
சு. எழிறகும்புழியிட்டேயிதவிய.
எ. புரவிதன்ளுமறிசூழும்.
அ. உயிர்த்துழன்று; உயிர்த்துழன்று.
மின்னனி; மின்னி.
கூ. வரர்களைக்கொண்டதுண்டோ.
கஉ. திங்கதிலுண்டோவென்ன.
கடு. உண்டோவென்றே.
கசு. மந்தினா.
கௌ. வீமொறக்கொதிப்போர், பெரு
மானெங்கே.
கஅ. அடைவுசெய்யற்கோ, தீரவுற்
றழைத்து. சாருமப்பொருள்; சாருமப்
பொருள்.

உ. குறும்பரிநரினாகக் கொடுங்
குரல்.

நா - ம் திருவீளையாடல்.

க. சிறையசத்தேகாமுன்னஞ்.
ந. மணஞ்சேர்புனல்சொன்னு.
ச. மீனாடளப்பாய்ந்தழங்கி.
டு. இன்றோமுடிவென் நழிந்தொ
ழிந்தான்.
சு. இன்னருள்சேர்முனியை.
எ. ஊருள். சுமக்கத்தொடங்கின
ரால்.
அ. முதபொன்னகரில்.
கௌ. பதினாறியாட்டைப்பருவத்
துப்.
கக. பரந்துநிகின் றனையென்ன.
கந. சாலமுடிமேல்.
கசு. என்னுணைமுதியான்.
கடு. திருவுளத்துக்கொப்பாநீ.
கசு. யாற்றங்கரை.
கௌ. உலகநாதன்.
கஅ. அயிலினல்லாற்.
உ. *வீத்துநெற்பிட்டிச்.
உச. செம்மையன்.
உடு. குழிப்புகொற்றாளர்.
உஎ. இன்றோர்கூடை.
உசு. சகோதரர்பிறரென்றில்லை.
ந. பணித்துனக்கு. உனைப்போலி
ங்கே.
நந. கோலறையென்று சாற்றுமெ
ன.
நசு. வெற்றாளவன்.

நௌ. தள்ளிநடையிடக். தென்ன
ன்முறை வாரியர்கள். கொற்றாளின்
னகையின்றாற்றும். உடைப்படைப்ப
னைப்பிடித்து.

நக. யாற்றி, லடிபடி.
சக. முன்னின்றருளினால்.
சஉ. இடைப்புடைப்ப.
சந. மாறனென்றோங், கரும்பெ
ய்ப்பெற்றோன்றனது.
சச. யாண்மும்வாழி
சசு. திருவுள்ளத்தடைத்தபடி. வே
ந்தர் புகழ்தருகொக்கர். கண்டதில்லை.
யாரும்வீழ்ந்து.
சௌ. துடக்கறுத்தேன். உண்மை
யீதால்.

சக. நீர்வாரி. அமைச்சகன் னூல்
வேதிறராகர்து.
டு. இனப்பரியிவெதன்றி. அன்ன
மார்க்கெனினி.

டுக. மங்கைநகரின்முருவங்காட்டி;
மங்கைகழுக்குன்றங்குருவங்காட்டி.
டுந. காளாஞ்சி; காளாஞ்சி. தூசெ
ன்றாங்கு.
டுடு. பிட்டினடியுண்டு.

நக - ம் திருவீளையாடல்.

உ. புத்தியன்.
ந. ஒத்ததாயின்.
ச. நன் குதரப்பெற்றேமென்றி
யாரும்.
எ. துயருற்றியாமமுதபடைத்த
அ. மின்னொளிதால்.
க. மின்னம்நன்னாமுடியும்.
கஉ. கொடியளம்மாமி. புதமில்லை.
சோநிலின். துணித்துவீயன்புகூர்ந்தெ
டுத்தே.
கந. கதவஞ்சடனெனத். வீனா
வொடுபுகுந்து.
கசு. இருந்ததினுதரபூரணமாவுண்
டெழிறரு. ஆண்டிப்பிள்ளையாய். அ
திசயித்தினறஞ்சி.
கடு. மார்பினின்மாலு. அநங்கனெ
ன்ன.
சசு. வேலை யேந்திழைத்தன்னம் மா
ய். வாயிலவந்தாள். லார்வார்த்தையி
ன்றி.

க௭. தொடர்மலும். துளங்க.
௧௧௮. வெருண்டெறுமில்வணை.
க௧. ஒதுங்கிச்சொல்வான்.
௨௦. அடித்துவீழ்த்துப்; அடித்துவீழ்த்து. வருந்திவன்கதவு.
௨௨. நெடுமால்வாழ்த்து; மால்போற்றம்.

௩௨ - ம் திருவிளையாடல்.

௩. கற்பனென்றிகலிற்கற்று. என்னசார்ந்தி.
௪. புகழ்வாழ்த்து.
௭. விளிவிற்கூடு, மன்னவன், வாழ்த்தும் யாசகனை.
௮. முற்றுங்கற்றனன்.
௧௦. ஒருதாளன்றி. இங்கெண்ணை. மாறிதின்றாடிவொன்றே.
௧௧. அண்டஞ்சராசரம்.
௧௩. பேறுசார், வீறுசார்.
௧௫. வலியும்போக்கிய.
௧௮. இடப்பொற்சேவடியாலுள திருக்கூத்து. அருமையாவலப் பொற்சேவடியால். கருதினிகு.
௨௧. மாணிக்கக்காற். வயிரஞ்சேர்த்து; சேர்த்த. வேண்டி.
௨௨. பொருந்தடியவர்கள். தன்வயிற்சேர்த்த.
௨௩. மாறியாட்கொடியிட்ட.
௨௪. புத்தியும்புகழும். மும் மலமாக.
௨௫. கோடுமையேனமாகி. செஞ்சுடர்.

௩௩ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. நேசமுடை. ஆசிலாமாது.
௨. பருவலிலைக் கொம்பின்கட் டொங்கிதின்ற பகழிமாருதத் தசைந்து. உருவியாலி.
௩. ஆறு, விழி. வேட்டிவேடன்; வேட்டெனவேடன்.
அஞ்சாநீசன்றானும்.
௪. பழியையுநீர் வேறாய்ந்து. இவ்வெய்வேட நெறியிடையிற்கொன்றானெம்மாதை.
௫. மந்திரிகயெருழந்துகண்டவாறு. எய்தாநிற்கும். அருங்கணை.
௬. வெயர்த்துணைப்ப.

௭. இயம்புமது. கொலநின்றேம்; கொல்கின்றேமப்பாலவீர்த. இந்த, வாதிவிதியொருவராற்றப்பவொண்ணுது. போய்த்தனியழங்கும்.

௮. உயர்ந்தபெருஞ். ஆளுடைச் சொக்கநாதனெங்கோன்.
௯. எய்தேயதறிவிப்பல்.
௧௦. தன்னிடத்துவைத்து. உண்டுகளித்து. கங்குற்போதுள். மின்னுமறைப்புறத்து. வெருவவுருப்புணந்து.
௧௧. தெரிவுறுமியவரை.
௧௨. உரம்பட; உரன்பெற. ஆங்குலவுயிர்கள்.
௧௩. கொங்கலர்; கொங்குவீழ். யமன்புடர். கொண்டுபோமது.
௧௪. கொட்டிலாமொட்டை. விடுதலும். வெருட்டிமுட்டிட.
௧௬. வீறுநலில்வென்றே.
௧௭. மறைத்திடச். உகந்தயாக.
௧௮. உதித்தசெல்வி. எய்துதொங்கி.
௧௯. கருதினீங்கது. எனஞ்சொல்.
௨௧. போதேமேல்.
௨௨. மேவுமின்னுயிர்.
௨௩. வெகுட்சிபொங்கி.
௨௪. கண்டநாவுற.
௨௭. நோக்கியிங்கென்றனை. புகலுவதென்.
௨௮. நல்கிமுன். செய்துபுதல்வனேடு.
௨௯. உரைத்தலாலே. பழியஞ்சிச் சொக்கன்; பழிக்கஞ்சிச்சொக்கன்.
௩௦. குட்டிப்பார்ப்பான்.

௩௪ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. கொட்டால்வெட்டி. கொடுங்கணையெப்டெழைப்பார்க்கறமெங்கே. கொடுங்கணையெப்டாலந்தோ.
௩. செகுத்துப்பின்னர்வஞ்சமுடைத்தற்சேர்த்தார். பெரியதூரம்.
௪. புடைப்பலிடித்துக்; புடைப்பப்பிடித்துக். கவர்ந்திளமாதையுங்.
௫. அடவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு நாணமின்றி. திரிந்துமுன்றுதின்றான்.
௬. முன்னிருந்திவின. பல்லிதுக்கி; பல்லுதுக்கி.

அ. அங்கயற்கணம்மையை. காக்க வலாரீதரிதெவ். உண்டோவென்ன. க. அநங்கனோவில்வாழ்க்கைக்கு. கக. நந்திகேசர். இரங்கிக்கேட்டே. கஉ. விதியினில்லையாயினும் போக்குவோம்யாம்.

கங. கேண்மோநின்னைப்பரிந்து நாமுரைக்குமாறு. மண்புகழ்கோவினுக்கு. அங்கப்பிதக்கணம்; அங்கப்பிரதக்கணம்.

கரு. உன்னைம்புலனையுஞ். நீக்குவையுமறும்.

கசு. மெய்யன்விதிப்புற.

கஎ. பொறையறைநீதி. வாய்மைதேர்; வாய்மைசேர். * இங்கிவர்தம்மைக்.

கஅ. விருப்புடையறத்திறம்புவிளம்பி. மறையவனிகழநிகழ்த்திய. பாதகநீங்கிப்போயின்.

நரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாருதி. திலகமன்ன. பயிற்றியங்கோரொருசாமப். அன்பாற்றழந்தெழுவன்.

உ. போதுங்காலைக்; போதுங்காலங். கூரச், செற்றமொன்றுமனத். வைத்துத்தானும். சிறந்தவன்போல்.

ங. ஒப்பரெனக்கூறி. தன்னைவியந்தாங்கரித்துத்.

ச. தூய்நெறிச்.

சு. கேட்டங் கிணையிலான். காணநம்பே. வேண்டாநமக்கோர். நன்றுகூர் போதுநாளஞ்சாரெஞ்சன்.

எ. சொல்வனினுமெல்ல.

அ. நாத்தெனங்கடைந்தானென்றால்.

க. மிண்டொரு.

க0. தன்னுயர்.

கஉ. நின்றெனைநீவென்றாயேல்.

கங. இல்லையென்று.

கசு. புரங்கழந்தோன். வெட்டிலிழக்கத், தீதற வல்லானாகியிருக்கவுஞ்.

கரு. இயையாவயத்தின். ஒடிமுட்டிப்.

கசு. வேறின்று. தூற்றெட்டு.

கஎ. முன்போலின்று. வெட்டுமோ. நடத்தினன் சமமைகூர.

கஅ. விரித்துக்கண்ட்.

கக. சிரித்துமெய்விரித்துக். அஃத்துளான். அஞ்சினற்போல். இறக்கினன். நிலத்தையுங்கூறிக்கொள்வான்.

உ0. துண்ட தூக்கமட் டங்கழிப்ப, நடுவெழு விச்சை சாரக் கலப்பு நேர்நடக்கன்முட்டல், கடவுள் கோசரக்கை வெட்டக்காண். பார்பாரென்றான்.

உக. சோமவென. முந்துறத்தொட்டு. சந்தொடும். தலத்தொடுவானும்.

உஉ. கடியதோர்சொட்டை; கட்டியகொட்டை. அறுத்தான்வீழ்த்து.

உங. பணிக்கொப்போல்.

உரு. கேட்டோரவுரவற. செவ்வையினிணைஞ்சிவந்தார். கரமுந்தாமும்.

உசு. தொழுகிண்டு. புதல்வரெல்லாம்; மைந்தரெல்லாம்; வீரரெல்லாம். அணைந்திரென்ன. நம்முருப்போல். வென்றனரொருவர்.

உஎ. இருந்தனஞ்செல்வாவென்னக், கருத்தறியாமலேதான்.

உஅ. பழுதுநீக்க.

ங0. இன்னுயிரை. வெட்டவினாந்தனை. தமையிசையில்லையாயோ.

ஙஉ. விளங்கியதெவரும்போற்ற.

நக - ம் திருவிளையாடல்.

க. புரிந்துகாந்தான்.

ச. முதிர்ந்துநம்மைக். கூசிடாதஞ்சியாங்கண்.

ரு. நாவிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்சேர்த்தது.

சு. வானுறைவளிபோல். விளைவிற்ற. தெரிவறத். [கூட்டி.

க. கடியவாயுமிழ்ந்த.

க0. புரமுண்டவென.

கக. வானபூர்கட்கினியாய். மெய்யாயுழைசேர்கையாய்.

கஉ. வென்றிப்புழுதா. அயர்வார்சோர்வார்.

கங. தமிழினியுரனும். விருப்பினிற்றெப்பான்.

கசு. சடைமுடியுந். அணைந்தோர்யாற்றுன். நீக்கிப்புக்கு. இன்பமேமெய்கிணைத்து.

கடு. தேவன்பைவாய். மதுரமா
க்ரி. பரவுற.

கௌ. மதுரமாநகரி. கழலப்பேசி.

கஅ. தந்தமிஞ்சும்.

கக. காலவேகமென்னவே.

உ௦. வல்லநாயக விதற்கென்செய்
குவேன் மாற்றற்கென்றான்.

உ௪. தளர்ந்ததாழ்க்.

உ௬. இட்டிழைக்கின்றதாங்கு.

உ௭. இடபவெற்பெனப்போவென்
னத்.

உஅ. தாங்கருமினிமை. பத்தன்ம
ற்று.

௩௭ - மீ தீருவினையாடல்.

க. பரப்பி.

டு. விளக்குவிக்கவேணுமென்றாங்கு.

எ. விண்ணப்பமென்று.

அ. இன்புற.

க. அரசுந்தயாவுடைச். செந்நெறி
ப்பாலக.

கஉ. பொய்யிலாயானை ஞானமத
ம்பட்டிப்.

கந. குழுத்திகழ்குண்டர்.

கச. விடுத்தினிய.

கடு. ஏந்துமதி. இஞ்சிமதி. புரியெ
ல்லை.

கசு. நகரகத்தெண்.

உ௦. புளகெழுந்துடல்; புளகம்வந்
துடல்.

உ௧. பொருவருமதுனா; பொதுவ
ரும்வாது.

உ௨. வரிசைகள்கண்டு.

உ௪. அறமுறவெண்ணிய. எம்மரு
ங்கேதெனும்.

உ௬. வான்முகத்தோடுஞ்.

உ௭. கைகூப்பக.

உ௯. வந்துகாவலிற். அன்புறநின்
று. செய்தனனென்றே.

௩௨. மடத்தலரிருப்ப; மடத்தவர்த
ரிப்ப. சமணராண்டறிவாண். முட்டி
ச்சஞ்சலம்.

௩௩. புத்தமண்குரத்தியர்.

௩௪. வழுகியற்கெனவே.

௩௬. மெலியவென்றார்.

௩௭. எவப்போகாது.

௩௮. தங்கியலங்கங்.

௩௯. கொண்டுரைப்ப.

௪௦. குண்டர்கேள்வியாங்.

௪௨. நீமும்மடஞ். ஓடிவாழுந்தம்.

௪௩. மருந்தினிற்பார்ப்பவுந்தீராது.

௪௬. கடுங்கொடுஞ்சுரத்தை. வரை
ந்தியந்திரங்கண்.

௪௭. என்றறையக.

௪௮. சொக்கையொத்த.

௪௯. தண்டலமன்ன. மாற்றவல்ல.

௫௦. பூசிரீறு.

௫௨. குழுவொடுகின்ற.

௫௪. மன்னன்வலப்புறத்தழலை. வி
னாவினிடப்புறத்தழலை.

௫௬. செப்பியவாறு.

௫௭. சிவனைமனமுற.

௫௮. பலமருந்திட்டீறு.

௫௯. செந்தமிழ்ப்பரவுஞ். வெந்தநின்
சாம்பல்.

௬௦. புன்மையிலாதோர். பொருந்
தினோர்நமக்குமாம். வந்தனர்வெந்த
ரீறு.

௬௧. மந்திரமாவதென்றே. முதிர்ந்
தமாடண்டி. ஏறிந்தனரிட்பானண்
ணி.

௬௨. பன்முறையடர்த்துப்.

௬௩. மந்திரத்த.

௬௪. கண்டமன்ன னருவனாத்தவ
னா. ஏறியும்பக்கங்குளுந்தது.

௬௬. அப்பால்வெப்பந்.

௬௮. என்றுபரிபவித்து; பரிதவித்து.

௬௯. இந்நான்மேனிக்.

௭௦. இன்னருள்கூர்ந்து.

௭௧. கூனிமிர்தெழுந்து. வடிவொ
டுகின்றது.

௭௨. அரும்பொடிப்பாலன்.

௭௩. வரிசைகொண்மானியாருமந்
திரியாருமிக்க. கருணையினிலகக்.

௭௪. கொடிற்றிடை.

௭௫. சுந்தரன்னைத்துதித்தான். தரு
வோடந்தே.

௭௭. நீங்கிநிலையிடை.

௩௮ - மீ தீருவினையாடல்.

௨. நாங்கினந்த.

௪. ஓங்கியதோங்க.

க. விளிவிற்கூடி.
 கக. வாருநற்சிறுவ.
 கஉ. காகஞ்சேரப்.
 கடு. எஞ்சுழல்வாழ்கீழ்கோணத். விஞ்சுயர்நெருப்பு.
 கக. ஒழுகின்முன்னற்றிருமுறை.
 உ௦. மறைமுழங்க.
 உக. ஆயிரந்தகுதி.
 உச. எதிரேயேறும். இடவாதேர்த்து
 உஎ. உயர்கழு. முன்னஞ்சேர்த்திக், குளத்தனவு.
 கூ௦. வினைகடிவேதநான்கின்; வினைகடிக்நகரீரின்.
 கூ௨. நாணுவீர்.
 கூ௩. இயைந்திப், பொற்புடைக்கழுக்கீள்.
 கூ௪. வாழ்த்தலிர். தனிக்காளத்தர்வாதுமேற்.
 கூ௫. துய்யவையியைந்து.
 கூ௬. மேவியவறங்களுமும். தீவினைபயத்தலாலே. நீட்டியிட்டார்.
 கூ௭. அனையவரையுற்று. கிளரவினனகை. கடியநீர்வழி.
 கூ௮. பதந்தொறும். நடனவில்.
 கூ௯. நாதமுஞ். அலர்த்திருமழை.
 கூ௧௦. பாதப்போதில்.
 கூ௧௧. வினையாலேடா.
 கூ௧௨. வயிற்றினைக்கிழித்து. ஏறின.
 கூ௧௩. கவிப்பெருமான்.
 கூ௧௪. ஆழ்ந்துசெல்.
 கூ௧௫. உண்டுபோ.
 கூ௧௬. தேனுறைவன்னி.
 கூ௧௭. வந்தான்வணங்கி.
 கூ௧௮. வருமன்னர்கரத்து.
 கூ௧௯. சிவன்மேன்மூத்து. பணிந்தானன்பால்.
 கூ௨௦. நான்குதரும்படைவீட்டைச்
 கூ௨௧. பரவேடழகன்னெனவே.
 கூ௨௨. மாலுமயனுமுமவணமும்.
 கூ௨௩. தூண்டுகும்பாக. ஏற்றல்கண்டர்.

கூ௨௪ - ம் திருவினையாடல்.

கூ௨௫. முரண்டருப்படையாள் வோமெனத்தனித்துக்.
 கூ௨௬. தமைநேடி. அடைந்தோர்போ

கநோக்கி. செங்கனகத்தோடும்.
 எ. சம்புநீரொன்ன.
 அ. மன்னர்பொன்னெனது.
 கஉ. கொற்றவர்தனமெனதழித்து; தனமெலாமழித்து; தனமெலாமளித்தகச. மனத்தொடுமடைநீ. [து. கஎ. தம்மின்.
 கஅ. துடியடிமுரசம். ஒண்டுமெ. வானெழ.
 கக. பாறவனை. கொல்லெழிற்றன்னடு. முன்னெடுத்தது.
 உ௦. நெளியவென்னேரிவான்மூடப்.
 உ௨. ஆடுவனினைவனன்டி.
 உச. பரிகலத்தை.
 உ௫. பப்பரர்மாச்.
 உ௬. துலுக்கரிலக்கமில்.
 உ௭. இன்னனம். மன்னியவீரனைப்போற்.
 உ௮. தலைவன்யாவன்.
 உ௯. அமைச்சரோடுங்கேளுதி. நினைவினுங். தனக்கப். பரிகலங்.
 கூ௦. நன்றெனவீரனைச்.
 கூ௨. என்னதின்னுடலங். சொக்கனென்ன.
 கூ௩. துகிலன்கவாங்கி.
 கூ௪. அடக்குமவன். நடத்துபு பிடித்துறு.
 கூ௫. வினாவினில்.
 கூ௬. உம்பர்கோன்செயலாவாழ்த்தி
 கூ௭. நிறுத்துதறநமமென்ன. படையச்சாற்றிச்.
 கூ௮. மாணிக்கக்கோளகை.

கூ௨௯ - ம் திருவினையாடல்.

கூ௩௦. இழிந்துபின். அறங்குண்கும்.
 கூ௩௧. திசைதிசைபோக. யாவையுஞ்சுருங்கிற்றன்றே.
 கூ௩௨. வணங்கிப்போத.
 எ. சாற்றுவம்புக்கவாறு.
 அ. தமைமறந்தனை.
 கூ. நல்குவாகி.
 கஉ. நன்குடையறத்தினர்.
 க௩. நன்குகூர். நினக்கு; நன்குற. நீக்கமற்றோர்.
 க௪. தொலையாதென்றன். தமக்குமிக்குத். வாழத் தருகுவல்.

௩௩. பஞ்சிமெல்லணைப். வஞ்சமா
றந்.

௩௪. கருத்துட்டங்கி. தணிவதி
லாது.

௩௫. சுருதியுள்விளங்கி.

சுத - ம் திருவிளையாடல்.

௨. நல்வினைக்கணிலாளளித்த வொ
ர்நத்தனத்தவிலாமையால்.

௩. வாடிமுனுவற்பிடித்து.

௪. மகன்மைக்கொண்டு.

௫. தருமமென்றே. [றில்.

௬. கண்டமேவலர். தருமமாமன்

௭. கருஞ்சிறுக்கன்; தருஞ்சிறுக்
கன்.

௮. சொல்வதோவென; சொல்வ
தேயென்று. யாருமிரங்க.

௯. விற்றதென்பயனே. மருகனோ
குமரனுண்டே.

௧௦. கானலவீதி. கோனார்பயணமீ
ண்டிலரோ.

௧௧. தனபாலன்சொல்.

௧௨. நன்றெனவுவப்பக; நன்றென
வியப்பக.

௧௩. மாற்றலர்.

௧௪. போகரின்னுழையின்.

௧௫. கனகமாமனையுட்.

௧௬. வெல்லுவாரிங்கு. மாட்டாக்
கயந்தலை.

௧௭. 'கண்கணீர்சொரியவாய்.

சுத - ம் திருவிளையாடல்.

௨. சிறக்கல்லகி.

௩. யோசனையோடி.

௪. இன்றரும்பிழை. சாபமது.

௫. ஓதியதகுதி.

௬. இளைப்பொடுமேதங்கூர்ந்து.

௭. மஞ்சமர். அஞ்சுனீர்.

௮. நனுகும்வசித்து வமீசத்துவந
ன்குள்.

சுத - ம் திருவிளையாடல்.

௨. கெற்றெறிவளவ. எண்ணியோர்
காரியத்தோனை.

௩. நற்றவன்கண்டஞ்சாது.

௪. வீரருந்திக்கொடுங்கடல் கிளர்ந்
ததீனன்.

௫. ஒன்றியசங்கநாதம்.

௬. தண்ணினீர்வேட்டாவி.

௭. கடிதுறச்சேர்ந்தபத்தன்.

௮. 'நல்குவர். வினைத்தசுமாமுன்
னின்.

௯. முடிந்துமாண்டார்.

௧௦. தந்திரித்தலைவரோடும்.

௧௧. செயிர்த்தமாறன்.

சுத - ம் திருவிளையாடல்.

௧. மானிடர்முற்றுமுற்ற.

௨. தொலைவிலாவீடும்பராலும்.

௩. விளைப்பேராரம்; விளைப்பே
ராரம்.

௪. கண்மிகழ.

௫. பல்வளங்களைங்கனும்.

௬. சேய்கன்னி.

௭. நீரிடையிழப்பவறன்மிசை.

௮. வினைகடிதீர்த்தநன்.

௯. சிதமண்டிலக்.

௧௦. கண்டிறைஞ்சி மிஞ்சநெஞ்ச
நாணு.

௧௧. வரிசைமாமணிமாறன்றன்.

௧௨. பன்றிகுன்றிய.

௧௩. இத்தகவினிற. மேகநாத
னா.

௧௪. ஒல்லையின்மெல்லமெல்லப்.

௧௫. சிறையில்வைப்ப, விடத்தி
னைக்.

௧௬. தானையோங்க, வளனொடும்
பொருவான்வந்தான்.

௧௭. கயனுறு.

௧௮. பொருதுநத்தம்.

௧௯. வளைக்கையாலும்.

௨௦. வளைக்கையாலுருத்து.

௨௧. கோன்போக.

௨௨. எய்தநன்மழை.

௨௩. பாயிரம்.

௨௪. சேரற்கூடிந்து. பிணைநின்
முன்.

௨௫. அருமழை.

௨௬. நென்முதற்பல்வளன்க ளெங்
கனா.

௨௭. நாடுமன்னாரெனநவின்முன்
னோ.

௨௮. வந்திகலாரம்.

சுரு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. என்றறுதிபட. சித்தமுறுசிற்பியரான். புத்தியமுங்குதல்கண்டங்கிரங்கிமிக்கபுகழ்ச்.

க. வந்தசித்தன்.

ச. பூங்கமழ்தொண்டர்வந்து. மாத் திரையுமூன்றி.

ஞ. மிக்கவியப்பொடுஞ். தமிழேனு ம்மை.

க. நீலவேற்கட. நாசிகாபரணம் பொல்லாச். தேடிச்சூடுமோ; தேடிச் சூட்டுமோவென்னக்கண்ட.

எ. பெரியதொன்றாவண்ணிலா யென்னை.

க. பணையவாள்வேல்; மணையவாள் வேல்.

க0. தழலிற்குழச்சொருகிடு; சொ ருகிவை.

கக. சென்றுவாழ்விசும்பிற்.

கஉ. வினாவிற்கூடி. புயல்வீனா மேரு. நடித்தாள்வாழ்த்தி; நயத்தெ முந்தே.

கக. தபத்தியராங்குது; அகிபதியா ங்கது.

கஎ. சித்தரென்றேறையாளாகி. ஏறி னுள்சிவலோகத்து.

கஅ. நற்சிவலோகத்தாவர் நயந்தயா வைபுமுடித்தே.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

க. சந்தையாமறைக்.

க. நன்னாடுடைச்சுருணைத்.

க. ஒதருஞ்சொக்குண்.

எ. வண்பொருடனனை.

க. இருப்போன்றன்கண். துன்னி யவலியும்.

க0. மின்னுயர்கோபுரம்.

கஉ. புறம்பிடைத்.

கக. வென்றுச்சுருகுவல்.

கச. கோயில்சேர்ந்தான்.

கரு. முற்றிவெம்பகைசெய்வமென் று.

கக. மாசறநீறிடா.

கக. காதின்கண்ணிமருப்புத்.

உ0. பொருவருகிளங்கு. புகவென வறம்தென்கிர்.

உரு. தம்பெருநகருண். தாழ்ந்த, வம்புறு.

உஎ. பெரும்படையினோடும்.

உஅ. இராகுத்தன்.

கக. ஆதரவுடையோர்க்கேதுசாதி ப்ப தரிதுவையத்து.

சுஎ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. தென்றமிழ். பெருஞ் சத்தியா லே.

க. நன்றிகொளுவருக். படிவமாய்.

ச. பெருமைமிக்க, திரா.

எ. எல்லையையுணர்த்தி.

க. உரகராசன்.

க0. இடத்தினினமருமாங்கு.

கக. யோசனையகிலம். தானத்தந்த த்; தானத்தந்தத்.

கஉ. நோக்கினங்கு.

சுஅ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. உயிர்விட்டனன்மே, வென்னு. இனியா, நன்னீதியனே.

எ. வினைந்ததென்பன்.

கக. தூயவறநெறித்தவத்திலுள்ள.

கஉ. கருநிறத்திருப்புப்பாரப்.

கச. தீங்கொழித்தேகென்றீசன்.

கஎ. தீருவானமரர்களிருடிகள். மரு திடைச்சென்றான்.

உக. ஈண்டியவினை.

உஉ. தெய்வத்தானம்.

உக. பகுத்தியில்லென்று.

உச. காமபுலிழந்து.

உஅ. பாடுவவென்று.

உக. நின்னுடைத் தமராக்கொண் மென், றாசை. அளித்தத்தென்னன்.

கக. தூந்துமி.

சக. பிறவையுமொழிந்ததென்ன ன்.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

க. சுரரடி பரவமன்பார்.

க. தடங்கரையுடைத்து. அதர்ம றைத்துமி. வெந்திறன்மாறன்.

ச. அத்தியேன்றெய்த.

ரு. தத்துயர்நீக்கும்.

எ. அற்றவர்க்கற்றசிவன். கண்ணி றைந்துநீர்த்துமப.

கூ. அவ்வாறாகேட்டு. செவ்வியநி
ன்ற. பாத்திபர்தலைவன்.

க௦. செழியன்மெலிவுற.

கக. களத்திடைக்கணத்திடைக்.

கஉ. மெய்ப்படவவனுமிவனை.

கங. படைக்குலத்தெளிவுற.

கச. கொடும்பெரும்படைகள். ந
ணுகியகாரணமுணரா.

கஅ. வாளியொற்றை யூதநரா. பா
ணமெகினமாநிகர்க்கும்.

கக. திரள்படுங்குருதி. மன்றவுண்டு.

உ௦. சென்னிமன்னும். தானுளத்த
த்சயித்து.

உக. கருநடர்முதலாக்கட்டி.

உங. அமைச்சர்முற்றும். மைந்
தனென்றும் வந்தித்தான்.

ரு௦ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. நிராத்திறத்தொண்டர். அருளி
ச்செய்தான்.

ரு. இந்நெறியொழுதுவோர். வல்ல
வென்று.

எ. வீறுசார்மழை.

கூ. நோக்கினுன்முன். மாயையா
மிடி.

கக. இடம்பைநீங்கிடுவான்.

கரு. மணங்கமழ்தொண்டர்.

ருக - ம் திருவிளையாடல்.

ரு. பயத்தோடு நற்கோயில்.

கூ. முன்விசையிற்.

எ. சந் தணிந்தேமஞ்சேலையனே.
அஞ்சலஞ்சல். இலகுலகு.

அ. நரம்புமூனுஞ்சேர்ந்து. மன்னு
மக்கங்குற்.

க௦. நினைந்துசென்று. தேடிப்போ
ந்து.

கக. நடவியவமைச்சர்முன்னு.

கஉ. பூணெண்ணின்.

கங. மூர்த்தியைவயந்தவேந்தை.

கச. சடைமுடிபாகவந்து. தொழு
தெழு. குடைநனிநிழற்ற.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. காரியமேதோ.

எ. கவிதைசொல்வார்.

அ. கேட்டருளீர்.

க௦. மற்றொருத்தர்.

கஉ. பரிந்துள. பகுத்து.

கச. நற்கவிதைகொண்டு.

ருங - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்றியுலர்ந்ததாம்; உலவியதாம்.

உ. இலாதொரு.

எ. அச்சமுற்றது.

அ. வனத்தின்வந்து.

கஉ. கணமாவழிநீங்கிநிரன். பணி
சேர்கோயிற்றென்பாற். பதுமத்தட
முங்.

கங. புதுமைகண்டருகு. ஈதெனக்
குறுகி.

கரு. ஒளித்தலுமே. வீதிதடங்க
ழனி. நல்லபடையும் பலகுடியும்.

ருச - ம் திருவிளையாடல்.

சு. பாடுகின்றமுறை.

கூ. ஈங்குமூங்கிலிலைவீழ்த்தி.

கச. முடிச்சாத்துஞ்சாத்திச்.

கரு. நமக்குநன்றி.

உ௦. விடத்தலங்காபுற்.

உக. தரித்துத்தொண்மிசைக். காந்
தளம். பூவினையாவினாப்போதிற்.

உரு. கோடாலி. அடியானா.

உசு. குழல்சேர்மாதர். விரும்புமா
ல்கொள்வார்.

உகூ. இனையகூறினான்.

கஉ. சொக்கநீண்முடி.

கங. எடுத்துக்காட்டிநாரதாதி.

கச. வினாவினினெழுந்து. யாரெ
னவுனாத்தி.

ககூ. அடியான்பாட்டுக்கு.

கஎ. இத்திறப்பாடலாரே.

கஅ. அரையிருளோடும். பறைகற
ங்க்.

ச௦. சாளகசங்கீதம்.

சக. மென்றிருக்கரஞ்.

சஉ. பண்ணிசைவாது. என்ன
முன்.

சச. என்றதுசொல்லத்.

சரு. செய்திகண்டு.

சகூ. எதினி.

சஎ. இனியநல்கி. மன்றுணையனை
யே.

சஅ. ஈசனப்பத்திகண்டு.

ரு - ம் தீநவீனையாடல்.

சு. நாதார்த்தத்துக்கினியநாதனோ
தும். வாணோர்போற்ற.

உ. அணியொருகாலமளியோர்கால்.
கண்டுநாளுநாளுமவாவறினாவிற். உ
ண்டுடுத்தும் வந்தோர்க்குட்டுஞ்சிறந்த
ருள் சிந்தனைசெய்வன்.

க. ஒருகாணடி.

ச. அறியுமவன்.

ரு. போகின்றதின்னுந், தப்பியமுறி
வாய். வேறேகாதென்று; வேறாகா
தென்று.

சு. நோவர்கள்.

எ. உனக்கினி யெனக்களித்தற்கு.
நிலத்துவாழியிர்த்தரங்கள்.

அ. தனங்கள்வாழ. இதமுறவினா
விற். ஒலையைக்கொடுவென்றி.

க. அன்புறவினை. மேகென.

சு. பயின்றுநீண்டமறுகுதோழும்பக
ர்த்துறு.

கஅ. நல்குரவசைப்ப. புறத்தசைப்ப.

கக. கொடுத்தொடுங்கிப்.

உ. மீதேற்றி.

உக. கண்டுவாழ்ந்தனன்.

உஉ. ஏடி வங்கு தவிசி விழிச்சி
னன்.

கக. அதிசயித்து. பாரராரெளிய.
செல்வச்சொக்கன்.

கக. முந்தையினளித்து. தனையே
நாடி.

ருக - ம் தீநவீனையாடல்.

க. வழுத்துவம்.

அ. சிக்கெனவுடனே.

கக. வன்றிறல்வாரியும்.

கரு. அணைந்துட்டவரொடும்.

கக. ஆரெனச்செப்பினார்.

கஅ. எனக்குநல்லார்

கக. யருண்டுபுக்கு.

ருஎ - ம் தீநவீனையாடல்.

க. நாட்போல்.

உ. ஆலேலிலை.

ச. இன்றெனக்கடாது.

க. என்றலுமன்னவன்.

க. பழிவுறாதென்முன்.

கக. ஆங்கிருந்து. பாடவியந்துபின்.

கச. தீதறுமவை.

கரு. அனுமதோதருமம்.

கஎ. இசைத்துப்போக.

கஅ. கருணைசேர்சொக்கன்.

கக. என்றனனிறைவன்.

உ. ஓரம்பட்டு.

உக. செற்றங்கோளென்றான்.

உஉ. எனப்போதென்று.

உச. வந்திருந்தானிப்பார்.

உசு. பெருங்குரல்.

உக. தாளங்கள்.

கக. பகைத்தவர்களுக்கோ.

கஉ. பொலிவுகூர்ந்து.

கச. கழுத்தினினிறங்க.

கஎ. உயர்பூணல்கி.

ருஅ - ம் தீநவீனையாடல்.

உ. ஓங்கியபுதல்வாராறு.

க. உழையிடையிற்துநல்ல.

ச. அலைப்பப்போனநாட்டிடை.

உழுதுநாளும்.

சு. கொட்டியாடினார்.

கக. ஒண்டலமிடம்வலுமாகப்.

ருக - ம் தீநவீனையாடல்.

க. திருந்தநாயகன்.

கஉ. பிறங்குபன்னிருநாய் தந்தை.

கச. இந்தவோர்பருவமைந்தர்.

கசு. அறத்தினினோங்கிச்.

கஎ. பகைகழிந்தே.

கூ - ம் தீநவீனையாடல்.

எ. வழிபடுவோர்கணின்போன். மு
கிழ்த்தத். உழையில்.

க. பெயரையும்.

கக. கோக்கைநீணோக்கை; நோக்
கியநோக்கை.

கசு. மிகுத்தியுஞ்சயத்தின்.

கூக - ம் தீநவீனையாடல்.

க. குலத்துள்.

உ. நல்குரவாகியெங்கும்.

க. நீங்க நில்லா.

சு. பீடுசேர்குடியுமற்றும்.

அ. நயங்கள்கூர்ந்தே.

க. வழிபடு.

கக. மடங்கலாளிகள்.

கஉ. இருத்தியோங்கிய.

கங. திண்மைகண்டு.

கூஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. நீள்வியின.

உ. வளர்க்கின்றகன்னி. வினாவில்
வணிகனுக்கெழுதி.

ங. பின்னொரண்மகவின் றியினி
மைகூரப.

சு. இனிமைகூரடியாரோடும்.

எ. முத்தையின்மதுரை.

கூ. ஆங்குரன்றனைப்பணிந்தே யரு
குறுமனையிற்றங்கித், தீங்கறவருந்திமு
ன்னந்த்.

கஃ. குலப்பெருவணிகன்.

கக. நகுலியமேய்வார்.

கச. இறைகடையரற்றமுன்னம்.

கரு. பட்டணத்தோர்.

கக. தொடரது நீங்கி, நிற்பது
கண்டு சால நிறைவுளோர் போற்றுந்
தூய, கற்பியாங் கண்டி லேமென்றே
த்தினார் காழி வேந்தர்.

உசு. உயிரற்பொடு.

ஙசு. தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ள
றிவமென்று.

கூங - ம் திருவிளையாடல்.

க. கயல்வாளை.

உ. வந்தறஞ்சேர்.

ரு. மரவுரியிடையினர். தருமகண்
டிகையொடு.

கூ. பரிவுற.

கஃ. சந்திமாமடத்து.

கச. இனியதோருடலம்.

கஎ. நெறியறியாநாமும்.

கக. நானாவந்தனையை.

உக. பரிவுற. கருதுகிரென்றும், கொ
ல்லாமல்.

கூசு - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மறையோதியோரும்.

அ. இனியவங்கங்களோடு.

கக. 'எட்டைநீங்கும்.

கஉ. கண்டுகடம்பவனத்தரனுத் தி
கள்கலவிடமால்கடலிற்.

நூற்சிற்புப்பாயிரம்.

க. நான்கடைவே.

உ. கார்வளவன்மண்டிலத்துக்; கா
ரவளமண்டிலத்துக். ஆர்வானவிளையா
டல்.

பாடபேதம் முற்றிற்று.

உ

•கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிவளையாடற்

ப ய க ர ம லை.

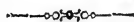
கா ப் பு.

சி த்தி வீநாயகர்.

மன்னிக் கிடக்குநின் பொற்றூளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
றுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
பின்னிக் கிடக்குஞ் சடைமீதஞ் சாமற் றிறைக்கொழுந்து
மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகனே. (க)

கற்பக விநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த்
திருவினையாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தழைசெவித துங்கச்செங்கட்
கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறந்து காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழித்த திருவினையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சுரனைப் பொருதுகொன்று
மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மா மேனிறுத்திச்
சேவித் தொளிப்பொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க)

உ.—வெள்ளுணைகீழ்ச்சாபந்தீர்த்த திருவினையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றுருவாச னிட்ட விணைமலரைச்
சிந்திவெண் சிந்தரந் திங்கணைந் தேதென் மதுரைவந்து
முந்துறச் சென்று பணிந்தேத்த மெச்சி முதுபெருஞ்சா
பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ)

௩.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சேரக வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மரசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளைபென்ன
நேராக மூன்று முலையா னொருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராள் தத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩)

௪.—மணஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

தாண்மய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டிடு மூன்று முலையா டடாதகை மேவின்கண்
மீண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்சேய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪)

௫.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற வேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாக்கைப் புசியுமென்ன
விதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதுண வில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫)

௬.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
முசியா தளித்தவை பெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்
புசியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
பசியாக் கியசொக்க நேபர தேசி பயகரனே. (௬)

௭.—ஆழைழித்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டு வற்றியபின்
பெருகுவிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினை
பிருகுவிக் குஞ்சொக்க நேபர தேசி பயகரனே. (௭)

௮.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் நிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா திரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
முரியா ரளகத் தடாதகை பாரன்னை மூழ்கமுந்நீர்
பரிவா யழைத்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௮)

௯.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்முந் நீரைவிடக்
கத்தா ஷ்டனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயத்துவசப்
புத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௯)

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

படாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்பும்
கிடாவகை யாலுக் கிரனும் புதல்வனை மேதினிமே
லிடாவகை யின்றி யரசானும் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௦)

கக.—வளைவேல்செங்கோடுநீத திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறைநிதிஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டிஞ் சடைமன்ன னேதரு நாட்டையான்
கிரிகட லேபகை கிடடி வளைசெண்டு சத்திநற் றோம்
பிரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாகிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணென வேபுட் சலர்வத்தத்தா
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட லைஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கஉ)

கங.—சிந்தரின் திருவிளையாடல்.

சகம்புக முந்தென் மதுரா புரியிற் றமைமதிக்க
வகந்தொறு நீசெய்த வாடல்கண் டேயழ கார்வழுதி
யிகழ்ந்துகின் னாமென் னென்னவெல் லரம்வல்ல சித்தமென்ப
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கங)

கச.—கல்லாணை கரும்புவாங்கிள திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னுட்டி னிணைபுனியைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தோன்றண் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்னைக் கரும்பைக்கல் லாணையினுற்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கச)

கரு.—சங்கப்பலகைகோடுநீத திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த முன்னுட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தவிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருத்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கரு)

ககீ.—கிழியறுந்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி வாழ்வருகி
காப்பா னினைந்த படிசவி பாடி க் கனகத்தினுற்
கோப்பாகக் சுட்டுந் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பார்ப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(ககீ)

௧௭.—நக்கீரனைக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுதிமுன் னேயுன் னுடனெதிர்க்க
விபந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழுகக் கீரனை நீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௧௭)

௧௮.—தறுமுனிகீதத் தமிழ்நாத்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிந் நாட்டி விசைந்திடவு
முண்ணின்ற ஞானநக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப் தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௧௮)

௧௯.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிற்கழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனை
வழிபடு சங்கத் தவர்பொழி வாயென்று வந்துகிங்க
வொழிவினில் லுச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னுமன்றன்ற
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௧௯)

௨௦.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
நருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்சொல்லவே
சுருப்பன் சொல்லி யுடன்வட பாவிடைக் காடனுக்காப்
பாந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௦)

௨௧.—கடல்கவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறுமன்ன ருடன்புவி மீதிற் திகழ்சனமு
பருவே தனையுட னீங்கணைந் தாரணி கூடனகர்ப்
பெருவேலை வந்தது வாலுக் கிரனே பிடித்தெறிநின்
பருவேலை பென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௧)

௨௨.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

இருமீன் பிடிக்கு மதியரை யன்முன் பெழின்மதுரைப்
பொருமீன்கண் ணைநாத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வருமீனுங் கப்பலு மங்குற வேசெயு மாமகரப்
பருமீன் பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௨)

௨௩.—வளையல்லிற் திருவிளையாடல்.

நீசரற்ற தாரு வனமட வார்கின் மதுரைநன்னிற்
நகவுற்ற செட்டிப் புதல்விச ளாகச் சமைந்தவந்நான்
மிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென் றேயவர் விதிதொறும்
புகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௩)

௨௪.—இலச்சிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே
யாங்குள வாச லிலச்சிணை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட பக்குறியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௪)

௨௫.—மாணிக்கம்விற திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவறா மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்மதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்தவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௫)

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதிதன் மேல்விட்ட சூழ்ச்சியினுன்
மிகையானே வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானே பெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௬)

௨௭.—ஞானேபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியநா
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதவூ ராளிக்கன்பிற்
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௭)

௨௮.—நரி தூதையான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் முன்ன னுடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவூ ராளி யிடுக்கனுறத்
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௨௮)

௨௯.—தூதரை நரியான திருவிளையாடல்.

வரியின் மீனத் துவசன்முன் னேதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டு வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருநலின் முன்றந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி நேரென்றபின்
பரிநரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௯)

௩௦.—மண்குமந்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்துத் தென்கரை கட்டுதற்காகச்
சுடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்தடியும்
படவந்த தென்கொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௦)

௩௧.—விருத்ததுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னை
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலைவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா நடத்தி னருமைகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா நடித்தனை யெத்தனை கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் றமிழ்தெரி கூடலிற் பூசுரன் றேவிவடத்
திழியும் பாலுயி ரேகிற்பென் னாதிந்த வேடன்கொன்றான்
மொழியும் பரிசிவை யென்றாற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௩)

௩௪.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்ப்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
திதகந் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகந் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௪)

௩௫.—அங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்ப்பணிக்கன்
றிடமுற்ற லைந்தரிற் சித்தனைன் போன்செய்த தீமையினற்
படவெட்டியவன் னென் னென் னென் னென் னென் னென் னென்
படவெட்டியவன் னென் னென் னென் னென் னென் னென் (௩௫)

௩௬.—மதுனாயான திருவிளையாடல்.

கதியங்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
துதிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விட த்தை
மதுபொதி நீர்கொண்டு பூற்றிக் கடம்ப வனமதுரைப்
பதியெனப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௬)

௩௭.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வந்தித் தவர்த மனத்துயர் தீர்க்கு மதுனாயென்றே
சுந்தித் துயாசுதி சேராமற் றீநெறி சேர்ந்தபொல்லா
கிந்தைச் சமனும் வழுவெவப் புங்கெட நீறிடச்சம்
பந்தர்க் கருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேடெழுதி
விதத்துடன் சம்பந்தர் தீநீரிற் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணூரிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேற்றுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட திருவிளையாடல்.

விண்ணுடர் போற்று மதுரைதன் மேன்மறு வேந்தன்வர்த்
தண்ணுரு மந்திரிக் கொந்தக னூர்செய்த தன்மங்கன்கண் [போர்
டெண்ணப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் நெதிர்த்துவெம்
பண்ணுமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௯)

௪௦.—உலவாக்கிழுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதூர்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேள்வி மறந்திட மாமழைநாழ்த்திததனற்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௦)

௪௧.—மாமனாகவந்தி வழக்குதைத்த திருவிளையாடல்.

எண்பார் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருகை மகவார்கிச் சென்றபி னுதியர்கள்
சண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௧)

௪௨.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் ழுவிரு நாரியர்க
டுலங்குப தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்சித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௨)

௪௩.—தண்ணீர்ப்பந்தரிவைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பரிதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டு மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தந்திரத் தாலவன் றுன்றோற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௩)

௪௪.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
திடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு நாளி லவன்முடி மேல்வளை யாரநின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௪)

சுரு.—பொன்னையாளுக்குநூல்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தநோர்
துணிவுட னின்னன்பு கேட்டனைந் தோமென்று சொல்லிப்பின்ன
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் றுணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுரு)

சுகு.—சோழனைக்கோண்டாழியிற்றழித்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
றீதாக வந்த வளவெனன் றேதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் றமராடிப் பண்டுகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுகு)

சுஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரனைத்து மலைகோத்து நீங்குமந் நாளினின்னை
வேம்பார் தொடைப்புய் னெல்லை ஷிளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பாம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஎ)

சுஅ.—வரகுணகுத்துச் சிவலோகங்கரீட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி வந்து வருத்தியநாட்
டிரமுட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்ததனை
புரகமுற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூரறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஅ)

சுகு.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட் னேவரப் பாண்டிய னுள்ளந் தெளியச்செய்து
வெட்டக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி வீழ்ந்துமுற்றும்
படத்தொலை வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுகு)

ரு.—உலவர்க்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ மிலாவும் வயல்குழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்கோமி வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
விருங்கோ டிலாத வழுதிட் டினைத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு)

ருக.—ழித்தியார்கீது அரசளித்த திருவிளையாடல்.

கலித்தயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலினு
லொலித்திடு பூசைக்குச் சந்தன முட்ட வுரைத்துச் செங்கை
சலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் றுழ்வறவே
பலித்திட வீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருக)

௫௨.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

மாப்பல வுங்கழு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்குல வேந்தன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச் செய்த
பாப்பகுந் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௨)

௫௩.—புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

மாலொடு தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனததுழையைக்
கோலொடு வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயதன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புலவாய் மறிக்குப புலியைமுலைப
பால்கொடு வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௩)

௫௪.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

புபறவழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழுவந்தோ
னியலிசை வல்ல னெனவே வரவிபற் பாணினுங்கா
லியனுற வேடுபிசைச் சாதாரி பாட விறகுருமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௪)

௫௫.—திருமுகங்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழு மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்சூச் சீட்டுக்கனி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௫)

௫௬.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

முத்தமி ழோரெண் மதுரையி லுன்னேழுப் போதுமல்லான்
ரொத்திய யாமததும் பாடப்பெய்ம மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௬)

௫௭.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ் நூல்
குடிக்கொண்ட வெற்றி விறலிதன் னோடிசை கூறெனறநான்
வடிவந் திகழ்பதத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெல்லும்
படிவந் துதவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௫௭)

௫௮.—பன்றிகீதட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில வேளானன் சேய்க்கண்மென் னாறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுறத்தாய்க்
கொன்றிடப் பாண்டியன் ரூய்போல வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே (௫௮)

ருக.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அநுள்புரிந்த தீநுவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன்றிக் குட்டிமுந் நான்குநின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்ந் தக்கோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்செனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(ருக)

கூ௦.—கரிக்குருவிக்கு அநுள்புரிந்த தீநுவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றும் லேதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதுவைந் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் துஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௦)

கூ௧.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபோறிந்த தீநுவிளையாடல்.

நான்மறை யோனா வழுதி யிகழ்நன் மாரியின்றி
மேலுயர் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிடிசெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பால்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௧)

கூ௨.—சான்றழைத்த தீநுவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தா லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த நெழுப்ப மணந்தவர் மேவுறநா
னதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி நன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௨)

கூ௩.—நாளைக்கு அநுள்புரிந்த தீநுவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் கானையான்
முத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்ந்தத்தின
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரா புரியிற்சென் தேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௩)

கூ௪.—வேதமுண்டித்திய தீநுவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவந்நாட்
டெரியாம லந்தனை ரெல்லாந் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கூ௪)

திருவிளையாடற் பயகரமாலே முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுரணம்

பத்தாவது

இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இந்திரன்பழித்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரர் சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாம் கூறாக்கி நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிருக்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல் வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கடம்பவனத் தருளா லெய்தி வர தனைக்கண் டாவிப்பொற் றுகமலஞ் சூட்டித், திரந்தருசித் தினாயில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டின்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வெள்ளாணைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா வதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டுணைஞ்சி வேந்தன், நேசபெறு துருவாசன் கொடுத்த சேடந் திருமுடிகு டாங்குமத் தென்னா கோவாற், பேசுறுமா முடிபிளக்க வெற்று னென்றும் பெரிது துதைத் திடுமெனைவிண் ணகன்று மண்ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறித் கஞ்சாபந் தீர்த்தே கிறுால். (உ)

ஈ.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் காலங்கள் போக்கி வேந்த, ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலை ினலோர், மின்மகவை யருளவரு ளால மைச்சன் விளங்கிய பேர் தடாதகையாங் கணவற் கண்டான், மன்னுமுலை மறைந்தரசா மெனப் பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் மதுரை யாண்டாள். (ஈ)

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலையாள் கணவனைவேட் டெழுந்தெண் டுக்கு முடுகிவிச யஞ் செய்து கயிலை மேவ், வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் றுது வந்து னைப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிற்காண் பளவின்மற் றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுந் திருக்கண சாத்தித், தம் முறையான் மணந்துமுடி சூடி வையத் தனையாண்டு சிவலிங்கார்ச் சனைபுஞ் செய்தான். (சு)

டு.—பதஞ்சலீக்த நடஞ்செய்த தீருவினையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைநீ ராடிச் சென்மினிவ ணெனமுழ்சி முனிவர் தேவர், வருமவறிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் நிலலை மன்றினடங் கண்டல்வாற் புசியே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபொன் மான மீது தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னே, யருமறைகுழ் கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரிந்தான் புசித்தான் கண்டு. (டு)

சு.—பூதமுண்ட தீருவினையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ நின்னோ டிங்குத் தாவில்பலர் வருவரென வமைத்த வன்னம், விடாதசுரர் சுரர்நாகர் நராக னுண்டு மிகவளருந் தொ லைந்திலை யென்னும் வேலை, யடாதபசி யால்வருந்நி மெலிந்த ருண்டோ தர னுற்றே னெனவலந வீசன் காட்ட, வடாதுகயி லைக்கிரிநே ரன்னக் குன்றை வாரியயின் நதுநொடியின் மங்கை நான. (சு)

எ.—பூரழைத்த தீருவினையாடல்.

பொருவருமா் தபத்திரந்தாங் கியநான் சிற்றாண் புசித்தினைத்தே னென் றன்னங் குழிக் னுன்கின், வருத்தலுநாற் நிரலையாய் விழுங்கித் தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடுப்பொய்கை வாவி கூப்ப, பொருபுனலுள் னளகுடித்தும் புனிதா நீரென் னோலிட்ட பூசநதி யழைத்துக் காட்ட, பொருவுகிழக் ககன்ற புனன் மீண்டுஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மணல்பிறங்க வாயங் காந்து. (எ)

அ.—கடலழைத்த தீருவினையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ண வவண்மொழிகேட் டசனைத் தன் வயத்த் தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுளைத்தம் மாற்றங் கூற நயந்தறி யா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டின்புடைநின் முகவாட்டந் துணிந்து காண்பா னெண்ணியிருந் தேனெனவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடவி கடவா தவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த்தத் தடத்துறவேழ் கடலென் னூர்கள். (அ)

சு.—மலயத்துவசனையழைத்த தீருவினையாடல்.

வாருதியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனநம் மிறையருளா லாடி கென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிற் கொண்கன் பிறங்குகத னுன் கன்றோ டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரென்பர் வரரென் றியாய்முன் சாற் றுதல்சுற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருதவு கணவனொடா டிப்போற் றுமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (சு)

கௌ.—உக்கிரன்யிறந்த தீருவினையாடல்.

பொன்மலய மயிலரசு புரிந்து காக்கும் புவிமுழுதோர் புரமெனவே புரக்கும் வேந்தன், மண்மநிநன் மரபோங்க விருங்கோ மாறன் மாறறுசந் தரமாற னாதி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவத்தோ னருளால் வேலோன் விமலைதடா தகைலயினுக் கிரா ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சண்டயொடுமுற் பவிக்க மோலி நனிகவித்தரன் கோச்சடில வரும னென்றார். (கௌ)

உக.—வளைவேல்செய்கோடுத்த தீருவினையாடல்.

தாவறுமுக் கிரன்நலையிற் புவிவன் பாரந் தாங்கெனவைத் தாள்புரிந் தங் கிமையோர் வேந்த, னோவமுடி சாடுவென வளைபுந் தந்து நாக்ருகடல்

சுவறவெறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம்போல விமையோர் வாழ்பொன்
மேழ்வினை யடிக்கெனவன் செண்டை நல்கித், தேவர்புகழ் மனம்புணர்வித்
தமலை யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொடுமறைந்தான் செழிக்க வையம். (௧௧)

௧௨.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுரசித்தர் மணி
தர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட்கலா வருத்த
முதற் புயல்க ணன்கை, மாணுறுமா மழையையே வுறநான் மாட மாக்கி
வலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நானுதொழந் தருச்சித்தான் வருணன்
றுய நகரிதனை நான்மாடக் கூட வென்றார். (௧௨)

௧௩.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாத்தினாபொக் கணமயோக பட்டத் தோடு மதுனாயிலெல் லாம்வல்ல
சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவளைசிந் திடவெங்கும்
வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமன் ஞுள்பிழிப்ப வகப்ப டாது சென்றுமருத் தின்
நிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், "தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர்
கோமான் றொழுதிடுவான் வர்மதியா திருந்தான் சொக்கன். (௧௩)

௧௪.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கிஞ் சித்த னாயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங் காண்ப
மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னைக்காட் டாமுன் வாங்கியின்
றிதுகமல நாள் மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் துனை
வினயின் றதிரமுழங் கிடமுன் சீறும், வில்லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில்
வினாவிலெடு நகைத்தொளித்தான் விமலச், சித்தன். (௧௪)

௧௫.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கண்மாப் பாவறிவ தொருபலகை தந்
தே பின்பு, புவிபுகழ்கீ ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்த்தடைவி னிருந்.
துதமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலநீ ளத்தாற் செய்யு டலை
மயங்கி மீண்டொடுகான் மலைதல் கொண்டான், டவைபொருந்து பெருஞ்
செய்து கூட்டித் தாறு மேறின னரளுப்பத் தொன்ப தென்றார். (௧௫)

௧௬.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

திருந்துசிவ முனிதருமி தளர்த்தேன் மன்றல் செய்வான்வண் பொரு
ளிலையென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடந் தையரொடியர் தலத்து லாவும்
புகழ்மாற னிணைந்தமணங் கண்ட தென்கொ, லருந்தமிழா லிதபொருந்தப்
பாடு வாரே லளிப்பலென்றோர் பொற்கிழிநற் றுபையுட் தேக்க, மருந்தனை
யான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிக் கிழியறுப்பூன் வழங்கியொப்பித்
தனன்கீழ் ின்றே. (௧௬)

௧௭.—நக்கீரனைக் களையேற்றின திருவிளையாடல்.

நாவலவ ரன்பர்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கீரன் னிழைப்பாறுத்
துன் னுதற்கட் டியால், வேவுறச்சுட் டிடுதுயர்நீத் தருளை நல்கி விளங்கிய
சொல் லெனுமபுகழந் தாதி கேட்டுப், பூவைகயற் கண்ணியொடும் பொய்கை

மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக் களாயேற் றென்றே, தேவர்புக
மாலயத்துட் சென்று போற்றத் தேவியொடுஞ் சென்றுககா யேற்றி னானே.

க௮.—குறுமுனிகீதத் தயிழனாத்த தீருவினையாடல்.

ஒண்கவிஞன் றும்பின்ன முறுகி ரங்கிங் குளாதமிழ்தூ லருள்பவரயா
ரெனவெம் மன்னே, திண்புலிப்போந் துயர்தருதென் றிசைவை கென்று
தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்புகழ்முத் தமிழனாத்
தா யென்றி றைஞ்ச வளம்பியயான் மறந்தனனீ நினைத்தி ருந்தா, யெண்
வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள்
ருபதே சித்தான். (க௮)

க௯.—ஊமை தயிழறிந்த தீருவினையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனாப் பொருட்கே னோருந் தகைமைபெற வுளாயெழுதி
மலைந்து முன்சென், நெங்கட்கீ தறிபவனே நல்ல சொல்லென் றியம்பவெல்
லா மறிவனிவ்வுந் லணிகன் மைந்தன், றுங்கவுருத் திரசன்ம னுமன் றன்
னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச், சொன்மி னன்மைக், கங்கமுறும் புளரெ
னப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன் முதன்முல ருளாகொண் டார்கள். ()

௨௦.—இடைக்காடன்பின்போன தீருவினையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகொண மன்னிகந்து
தள்ள நொந்தே, வீறுயரா லயத்தனனுதிப் பொருணீ சொல்லுன் மெல்லி
யென மறைபுகலு மிகந்த துன்னே, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென்
றேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியசங் கத்தொடிருந்
தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயென் றார்கள். (௨௦)

௨௧.—கடல்கவற் வேலைறிந்த தீருவினையாடல்.

சீலமது னாயையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண் டா னக்கண்ணற்
கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தபருந்
புதல்வகே ளெதிர்சென், றேசின், றோலமொடுங் கழியவருங் கடலை யாமுன்
னுதவியவே லெறிந்துசவற் றென்னப் போதும், வேலைகவ றிடவேலை யெறிந்
தா னுமம் வேலைவடும் பலம்பகின்ற னென்ற ரன்றே. (௨௧)

௨௨.—வலைவீசின தீருவினையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்கரியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மறந்திடக்
கண் டமலன் சீறி, வெம்பரதர் குலத்ததிபோ கெனவு தித்த மெல்லியைக்
கொள் வானுருக்கொண் டனாசிக் கேட்பக், கம்புத்திக் கொலைமகர வகா
யொன் றுண்டெங் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குவமென
வம் முறையி னோடு நளிமகரம் பிடித்தடைவின் மணஞ்செய் தானால். (௨௨)

௨௩.—வனையல்லிற் தீருவினையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர் தவர்கொழுநர்
சவிப்பப் போந்தே, கோதைபரீன் வணிகர் குலத்ததித் திலங்கக் கோல
வனை வணிகனாக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சு லாக்கித் தீயில் வீழ்ந்
திவொ னொருப்படுங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதிபுரு மறைத்தொருதன்
ஹிவங் காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் றருளிச் செய்தான். (௨௩)

உசு.—இலக்ஷணையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழுதில் சோழன் கணப்படையோ டெய்தி வையை வடதி ரத்தி, னாடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயந்திரவு பக லாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னெடு மதிவி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேடுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேற்றின் நிகழுமிலச் சினைவாயி லெனப்பொ றித்தே. (உசு)

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளின லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ் மைந்தி னடல் வேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாழையைக்கொண் டேக வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வாரிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின்முடி குடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென்றோ யுங்காற், கொழி தமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவிற்றான் மாணிக்க மவுலி குட்ட. (உரு)

உக.—ஆனையேயீத திருவிளையாடல்.

தவறழி னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட் டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுளையையோர் கவளமாகப் போந்து விழுங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றோ ரேவிடக்கண் டியானைமலை யென்ற ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றா் கோறொட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (உக)

உஎ.—நாடுபதேசஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

கணநாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக் மகிழ்வாத புரத்து வாழந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் நனக்குரிய மந்திரியா யுயர் கொள்வான், வணமார்பொன் னோடுபெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வடிவப்பதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டுத்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேகினுன் றென்மீதுரை வேந்தன் றன் பால். (உஎ)

உஅ.—நரி துதியான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாறனுயர் சிறப்பின் வையி, யொருமையொடு வினவவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க், ளிருகிலெனக் கொடுத்தண்ட மாற்றா ராகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந் திட்டுகைத்துக் காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற்றறுதி யென்றான். (உஅ)

உக.—துதினா நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பந் தியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னிமை யோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புவிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறுநரி யாய் நெடியகுரல் காட்டப் போந்து, மருளாருந் துறையானுருரைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத ளூரர், வெருளாதண் மகிழ்ந்தறி யார் போன்று செல்ல வெகுண்டுகண்டு சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (உக)

௩௦.—மண்குமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைநதி யுடைப்
படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்கு மந்தாண்
டடிப்பட்ட மாறெங்கும் படவீ தேசென், றேறுநங்கான் முனியைவிடு விடென்
றோர் வாக்காங் டுயர்வான்றோன் நச்சிறைவிட் டழைத்துள் ளஞ்சிப், பாத
மல ரிறைஞ்சிதும்மிச் சையிற்போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்றான்
மாற னென்றார். (௩௦)

௩௧.—விநத்ததமார பரலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ னொருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண்டிந்
திடச்சீ றுற்று, ருணாசெயவுண் டென்றறி விடுப்பச் சென்றோ னுறுசைவன்
மகளென்று தொடானம் மீசு, னனாவிருத்த ளாய்ப்புகுந்தட் டுமார னாகி
நனிமாயி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்டிப், பெரிதழகு கிதென்றுதள்ள
வுருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்றான் வியக்க யாரும். (௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவர் தறுபீத்து முன்றாய்ந் தெண்ணெண் டண்கலைவல் லா
னெனவாங் கணைந்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ னுமம்
வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்றாங், குன்னமுன்றோர் தாள்வருத்தம்
பொறுளோய்ந் தீசு னொருதாளி னின்றானென் றமுங்கு வான்கண், டன்ன
வட கீழ்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடினான் கான்மாறி யாடி னானால். (௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழிக்க ளுன்மேல் வனசரன்முன் கிளி
யெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டித்துத் தலைக்
கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ னோடு, நனியிருளின் மணமனைபோ யருளா
னிற்ப நமன்படர்மா தினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசு
வாற்கொல் வமெனக் கொல்ல வெழில்வழுதி யினுந்தெளிந்தான் மறையோ
னுள்ளம். (௩௩)

௩௪.—மகாபாதகந்திரீந்த திருவிளையாடல்.

அனையைமன மறுட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தனை
மண் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற் கொடுபோங்கால் வேடர் மா
தைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீ மொய்ப்பத், துனைவினின்மண்
னுலகினில்வா வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத் தாற்கடம்ப வனத்தின்
மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கண் வெறுத்து வேளைத் தவிராமா
பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (௩௪)

௩௫.—ஆங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாகவெனும் பணிக்க
னிடத் தடைந்து கற்றும், தென்பரவா யுதகலைகள் பயில்வோர் தம்முட்
சித்தனெனு மொருதீம்பன் மூற்றுங் கற்று, மின்பரவா சான்மனைத் தொடக்
கண் டசன் விருத்தனென்றோ விதுநினைந்தாய் வெட்ட வாவுவன், நென்
பகர்வ தவனுருக்கொண் டறைய விச்சென் றில்லினுட்போய் மறுகேறி
வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬.—மதுநாயான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகநன் னெறிபொ ருது விடுமரவை நாகம்லை யென்ன முன்னம், பஞ்சவனோர் கண்ணினு லெய்ய வாயாற் படக்கக்கும் விடம்பரந்து நரராத் ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க ணல்லமுதான் மதுநாயென மதுர மாக்கி, வஞ்சகாபின் பசுவைவிட விடையே யேவி வலிதொலைத்தா னிடபகிரி பசுவெற் பென்றார். (௩௬)

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பீந்தரென் றோர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா டுருமுலைப்பா லமுத முண்டு தந்த ருண்ணா னம்பெற்று மதுநா மேலிப், பகவனரு ளாஸ்விட்ட மடத்தி லிட்ட படுதமுன்மா நனுக்கேவித் தணியா வெப்புந், திகையமணர் காணவொழித் தொழியாக் கூணுந் தீரமிரித் தார்புணிதத் திருவெண் ணீற்றால். (௩௭)

௩௮.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதிழிட்டாற் றிறல்வேகா வேடுகெட் யார் வென்ற ரென்று, முரண்டருவா துளைத்தேறி யழலார் வன்னி முடுகி மிசை யேடுவையும் வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடுகெத்தார் தம்மோ டுன்னு மாற்றிலிட வாவென்றாந் திட்டித் தங்கன், கரண்டருமே டாழ்செலக் காழி யாரே டெதிரேற வேறினார் கழுவாய் மீது. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா ளெனவேண்டு மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமுதாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொந்த வீரன் சுந்தர சா மந்தனென்போன் நன்னைக் கூவி, மிடற்படைமீ னவனுண்ட படையா வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்டென் றுளைத்தோ னுக்காத், திடப்படு புள் ளியும்வடுவுங் காட்டிச் சொக்கன் சேனைகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க் காட் டிட்டான். (௩௯)

௪௦.—உலவாக்கிழுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுண் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவி வேள்வி ஞன்றி வானம், பேசலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட பெருவழுதி தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, நேசமுனி வரைமற்த் தானின் னோடு நிலை தளர்ந்த தவநாமப்போற் பழிச்சி தென்றுந், தேசொடுகா ணப்பொலியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழிகனவில் வைத்தான் சென்றே. (௪௦)

௪௧.—மாமனுகவந்து வழக்குதாத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் நங்கை மைத்தன் மைத்தனெனத் தன்செல்வ நல்கி யிங்குத், தகைமைபெற விருமெனவைத் தேகீத் தள்ளித் தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விழப்போம் வனிதைமகி வொடுங்கோ யிற்போந் திறைவவெனச் செய்திசொல்ல விரங்கிச் சொக்கன், முிகையறுமா துலனுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்டானா விடவென்றான் வியப்ப யாரும். (௪௧)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

அரண்கயிலை யின்கணிறைஞ் சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தியெட்டுங் கேட்டுங் காலைத் திரமுறங்கே ளாதுமறந் திறைஞ்ச நீர்போய்த் தென்னாட் டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், தூரனுதுகல் லாக்கிடத்திர் நீபக் கானத் துறைசுவம்யா மவனுற்றே சித்தி யாவும், விரவவறை குவதுங்கல் லுரு நீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி வித்தா னுய்ய. (சஉ)

சரு.—தண்ணீர்ப்பந்தரிவைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண் கொண்டபய னெடுங்கு டிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டுப் பகையும் வென்று வந்துதமிழ் மதுகாகொள்வா நெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத் துடன் முன்னோன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலை யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனை யெனத்தற் சேர்ந்த வரசுவெல வுதவிவைத்தான் தண்ணீர்ப் பந்தர். (சரு)

சசு.—இந்திரன்முடிமேல் வளையேறித்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மூ வரும்வரவித் திரனிங் கென்னீர் வந்ததென விருவர்மழை யென்று போற்ற, அன்னமுன முதவியுனா கொடாத மாறற் குறுவலிகாண் பாளுர முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேக னருள் வழுதியு வரசர் தம்மை, மின்னிகள மிடவவனெந் தோலை போக்க வேளாளர் பிணையில்விட்டான் மழைமல் கிற்றால். (சசு)

சரு.—பொன்னையாளுக்கருளிப்புந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னையாள் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடு வாண் மெட்கு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெறாள் சொக்குண் டென்று மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றுண்டு, மாவணவல் லிரும்புதரச் சொல் லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் தந்து, பாவணத் தாள் சொலிச்செய்திந் யுருக்கண்டாண்மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி முத்துங் கொண்டாள். (சரு)

சசு.—சோழனைக்கொண்டாழியிறழ்த்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுகாகொள்வான் றிறங்கன் பேசிச் சென்றடர வெந் தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், நம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக் கன் றுண்டபரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், நம்புலிசைப் போந்துபரி காட் டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீரத்தேறி, வம்பினுடன் பாய்ந்துகு சை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டாழ்த் தத்தடங்கொண் டாழியென்றார்.

சஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஒங்குபிர ளயத்தச்சக் குலையா வாரிங் குயர்ந்திடநிற் றலிளநெல் றென் றார் மாறி, நீங்கியப் பெருசெழியன் றேன்றிச் சொக்கே நீணகருக் கெல் லைநாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பாந்தள் படி வாப்பால் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், தேங்குபுகழ் மதுரைநனைத் திருமு டங்க றிருவால வாயால வாயென் றார்கள். (சஎ)

சுஅ.—வரதணனூகீதச் சிவலோகங்காட்டின தீநுவினையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீன் வாசித் தாளிற் றிகழ்ச்சியில் வழியுறங்கு மறையோன் றஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணன்மெய் வருந்துங்கால் வெவ்வான் போந்த, வினமார்செம் பியற்சயித்துத் தேயங் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழித்துப் போகீ, மனமாரின் னுலகிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டி னானல்.

சகூ.—விடைக்கிறியம்பேய்த தீநுவினையாடல்.

அன்புடையோ னொருசோழன் மதுரை கொள்வா னணுக லுங்கண் னெந்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன்பரவு முளந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேனை மாளக், கொன் பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோலின்விடை கண்டுவிடை கொண்டு போனான். (சகூ)

ரு௦.—உலவாக்கோட்டைவைத்த தீநுவினையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளரிண் டலைவ னொரு மானமுயார்க் கமகிழ மாதற் தானும், விஞ்சுமனத் தமுதுபடைத் தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங் கமுதலரித் தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினுமண் னின்றனிகந் தருவா ரில்லை யீபவனாக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிடநன் கனவினை விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (ரு௦)

ருக.—ழரித்தியார்க்கு அரசளித்த தீநுவினையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வரு தியைவென் றுலகை யானாங், கைதவக்கன் னடனையுமண் மழையான் மாற் றிக் காத்தலினாற் சாத்தொருநாண் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தரைத் த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திமுவனிக மூர்த்தி தன்னை, மொய் சடைமா மவுலியக்க மணிபூ னீறு முழுப்பீச்சா மும்மையா லுலகாள் வித் தான். (ருக)

ரு௨.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த தீநுவினையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னீன்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் கவிதை பாடி நேருங்கா னென்றியமக்க முறக்கண் டசன், நிலகவடி விடையனாய் நிரையான் மேய்த்துச் செலும் வனத்திற் றேன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், குலகுபுக முரியதென நவின்னு காட்டி யுடன்பகுந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (ரு௨)

ரு௩.—புல்லழலை புல்வாய்க்கருளின தீநுவினையாடல்.

சித்திறாச்சித் தினாக்குவந்து மகவான் பூசை செய்யுங்கலை மணற்புரத் தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண்டரித்து வியன் வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செய்யன் புலிமூ லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முள்ள, நிததியவிப் பதிக் கெல்லை காட்டென் றேத்த நிகழ்சித்த னெனவெல்லை காட்டி னானல். (ரு௩)

ருசு.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

இசைவல்லா னெனும்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனைவா வென்றே, வசையில்லா யவனொபொ கெவா தென்ன வந்துசொக் குண் டென்றிருப்பப் பாணர் வேந்த, னசைவில்லா வடிமையென விறகு கூறி யவாயிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைநில்லா தொளித்துவிடி வதன் முன் போனான் நிறற்பாணன் கிளைஞரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (ருச)

ருரு.—தீருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா மெபுகழ்ப்பத் திரன்கொ டிப்பா னிறைவநிதி யில்லை யென வருந்துங் காற்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந் தொந்திரு முகங்கனவி னனவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான் பான் முடுகென்று விடைகொடுப்பப் போனான் சால, மின்னுபொருள் வேண்டெவன நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழுங்கிச் சொக்கை வாழ்த்தி. (ருரு)

ருசு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்மெனம் பொழுது மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப் பத் திடுனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுநள்ளும் பாமி துமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ந் நோவக்கண் மாரி யேவி மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழுத்தச் சங்கத், திருமையியற் பலகைதந்தோ னிருந்து பா டென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (ருசு)

ருள.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்மனைவி முல்லை மாலை நனிவழுதி நினைவுதினைத் தள்ள நாணிப், புவனியிற்றீ பாந்தரத்து நின்றற் தேடிப் பொருவிலொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றோற் றுள்சுமக்க வென்று பேசியறுதியிசைத் திடவவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவனருளால் வரும்விறலி மாலை முல்லைத் தேமாலை சுழுத்திலிடப் பெற்றா ளன்றே. (ருள)

ருஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கீத் தாயான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்தட்ப்பன் னிருவர் மைந்த சூழ்வினையாற் காட்டுறை வன், னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறுதூற் றிருப்பமுனி வன்கூழ்ந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயினுதிமி னெனமுனிவன் சப்பிப் பத் தாயும் வந்துதியா முனம்வேட்டைக் காட்டிற் றஞ்சு, வியலுறுகா யிழந்தருநு னைகளி ராறு மினிதுயத்தாய் வடிவின்முலை யூட்டி னானே. (ருஅ)

ருகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கீத் அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையாள் பெரியவனி சிறிய பன்றி யாகமெடுத்த தணிமுலைப்பா லளித்தா யுண்ட, குருளைகளி ராறுமுய்யும் வண்ணங் கண்பார்த் தருளென நம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்டலைவன் மைந்த ராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறுவன் னியர்ப்பன் றிக் குறும்ப ரென்பார் வளர்ந்தமலை யைப்பன்றி மலையென் பாரால். (ருகூ)

சூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கொடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போந்து கூடற் கோயில்வல நாளுஞ்ஞழ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம தென்னும் பகர்வென்றி

மந்திரத்தை யுபதேசித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிளைகளோடு மூச்சு ரித்து வெம்பகைவென் றிருக்கெனவர் தினங்க ளோடும், வடிக்குங்கூர் மூக்கலகார் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலேகோர் வலியா னென்றார். (சு௦)

சுசு.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபோறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணரை மிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெடுத்துசெய்வே னெனக்கனவி லீசெனய்தி யிருஞ்சென் டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டு, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியு மெனச் சொன்ன செய்து காலமழை பொழிதரப்பல் லாழி வாழ்ந்தான். (1)

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுவைளம் பதியிருக்கு மருக னார்க்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்டுஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்போங்கார் புறப்ப யந்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத, வல்குமனட் பொ ருதமுன்கொண் மனைவி காண் வழைத்தான்முச் சான்றிசன் கிணறு வன்னி.

சுங்.—நாளைக்கு அருள்புரித்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுன், புதுநீரா டுறுதவமா முனிவர்த் சூழ்ந்து புணராமீனலியாது நிற்பக் கண்டு, துதிஞானம் பிற்த்துகொலை தவித்து போத்து சொக்கனரு ளுடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநானா வந்தனையை விரும்பி வாவி, மீனெழித் துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (சுங்)

சுசு.—வேதமுணர்ந்திய திருவிளையாடல்.

பொற்புகண் ணுவன்முதலா முனிவ ரெல்லாம் போத்துகிரே தாயுகத் தா திக்கட் கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறத்த வேத மொழிபவர்தா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், நற்பரமா மதுடைதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் நருளக்கேட் டிணந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுந வின்றான். (சுசு)

திருவுசாத்தான நான்மணிமாவலு.

உஅ - ம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

- உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுரைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்த் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்முலைத் தடாதகை பிறந்துழி
ரு யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பரநட நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா துண்டடிகம்
காறழைத் ததுமுய ரலைகட லழைத்ததுஞ்
சக்கர மலயத் துவசனை யழைத்தது
க0 முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளைவேல் செண்டு கொடுத்தது
நான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்பு வாங்கியதுஞ்
கரு சங்கப் பலகை தினையளித் ததுவுந்
துங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந் தறுத்ததுவு
மறுவறு கீரனை வண்கரை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றமி மூமை யறிந்ததும்
உ0 பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலைகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததும்
வலைவி சியதும் வளையல்விற் றதுவு
மேணுறு ட்டப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்றதும் வல்விப மெய்தது
உரு முரிய ஞான முபதே சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
யருத்த மின்றி மண்சுமந் தருளி
விருத்த குமார பால ரானதுவும்
பதமா றியதும் பழியஞ் சியது

- ௩௦ மதிபா தகந்தீர்த் தங்கம் வெட்டியது
மதுரை யானதும் வண்கூர் தீர்த்ததும்
கதியி லமணனைக் கழுவேற் றியதும்
விலகா தரசன்மூன் மெய்க்காட் டிட்டது
முலவாக் கிழிகொடுத்த யர்வழக் குரைத்தது
- ௩௫ மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மீட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
முன்னமிந் திரன்முடி மிசைவளை யெறிந்ததும்.
பொன்னனை யாளுக் கருளது புரிந்ததும்
வெருவாச் சோழனை யாழியில் வீழ்த்தித்
- ௪௦ திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வரகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
வினாவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூர்த்தி யார்க்கு முதலர சளித்தது
- ௪௫ காரியார் நாரியார் கவின்பாப் பகுந்ததும்
வார்புவி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியது
சாரமா விசைச்சந் தாரிபா டியது
சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டிசை வென்றது
- ௫௦ தலமிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு விக்கரு ளியது
மீனக் கொடிபொன் மேருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததுந் தனாவியந் தருள
வாட்சி நானாக் கரும்பத் மளித்ததும்
- ௫௫ வேதங் கனாகண் டருளிய ஶீறுமா
நாதனெண் ணெண்ணிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை
- ௬௦ நமர்களே யலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற்கருணைத் திருவிருத்தம். கக - ம் பாடல்.

சந்தனமுட் டுடமுழங்கை தனையுணர்த்தார்க் கினியவர் சளித்து னாலோர்
செந்தமிழைப் பாதிபகுந் திகல்செய்கொடும் புலமுலைபிச் சிறிய புல்வாய்
வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்களை மணவா ளாசீர்த்
கந்தமலர்ந் கடம்பவன மேவுசுந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

திருவிவாயாடற்புராணக்குறிப்புரை.

கூப்பு.

க. சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர்.
(க) உக.

உ. சொல்பகவியன். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனார். பொற்பு அகம் வில் - அழகிய மலையாகிய வில்; அகம், வடமொழி. நாயகனாகிய முனிவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமானை, அருந்தவன், நற்றவனென்பர் 'நின்னும்; (உ) கங்; (கஞ்) கு; புறநா. கட: "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே".

ங. முகின்மேனி-திருமால். புரம்-உடம்பு. பனுவல் - நூல், செய்யுள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்; நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள் நனைந்து. சித் கணன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். அச்சித்திரகாயம் - புலி; வியாக் கிரபாதர்; அ, உலகநிசுட்டி. கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலிமுனிவர். செறிந்து திருத்தக் காண. 'வாழ்த்துவாம்' என்று வருவித்துக்கொள்க; பின்வேண்டியிடத்தும் இப்படியேகொள்க; போற்றி எனலுமாம்.

உ. பொன்றக்கண்டவன்-அழியச் செய்தவர். கரப்பொற்குன்று-யானை; கயாசுரன். தரக்குக்கு - வியாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்தலம் - தென்னாடு. புரிப்பித்து - குஞ்சிப்பித்து; வளையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடுக்கு; பின்னுள்ளவை எழுமிப்படியே.

ங. திருவம்பலம் - அருள்முதலியவற்றைத்தரும்; சந்ததிருதலியவற்றைத்தரும்.

ச. நைந்துறும் - நைந்துறுவார். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்னமென்றது பிரமதேவரை. கின்னம்படம் - துன்பமுறுவார். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள், முன்னிலைப்பன்மையேவல். பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மன்னகுடைந்து உள்ளைந்துறும்; அன்னம்பதத்து கின்னம்படம்; ஆதலால், மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பதத்தைத்தருதற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

ஞ. அரு-அருமை. போற்றி-பாதுகாத்தருள்க; வியங்கோள்.

சு. இதழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கேசாகிபாதார்தம் முறையே கூறப்பெற்றுள்ளன.

எ. பவழமால்வரை-சிவபெருமான்.

அ. ஆவியந்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல் வெற்பு - பொதியில். நாவலந்தீவம் - சம்புசதீவு. மூவர்கட்கரிபான் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுள் நிற்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருத்தது, "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்னும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது; (திருநாட்) ங; (உக) உ0; (கஎ) எ.

கூ. 'பல்லுகம்' என்றது, நான்கு யுகங்களையும்; திருநக. கஅ.

க0. இரசதம்படர் சிதம்பரம்-வெள்ளியம்பலம். அலம் - கிறைவு.

கக. மறை ஏடு-தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசுரமெழுதிட ஏடு. வேடன் - கண்ணப்பர். யேன் தன்உடல் - மனம் தனுடைய உடம்பு. சேடன்-பா

* இந்த () அடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிவாயாடல்களின் எண்கள்; ஏனையவை, செய்யுட்களின் எண்கள்.

ம்பு. சேடனையும் மதியையும் ஒடு
ன்றதையோடு தலையோட்டினையும் மு
யிற்றுக்கும் உரவோர். கூடுமிடம்
கூடனகர்.

கஉ. விது-சந்திரன். திரிப்தகை -
கங்கை, விதம் - சாலோக்முதலிய நா
ன்குவகை, திதிபுதல்வர் - அசுரர். கா
ளநதி - விடநதி; விடநதியை மதுரா
நதியாகச் செய்தவரலாற்றை, ஈசு-ம்
திருவிளையாடலாலுணர்க.

கங. மூகர் - ஊமர். கருதாதசீலர் -
நினையாத இயல்பையுடையவர். வனா
யாத - கொள்ளப்படாத. நாகராயர் -
பாம்பின் அரசர்; என்றது மதுரையி
ன் எல்லாகாட்டிய பாம்பை; தேவரா
சமுமாம்.

கஃ-கங. இச்செய்யுட்களில், இத்த
லத்தின் காரணப்பெயர்களாகிய கடம்
பவனம், கூடல், மதுரை, திருவால்
வாயென்பவை முறையே பாராட்டப்
பட்டுள்ளன; (திருநக. அ-கக.)

கச. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர்.
நன்னடம் - சொக்கத்தாண்டவம்;
'சுந்தரன்னடம்' என்று பாடங்
கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனி
னமாம்; (ஊ) டு - ம் பாடல்பார்க்க.
இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திரு
மால்முதலியவர்கள் பொருட்டுப் பண்
டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளின
ரென்பது, பழையதூல்களிற்கண்ட
வரலாறு. இவ்வுண்மை, இந்நூலிற்
பரக்கக்காணப்படும்; "நாடிரு முனி
வர்க் காடிய பெருமான்.", "கூடன்
மாணக் காடிய வமுதை.", "பூதந்
துள்ளப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குள
வுயிரு மின்டகிறைந் தாட, நாடக விதி
யோ டாடிய பெருமான்." (கல். கக,
உ௦, உ௨.) என்பவற்றாலுணர்க.

கடு. மதுரைமாசேவி - தடாதகை
ப்பிராட்டியார்; மதுரபதித்தெய்வ
முமாம். பதிஞ்சலிமுனிவர்க்காக நட
ம்புரிந்ததை, "வச்சபதஞ் சலிக்குநட
ஞ்செய்தலாறும்" (பதி. க.) என்பத
னாலும், டு - ம் திருவிளையாடலாலு
முணர்க.

௩௫

கசு. (௩௨) கசு: "அருமறைநாதம்
பாட." சோதி - சிவபெருமான்; எழு
வாய், திதம் - நிலை.

கஎ. வட்சொலென்றது, உத்தர
மாபுராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமெ
ன்னும் பகுதியை; (க) ௩௫. தமிழ்க்
கொத்து-தமிழ்ச்செய்யுட்ளின் தொ
குதி. பாசம் - அன்பு, கயிறு.

கஅ. மடங்கல் - யமன். என்னத்
தொடர்ந்து, சூர் - சூரபன்மன்.

கக. பாரார்-பூமியிலுள்ளார். இங்
கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றது
போல, "தெய்வவான்வழுதி" என்
பர்பின்னும்; (சு) ச. குடி ஆளும்பெ
ருமான் - சிவபெருமான்.

உ௦. வராயம்-வரமும் அபயமும்.
கங-உ - செய்த, அழித்த.

உ௨. சரியையாதிநான்குமார்த்தம்-
சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.
நாற்பத்தெண்ணுயிரவர் - நாற்பத்தெ
ண்ணுயிரமுனிவர்; நாற்பத்தெண்ணு
யிரமாகேசரென்று இவர்கள் கூறப்
பெறுவர். இப்பெயர், தில்லைமூவாயி
ரவர், திருப்பெருந்துறை முந்தாற்று
வர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞாற்றுவரெ
ன்பதுபோன்ற குழுஉப்பெயரென்
றும், இவர்கள், இத்தலத்திலும் சித
ம்பரம், காஞ்சிபுரம், திருப்பூவணமு
தலியதலங்களிலும் திருத்தொண்டிபு
ரிந்து எழுந்தீருளியிருந்த சிவநேசச்
செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன.

உ௩. கடவுள் - முனிவன்.
அவையடக்கம்.

உ. தெய்வஅகத்தியன் - திதய்வமு
னிவராகிய அகத்தியர்.

௩. முனிவன் - அகத்தியர், திருவி
ளையாடலை நவிலுதல்.

பதிகம்.
க. பூதம் - குண்டோதரன். உந்தி-
வயிறு. அன்னக்குழிகள், நான்கு;
(எ) ௩.

உ. சடைஉக்கிரனார் - சடையைபு
டைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; (க௦)
௩.; "நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு
ணிமலன்." (கல். எஅ) கல்லிபம் - கல்

லாணை. “பாவறிசங்கப்பலகை என பர் பின்னும்; (கடு) ௨.

௩. சேரன் - நக்கீரர். நோக்காலு னைத்தல் - பார்வையால் உபதேசித் தல்; “பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்தபின்னர்” (கஅ) ௧. ஊமன் - உருத்திரசன்மனார்.

௪. விடைக்குறி - ரிஷபமுத்திரா. வாரணம் - யானை.

௫. நாகம் மலை செய்து - பாம்பை மலையாகச்செய்து; (௩௬) ௧௬. கடு. விடம்.

௬. பாலகன் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தநாயனார். மேல் - அதன்பின். சால் - பாண்டலிசேடம்; மிகுதியு மாம். தற்பணிந்த-தன்னைப்பணிந்த.

௭. “மிகமன்னவநால்வர்; (௧௨) ௪; (௪௪) ௩௬, ௩௭; கொண்டாழி - மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோர் ஓடை; கொண்டு ஆழ்த்தியதென்பது பொருள்; (௪௬) ௨௫, ௨௭; “மண்டி ருவேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, கிள் றியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக ரியுணுட் டிருவக, குலைக்கொண்டாழி குறியு டன் படைத்து, மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்.” (கல்.அ௩.) நகர் - மதுரை. திருநடுநீர்; (௪௭) ௩. திருமுடந்கல்: ஷே. ௧௪. வாலவாய், ஆலவாய்: ஷே. ௧௧.

௮. புக்கில் - வீடு. மூர்த்தி - மூர்த்த நாயனார். புலவர் - காரியார், நாரியார். எழுந்துகொள்ளல் - பங்கிட்டுக்கொள்ளல்; (௩௦) ௩௦; (௩௨) ௧௨. புல்வாய் - மான்; “புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்.” (திருநாட்டு. ௩.) இவ்வருமைச்சரிதம், “புலிமுலைபுல்வாய்க்கருவினை போற்றி” (திருவா. போற்றி.) என்பதனாலும், “தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிறைபெருமான்” (கல். ௪௨) என்பதனாலும், “பொன்னெயிற் சடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை

யளித்தபுண் ணியம்போல்” (திருக்கிளத்தீ. பரத்து. ௫௧) என்பதனாலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

௯. சேரன் - சேரமான்பெருமான் நாயனார். பாணனார் - பாணபத்திரார். பன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிசுளுக்குத் தாய், வன்னியர்கள் - சேனைத்தலைவர்கள்; மந்திரிகள், சிற்றரசர்களென்னும் பொருளிலும் வழங்கும்; (நூ.அ. அயிந்த. ௭.); “கருமுகிற் கனிநிறத் தழற்கட் பிறையெயிற், றிரிதரு குட்டியாய்பன் னிரண்டினைச், செங்கோன் முனையிட்டுருனீர் தேக்குக், கொலைகள் வென்னும் படர்களை கட்டுத், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி நுலகுபெற விளைக்கு, நாற்படைவன்னிய ராக்கிய பெருமான்.” (கல். ௪௦.) பொறித்தல் - எழுதுதல்; “கயலொடு செண்டு: தீட்டி” என்பர் பின்னும்; (௬௧) ௧௭.

௧௦. முல்லை - கற்பு.

௧௧. பொழிப்பெனினும் பதிகமெனினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

நூல்வரலாறு.

௧. வாரணசிப்புரம் - காசி. அகில நாடன் - விசுவநாதர்.

௨. சனகாதி - சனகர்முதலியோர், ௩. ஒருக்கால் - ஒருமுறை.

௨ - ௩. “முனிவர் யாவருந் திரண்டார்’ எனவே அகத்தியருடைய வரவும் அடங்குமாயினும் தலைமைதோன்ற வேறுகூறினார்; இங்ஙனங்கூறுதல் மரபு; ‘முனிவர் வந்தார், அகத்தியனும் வந்தான்.’ (தொல். பா. விரு.) என்பதனாலுமுணர்க.

௫. முதல்வன் - சிவபெருமான். நன்பு - நன்மை; (௧௬) ௧௨; (௧௭) ௧.

௬. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

௭. சுந்தரமாக ஆங்குச் சொல்லும் ஒண்தானம் - ஸுந்தரகேஷத்திரம். அவதானம் = அபதானம் - திருவிளையாடல்; வடமொழி.

திருநாட்டுக்கீழ்ப்பு.

௧. மதுனாமன்னன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (௪) ௫; (௬) ௭, வினைப

ட்டு ஐந்து-படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவிளையாட்டுநாட்டை - பாண்டிநாட்டின்வளத்தை. ஒப்பச் செப்புவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி நடுங்குதல், ஆசைதல். நஞ்சுறுவ-நெந்துறுவன், விடம்போல்வன. மது - கள், தேன். கோடுவன - நல்வழிதப் பிச்செல்வன, வளைவன. வடு-குற்றம், (மா) வடு. உடு - நகைத்திரம். வளைப்புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. இச்செய்யுள், ஒழித்துக்காட்டணி.

௩. முருகனென்றது, உருத்திரசன்மனா. நம்முக்கட்கடவுள். வளரான் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்தபாண்டியன். நெருப்பும் நீரும் தமிழின் இயலறியுமென்பதை, “யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின் றேனென் னறிவீன மன்றோவன் மதுரை மூதூர், நீறியு நெருப்பறியும்” (மதுரைப்பதி. ௪௩) என்பதனாலுமுணர்க; தேவாரம்வரைந்த எடுகள் முறையே நெருப்பில் வேவாததும் வையைநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதரமானபுரம்: (௩௬) ௧௩. மான் புலியின் முலைப்பாணுன்னுமென்றதை, (௩௩-ம் திருவிளையாடலாலும், இந்நூற்பதிகம் அம் பாடலின் குறிப்புரையாலுமுணர்க. வையை, கங்கையாடலின், “நதியிதழ்மணக்கும்” என்றார்.

ச. மொழி - சொல், கணு. கிளை - குலம், மூங்கல்; (௨௩) ௧௯: “பிறந்தேனல்ல கிளையிலே யெனம் றைந்தான்.” கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு. குலவரை - இமயம். மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். நாடிப் பிறந்தவென்க. ‘மரகதஞ்சேர்’ என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை. இது, சிலேடையணி.

டு. குரங்கு இனம். குலை - கரை; சேது. வாள்-சந்திரவாள். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானை - சிவபெருமானை; (௪) ௨௦.

சு. துறை - கடற்றுறைகள். கடல்படும் பவளமுத்தம்: சு.

எ. தமிழ்நதி - வையை. நரந்தம் - நரந்தப்புல். வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு-வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

கா. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருளைநதி முகம் - கொற்கைத்துறை. பொன் - அழகு.

க௦. கண்ணீர் - கள் நீர்.

கக. பொழில் தரும் - பொழிலைவளரச்செய்கின்ற. கரைக்கண் செல்லுமாதர்.

கங. ஆன் ஆயர். அளவர் - அளத்தையுடையவர். நெரி பரல் முரம்பு - நெரிந்த பழக்கைக்கல் மேடு.

கச. வேந்தர்வல்லி - தடர்தகைப் பிராட்டியார். ஆள - ஆளுதலால்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. நாட்டு-நாட்டில். இயல்வாணர் - புலவர். வாடிடாது - குறையாமல்; “வாடாதவென்றி” (கீவ. பதி. ௨.) நிறுத்ததை, “கைத்தல நான்கு” (திருவிளையாடல். ௨௦.) ஏன்பதனாலுமுணர்க.

உ. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடுமீன்-நகைத்திரம். பாரமீன்பாய்தர. பொதா - போய்.

௩. ஒவ்வொன்று - ஒத்து. ஐந்துநிலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்துநிலத்தையுமுடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்றும் பொருளதாகிய, ‘பஞ்சவன்’ என்பதை இங்கே கூறியது ஆராய்ந்தபாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி மன்றம் - வெள்ளியம்பலம்; “கொன்றையஞ் சடை முடி மன்றப் பொதியில், வெள்ளியம்பலம்.” (கீவ. பதி. ௪௦ - ௪௧.)

டு. மெச்சுநீணம் - பொற்பொடி. சுண்ணமாகியதுகள். தாமம் - ஒழுங்கு. பொற்பொடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிடமெங்கும் புகைகள் வீசியா.

சு. அரும்பொருள்கள் - அரியதூற்பொருள்கள். வரிசைமாதர் - விறலி

யர்; (பதிந், க௮ - உரை.) வளைநீர் - கடல்.

எ. பொலன்கொடி-திருமகள்; பொற்கொடியுமாம்.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில் மணத்தையுடைய தாமரைகள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மருப்பு ஆம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தந்தங்கையுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாநிற்கும். கொண்டலை-மேகத்தை. தண்டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை; எழுவாய். பட மலையும் - படுமபடி பொராநிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவனம் பாக்களை அறிநின்ற புலவர்களுடைய வீடாவுள்ளது. உம்மைகள், அசைநிலைப்பொருளான; வரும் செய்யுட்களிலுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிக்குடி - நெல்லரி. வான் - மேகம். மீ நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும், மீன் ஆகத்து என்றும் இலங்கும்-நகரத்திரங்குளிறுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலத்திலும் தோன்றாநிற்கும்; இந்நகரத்தின் ஒளிமிகுதிகூறியபடி. செல் - மேகம்; எழுவாய். கா ஏற செல்லும்-சோலையில் ஏறுதற்குப் போகாநிற்கும். நான்டுமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்குமாடங்கையுடைய கூடனகரத்தில்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்." (மது. ௪௨௯.)

க௦. குரன், சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போரையுடைய பகையைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு-தேன். தனை - கட்டி; மட்டை அனைதற்கு விழுமவண்டுகள் உள்ளேயுற மலர்கள் தனையவிழும். புனற்கு கயம் ஆடும் - நீரின்கண் யானைகள் முழுகி விளையாடாநிற்கும் கேகயம்-மயில். எம் பெருமக்கள் தம்மா - எம்முடைய பெரியோர்களது, உரை இலங்கும் மலர்கடம் மதுரை - உரைகள் விளங்குதற்கு

இடமாகிய, பூக்கையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுரையில்; பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; (க௯) அ, கூ. உரை - செய்யுட்களுமாம்; ஆகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் நந்துற - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானதுகொட, அன்பின் நால் முனிவர் நந்துற - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினால் - வன்பினோடு, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால் - பெருமைபொருந்திய துண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய—, ஆகமம் - ஆகம நூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆலம் வாய் அமுதம் மன் - வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்வம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் அம் கயல் நோக்கியார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு - விருப்பமும் அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர் - சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிர்தேசர்; மதுரேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம். பரிவும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. "கயலோச்சியார் பரிவும் அங்கு" என்றது, இத்தலம் சத்திபீடமென்பதைப் புலப்படுத்தியது.

அ - கக: (கட.) க௦ - கந.
கஉ. அந்தகன்திசை-தென்றிசை, மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கந. குடதிசை - மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமாள். 'கருமாணிக்கப்பெருமாள்' என்றும் வழங்கும்.

கஉ - கந. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் நிருவுனற,.....சூழ்கொள விருந்தகூடலெம் பெருமான்" (கல். ௬௧.)

கச. செல்வியென்னும்பெயர், இக் காலத்துச் செல்லி, செல்வத்தம்மை யென்று வடிங்கும்.

கடு. (க) கசு-“மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கம்”, “முனைத்தாணை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி.” (திருநா. தே.) தருமமூர்த்தி: (அ) இ: “தருமநாயகன்”. மற்றைமாதிரம் - கிழக்குத்திசை.

கஉ - கடு. “கன்னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி” என்பது, (ருட) கசு; “கன்னிதிரு மால்காளியீசன் காக்குங் கடிமதில்கும் மாமதுளை” என்பது, பயன்முதலியன; இ; பக்கம் - உஉசு; “நான்மாடங்களாவன: கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்” என்பது, நச்சீனோர்க்கினியம்; (கலி. கூஉ.)

கசு. பூழி - திருநீறு; “பூழியான் பூனே” என்பது, கம்பரிபாடல். ஒரு தடம் - சிவதீர்த்தம். அதுவோ - அம்மட்டோ. இருமை - பெருமை; (அ) கஉ: “இருமைமும் முலையிலொன்று”. யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; கூறுதற்கு வன்மையில் லேமென்றபடி.

கஅ. புகழ் - திருவிளையாடல். ஆன, முற்று. அகலாத மும்மைவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்தவம், ஆகாமியம்.

நாற்பயன்.

க. திருவிளையாடற் பாணு - திருவிளையாடலாகிய ரூரியன்.

ச. உடற்குறை - குட்டனோய்; கவந்தமுமாம்.

சு. அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்டுநான்-அனுபவிப்பிக்கும் நான். சேட்டநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

க. எதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

க. - திருவிளையாடல்.

உ. யானை - ஐராவதம்.

ச. மலர் - பூப்பு.

ரு. மெத்தல் - நிரம்பல்.

சு. சுரவி - காமதேனு. கமலம் - பதுமசிதி, சங்கு - சுங்கசிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

கர. ஏன் - வலிமை. ‘கடம்பவனம்’ என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

கஉ. ஒற்றி-உணர்ந்து. எண்மாடு- எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலை-கண் களையுடையவலை; (உஉ) கந: “விரலாழிக்கண், பல்விதக்கணிகள்.”

கசு. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; “மிகலாகவம்புரிந்து.” (திருமயிலை. சுச.)

கடு. நிற்பவும் கொன்றிட உள்ளம் கூடாது - கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லை. உழ்பர், அண்மைவிளி.

கசு. வீதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கஎ. கானம் - இசை. வடகுடதிரம் - வடமேற்குக் கனா. காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சந்தாகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்தநாயகன் - சுந்தரேசர்; அந்தம் - அழகு. ஆலித்தான் - முழங்கினான்.

கக. எண்கு உழுவை.

உர. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் - யாதுசெய்வேன்.

உக. ஆவி - தடாகம். ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றாமரை. இலங்க அலர்வித்து வருவித்தான்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர்.

உரு. நோவதே - நோகின்றதே.

உரு. உம்பல் - யானை. ஆசை யானை - திக்கலம். ருளிர்விமானம்: (ரு) ச - “சீதளவிமானமீதால்”.

உசு. சிந்தை வாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து; ஈர: “சேனையுந் தானும். வாழ்ந்து.” அணியுற - அழகுமிக. சொக்கு - அழகையுடையவர். ‘சுந்தரேசர்’ என்பது, ‘வடமொழியாதலின், ‘சொக்கன்’ என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலத்தில், பெரியோர்கள் பாராட்டிவந்தனர்; இது நூல்களிற் பாக்க காணப்படும்; “திரு

வாலவாய்ச், சொக்கன்", "தக்கன் வேன்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச், சொக்கனே." (திருநா. தேவாரம்.)

உரு - உசு.) "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெருத்தோர் திரு வருத் தான்பெரிது நிறுத்தியமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிருநான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமையாத் தண்ணளி யுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறை தரு மூல காரணன்." கல். ௩௨.)

உஅ. திறலுடையவனைக் கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; உ. "மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற, வோதரும் பழியால்." காஞ்சர் - விளங்க அநியார்.

உக. ஆரா - தணியாத.

உக-௩௦. "காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் தீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாதாடன் நீர்த்தருள், பெம்மான்." (கல். ௧.)

௩௧. வாரம் - கிழமை.

௩௨. (திருவிளையாடல். தீர்த்த. ௧௧.)

௩௩. சித்தினாச் சித்தினாத்தினத் து - சித்தினாமாதத்தில் சித்தினா நட்சத்திரத்தில். ஒப்பிலுட்கன் - கடந்த ரேசர்.

௩௪. நிறைவு - மகிழ்ச்சி; (2) ௨.

உ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கிளைகள் - யானைகள்.

௨. தொருவுதல் - பொருந்துதல். முன்னைத்தவம்.

௩. தும்பை இபக் கடவுளே-தும் பைமலர்போன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்திரன். புத்தியினிமை - மனமகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

௪. இயம்பக்கேட்டருளாய். உபகாரம் - ஐயுறை; காணிக்கை.

௫. சுந்தரகடவு, விளி; (3) ௩.

௬. தோன்றி நின்ற மதர்கம்.

௭. வாங்கித் துறைத்தேன்.

க. பூழியன் - பாண்டியன். வளை - ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன், வி - எற்றுண் - அடிக்கப்படுவாய்; (கடம்ப, இல்லா. ௨.)

க௦. அவமதியினற் காட்டு யானையாகி உழல்வாயாக.

க௧. பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிசாரம்; க௩; இது, "மறுசாபம்" எனவும் வழங்கும்; (௫௮) அ: "மறு பெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்."

க௩. அருந்தவன்-சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே." (புறநா. கட.) தரம் - தகுதி.

௧௪. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தீ; ஜடராக்கினி.

௧௭. பழுது - சாபம்.

௩ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலயத்துவசன் - பொதியின் மலையின் உருவமெழுதிய கொடியையுடையவன்; (௪) க. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அருளாற்பிறந்தவனாதலின், அவருக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளதும் துவசம்போலே உயர்ந்து தோன்றவதுமாகிய பொதியின் மலையின் சம்பந்தமான பெயர் இவனுக்கு இட்டனரென்று அஷ்டபீடப் பிரதானுணமான்மீயம் தெரிவிக்கின்றது.

௨. எலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழற்கா - கடந்தலாகியசோலை. பரிந்தான் - அன்புற்றான்.

௩. ஆதிமரபு, மரபின்பெயர்; சூரியவம்சமென்று கருதத்தற்கும் இடமுண்டு. வடிவமங்கலையன்பது அப்பெண்ணின்பெயர்; (௧௬) ௩.

௪. முற்றுதல் - வளைதல்.

௫. ஆல், ஓடு.

௭. இலையிலான் - சிவபெருமான். ஏதம்-தன்பம். ஆளும் - ஆளுவான்.

௮. மிகை - அதிகம்.

௯. அவர் இளையந்த. தொல்லத் தந்திரம் - பழமையாகியதால்; வேதாசுரங்கள்.

௧௦. வாரித்தலம் - பூமி.

கஉ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். அன்
றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்
றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடி-
தலை, கிரீடம்.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைக்கொழிமன்னன் - மலயத்
துவச பாண்டியன்; “எருதோடு கலே
யோடு சிலையோடு மலையோட விப
மோட நேர், விருதோடு பொருதேறு
புலிநேமி கிரிகுழ விளையாடவே” என்
னும் தக்கியாகபாணியும், ‘பருவத்
தைக் கொடிக்கண்ணுதம் பாண்டி
யன் குலபந்தி லுலாஞ்சனையும்’ என்
னும் அதன் உணர்ப்பகுதியும் இங்கே
அறியற்பாலன.

ங. வெந்நீர் - புறங்கொடுக்க;
வேரிந், விகாரம். திசைவிசயம் - திக்
குவிசயம்.

ரு. மதுமைமன்னன் - சோமகந்
தரத்தவன்; (சு) எ. தான் வளா -
மலையின் அடி; ‘பாதசயிலம்’ என்
பர்வதநூலார். மதுமைமன்னன் இ
ருந்தான்.

சு. கொம்மை - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மீன்கள் -
தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள். சண்
டவெங்கோபம் - மிக்க கோபம்.

அ. ஓராப்பு - போர்க்களம்.

க. கண்டது இல் - பார்த்ததில்லை.

கஃ. அஞ்சல் - அஞ்சற்க.

கக. வளா வில் - மலையாகிய வில்.
புரிசுழல், எழுவாய்.

கஉ. இருமைபெருமை; (கருநக.
ககீ.) மந்திரி, எழுவாய்; அவன்சொ
ல்லியதை, (ங) அ - ம் செய்யுளாலு
ணர்க.

கங. முறுவல் செய்தவர், சிவபெரு

கச. முகுளம் - அரும்பு [மான்.

கள. பயந்தவட்கு - தாய்க்கு.

கஅ. சுபகாலங்தனிற் பூரணமும்ப
த்தினமீது கமுதம் பாணிகளைச் செரு
கிவைத்தல் மரபு; “கீழ்பாற் நிசை
யின் மிசைவைத்த, வெள்ள்க்கும்பத்
திளங்கமுகின் பாணை போன்று விரிந்
துளதால்.” (கம்ப. பாஸுமித்தலை. எஉ.)

உக. ஆலவட்டம் - விசிறி. இர
ட்ட - மாறியசைய.

உஉ. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து;
அது, பல்வரிக்கூத்தைச் சார்ந்தது.
சொன்னநான், பங்குனி உத்தரம்.

உங. துகிலும் குழையும் இலங்க.
வாசிகை - கோத்தமாலை.

உச. மதிநெறி - சந்திரகுலம்.

உரு. நாரதாதிகள் கானித்தைப்பா
ட. மைந்தன் - முருகக்கடவுள்; இவர்
ந்ருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, “ம
ருளாரும் பவத்தொடனா மாற்றிய
தென் னன்மகளாய் மவுலிகுடிப்,
பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு
செலுத்தியமும் மூலைப்பூந் தேனைத்,
தெருளாருந் சமீழ்மதனா நாதன்ம
னஞ் செயவிதிதாற் சடங்கு செய்
தே, யருளாருந் கடம்பவனத் துறை
குமர குருபரனை யகத்தன் வைப்
பாம்.” (கடம்ப. பாயிரம், ரு.) என்
னும் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. இ
துபற்றியே, ‘சடங்குக்கந்தன்’ என்
பர்ப்பின்னும்; (எ) க.

உரு. “நான்கெயிற், றெருத்தற்
பிடர்ப்பொலி வணாப்பகை, யறுகால்
குளிக்கு மதுத்தொடையேந்த, முட்
டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ,
னெண்ணினெய் யிறைத்து மணவழி
லேமம்பு. புலியுளர் துண்ட திருநெடு
மாலோ, னிருகர மடுக்கப் பெறுநீர்
வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் ஸூயலு
டற் றன்சுட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெ
ருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்
கொள் விஞ்சைய ரெண்மரீழ், வள்
னையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் வீண
ப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னி
யாக, வுருப்பசி முதலோர் முன்வாழ்த்
தெடுப்ப, மும்மூலை யொருத்தியை
மணந்தல கண்ணட, கூடற் கறை
வன்.” (கல். கச.)

உச. “பெருநீர் ஸ்வையவனைநீர்க்
கூட, ஓடலுயி ரென்ன வுறைதரு
நாயகன், கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்
பலர் குடி, யைவாய்க் காப்புவிட்டணி
பூ ணணிந்து, விரிசுடை மறைத்து

மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதியாகி முழுதல களிக்கும், பேரருளாளன்.", "மதுரை மாநகர்ப் பூழியனாகிக், கதிர்முடி கவித்த விழைவன்." (கல். ௨, ௨௫.)

உஎ. எழுத்து-கையொப்பம். சோமசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவாக வீற்றிருந்தபொழுது, 'சுந்தரமரஹன்' என்று கைச்சாத்திட்டருளினர்.

௨அ. இருக்கு - வேதம். "மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவனாகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னா, ணடுளர் நகர்செய் தபெவந் துடைக்கு, மருட்டுறி நிறுவியருச்சுனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூட்டல் வாழிழை." (கல். ௨௬.)

ரு - மீ நீருவ்ளையாடல்.

க. ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அநந்தமாமுனிவர் - பத்ஞ்சலிமுனிவர்.

ங. ஏத் தரும் - மேன்மையைத் தரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

ச. நீபமாவணம் - கடம்பவணம். இருந்தது, அளவில்கால முண்டு. பணிந்து அளித்த.

டு. சொக்கத்தாண்டவமென்பது, சாந்திக்கூத்தன்வகையினுள் ஒன்றான சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்டவமென்றும் கூறப்படும். இது, நூற்றெட்டுச் சுரணமுடைத்தென்பர்; (சிலப். பக்கம், ௬௪.)

எ. கஞ்சகம் - சட்டை. இதஞ்செய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து.

சு - மீ நீருவ்ளையாடல்.

க. நன்கு - இன்பம்.

உ. உடு - நட்சத்திரம்.

ங. இவ்வரையெழுத்து, சோற்றுமலையை.

ச. முதுமடைநூல்-முதிய பாகசாஸ்திரம். தெய்வவான் வழுதி; விளி.

டு. தேவ், விளி.

சு. சொன்றி - சோறு. பூதம் அணைந்தது.

எ. எண்மை - எளிமை.

க. மிதவை - சோறு.

எ - மீ நீருவ்ளையாடல்.

க. துய்த்தம் - உண்டும். குறன்-பூதம்; தனு - உடம்பு.

உ. அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அற - மிக. ஆவி - புகை.

ங. ஈறு - பூமியின்மீழ்மலை.

டு. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப்பம். அமராமல் - அடங்காமல்.

சு. எழ - மிக. வேகவதியாறு-வையையநதி.

எ. சென்றநீர் - கிழக்கேசென்றவெள்ளம். மண்டிறு நீர் - மிக்குவாகம்வெள்ளம்; மண் துறுநீர், மண்ணிலே ஊறுகின்றநீருமாம்.

அ. ஆரவும் - உண்ணவும். அயினி. சோறு.

கூ. கண்டது - செய்தது. பந்தராயும் நீராவியையுமுடைய வாவி.

க௦. காவணம் - பந்தர்.

கக. ஒலிட - முழங்க. "பணிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்று நனி தொலைத்த, காருடற் சிறநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்றா தலந்த நீர் நகையடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதிபுறை குணப்பெருங் கடவுள்." (கல். ௬௪.)

அ - மீ நீருவ்ளையாடல்.

க. பரவசத்தைவிட்டுக் கேண்மின்,

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவணம். நாளில் - காலக்கிரமத்தில்; (கஉ) கக. மனத்தினைத் தன்னுடைக்கேவின ஆக்கினாள்.

ங. சதமுறை - பலமுறை; (ங௦)

ஙக. அதப்படும் - வழப்படுகின்ற. தாய் அமங்கலி. உத்தி - கடல். திருவுளத்தடைத்து - அங்கோரீர்த்து; திருவுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

டு. மோனமாக இருந்தது. முகச் சோகம் - முகவாட்டம்.

சு. ஏதம் - துன்பம்.

எ. சண்டம் - வேகம்.

க. அங்கிமூலை - அக்கிளிமூலை.
“மாமியாடப் புணரியழைத்தீ, காமர்
கூடற் கிறைவன்” (கீல். உக.)

க0. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

க1 - மீ திருவிளையாடல்.

க. வழுத்தி - சொல்லி; “வழுத்தீர்
மதிச் செங்கண்மால்” (அழகரீகல.
எ). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.

உ. பெருமையால் வந்த.

ங. காதலன் - கணவன். நரலை -
கடல். மடந்தையர் ஆடாண்னர்.

ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கலி
யாணம்.

டு. அவை - சபை. நம்ம - நம்மு
டைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல்
லோலம் - அலை. மாமடிகளென்பது
மாமலரென்னும் பொருளைத் தருவ
தொரு சொல்; (உஉ) கட: “நின்பால்
வந்தனன் மாமடி.”; “ஊத்தைத் த
லைநீத் துய்ந்தொழிந்த வொருமா மடி
க ளொருமுருட்டி, மோத்தைத் தலை
பெற் றமைபாட மூரிக் கபாடந் திறமி
னே” (நக்க. சசு); “மாமடிகளிடெ
சாபமும்.” (யீனாட்சி. அம்புலி. சு.)

எ. உந்தை - உந்தந்தை.

அ. தடாதகை, எழுபாய்.

க. தெய்வத்தனு - திவ்யசரீரம்.

க0 - மீ திருவிளையாடல்.

க.-(கக) டு.

ங. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடை
யோடுபிறந்தனரென்பதை, “பெறலை
ப்பாந்தட் சமைதிருத் தோளிற், நரி
த்துல களிக்குந் திருத்தகு நாளி, நெ
டுநாட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த,
நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு ணிம
லன்” (கீல். எஅ) என்பதனாலும், “வே
லோன் விமலைதடா தகையயினுக் கி
ரனு ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடை
யொடுமற் பவிக்க” (கடம்ப. இலீ
லா. க0) என்பதனாலும் உணர்க.

ச. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய்
யாடல் - நெய்விழவு.

டு. உருவம் உக்கிரமானதுகொண்டு.

எ. முடிசூட்டியவர், சுந்தரமாமார்.

அ. சமீபம் - சடை. விதுருமீப்
பெருவழுதி - சுந்தரமாமார்.

கக - மீ திருவிளையாடல்.

க. காலத்திற் கடப்பீர்.

உ. வளை, செண்டு என்பன ஆயுத
விசேடங்கள். அறி வடகிரி - எல்லா
ராலும் அறியப்படும் மேரு.

ங. ‘வடிவனங்கு’ என்பது பெயர்.

ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத்
தையணிந்த சொக்கநாயகர்; அபிடே
கம்-கிரீடம்; வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்
திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழ
ங்குகின்றது.

டு. இச்செய்யுள், “அப்பாண்டி நா
ட்டைச் சிலலோக மாக்குவித்த, வப்
பார் சடையப்பன்” (திருவா. திருவம்
மானை, கக.) என்னும் திருவாக்கின்
பொருளைத் தழுவியது.

கஉ - மீ திருவிளையாடல்.

க. வேலை-கடல், காலம், தொழில்.

உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.

ங. எவரும் இறப்பம். தம்பம் - பற்
றுக்கோடு; “தம்பத்தனை நிற்கித்தொ
ருவேள்வதொடங்கந், தக்கன்” (நக்
துவ. பிள்ளை. சிற்றில். டு.)

ச. மேகங்கள் நான்குவகை; “மே
க்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழ”
(கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேவி. கசக.)

டு. அணுக்கள் - உயிர்கள்.

சு. கொண்முகங்கள் - மேகங்கள்.
வள்ளுறை - பெரியதுளிகள்.

எ. கூடம் - வீட்டின் ஒருபகுதி,
வஞ்சனை.

அ. நீர், முன்னினைப்பன்மை. ஆத
ரம் - அன்பு.

க. கருவி - தொகுதி.

க0. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை -
நிசை. சடைப்புரை - சடையின் உள்
வெளி.

கஉ. ஸ்ரோற்ற - பாதகாத்தற்கு,

கங. கொண்முக, விகாசம்.

கங - மீ திருவிளையாடல்.

உ. வென்றுநீள்கழல், ஆளுங்கழ
லென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

௩. சற்பம்=சர்ப்பம்-பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; “சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்” (திருச்சிற். ௨௪௨.) எனவும், “சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்” (திருவிளா. எல்லாம். ௩.) எனவும் வரும்; பின், “பொக்கணச் சித்தன்” என்பர்; கக.

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியகுண்டலம். குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை.

சு. ஆழிமண்கடவாமல் - கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

எ. ஆதிநாதர் - நவசித்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமான் என்பது மற்றொருபொருள். தோதகம் - குறிப்பு.

அ. கரப்பெருங்குன்று - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

கூ. காத்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

க௦. முறைசெய்வோர்-ஏவலாளர். கக. தக்கரம்=தஸ்கரம் - கள்ளத்தன்மை.

க௨. அனிலமார்மூலை - வாயுமூலை.

க௩. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சகியர் - சட்டையிட்டோர்.

க௪. பூண்தகும்பீற்று முண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றாவாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய்.

க௫. அனுபமன்-ஒப்பில்லாதவன். நீத்து - வெறுத்து.

க௬. மதித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

க௭. என்ன - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

க௸. ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆசையற்றுமொழிந்தான். அறிவோமென்று அச்சன்கருதி.

௨. ஆக்ஷிணைச்சித்தர் - எவ்விதமெல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃது, எல்லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமம். நன்குற - தெளிய.

ச. சடக்கிண, ஒலிக்குறிப்பு; சடக்கெனத் தின்னென இயைக்க; “சடக்

கென, வாங்கயின்று.” அ. கண்கொடு எவின்ன.

இ. அழல் விழித்து - தீப்புறப்பட விழித்து. கண் - கணு, விழி. வேழம் - கரும்பு, யானை.

சு. “நதிமதந் தறுதண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மனைக் கரும்பு கொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீல நிறை கண்டன்.” (கல். ௩௩.)

எ. தந்து - தூல். நாளம் - தண்டு. ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்தமாலே.

கூ. உளமழன்று. சித்தர்க்குவுவன்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகோயிலென்பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம்.

கரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இயல்வாணர் - புலவர்கள்.

௨. தவிசு - ஆசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி ஞானப்பலகை: (பதி) ௨. (கக) அ.

௩. ஆய - ஆராய. நீடு ஆசனம் - பெரிய ஆசனம். பரிவ - அன்பு.

ச. மண்டபத்தடை நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை, எழாம்வேற்றுமையுருபு; இடைநடு - ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாது; (க௭) இ.

இ. பயன்கள் நாங்கு - அறமுதலியன. முத்தமிழ்க்கொத்து - முத்தமிழ்நூல்களின் தொகுதி; கூ, க௦; (க௮) எ. நற்றவன் - சிவபெருமான். செற்றம் - தணியாக்கோபம். சித்திரம் - வியப்பு.

சு. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயர்ந்த, முற்று.

எ. தொடர் - நட்பு. மலைத்து - மாறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

கூ. இருந்திர் - இருந்தனிர். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால்.

க௦. அதர்பட - வழிப்பட.

கக. கேவலனல்லன் - ஸாதாரணனல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக்கணம்; பொருள் தூல் - அப்பொருளிலக்கணதூல். “அன்பினைத்தினை” என்பது, இறையனாகப்பொருளின் முதற்குத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; “உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மா பொடுங்க, மாறலும் புலவரு மயங்குறு காலே, முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, லன்பினைத் திணையென் றறுபது குத்திரங், கடலமு தெடுத்தும் களாயில்வைத் ததுபோற், பரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த சென்றமிழ்க் கடவுள்.”; “அருமறை வித்யு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விசிப்பட நீனைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்நினை வழு வா தகப்பொரு ளுமு தினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமு தற் புலவர்க ளேழெழு பெயருங் கோதறப் பருகவும், புலநெறி வழக்கற் புணருல கவர்க்கு, முற்றவம் பெருக்கு முத்தற் று பதர்க்கு, கின்றறிந் துணரத் தமிட்ப்பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்திப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்” (கல். ௩., ௬௩.)

கச. ஒருகவிதைதொடர் - ஒருசெய்யுள் தொடுத்து; தொடுத்தவர், சிவபெருமான்.

கரு. நிறைந்திருந்தார் - மகிழ்ந்திருந்தார்.

கௌ. விடுவிப்பான் காரணமா-விடுவித்தற்பொருட்டு.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுள் புலவர் வடிவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு இடையே நெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது, அவர்கொண்டருளிய திருநாமம், மதுரைப்பேராலவாயா ரென்பது; (கஅ) அ.

கக. - மீ திருவிளையாடல்.

க. விடுதலம் - நிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி-பாண்டியன்மனைவி. மாருதவசத்தால் - காற்றுவழியால்.

ச. கிழி - துகிற்பொதி; ஆகுபெயர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயழ் - சிங்கம். தூக்கின் - தொங்கக்கட்டிமுன்ன.

ரு. சமாதி - சங்கற்பம்; (௨௩) ச; (௨௮) உக; (சௌ) உ.

சு. அதில் - அக்கவிதையில்; சாதி யொருமை. ஆவிரங்கு - மனமகிழ்ச்சி; “என்னுலம்மலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவாய்.” (சீவக. கனக. ௩௨.)

எ. நீங்கில்லாமல் - நீங்காமல்.

அ. தந்தை - சிவமுனி. மெல்லச் சொல்லுவான்.

கௌ. ‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’ என்னுங்கவிதைவருமாறு: “கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி, காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ, பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற், செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி, னறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே” (குறு. ௨.); “பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ்கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புடனுதலி, யென்னுள்ங் குழிகொண் டிரும்பய னளிக் குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்.” (கல். க.)

கசு. கவிதை எடு - செய்யுள் எழுதப்பெற்ற எடு. வாய்மையுரியவர் - சங்கப்புலவர். நீவி - கிழி. கெடூள், வவல்.

கஉ. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள் வெளிப்படையாகப் புகழ்விழலை.

க௩. வேதியன் - தருமி.

கரு. ஆரவம் - முழக்கம்.

கௌ. இதை - இக்கவியை. நீ கொண்வா.

கக. கற்றுச்சிசால்வோர் - கற்றுச் சொல்லிகள். திருமுடிச்சாத்து-தலைக்கட்டு; (௨௩) சு: “தனிமுடிச்சாத் தஞ் சாத்தி”. ஆழிகள் - கிமாதிரங் கள். தேத்து - இடத்து.

உௌ. பிழம்பு - திரட்சி.

உக. வாளா - சும்மா.

உஉ. கவிதைகளிரண்டும் வருமாறு:—வெண்பா. “அங்கங் குலுங்க வரிவாளி நெய்தலவிப், பங்கம் பட விரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக், கீரீ ரெனவறுக்குங் கீரனோ வென் கவியை, யாராபு முள்ளத் தவன்.” “சங்கறுப்ப தெங்கன்குலந் தம்பிராற் கேதுகுலம், பங்கமுறச் சொன்றாற் பழுதாமோ - சங்கை, யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனாபப் போல, விரந்து ண்டி வாழ்வ திலை.”; “சங்கரனார்க் கேதுகுலம்” என்றும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

உங. செய்யாவிடின், மேற் சிக்கு நாறுமே.

உச. ஒக்குமே - பொருத்தமா. செற்றி - நெருங்கி. அல்தரும். இயற்கை இலை.

உசு. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சடிலம் - சடை.

உஎ. ஏயென - வினாவாக.

உஅ. பேச்சைக்கண்டு - சொல்லையறிந்து. இலைவிட்டி வழக்கைக் காணயென்.

உக. சிற்புட்பகேசி - ஞானப்பூங்கோதை; இது, சிகாஸ்திரிலுள்ள அம்பிகையின் திருநாமம்; “இன்னபூ வாசகேசி” என்பர்; கூடு. கூப்பிடுகின்றவாறு தெளிந்தறிந் தலையா.

கூ. மாற்ற - அச்சமற.

கூஉ. வாய்த்ததென்று வாழ்த்தனன்.

கூங. மிக்க தேவியை, ஊழி - பல நாள்.

கூச. திரந்து இருக்கு உள் அத் தர் - திருந்திய வேதம் தியானிக்கின்ற தலைவர். திரு குளத்து - அழகிய நெற்றியில். திரா பொருள் தருக்குளத்து - அலைகள்மொதுகின்ற பொற்றாமரையில். உளத்து பெருந்திருக்கு உள் ளான் - உள்ளத்திற் பெரியமாறுபாட்டையுடைய நக்கீரர்.

கஎ. மீ திருவிளையாடல்.

கஉ. ஓர் அந்தாதி - கயிலைபாதுகாளத்திபாநயத்தோ.

ச. பற்ச்சி - துதித்து.

கூ. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், “சொல்லும் பொருளுமே” என்பதாதலின், “சொல்லெனும்ருந்தமிழ்” என்றார். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்து நின்று தடத்தினின்று இனி தெதித்தானென்க.

கூ. வன்னியென்றது நெற்றிவிழித்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.

எ. பூண - தொண்டிபூண. ‘அங்கு என்றது சங்கமண்டத்தை. அறிஞர் சங்கப்புலவர்.

கஅ - மீ திருவிளையாடல்.

க. போதம் - போதித்தல்.

கஉ. தென்றல்வரை - பொதியில். சேர்ந்து அபயமென்று.

கூ. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

கூ. பரிசுஞ்செய்து - தீண்டி.

கூ. அன்றுழை - அவ்விடம். வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

கஉ. பிறர்கண் அக்கரம் பொறாதவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைச் சக்யாதவன்; அக்கரம், ஆகுபெயர்.

ககூ. தமிழ்க்களம் - செய்யுட்களம். இருணர்க்கினன் - நக்கீரர்.

கக - மீ திருவிளையாடல்.

க. (உ௦) கூ. “ஆலவாயமுதே”, (உஎ) க: “ஆலவாயமுத வாயான்” என்பர் பின்னும். பொருட்குத்திரத்திற்கு - இடையனரகப்பொருட்குத்திரத்திற்கு. ஒருகாலத்தல்.

ச. இயல்வாணர்விளி. உப்புர்கிழாரென்பது உருத்திரசன்மனருடைய தந்தையார் பெயர்.

கூ. யாதொருசெய்யுள்-எந்த உரையை; உரையும் செய்யுளென்றுவழங்கப்பெறும்; “இலக்கண மிலக்கிய முரையெனப் பெயர்பட், முருக்குமென்றெண்ணுக் செய்யுளி னியல்பே.” (இல. கொ. ஒழி. சூ.) என்னும் குத்திரத்தாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க. உண்டோ - உண்டாமோ.

கூ. செட்டி - வணிகன், முருகக் கடவுள்; (உஉ) கூ: “செட்டியுஞ் செட்டியா யுத்தான்.”

உ௦ - ம் திருவிளையாடல்.

க. “சோழனுங்கபிலன்” என்பர் பின்னும்; கு. இடவியோன் - இன் பத்தொச்செய்பவன்; (உக) சு: “இதவிய புல்லு மிட்டேம்.”

உ. பாண்டியன் இடைக்காடளைத் தள்ளியது, தூக: “உன்னுடை மதத் தாற்றள்ளி யோட்டியதென்னை” என்பதனாலும் துணியப்படும். பொலாமணி = பொல்லாமணி - துணியிடாதமணி; சிவபெருமான்; “புகவே தகேனு னைக்கன்புள் யானென்பொ லாமணியே.” (திருவா. திருச்சுட. க௦); “என்பொலா மணிமன மிரங்கிற் றென்பவே.” (பிரபு. முனிவர். சு.)

ங. இதில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமா னென்றதை, “என்னை யிகழ்ந்தனனோசொல் வடிவாய்தின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன் னையுஞ்சொற் பொருளான வுன்னையு மே யிகழ்ந்தனன்” (திருவிளா. இடைக்காடன். க௦) என்பதனாலுமுணர்க.

டு. மின் - உமாதேவியார். மேவ - சிவபெருமான் எழுந்தருள்; “முன்னிடைக்காடன் பின்னெழ நடந்து.” (கில். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப் புலவர்.

க. கால் நடை.

க௦. கிஞ்சில் = கிஞ்சித் - சிறிது; இது, மலைநாட்டுவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்றது, சிவபெருமான் திருவந்தாதியினை; இது, க+ம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவருகிய கபிலன். என்னை - யாது.

கஉ. உனக்குப் போதுமோ - உனக்கு இத்தன்மை உண்டாதல் தகுமோ.

கச. நன்புலவன் - இடைக்காடர்.

கடு. பன்னியதமிழ் - இடைக்காடர்பாடியதமிழ்ப்பாடல்கள். ஓடைப் பருப்பதத்து எடுத்தம்-பாணைப்பிடர்.

உ௧ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - வீடு.

ங. நாவல்பயில் தென்புலம் - நாவலந்தீவு. நாம் அளித்த வேலை அற - அச்சத்தைக்கொடுத்துக்கடல் வற்றும்படி. சென்று எறி.

ச. பரவை வரக் கண்டு.

சு. சிவந்து-கோபித்து. அடிவழிப்பு அலம்ப-பாதத்தின் ஓரத்தைக்கழுவ.

அ. சத்தி - வலி, வேல்.

க. நினைக்குங்கண் - நினைக்குமிடத்து. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையையுடையதாகும். கங்கைக்கரை - பொற்றாமரைக்கரை; கங்காநதியின்கரையுமாம். பூதூறாலாஸ்யமாஹாத்தியம், கந்-வது லீலை, சசு-ம் சுலோகமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

உ௨ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தனன்.

உ. நளிவெகுண்டு.

டு. தந்திமத்தகப்பிள்ளை-விநாயகர்; மத்தகம்-தலை. துதிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

சு. பலகை - பன்னிருகைகள்.

எ. மூங்கையம்புதல்வன்-ஊமைப் பிள்ளை.

அ. கணநீதனெருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்து உலவ்டு. புத்தி - ஞானம்.

க. அதியரையன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன்; ‘அதிபத்தர்’ என்பதனாலுமுணர்க; க௦, கஅ. இவ்வரசனுடைய ஊரின்பெயர் விக்கிரமமென்று திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவல்நந்தி. செட்டி - முருகக்கடவுள்.

கக. பிறிவு - பிரிவு. வலைவாணர் - வலைஞர். பரதன் - வலைஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமூர்; விளி; (க) டு - ம் செய்யுட்டுக்குறிப்பைப் பார்க்க. மறைநூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலால் முறையே உண்டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கா. வாங்கு கயிறு - குறுக்கேமறித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலையின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். “ஒரு சிறுகுடிப் பரதவனாகிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்குமொருமீன் படுத்த, நிறையரு னாயகன்” (கல். ௧௧.)

கடு. யிடித்தனம் - வறுமையுற்றேம்; “இடைமிடித் தார்த்மைத்தேடி” (திருவேங்கைக்கோவை, ௩௧.)

கசு. சிலைத்து - முழங்கி.

கஅ. “அதியரைய மங்கை யமர்ந்தான் மன்னை” (திருநா. தே. திருவடிகை.) என்றதிருவாக்கு, சிவபெருமான் அதியரையன் திருமகனை விரும்பி டணஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத்திருவிளையாடலைப் புலப்படுத்தி விளங்குதல் காண்க.

கக. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலே.

உ௦. ஆதிமுனி, விளி.

உ௨. புரியா - புரிந்து. “எண்ணுத்தம்பத்தர்” என்பர் பின்னும்; உ௩. மன்றற் பேதை - மங்களேசுவரி. திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ்செய்த முனிவர்கள் ஆயிரவரென்றும் அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவருடைய திருநாமம் காட்சிகொடுத்தநாயக்ரென்றும் கூறாநின்றது; பார்ப்பதிதவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

உ௩. பத்தர்தங்கண் - பத்தரிடத்து, உத்தர ஆகமகோசங்கள் - விடையாகிய ஆகமபுத்தகங்கள்.

உ௩. ம் திருவிளையாடல்.

ச. சமாதி - சங்கற்பம்.

டு. துப்பு - பவழம்; தூய்மையுமாம்.

சு. கழையதண்டு - மூங்கிறண்டு. கலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டுகைகளும் தீர்ப்பு.

க. வளைத்தனன் - அகப்படுத்திக் கொண்டார்.

க௦. மாலை - மயக்கத்தை.

கசு. வளைப்போம் - தடுப்போம்; “வள்ளனீங்கப்பெறாய்வளைத்தேனென” (சீவக. குண. ௩௬.).

கடு. தனம் - கொங்கை, பொன். “இதழியுந் தும்பைபு மதியமுங் கரந்து, வளைவில் மாக்கள் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்கால், வீதி கூறி விடுத்த முன் வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்பவறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப்புத் தினியிருள் விடிய, வுடரொறும் பிணித்த பாவமும் புலரக், கண்டநீர் கதாப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறித்த தனிமுத னாயகன்.” (கல். ௪௪.)

கசு. செட்டியார், விளி.

கஎ. பாலலோசனம் - நெற்றிக்கண்.

கக. அளசைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்றும்பெயர் வணிகருள்வழங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனன்; குமரி, சிலேடை. கிளை - நல்லருலம், மூங்கில். இச்செய்யுள், “வந்தவரவென்னை” (சீவக. ௪௨. ௨௬) என்றும் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவிவந்தது.

உ௦. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாது - பொறாமல்.

உ௧. ‘அஞ்சி’ என்றார், பழியஞ்சியாதலின்.

உ௨. ‘உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை’ என்பது ஒருபழமொழி.

உ௪. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சிமாலை.

உ௪. ம் திருவிளையாடல்.

க. காடுவெட்டியென்பது, இவ்வரசன்பெயர். தன் இலச்சினை - மீனமுத்தினை.

உ. ஆலயம் - இந்திரவிமானம்; அலையு, அ - யானை, ௧௪ - கணநாதர், ௩௨ - சிங்கங் ளால் தாங்கப்பெறுவது; “கரியெட்டுந் சினமடங்க னுலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க.” (திருவிளை, இந்திரன். ௮௩.)

௩. 'தென்னொடு பேராலும் வா
ரா வாறு தீங்குசெயக் கண்டனை'
என்பதை, "வழுதி யன்றியும் வை
யையும்பகை யான தென்று வருந்
தினான்" (திருவிளையாடல், கக.)
என்பது தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

ச. முரித்து - இடித்து. இயந்திரத்
தால் ஏற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை
இடித்த வாயில்.

டு. மேல்விதும்ப - உடல்நடுங்க.

சு. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அ
ன்பு. தடினி - ஆறு.

எ. ஏற்று இலச்சினை - இடபமும்
தினா.

க௦. போத - மிக.

கக. வாய்மதில்,

சேஷறுகுறி - இடபமுத்தினா.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த
வரலாற்றையுடையவாயில்.

உரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்னெறி - இனியநெறி; நல்
வநடை.

ச. காவலறை - காக்கப்படுதலையு
டையபொன்னறை. யாராயுமறைத்
து மைந்தனைக்காத்த அமைச்சர்க
ளென்க; "முழுசூடுவான் மறைத்
துக்காத்தவமைச்சர்." (கடம்ப. இலீ
லா. உரு.)

டு. சூடுவான் - சூட்ட.

சு. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம்
நடுங்கும்.

எ. புரை - காகபாதம்.

சு. தப்பி மண்விழுந்தவைகள்.

க௦. வலனுடைய என்பு வைரம்,
இறைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம்,
கவம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்
கம், மயிர் வயிரேரியம், நிணம் கோமே
தகம், பல் முத்தம், பித்து மரகத
மென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்
கணமுடைத்து; இவற்றை, "மா
ணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச்,
சமனொளி சூழ்ந்த வொருநான் கிட
மு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப்
பெயரும், பன்னிரு சீனமும் பதி

னறுகுற்றமு, மிருபத் தெண்வகை
யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும்.
பத்தி பாய்தலு, மிலையென மொ
ழிப வியலுணர்ந்தோரே." (சில.
ஊர்காண். க௮௬-௧௮௭. உரை) என்
னுமேற்கோளாலும்தெனிக.

கஉ. சமனொளி - இலங்கைத்தீவி
லுள்ள ஒருமலை; இதனை, "இலங்கா
தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சில
ம்பினை" (மணி. உ௮ - ம் காதை,
க௦௭-க௦௮.) என்பதனாலும், அம்மலை

ன்பதை, "குடுமிச் செக்கர்ச் சமனொ
ளிகுழந்த, நிராநதி நான்கி னிகழ்ந்த
னகுறியும்" (கல். ச௭.) என்பதனு
லுமுணர்க.

க௩. இதிற்குரிய மாணிக்கத்தின்
பன்னிருகுணங்களை, "தேய்க்கி னெ
ருப்பிற் சேர்க்கி னங்கையிற், றாக்
கிற் றகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற்,
சூச்சையின் மத்தகக் குறியினே ரத்
தி, னெய்த்துப் பார்வையி னேர்ந்து
சிவந்தாங், கொத்த நற்குண முடைய
பன் னிரண்டும்." (கல். ச௭.) என்
பதனாலும்தெனிக.

கச. மாணிக்கத்தின் குற்றம் பதினொ
றென்பதை, "கருகினாய் தாதல்
கீற்று வெகுளி, திருகன் முரணெ செ
ம்மணியுகன், மத்தகக் குழிவு தராச
மிலைச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புக்கை
தல் புடையஞ், சந்தைநெய்ப் பிலி
யெனத் தருபதி னறும்" (கல். ச௭.)
என்பதனாலும்தெனிக.

க௪. அங்கியும் அதில்விழுந்தலும்.
சாதாரணக்ருதலியவை மாணிக்கத்தி
ன்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப்
பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு
நிறங்களை, நூல்வகைப்படுத்தி, சாதா
ரண்கத்திற்குப் புத்தநிறங்களும் குரு
விந்தத்திற்கு எட்டும் செளகந்திக்கு
ஆறும் கோவாங்கத்திற்கு நான்குமா
கக் கூறுவதுமுண்டு; "நாமரைகழு
நீர்" (சில. ௩௪௬ - ம் பக்கம்.) என்
னும் மேற்கோள் முதலியவற்றையும்
"கதிர்நிபாபரப்பும்" (கல். ச௭.)

என்பதையும், “சாதாரங்கிறம்” (திருவிளையாடல். மாணிக்கம். ௩௬.) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும் பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாறும் இருப்பனவுள்.

௧௩. தேசிடையளவே வினிகோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்துக் கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதினமூன்றிடத்தப் பிறக்கமென்பர், பாஞ்சோதிழனிவர்; (திருவிளையாடல். மாணிக்கம். ௩௩ - ௩௪). இங்கே, ‘காகவாகனர்திண்டோள்’ என்றவிடத்தி, அதில், ‘ஐவாய்மான் கை’ என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

௧௪. “உடுத்திர, எளைய காட்சி யூட்டிமா சின்மை கையு, லெடுத்திழற் றின்மை பார்வைக் கின்புரல் படிக்க மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு” (திருவிளையாடல். மாணிக்கம். ௩௮.) என முத்திநீண்டும் ஆதென்பர். வயிரம் பிறக்குமிடம் எட்டி.

௧௫. வயிரத்தின் குற்றம், ௧௨; குணம், ௩; “சமாமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, துணைகரி வந்து காக பாத, மிருத்துக் கோழிக் கிலாதன முரித, ஞான மழுங்க நன்னே, உராரும் வயிரத் திழிபென மொழிப”, “பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தானாயுஞ் சுத்திழந் தராச்சும, மைந்தங்” குணமென நறைந்தனர் புலவ, நிந்திர சாபத் திகலொளி பெற்றினே” (சில. ஊர்காண். ௧௮௦-௧௮௩. விசேடவுரை.) என்னுமேற் கோள்களாலுமுணர்க.

௧௬. ஆகுலக்கண் - பசலின்கண். பூவைப்பு - காயாப்பு. நீலத்தின் ஒளி வகையை, “கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்பு, ராகுலக் கண்களவி ரிச் சாறு,.....காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பத்தென ஞானம்” (சில. ஊர்காண். ௧௯௦. விசேடவுரை.) என்னுமேற் கோளாலும் உணர்க.

௨௦. வீரை - ஓரூவகைமரம். பவ மூத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை,

“கருப்பத் துளையவுங் கல்லிடை முடங்கலுந், திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்” (சில. ஊர்காண். ௧௯௪ - ௧௯௫.) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, “நெய்த்தன் மயிர்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், வத்திபாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, ஞெத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே” (சில. ஊர்காண். ௧௮௪, ௧௮௫. விசேடவுரை) என்பதனாலுமுணர்க.

௨௧. பச்சையின் குற்றம் எட்டும், “கருகுதல் வெள்ளை கண்மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராசு மிறுகுதன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொழிப” (சில. ஊர்காண். ௧௮௪, ௧௮௫. விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய் தற்குரியன.

௨௨. தோராவல்லி, தோரமல்லி யெனவும் கனகதோராவல்லி, கனக புஷ்பராகமெனவும் வழங்கும்.

௨௩. நவம் - புதுமை, ஒன்பது. மறைபறை - வேதம் சொல்லுகின்ற.

௨௪ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. பவநிசி - பாவமாகிய இருள்.

௨. எண்ணி, நெட்டோலையைக் கட்டி விட்டனன்.

௩. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனனென முன்னேகூட்டுக.

௪. எண்கிரி - எட்டிமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர்களை, சைணர்களுள் வழங்குவதாகி, “பாங்குன் ஞெருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங்குன்றம் பேராந்தை யானை - யிருங்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் தீங்கு” என்றும் பழைய வெண்பாவாலும், “அஞ்சனங் கெளஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, குஞ்சர சைய மேமகூடமே விந்த மென்னு, மஞ்சிவர் வகை னெட்டும் வைகுறு மமணர்” (திருவிளையாடல். யானை. எ.) என்பதனாலுமுணர்க; மதுநாயைச் சூழ்ந்த எட்டி

மலைகளென்பாருமுள். வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. சட்டென - வினாவாக.

டு. மன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென்று மிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்களுக்கடியமன்றின்கண் நிற்பதாகச் சொல்லப் படுமாதலின், 'மன்றுநீ டசோகநீழல்' என்றார்; "சந்தி யைந்துந் தம் முடன் கூடி, வந்து தலைமயங்கிய வான் பெரு மன்றத்தப், பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழல்" (சில. நாடுகாண். கக - உக.) என்பதனாலுண்ட.

சு. மொஞ்சகம் - மயிலிறகின் தொகுதி; மந்திரித்தம் - சைனர் கையிற் கொள்வது; "தழையுலாங்கையர்" (திருவின. விருத்த. க.).

அ. நீட்டி - தூரம். அதிர்வு - முத்தகம். 'முடிமணியெனக்களித்து' என்றதனால், இவர்காலத்து இரண்டு திருவினையாடல்கள் நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

க. அட்டாலை - மதினமேல்மண்டபம். அது ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும. கண்டான் - கெட்டறிந்தான்.

கக. முன்னர் உலையணிதவழி எயில் - கிழக்குமதில்; கர: "கீழ்மாலிஞ்சி" என்றார்; முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உலையு - மான்.

கஉ. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவீசைடம்; இவ்வித இக்காலத்தில் ஆலயங்களிலே காணப்படும்.

கங. ஏழ - மிக.

கச. அருவியையாங்கல் - யானை. இலக்கு - லக்ஷம்.

கக. திருமாலும் பிரமனும் இந்நிரணம் போற்ற. யானை ஆலயம் - யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்நிரவியானம்.

கௌ. செல் - மேகர். அரி முகமால் வாளி - நாசிங்காத்திரம். குளம் - நெற்றி. இலத்திவாய் - அபானம். உதப்பி - வயிற்றிற்சேரையாமலிருக்குமுணவு.

கஅ. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது - யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது.

உ. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாரும்.

உஉ. தலை பறி - தலைமயினைப் பறித்துக்கொள்கின்ற.

உங. கல் - மலை. [ரேசர்.

உச. வடிவுடைக்கடவுள் - சுத்த

உசு. கச்சம் - அளவு.

உௌ. பிறங்க நின்றான்.

உக. பறுப்பத இபத்தை - மலை போன்ற யானையை. அவதானம் - தோழில் வரலாறு; திருவினையாடல். காடலன் இறத்தினான்.

உௌ. திருவினையாடல்.

க. சாத்தவர்கள் - சென்றுசென்று வியாபாரம்செய்யும் வானிகர்திரள்; இது, ஸார்த்தமென்னும் உடமொழியடியாகப் பிரத்தென்பர். புரவிதால் - அசுவசாஸ்திரம். குதினாயிட்ட - குதிகைளையனத்த; "இனப்பரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; (ங. ௦) ௫௦. திரவாதார புராணத்தல், "குதினாயிட்ட சருக்கம்" என்னும் பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

ங. மதுகம் - இருப்பைமரம்; 'கெட்டிலயிருப்பை' என்னும் அகவுல், "கெட்டிலை யிருப்பை வட்டவொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடியின், கோட்டைக் கும்மே வாயிலோ பைத்தலைப், பரதர் மன்தொறு முணங்குள், செந்தலை யிதயின் சீரெய்க் கும்மே." என்பது. இது தமிழ்நாவலர் சரிதையிற் கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தலத்திற்சூரிய விருக்கங்களென்று தெரிகின்றன; "கமந்தகக் கமகிவாத புரத்து." (கடம்ப. இலீலா. உௌ.). அத்தலத்தில் ஸ்ரீமாணக்கலாசகர்க்குச் சிவபெருமான் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியுள்ளார்; "வாத் திரினில் வத்தினி தருளிப், பாதச்சிலம்பொலிகாட்டிய பண்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. ௫௨ - ௫௩.) என்பதனாலும், இன்னும்

௨௮ - ம் திருவிளையாடல், கச - ம் செய்யுளாலுமுணர்க. வேதநாதரென்பது, அத்தலத்துச் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாதலின், 'வேதநாயகனார்' என்றார்; "வேதியர்" என்பர்மேலும்; ச. திருமால்வந்து பூசித்தபொழுது "வேதாஹம்" என்றசுருதி, சிவலிங்கப்பெருமானிடமிருந்து தோன்றின்மையின், இத்திருநாமம் அமைத்ததென்று அத்தலத்து வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

ச. ஆதியாகிய ஆதித்தன். சோமன் - சந்திரன். வாதராசன் - வாயு தேவன்.

ஞ. வளை - சங்கு.

கூ. மானமங்கலமென்பது, திருவாத்ஸ்வரருடைய முன்னையோரிருந்த ஊரின் பெயரென்று தெரிகின்றது; இந்நூல், ௨௮ - ம் திருவிளையாடலில் ௮ - ம் செய்யுளிலுள்ள, "இருநி விருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொருக்ககிலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஒரு கணநாதர், சிவபெருமான்கட்டளைப்படியே வந்து திருவாத்ஸ்வரராக அவதரித்தன ரென்பதை, "கணநாதர் தமிழலாருவன் விடை, யிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து வாழ்ந், தனராமாத் நயர்குலத்துட் டோன்றி" (நுட்ப. இலீலா. ௨௭.) என்பதனுலுமுணர்க. இந்நூலில், (௨௨) ௮: "இத்தகைமையிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புக விலங் கணநாத னொருவன்" என்றது இங்கே ஐயியற்பாலது. இச்சரிதவிரியை, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், பாடப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயத்தாலுமுணர்க.

எ. முன்னேநூல்-வேதமுதலியன. தன்னுடை நன்றமுத்தால் தலைமை சேர் நாமம் - தென்னாவன் பிரமராய ரென்பது; ஞல், ஞி; "தென்னவன் பிரமராயனேகானக" என்பர், பின்னும்; கூ. பிரமராயனென்பது, பிரமாதிராயனெனவும் சிலாசாதனங்கனிற் காணப்படுகின்றது.

அ. ஏற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புருந்துள்ள குறைகளை விசாரித்துப் பரிகரித்திருத்தல்.

க. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

கச. கோடகம் - குதிரை.

கடு. துற்ற - நெருங்கின, கொளப்படும் - கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்றவினை.

கசு. மறு மண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பந்தி - குதிரைச்சாலை. கட்டத்தகும், தேற்றவினை.

கடி. அகம் - பாவம். வீந்தனவென்று பகர்ந்தனர். அறை - பொன்னறை. புரவிநூல் - அசுவசாஸ்திரங்கள்; சூரியனாலும், சாலிகோத்திரராலும் ஆந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

ககூ. மாற்றம் நன்று.

௨௦. புஞ்சம் - தொகுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனாலும்; இப்பெயர், இப்பொருளில் தென்னுட்டில் வழங்குகின்றது.

௨௧. பரிக்கும் செம்மையோர் சுமத்தற்றூரிய நல்லொழுக்கமுடையோர்; "பொன்பரித்தவரை" என்பர்பின்னும்; சக.

௨௩. பெண்ணை அன துதிக்கை பிள்ளை - பண்போன்ற துதிக்கையையுடைய பிள்ளை; விநாயகக்கடவுள்.

௨௪. ஆம் குமரன் - பெருமையை யுடையவராகிய முருகக்கடவுள். ஓங்கும் அரன். கனி - மாங்கனி.

௨௫. என்று ஆர் - சூரியன் பொருந்துகின்ற; சூரியனை ஒத்தவென்பது மாம். இச்செய்யுளிலுள்ள நயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

௨௭. வாய்த்த பேரண்டத்தான் அண்டங்களைப்பெற்றருளியவர்.

௩௦. மற்று மன்னர் - வேறு அரசர்கள். பல்லியம் - பலவாத்தியம்.

௩௧. காலை - சிவபெருமான் திருவடிபய. காலை - திருக்காணப்பேர்; காணையர்கோயில், ஐராவதம், தனக்கிருந்த சாபந்திரும்பொருட்டுச் சிவ

பெருமானை வழிபட்டதென்பது அத் தலபுராணவரலாறு; “மானமா மடப் பிடி வன்கையா லலகிடக், கானமார் கடகரி வழிபடுங் கானப்பே” (திருஞா. தே.) என்பதனாலுமுணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற, மிகப் பெரிதான தடாகமொன்று, யானைமடு வென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தே உள்ளது.

௩௨. பகல் - சூரியன். அத்தனை - பிரமன். திருமான்மைந்தன் - மன்மதன். கோடுடைமாமுனி - கலைக்கோட்டுமுனிவர். பூமகள்-பூரிசேவி. பூழியன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காளை - காளையீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காளையீசரென்று மூன்று சிவலிங்கப் பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள் உள்ளன. விக்கிரமசோழன்மான் சுந்தரகேசியை மணம்புரிந்த வாருணபாண்டியர், அவளுடைய அடிசின்மிருதியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தனரென்பதும் அவளுடைய கூந்தலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதுபற்றி அத்தலம் சுந்தவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்தலபுராணவரலாறுகள்.

௩௩. ‘மொய்யார் பொய்கை’ என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு” (திருவா. திருவெம். சுசு.) என்பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வடமொழியில்வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்துறைப்புராணத்துள்ள பெருந்துறைப்படலத்தாலுணர்க.

௩௪. வீணை - சங்கு. நாகம் - புண்ணை; நாகம்நீர்த்திலும் காட்ட.

௩௫. மூன்றுதூறுமறையவர் - முத்தூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் பூசித்தல் முதலிய வழிபாட்டிற் சூரியோர்; தில்லைமூவா

யிரவரைப்போல. இறையினின் அமரராக்குமென்க.

௩௬. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்தலத்தில் ஓரிடத்திற் சிவநாளிருந்து மேற்கூறிய முந்நூற்றுவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதத்தை ஒதுவித்தமையின், ‘சந்தைபடுத்துதை’ என்றார்; “வேதநாயகற்கு” என்பர் பின்னும்; சுசு. ஒதுவித்த இடம், பள்ளிக்கூடமென்று இன்றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள் தந்தி - விநாயகர். குருத்தமரம் - இத்தலவிருகம்.

௩௭. கலைச்சங்கம் - வித்தையின் தொகுதி; ஆடையின் தொகுதியென்பது மற்றொருபொருள். மரைபருவங்கம் - திருவாதவூரர்.

௩௮. சிலம்ப - சிலிர்ப்ப.

௩௯. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து.

௪௦. நீங்கள் போய் உரையம்.

௪௧. ஒப்பார்போல - இராகசாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்புடையவரைப்போல; “பெரிய செல்வரொப்பார்போல்”, “மீனமகிழ்த்து விராந்தொப்பார் போலச் சென்று” என்பர் பின்னும்; ஈசு, எசு; “ஒவ்வாதார் தாமெனைவ ரொப்பார்மற்றே னைவர்” (சீவதூ. கேம. க௩௨.) என்பதையும் அதனுரையையும் பூர்த்திக.

௪௨. காசு இல் நான்மறை. எட்டால் - அஷ்டாங்கவந்தனத்தால். அஞ்சினால் - ஐந்து அங்கவந்தனத்தால்.

௪௩. நோக்குபதேசம் - சகலார்த்திகை.

௪௪. முதலடியிரண்டும் நிரனிறை.

௪௫. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; என - என்றுசொல்ல. பரங்கண்டவர் - திருவாதவூரர்.

௪௬. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த - நீனைத்த; இறந்தவென்றுமாம்; “மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே” (நாயு. பரா. ௧௩௬).

௪௭. சாத்தல் - வேதம்; சிவப்பிரபந்தமோதலைச் சாத்தமுறையென்

னும் வழக்கமும் இதனைவலியுறுத்துகின்றது.

சூசு. ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞானப்புத்திரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

சூடு. குருந்தமரத்தின்கீழே சிவபெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்பது மாணுக்கர்களுடன் ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்தனரென்று உணர்க; திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதிதவம்டரிந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள, திருவாதவாருடைய பண்டைவரலாறு இங்கே அறியற்பாலது. புதல்வர் - மாணுக்கர்.

சூஅ. திகழ்வ-அம்மனைமுதலிய விளையாட்டுக்கள். 'மெய்' என்பது, திருவாசகத்தில், திருச்சதகத்தின்முதற் குறிப்பு.

சூக. ஊண் உரக்கமின்றி உடல் வருந்தி. கேட்டன அல்ல.

சூக. தென்னவர் - தென்னாட்டினர்.

சூஉ. பாசரம் - ஓலைப்பாசரம்.

சூஊ. மன்னவற்பிழைத்தல்-இராசத்துரோகம்.

சூடு. தேமால் - தெய்வமாகிய திருமால். தாமா - தாவுகின்ற குதிரை.

சூசு. வேந்தன் - பாண்டியன். உடலம் வருந்த. இதிலுள்ளவரலாறு, இங்கே கூறப்பட்டவண்ணம் திருப்பேருந்துரைப்பழையபுராணத்திலுள்ளது; இக்கதைமீர் சிலபகுதி. திருப்பேருந்துரைப்புதியபுராணம். பெருந்துறைப்படலத்தால் நன்குபொலிப்படும்.

சூவ. உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

சூஅ. உளம் அஞ்சேல். வேண்டுப இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்த்து. பை ஒலை - பசிய ஒலை; வினைக்கண் நிலை. கட்டு ஒலை - கட்டினைபுடைய ஒலை.

சூக. கோளாறு உணர்த்துகொள்வாய். வையாறி - சூதினா நடத்தும் இடம்.

எஃ. பாரதமத ஆவையத்து விடுத்த. மெத்தன் - மெல்ல.

எஉ. உயர்பு எவ்வளவுபோதும் - உயர்ந்த குதினாகள் எவ்வளவு வரும். கூசல் - நாணமுதல்.

எசு. வகை - குறுந்தெருக்கள்.

எசு. அணியல் - ஆபரணம். களாசி - காளாஞ்சி.

அக. தலிர்ந்த அமைச்சனாய்.

அஉ. கிளைஞர்க்கு இனி யாருண்டென்று சொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர் உவப்பு - ஆர் பகை ஆர் நட்பு.

அஊ. தனிசு - கடன்.

அசு. மங்கலமுறைசெய்வோர் - நற்குணமுடைய வவராளர்; "நன்னெறிமுறை செய்வோர்" என்பர் மேலும்; அஅ.

அடு. கோடிக்க - அலங்கரிக்க. கலியாணன் - நல்லநடையுடையவன்.

உஅ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. விளைத்து - தடுத்து; "வள்ளன்கப்பெழுமவிளைத்தேனென்." (சுவக. ஞா. டகூ.)

அ. இறு, கீல், எவல். மாண்புரம் - மானமங்கலம்; இது, ஞாம்பெயுரைக்கூறியிருக்கும் இடம்ச்சொல்லிப்பு.

கஃ. 'ஞாழத்தாய்' என்றது, ஞாழத்தபத்து. 'சோதியே கடம்' என்றது அருட்பத்து.

கக. மிழைநாட்டின்பது திருப்பெருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அதிலுள்ள வேளாளர்களின்பெருமை மீறலைக்கதகத்தால் விளங்கும்.

கஉ. கரியாறு - கரித்தன்மையில்லாமல்; "கரிப்பாய் கரியேன்றிப்பெரு." (திருவா. கோயின்மூத்த. க).

கஊ. கோமாயு - கரி. துறை - பெருந்துறை; ஆளாடையகரென்பது - ஸ்வாமிதருநாமம்; திருவாதவாறா ஆட்கொண்டாள்நாம பற்றி இஃது இவருக்குண்டாயிற்று; அப்பெருந்துறையை ஆளுண்டாயர் கோயிலென்பதும் இதுபற்றியே.

கசு. வாழையம்புரம் - வாதுவர்.

உஃ. குதர் - கின்றேத்துவார்; காதர் - இருந்தேத்தவார்.

உக. சம்பு மா சமாதியாலே - சிவ பெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தாலே. சம்பு மா - நரியாகிய குதினா.

உங். நீக்கு இல் நோக்கு அடியார் - ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடையவ்வாளர். மாறு - மிலாறு.

உச. வார வார - ஒழுக ஒழுக.

உசு. குரீம் - குளம்பு. இருமை - பெருமை; இரண்டுதன்மையுமாம்.

உஎ. இணங்கன் - நண்பன்; (கும்ப. கிட். மரா. ௧௦௦).

உஅ. நாயனார் - மாணிக்கவாசகர்.

உக. கறுழ் - கடிவாளம். தார் - கிண்கிணிமலை. பரிச்சாத்து - குதினாத்திரள்.

ங௦. நெறுக்கென, ஒலிக்குறிப்பு - ஈகனம் - ஆகாயம்.

ஙக. நூறு - புழுதி. தண்ணென் - பொருந்துவன.

ஙங். தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. குட்பாயம் - சட்டை.

ஙச. நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்தனம் - சுற்றுதல்; “இடம்வலம் பரிவத்திப்ப” என்பர் பின்னம்; ஙசு. கரவாளம் - கைக்கத்தி.

ஙடு. சாத்தவர்கள் - குணாவாணிகர்கள்; “குணாவையக் கொண்டு குடநாடதன்மிசைச், சதூர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௨௭ - ௨௮).

ஙசு. குதினா ஙடு - குதினாகளைக் கொடுத்தல். சயசயவென்று.

ஙஎ. சங்கு - வளையல். அறிவும் நாடும். காட்சிபாற் குல்கொள்ளுதலை, “விரும்புகுல் கொள்வார் வீழ்வார்.” என்பதனுமுணர்ச்சு; (ஙசு) உசு.

ஙஅ. காண்டற்கு ஒட்டுமோ.

ஙக. அன்பர் - தருவாதலார்.

ச௦. தோணா - பிலிவ்சிறி.

சஉ. தவ்வும் - தாவும்; “தவ்வு புனல்” என்பர். (ங௦) ஙஉ.

சங். தானு - சிவபெருமான், கட்டை.

சஉ - சங். இந்த இரண்டு செய்புட்களின் கருத்தை, “அண்டமெலா

மாதார மாகத் தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதியண்டந் தாங்குஞ், சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி லாத, புண்டரிகத் தாளையப் பாச நீக்கும் புணைகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக், கொண்டரச னெதிர்போந்து மன்றா வெங்கள் குதியையேற் றஞ்சிறிது காண்டியென்றார்” (திருவிளையா. நரிபரி. எசு.) என்பது, தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

சடு. வாசி - குதினா, விசேடம்.

சஅ. மின் - தடாதகைப்பிராட்டியார்.

சக. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக்கொடுக்கிறநடை. அனுமனியா - ஒலித்து. மறை அயம் - வேதமரகயகுதினா.

ங௦. மறுத்தை - காற்றை.

ஙக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

ஙஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குணமுதகிற் றவீசு.

ஙசு. வெய்யோன் படியும் மால்வரை - அத்தமயகிரி.

ஙடு. மண்டலம் - வட்டம் நேரேரீடல்.

ஙசு. இடபமால் - இடபவடிவங் கொண்ட திருமால். என்று - எக்காலத்து.

ஙஎ. கடல் திடராயிற்று.

ஙக. பல்கால் தலைவர் யாரெனன.

சக. கொக்கு - குதனா.

சஉ. குதனாச்செட்டி கூறுவான். கற்கிகள் - குதிலாகள்.

சங். பெருந்தறை - பேரியசுடற்றுறை, ஒரு திருப்பத். உலுக்கம் - கோட்டான். குதனா, வேதமுதலிய எழுட்டத்தற் பிரந்தன என்பதை, “வெடிவாற் பைநிகட் குறுகரி யினத்தனை, யேட்டந் தேரன்தி யினனூற்றியைந்த, வீதி போதய வாறுனைப் புரவி, யாக்கய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தனன்” (கல். அ) எனவும், “மிக்கசெழு மறைகாவற் கமலநாதன் விழிப்புனலில் வின்னோர்க ளென்பர்

தம்பான், மைக்கடன்மே லமிர்த்தத்தி லங்வி மீதின் மல்குகருப் பையிலுலக வண்டந் தன்னிற், ரொக்கவெழு பே தமெனு மிவற்றிற் றேன்றுந் தொன் மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா னெ ற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக னுள வாய் வானி லொண்புனலிற் செல்லு நெறி யுளவுமாகி.” (திருவாத. குதி னா. ௪௦) எனவும் வருவனவற்றாலு ணர்க. மொத்தம் - தொகுதி; “பரி க்குமிப் பரிமா மொத்தம்.” என்பர் பின்னும்; எஉ.

௬௪. வாயதம் - காக்கை. வெருகு- பூனை. எனம் - பன்றி. நாய்முதலியு வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரை கள் பொல்லா; மயூர்முதலியவற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் ‘நல் லன. திருவாதவூர்புராணம், குதி னாயிட்டசுருக்கம், ௩௬, ௩௭ - ம் பா டல்களைப்பார்க்க.

௬௬. ஷெபுராணம், ஷைசருக்கம், ௩௭ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௬௭. வாலதி - வால். மேட்டிரம்- ஆண்டு. ஷெபுராணம், ஷைசருக் கம், ௩௬ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௬௯. ஷெபுராணம், ஷைசருக்கம், ௪௧ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௭௦. ஷெபுராணம், ஷைசருக்கம், ௩௪, ௩௫ - ம் பாடல்களைப்பார்க்க.

௭௧. மற்றும் திங்கு நீல - வேறும் உள்ளனவாகிய திங்குகள் இல்லை.

௭௨. கதிவெங்கால - நடைபயலி றும்புகின்ற கால்களையுடையன. கந் துகம் - பந்து.

௭௩. ‘சம்புவாணை’ என்பது சிலே டை.

௭௪. இதிற் குதிரைகளின் வீலை கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

௭௫ - ௭௬. இவற்றை குதிரையின் பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

௭௭. ஆடலாலேதான் தாமதமா யிற்று. ‘ஜாப்பாபுதும் கில்லாத’ என் பது, ‘சிவ்ஷடை.

௮௦. தின்மை - தீமை; ஒதுவன வாகிய நன்மை தின்மை; “அடியவர

நன்மை தின்மை யறிபவன்.” என் பர்: (௩.௫) ௧௧; “தின்மையும் பாவ முஞ் சிதைந்து தேயுமே.” (கம்ப. பயன், ௨.)

௮௧. ‘சித்திரமா’ என்பது சிலே டை.

௮௩. இராவுத்தராயன் - குதிரைச் சேவகன்; இராவுத்தன் என்பது, இ ராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர்; ௮௪; “இனிமைகூர் ன்திராவுத்தற்கு;” “கலாபத்தனியமி லேறு மிராவுத்தனே.” என்பது கந்த ரலங்காரம், ௫௦.

௮௪. நாறு - நார்த்து. இச்செய் யுள், “நரியைக் குதிரைசெய் வாறு நரகனைத் தேவுசெய் வானும், விரதங் கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்” (திருநா. தே. திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத் தழுவி வந்துள்ளது.

௮௬. செண்டு - ஓராபுதம்; கொ ம்பு - அதன் முன்பாகம்.

௮௮. தூங்ககில்லாமல் - தாமதியா மல்.

௯௦. திருமேனிக்கீடு-கவசம். கை வாளம் - கைக்கத்தி; “கரவாளம்” என்றார் முன்னும்; ௩௪. அழிவழிம்பு- அழியின்விளிம்பு.

௯௧. ஆசையுடையன், சிலேடை.

௯௩. உழை - வீடு. செவ்வந்தி மாலை, சிலேடை.

௨௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. கட்டிண்டேம். தொத்துவர் தொத்தகொள்வார்.

௨. முகமுகம்பார்த்து - ஒன்றன் முகத்தை ஒன்றுபார்த்து; (௪௩)௨௧. சுயிற்றைமென்று. அங்கணம் - சல தானா. சள்ளிடல் - நரியின் ஒலிக் குறிப்பு.

௩. தொண்டைவிடுவன-உவுவன. உள்ள - உள்ளன்.

௫. யாணர் மாக்கள் - புதியனவா ய்வந்த குதிரைகள்.

௬. மட்டித்தி - கலந்து. இதலிய - இனிய. மொக்கணி - குதிரைக்குச்

கொள்ளுமுதலிய உணவு கட்டிம்பை; .
“மொக்கணி யருளிய முழுத்தமுன்
மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொ
ன்மையும்.” (திருவா. கீர்த்தி. நட. -
நட.)

எ. மறி - ஆடு. குகரம் - பன்றி.

அ. ‘மின்னுமலிடிக்குமா’ என்
பது ஒருபழமொழி.

க. வரர் - சிறந்தவர்; தலைவர்.
அர - அரனே; இஃது இரக்கப்பொ
ருளியும்வருந்.

கஉ. ‘நல்ல கல்யாணனன்றோ’
என்று இகழ்த்தான், (உஎ) அகி:
“எண்ணியின்றோர் கல்பாண னாகக்
காண்மின்” என்றதை உட்கொண்டு.

கச. கொணர்ந்த மா - குநினை.

கக. சிவை - நரி. மத்துரை - குதி
ரைச்சாலை. இத்தரஞாலம் - இத்தர
சாலம்; “இத்திர ஞாலங் காட்டிய
வியல்பும்.” (திருவா. கீர்த்தி. சந.)

கஎ. வாசிவாரியப் பெருமான் -
குநினைச் சேவகர்களின் தலைவன்;
வாசிவாரியர் - குநினையைத்தடுத்தச்
செலுத்துவோர். தின்னிமை - வன்
மை; னைரியம்.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேத
மோதியது. கோரம் - கொடுமை.
சிறையறை - சிறைச்சாலை.

நா - ம் திருவிளையாடல்.

க. அறையகத்து - அறையில். ‘இ
ரும்புதருமனத்தேனை’ என்பது திரு
வாசகத்தில், திருவேசறவின் முதற்
குறிப்பு.

உ. ‘பொய்யாவையைமாநதி’ என்
பது, “வையை யென்னும் பொய்
யாக் குலக்கொடி.” (சில. புறஞ்சேரி.
கஎ.) என்பதைத்தழுவினது. முதமா
மங்கை - செம்மனச்செல்வி. முகில்
நாயகன் - வருணன்.

ச. கால் கட்ட - வாய்க்கால்களின்
தலைப்பிற்பட்டிடீ, பயம் - நீர், அச்
சம்.

ஞ. வெள்ளமிடத்தவிடத்துப்பறை
யறைவித்தல் மரபு. சும்மை - ஒலி.
மனம் கன்றி. என்னுமுமோ.

க. கோல் - அளக்கும்கோல்; அ
றை - வரையறைசெய்த கோட்டம்;
கோலால் அறதிசெய்த இடமுமாம்;
“குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே
கோலறை முழுது மென்ன” (திரு
வாத. மண்சுமந்த. நட.)

அ. விதிரா - நடுங்கி.

க. நாதமாகிய பறை; ‘நாதப்ப
றையன்’ என்பது, “நாதப்பறையி
னர்” (திருவா. அன்னை. க.) என்
பதைத்தழுவினது. இச்செய்யுளின்,
சிலசாற்பெயர்கள் தொனித்தல்கா
ண்க; நஞ்சுண்டொன்பது, கள்ள
ர்வகையில், ஒன்றன்பெயர். பிட்டு
உதிர் - உதிர்த்தபிட்டு. கொடுக்கு -
தொங்கல்.

கக. அம்மே - அம்மையே, கொற்
றாள் - மணவேலைசெய்பவன்; “மண்
ணகழற் தெடுத்த வருபுனல் வை
யைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றா ளா
கி.” (கல். சக.); கொற்று - மண்வே
லை யென்பதை, உரு: “கொற்றாள்
விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமத்தா
ரில்லை.” என்பதனுலுமுணர்க.

கச. அந்தத்திருக்குட்பொருள் -
முடித்தவைத்திருக்கும்பொருள். கத்
தத்து - மணம்வீசி. உண்டு-உள்ளது.

ககி. வட்டமுறுபிட்டு - வட்டவடி
வமாகக் கிண்ணத்தாற்கொட்டி அ
மைத்துவைத்திருக்கும் பிட்டு; கஅ:
“கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொ
டு பிட்டுப் பிட்டு.” அம்மை, வளி.

கக. உழப்பாது சுமத்திடும்.

கக. அம்மை, வளி.

உப. என்ன - என்றுசொல்லல். உதி
ரை - பிட்டு. ‘வித்துநெற்பிட்டு’ என்
றபாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாவா
க்கிய பிட்டுென்று பொருள்கொள்க

உஉ. கோலுறையை. நல்லாள்
நன்மையைபுடைய ஆட்களை. வாங்
குதல் - கொள்ளுதல்.

உரு. குழம்புதல் - கலங்குதல்.
கொட்டு அணைத்து - மணவேட்டி
யைத்தழுவிக்கொண்டு. கிடை - கிட
த்தல்; ஒப்புமாம்.

௨௭. வடிவன் நீ - அழகுடையவனாகிய நீ; ௨௮: “மெல்லியவடிவனீ”. கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல்.

௨௮. நயந்து அவரோடும்.

௨௯. பந்து-வந்து; திசைச்சொல்; இது, ‘வைத்து’ என்பதுபோலப்பொருளின்றிப்பயிலுவதொருசொல்.

௩௦. பகுந்து - பங்கிட்டு.

௩௧. சதமுறை - பலமுறை. அதர் பட - வந்திபட.

௩௨. தீரக்குறை - களையின் குறையை. கவ்வை - துன்பம்; ஒலியுமாம். தவ்வதல் - தாவுதல்.

௩௩. கங்கைக்களையுயர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமண்.

௩௪. திருவருளுகிது உண்டோ - திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ. “சக. பிட்டுவாணிச்சி கக.

௪௨. புடைப்பு - அடியாலுண்டாகிய வீக்கம்.

௪௪. இவன் முகத்தால் - இவன் வாயால். விடுவித்தற்கு - சிறையினின்றும் நீக்குதற்கு. தன்வழி திரிதற்கு இவனை விடுவிடு.

“சந. மதுவாத்தெருவிற் பரியேறும். கொச்சகன் - படைத்தலைவன்.

௪௮. “நமச்சிவாயவாழ்க” என்பது, திருவாசகத்திற் சிவபுராண அகவலின் முதற் குறிப்பு.

௪௯. தூயகுத்திரர் - சீற்குத்திரர்.

௫௦. அன்ன, நெஞ்சறிசுட்டு. மா-அழகு. என்ன-என்று திருவாதவூரர் துதிக்க.

௫௧. சித்திரக்கோவை - நிருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

௫௨. மன்னன்-பாண்டியன்; எழுவாய். அம்மை - செம்மனச்செல்வி.

௫௩. மேய்ந்து - வேய்ந்து. ஏறும் ஆறும்.

௫௪. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

௫௫. பறைதல் - சொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

௫௬. அவதானங்கள்-திருவிளையாடல்கள்.

௩௧ - மீ திருவிளையாடல்.

௧. பெருங்கிராமம் - ஐந்தாறுகுடிகள் நிறைந்ததூர்; (சூடா.இடப்பெயர். ௩௪.).

௨. பாகவதப்பிரமசாரி-வைணவப்பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகம்செய்ய - தாரைவார்க்க.

௩. மனம்குன்ற. கன்னி - எட்டுப் பிராயமுடையவள்; “அகவை யிருநான்குடையாள் கன்னி” மாயூரப்புராணம்.). இடுகுறி-இடப்படும் நெற்றிக்கூறி.

௪. வேதகுத்திரம் - வேதசம்பந்தமான குத்திரங்கள்.

௫. சாறு-கலியாணம். நெறிதப்பா வாறு உதகம் அளித்து; உதகம் - தாரை. இனியபல - ஸந்தர்தனம். பந்தம் - உறவு; முறை.

௬. தூறு - வில், உடம்பு. மரல் அன - மரல்காரையொத்த.

௭. படை, வலம்.

௮. அழுதுபடி - அரிசி. மேல் அமுதுசெய்யுமாறு ஒதுமென்ன.

௯. பட்டுஅணை-பட்டாலாகிய அணை. நோக்கு - கண்ணில். அன்னையில் புதல்வன் - தாயில்லாதபிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்.

௧௦. திருவினாள் - லக்ஷ்மி. வளர்த்திவைத்து - தூங்கச்செய்துவைத்து.

௩௨ - மீ திருவிளையாடல்.

௨. அலிது - பரதநால்.

௩. மிக்கசீர்த்தி, பாண்டியனுடையது. வளவன்கேட்டு. இகலி - மாறுபட்டு; ௨௩: “இகல்விட்டு” என்பதனால், சோழன் இப்பொழுது மாறுபட்டிருந்தமை வலியுறும்.

௪. உளம் பட - மனமெலிய.

௫. விளிவு - அவமானம்.

௬. விருது - எண்ணெண்ணிலவல்லாணைப்பது. புயங்கநட்டம் - ஒருவகைநடனம். வாமத்தாள் - இடத்தாள்.

௭. சென்னிசெற்றத்தால் - சோழன்மீதுள்ள கோபத்தால்.

க௦. நின்றல்-நின்றல்; மெலித்தல் - கெட்டேன், ஐயோ.

க௧. ஈசானகோணம் - வடகீழ்முலை. அதிரவீசி ஆடினான் என்க; “அதிரவீசி யாவொம்” (திருநா.சே).

க௨. பண்ண - வாத்தியம்; உடுக்கை. “மாறியாடக்கொடியிட்ட பெருமான்” என்பாபின்னும்; உங்.

க௩. பண்டு அருங்கூத்து - முன்றில்லாதகூத்து; பண்டறம் - இசையைத் தருகின்றவென்றமாம்.

க௪. வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உ௦. முன், “தென்மதுரைமாதகர் சேர்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி” என்றார்; (க௧) க௨. புரிவலித்து - கயறுசீட்டி.

உ௧. மாணிக்கத்தான் - மாணிக்கக்காமப்பு.

உ௨. இயற்பெருமான் - சொக்கராயகர்; இயல் - அழகு.

நா௧ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஆதவன் - சூரியன். உடற்கு - ஆலமரம்.

உ. எய்து - எய்தலால். ரொங்கி ஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்மொழி. பகழி - அம்பு.

ச. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல். போது - வா.

க. உடல்வடுங்கி.

எ. எதம் ஒழி-துன்பம் ஒழிவாயாக, இங்கு எய்து-இங்கேவா. தஞ்சகனம் - துன்மரணமாக இறந்தவர்க்குச் சேய்தற்குத்தக்க தகனம்.

க. “அஞ்சினவீசன்” என்பது, சொக்கராயகர் படிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்படுத்தியது.

க௦. விள்ளான் - சொல்லாளாக.

க௧. படர் - யமதூதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணம்.

க௨. வற்றான - வன்மையைபுடையதான. ஆர்த்த தம்பு-கட்டியபகயிறு.

க௩. அயம்-ஐயம் - ஸந்தேகம்.

க௪. உயர்ந்ததூதன் - இருந்தவனுடைய பெரிபதூதன். கூறும்கூறுவான்.

க௫. சுதந்தை-கிளியை. கோல் - அம்பு. எய்ததை, உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

க௬. பெரியதந்தை, எழுவாய். அசன் - அசமகாராசர்; இரகுமகாராசருடைய புத்திரர்; சசுரத்தனையதந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உ௦. இந்துமதி-அசமகாராசர் மனைவி; நாரதமுனிவர் வீணைவிழ்ப்புனைந்திருந்த பூமலை காற்றால்வீழப்பெற்ற இந்துமதி இறந்தனனென்பது, இரதவயிசும், அ-ம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இரதவயிசும், இந்துமதி பிறப்புநிவ்வுபடலம், சஉ-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், “என்னுண் மயங்கு டையான் குலோத்துங்க ஞானகவியுந், பொன்னுளையோத்திரி லுண்டாய பாவம் புனத்துமுண்டோ, வக்காவம் பெண்பழி கொண்டது மாலையென் றுருஞ்சொல்வா, நிர்தாவம் பெண்பழி கொள்ளலும் மாலையெதிப்பபட்டதே” (குலோத்துங்கசோழ விகோவை, க௭௫.) என்றும் செய்யுளாடமுணர்க. தேனுவால்-பகலினால்.

உ௧. மருப்பு இல் கோ-கொம்பில் லாசபக.

உ௨. முனைத்தனை - முனையிடுக்கடியகட்டு.

உ௩. நாம் - அச்சம்.

உ௪. யாவினியில் - இரவில்.

உ௫. யாவையும் அடுத்து ஆக்கவல்லான்-எல்லாப்பொருள்களையும் சங்கரித்தார் சிருட்டித்தருள வல்லமைபுடையவர்.

உ௬. சோமகந்தரக்கடவன் பழிக்குஞ்சியாக, க: “தென்மயிர்காடு” என்றும் செய்யுளாலும் உணர்க.

நா௨ - மீ திருவிளையாடல்.

க. அவமானவஞ்சம் - அஹமானத்தைத்தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; “அவமான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோர்” என்பாபின்னும் (௩௫)

௩௦.

உ. கொட்டி - மன்னலெட்டி.

டு. புண்ணில் ஈ மொய்ப்ப. ஆரோ வென்னத் திரிந்தான்.

கூ. கன்னி - கன்னியாகுமரியென் னும் ஆறு. கம்பிப்பன் - நடுங்குவன்.

எ. புறத்து ஈர்த்து - வெளியே இ டுத்து.

கூ. 'பட்டகுணம் சுட்டாலுந்தீரா து' என்பது ஒருபழமொழி.

கௌ. தானவைபவம் - தலவிசே டம்.

கக. இறையவன், எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றே ம்.

கங. தானஞ்செய்யென்று சொல் லாதற்கு உன்கையிற் பொருளில்லை. கோவுக்கு - பசவுக்கு.

கடு. செறு - அடக்கு. நோக்கு - செய்.

ககூ. அணுக்கட்கு - உயிர்களுக்கு.

கரு. ம் தீருவியையாடல்.

உ. எல் - ஒளி. கூடா - வந்துசேர் ந்து.

ங. ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொ ண்டு.

ச. அங்கம் - போர். கெழுடி - வில்வித்தைமுதலியவை பயிலும் கூ டம். மைந்தர் - மாணக்கர். சிரமம் - யுத்தப்பயிற்சி; "சிலைக்குரு விறற்குரு குலக்குமர றுக்குவரு 'சிரமநினை கா ண்' மி ஷேன." (பார. வாரணுவத. ௫௪).

டு. நாயனீரே - தலைவரே. கெரு டுகட்டி, நம்முளோளாகீர்க்கச் சாதிப் பிக்கின்றனென இயைக்க.

கூ. அடியார்க்குநல்லான் - சோம சுந்தரக் கடவுள். கன்றல் - வாடுதல். பணிக்கு - வில்வித்தை முதலியவற் றைக் கற்பிக்குந்தொழி.

எ. அவன்றனை - ஆசிரியனை. வள ம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றாதே யா வரிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம். இ டம் - சமயம்.

கூ. மிண்டி - இடக்கரணமொழி க்கு.

கௌ. முல்லை - கற்பு. சொக்கன் தானே அறிகுவன் - சொக்கநாயகர் இயல்பாகவே அறிந்தருளுவார்; யாம் விண்ணப்பிக்கவேண்டுவதில்லை.

கக. தின்மை - தீயசெயல். பா டை - சபதம்.

ககூ. மற்று ஓரெதிரிவா.

கடு. பத்திரம் - ஒருவகைக்கத்தி. ஒட்டி - சபதம்செய்து.

ககூ. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அ. தோரகாக்யஸ்ய புரஸ்யநாதம்" (ரது வம்சம், சு-ம் ஸர்க்கம், ௫௧) என வும், "உரகமாநகரான் நென்னனி வன்" (இராத. மாலை. கௌ) எனவும் வ ரு வ ன வ ற் ற ன், 'உரகாக்யஸ்யபு ரம்' எனவும், 'உரகமாநகர்' என வும் மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்கா ணக.

கஎ. நெஞ்சுளோர் - தைரியமுடை யோர். கஞ்சவார் - வெண்கலத்தாற் செய்தவார்.

உஉ. சொட்டை - ஒருவகை ஆயு தம்.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - ஆ சிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக் கொண்ட மாணக்கர்கள். சித்தனை வென்றமையின், 'வன்றிறனாதர்' எ ன் றார்.

உக. எத்து - என்ன; திசைச்சொ ல்; "அதெத்துவே யென்றரு ளா யே" (திருவா. அருட்பத்து, க-கௌ).

உஅ. பொச்சிய - மறைத்த. மெத் திய - நிரம்பிய.

கக. 'உண்டென் றேத்தும் லேற் றிகொள் பணிக்கன்' என்றது, ஆஸ் திகனென்றபடி.

ககூ. ம் தீருவியையாடல்.

உ. கறுவி - கோபித்தது.

ங. திருநாகம் திட்டிவிடமென்பா ர், 'நஞ்சுங் கண்டாட விழித்து' என் றார்.

டு. பாவகப்படுவாய் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற பிளந்தவாய். உரத்தற் றேர்த்தது - மார்பால் நகர்ந்த வக் தது; உரம் - வலியுயரம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்' கப் பிஞ்ஞகா' என்றது, 'கருத்துடையடையணி'.

அ. அதனைக்கடிப்ப அப்பாணத்தைக்கடிப்ப.

க. அழல் - விடம்.

கக. ஆரூ அமுதே - தெவிட்டாத அமுதமே.

க௦-கக. விடத்துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடைகளும், 'கருணாகரணே' 'அருளாகரணே' என்றுகூறியிருத்தலும் ஆராயத்தற்பாலன.

கஉ. புழகு - மலையெருக்கம்பூ. வன்பர்க்கு அரியாய்.

கங. தழனி - ஆறு. கோள் - விடம்.

கச. அமுத இந்து வந்துவை - அமிர்தமயமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள துளியை.

கௌ. இங்கே சமணரை, 'நாணமிலாதோர்' என்றதுபோல் "மானமில் சமணர்" என்பர் பின்னும்; உடு. காண - காணும்படி. கழறி - சபதங்கூறி.

கடி. என்ன - ஒப்ப; உவமவுருபு. தேனு - பசு.

கக. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்துமேகம்.

உ௦. 'கொல்லொண்பு படையெவர்க்கும் வெல்லொணுது' என்பது ஒரு பழமொழி. எல்லாம் வல்ல நாயகன் - சோமசுந்தரர்க்கடவுள்; "சிவமேனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு சேரினெத்தொழிலும் வல்லதாம்" (ஆனந்தலகரி, க.) என்பர்.

உஉ. மூசி - மூச்சுவிட்டுமோந்து.

உச. தார் - கிண்கணிமலை, தாழ்-அலைதாழ், பிறங்கல் - மலை.

உடு. சந்தம் - இயல்பு.

உசு. காந்திசிறைகொண்டு - காலிடங்கொண்டு. உப்பால் - முதுகு; "ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பர்" (திருக்குறள், சுஉ௦.)

உஎ. தண்டலைமலை - சோலைமலை; அழகர்மலை.

உஅ. நீங்கரும்விடை - ஸங்கத்தியலெழுந்தருளிய இடமூர்த்தி.

ஙௌ - மீ திருவிளையாடல்.

க. ஞானமுற்றியவெற்றிகொள்நற்றவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வெப்பம் - சுரம்.

உ. பன்னிரண்டுபெயர்களாவன: பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொச்சையம், கழமலமென்பன; காழியெனவும், கொச்சையெனவும் வழங்கும்.

ங. ஓதாமலுணர்ந்துயர்ந்த: ஐ. வரீசைகன - பொற்றாளம், மூத்துச்சிவிகை, மூத்துப்பந்தர்முதலியன.

ச. கச.

டு. 'சாதிமுறையறியாத சமணர்' என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் புலப்படுத்தியபடி; "மூவுடைய மண்" என்பர் பின்னும்; சுக. உணருங்கால்-ஆராயுமிடத்து; உணர்்தல் - ஆராய்தல். (ந.அ) ஈ: "நத்தநடு வெழுந்து னார்வார்."

எ. மானி - மங்கையர்க்கரசியார். பறிலையர் - சமணர். பழுதாமென்று ஓடிவிடுத்தாரென முன்னேகூட்டுக.

அ. சென்ற - வந்த.

க. நாள் - நகரத்திரம்; திதியினும் துறமடங்குவலியுடைத்தாதல்பற்றி, நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கஉ. மானமில்சமணர்: (ந.சு) உடு.

கடு. கொடுங்குன்றம் - உக்கிரகிர்; பிரான்மலை. 'வானிற் பொலி' என்பது அப்பதிகத்தின் முதற்சூறிப்பு.

கசு. நகரத்து எய்.

கௌ. பன்னிகழ் கூடை, இகழ்ச்சி. பாழி - கூடை.

கடி. என்னுமீ - யாநாமோ. திருமகம் - ஓலை.

கக. வைதிக யானை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உங. சுட்டியும் நீறும்.

உக - உரு : “சதுரா னனுஞ் சக்ரா யுதனுஞ் சந்த்ரா தபரும் மிந்த்ரா திபரும், மதுரா புரிவா தறிவா மென மேல் வரவந் தன்னவை திகவா ரணமே” (நக்ரீ. கஅஉ.)

உடு. (திருநகரா.) ச.

உஎ. ஒழிவிலா - ஒழிவில்லாமல்.

உஅ. காதம் - துன்புறுத்தும்.

ருஉ. அவதரிப்ப - தங்க. அறிவா ன் - அறியும்பொருட்டு. முட்டு - கேட்டுமேட்டு.

ருங். கட்டி - கல்லாக் கட்டிக்கொ ண்டி. ஞான்றனர் - தொங்குநர்.

ருச. அகிர்வு - நடுக்கம். ‘இறந்த து’ என்றார், துணிவபற்றி.

ருசு. கைவிதிர்க்கொண்டு-கையை உதறிக்கொண்டு. உணர்த்த-எழுப்ப.

சஉ. பாய் உடை-பாய்குயஉடை ; “பாயுடையார் விடுத்ததழல்” (திரு விளை. திருவால. க)

சஎ. அநமலி-தருமமலிந்த ; அந- மிகவுமென்றமாம்.

ரு. காம் - கருமை.

ருஉ. கழலமல் - சீகாழ் ‘பிரம னுள்’ என்றது, திருச்சக்கரமாற்றெ ன்ரும் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

ருசு. வெங்குரு - சீகாழி.

ருஎ. நீற்றுக்கீராயில் - வீழுகிற்பை. ‘ருஅ. தின்வறுகளைக் கொண்டுட மாற்றி.

சரு. ‘பொருந்தினோர்’ என்பதை, லாக்ஷம் பொருந்தினோரெனப் பிங் றாட்டிக்க, ஆம், அசைகிலை.

சரு. ஸதயர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

சரு. பிண்டி - அசோகமரம். தன் டி - பிரம்பு ; “தண்டாலே பாண்டி யன் தன்னப் பாண்டிபொலுட, புண் பாடப்பாடி” (திருவா. திருப்புகழ். ௪௬). இச்செய்யுளும், “அலி வெந்து மந்திரம் வெந்து யந்திரம் வெந்த மை ததையப், பிலி வெந்து பாயும் வெந்து பிண்டி யேற மண்டவே (நக்ரீ. கஎடு) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

சரு. கொச்சை - சீகாழி.

எ௦. வென் - முதுகு.

எசு. பாழி - குகை. கதப்பு - கன் னம். குரத்தியர் - தவமுதமகளிர்.

எடு. லாசி - திருவாசிகை. கற்பக தரு - வாகனவிசேடம்.

ருஅ - மீ திருவிளையாடல்.

க. மாறனுறுகாசினி-பாண்டிநாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம் பந்த மூர்த்திநாயனார்.

உ. குன்றி - குன்ற. நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கணவந்தது ; “நாமனாயாமத்தென் னேவந்து” (திருநீதி. ௪௬௪) ; “நெருந னைந்த வரோ நாமென்ன” (கம்ப. குப்ப. ௪௬௬). “தென்னெனின் மன்ன னென ஓங்கொல் வருவிக்க.

ரு. இறை உன்டி - சிவபெருமான் உளர். அஞ்சல் - அஞ்சற்க ; வியங் கோலென்றமறை.

ச. ‘வேர்வேள்வி’ என்பது அத்தி ருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு ; இது காலடிமேல்வைப்பு. ‘ஓம்’ என்பது உடன்பாட்டை யுணர்த்தும் வட சொல் ; “ஒன்றாம் கனம்முடியாற் கோமென் றறாத்தருளி” (பாரதம். பிரட்டி. ச௦).

ரு வினைக்களில்லவர் - வினைகளி டத்து இல்லாதவர்.

எ. ஐயம் இல்-சுத்தேகமில்லை.

அ. கன்னி - கன்னிகாடு, கன்னி யாகுமரி. அந்யாமை.

க. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அரைத்து.

கசு. வாரடா - வாரடா ; “வாரடா வுனக் கியாத தானாரம் மகளடுக்கு மோ” (பாரதம், வேந்திர. கஉ).

கஉ. காக்கையேறப் பனம்பழம்வி டுந்தலென்பது ஒருபழமொழி ; இது காகதாலியமென்று நியாயம்.

சடு. எஞ்சு அழல் - குறையச்செய் கின்ற நெருப்பை.

கசு. தம்மைமறித்து ஞானவிலா யோர் அடைந்த.

கஅ. என்னும் - யாதாருமோ. எந்
றரு - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய.

கக. ஒழுங்கி-ஒழுங்குபடுத்தி. வரு
ந்த - வகிர்ந்த. 'போகமார்த்தபூண்மு
லை' என்பது, திருநள்ளாற்றுத்திருப்
பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ௦. 'தளிரிளவளர்' என்பது, திரு
நள்ளாற்றுக்குரிய வேரொருதிருப்பதி
கத்தின் முதற்குறிப்பு 'ஆகிமெய்'
என்றது, தேவாரத்தை; வேதம்.

உ௧. வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த
கருப்பந்தோகை.

உ௨. அதிகயித்துச் செழுமலர்மா
ரிபெய்தார்.

உ௩. நீர் தெளித்து. அங்கித்தம்
பனை - அக்கினித்தம்பனவித்தை. ஓா
தி மும்முறை உண்டு.

உ௪. 'வினாவினோடும் பெரும்புன
ல்வையை' என்பது, வேகவத்யென்
றும் பெயர்ப்பொருளைப்புவப்படுத்தி
யது; ஐசு: "தாங்கருந்திறலொடும்
வரும்வெம்மை" என்பர் பின்னும்.
பத்திரம் - எடு.

உ௫. பறைதல் - சொல்லுதல். பா
டை=பாஷை - சபதம்.

உ௬. கழுமை இல் - விளக்கத்தன்
மை இல்லாத. முடிய-முற்ற. 'அசை'
என்றது, அவரை அஞ்சுகிறதர்பொ
ருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்ப
தை, சக-ம் செய்புளாலுணர்க.

உ௭. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு.
களம் - கழுத்து. செத்தி - சீவி.

உ௮. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்தி
ரசூதனம் - உருத்திராக்கம்.

௩௦. தெவ்வு - பகை.

௩௨. கண்மு - உருத்திராக்கமலை.

௩௩. கழுவேறுவேர் அதனைவாங்
கித் தோளில்வைத்துச்செல்லுதல்ம
ரபு.

௩௪. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்குச்
சென்றதூது; உம்மை - அசைநிலை.
இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டு ஓா
ன்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்பு
புடைத்தல். காளம் - ஒருவகைவாத்
தியம், கழு.

௩௫. மிகை - அளவுகடந்தசெய்
கை. கை - செயல். துய்யவை - கூர்
மையைபுடையவை.

௩௬. எட்டில் தீட்டி.

௩௭. "வாழ்க வந்தணர்" என்பது
திருப்பாசுரத்தின் முதற்குறிப்பு.

௩௯. எதிர்த்து எறியது.

௪௦. பதம் - இன்பம்.

௪௩. இருந்திராயினீர்.

௪௫. ஈறவிய - கோபித்த.

௪௬. எதிர்புகல்வதேது. முட்டுடை
ப்பட்டினியிறு - கண்டுமுட்டு, கேட்
டுமுட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும்
விறு; முகம் - கழுவின்குமகம்.

௪௭. பாறு - பருந்து. சிவை - நரி.
கவடி - பலகறை.

௪௮. சாணகம் - சாணம். கன்று
- பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்
பங்கம் ஒடியும்படி சிறிக்கும்சிறிப்பு;
"விலாவிற் நக்கு" (மணி. ௩௪ - ம்
காளை, ௩௬).

௪௯. தளம்புநெஞ்சு துளம்பு
கின்றமனம்.

௫௦. சமணர்களுக்கும் சாக்கியரெ
ன்றும் ஒப்பெயர்ந்நீ.

௫௧. சாமரம் - சாமனா, கழுமரம்.
இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

௫௨. அசையாத்த துதிப்ப.

௫௩. "உயிர் புருவா யாற்றின்
வரும்பெருஞ் சல்லிமுற்றும்" என்
றார் முன்னும்; (எ.) அ. ஒனை
- யோசனை.

௫௪. தழனி - ஆறு.

௫௬. "தேனற வன்னி" என்பது
திருவேடகப்பதிகத்தின் முதற்குறி
ப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனார் - திரு
வேடகம்; ஆதிசேடன்பூசித்ததலமா
தலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது;
௬௬ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

௫௭. புக்கு - புகுந்து. நல்க - நான்
கொடுத்தற்கு. [லால்.

௫௯. பனுவல் முறுவல் தருவதல்
௬௦. மெய் - உண்மைவழி.

௬௨. தனியானை - திருஞானசம்
பந்தமூர்த்திகையனார்; எழுவாய்.

௬௪. பரிசனம் - ஸ்பரிசம்.

௬௫. இகலா - (சைனரோடு) மாறு கொண்டு.

௬௬. சாத்தன் - ஐயஞர்.

௬௭. பாடித்த - பேசிய.

௬௯. மண்டலமும், உம்மை - சோழமண்டலத்தையன்றியென இறந்து தழுவியது; (௩௭) ச - ம் பாடல் பார்க்க.

௩௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. கொந்தக்குலம் - கொந்தகக்குலம்; இக்குலத்திற் பிறந்தோர் சேனாபதிகளாதற்குரியவர்.

௨. சேதிபர்கோன் - பெயர்; [௩ - ம் செய்யுள் பார்க்க]. கிராதர் - வேடர். கவுரியன் - பாண்டியன்.

௩. டுடை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்பேம்.

௪. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை, சரக்கறை-பொன்னறை, படைஆள் - சேனைகளை ஆள்வாய், திருக்கைச்சிறப்பு - எனாதிமோதிரம், விசைவுகண்டு - (செளந்தரசாமந்தன்) விசைந்துசெல்லுதலைக்கண்டு.

௫. விதர்'விதிர்த்தான் - விசைந்தான்; "மெய்தா எனும்பி விதிர்த்தி ர்த்து" (திருவா. திருச்சாதகம், ௧).

௭. உம்பர், சம்பதி - இந்திரன். தம்பம் - ஆதாரம். சுடம்ப, நடுக்கடி.

௮. அடியவர்தங்கண் - அடியவரிடத்து.

௯. பரிசுரம் - சேனை.

௧௦. வந்தனை அடியென் - பணிதலையுடைய அடியெனது.

௧௨. நயதி - நியமம்.

௧௩. தண்டம் - தண்டனை. ஆரோ ஆற்றுவார் - ஆர் பொறுப்பார்.

௧௪. சாதலலாது நெறியிலை; பின், ௩௦. "இன்று மிரளித்தகோவே" என்பது இதனைவலியுறுத்தும். அசைவு-மெலிவு. நமக்குச் சன்மானமாகச் சேலையையும் அரசன்தருவன்.

௧௫. அச் சவுத் தைத் தள்ளியவன் மனைவி.

௧௬. வீரன் நாம் அற்று.

௧௮. நியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

௧௯. பாராவனை - வளைதடி.

௨௦. பூங்கொடி - அழகிய துவசம். தோளாதன் - மயிலிறகாற்செய்தவிசிறிகள். மட்பாம்பு - ஆகிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

௨௧. குழந்த - ஆராய்ந்த.

௩௧. உடம்பில் தழும்புடையவீரர்கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம் கூறினார்.

௩௨. கம்பித்து - நடுங்கி.

௩௫. தானா - கதி.

௩௮. தத்திரம் - சேனை. தாழாது - தாமதியாமல்.

௩௯. சிலைத்து - முழங்கி.

௪௦ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. ள்ளிய - அடியார்க்கெளிய. முச்சந்தி - காலே, உச்சி, மாலே.

௨. பரிவு - அன்பு. நல்லுரவினாலவேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒய்ந்து.

௪. மா தனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆராமம் - லோலை.

௫. உலகு ஏதம் - உலகத்தின்தன்பம்.

௧௦. நெஞ்சம்வாழுமேல் - மனம் மகிழுமாயின்.

௧௩. நீக்கவற்று-நீக்கவல்லதாகிய, கிழி முடிப்பு.

௧௪. "கோடிபொன்னெடுப்பினங்குறைவி லாததோ, ராடக நீவி" என்பர்பின்னும்; ௨௦. புக்கில் - வீடு.

௧௫. நீவி - கிழி.

௧௭. தணிவதில்லை - குறையாது.

௧௯. செல்லல் - துன்பம்.

௨௦. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

௪௧ - ம் திருவிளையாடல்.

௨. வண்மை முன்திகழ - கொடைமுதலியவைகள் விளங்கப் பெற்ற. நந்த - பெருக.

௪. இறந்தானென்று கிளந்து.

௫. துவர்ப்பிடித்து - செம்மைநிறமுள்ள ஆடையைப்பிடித்து; [௧௦ - ம் பாடல் பார்க்க.]

௭. போகட்டு - கிடத்தி. அத்தம் - கை.

அ. மிகை - வரம்புகடந்தசெய்கை.
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை.
க௦. தருமமன்று - நியாயசபை.
க௩. தருமவாசனம் - நியாயசபை.
கச. அறுவை - ஆடை. முடிச்சா
த்து - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருந்
தாக்குறிப்பு, சிறுக்கன் - சிறுவன்.
க௭. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.

கஅ - கக. ஆங்குவந்துள்ள வணிகர்
களைநோக்கிச் சிவபெருமான்வினாவல்;
'வணிகசூரியர்' என்பது முதலியன,
வணிகர்களுடைய பெயர்விசேடங்கள்.
பயன் என் போதும் - இலாபம் யாது
வரும். பணியம் - ஈடு. 'என்' என்
றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்
தைப்புலப்படுத்தியபடி.

• உ௦. அவதாரம் - சமயம்.
உக. காணி - உரியசிலம். கஞ்சம் -
வெண்கலம்.

உஉ. மகவிலாமற் கொடுத்தனன்.
உ௩. அஞ்சி ஒளித்தனர்.
உச. ஏற்று அலைசெய்தோர்தம்மை-
எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.

உடு. தருமமோவென - இவர்கள்
செயல் தருமமாவென்று சொல்ல.
உளங்கடோறும் விளங்கின. வகை -
இடங்கள்.

உசு. கன்றினர் - பகைவர்.
உஅ. கணக்கு - வழக்கு. மாட்டாக்
கைந்தலை - வன்னமயில்லாதவிதவை.
சான்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

சுஉ - மீ தீருவிளையாடல்.
உ. இன்பால் - இனியபாலை. இய
க்கமாதர் - யசனமகனார்.

௩. உரையோடுபொருளொடு; ச.
டு. மெய், சிலைடை. மேல்-இனி.
ஒப்பு - பொருத்தம்.

சு. கோடுயோசனைபோந்து - கொ
ம்புகள் யோசனையளவுநீண்டு.

எ. தூங்கக்கிவு - ஓய்வில்லாமல்;
"தூங்கக்கில்லாமல் வானிற்சுழன்று"
என்பர்பின்னும்; கக. தாங்குதலற -
தடையற். விழும், வவல்.

கூ. பகுதி - பகுப்பு; இயல்பு. இய
ற்போதம் - இயற்கையறிவு.

க௦. இறை, எழுவாய். சாபானுக்கி
ரகத்தால், முறையே இளைப்பும் இனி
மையும் பெற்றனர்.

கஉ. வடிவும் அறிவும்.
க௩. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.
கச. சொல்லொடும்பொருளொடு
ம்விரித்து.

கசு. உருவொடும் உலாவினர்.
சாந - மீ தீருவிளையாடல்.
ச. வினை - போர்.

டு. பரிவேத்தா-தமையனுக்குவிவா
கமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகம்
செய்துசொண்டவன். வஞ்சி - பகை
மேற்செல்வோர் அணியுமாலை.

சு. தும்பி - யானை.
எ. ஓசனை - ணைசனை. அணி - சே
னையைவீசுப்பாயாக; வவல்.

அ. நொச்சித்தொடை - நொச்சிமா
லை; இது, தன்மதிலைக் காத்தற்குரிய
வீரன் அணிந்துகொள்ளுவது. காஞ்
சி - காஞ்சிப்பூமாலை; இது, பகைவர்
க்கு எதிரூன்றிநீற்போர்க்குரியது.

க௦. ஞாட்பு - போர். தும்பைமலை
ந்து.

கஉ. ஆளும்ஆளும் - வீரர்களும்
ரர்களும்.

க௩. இனன் - சூரியன்.
கசு. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டா
தாதி - வலியில்லாததாகி.

கசு. உசீரம் - விலாமிச்சுவேர்.
க௭. உயிர்மருந்து - உயிராக்கொ
டுக்குமருந்து; மிருதசஞ்சீவினி; "நெ
ல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே"
(புறநா. கஅசு). விளந்து - வெட்கி.

முன்னின் - முன்பொருத்தபோல.
கஅ. வையம் - தேர்.

உ௦. கவந்தம் - தலையில்லாத உட
ம்பு. போனாப்போனார் - தப்பிப்போன
வர்கள் பிழைத்தார்கள். முனிந்து -
உலர்ந்து.

உக. முகமுகம் பூர்த்து - ஒருவர்
முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; (உக) க:
"இன்புபுரவி முகமுகம்பூர்த்து".

உஉ. மனிதவருவங்கொண்டதற்
கேற்புநடிச்சூரனினரென்பார், 'அரு

ந்திரு மேனிவோர்ப்ப வோடிமீண்டு' என்றார்.

உ௩. வெற்றிமாமுரசம் - ஜயபேரி.

உ௪. 'வள்ளல்' என்றான், உயிரையும் அரசுரிமையையும் கொடுத்தது பற்றி.

உ௫. தரம் - தகுதி.

உ௬. நான் நான் என்று - நான் போர்செய்வேன் நான் போர்செய்வேனென்று, மாலை-தும்பைமாலை. தண்டி - அலைத்து.

௩௦. கூபம் - கிணறு.

௪௪. ம் திருவிளையாடல்.

௧. வெறுப்பு - பகைமை; ௩௨: "பிறிவிலா வெறுப்பிவர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன" என்பர்; (௨௭) ௫௨: "ஆர்வெ நப்பாருவப்பே". உண்ணுற - கருது.

உ. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; ௩௨: "மறைபுணர்பகர்க் தாய்" என்பர்.

௩. ஒளி - தெய்வச்சன்மை.

௪. அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

௬. பொறையன் - சேரன். கள்ளி - சோழன். நீம்பம் மாறன் - வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன். துஞ்செயாது - (இந்திரனைத்) துநயாமல். உடன - இந்திரன்கூட.

௭. அது - அம்மகிழ்ச்சியை.

௧௦. "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தவான்"வழுதி" என்பர்பின்னும்; ௩௨, ௩௨.

௧௧. அதுகண்டு - குறைவிரவாமையைக்கண்டு. தலமெல்லாமிதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் நன்முதக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு விலையாகுமென்றும்திக்க.

௧௨. வற்றாய் - வல்லதாய்.

௧௩. ஆயிரமுதக்கையையுடைய பேராரம் - ஆதிசேடனாகிய ஆரம்.

௧௪. கீழ்த்திணை - பாடாளம்.

௧௫. தேர்கண்டு - பிரத்தியகூடமாகக்கண்டு.

௧௬. மாசறு-இரத்தம் குற்றமற்ற, உற்ற - துன்பமற்ற.

௨௨. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

௨௩. பாரம் - கனா. அரசு - அரசமரம். பன்னம் - இலை. அப்பு உறி - நீரிற் பொருந்தினால்.

௨௪. முழைஞ்சு - குகை.

௨௬. தண்டமிழ்முருகன் - செத்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய முருகர். நம்பேர் முருகனென்பது.

௨௭. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. 'கிழவனென்றனை' என்பதைத் திருமுருகரிற்றுப்படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்சோலைமலை கிழவோனே" என்பதனுணர்க.

௨௮. 'குன்றமெறிந்தாய்' என்னுங்கலிவருமாறு: வெண்பா-"குன்றமெறிந்தாய் குளாகடலிற் றூர்திநீந்தாய்; புன்றலைய பூகப் பொருபடையாய் - என்றும், இளையா யடக்கியா யேனார்ந்தா னேறே, உளையாயென் னுள்ளத்துறை".

௨௯. பரமென - அடியேனைக்காத்தருளுவது உம்முடைய பரமென்று கூறி.

௩௦. சீதமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம். கோதைமண்டலம்-சேரனாடு. சென்னிமண்டலம் - சோழனாடு.

௩௧. முண்டம்வெம்ப-தலையெரிய. பகர்த்திலனாகி இருந்தனன்.

௩௨. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறுப்பு' என்றது, முதற்செய்யுளின் கூறியதை. மானிமாறன்-மானியாகிய பாண்டியன்.

௩௩. வரை - பக்கமலை.

௩௪. கயங்கள் - யானைகள். காண்மேறு - காட்டெருமை.

௩௫. சத்தி - வேல். முகத்திடைமலைத்தான்.

௩௬. தாள்வரை - மலையடி; பா.தசைலமென்பர் வடநாலார்.

௩௭. பரிவால் - அன்போடு. செல்உயர்அரசர் - மேகங்களின் உயர்ந்த அரசர். அவரை - மேகவேந்தரை.

௩௮. சுடக்கென - வினாவாக. துடிப்பு - அசைவறு.

ச௦. வானரசர்தம்மை - மேக அர்சர்களை.

ச௨. வீரமாதன் - வீரத்தையுடையபாண்டியன்.

ச௩. தனுமணி - வில்லிற்கட்டியமணி. (கம்பி. மூலபல. ௨௨அ)

ச௪. நல்லை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 'புரந்தரன்' என்பதற்குப் பகைவருடைய ஊரான அழிப்பவனென்பதுபொருள்.

ச௫. வாசி - விசேடம்.

ச௬. 'உனக்காயிரங்கண்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ச௭. வளை - ஒருவகை ஆயுதம்.

ச௮. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குதிரைமேலேறிச்செய்யும் சண்டை. உருத்து - கோபித்து.

ச௯. பரிந்திருக்கும் - அன்புவைத்திருக்கப்பெற்ற; "அந்தத் தென்னவற் கண்பு பூண்ட, பொன்முடிச்சொக்க நாதன்" என்பர் பின்னும்; ச௯. "திருவரும் பொருடோம்", ச௮; "சிக்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்ன" என்பவை வலியுறுத்துகின்றன.

௯௦. மற்றவர் - மேன்மையிலலாதவர்.

௯௧. சாபம் - துருவாசமுனிவரிட சாபம்.

௯௨. இரவாமையால் மானத்தையும், வென்றமையால் வலியையுமுடையாயென்பான், 'மானம்வலிசேர்ந்த வாள்வழி' என்றான்.

௯௩. புனை - ஈடு.

௯௪. ஒருவன் நாமுன்னென்றோ நிம் புனைநின்றனென்க. 'வாம்பெயர்' என்றது, துவளாநாட்டானா.

௯௫. 'சருணைவான்' என்பது மரபாதலின், 'அரண்மனை' என்றார்.

௯௬. பூண்டு புடைத்து விலங்கிடவென்க.

ச௯ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்; "உருத்திரகணிகை மாராம், பதியிலார்". (பெரிய. தடுத்தாட். ௩௩௧) இறைவன் - திருப்புவண்முடையார்.

௨. பரமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. நானும் *புத்தி அழுங்குற.

௩. துனி-பொன்னையாளுடைய துன்பம். ௧௦.

௪. துய்த்து - உண்டு.

௫. நாசிகாபரணம் - மூக்கணி. குன்றி - குன்றுமணி. இமைப்பு - இமைமூடல். இவன்மூக்கணியாகியமுத்து, கண்ணொளியால் மேற்பாற்கருமையையும் வாயொளியாற் கீழ்ப்பாற்செம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், 'குன்றி' என்றும், வாயைப்புதைத்தக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு இவன் அஞ்சலித்தபொழுது அது முத்தெனும் நினைக்கப்பெற்றது; "இவன்மூக் கணிமுத் திதொளியாற் பெற்ற, துவண்பதம் ராகத்தொளி".

௬. காமனைக்கண்ணிலானென்பது உண்மையென்க; காமனுக்குக்கண்ணிலியென்பது ஒருபழமொழி. எண்ணலா என்னை-அழகுடையவர்கள் வரிசையிற்சேராத என்னை. நீரும், எண்ணற்கென்க; சித்தர் தன்னைவிரும்பியதாகக் கருதி இதகூறினான்.

௭. கொல் தரும் இருப்பு முட்டி - கொல்லர்களால் செய்து தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

௮. ஆக-சுவசம். சீரா-தலைச்சீரா. மருத்து - பச்சிலை.

௯௦. நாயனா-சோமாஸ்கந்தனா; "நாயகர்" என்பர்பின்னும்; ௧௪.

௧௧. நாயனோ - தலைநேரே.

௧௨. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

௧௩. கபோலம் - கன்னம்.

௧௪. அங்குலிச்சவடு-விரந்தரழம்பு.

௧௫. வழுவமழிகியதென ஓசொல்வருவிக்க; ௧௬-ம் செய்யுளைப்பார்க்க அழகியபெருமானென்பது திருப்புவண்முடைய நாங்கரது திருநாமம்.

௧௭. பிரமாணம் - ஆஸ்திசுபுத்தி.

௧௮ - ம் திருவிளையாடல்.

௧. மிஞ்சி - மிஞ்சுது. ஆயிரம்பரிக்கு - ஆயிரம் குதிரைவீரர்க்கு. பரி

யான் - குதினாவீரன். சந்தம் - சந்தஸ். -

உ. திசைவிசயம் - திக்குவிசயம். முத்திசை - தெற்கல்லாதன. இயல் - இலக்கணம்.

ச. உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில்.

இ. அமையும் - போதும்.

சு. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

எ. அறை - பொன்னறை. நின்ற பொன் - எஞ்சியபொன். இரங்கல் - இரங்கற்க; வியங்கோள்.

ஈ. சென்னி-சோழன். சங்கரன் - சுகத்தைச்செய்பவர்.

கக. புரவியான் அவன் - புரவியான் அச்சோழன். அடிமை - அடியேன். செய்யின் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய. புறம்புடைத்திர னாகி - வெளியே தைரியமுடையவனாகப் புலப்படுத்தி.

கச. ஆலித்து - முழங்கி. உளாயைச் சேலேத்தலைமிசைமுடிந்துகொண்டு - ஆகாயவானியை ஆடையின் தலைப்பில் முடிந்துகொண்டு; இங்ஙனம்செய்தல் மரபு.

கசு. நீறிடா - திருநீறிட்டு. அணிந்தனன் - சேனையைவகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும்படை - சோழன்படை.

கள. வினை - போர்.

கஅ. மூலபலம் - மூலப்படை. கிள்ளி - சோழன். 'எதிர்ந்தேன், என்னை ஆளையாய்' என்றது, பாண்டியன்யார்த்தை.

கக. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்து. கவடித்தாமம் - பலகறைமலை. இருமருப்புத்தோடு - யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு. மயிற்கழுத்து - மயிற்கழுத்தாலாகியகோவை. வேங்கைவரித்தன்னை உத்தரீயம் - வேங்கைத்தோவாகிய, கோடுகளையும், வாலையுமுடைய மேற்போர்வை; தன்னை - வால். தந்தமணித்தொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடையமலை. மார்பிற்பிற

ங்கவென்க; "மார்பிற்பிறகுதந்த மணித்திரன்மலை தாழ்" (பெரிய. கண்ணப்ப. சு0). வாங்கி - கைக்கொண்டு.

உ0. வேட்டுவப்பரியான் - வேடராகிய குதினாச்சேவகர். அபயா - சோழர்.

உக. இடம்பையன்றிமறைத்து - துன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப்புறத்தே தோன்றாமற்செய்து. செழியன்யான் என்ன - யானேபாண்டியனென்று. கால் - காற்று, கோரம் - சோழன்குதினா.

உஉ. ஆசை - விரும்பம், திக்கு, வாசி - குதினா.

உங. மேல்விட - மேலே குதினாயைச் செலுத்த.

உச. தாதகித் தெரியல்மார்பன் - ஆத்திமாலையையணிந்தமார்பையுடையசோழன். சிங்கநாதம் - சிங்கமுழக்கம்போன்றமுழக்கம்.

உடி. இதழி - கொன்றை. கனவட்டம்-பாண்டியன்குதினா. விளிவுற - அவமானம் அதிகரிக்க. மேல்பால் - மேற்றிறையில். நாகம் - நாகருலகம்.

உசு. வருத்தமின்றித் தீரத்தேறினான்; தீரம்-கரை. குரை-கடிவாளம்.

உஅ. குதினா இராவுத்தன் - குதினாத்தலைவன்.

உக. விளித்து - அழைத்து. ஆலயத்து எய்தி, 'உயிரளித்தநாத' என்று விளித்துக்காட்டினனென இயைக்க.

௩0. பூடணம் - ஆபரணம்.

௩௧. பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனதுவெற்றிக்கும், சோழனுடையகேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

௪௭ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சமாதி - சங்கற்பம்.

௩. பழம் - ஒப்புபழிவம்.

௪. சுரர்பரன் - தேவர்கள்தலைவர்; மகாதேவர்.

௬. குதியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

௭. படைவீடு - அரசிருக்கை.

அ. நாகம் - பாம்பு.

க. 'நேர்குன்றாத' என்பது, சிவ பெருமானுக்கு அடை.

க௦. தன்னுடைச்செலவு - நெளிந்து செல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆராமம் - சோலை. கெருடி - ஆயுதப்பயிற்சியெய்யும்சாலை.

கச. மதிற்றிருக்கால் - மதிலின்முடக்கத்தால்.

சஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - மான்; வீமோம்.

சு. முறைசெய்வோர்கள் - வேலையாளர்.

எ. விம்மிமுறையிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம்.

க. திலம் - எள்.

க௦. அகமருடனங்களுகிய மந்திரங்கள் - ஒருவகைவேதமந்திரங்கள். தண்ணினீர்வைத்து - தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்து. விதித்தற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ம் பாட்டிற்காண்க.

கக. பிரமசாயை - பிரமஹத்தி.

கஉ. ஞ்சி - தலைமயிர்.

கக. இப்பால் - மேலே.

கச. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். ஏகாத்தீங்கு - கீங்காதபிரமஹத்தியை.

கரு. நாயிறு - சூரியன். சந்து - சந்தனமரம். தெவ் - பகை. வலம் - வெற்றி. 'அந்தமெய்' என்றது, சிவ பெருமானுடைய திருவாக்கை.

கஎ. பொன்னி - காவிரி. திருவிஷ்டமருது - திருவிடைமருதூர்.

கஅ. 'ஐயோதின்மயமஹாலிங்கமூர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி திருநாமமாதலின், 'சோதி' என்றார்.

கக. நொய்ய - கனமற்ற.

உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேரோர்வாயில் - மேற்குவாயில்; அதுபாண்டியன்கோபுரமென்று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புகை - தொடுமுடிமதில். அகரம் - அக்கிரகாரம்.

உஈ. பதக்கினம் - பிரதக்ஷிணம். காய்க்கட்டம் - காய்மலம், அவனிபாதி

கொடுப்பலென்று நெஞ்சினால் நினைத்தனன். பகுதி - பகுப்பு.

உரு. வரும்பிறவியின்கண் அடிமையாக.

உசு. தலையோடு - மண்டையோடு. கிடக்க, வியங்கோள். மிலந்தனன் - அத்தலையோட்டைச் சூழிக்கொண்டான்.

உஎ. விடுவிடும், முன்னிலைப்பன்மை. வெள்ளா - திருநீற்றால் வெண்ணிறமுடையாரை. பணிந்தான் - அக்கள்ளினப்பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை.

உக. ஆவி - தடாகம்.

உஉ. சிவனோம் உலகுக்கெல்லாம் உயர்ந்திளம்பென்பதை, உஎ - ம் பாடலாலுமுணர்க.

உச. நின்மறர் - நின்னடியார். நினைவு - கவலை.

உரு. கோடிநாயிறு - கோடிகுரியர்கள்.

உஎ. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

உஅ. மகிழ்ச்சியடைத்தோர் மங்கலப்பொருள்களாகிய ஆவும்பொரிமீசுந்தத்தில் மரபு.

உக. உளம்கண்ணிறந்தன - உள்ளும் கண்களும் நிறந்தன.

ச௦. இராவில்வந்து. உதவியமறையோன்றன்னை - கணற்றினின்றும் ஓடித்தமறையோனை 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே ஊண்முதலியவற்றை இழந்ததை, கஉ - ம் செய்யுளாலுமுணர்க.

சக. ம் திருவிளையாடல்.

உ. பேசி - போர்செய்யவருதலை முன்னெதிரிவித்து; குலுணத்தென்றுமாம். கிருநாடர் - கருநாடதேசத்துவீரர். விளை - போர்.

உ. ஆன்னை - பசுக்கட்டங்கள். அதர்மறித்தம் - வழிமறித்தம்.

ச. அத்தி அன்று எய்தசேவகன் - அட்டாலச்சேவகர்.

எ. "அற்றவர்க்குற்ற சிவனுறை சின்ற வாலவா யாவது மிதுவே" என்ப

பது தேவாரம். நீயலாற் புகலுண் டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

க. பூதி - விபூதி.

க௦. நேரியன் - சோழன்.

க௧. தந்தையன் - தந்தை.

க௩. விடைதரப்பெற்றோம், சிலே டை.

க௪. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

க௫. கிள்ளி - சோழன். விளிய - அவமானமுற.

க௬. வாளி - அம்பு.

க௭. துரகம் - ஞாநி. இயம் - யானை.

க௮. நோக்குவத்தை உடையோர் தம்வித்தைகாட்டுவதில் நெற்றியிலே கம்பொன்றை நீறுத்திர்த்தாட்டி தல் இயல்பு. ஒத்து - ஒருவகைவாத்தியம்.

க௯. பூதசாலம் - பூதக்கூட்டம்.

௨௦. வாங்கி - பின்வாங்கி.

௨௧. வில்லி - அட்டாலைச்சேவகர்.

௨௩. என்று வந்தித்தான் - எத்த நாள் வந்தித்தானோ.

௨௪. ௩௦ - மீ. திருவிளையாடல்.

க. தூப்தகு-தூப்தமைப்பாருந்திய. ஒருமனமுடையாளென்பார், "காதல் கூர் நினைவின் மேவுந் காதலி" என் றார்; "காத விநாவர் சருத்தொருமித் தாத்ரவு, பட்டிதேயின்பம்" என்றார் ஔவையாரும்.

௨. பூதசாதனம் - விபூதியும் உரு த்திராக்கமும். கோதை - மாலை.

௩. உணவு; உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன என நான்கு வகைப்படும்.

௪. செய்தி - செய்கை.

௫. வருபோகத்து - பின்உண்டா கும் விளையல்.

௬. வீறு - வேறென்றற்கில்லாஅழகு. பேறு - இலாபம்.

௭. களக்கம்-களங்கம் - குற்றம்; கலக்கமுமாம். ஒங்கல் - மேருமலை.

௮. வாழை - துன்பம்.

௯. இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு. இன்று எட்டி.

"கக. இயம்பை - துன்பம், உயர்ந்த வாக்கு - அசரீரி.

க௨. குளாமணி - முடிமணி; 'சூத்திரத்தலைவன்' என்பர் பின்னும், க௭; 'சூத்திர குளாமணி' என்பதைப் பெயராகவேகொண்டனர், பயகரமாலையுளையாசிரியர். வற்றாய் - எல்லமை யுடையதாய். கந்தம் - மணம்.

க௩. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட்டை. தன்மலம் - அரிசி. விற்றப் பொருளையுண்டாக்கி. வேதஞ்சொல் யாண்மம் - நூறுவருடமும்; "வேத நூற்பிராயம்நூறு" (திருமலை, ௩௦) என்பதனாலுமுணர்க.

க௪. மெய்கிறார்ப்பு - உடம்பநடுக்கம். செங்ககம்வியன் - செவ்வயிற் திருக்கரத்தில் மானையணிந்தவர்.

க௫. புகா - புகுந்து. உள் அரங்கில் - அரங்குள்ளில்; என்றது, அறையின் உள்ளேயுள்ள மட்டுரை அறையை; "எழ்னி வாங்கிய வீரதைப் பள்ளி". (முல்லைப்பாட்டு, ௧௪)

௬. மனைவியோடும் சிவலோகத்தில் ஏறினென்க.

௩௧ - மீ. திருவிளையாடல்.

௨. கருநாடம்-நன்ன-கருநாடதேசத்தரசன்; "வடுக்ககரு நாடர் காலன், மானப்படை மன்னன்." என்பது ஸ்ரீத்திநாயுடர், புராணம், ௧௧. கையர் - சிழமக்கள்.

௪. மிறை - நடுக்கம்; "ஆந்தம் மிலவா மிறைசெய்யயுகம்" என்பது ஔ. புராணம், ௧௫. பறிதலை - உரோமங்களைப் பறித்தக்கொள்வதும் தலை. ஔ. புராணம், ௧௮ - மீ. திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

௫. "கட்டம் புரிவா ரணிநற்றிரு மெய்ப்பூச் சின்று, முட்டும் பரிசாயிற்றேய்க் குங்மை முட்டாது" என்பது ஔ. புராணம், ௨௦.

௬. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல்; "வட்டந் துகழ்பா றையின்வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்" என்பது ஔ. புராணம், ௨௨.

எ. சலம் - துன்பம். என்றுகொண்டு கிளர்ந்ததென முன்னேகட்டுக. ஷை புராணம், ௨௨ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

க. ஓடைக்குன்று - டாணை. வில் - ஒளி.

க௦. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்தியனான.

கக. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; "வெங்கட்களரிநின் மிசைநின்ற மிழிச்சி" என்பது ஷை புராணம், ௩௭.

கஉ. தந்திரவிதியின் - நூல்விதியால். முடி சடைமுடி - கரிடம் சடை மூடியாக; ஷை புராணம், ௪௧ - ம் திராவித்தத்தைப்பார்க்க.

கங. யா வாய் வந்தது. மூன்று - சடைமுடி. உ. தந்திராக்கம். நடுநீறு.

கரு. "மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியின்" என்பது, "நீந்த நோட்டத்தோகை, ௩.

ரு௨ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. காலி - பசுக்கள்.

௩. களங்கனிக்கொத்து - களாப்பழக்கொத்து. வெண்பாசி - ஓவகைமணி. பூதி - யிழை. யாவும் - எல்லாம்; "ஆவும்" எனப் பிரிப்பினும் பொருத்தம்; ஐ - பசு. வரைநெங்குழல் - வேயங்குழல்; வரை - மூங்கல். தெற்றி - பின்னி.

ரு. மன்றாடி என்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும் ஏறமன்றத்தில் ஆடுபவனென்றும் பொருள்படும்; பசுமந்தையை ஏறமன்றமென்றல் மரபு. அதர் சொல் - வழுயைச் சொல், நாவனைத்து - சித்தக்கை ஒலியைச்செய்து; நின்றவன் ஆவனைத்தெனப் பிரிப்பினும் பொருந்தும்.

சு. வன்புலவர் - சங்கப்புலவர். மதியாது நுண்ணு உரைத்தேரே.

எ. கொச்சைபலன் - இழிந்தவனல்லன்; "அறக்கிழவன் மலரிதன்விரகில்லாக் கொச்சை" என்பது துரைநீதலகரி, ௩௩. விடமன் - விஷமன்.

கா. ஒன்றையும் மீட்டுவோயார்.

க௦. இல் - இல்லே.

கக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவில் உள்ளவன்; [பொது - சபை] இடையன். அண்டன் - தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமாதேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப்பெண். பசு - உயிர்கள், பசுக்கள். முட்டாமல் - குறையாமல், முட்டுதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆனவமுதலிய மலங்கள், கயிறு. மன்றாடி - சபையில் ஆடுபவன், ஏறமன்றத்தில் ஆடுபவன். கால்மாறி - கால் மாறி ஆடுபவர், கால் மாறி நிற்கும் இடையன். இச்செய்யுளும், "பாச நீக்கமூவகைப்பசுக்களை யாசின் முத்தியாம் வளத்தின் மேய்த்தடு, மீசன் மின்னே நேரிடைச்சிவாதல. ஐசகி பால்வணத்தண்டர்நாதனை" (நீருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாந், ௭௭) என்பதும், ஒருவாறு ஒத்திருத்தல்களாக.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன். பருந்து - பங்கட்டு.

கங. இயற்சிவன் - சுந்தரேசர், இலக்கணத்தையுடையசிலன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

ரு௩ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புலவாய் - ஓவ்வகைமான். ஓர்நிலை - ஓரிடத்தில். பயந்த - பெற்று. புனிற்றினமலியை - ஈன்ற அனின்மையுடைய கன்றை.

உ. புல் தீந்த - புற்கள் கீரிந்த. ஒளிநிற்பான் - ஒளித்தநிற்பவன். பட - இறக்க.

௩. பிரியாத - பகைமலினின்றும் நீங்காத.

ரு. விதிமாற்றல் - புலி மான்கள் துக்குப்பாலளிக்கச்செய்தல். சிவபெருமானுடைய ஆச்சரிய சக்தியைப் பிரமதேவர் வியத்ததாக இங்கே கூறியிருத்தல்போல, (சு௦) கரு - ம் செய்யுளிலும், (சு௨) கீ - ம் செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்களாக. சிலையிலே வில்லான் - மலைகின்ற வில்லாக மேருவைவுடையவன்; சிலை - மலை. சசிபதி - இத்திரன்.

க. சிந்துநீடிய. பொருள்களைப் பின்னுந்தேட.

எ. பச்சிமதிசை - மேற்றிசை. எல்லும் அல்லும் - பகலும் இரவும்.

கூ. படிமம் 1 திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்.

கௌ. மணம்புரம் - மணலூர். அரசன் - பாண்டியன்.

கக. சித்திரைச் சித்திரைக்கு - சித்திரை மாதத்துள்ள சித்திரை நகரத்திரத்தில்; (திருவிளையாடம்புராணம், ௧௬).

கச. மயன் தூல் - சிந்தூல்களுள் ஒன்று. எல்லை அருடவாகநடந்தான்.

கடு. கழகம்-கல்விச்சாலை. நயப்ப - விரும்ப.

கஈ. கன்னி மால் காளி ஈசன்காக்குமா நகரி - மதுரை; (திருநகர. ௧௨-௧௬; பயன்முதலியன, ௬.) எத்த வாழ்த்துட இடந்தென்க.

ருச - மீ திருவிளையாடல்.

க. கிம்பமலை - வேப்பமலை.

ச. மலயாநிலம் - தென்றல்.

டு. நாளும் வரவேணும் - தினந்தோறும் வரவேண்டும்; "வேணுமாகில்வேணும்" (பார. குதுபோர். ௧௬௬). விடுத்தற்கு - தங்குதற்கு.

சு. பீடு ஒன்று இயவன் - பெருமைபொருந்திய வாத்தியத்தையுடையவன்; எழுவாய்.

எ. பதஞ் - பதறி. பெருமான் - பெருமையையுடையவன்.

அ. விளரி - ஒருபண்.

கௌ. பூசை - பூனை. சிச்சிலி - மீன் குத்திக்குறியி. பறவை-குயில், வண்டு முதலியவை. உச்சிமலைநீர் விழக்காடு. அருவியின் வீழ்ச்சி. இச்செய்யுளின் பொருளை, "சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழக்கா டொன்பருந்து - பச்சைகிற, வேளினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்காணிழம்பறவை, யேயுங்கா லோசையி யல்பு." (இதிகமரபு.) என்பதனாலும் விளங்கவுணர்க; வண்முன் றாரியுங்கஞ்ச நாசமுஞ், சிரல்வா னிலையுங்கழையிலை வீழ்வது, மருவி யோசையு

முழுவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சத்தமும் வெருகின் புணர்ச்சியு, மின்னுமென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" என்பது கல்லாடம், ௨௬.

கௌ. தீநாதன் - பாணபத்திரர்; "கானநாதா" என்பர்பின்னும்; ௧௨. ஏட்டை - இளைப்பு. உண்மீடா - யாரேறும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம்.

கௌ. கையகன்-இசையிலவல்லவன்.

கஈ. சுத்த சாளர சங்கீதம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய ஸங்கீதம்; சுத்தம் - இயல்பானநடையுள்ள இசை; சாளரம்-வேளூர் இராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையையுண்டாக்கும் இசை; இது சாலதமெனவும் சாலகமெனவும் வழங்கும்; சௌ. "சுத்தசாளரசங் கீதம் பாடுதற்கு".

கச. முடிச்சுற்று-தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையையும் தண்டையுடையயாழையும்; வீணையேறு, யாழ்வேறு; "குழலும் வீணையும் யாழ்மென் றினையன குழைய." (கம்ப. சுத்தர. ஊர்தேடி. ௧). தந்திரி - தந்தி. கடு. நமக்கு குன்றா உற்றது - நமக்கு ஒரிடையுறு மலையாக வந்துவிட்டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமையுடையமல்லேம்.

கௌ. இப்பகையினைக் கழித்தல்வேண்டும். இதுபூண்டு. மாணதக - மாட்சிமைபொருந்த.

கஅ. திருவுளத்தடைத்து - திருவுளங்கொண்டு.

கக. செழ - நாற்றம். துணி-துண்டம். சீரை - கந்தை.

உௌ. குறிஞ்சிலி-ஒருவகைமரம். விடத்தாங்காய் - விடத்தேனாமரத்தின்காய்.

௨௨. விலாவொழிப்ப - சிரித்தலால் விலாவை ஒடிக்க; (௩௮)-சஅ: "கையர் விலாவொழி யாக்கி னாரால்". கறை - அழுக்கு. கொடுக்கு - ஆடைத்தொங்கல்; "பேதித் தறுதற் கச்சை புணர் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு" என்றார் முன்னும் (௩௦) ௧.

உரு. துறை - இசைத்துறை. னையாண்டி - ஒருவகை இசைப்பாட்டு.

உச. உரன் - வைரம்; “உரவிது”;

உக. ஊன்றுகட்டு - வதைக்கட்டு.

உடு. மொய்ம்பு - வலி.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலையணிந்தகூந்தல். பாணர்மாலையர் - விறலியர்; விஜயையர் மாலையரென்றுவழங்கல் மரபு; (௫௭) உடு. மலை எய்தி-மயக்கமுற்று. காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலை, “சொக்கனைக் கண்ட வீதி மங்கையர்....., பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார்” என்பதனாலுமுண்டாக; (உஅ) உஎ.

உஎ. கூறி - விலைகூறி. சந்தைகள் - வேதங்கள்.

உஅ. இடை இடையும்படி இருதனம் கொடுவந்தனர்; இடைதீல்-மெலிதல்.

உக. உரவிது - வன்மையை யுடையது. எரி விழும் - தணல்விழும்.

உக. செற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாம்.

உஉ. சாதாரி - ஒருவகைப்பண்; இது, வடமொழியில் தேவகாதாரி யென்று கூறப்படும்.

உரு. இதற்கூறிய இசைத்தொழில் பத்தினையும், “உள்ளாளம் விந்துவுடனாக மொலியுருட்டுத், தள்ளாத தூக்கெடுத்த ரூன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல, பொருபதிற் ரென்றென் றுரை.” என்றும் இசை மரபுவெண்பாவாலும் உணர்க.

உசு. மஞ்சம் - கட்டில்.

உடு. கொத்து இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணறை அடிமை - இசை அற்றவனாகிய அடிமை.

உசு. இறை - விடை, தலைவன். நாயன் - தலைவன்.

உஎ. பரிபவப்பீடுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணக்கர்கள்.

உஅ. மடிதருவிகை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டானபொழுது நெஞ்சம் துடிக்குமாதலால், அ

தனைப் பறையறைதலென்றுகூறுதல் மரபு; “தீத்தரு முளம்பறை யறை” என்பர் பின்னும்; (௫௭) உடு; “இருவர்மா மனமும் பறையறைந்தயர்வுட னெங்க” (பார. இராச. உச).

உக. முட்டு - வாத்தியங்கள்; சரு. விட்ட - தங்கிய.

சசு. நீடு தம்பி எருத்தத்து - நீண்ட யானையின் பிடரியில்.

சஅ. பல்கால் அதிசயித்து. சென்னி - பாணபத்திரன்.

சக. கனத்திறை - விறகின்சுமை ஞாயுடைய சிவபெருமான். சொல்லதாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச் சொல்லியருள. னிப்பிஅற - கூடுக்கம்நீங்க. வாங்கி-விறகுக்கட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

ருரு - மீ திருவிளையாடல்.

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்தில்.

உ. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தினம் - வறுமை. அருட்சிந்தனைசெய்வன்-திருவருளைச் சித்திப்பன்.

உ. சீவான் - புலவர்களுக்கு ஈழற்கு; உசு, உரு.

ச. பண்டாரம் - பொன்னறை.

டு. முரிவாய் - கன்னவாயில்.

சு. வழுக்கு - நீதி.

எ. எல்லாவயர்களும் சொல்லுகின்றசொற்களை அறிந்துகொள்பவராதலால், அவருக்குக் கழறிற்றறிவாரென்பது திருநாமமாயிற்று.

அ. “மதிமலிபுரிசை” நீன்னும் திருமுகப்பாசுவகவல் வருமாறு:—“மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதியிசை நிலவும் பாணிற வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பேழழி லாஸ வாயின், மன்னிய சிவன்யாள் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொணரூழ் படியெனப் பாவலர்க், சூரிமையி னுரிமையி னுதலி யொளிதிகழ், குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச், சேருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால் யா

ழ்வல பாண பத்திரன், நன்போ லென்பர் லன்பன் நன்பாற், காண்பது கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.”

கக. வில்லவன் - சேரன். செல் - மேகம்.

கஉ. பசியும் வறுமையுமுடைமையைய, “பரிவினால் குரவ லைப்பப் பசியொரு புறத்த லைப்ப” கடி. என்பதனாலுமுணர்க. ‘இலையுருவம்’ என்றது, அவருக்குள்ள ஸங்கீதப்பயிற்சியின் மிகுதி கூறியவாறு.

கங. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

கச. அந்த உழை இடை-தண்ணீர்ப்புத்தரிடத்தே.

கடு. அரசன் உம்மைக்காண்பா னுசையயிருந்தான். உள - புகழ்.

கசு. வினாத்துவந்தமையால், மணிகள் சிந்தின. சேரர்நடந்துசென்றமை, கூ. - ம் பாடலாலும் வலியுறுகின்றது. சொன்ன எல்லை - தண்ணீர்ப்பந்தர்; கஉ.

ககூ. பத்திரம் - திருமுகம். உன்றனக்கென்று தந்த திருமுகமென்க; உன்றனக்கு என்றும் நல்லசொத்கனென்பதமாம்.

உ. இரமை - பெருமை. ஈடுகொண்டு - மனம்கனிந்து. குமுனன்-தலை மேல்வைத்தக்கொண்டான்.

உக. திருமுடிப்பாசரத்தில், “தன்போ லென்பா லன்பன்” என்றதனால், தன்வயின்வைத்தள்ள பரிவு காணப்பட்டது.

உஉ. ஒடை - யானையின் நெற்றிப் பட்டம்.

உஊ. மெய்முடிதும் எண்ணெய் பெய்து. மாலைகுட்டித் தூசுகாத்தி.

உச. பெரும்பொருளுடைய - பெரிய பொன்னறை.

உடு. கோதை - சேரர். ஆணை-கட்டளை.

உசு. அதுகண்டு - திருவாணைகூறியதைத் தெரிந்து. முன்வாடி. பின் தெளிந்து. விதரணம் - கொடை.

உஏ. என்னை - என்னைகோங்கி.

உஅ. பொறையர்கோமான் - மலை நாட்டார் அரசர். நான்முகனுதியாக ஏறம்பு ஈறதாகவென்க; “அயன்முதலாகத் துன்னித், தப்பறவெறும்பீராகத் தனுத்தொறு நிற்பெம் யாமே” என்பர்பின்னும்; (கூ) ச. ‘பிரதற்மாத் பிபிலிகாபரியந்தம்’ என்பது வடமொழிவழக்கு.

உகூ. இது - இழிகுலப்பாணன் என்பது. சொல்வது என்னை - சொல்வதயாத. எம்பெருமக்கள் - எமது பெரியோராகிய தேவரீர், அருந்தவன் ஆணையாலே - சோமசுந்தரக்கடவுள் ‘வரவிடுப்பதுவே’ என்றருளிச்செய்த கட்டளையால். நல்லாட்கூட்டி - நல்ல வீரர்களைச் சேர்த்து; “ஆட்கெலாஞ் செய்பிள்ளன்”; (சீவக. சனக. ௨௭௦).

கூ. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர். கோதைதன்பரிசுளத்தால் - சேரருடைய ஸ்பரிசுத்தால். பரிசுத்ததை, உகம் செய்யுடனாளுணர்க. பரிசுளங்க லோடும் - பரிவாமங்க லோடும்.

கூக. வரிசை - சுன்மானம். ‘தென்னன்கொட்டி அநிசயிப்ப. தோரை - பீலியாற்செய்த விசிறி.

கூஉ. தாமதிக்காது அன்றாத்தினமே அளித்த விவரவுடோன்ற, ‘காணுமுன்’ என்றார்.

கூஊ. வறவியோர்-தரித்திரர். என்றும் பொழிந்து நானும் வாழ்த்து பர்டியாருத்திப்ப இருந்தனன்.

கூசு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஊடி - வெறுத்து.

கூ. பொய்ம்மை - மனம்போல வரக்குவேறு. முச்சித் - சாலை, உச்சி, மாலே.

ச. யாமினி - இரவு. தப்பு - நாய்மை; நெஞ்சன் - பாணர்.

கூ. நாற்கால்விவங்கு. இல் - இடம். ஞான்றவென்ன - தொங்கினவென்ன.

சு. யான் இன்று அழியிலும்விராதம் ஒழியேன். வல்லான்செயல் - சிவன் செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அழகு. மருத்து - காற்று. மழை கன்ம

ழையாதலின், மலையருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுதி.

க. அருக்கன் - சூரியன், அரக்கனென்றபாடத்திற்கு இயுவண்ணென்றகொள்க. கயம் - யானை. சயந்தரும் புகழ் - பரிசூலம். இச்செய்யுள், “அயன்றலை கொண்டுசென் டாடல் பாடியற்கு நெயிறுபறித்தல் பாடிக்கயந்தனைக் கொன்றி போர்த்தல் பாடிக்காலனைக் காலாலுதைத்தல் பாடியியைந்தன முப்புர மெய்தல் பாடியேழையடியோமை யாண்டு கொண்ட, நயத்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடிநாதற்குச் சுண்ணமிடித்து நாமே” (திருவாசகம், திருப்பொற்சுண்ணம், ௧௮) என்பதைத் தழுவியது.

க௦. இயற்பலகை - சங்கப்பலகை. பாவலர் - சங்கப்பலவர். முன்வரக்கொடுத்தான், இப்பொழுது சென்றுஇட்டான்.

க௧. வெய்யபாணர் - அழக்காற்றற்பாணர்; எழுவாய்.

௧௨ - ம் திருவிளையாடல்.

௧௩. அறுவமாகிய இசையானது உருக்கொண்டு உலாவுவதென. விதலியர்கள் அரசனிடம்சென்று பாடிவரவென்றியது மரபாதின, ‘சாதித்தருமகீதியினால்’ என்றார்.

௧௪. கைகுறைத்தகதையை, சிலப். பக்கம் ௨௨, ௧௫ - ம் வரி முதலியவற்றாறுமுணர்க.

௧௫. வலிசெயாது - பலாத்காரம்செய்யாமல். கறுத்து - கோபித்து. விசிய - அவமானப்படை.

௧௬. அசற்றியோர் - வேலைக்காரர்.

௧௭. முல்லைசேர்மலை - முல்லைப்பூ மாலையையணிந்த; இம்மலை கந்திக்கு உரியது. இங்குதம் - குறிப்பு.

௧௮. தரம் - தகுதி. புகலின் கந்தோல்லியாய் இருக்கும்.

௧௯. அது - அச்சம்பு.

௨௦. எய்திய மலை - வந்தவிதலி.

௨௧. முல்லைத்தெரிவை - பத்திரம் னைவி. பேசி - சபதம்செய்து; மு

ன்பு எசிவந்துசென்றமாம். கருகிட - கோபிக்கும்படி. கற்பினுனைவது.

௨௨. துப்பிலாமாது - வந்தவிதலி; ‘துப்பின்மாது’ என்பர்பின்னும்; ௧௪.

௨௩. காகசுரம் - காகமக்கத்தினுற்போலப்பாடுவது; அது இசைத்தொழிற்குற்றம் எட்டினுள் ஒன்று; இதனை, “பெருக்குரல் கட்டை நழுவுல் விலங்கு, லொருக்கி யொதுக்கம் புறாத்தல் - விருப்பிலாக், சாளுரி காக சுரமென்னு மிவ்வெட்டு, மாகா வெனச் சொன்னு மாய்ந்து” என்றும் (இசைமரபு வெண்பாவால் உணர்க. ‘மாநன்’ என்பதற்கு மாறுதலையுடையவென்னும் பெருநூற்புலப்பட்டக் கூறியிருத்தல் ஆராய்தற்பாலது.

௨௪. வாரம் - பகலுபாதம். “ஒரங்கூர்ந்து” என்பர்பின்னும்; “வாரம் பட்டிழித் தியவு நல்லவாந், தீரக் காப்ந்துழி நல்லவுந் தியவா, மோரும் வையத் தியற்கையன் றோவென, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினுள்.” (சீவக. குணமா. ௩௮) என்னும் செய்யுள் ண்டி உணரற்பாலது. இராசா அனுமதிதரும் - இராசாவுடைய அனுமதியே தரும். மாதிரமாக - இனிமையாக.

௨௫. சொல் - புகழ். எல் - ஒளி.

௨௬. ஏறும், முன்னிலைப்பன்மை.

௨௭. எங்குள்ளென்றது கணவனாய்முளப்படுத்தி.

௨௮. ஒரங்கூர்ந்து - பகலுபாதம்மிகுத்து.

௨௯. கைதவம் - வஞ்சனை.

௩௦. என - என்ற தன்னுட்கருதி. தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள்.

௩௧. முகமுடிப்பார்த்தனர் - ஒருவர்முடித்தை ஒருவர்பார்த்தனர்; “கண்மல்கு கிராந் முகமுக்க நோக்கினேரே”; (சீவக கணக. ௨௫௨).

௩௨. பரத்தவன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்தவிதலி.

௩௩. உளம்பறை அறைய - நெஞ்சுநடுங்க.

௩௪. பெருக்குரல் - வெடித்தகுரலாகியவெள்ளோசை. கடத்தல் - ஒர்ஒசை

யானதன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புரைத்தல் - ஒருதானத்தே பாட ஒருதானத்தே நழுவுதல். மேலொருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல். காசு வோசை - காசுக்கத்தினுற்போற்பாடுதல். காகுளி - பேய்கத்தினுற்போற்பாடுவது. விலங்கல் - ஒருபண்ணைப் பாட வேறொருபண்ணிலே விலகிநின்ற இரட்டல். கட்டை - நிறமும் தானமும் குறையும் கீழிசை. இவற்றை, “பெருக்குரல் கட்டை சொன்ன ராய்ந்து.” என்னும் இசைமரபு வெண்பாவாலும், “நாசி காகுளி வெடிகுரல் வெள்ளை, பேசாக் கீழிசை யொருபுறமொட்ட, ினட்டுயிர்ப் பெறித் தெறிந்துநின்றிரட்ட, லோசையிழைத்தல் கழிபோக் கென்னப், பேசுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி”. (உரு) என்னும் கல்லாட்ச்செய்யுளாலும் விளங்க உணர்க.

உ௭. இறை - சிவபெருமான். மடப்பம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதுவிடாமை.

உ௮. அசிமுரற்சி - வண்டின்நாதம். மூவிசை - மூவகைஒசை; “துய்ய மொழி மென்குயிலுஞ் சோலைவரி வண்டினமும், வைய முழங்கும் வலம் புரியும் - கைவைத்துத், தம்புருவு நா ரதநம் பாடியமூ வோசையென, நம்புநீர், நால்வேதத் துள்.” என்பது இசைமரபு.

உ௯. தானங்கள் எட்டி - இடங்கள் எட்டி. இச்செய்யுட்பொருளை, “மாத்திராக பொன்பாணு மன்றான மோரெட்டு, மேத்தங் கிரியையென்றி னாந்துங் - கோத்துப், பதினமூன்றெழுத்தாற் றொழில்நீர்தம் பண்ணின், மதியோர்க் காந்துநீர மாம்.” என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் ஆராய்க.

௩௦. சரம் - ஸ்வரம்; அம்பென்பது மற்றொரு பொருள்; இத்தனை, ௩௩ - ம் செய்யுளானார்கள்.

௩௧. பகைத்தவனெஞ்சம் பரித்தது புதுமையேமோ. ‘எங்கும் நிரம்பி

யோன் முன்னின்றால் எந்நெஞ்சக முருகாது’ என்பது, “யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுதோ.” (பெரிய, திருவாரூர்ச்சிறப்பு, ௭௭) என்பதைத்தழுவியது, சரம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம்-தணி யாக்கோபம்; சலனம்; கூரத்திற்கு ரகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

௩௨. மெய்த்தவன் - சிவபெருமான்.

௩௩. மாலையை - விறலியை; பூமாலையை யென்பது மற்றொருபொருள்; “வாடிய மலை வாடா மலைதான் வீழக் கண்டே” என்பர் பின்னும்; ௩௩.

௩௪. சேமி - பெருமை.

௩௫. பண்ணெல் - பழையசெய்தி. இச்செய்யுளின் கருத்தை, உ௭, உ௮ - ம் செய்யுட்களானார்கள்.

௩௬. நற்றமிழிறைவன் - சிவபெருமான்.

௩௭. அளவில்காலம் வீற்றிருந்து.

“ரு௮ - ி திருவிளையாடல்.

௧. முரண் அடு - பகையைவல்லது கின்ற. இன்னெறி - இளியநெறி; இல்லறநெறியுமாம். வன்னியர் - ஒரு வகைச்சாதியார். காட்டு நாடு - பாண்டியநாட்டின் கண்ணதாகிய சிறிய தொருநாடு. அது, ‘களவேள்வி நாடென்றும் பெயர்பெறும்; “முன்னோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்து, பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டின்.” என்பதனாலுமுணர்க. (௪௪.) ௩௪.

௨. அன்று, ௭, அசை நிலைகள்.

௩. உழை - வீடு.

௪. தரப்ப - ஓட்ட, மேனிவருந்த. நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதவைகள்.

௫. ஞானி - நாய்.

௬. தூறு - புதர்கள். தப்பு - ஒரு வகைப்பறை.

௭. உழுந்தொழில் உமக்கே பரவுடைத்து. குருளைகளாகி - குட்டிகளாகி. முன்னிழை - தப்பெனக் கையைக்கொட்டப்பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால். - சொக்கநாயகரது இனிய அருளினால். மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்.

கூ. வன்னியர் - மேற்கூறிய பன்னிருமைந்தர்கள்; எழுவாய்.

கௌ. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் - வருந்துதலை. உலாயாவும் உணர்வான் - சொக்கநாயகர்.

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறைமதியத்தை. துண்டம் - மூக்கு. இருபாலும் உண்ண - இரண்டுபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிடந்த கோலம் - ஆதிவராகம். கோலம் - வடிவு, பன்றி.

கங. அன்றே - அந்நாளே. அவல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள், அகத்தியமுனி வரானோக்கி முனிவர்கள் வினாவியது.

ருகூ - மீ திருவிளையாடல்.

உ. நலந்து - விரும்பி.

சஉ இந்த அங்கம் - பன்றிவடிவம். காரணத்தை அருளிச்செய்யும். துப்பு - பவழம். தனுத்தொறும் - உடம்புகள்தோறும். இச்செய்யுளில், பின்னிரண்டடியின்கருத்து, (ருடு) உஅ - ம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

ரு. யாம் எவ்வுயிரையும் வளர்ப்போம்.

சு. இதன் அளவில் - இப்பன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது, சாதினொருமை.

எ. நம்மாணையால், இவைதாம் சேனைநாயகர்களாகும்.

கூ. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை.

கக. பிறைக்கோட்டுமாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள் சார்ந்த.

கச. தந்திரம் - சேனை. போற்ற - பாதுகாக்க. பட்டம் - சேனாபதிப் பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின், 'மந்திரித்தலைவராக வைத்தனன்' என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்யுட்களா

லுமுணர்க. போலும் உம்மை, அசைநிலை.

கசு. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனை வாயிலிலிருந்து தத்தம் தொழில்களையிறுதலியல்பு; (சுக) கௌ - ம் செய்யுளைப் பார்க்க. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கஎ. வன்னியத்தலைவராகி-சேனாபதிகளுக்குத் தலைவராகி; இந்நூற்பத்தி, கூ-ம் செய்யுட்டுறிப்பைப் பார்க்க.

கஅ. முன்பு, கச: "சுந்தரன் குமாரர் போலுமிருந்தனர்" என ஐயுற்றவன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றுணர்க.

கக. அவை - அப்பன்றிக்குட்டிகள். கூௌ - மீ திருவிளையாடல்.

கக. பதங்கம் - விட்டில்.

உ. உணர்த்தபடி யாவது.

ங. வென்றிப்புரம் - முன்புவெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வென்றிகளிறை விரிதாரவன் வென்றவாறு" (சீவக. பதி, கூ). சிவபெருமானுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை, பகையை வெல்லக் கருதிய கரிக்குருவியாக் கருதப்பட்டது.

ச. சேண் நிற்கும்.

ரு. இரணியத் தண்டாமரை - பொற்றாமரை ர்த்தம்.

எ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். பிதமமா முகூர்த்தமென்பது, இரவில், உரு - நாழிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஓது. உவணராசன் - கருடன்.

அ. சடகம் - கரிக்குருவி. இளம்பார்ப்பு - இளையருஞ்சு. போதி - உபதேசம்செய். பரித்தவையாவும் - துன்புற்றவைகளெல்லாம். பரிந்து - நீ அன்புற்றென்றும்படி. திரிவதற்குப் போதி. கக. நிகரிலாமந்திரம் - பகையில் லாமைக்குக்காணாமரூப மந்திரம்; "நிகரிலவிலேயே" (சீலப். பக்கம், உகௌ).

கங. கோக்கயம் - தலைமையாகிய கரிக்குருவிகள். கோக்கை நீக்கி - கண்

ஊட்டத்தை ஒழித்து. மேக்குறீஇ-
மேலேசென்று.

கசு. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ள
வர்களே பாருங்கள்; அடுக்குமாம். இ
றைஞ்சின பின்னரேவன்மையுண்டா
யிற்றென்று வருவிக்க.

கடு. (௫௩) இ.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக்
கடவுள் உபதேசித்தருளியபின்பு, ஒவ்
வொரு கினத்திலும் விடியற் காலத்
தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சய
மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு வரு
கின்றன வென்பது ஐதிறயம்; காரீ
சிப்புராணம், பன்னிருநாமப்படலம்,
சௌ: “ஆற்றல்வேண்டுகரெலா மர
ணை யன்மினாற், போற்றியிம் மனுப்பு
கல் கென்னல் போன்றமுன், சாற்றிய
மந்திரத் தன்னைக் கார்ச்சுரிஇ; வீற்று
வீற் றுவிருந் துணைத்தன் மேயின.”
(விடியல்வருணை) என்னும் செய்யு
ளானுணர்க.

குக - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆள் - காலாட்கள். உக்கிரசுல
த்தத்தோன்றியென ஒருசொல் வரு
விக்க.

உ. சடங்கு என்றது யாகமல்லாத
கர்மங்களை.

ங. அரசருக்குரிய ஆற்றங்களுட்
சிறுத்தமையின், படையும் குடியுங்நு
தப்பட்டன. சு: “பெருகிய பட்டையு
முன்றன்விடைக்குடியும்”

ங. காலத்துப்பெய்யும்.

சு. நமக்கே; கொரம், பிரிதலை.

எ. தறித்து - வெட்டி. உனது
குறியென்றது மீனமுத்தி னாயை.
போதி - வா. பகடு - யானை. நன்று -
மிகுதியாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை, கசு-
ம் செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

சு. நந்தம் புரமதாம் - நம்முடைய
வடிவமாகிய. இசுழ்தலால் மறுத்த.

கடு. சுனைவை ஒருவருக்கும் உணா
யாருகி அணைய.

கசு. மடங்கல் - ஈங்கம். யாளிகள் -
யானையாளிகள். கர்ஞ்சனம் - பொன்.

கஉ. செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம்;
“செண்டு கொண்டு கரிகாலனொருகா
லிலிமயச் சிமயமால்வனாதிரித்தருளி
மீள்”; கலிங்க. இராசபா.)

கங. சங்கமவருவம் தாபரவருவ
மென எனக்கு இரண்டுவடிவங்களுள்
ளன.

கசு. ‘யான்’ என்றது, “தன்னுருவ
த்தை. இது - இம்மலை.

கடு. சிகரி - மலை. கயற்குறி - மீன
முத்தினா.

கஎ. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. நாவற்செம்பொன் - சாம்பூத
மென்னும் தங்கம்.

கக. மச்சம் - வெட்டியெடுத்த
கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொ
ன். ஈழம் - பொன்; மேருவையினு
கச்செய்து அதுவுள்ளபொன்னையெல்
லாங் கொண்டென்பது மற்றொருபொ
ருள்.

உ௦. முன்னர்வழங்குவ - திருமஞ்
சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா -
பொன்னாக.

உஉ. ஆண்டு - அப்பொழுது.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பட்டினத்தி - ஈவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தில்; “முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டி
னம் பெறினும்”; (பட்டினப்பாலை,
உசஅ).

உ. அறதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரி
த்தபின்னர் - இறந்தபின்னர், கடம் -
அபரக்கிரியை. ஓலையிலெழுதி அத
னைக்கட்டிவிட்டார்.

ங. கைக்கொள்ளென்று ஓலையெழு
திக்கட்டிவிட்டாரென முன்னதனோ
டுகூட்டுக.

சு. மைத்துனி - அம்மான்மன்;
எ: “மைத்துனிகடக்க மாட்டேனி
னைத்தனைன்ன”.

டு. தனக்கட்டு - புணப்பொதி.

சு. இந்நினை - திருமகள்.

எ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெ
யில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமையேலேசெய்
பவர்; ங: “அடிமைமுன்னு”.

னையும் காதமும். திருப்புறம்பயம் :
சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளின் ஒன்றும்;
பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சூ-
வாஞ்ஞையால் இதன்புறத்தே சூழ்ந்-
திருந்ததுபற்றி, இஃதி இப்பெயர்பெ-
ற்றதென்பர்; 'பாழ்வாயம்புயரம்' எ-
ன்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெ-
யர்.

க. மரபு - முறைமை.

க௦. கறுவி - கோபித்து. நிகிக்கட்-
கடித்தலும்.

கக. மின் - மின்னல். அசனி -
இடி; மின்னுதலையுடைய இடியுமாம்.
கேழல் - பன்றி. மயூரம் - மயில். நகு-
லும் - கீரி. எண்கு - கரடி. இச்செய்யு-
ளில், பாம்பிற்குப் பகையாயுள்ளவை-
களின் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கங. காளம் - கருமை. அளரி -
ஆன்சிறங்கம்; என்றது வணிகனை. இச்-
செய்யுளில் வி. த்தன் கொடுமையை
யும் கணவனையிழந்த மகளிர் துன்பத்-
தையும் எளிதில் மாற்றியருளும் ஆற்-
றலையுடையவரென்பது புலப்படச்சி-
லவுபெருமானைத் துதித்திருக்குமழுது-
மிகப் பாராட்டிப்பாடுத.

கச. கின்றவர், விளி.

கரு. மன்றல் - கலியாணம்.

கசு. எந்தை - தேவரீர். அங்கம் -
என்பு.

க௭. வென்றிகொள் - மற்றத்தெவர்-
களை வென்ற. அஞ்ச எழுப்பினார்.

கஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞா-
னசம்பந்தத்தம்மை எத்தினார்கள்.

உ௦. சிவன் வன்னி கூவம் - சிவ-
லிங்கப் பெருமானும் வன்னிமரமும்
கிணறும். நவோகவரும்.

உஉ. வைதிக வாரணம் - திருஞா-
னசம்பந்தம்.

உச. பொற்ற - பொலிவபெற்ற.

உ௪. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை
விளையாட்டு.

உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய்.
எழ எழும்பிக் மிக. பரிபவம் - துன்பம்;
அவமானமுமாம்.

உ௬. சான்று - ஸாக்ஷி.

௩௦. கற்பார்த்த மெல்லியலாக ஆ-
வாய். அல்லவேல் - அலைகள் சொ-
ல்லாவாயின்.

௩௩. 'பத்தினிமாத' என்பது க-
ற்புடையவளென்னும் பொருளில்வந்-
தது; "பத்தினி மாதினோடும்" என்-
பர் பின்னும்; ௩௭. சண்பை - சோழி.

௩௭. பரிவு - அன்பு.

௩௮. முல்லை - கற்பு.

௩௯. மருத்து அயில் - காற்றை உ-
ண்ணுகின்ற. சடையெனும் யாப்பு .
"சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற்-
குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமரு-
தில் - ஒரு கிராப்பதி; அதில் விடந்-
தீர்த்ததை, திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி
நாயனார் டுராணத்தள்ள சஅக - ம்
திருவிருத்த முதலியவற்றாலுணர்க.

௪௦. மீ திருவிளையாடல்.

௩. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

௪. குழந்தகொண்டவைகள், மீன்-
கள்.

௭. உறை - நீர்த்தளி.

அ. குழந்தி - சுற்றிக்கொண்டு, ஆ-
ராய்ந்த. விளைதருபசி. வரத்தை -
விடேட்த்தை.

௧௦. நம்பு - விரும்புகின்ற. மாசு

அறல் - குற்றம் நீங்குதலை.

௧௩. கனகப்போதார ஓடையில் -
பெருமனையில்.

௧௪. அன்புதன்னைப்பாரி.

௧௬. உளவை, ஆரல், பனியென்-
பன மின்விசேடங்கள்.

௧௭. வாதனை - பழக்கம். அலகு -
மூக்கு.

௧௮. வல்லவன் - சிவபெருமான்.
ஒன்றோ - ஒருவகையான நலத்தான.

௧௯. மீ திருவிளையாடல்.

௧. காலம், எழுவாய்.

௩. வேள்வி ஐந்தாவன: பிரமயா-
கம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதி-
ர்யாகம், பூதயாகமென்பன. ஆறங்கங்-
களாவன: நிருத்தம், வியாகூரிணம்,
கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தமென்-
பன.

௭. சிவச - வேதம்.

கக. வட்டை - இளைப்பு.

கஉ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

ஈற்று வெண்பா.

பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல்.
பல் அக்குமேல், இட்டோம் - அநேக
மாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின்
மேல் அணித்தோம். பல் அக்கு அணி.
பலவாகிய எலும்புகளை அணிந்த. பல்
அக்கும் மன்னுகுறையுண்டு - பலரு
டைய கண்களும் சேரப்பெற்ற குறை
யுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால்
எமக்கு என்னகுறையுண்டு என்ற
படி.

நாட்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. பதுமத்தார் - தரமணப்பூமாலை;
அந்தணர்களுக்குரியமாலை தாமரைப்
பூமாலைபண்பது நூல்வழக்கு. சல்லி
ஆண்டான் - சல்லியூரையுடையான்;
இவ்வூர் பரசுராமசுதூர்வேதிமங்கல
மென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணி
ய்கோன் - கௌண்டின்னிய கோத்

திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாய்ந்த
வர். பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி, என்
பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது
தில்லைநம்பி யென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமெ
ன்பது மதுனாயம் பதிக்குக்கிழக்கே
யுள்ளதான, 'மழைக்குப் புண்கொடு
த்த மங்கலநாடென்னும்' இடமென்
றும், கப்பிஞ்சிநாடென்பது, மேற்கூ
றியநாட்டினுள்ளே யடங்கியதோர் சி
றியநாடென்றும், சிலர் கூறுகின்றனர்.
உரைத்தோன் - உரைத்தான்; விளை
முற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமா
யிற்று. சொல் - புகழ் தில்லைநம்பி -
பெரும்பற்றப்புவியூர்நம்பி. ஆர்புனை
வான் - ஆத்திப்பூமாலையையணிந்தரு
ளுகின்ற சோமசுந்தரர்கடவுளுடைய.
விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லை
நம்பி, விளையாடல் அழகுநான்
கையும் கப்பிஞ்சி நாட்டில் உரைத்
தானென்க.

உ
திருவிளையாடற்புராணச்
செய்யுள்கராதி.

	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	
அக்கவிதைகேட்	186	அணியார் தமி	33	அரசிளங்குமர	64
அக்கிழியிற்	147	அணைத்திது	93	அரம்பையங்	103
அங்கங்ருளு	44	அத்தனப்ப	111	அரவாபரணு	119
அங்கடர்த்த	39	அத்தஞர்விளையா	227	அரனரியய	85
அங்கணிவ்வா	74	அத்திறங்கேட்ட	145	அரியசடை	2
அங்கணைவ	38	அத்திறங்கேட்டி	193	அரியசுந்தன	184
அங்கதுண்டு	215	அத்திறங்கேளா	82	அரியநாயக	91
அங்கதுகாணு	155	அத்திறஞ்சொல்	89	அரியபெரு	141
அங்கதுகேட்டு	203	அதர்படத்	64	அரியபேரவனி	158
அங்கதுகொ	160	அதிரமாமுழ	124	அரியமாதவ	197
அங்கநுள்புரி	21	அந்தணரமை	174	அரியயர்	60
அங்கவர்கொடு	82	அந்தணை	166	அரியவெந்	110
அங்கீவர்தங்களைத்	222	அந்தனல்லுரை	225	அரியவொன்	48
அங்கவணி	128	அந்தமன்னவன்	161	அரிவையை	24
அஞ்சலஞ்ச	147	அந்தயார்	99	அருட்புனை	26
அஞ்சியநெஞ்	116	அந்தித்திரு	95	அருடங்கய்	192
அஞ்சேனஞ்சே	190	அந்நகரணை	73	அருஞ்ஞான	122
அடர்த்தரணை	214	அந்நாண்முத	173	அருந்தவம்	56
அடிக்குரிய	9	அப்படியிரு	209	அருந்தவர்	72
அடித்புனி	99	அப்பெருந்துன்	174	அருந்தவனதி	212
அடிமையிலா	134	அப்பெரும்பாவி	113	அரும்பெருஞ்	89
அடியவர்க்கே	104	அப்பெருமை	182	அரும்பெருநகரி	75
அடியவர்கன்	115	அப்பொழுததி	35	அரும்பெரும்புத்	212
அடியிலணைகாணி	84	அப்பொழுதிகல்	24	அரும்பெருவிர	200
அடுகுறவர்	10	அப்பொழுதிறை	152	அருமையா	202
அடைந்ததுசிறிய	210	அப்பொழுதெவ	35	அருவெமய்	36
அடைந்தவர்	17	அம்பதுமத்தார்	228	அருஞ்சுந்தெழி	208
அடைவிலனித்தக	207	அய்யமில்	90	அருன்பொழியு	209
அண்டம்விள்ள	81	அய்யனேசெய்	145	அருளாருந்	53
அண்டமடங்கலு	225	அயர்வதுசிறப்பி	212	அருள்ளவரை	35
அண்ணலைய	47	அயன்றலையறு	200	அருள்ளினி	67
அணிபொலிதே	155	அரசகேள்	65	அருளுடைச்சுக்	157
அணிபொலிம	110	அரசனஞ்சி	39	அருளுடைச்சொக்	58
அணிபொழில்	63	அரசனாலயக்	145	அருளுடையரசே	40
அணிமாமகிமா	153	அரசனுஞ்சில	197	அருளுந்தொ	2
		அரசனுந்நிங்க	141	அலையிலாநெ	159

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
அவ்வயின்வந்த	103	அன்றியும்விசே	174	ஆங்கவர்தம்	94
அவ்வயின்வருத்தி	144	அன்றியுமொ	105	ஆங்கவர்தீங்	213
அவ்வயினில்	98	அன்றினூர்புரங்	24	ஆங்கவர்ப்பணி	46
அவ்வயினெந்து	85	அன்றுமுன்ன	107	ஆங்கவர்போந்து	79
அவ்வவயோனி	209	அன்றுமைக்	56	ஆங்கவர்போர்பு	73
அவ்வுகைகேட்டு	179	அன்னந்திகழு	10	ஆங்கவர்புழ	56
அவ்வுகைகேட்ட	16	அன்னவர்புலம்	84	ஆங்கவர்விதித்	174
அவ்வுகைகளாமுன்		அன்னவரொல்கி	74	ஆங்கவற்காண	87
னர	138	அன்னவரொல்கி	154	ஆங்கவற்றின்	211
அவ்வுகைகளாமுன்		அன்னியொ	45	ஆங்கவன்போயபி	
னர	183	அன்னியாப்ப	225	ன்னரடு	148
அவ்வுகைதெரி	117	அனைத்து	132	ஆங்கவன்போயபி	
அவமுறுபு	61	அனைவரும்	127	ன்னரல்	60
அவனிவேந்த	51	ஆங்கவன்		ஆங்கவன்மறையா	58
அவைநடு	5	ஆங்கவன்	113	ஆங்கவன்மற்றின்	8
அவையறு	32	ஆங்கவன்	55	ஆங்கவன்மறனக்கு	207
அழகியசொக்	58	ஆங்கவன்மறை	64	ஆங்கவன்றிசை	167
அழகினூலரு	107	ஆங்கவன்	152	ஆங்கவனொரு	173
அழகினுக்க	68	ஆங்கவன்	171	ஆங்கவன்	150
அள்ளியுண்ட	167	ஆங்கவன்	213	அங்கிடங்கொ	41
அளத்தபுலவீர	186	ஆங்கவன்	129	அங்கிலங்கு	70
அளத்தபே	5	ஆங்கவன்	134	அங்கிலையிறை	153
அற்புதன்மேனி	167	ஆங்கவன்	54	அங்கிலையிப	102
அற்புதநினை	144	ஆங்கவன்	159	அங்கிலையிம	8
அற்றவர்க்குற்ற	179	ஆங்கவன்	121	அங்கிலைகா	138
அற்றெறிக்கா	139	ஆங்கவன்	220	அங்கிலைநிதி	129
அறமலிதனது	34	ஆங்கவன்	15	அங்கிலை	71
அறமலிகந்	113	ஆங்கவன்		அங்கிலை	49
அறமலிமது	59	ஆங்கவன்	31	அங்கிலை	140
அறமலிவைதி	118	ஆங்கவன்		அங்கிலை	84
அறமறக்கொ	120	ஆங்கவன்	162	அங்கிலை	217
அறமறநன்	124	ஆங்கவன்	90	அங்கிலை	112
அறிபவனை	49	ஆங்கவன்	158	அங்கிலை	17
அறியுமிவன்	196	ஆங்கவன்	127	அங்கிலை	128
அறிவால்விற	33	ஆங்கவன்	220	அங்கிலை	227
அன்புடைநா	122	ஆங்கவன்	42	அங்கிலை	3
அன்புடையவ	150	ஆங்கவன்	38	அங்கிலை	193
அன்புடையாளே	204	ஆங்கவன்	29	அங்கிலை	149
அன்புமிக்க	139	ஆங்கவன்	215	அங்கிலை	34
அன்புறவிவற	17	ஆங்கவன்	165	அங்கிலை	95
அன்புறுவள	104	ஆங்கவன்	187	அங்கிலை	216
அன்பொடுவி	172	ஆங்கவன்	186	அங்கிலை	124
அன்றியும்பெறு	209	ஆங்கவன்	99	அங்கிலை	17

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
ஆதரத்தொடி 182	இங்குநாடுச 109	இந்நெறியாகு 155	
ஆதரவடியார் 81	இங்குநீர் 78	இந்நெறியிரு 168	
ஆதரித்தடிய 76	இச்சையினடி 67	இந்நெறியொழுக்கங் 158	
ஆதலாலறின 89	இசைப்படுமுகி 83	இந்நெறியொழுகு 181	
ஆதலாலிவன் 113	இடம்வலம் 86	இந்நெறிவினைர் 92	
ஆதலாவெம்க 209	இடரொழிந்தி 155	இப்படிசுடிப் 29	
ஆதலானல்கு 146	இடவியகதி 87	இப்படிச்சடி 20	
ஆதிநாதனா 175	இணையிலவண்ண 57	இப்படிச்செய் 203	
ஆதிநாதனறி 37	இணையிலவெதிக 219	இப்படிச்சொல்ல 220	
ஆதிநாயக 75	இணையிலான் 22	இப்படிச்சொல்லி 57	
ஆதிநான்மரு 15	இத்தகவமைச்ச 168	இப்படிவருந் 105	
ஆதிநான்முகன் 26	இத்தகவறியு 190	இப்பரிமாவொ 89	
ஆதிமாமர 34	இத்தகவாற்சி 162	இப்பெருங்கொற் 143	
ஆதியாதித்தன் 68	இத்தகவிற 77	இப்பெருவிரதம் 200	
ஆயிரம்பசும் 42	இத்தகவினி 101	இப்பொழுதள 128	
ஆயினும்வே 18	இத்தகவுதனி 195	இப்பொழுதுவம் 18	
ஆயுதகலைக 114	இத்தகவென் 131	இம்மணவாளன்மே 109	
ஆர்ந்தபெரும் 112	இத்தகுதியினி 79	இம்மணவாளன்மே 110	
ஆர்ந்தமங் 59	இத்தகைமையிய 41	இயமதூத 109	
ஆர்ந்தசெல்க 137	இத்தகைமையிற் 54	இயல்படவெங் 136	
ஆரணமும்பகலு 72	இத்தலத்து 38	இயற்சிவன 44	
ஆரணமோ 39	இத்தலமதி 40	இயைந்தனன்பொ 199	
ஆரவுந்தொ 29	இத்திருக்கோ 107	இரதியுமொவ் 202	
ஆரியமொழியு 80	இத்திருமுகத் 75	இரந்திதுபல்காற் 199	
ஆரிருள்விடப் 89	இத்திறப்பாடல் 193	இரவிடைமறைத் 203	
ஆலகாலங் 65	இதமுறமுன் 173	இருகரங்குவித்தி 177	
ஆலநீழற 109	இந்தத்தெய்வப் 189	இருங்குணதிசை 23	
ஆலயத்துளணைந்துவ 39	இந்தநல்லுரை 22	இருந்தணிமாழு 152	
ஆலயத்துளணைந்து 201	இந்தவாசகவோ 217	இருந்தவன்நனை 198	
ஆலயத்தெ 13	இந்தவாறுறு 124	இருந்திறல் 60	
ஆலியிற்சிற் 20	இந்தவெந்திறன் 210	இருமைசேர்தி 198	
ஆழந்தசெழு 18	இந்திரன்கேளா 16	இருமைதரு 91	
ஆழிமண்ட 36	இந்திரன்வெம்பழி 6	இருவருமுக 156	
ஆழியுருவணையபெ 221	இந்திரனயன்மால் 116	இலகுகன்றற்கி 201	
ஆழிடையில 112	இந்திரனயன்மாலாதி 58	இலகுவாளவி 116	
ஆன்றவரிய 22	இந்திரனுன்ன 7	இவ்வண்ணை 71	
ஆனசெய்தி 16	இந்துநாயிறு 175	இவ்விடத் 67	
இ. 151	இந்துமன்னர் 180	இளமைமெய் 57	
இக்கணக்கி 52	இந்நெறிசபிப் 208	இறுகிக்குவிந்து 88	
இக்கனவு 48	இந்நெறிநிகழு 103	இறையவன்மு 18	
இக்குணங்கனி 139	இந்நெறிபரவ 84	இறையவனரு 61	
இகலமண்பரி 126	இந்நெறிமன்னர் 90	இறையவனழ 144	
இங்கதகாண 126	இந்நெறியாகாய்த் 184	இறையவனெ 99	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
இறைவனைக் 24	ஈசனோர்மணி, 78	உன்னருமுன்னோர் 42	
இன்பராவல 46	ஈதொழிந்தெமக் 168	உன்னருமேழ் 6	
இன்பமுறுபா 101	ஈனமாநெறிக 146	உன்னவரியா 98	
இன்புறவழை 147	ஈனமில்வளம் 158	உன்னானமறை 173	
இன்புறவிலி 113	ஈனமில்லாவி 13	உன்னிமா லு 139	
இனிதிற்கே 16	உ. 224	உன்னுடையமர்ம 216	
இன்றியாமழிக் 214	உடலினைத்தபறவை 224	உனக்கினியளித்த 196	
இன்றுதானி 38	உண்டலுஞ்செய்தி 78	ஊ.	
இன்றுபூசைகுடமு 190	உத்தமக்கனகப்போ 223	ஊட்டுநாளி 11	
இன்றுமாமு 20	உத்தமத்தலைவன் 221	ஊர்தொறும் 14	
இன்றுவினாவி 98	உத்தமவிரலிற் 87	ஊழிடைமு 44	
இன்னதன்மையி 197	உத்தமனெடுத்தல 146	ஊறிமெரு 66	
இன்னதென்ற 124	உத்தரகோசமங் 100	ஊனெழுஞ் 68	
இன்னபூவா 45	உந்தையருள் 52	எ.	
இன்னருள்சேர்தயா 59	உயர்கனவட்டம் 88	எங்கண்மாசி 158	
இன்னருள்சேர 125	உயர்தருசித்தர் 166	எங்குமோரினரதே 223	
இன்னல்கூர்ந்தை 196	உயர்வுறவுலக 161	எண்டருதே 63	
இன்னல்கூர்பசி 28	உயிர்நிலையா 110	எண்டுதுஞ்சொ 135	
இன்னல்செய்கு 80	உரகநாயக 28	எண்ணியதொ 47	
இன்னவென்ற 92	உரவிதுநெடிது, 192	எண்ணில்பெரும் 71	
இன்னநீர்த்து 149	உரனபித்து 67	எண்பயிலு 33	
இன்னனசொல் 112	உரனெடுங் 34	எந்தைகேண் 104	
இன்னனபகர்ந் 58	உருகாத 3	எந்தையுயர்பட்டி 218	
இன்னனபலவுஞ் 176	உருக்குமன்கண்ட 222	எந்தைதவல்லன 156	
இன்னனபேசி 163	உருத்தகுமனைவி 181	எப்பெரும்பொ 196	
இன்னனவகை 143	உனாகெழு 128	எரித்தசெங்கு 174	
இன்னனவிளிய 220	உவமையின் 49	எல்லிடைவாவொ 189	
இன்னியல்வா 105	உழுவைவெழு 14	எழிலுமை 54	
இனக்கனவ 58	உழையிடை 102	எழிறருமன் 106	
இனிதொர்கவி 161	உளநெகிழ்த் 125	எழின்மடமா 128	
இனிமைகூர்செ 144	உளப்படுமமை 134	எற்றிகழ்பலவி 83	
இனிமைகூர்தரு 48	உளமநிழ்த்தர 172	எற்றிகழுமுட 114	
இனிமைகேர் 13	உளமானாயு 33	என்பெருந்தவத்தா 218	
இனிமையுறவி 154	உற்றதுகேளா 77	என்றழிதொ 35	
இனியதான் 37	உற்றவவத 55	என்றதுசொல்லச் 60	
இனியனபெ 96	உற்றவைமற் 92	என்றதுசொல்லவா 70	
இனியுயிர்செருத் 222	உற்றொருங் 31	என்றதுசொல்லி 55	
ஈ.	உறவுக்கிரமா 33	என்றருள்செய் 18	
ஈங்குதுசொல்ல 78	உறுபிரமகத்தி 178	என்றலுமேத 166	
ஈங்குதுபக 109	உறைத்தமன்ன 137	என்றவர்கூற 115	
ஈங்குமுன்வள 209	உன்னரும்பெ 114	என்றவர்கொல்ல 194	
ஈசனோர்மகி 12	உன்னரும்விசேடம் 55	என்றவன்சொல் 220	
ஈனாங்குற்றுச் 44	உன்னருமிறை 168	என்றவனடியாரோ 218	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
என்றாவனா	71 ஐயனே	199 கட்டுகழன்மா	131
என்றியாய்	32 ஒ.	கட்டுசெஞ்சொ	131
என்றிறகூறமு	193 ஒக்குமொக்கு	314 கடந்தருவானா	182
என்றகருதியிர	212 ஒக்குள்ளா	193 கடப்பன்குதி	83
என்றுகொண்	175 ஒண்சராசர	171 கடம்பமாவ	18
என்றுபோநீ	125 ஒண்பொரு	113 கடம்பரேயுய	150
என்றுமன்றமுடி	186 ஒப்பிலானுனா	147 கடல்வலிய	53
என்றுமிவன்	41 ஒருமைநெஞ்சக	224 கடிக்கமுச்சடை	191
என்றுமுறை	29 ஒருவராலனுச	215 கடியபாம்புமி	119
என்றுமென்	17 ஒருவராமிக	49 கடுகிமோதி	67
என்றுறாசெய்	77 ஒருவினையா	9 கண்டதுநெடு	44
என்னதுநீங்க	129 ஒழுக்கந்தரு	81 கண்டமாலை	69
என்னவின்னு	144 ஒள்ளியகிள்ளி	180 கண்டவந்தகர்	188
என்னறிவின்	51 ஒள்ளியவட	204 கண்டனாபய	117
ஒன்னுடன்பி	151 ஒளித்தசென்னி	171 கண்டவரவரு	127
ஒன்னுடைவரு	169 ஒளிவளர்வீர	162 கண்டவரவிரா	162
ஒன்னுமத்திரு	142 ஒன்றியசாப	21 கண்டவரமை	91
ஒன்னுமுன்னண	203 ஒன்றியபெரு	171 கண்டனம்பெரி	16
ஒன்னையாளு	123 ஒன்றியவழு	23 கண்டனமெங்கு	206
ஒனவாழ்த்தி	138 ஒன்றுநீர்மினச	160 கண்டனன்கா	29
ஒ.	ஒ.	கண்போரிடங்கள்	24
ஒங்குமுன்கிடை	184 ஒங்கியமன்னன்	146 கண்ணிலானே	165
ஒட்டைநீக்கு	225 ஒங்கியமுன்னே	189 கண்ணுதலக	189
ஒத்திமா	90 ஒங்கிருளை	60 கண்ணுவன்முதலா	224
ஒதநீங்கு	32 ஒங்குகோல	96 கண்ணுகொள்	81
ஒதமக	22 ஒங்குதன	216 கண்படுங்கால்	187
ஒதமொழி	108 ஒங்குபேரரு	46 கதிதரும	4
ஒத்துதண்	10 ஒசனையகல	172 கந்தரம்பேர்ப்ப	192
ஒத்துமறை	123 ஒடுவன்மீள்	143 கயவனாத்தம்பி	157
ஒயபத்தி	5 ஒடையானைப்	198 கரிபரிதின்	69
ஒயவழுவின்றி	41 ஒதரியவுத்	18 கருகல்வெ	64
ஒயுறவச்ச	123 ஒதரும்பரிவு	143 கருணைகூர்ந்து	211
ஒர்தரும்	105 ஒதரும்பிரமா	171 கருணைசேர்க்கு	204
ஒர்படப்	55 ஒதருமனத்தால்	195 கருணைசேர்க்கொக்	214
ஒற்றமார்	221 ஒதருமனே	31 கருணைமேனி	152
ஒறலுமற்	87 ஒதருமுலகு	177 கருணையன்	155
ஒன்றவங்க	114 ஒதியபகுதி	153 கருணையன்ற	150
ஒனமெய்தி	16 ஒதுபாலர்	5 கருணையிற்பரிசு	212
ஒ.	ஒதுபுகழ்வாள்	76 கருத்தினை	7
ஐயமில்லகனி	22 க.	கருத்துடை	141
ஐயமில்லபி	130 ககனமீது	46 கருத்தின்	62
ஐயமில்லெ	132 கங்குலிலிடை	201 கருத்திடுகெரு	85
ஐயமில்ல	123 கஞ்சகம்விலங்கு	88 கருத்தின்று	57

பக்க எண்.	பக்க	பக்க எண்.	பக்க	பக்க எண்.	
கருதியென்	117	காவமர்கற்ப	18	கையறவெட்டா	116
கருதினவன்	88	காவலன்வியந்	17	கையறுகுடை	102
கருதினிச்சிறு	132	காவலன்றனக்	42	கோ.	
கருதுகாதல	13	காவலனெய்ய	120	கொங்கவழி	24
கருதுமப்பதி	72	காழிநாயகர்	135	கொடியதினன்	97
கல்வியிற்	51	கானநெறிபாடிமு	195	கொடியநெஞ்	136
கலகவெஞ்	132	கானெருங்கு	10	கொடியவெஞ்	130
கழறுமாம	133	கீ.		கொடிந்தலை	121
கழுமலப்பால	123	கீற்றுமல	63	கொண்முமா	36
கழுமலமுனி	128	கீ.		கொத்தலர்முடி	163
கழையுதன்	57	குணங்கொண்	81	கொந்தகப்பெ	145
கள்ளீங்கிட	85	குணந்தருகுண	91	கொந்தவிழு	19
கள்ளனைக்கட்	176	குணமோடடைத்	188	கொல்சுரநீக்கி	140
களக்கமில்லா	182	குருமொழி	92	கொல்லுமைநீ	165
கற்பமார்முன்னோ	185	குலந்தருநீதி	135	கொள்ளயோர்	59
கற்பவெங்க	36	குழவினோடு	75	கொற்றவன்றிரு	87
கற்றவன் கண்டு	166	குழுவொடுதிரண்	83	கொன்றைச்சடிவ	211
கற்றைவெண்	71	குளிர்ந்தருள்புரி	177	கொன்னுறுதடத்தி	223
கன்றிய	67	குறுகுமுனம்	19	கோ.	
கன்னன்மொழி	131	குறைவறமாம	150	சோக்கயநோக்கை	213
கனகவொண்குழை	185	குறைவறவடசொல்	4	சோகண்கவா	29
கனத்திறைசொல்ல	195	குறைவின்மண்	86	சோடிபொன்	148
கனமும்பிச்செ	210	குன்றமன்தா	101	சோடியலே	107
கனவனாவில்லி	30	குன்றவிலீசனாடு	104	சோதிலாத	69
கனவிடைக்கண்ட	147	குன்றியமனத்	152	சோதிலாமன	115
கனவுநிலை	77	குன்றியோர்த	128	சோலியபொன்	81
கா.		கூ.		சூ.	
காசில்வான	25	கூசமுன்விட்ட	170	சுகம்பரிவறு	72
காசிஞன்மறை	73	கூரியவுளத்து	42	சுகமகிழ்வெ	159
காடுகாவல்	16	கூருந்தொடை	85	சுடைமுடிமுடியா	185
காண்டகுருரலோ	201	கூற்றும்பேர	15	சுடைமுடியமு	119
காணினினியிதற்	211	கூறியபின்னர்	193	சுண்பைநாய	126
காத்தருளா	71	கூ.		சுதமுறைதுதி	30
காதல்சேரடி	126	கூட்டுமுன்பழை	166	சுதமுறையடித்	97
காதலியோ	55	கூட்டமாறன்றி	190	சுந்த்யாமடத்தே	222
காதுவந்தவடன்	205	கூட்டருளாய்	19	சுந்திரகுலத்	68
காமனைக்காய்ந்த	45	கூட்டருளங்	53	சுமையமாரு	15
காய்ந்தசெங்	196	கூட்டவெஞ்சே	179	சுயத்தரும்	91
காய்ந்துவினா	98	கூட்டிடுமின்	186	சாணகீம்பூசு	137
கார்வனங்கொண்	228	கூ.		சாத்தியநற்றமிழ்	187
காரியவுலகு	12	கைத்தொழிற்	30	சாதிமுறைய	122
காரிருட்டிடி	14	கைதவகேளகை	204	சாதிவாதனையினு	223
காலமல்லா	34	கையர்தங்கனை	136	சார்ந்தாரவுக்	122

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
தலம்புகழ் 3	திறம்படுகொ, 128	தெரியவோ 43	
தலமகிழ்தமிழ் 160	திறமுறுமு 38	தெரிவுறச்செ 149	
தலமிசையெ 50	தீ. 128	தெரிவுறத்தடுப் 119	
தலமிலங்கமுன் 187	தீதில்வண்டரும 226	தெரிவுறவிவ 109	
தவமுறுபு 64	தீதிலாவழவி 103	தெரிவையர்விழி 68	
தவவளவலியின 222	தீதிலாவினி 114	தெரிவையர 153	
தளம்புகடுஞ்ச 137	தியவெம்புர 45	தெளிந்தவரு 156	
தளர்வில்பல்புகழ் 148	திரமிக்கமும் 24	தெளிவுறக்கண் 134	
தன்வயிற்குந்தரன் 198	து. 128	தெற்றிசே 66	
தன்றி :க்கரங்கள் 19	துங்கமாறனு 160	தென்மலயக் 47	
தன்னுணர்வால் 112	துங்கவெம்பரி 84	தென்றமிழ்க் 48	
தன்னுழைகட 142	துணைவன்யானை 214	தென்றமிழ்நா 108	
தன்முறுபொற் 147	துப்பமர்மெய்யன் 56	தென்றமிழ்ப்புல 49	
தி. 128	துப்பமர்மெய்யனெ 179	தென்னமன்னனு 159	
தாங்குநஞ்சு 14	துப்பிதழ்ப்பச் 210	தென்னவர்பரவு 75	
தாங்கரும்புசியா 197	தும்பைமலர் 12	தென்னவனமைச் 76	
தாதகித்தெரிய 170	துய்யகீரன் 46	தென்னவனா 165	
தாதவிழ்கழு 136	துய்யதண்ணீ 156	தென்னன்வா 38	
தாடைசுயந்தாயு 43	துய்யநன்னெஞ் 196	தே. 128	
தார்வேந்தன் 6	துய்யநீறனுகா 128	தேங்குபெரும்பு 221	
தாரணிமவு 9	துய்யமன்னல 8	தேங்கு 28	
தாரார்குமுன் 33	துய்யல்கொஞ்ச 188	தேசுடைமடவா 17	
தாரார்தி 4	துய்யின்றவொழு 218	தேடருஞ்சிற 176	
தாருறுநெடிய 121	துளங்கியபத்தி 69	தேடேசுவ 74	
தாவில்வெண்க 191	துற்றமற்றை 70	தேம்புபெழ 176	
தானதுகண்டோ 118	துறைச்சிவிரன் 192	தேமளித்த 52	
தி. 128	துன்புறலென் 43	தேமாலயனு 76	
திக்குறந்தல 27	துன்றமர்தெரியா 180	தேர்பரிகரியா 213	
திசைவிசையஞ் 23	துன்றுபல்படை 170	தேவர்கடேவே 39	
திண்டிறன்ம 89	துன்றெயி 54	தேவர்கோனெ 164	
திரள்பரிகயங் 198	துன்னியசி 63	தேவர்தொழு 29	
திருக்கடை 6	துன்னியவெய் 143	தேற்றதாதிய 165	
திருத்தலரக 156	துன்னுசேனை 183	தேனலர்நிம்ப 172	
திருந்தியசின்க 73	துன்னுபன்ம 103	தேனிமிருந் 3	
திருந்தியபொ 169	து. 128	தோ. 128	
திருந்தியலிறைவ 226	துண்டுரும்பாக் 140	தொண்டர்கன்ப 163	
திருந்திருக்குள 45	துவீடவெண் 118	தொண்டர்கன்விடியு 106	
திருந்துராயக 210	தே. 128	தொல்லுலகினம் 182	
திருத்தமுற் 73	தென்முனாவா 114	தொல்லைமாம 100	
திருமதிருபுடைய 181	தெய்வநீதித்தி 219	தொல்லையம்பதி 207	
திருமேவுன் 2	தெரிதருகரு 108	தொழுதுறை 66	
திருவமரருன் 120	தெரிதருகாள 82	தொழுதுதேவ 171	
திருப்பெருகுதி 180	தெரியமுத்த 145	தொழுதுபோ 50	

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
தொழுதுமுன்னெ 164	நற்றமிழ்தூற் 47	நின்றமரடியனே 177	
தொன்மைநன்கிலா 224	நற்றவன்கண்டு 166	நின்றமன்னவனை 197	
தொன்மைகீதி 219	நற்றவன்போகப் 199	நின்றவந்தம்மை 73	
தொன்னிலமா 13	நற்றிருமேனி 90	நின்றெனைவெ 115	
தொன்னெறி 100	நறைமுடிச் 127	நின்னுடைத்தானே 214	
தோ. 100	நறையிலங்க 120	நின்னெழிற்பு 144	
தோரணநாட் 25	நன்கவிகேட்ட 50	நின்னெடு 51	
தோரணவாயி 11	நன்குறுமித் 172	நினக்கியாமுண் 76	
தோன்றுநாட் 49	நன்குறுமொழி 57	நினைப்பினிங்கு 182	
ந. 10	நன்பரிவெய்தி 212	நினையவெம் 12	
நஞ்சினையஞ் 16	நன்புடையற 147	நினைவினைமு 135	
நட்பொடுமெ 141	நன்புளீர் 74	நீ. 112	
நடநவிறும்புரு 177	நண்மறைமயோ 173	நீக்கலரும்புக 82	
நடமொடு 59	நன்றிதோண் 109	நீக்கினோக்கடி 27	
தண்ணருமு 66	நன்றெழில்வீ 114	நீங்கரும்வெ 199	
நண்ணியவை 41	நன்னுதன்மா 115	நீடுசெல்வநிதி 15	
நத்தமாநடு 105	நன்னெறிக்க 110	நீண்டநன் 177	
நத்திலாதகால 224	நன்னெறியே 122	நீணயவடியார் 133	
நத்தார்கரர் 78	நன்னெறியே 137	நீதிசேர்செழி 69	
நத்திதன் 55	நா. 116	நீதிமன்னவ 68	
நத்திமுனி 25	நாகமாபுரத்து 120	நீதியுடைவணி 15	
நம்பனையும் 141	நாணமிலாதோ 135	நீரிடைதுனைய 11	
நம்புறவாழ்வோ 178	நாணிவீர்மன் 95	நீறணித்தருள் 142	
நம்பெரும 65	நாதப்பறைய 102	நே. 54	
நம்மடியவர் 113	நாதனேகடி 81	நெஞ்சம்வெ 80	
நயந்தருதான் 26	நாதனேயருளி 30	நெற்றியிற்பாழ் 91	
நயந்தவையா 30	நாலிருங்குழி 9	நெற்றியிற்பில 203	
நயந்துறகனவி 197	நாளும்புது 105	நெறிகெடவாரம் 146	
நயமுறுபொ 41	நானிலமுய்ய 165	நெறிப்படக்கண் 177	
நயமெய்திய 140	நி. 82	நெறிப்படக்கீ 211	
நரபதியதுகே 163	நித்தனருளான 2	நெறியிலேசா 142	
நல்லகாரியம் 97	நிருபகேளஞ்ச 179	நெறியுளிரே 19	
நல்லவடிவனுமா 186	நிலவுசாமனா 136	நெறிவசத்தா 16	
நல்லவர்பரவுஞ் 148	நிறங்கட்கப் 145	நென்முத்தருளி 164	
நல்லவவதரத் 95	நிறங்கள்வே 25	நென்னளின் 174	
நலங்கொள்பே 180	நிறத்துதல்க 72	நே. 136	
நலந்தரு 8	நிறைபெருந் 217	நேசமாஞ்ஞா 176	
நலமலிகான 190	நிறைவினுவறிவா 101	நேசமார்தேவி 159	
நலமலிசிறிதுகா 211	நிறைவுறுமதி 104		
நலமலியறிவான் 223	நின்றதிருவுணர்வி 178		
நலமுறுமொ 9	நின்றதஞ்சொல்ல 96		
நவையின் 43	நின்றதவா 96		
நஞ்சுருமனைவி 115			

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
நோ.	பரியகையா	89	பாதகங்க
நோக்கினுற்பாவ	74	பரியவானே	62
ப.	பரியினுன்மிக்க	192	பாதிமாதுடை
பகர்ந்தனர்வந்து	70	பரிவினிகெய்த	73
பகையரக்கூப	157	பரியினெண்	22
பகையிலாவே	93	பரிசுகூர்	31
பங்கயஞ்	63	பரிவொடுகண்	144
பங்கயநறு	20	பரிவொடுபரு	103
பச்சிமதிசையை	188	பரிவொன்றி	43
படிபுகழ்	5	பல்படையை	140
படிமிசையெ	120	பல்பெருஞ்செல்	182
படியகமி	106	பல்வக்குழிலேறி	228
படியிடத்தோ	208	பல்லியங்க	25
படுமெழுமதி	99	பல்விதப்பொற்ப	201
படுவெழ்த்நை	132	பல்விதமுகமெல்	202
புடைத்தெய்வ	120	பல்விதவலங்	91
பண்டாழமொ	170	பல்விசவிலங்கு	200
பண்டிதர்சமை	127	பலகைவாள்	115
பண்டிதர்	130	பலந்தரு	5
பண்டைநான்	10	பலந்தருச்சென்றி	189
பண்டமந்தி	129	பலங்கு	134
புணரிந்தவரு	94	பயமுறுங்கையர்	137
புண்பவளமுத்	163	பழுதறுசத்து	130
புணியடியா	118	பழுதில்கண்	92
புணிலிடையமை	197	பழுதிலாநாயன்	196
பத்தர்கன்பத்த	172	பழுதிலாமார	58
பத்தரெங்குள்	197	பழுதிலுநில	127
பத்தமன்னவ	38	பழுதிலுநிலவா	130
பத்தமோன்மிக்கவே	183	பத்தலர்சொல்	149
பத்தயின்போ	49	பறையுமது	108
பத்திரன்புலமுன்	194	பன்னியப்பா	142
பத்திரன்முன்	206	பா.	
பதனுவத்தல்கை	130	பாாமங்கய	12
பத்தருண்காட்ட	86	பாங்கடியா	59
பதிவின்வைபவ	74	பாங்குடைம	31
பத்திவையாளி	79	பாங்குறுப்பாரு	151
பரந்தவன்கண்டு	205	பாசமுநீநனி	137
பரமுனிவரு	27	பாடஸ்மாநுனி	90
பரிந்ததுகாணு	164	பாண்டியன்கந்	161
பரிந்ததுபுதுமை	205	பாண்டியன்பல்	195
பரிந்திடமரு	176	பாண்டியனி	37
பரிந்துதிரு	7	பாண்டியனே	99
பரிபுடுத்து	9	பாண்டியபருமது	190
			பி.
			பிடுசெர்மொ
			பிடுடையுளர்
			பிடுடொன்றியவன்
			பி.
			புக்கவாயிரம்
			புகல்வதேதெ
			புகலுநஞ்செலவு
			புகலெனவந்
			புகழ்தருபத்திர
			புகழ்ந்தது
			புகழ்ந்தியபு

	பக்க எண்.		பக்க எண்.		பக்க எண்.
புகறற்கரிய	11	பொருந்தியதவத்தா	225	மண்டமமார்	92
புண்ணியஞ்செய்	85	பொருந்தியவொழு	14	மண்ணகத்தெவ	86
புண்ணியவடிவ	81	பொருந்துதல	99	மண்ணவரதி	210
புத்தகம்	4	பொருந்துதில்லை	76	மண்ணினீண்மறு	70
புத்தியுஞ்ஞள்	178	பொருந்துபூ	143	மண்மிசைப்புர	51
புத்தியுளொ	97	பொருந்துபே	23	மண்மிசைவழ	151
புரவியாயிர	168	பொருப்பைப்	2	மண்முழுது	59
புரவிவந்தனவோ	79	பொருவருங்கவி	43	மணங்கமழி	225
புரிதீபந்தரத்	87	பொருவருங்கோயி	100	மணமலி	167
புண்மைதீர்	160	பொருவருந்தி	25	மணிதிகழு	133
புண்பெருக்கு	205	பொருவருமறி	163	மதஞ்சொரி	27
புணையுமாயி	58	பொருவருமாஸ	173	மதன்கணை	112
பூ.		பொருவில்லில்லா	179	மதிநெழி	26
பூதிசாதனங்கண்	181	பொருவிளாதபொ	208	மதியிலாத	126
ஊமகட்டுமணி	140	பொருவிளாதவெஞ்	28	மதியினை	106
பூமிதெற	8	பொருவில்லெரி	80	மதுரைகீட்	65
பூழியகழந்த	13	பொருளினுமொழு	188	மந்திரவாதஞ்	121
பே.		பொலிவின்வ	27	மந்திரிகட்கு	105
பெருகிமுன்	134	பொழிமுழைமறுத்	214	மந்திரிகளாவன்	108
பெருந்துறை	79	பொழிவார்ம	139	மம்மர்சேர்	185
பெருழிபடைக்கி	215	பொற்பமர்த	37	மரணம்வந்த	109
பெரும்பொருளி	187	பொற்புறம்	43	மரவுரியுடை	222
பெருமநின்	65	பொறையசத்	94	மருத்தயில்	221
பெருமைசேர்	180	பொன்பரிதில	174	மருமலர	4
பெருமைத	41	பொன்முடிம	52	மருவவீந்த	15
பெருமையே	26	பொன்னகர்மன்	20	மருவியகளை	222
பே.		பொன்னிநாட்டு,	175	மருவியவிறலி	193
பேசருந்த	42	பொன்னினீடிய	70	மருவுநரய்	87
பேசரும்புய	35	பொன்னுயர்பீட	130	மருவுப்புழ்	60
பேசுவதென்கொ	194	போ.		மருவுபொற்ப	74
பேணுற்றகாவற்	198	போதுகாய்	62	மருவுமுன்	154
பேறுசால்ப	105	போதுமெல்	125	மல்லல்சே	123
பேறுற	21	போயெங்கும்பு	187	மல்லலஞ்...மாமலை	196
பை.		போற்றியென்	76	மல்லலஞ்...வரிசை	69
பைந்தமிழ்	158	ம.		மல்லலஞ்...வரன்	152
போ.		மங்கலநாணி	149	மல்லலலோங்கு	79
பொத்தணச்சித்	37	மங்கைக்களறி	113	மல்லிகைகோங்கு	88
பொங்குமங்	136	மங்கையங்	28	மலரையாண	187
பொங்குருச்	3	மஞ்சமைகுழ	153	மலருமித்தி	11
பொதியில்வ	94	மட்டவிச்சூழ்	186	மழுவார்ப்படை	119
பொய்ம்கையின்றி	70	மண்டழன்	129	மழுதைப்பிடி	95
பொய்யிலிராத்	145	மண்டனறிற்	20	மழைமதத்தொந்தி	53
பொருங்கவோ	20	மண்டிசெல்ல	32	மழைமதப்புகழை	210

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
மற்பொலி 206	மறுவீனியறிய 220	மன்னுதரகம் 78
மற்றதன்சாரன் 214	மறைஞானி 126	மன்னுநம்மறை 168
மற்றதுகண்டலை 184	மறைப்பொ 54	மன்னுநீதி 109
மற்றதுகண்டி 149	மன்றல்கமழ் 227	மன்னுநீன் 38
மற்றதுகண்டசொல 61	மன்றலந்தொடை 39	மன்னுநோக்கு 130
மற்றதுகண்டிசின்ற 92	மன்றறிகழ்தென் 94	மன்னுபுகழ் 154
மற்றதுகண்டெழுந்த 207	மன்றறிகழ்பிட்டு 98	மன்னுபுன்குண 220
மற்றதுகண்டெடுத்த 204	மன்றிறைடமுன் 149	மன்னுமன்னு 48
மற்றதுசொல்லக் 44	மன்றிறையிருந் 151	மன்னுமாதவம் 23
மற்றதுசொல்லநல்ல 82	மன்றிறையின் 204	மன்னுமிச்சங் 44
மற்றமடவார் 22	மன்றுளைய 32	மன்னுமிந்நகரி 69
மற்றவன்மதி 30	மன்றுட்ட 65	மன்னுமுத்தம 23
மற்றவர்கொடு 129	மன்றுளேவ 151	மன்னுமுயர 219
மற்றவர்சென்று 194	மன்றுடி மவை 15	மன்னுமுற்றொ 69
மற்றவர்குமமை 206	மன்னுகேள் 144	மன்னுயிர்கா 213
மற்றவர்பாட 191	மன்னகீமனம் 88	மனத்தின்ப 53
மற்றவர்புகழா 158	மன்னதுகண்டி 198	மனத்தனை 104
மற்றவர்பேரய 217	மன்னமைச்ச 122	மனத்துறு 86
மற்றவரியம்ப 70	மன்னர்க்கரசன் 32	மனநலமுடை 168
மற்றவரிருப்ப 120	மன்னவகேள் 126	மனைகுடியடி 150
மற்றவன்கண் 154	மன்னவர்மன்னவ 167	மனையிடை 165
மற்றவன்செயலி 169	மன்னவர்மன்னன் 106	மா.
மற்றவன்னை 219	மன்னவர்முடி 34	மாசறுபூம் 124
மற்றவனைய 167	மன்னவரிசய 78	மாசில்லைகக 125
மற்றவனுந் 111	மன்னவரிவோ 69	மாசிலாமது 107
மற்றுநேரொவ்வாநீ 218	மன்னவன்கேட்டு 176	மாசின்மதுரை 21
மற்றுநேரொவ்வாவ 175	மன்னவன்விண் 108	மாடுக்கண் 93
மற்றுமபுதுமை 188	மன்னவனதிசயி 139	மாண்டகுசுடல் 31
மற்றுமன்ன 117	மன்னிடவடி 98	மாண்டுகனவென 219
மற்றுமொண்டி 80	மன்னியசுரு 153	மாடர்க்குல 31
மற்றுளபெரு 97	மன்னியசங்கம 215	மாநிலநகரப்போர் 216
மற்றொருதெய்வ 222	மன்னியசிறு 37	மாநிலநகரார் 214
மற்றைமன்ன 160	மன்னியசெய்தி 183	மாலையனறியா 46
மறங்கடி 77	மன்னியசொல் 50	மாலைக்குமர 21
மறந்திழு 224	மன்னியதென் 25	மாலைமுடி 52
மறுத்ததுகண்டு 202	மன்னியதித்தில 84	மாலைங்குமுல் 192
மறுவறுகிகரம் 212	மன்னியபுகழ் 118	மாலையைக் 206
மறுவறுகிறப்பி 64	மன்னியபெரிய 106	மாவலவீரன் 83
மறுப்பறுதென்ன 178	மன்னியமனிதர் 215	மாற்றலர்வெ 155
மறுவறுபெயர் 6	மன்னியவமைச்ச 188	மாற்றவனொளி 151
மறுவறுமுயர் 192	மன்னியவீடுதி 129	மாநிறின்மென் 75
மறுவறுமுனி 50	மன்னியவிலக்க 77	மாநிலாமறை 136
மறுவில்சந்தர 206	மன்னுசந்தர 80	மாநிலம்

	பக்க எண்.		பக்க எண்.		பக்க எண்.
அனமிலாதோ	133	முற்றிகுத்தச்சரா	215	மெய்ப்பபொசாபம்	207
மி.		முற்றியசீற்றம்	135	மெய்ப்பபொசி	17
மிக்கபாலககே	138	முற்றியபய	40	மெய்யழைத்த	200
மிக்கமந்திரி	87	முறைமைகெ	64	மெய்யார்கர	33
மிகவிப்பு	43	முறைமைமன்னி	219	மெய்யிற்பூசி	36
மிகவுறுத	62	முறைமையின	152	மெய்யுறக்கேட்	135
மிஞ்சநெஞ்சஞ்சி	191	முன்புயிர்	8	மெல்லென	127
மிஞ்சிடவடை	141	முன்புரத்தரனை	194	மென்புலவரது	186
மிஞ்சிடைமரு	176	முன்புறநின்று	198	மே.	
மிடிற்றிலு	92	முன்வருநான்	4	மேகநாதன்	94
மின்றறுகயவ	115	முன்வளைதனு	102	மேதகுசம	8
மிறைகள்செய்ய	184	முன்றிகழி	201	மேலுயர்குரு	93
மின்பரிவு	85	முன்னங்கருங்	2	மேலெழின்மு.	88
மின்வளைத	57	முன்னமுது	140	மேவருந்தலத்	55
மின்றிகுத்தென்	201	முன்னமிந்	33	மேவருநான்ம	46
மின்னணியா	7	முன்னமோர்காலஞ்	39	மேவியதிருங்க	135
மின்னியநெ	62	முன்னமோர்காலந்	104	மேவியபுத	117
மின்னியவு	90	முன்னமோர்காலம்	207	மை.	
மின்னுபுகழ்ச்சுரு	226	முன்னமோர்தென்	61	மைக்குலமெற்று	200
மின்னுபுகழ்ப்ப	195	முன்னமோர்நா	50	மைத்திகழ்ள	149
மின்னும்புகழ்க்	189	முன்னமோர்பிரம	171	மைத்துணரிடங்க	217
மின்னும்புகழா	80	முன்னவனி	56	மைப்பபுகண்	153
மின்னும்வெம்	173	முன்னிகழ்புங்க	200	மையமர்வீ	22
மின்னுயிர்கோ	171	முன்னுறச்செ	90	மையறுதற்	125
மு.		முன்னுறகின்ற	157	மையிலான்கடை	202
முக்கணன	56	முன்னையவண	102	மோ.	
முட்டவெண்	65	முன்னையுழ்	136	மொஞ்சகக்	65
முட்டிப்பார்ப்பா	111	முன்னையெண்	13	மொழிதரு	30
முடிசிகை	67	முன்னையவாதனை	223	மொழியறியா	44
முண்டம்வெம்ப	161	முன்னொருகா	19	யா.	
முத்தவெண்ண	205	முனிவர்கர்	27	யாழிழந்தபோ	208
முதிருமாமறை	124	முனிவர்கள்கே	158	யாவையுங்கு	40
முதுகவிப்பு	40	முனிவரன்சபிப்	207	யாவையுமீவ	134
முதுபேர்நக	95	மு.		யானமுன்	20
முந்தியகாலத்தொ	221	முப்பொயுடை	127	யானையாழ்	66
முந்தியசெழுந்	86	முதுரைவாண்	181	யோ.	
முத்துறவ	20	மே.		யோகபட்டம்	36
முந்தையோர்கா	167	மெத்தியதழுவீ	166	வ.	
முருக்குமீவெம்	88	மெத்தந்தகவு	86	வங்கர்சூலிங்கர்	143
முருகன்சங்	9	மெய்திழம்பர்	123	வஞ்சகர்களுள்	150
முருகேழவமைத்த	181	மெய்த்நெறி	79	வஞ்சனைசெய்	133
முல்லைசேரணங்	221	மெய்ப்படத்	15	வட்டப்பாறையி	184
முற்றவெண்ணக	200	மெய்ப்படவய	157	வட்டமுறிமதய	208

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.		
வடகனாயே	138	வருந்தும்	95	வாரடாசிறுவ	132
வடிதரநொட்ப	116	வருபவர்நெறி	185	வாரிதி	146
வடிவமிஞ்சு	110	வரும்பரி	89	வாலினைச்சு	172
வடிவுடை	67	வரையறுசிவிகை	194	வாவிமருப்	12
வணங்கியேதொ	183	வல்லவன்	223	வாவியின்பெரு	30
வணங்குமி	41	வலம்படு	116	வாவுறு	121
வணிகஞரியோ	150	வழிபடுவோர்	212	வாழ்ந்தருள்	100
வந்தநாவலர்	199	வழிவசத்தி	188	வாழ்த்துபொ	91
வந்தவர்கு	40	வழுத்தமைச்	110	வாளசிரி	83
வந்தவன்றொ	117	வழுத்திய	43	வாளரவதனை	119
வந்தவோலையி	164	வழுதிகண்ட	83	வாளராவணி	218
வந்தனைசெய்	48	வழுதிபால்யை	194	வானொழுகு	1
வந்தனையடி	141	வள்ளன்மென்	104	வி.	
வந்திருந்தாரம்	164	வளந்தருபிட்	96	விக்கிதம்	85
வந்துகாதிவி	125	வளந்தருமட	45	விசையவெம்ப	143
வந்துகூறும்	57	வளம்படுகூத்து	105	விட்டவாறது	125
வந்துதன்னுழைபு	215	வளமுறுகீர	50	விடங்கரு	4
வந்துதோன்ற	220	வளமைமீடிய-காலம்	183	விடைக்குறி	179
வந்தபோற்	32	வளமைமீடிய--தென்	145	விண்ணகத்தலை	157
வந்துமாமறை	27	வளமைமறை	102	விண்ணாயர்	28
வந்துதற்க	90	வளமையோங்	169	விண்ணுலகெவ	177
வந்துனைவண	21	வளர்கனா	97	விண்படர்	214
வந்தெயி	61	வளர்ந்தநன்	148	விணவிரும்ப	36
வம்பவிழலங்கல்	199	வளவன்	190	வித்தகமன்ன	194
வம்பவிழித்தழி	170	வளவியதொ	111	வித்தகவே	56
வயங்கொள்	12	வளைமதிகாட்ட	72	விதமுறு	196
வயமுறுமன்	30	வறுவியுடையா	179	விதமர	61
வீயலெலாந்	72	வன்சமணிருள்	185	விதவரவ	3
வாருண்மன்ன	178	வன்புறுகவந்	156	வியனுறுசிற	163
வாருணற்கு	7	வன்பெருஞாளி	162	வியாதவான்மிக	226
வாந்தருந்தொல்லை	5	வா.		விரிவுடைப்ப	168
வாந்தருமர	61	வாங்கருந்	40	விருத்தநாமை	37
வாழுடைச்சொக்	223	வாங்குமுன்	39	விருத்திரா...வெம்பழி	17
வார்புகழா	73	வாசவன்கண்	163	விருத்திரா...வென்றி	163
வான்முறை	203	வாசவன்வே	62	விரும்பிய	56
வரனுவிர்	226	வாசிகை	103	விரும்பியுமரமு	211
வரனுறுமன்	225	வாடியமாலே	206	வினாகொண்	93
அவினசீயே	126	வாடுவோர்	35	வினாவின்மின்ன	217
வரிவிழிமானி	160	வாதபித்தங்	14	வினாவின்வெ	169
வருத்திற	216	வாதூற்றவைதல்	203	வினாவொடுகொடு	110
வருந்தினான்	44	வாதைதமறலி	82	வினாவொடுங்கண்	117
வருந்தியுட	75	வாய்கொற்	159	வினாவொடுஞ்சென்	45
வருந்துபே	62	வாய்ந்தபுவி	47	வினாவொடுபோயின	107

பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.	பக்க எண்.
வனாவொடும்விடை 77	வெந்தழல்கண் 98	வென்றிகொணஞ்சு 218	
வினாவொடும்வன் 164	வெந்திறல்பே 169	வென்றிகொள் 158	
வினாவொடும்மென் 169	வெந்திறல்ஹீ 156	வென்றிதரு 25	
வினாவோடிக 139	வெந்திறந்தி 93	வென்றிப்புர 211	
வில்வெடு 142	வெந்திறன்ஞா 24	வென்றிபட 52	
விலங்குகள் 209	வெம்பரிவரவு 82	வென்றியாலாரம் 159	
விழுந்தவர் 71	வெம்பெருந்து 175	வே. 133	
விழுமியகுதினா 84	வெம்முனைய 24	வேகாவேடு 111	
விழுமியபே 52	வெய்யசாயை 175	வேடனைச் 191	
விழைதருநாளி 207	வெய்யபாணர் 201	வேண்டியதடி 175	
விளங்கயா 170	வெருவரமு 84	வேதனைப்பட 80	
விளம்புமுன் 172	வெல்பரி 120	வேந்தர்பெண் 93	
வினையற 121	வெல்லருங் 54	வேந்தனார்செவிப். 205	
வினையுறு 108	வெல்லவுட் 28	வேர்த்தன 95	
வி. 66	வெள்ளிமால் 53	வை. 100	
வீரன்விட்ட 182	வெறிகமழ்கு 174	வைத்தருணமச் 149	
வீறுசான்மழை 71	வெறிகமழ்சமுல 192		
வே. 118	வெறிகமழ்தாரா 117		
வெண்டிருநீறு 118	வெறிகமழ்நீறு 117		
வெண்பிறை 118	வென்றிகொண்மை 117		

சூசீபத்திரம்.

காப்பு	க.
கடவுள்வாழ்த்து	உ.
அவைவயடக்கம்	டு.
பதிகம்	சு.
நூல்வரலாறு	எ.
திருநாட்டுச்சிறப்பு... ..	கூ.
திருநகரச்சிறப்பு	கக.
நூற்பயன்	கங.
௨. இத்திரன்பற்றித்த திருவினையாடல்	கச.
௩. வெள்ளானைஞ்ச்சாப்தீர்த்த திருவினையாடல்	ககூ.
௩. தடாதகையாரவதரித்த திருவினையாடல்	உக.
ச. மணஞ்செய்த திருவினையாடல்	உங.
டு. பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவினையாடல்	உச.
சு. பூதமுண்ட திருவினையாடல்	உஎ.
எ. ஆறழைத்த திருவினையாடல்	உகூ.
அ. கடலழைத்த திருவினையாடல்	உ௦.
கூ. மலயத்துவசனையழைத்த திருவினையாடல்	உக.
த௦. உக்கிரனபிறந்த திருவினையாடல்	உஉ.
கக. வளைவேல்சென்கொடுத்த திருவினையாடல்	உங.
கஉ. நான்மாடக்கூடலான திருவினையாடல்	உஉ.
கங. சித்தரான திருவினையாடல்... ..	உச.
கச. கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவினையாடல்	உஅ.
கடு. சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவினையாடல்	உக.
கசு. கிழியறுத்த திருவினையாடல்	சஉ.
கஎ. நக்கீரனைக் களாயேற்றின திருவினையாடல்... ..	சச.
கஅ. குறுமுனிக் குத்தமிழுனாத்த திருவினையாடல்	சஎ.
ககூ. ஊமை தமிழறித்த திருவினையாடல்... ..	சக.
உ௦. இடைக்காடன்பின்போன திருவினையாடல்	டு௦.
உக. கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவினையாடல்	டுஉ.
உஉ. வலைவின திருவினையாடல்	டுங.
உங. வனையல்விற்ற திருவினையாடல்	டுச.
உச. இலச்சினையிட்ட திருவினையாடல்	டுக.
உடு. மாணிக்கம்விற்ற திருவினையாடல்	சு௧.
உசு. ஆனையெய்த திருவினையாடல்	சு௨.
உஎ. நூலேபதேசஞ்செய்த திருவினையாடல்	சுஅ.
உஎ. நரி குதிரையான திருவினையாடல்	எக.
உக. குதிரை நரியான திருவினையாடல்	கக.

௩௦.	மண்சுமந்த திருவிளையாடல்	௧௪.
௩௧.	விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்	௧௦௧.
௩௨.	மாறியாழன திருவிளையாடல்	௧௦௪.
௩௩.	பழியஞ்சின திருவிளையாடல்	௧௦௭.
௩௪.	மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல்	௧௧௧.
௩௫.	அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்	௧௧௪.
௩௬.	மதுரையான திருவிளையாடல்	௧௧௮.
௩௭.	வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்	௧௨௧.
௩௮.	கழுவேற்றின திருவிளையாடல்	௧௩௧.
௩௯.	மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்	௧௪௦.
௪௦.	உலவாக்கிப்புகொடுத்த திருவிளையாடல்	௧௪௫.
௪௧.	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்	௧௪௮.
௪௨.	அட்டமசுதிப்புகார்த திருவிளையாடல்	௧௫௨.
௪௩.	தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்	௧௫௪.
௪௪.	பூந்திரன்முடிமேல் வளையெறித்த திருவிளையாடல்	௧௫௭.
௪௫.	பொன்னினையாளக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	௧௬௫.
௪௬.	சோழனைக்கொண்டாழியிறுமுத்த திருவிளையாடல்	௧௬௭.
௪௭.	திருவால்வாயான திருவிளையாடல்	௧௭௧.
௪௮.	வரகுணனுக்குச்சுவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்	௧௭௩.
௪௯.	விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்	௧௭௪.
௫௦.	உலவர்க்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்	௧௮௧.
௫௧.	மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்	௧௮௩.
௫௨.	காரியார்நாரியார் பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்	௧௮௫.
௫௩.	புலிமூலைபுவாய்க்கருளின திருவிளையாடல்	௧௮௭.
௫௪.	சாதாரியாழன திருவிளையாடல்	௧௮௯.
௫௫.	திருமுகநகொடுத்த திருவிளையாடல்	௧௯௫.
௫௬.	பலகையிட்ட திருவிளையாடல்	௧௯௯.
௫௭.	இறைசுவாவைன்ற திருவிளையாடல்	௨௦௨.
௫௮.	பன்றிக்குட்டிகளுக்கும் தந்தாயான திருவிளையாடல்	௨௦௭.
௫௯.	பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	௨௦௯.
௬௦.	கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	௨௧௧.
௬௧.	மாமேருவிற் கயங் செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்	௨௧௩.
௬௨.	சான்றழைத்த திருவிளையாடல்	௨௧௬.
௬௩.	நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	௨௨௧.
௬௪.	வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்	௨௨௪.
	பயனமுதலியன	௨௨௬.
	அதிகமாக இருந்த கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	௨௨௭.
	நூற்சிற்புப்பாயிரம்	௨௨௮.

